The Rational Male

Rollo Tomassi

Rasyonel Erkek

Rollo Tomassi

Rasyonel Erkek, ilk baskı telif hakkı © 2013 Rollo Tomassi.

Tüm hakları saklıdır. Yukarıda saklı tutulan telif hakkı kapsamındaki hakları sınırlamaksızın, bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin ve bu kitabın yukarıdaki yayıncısının önceden yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla (elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde) çoğaltılamaz, saklanamaz veya bir erişim sistemine sokulamaz veya iletilemez.

Bu e-Kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-Kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Yazarın çalışmalarına saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

ISBN: 1492777862

ISBN - 13: 978-1492777861

Counterflow Media LLC tarafından yayımlanmıştır,

Nevada Tasarım ve mizanpaj Rollo Tomassi'ye aittir.

GİRİŞ

2001 yılının Ocak ayında, 32 yaşında hayatımda ilk kez bir devlet üniversitesine giriyordum. Nispeten geç yaşta kaydolmam, o zamanlar yanlış harcanan bir gençlik olduğuna inandığım bir şeyin sonucuydu ve 'rock yıldızı' olarak adlandırdığım 20'li yaşlarımdaki patavatsızlıklarımın kefaretini ödüyordum. Yirmili yaşlarımın başında ve ortasında verdiğim kararlar ve o zamanlar hissettiğim eksiklik duygusu sayesinde yapmam gereken çok şey vardı.

Geriye dönüp baktığımda okula döndüğüm için memnunum, geç olsun güç olmasın, çünkü eğitimin gerçek değerini öğreniyordum. Sınıfımdaki benden on yaş küçük çocukların homurdanmalarını dinlediğimi hatırlıyorum, "Bu boku ne diye öğrenmem gerekiyor ki? Çalıştığım işte bana yardımcı olmayacak." Sanırım 22 yaşındayken, Hollywood'da bir hafta sonu katılacağım bir sonraki grupta bir sonraki konserde çalmakla daha fazla ilgilenmeseydim ben de aynı şekilde hissedebilirdim. Eğitimli bir insan olmanın değerini asla takdir edemezdim. İyi bir iş kesinlikle insanın kendini geliştirmesi için somut bir hedef olsa da, pek çok konuda eğitimli olmak ve öğrenmeyi öğrenmek başlı başına bir ödül.

Her ne kadar bir 'liberal sanatlar üniversitesine' gitmemiş olsam da, mezuniyetim güzel sanatlar alanındaydı. Ancak profesyonel hayatım boyunca tasarım, reklamcılık, pazarlama ve markalaşma alanlarında çalıştıktan sonra yan dalımın (daha sonra çift ana dal olacaksa) psikoloji olması gerektiğini biliyordum. Benim ilk

Psikolojiye olan ilgim, kariyerim boyunca uğraşmak zorunda kaldığım çoğu zaman zor kişilikleri daha iyi anlama isteğimden kaynaklanıyordu, bu nedenle kişilik çalışmaları ve davranışçılık benim için doğal bir uyumdu. Bu kitapta derlediklerimin çoğu, bu psikoloji ekollerini kişisel olarak deneyimlediğim toplumsal cinsiyet dinamiklerine ve dünyanın dört bir yanındaki milyonlarca erkeğin kolektif deneyimlerine uyguladığım on yılı aşkın bir sürenin doğrudan sonucudur.

Noktaları Birleştirmek

Psikoloji okurken davranışçılığa karşı doğal bir çekim hissettim. Çoğu insan gibi, psikolojinin psiko-analiz gibi daha dokunaklı dallarına ve çoğu insanın psikolojiyle ilişkilendirdiği "kanepeye oturun ve duygular hakkında konuşalım" uygulamalarına çevresel olarak aşinaydım. Davranışçılık çok daha somut bir yaklaşımdı; davranışlara ve onları motive eden unsurlara dayanan bir yaklaşım.

Oyun-farkındalığının başlıca temellerinden biri, bir kadın hakkındaki değerlendirmenizi onun sözlerinden veya ima ettiği niyetlerinden ziyade eylemlerine ve davranışlarına dayandırmaktır. Bu prensip davranışçılığın temel prensibine dayanır - davranış motivasyonun tek güvenilir kanıtıdır. Aktör tarafından bilinçli olarak fark edilmeyen motivasyonlar bile, bilinçli olarak rasyonelleştirilmiş bir güdüden bağımsız olarak davranışı etkileyebilir. Başka bir deyişle, bazen neden ikiyüzlü ya da aziz olduğumuzun farkına varmayız.

Bu davranışsal temelle yüzleşmek, sert psikoloji ile cinsiyetler arası dinamikler arasında bağlantı kurduğum ilk nokta oldu. Kaydolmadan önce yaklaşık bir ya da iki yıl boyunca aktif olarak bir

Bazı genç erkeklere 'kız sorunları' konusunda yardımcı olmaya çalışan birkaç çevrimiçi forum.

Başlangıçta bu forumlar daha sonra 'topluluk' ya da oyun odaklı hale gelecek olan şeyle hiçbir şekilde ilgili değildi. Mystery ve diğer birkaçı gibi ilk Pick Up Sanatçılarını duymuştum, ancak daha çapkın rock yıldızı yirmili yaşlarımdan zaten bilmediğim bir şeyi teşvik etmiyorlardı. Ben daha çok bu adamların benim kadınlarla yaptığım hataları (aynı nedenlerle) yapmamalarına yardımcı olmakla ilgileniyordum.

Ancak, bu adamların yaşadıkları, zamanın PUA'larının savundukları ve giderek daha fazla doygun hale geldiğim davranışsal psikoloji arasında belirgin bir bağlantı olduğu hissinden kurtulamadım. Kız arkadaş sorunları yüzünden acı çeken ortalama Beta erkekleri ve PUA tekniklerinin üzerine kurulduğu davranışsal temel, psikolojide ortak bir köke sahipti.

Bu sıralarda SoSuave.com'daki çevrimiçi topluluğa katılmıştım. Bu forum, farkına varmaya başladığım noktaları birleştirmek için benim test alanım olacaktı. Meslektaşlarım ve öğretmenlerimle cinsiyetler arası ilişkilerin bazen sert davranışçılığa dayandığını öne sürmek için çaba sarf ettiğimi söylemeliyim. Davranışçı psikolojiyi zor bir bilim olarak tanıtan aynı öğretmenlerin, onlar için gün ışığına çıkardığım şeyi en açık sözlü eleştirenler olması beni çoğu zaman şaşırttı.

O zamanlar onların noktaları birleştirip benim vardığım rahatsız edici sonuçlara varmalarını neyin engelleyebileceğini anlayamıyordum. Şimdi biliyorum ve bu kitabın sonunda siz de anlayacaksınız, ancak o zamanlar kadınsı zorunluluğun ve romantik idealizmin, katı davranışçılığa olan bağlılıklarına rağmen önerdiğim şeyi kabul etme istekleri üzerindeki etkisini anlayamamıştım.

Sorgulamalarımı, teorilerimi ve fikirlerimi ortaya koymamı, girdi arayabileceğim ya da belki de diğer erkeklerin benzer fikirlerin buluştuğu bir yerde benim düşünmediğim kavramlara sahip olduğunu görebileceğim bir forumda yapmam gerekirdi.
SoSuave on iki yılı aşkın bir süre boyunca benim için bu forum oldu. Bu kitapta okuyacağınız kavramların çoğu on yılı aşkın bir süredir devam eden tartışmaların, eleştirel sorgulamaların ve iyileştirmelerin sonucudur. Bununla birlikte, çoğu durumda, hala sorgulanmalarını teşvik ediyorum ve hiçbiri değiştirilemez veya daha fazla geliştirilemez değildir.

Birazdan okuyacaklarınız, blogum The Rational Male'de (therationalmale.com) resmileştirdiğim temel fikir ve kavramların geliştirilmiş halidir. Rasyonel Erkek'i 2011 yılında çeşitli erkek forumlarındaki okuyucularımın isteği ve 'manosferdeki' bloglardaki yorumlar üzerine başlattım. Blogun popülaritesi bir yıl içinde patladıktan sonra, yeni okuyucular için temel ilkelerin bir kitap formuna ihtiyaç olduğu ortaya çıktı ve onları geçtim ve önceki kavramlar üzerine inşa ettim.

Rasyonel Erkek'in ilk yılındaki blog yazılarını çoğunlukla yeniden yazdım ve yayınlamak üzere düzenledim. Blogun karakteristik özelliği olan (örneğin SMV cinsel piyasa değeridir) ve erkek dünyasında yaygın olarak kullanılan jingoizm ve kısaltmaların çoğunu bıraktım,

Ancak ilerledikçe bunları tanımlamak için her türlü çabayı gösterdim.

Dahası, bu kitapta incelediğim kavramların birçoğu okuyucularımdan birinin sorusu üzerine ortaya çıktı. Çoğu yorumcuda olduğu gibi, bu kişinin de anonimliği çevrimiçi 'kullanıcı adı' şeklinde varsayılmaktadır. Unutulmaması gereken önemli husus, tartışılan kavramdır ve bir kavramı *kimin* önerdiği ya da karşı çıktığının önemi değildir.

Okumaya başlamadan önce

Rasyonel Erkeği bir kitap haline getirmeye karar vermemin başlıca nedeni Jaquie adlı bir okuyucumdan geldi. Jaquie, Rasyonel Erkek'te cinsiyetler arası dinamikler hakkında önerdiklerimi gerçekten benimseyen yaşlı ve evli bir kadındı. Jaquie benim için tipik bir okuyucu değildi, ancak hayatına zarar vereceğini bildiği bir kadınla evlenmek üzere olan oğluna yardım edebilmek için bazı kavramları daha iyi anlamasına yardımcı olmamı istedi. Jaquie şöyle dedi: "Keşke tüm bunları içeren bir kitabınız olsaydı da ona verebilseydim. O çok Beta ve kırbaçlanmış durumda, ama eline verebileceğim bir kitap olsaydı onu okurdu."

Bu yüzden Jaquie'nin oğulları için bu kitabı çıkarmaya karar verdim. Ve bu ruhla, okuyucu olarak sizden, herhangi bir şeyi sindirmeye başlamadan önce kafanızı birkaç şeyden arındırmanızı isteyeceğim.

Rasyonel Erkek'in dünya çapında milyonlarca okuyucusu var, bu nedenle bu kitabı rafta saklamak ve arkadaşlarınıza ödünç vermek için satın almış olma olasılığınız yüksek çünkü kavramlarına zaten aşinasınız. Basılı kelimelerin, bir blog veya çevrimiçi bir makalenin sahip olmadığı belirli bir gücü ve meşruiyeti vardır, bu nedenle zaten bir Rasyonel Erkek iseniz

Okuyucuya kitabı ödünç verdiğinizden emin olun ya da kitabı okuması *ve* tartışması için dinleyicileri teşvik edin.

Bu kitabı ilk kez elinize alıyorsanız ya da bir arkadaşınız veya sevdiğiniz biri tarafından size verildiyse ve Rasyonel Erkek ya da erkekosferi hiç duymadıysanız veya burada ortaya koyduğum fikirlere maruz kalmadıysanız, alçakgönüllülükle açık fikirli bir şekilde okumanızı rica edeceğim.

Bu kulağa kolay bir kaçış yolu gibi geliyor - zihninizi açın - sanki dini bir tarikatın literatürüne önsöz olarak yazacağı bir şey gibi. Hepimiz zaten açık zihinlere sahip olduğumuzu ve hepimizin mükemmel derecede rasyonel ve eleştirel düşünme yeteneğine sahip olduğumuzu düşünmeyi severiz.

Toplumsal cinsiyetle ilgili önyargılarınızdan arınmanızı rica ediyorum çünkü burada okuyacaklarınız çok radikal kavramlar; kadınlara, erkeklere, birbirleriyle nasıl etkileşime girdiklerine ve toplumsal yapıların bu ilişkiler etrafında nasıl geliştiğine dair bakış açınızı zorlayacak kavramlar. Bu kavramların bazılarına şiddetle karşı çıkacaksınız, bazıları ise size "ah ha!" dedirtecek. Bu kavramlardan bazıları egonuzun kadın ve erkeklerin birbirleriyle nasıl ilişki kurmaları *gerektiğine dair* belirli inançlara yaptığı yatırımı rahatsız ederken, diğerleri kişisel olarak onlarla yaşadığınız deneyimleri tam olarak doğrulayacaktır. Bazıları çirkindir. Bazıları kadınları, bazıları da erkekleri tamamlayıcı nitelikte değil, ilk bakışta kadın düşmanı olduğumu düşüneceksiniz çünkü size öğretilen varsayılan tepki bu. Diğerleri içinse, eski sevgiliniz tarafından yakıldığınız ve bu olay gerçekleştiğinde neler olduğunu fark ettiğiniz için bir tür haklılık hissedebilirsiniz. Bunun zor bir görev olduğunun farkındayım, ancak kişisel duygularınızın burada sizin için ortaya koyduğum şeyi

renklendirmesine izin vermemeye çalışın.

Beni seveceksiniz ve benden nefret edeceksiniz. "Benim durumumda değil ve işte nedeni..." diye düşüneceksiniz ya da "vay canına, bu gerçekten çığır açan bir şey" diye düşüneceksiniz. Ben bir psikolog, bir PUA, bir erkek hakları aktivisti ya da bir motivasyon konuşmacısı değilim. Ben sadece bazı noktaları birleştiren bir adamım.

"Gözlerim neden acıyor?"

"Onları daha önce hiç

kullanmadın."

Temel Bilgiler

RUH EŞİ EFSANESİ

KIMSE YOK

ONEitis:

Tek bir kişiye karşı sağlıksız bir romantik saplantı. Genellikle karşılıksız sevgi ve söz konusu kişinin tamamen gerçekçi olmayan bir şekilde idealize edilmesiyle birlikte görülür.

Birit felçtir. Olgunlaşmayı bırakırsınız, hareket etmeyi bırakırsınız, siz olmayı bırakırsınız.

TEK diye bir şey yoktur. Bu ruh eşi efsanesidir. Bazı iyi olanlar ve bazı kötü olanlar vardır ama BİR yoktur. Size başka bir şey söyleyen herkes size bir şey satıyor demektir. Dışarıda sizin için bir *sürü* 'özel kişi' vardır, "ruh eşi" öldükten sonra yeniden evlenen ya da *gerçek* ruh eşi olduğunu iddia ettiği başka biriyle hayatına devam eden boşanmış/dul kişilere sorun. İnsanları ruh eşi mitiyle ilgili tedirgin eden şey de budur; hepimizin en azından bir şekilde idealize ettiği bir fantezidir bu - her birimiz için TEK bir mükemmel eş vardır ve gezegenler aynı hizaya gelir gelmez ve kader kendi akışına bırakır bırakmaz birbirimiz için '*tasarlandığımızı*' bileceğiz. Bu durum romantik komediler için tatmin edici bir olay örgüsü oluştursa da, gerçekçi bir yol değildir.

hayatınızı planlayamazsınız. Aslında genellikle felç edicidir.

Daha da büyüleyici bulduğum şey ise (özellikle de erkekler için) hayata dair temel bir bakış açısının, interseksüel ilişkiler alanında bu fantezinin önüne geçmesi gerektiği fikrinin ne kadar yaygın olduğu.

Aksi takdirde psikoloji, biyoloji, sosyoloji, evrim, iş dünyası, mühendislik vb. konuların değerini anlayacak olan erkekler, bu konuların her gün hayatımızda yer aldığını gördüğümüz karşılıklı etkileşimin somut farkındalığına sahip erkekler, belki de "herkes için biri" olmadığı ya da bilinçaltımızda TEK olmaları için belirlediğimiz kriterleri karşılayabilecek veya aşabilecek çok daha fazla TEK olduğu fikrine şiddetle karşı çıkan ilk erkeklerden bazılarıdır.

Bence bu nihilist bir yaklaşım ya da bu inanca yaptıkları ego yatırımının yanlış olabileceği korkusu gibi geliyor - derin dindarlar için "Tanrı öldü" demek gibi bir şey. Belki de BİR'in olmadığını ya da hayatlarını birlikte geçirecekleri birkaç BİR'in olabileceğini düşünmek çok korkunç. Bu romantikleştirilmiş batı mitolojisi, herhangi bir birey için yalnızca TEK bir mükemmel eş olduğu ve bir ömür boyu bu 'ruh eşini' aramakla geçirilebileceği ve geçirilmesi gerektiği önermesine dayanmaktadır. Bu mit kolektif bilincimizde o kadar güçlü ve yaygındır ki, dini bir ifadeye benzer hale gelmiş ve aslında batı kültürünün feminizasyonu yayıldıkça birçok dini doktrine entegre edilmiştir.

ONEitis'in yanlış tanımlandığını düşünüyorum. Karşılıklı yakınlığa dayalı sağlıklı bir ilişkiyi birbirinden ayırmak gerekir.

ve saygı ve orantısız ONEitis temelli bir ilişki. Tavsiyemi isteyen ya da ONEitis hakkındaki görüşüme meydan okuyan, esasen ONEitis'i meşru tek eşlilik olarak kabul etmem için benden izin isteyen birkaç erkek oldu.

"Ama Rollo, bir erkeğin karısı ya da kız arkadaşı için ONEitis'e sahip olması normal olmalı. Ne de olsa onun için TEK olan o, değil mi?"

Benim tahminime göre ONEitis, ruh eşi mitinin kolektif bilincimizde sürekli sosyalleşmesinin doğrudan sonucu olan sağlıksız bir psikolojik bağımlılıktır. Asıl korkutucu olan, ONEitis'in uzun süreli bir ilişkinin (LTR) veya evliliğin sağlıklı bir normatif yönü olarak ilişkilendirilmiş olmasıdır.

ONEitis'in sosyolojik köklere dayandığı sonucuna, sadece kişisel bir inanç ifadesi olmasından değil, aynı zamanda bu ideolojinin medya, müzik, edebiyat, filmler vb. aracılığıyla popüler kültürde yayılma ve kitlesel olarak pazarlanma derecesinden de varıyorum.

eHarmony gibi arkadaşlık hizmetleri, bu dinamiğin umutsuzca "amaçlandıkları" BİR'i arayan insanlarda yarattığı güvensizliği utanmadan pazarlamakta ve sömürmektedir. Erkeklerin doğal bir koruma, tedarik etme ve yarı tek eşlilik kapasitesine sahip olduğu fikri hem sosyal hem de biyo-psikolojik açıdan değerlidir, ancak ONEitis psikozu bunun bir yan ürünü değildir. Aksine, ONEitis esasen doğal eğilimlerimizin başka türlü filtreleyeceği şeyi sabote ettiği için onu bu sağlıklı koruyucu / sağlayıcı dinamiğinden ayırırdım.

ONEitis, kişi bekarken güvensizliğin kol gezmesidir ve potansiyel olarak

Bir LTR'de bu BİR'lik nesnesi ile birleştiğinde felç edici. Sağlıklı ya da sağlıksız olsun, bir kişiyi BİR'ine razı olmaya iten aynı nevrotik çaresizlik, onları zarar verici bir ilişkiyi terk etmekten alıkoyan aynı güvensizliktir - Bu onların BİR'i ve onlarsız nasıl yaşayabilirler ki? Ya da, onlar benim TEK'im, ama idealize ettiğim ilişkiye sahip olmak için tek ihtiyacım olan kendimi düzeltmek ya da onları düzeltmek.

Bir ilişkinin bu şekilde idealize edilmesi ONEitis'in kökeninde yatmaktadır. Samanlıkta iğne aramaya yönelik böylesine sınırlayıcı, ya hep ya hiç şeklindeki ikili bir yaklaşımla ve bir ömür boyu duygusal çaba harcayarak, bu ilişkinin gerçekte neleri içermesi gerektiğine dair sağlıklı bir anlayışa nasıl ulaşabiliriz? BİR'e olan inancın nihai bir son olarak öne sürdüğü pollyanna, idealize edilmiş ilişki - "sonsuza dek mutlu" - uğruna razı olacakları BİR'in sürekli peşinde koşmanın maliyetleri tarafından engellenir ve çelişir. Bir ömrün büyük bir kısmı bu ideolojiye yatırıldıktan sonra, birlikte oldukları kişinin TEK olmadığının farkına varmak ne kadar zor olacaktır? Bir insan bu ego yatırımını bir ömür boyu korumak için ne kadar ileri gidebilir?

ONEitis ilişkisinin bir noktasında, katılımcılardan biri bu ONEitis'in gerektirdiği güçsüzlüğe dayanarak hakimiyet kuracaktır. Bir kadın için, bir erkeğin seks ve yakınlık ihtiyacının tek kaynağının kendisi olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde bilmekten daha büyük bir fail yoktur. ONEitis zihniyeti bunu her iki tarafın da anlayışına yerleştirir.

Kendisine ego yatırımı yaptığı duygusal ve psikolojik olarak zarar verici ilişkinin, hayatı boyunca uyumlu olabileceği tek kişiyle olduğuna inanan bir erkek için

Olgunlaşmasında bundan daha felç edici bir şey olamaz. Aynı şey elbette kadınlar için de geçerlidir ve bu yüzden olağanüstü güzel bir kadının tacizci ve kayıtsız Jerk erkek arkadaşına geri döndüğünü gördüğümüzde başımızı sallarız, çünkü onun TEK ve onun için mevcut olan tek güvenlik kaynağı olduğuna inanır. Hipergami, ona bağlı kalmasının temel gerekçesi olabilir, ancak duygusal, neredeyse ruhani bir yatırım yapmasına neden olan şey ruh eşi efsanesi, "kaçan TEK" korkusudur.

Gücün tanımı finansal başarı, statü ya da başkaları üzerindeki etki değil, kendi yaşamlarımız üzerinde ne derece kontrol sahibi olduğumuzdur. Ruh eşi mitolojisine boyun eğmek, hayatımızın bu alanındaki güçsüzlüğümüzü kabul etmemizi gerektirir. Bence daha iyisi, TEK diye bir şey olmadığına dair sağlıklı bir anlayış geliştirmektir. Bazı iyi olanlar ve bazı kötü olanlar vardır, ancak TEK yoktur.

Ruh Eşi Dini

Az önce okuduğunuz yazı 2003-04 yıllarında SoSuave forumlarında yazdığım ilk yazılardan biriydi. O zamanlar lisans eğitimimi tamamlıyordum ve bir gün bir psikoloji dersinde BİR'in Yanılgısı bana grafiksel olarak gösterildi. Sınıftaydım, etrafım (çoğunlukla) benden çok daha genç öğrencilerle çevriliydi, hepsi çok zeki ve yirmili yaşların ortalarına göre olabildiğince entelektüeldi. Tartışmanın bir noktasında konu dine geldi ve sınıfın çoğu agnostik veya ateist olduğunu ya da "ruhani olduğunu ama dindar olmadığını" ifade etti. Gerekçe elbette din ve inancın sosyolojik dinamiklere genişletilmiş psikolojik (ölüm korkusu) yapılar olarak açıklanabileceğiydi.

Daha sonra bu tartışmada 'ruh eşi' fikri gündeme geldi. Profesör aslında 'ruh' kelimesini kullanmadı, bunun yerine sınıftan kaç kişinin "dışarıda kendileri için özel biri olduğuna" inandığını ya da "kaçıp giden BİR'den" korkup korkmadıklarını sorarak ellerini göstermelerini istedi. Neredeyse tüm sınıf ellerini kaldırdı. Tüm rasyonel ampirizmlerine ve maneviyatla ilgili gerçekçilik çağrılarına rağmen, (neredeyse) oybirliğiyle, idealize edilmiş başka bir kişiyle ömür boyu samimi bir düzeyde bağlantı kurmaya yönelik yarı-Karmik bir inancı ifade ettiler.

Flört alışkanlıklarında açıkça uzun vadeli bir şey aramadığını bildiğim Frat erkekleri ve takılan kızlar bile yine de BİR'e olan inançlarını onaylamak için ellerini kaldırdılar. Bazıları daha sonra bu BİR'in onlar için ne anlama geldiğini açıkladı ve çoğunun bu idealleştirmenin farklı tanımları vardı - hatta bazıları tartışma ilerledikçe bunun bir idealleştirme olduğunu kabul etti - yine de neredeyse hepsi, aksi takdirde "kader" veya en az ruhani olanlar arasında bile, önemli biriyle eşleşmenin hayatın sadece bir parçası olduğu ve "herkes için biri" olduğu konusunda mantıksız bir inanç olarak adlandırılabilecek bir şeye sahipti.

Bu tartışma benim uyanışımı sağlayan farkındalıklarımdan birinin katalizörü oldu - her şeye rağmen, insanlar büyük ölçüde hayatlarının önemli bir aşkına hak kazandıklarını ya da bunu hak ettiklerini düşünüyorlar.

İstatistiksel ve pragmatik olarak bu çok saçma ama işte. Bu temel kavramın dişileştirilmiş Disneyleştirilmesi, açıkça dindar olmayanlar için bile bir din haline gelecek kadar romantikleştirildi ve ticarileştirildi. Shakespeare'in TEK'e duyduğu özlem, kaderimizde eşimiz olması gereken başka bir ruh (eş) arayışı

sistematik olarak çarpıtılmıştır. Ve daha sonra detaylandıracağım gibi, erkekler ruh eşlerini kaybettikleri yanılgısıyla kendi canlarına kıyacaklardır.

Ruh Eşi Erkekler

Ruh eşi mitinin bu şekilde saptırılması, bugün karşı karşıya kaldığımız kadınsılaştırılmış toplumsal geleneklerin büyük bir kısmına atfedilebilir. Hayal ettiğimiz ruh eşimizden soyutlanma korkusu ya da bizim için 'mükemmel BİR'i geri dönülmez bir şekilde kaybetme korkusu, toplumumuzun çağdaş matrisinde bulduğumuz kişisel ve sosyal nevrozların çoğunu beslemektedir. Örneğin, Yalnız Yaşlı Adam Mitinin doğasında var olan korkunun çoğu, Ruh Eşi Mitine temel bir inanç olmadan dişlerini kaybeder. Kaybetme korkusu ve İlişkisel Eşitlik sanrıları, ancak erkeklerin eşitliğin etkilemesi gerektiğine inandıkları kişi önceden belirlenmiş BİR'leri olduğunda gerçekten önemlidir.

Dişil zorunluluk, Ruh Eşi Mitinin birincil toplumsal cinsiyet zorunluluğu olarak yükselişinin başlangıcından itibaren erkekler (ve kadınlar) üzerinde sahip olduğu ezici gücün farkına varmıştır. Temel ruh eşi dinamiğinin neredeyse tüm çarpıtmaları erkekler için bir kontrol şeması olarak gelişmiştir. Ruh eşine ihtiyaç duyan bir erkek için birincil ödül ruh eşi kadınlar olduğunda, bu gücü pekiştirmek için pek çok fırsat vardır. Açık olmak gerekirse, bunun kadın merkezli bir kabalın erkeklere ruh eşi korkusu aşılamak için sosyal mühendislik yaptığı şeytani bir komplo olduğunu düşünmeyin. Bundan habersiz olarak yetiştirilen erkek nesilleri, Ruh Eşi Mitinin sürdürülmesine isteyerek ve aktif olarak yardımcı olmaktadır.

Ruh Eşi Kadınlar

Her ne kadar hipergami kadınlar için idealize edilmiş bir ruh eşinin belirlenmesinde büyük bir rol oynasa da, bu temel korkunun istismar edilmesine karşı bağışık değiller. Açık bir manipülasyondan ziyade talihsiz bir yan ürün olsa da, hipergaminin bazı yönlerden bu nevrozu yoğunlaştırdığını iddia edebilirim. Bir Alfa Dul, kaçıp giden Alfa'nın özlemiyle yanıp tutuşmanın ne demek olduğunu çok iyi bilir - özellikle de cinsel piyasa değeri (SMV) düştükten sonra uzun vadede itaatkar, Beta sağlayıcıyla eşleştirildiğinde.

Kadınlar için ruh eşi, sadece kendisinin evcilleştirebileceği, uzun vadeli güvenliği için sadık bir sağlayıcılıkla eşleşen tahrik edici Alfa baskınlığının neredeyse ulaşılamaz kombinasyonunu temsil eder.

Hipergami ruh eşi ilkesinden nefret eder, çünkü ruh eşi mutlak bir tanımdır, oysa hipergami her zaman mükemmelliği test etmelidir. Hipergami sorar, "O TEK mi? O TEK mi?" diye sorar ve Ruh Eşi Miti "O TEK olmak zorunda, o sizin ruh eşiniz ve bunlardan SADECE bir tane var" diye yanıtlar.

Gizemi İnşa Etmek

Bu temel kavram ve ruh eşi mitolojisi nedeniyle, her iki cinsiyet de bu idealleştirmeyi kendileri için mükemmelleştirmeye çalışacaktır - en ideal olmayan koşullar ve ifadeler altında bile.

Korkuyu hafifletmek ve sorunu çözmek için yakın ilişkilerimizi bu ruh eşi idealizmine göre inşa etmek isteriz ve çoğu zaman bunu yapmanın uyarılarını, istismarlarını ve sonuçlarını ustalıkla görmezden geliriz. Kadınlar için en önemli Alfa'nın etkisi

Bu ruh eşi idealizasyonunu başlangıçta tanımlayan şey erkektir. Erkekler için bu, kendisiyle cinsel ilişkiye giren ilk kadın ya da (yanlışlıkla) kendisini erkekçe tanımlanmış bir aşk yönelimi içinde sevebileceğine inandığı bir kadını en iyi örnekleyen kişi olabilir.

Ancak bunlar, ruh eşi idealinin üzerine inşa edildiği çıkış noktalarıdır. Bu ideal daha sonra, bu kişinin "kaderin kendileri için öngördüğü kişi olabileceği" umuduyla kat kat yatırımlarla birleştirilir. Duygusal yatırım, kişisel, finansal, hatta yaşamla ilgili potansiyel yatırımlar ve fedakarlıklar bir ruh eşi yaratma çabasını takip eder. Bir idealin yokluğunda, mevcut kaynaklardan bir ideal yaratılmalıdır.

Bu süreç, Ruh Eşi Mitinin saçma olduğunu söylememin nedenidir - başka bir kişiyi bu ideale uyacak şekilde inşa etmek, psikolojik olarak "kaderin akışına bırakmaktan" çok daha pragmatiktir. Bu efsaneye inanan insanlar, sonuçları ne olursa olsun bir ruh eşi inşa etmeyi tercih ederler. Bu yüzden kadınlar daha iyi bir Beta inşa etmeye ya da bir Alfa'yı evcilleştirmeye çalışırken, erkekler bir fahişeyi ev kadınına dönüştürmeye ya da tam tersini yapmaya çalışacaktır.

Kırmızı hap gerçeğine uyanmanın en acı tatlarından biri, yeni paradigmalar için eski paradigmaları terk etmektir. Bunu daha önce eski bir dostu öldürmeye benzetmiştim ve öldürülmesi gereken bir dost da tam olarak bu mitolojidir. Kendinizi bu temel korkudan arındırmak, eski paradigmadan tamamen kopmak için hayati önem taşır, çünkü kadın merkezli sosyal koşullanmanın büyük bir kısmı buna bağlıdır.

Ruh Eşi Mitini bırakmak pek çok insanın düşündüğü gibi bir nihilizm değildir.

olduğuna inanmanızı sağlayacaktır. Aksine, sizin için gerçekten önemli olan biriyle gelecekte daha iyi, daha sağlıklı bir ilişki kurmanız için sizi özgür bırakacaktır - bu hayattaki TEK ve tek memnuniyet temsilinizi kaybetme korkusuna dayalı bir ilişki yerine, gerçek arzuya, karşılıklı saygıya, birbirinizi tamamlayıcı anlayışa ve sevgiye dayalı bir ilişki. Herhangi bir ilişkide, en fazla güce sahip olan kişi, diğerine en az ihtiyaç duyan kişidir.

Bu, sadece interseksüel ilişkilerin değil, aile, iş vb. ilişkilerin de temelidir. Bu her zaman yürürlükte olan bir dinamiktir. Kendi iyiliğim ve ailemin iyiliği için işverenime onun bana olduğundan daha fazla ihtiyacım var, bu yüzden sabah işe gidiyorum ve onun için çalışıyorum. Şirketinin ve çabalarının kesintisiz devam etmesi için hayati bir parça olsam da, onun bana ihtiyacı benim ona olan ihtiyacımdan daha az. Yarın piyango bana çıkabilir ya da maaşımı kesmeye ya da sosyal haklarımı sınırlamaya karar verebilir ya da ben yüksek lisansımı tamamlayıp kendimi onun arabasına süresiz olarak bağlı tutmaktan daha iyisini yapabileceğime karar verebilirim; böylece, benim başlattığım ya da başlatmadığım bir durum nedeniyle, ona, onun bana ihtiyaç duyduğundan daha az ihtiyaç duyan bir konuma düşebilirim. Bu noktada, hırsları için ne kadar değerli olduğuma karar vermek ve ya benimle yollarını ayırmak ya da ilişkimizi ilerletmek için pazarlık yapmak zorunda kalıyor.

Aynı şey interseksüel ilişkiler için de geçerlidir. İlişkinizi 'güce' dayandırmak isteyip istememeniz sorun değil; bu zaten ilk çekim noktanızdan itibaren geçerli. Siz onun için herhangi bir sayıda kriteri karşıladığınız için kabul edilebilirsiniz ve o da sizin kriterlerinizi karşılıyor. Eğer durum böyle olmasaydı, karşılıklı bir ilişki başlatmazdınız.

İLİŞKİLERİN TEMEL KURALI

Herhangi bir ilişkide, en fazla güce sahip olan kişi, diğerine en az ihtiyaç duyan kişidir.

Bu, sadece interseksüel ilişkilerin değil, aile, iş vb. ilişkilerin de temelidir. Bu her zaman yürürlükte olan bir dinamiktir.

Kendimin ve ailemin refahı için işverenime onun bana olduğundan daha fazla ihtiyacım var, bu nedenle sabahları işe gidiyor ve onun için çalışıyorum. Şirketinin ve çabalarının kesintisiz devam etmesi için hayati bir parça olsam da, onun bana ihtiyacı benim ona olan ihtiyacımdan daha az. Yarın piyango bana çıkabilir ya da maaşımı kesmeye ya da sosyal haklarımı sınırlamaya karar verebilir ya da ben yüksek lisansımı tamamlayıp kendimi onun arabasına süresiz olarak bağlı tutmaktan daha iyisini yapabileceğime karar verebilirim; böylece, benim başlattığım ya da başlatmadığım bir durum nedeniyle, ona, onun bana ihtiyaç duyduğundan daha az ihtiyaç duyan bir konuma düşebilirim.
Bu noktada, gelecekteki hedefleri için benim gerekliliğimi değerlendirmek ve ya benimle yollarını ayırmak ya da ilişkimizi ilerletmek için pazarlık yapmak zorunda kalıyor.

Aynı şey interseksüel ilişkiler için de geçerlidir. İlişkinizi 'güce' dayandırmak isteyip istememeniz sorun değil; bu zaten ilk çekim noktanızdan itibaren geçerli. Onun kriterlerinden herhangi birini karşıladığınız için onun için kabul edilebilirsiniz ve o da sizin kriterlerinizi karşılıyor. Eğer durum böyle olmasaydı, karşılıklı bir ilişki başlatmazdınız. Bu, başka bir bireyle yaptığımız ilk karşılaştırmadır - isterseniz buna 'boyutlandırma' deyin - ancak her şey hakkında doğuştan gelen (ve genellikle bilinçsiz) karşılaştırmalar yaparız ve ilk çekim durumunda diğer kişinin kendi yakınlığımız için kabul edilebilir olup olmadığına karar veririz.

Bu ilke 'güç' ile ilgili olmaktan çok kontrol ile ilgilidir. Bu kulağa anlambilim gibi gelebilir, ancak bir fark yaratır. İkili argümanlara kaymak ve ilişkilerin temel kuralı ile kastettiğim şeyin, katılımcılardan birinin diğerine kesinlikle hükmetmesi gerektiğini düşünmek çok kolaydır - otoriter bir baskın ile paspas bir itaatkar. Modern güç yorumumuzla ilgili sorun, onu aşırı, mutlak terimlerle düşünmektir.

Sağlıklı bir ilişkide kontrol, her bir partner için arzu ve ihtiyacın gerektirdiği şekilde gidip gelir. Sağlıksız bir ilişkide ise bu kontrolün partnerlerden biri tarafından dengesiz bir şekilde manipüle edilmesi söz konusudur. Kontrol hiçbir zaman tam bir dengede olmasa da, sağlıklı bir durumda manipüle edilen için bir takviye olabilecek bir şeyle bir partner diğerine şantaj yaptığında manipülasyona dönüşür.

Bu çok sayıda farklı nedenden dolayı gerçekleşir, ancak durum iki şekilde ortaya çıkar - itaatkar katılımcı manipülasyonun gerçekleşmesine izin vermeye koşullanır ve/veya baskın olan kişi manipülasyonu başlatır

manipülasyon. Her iki durumda da kural hala geçerlidir - diğerine en az ihtiyaç duyan en fazla kontrole sahiptir. Bu durum hiçbir yerde kişiler arası ilişkilerde olduğundan daha belirgin değildir.

Danışmanlık verdiğim ve blogumu okuyan çok sayıda kişi bu Kuralın, partnerlerinin çıkarları pahasına bir hakimiyet pozisyonu sürdürmeyi savunduğum anlamına geldiğini varsayıyor; bundan çok uzak. Bununla birlikte, insanların - özellikle de genç erkeklerin - daha iyi bir öz-değer duygusu geliştirmelerini ve ilişkilerindeki gerçek etkinliklerini daha iyi anlamalarını savunuyorum (bir ilişkiye dahil olmaya karar verdiğinizi varsayarsak).

Beni yanlış anlamayın, her iki cinsiyet de manipülasyondan suçludur; hırpalanmış kadınlar istismarcı erkek arkadaşlarına/kocalarına geri dönerler ve kedi kırbaçlı erkekler kız arkadaşlarının güvensizliklerine daha iyi hizmet etmek için kendilerinden ve hırslarından ödün verirler. Bu Kuralı tanıtmaktaki amacım, zaten kendilerini değersizleştirmeye ve kendilerini peşinden koşulacak bir *ödül* olarak görmek yerine kadınları hayatlarının amacı haline getirmeye yatkın olan genç erkeklerin gözlerini açmaktır.
Uzlaşma her zaman her ilişkinin bir parçası olacaktır, ancak önemli olan bu uzlaşmanın ne zaman manipülasyonun bir sonucu haline geldiğini, neyin yürürlükte olduğunu fark etmek ve bu durumlarda tavizsiz olma güvenini geliştirmektir. İşte bu noktada, ilişkilerin temel kuralının sağlam bir şekilde anlaşılması elzem hale gelir.

Kız arkadaşınızla yaşadığınız bir tartışmadan geri adım atmanızda yanlış bir şey yoktur, ancak 'barışı korumak' için sürekli olarak kendinizden ödün vermenizde ve bunun sonucunda kız arkadaşınızın sizden yakınlık göstermeyeceğini anlamanızda yanlış bir şeyler vardır.

zemin. Bu bir güç oyunudur, "**bok testi**" olarak da bilinir.

O başlatır ve böylece kontrol eden taraf olur. Hiçbir kadının yakınlığı (yani seks) asla bu ödünü vermeye değmez çünkü bunu yaparak kendi değerinizi onun gözünde düşürürsünüz.

Bu emsal bir kez oluştuğunda, size giderek daha az saygı duyacaktır - onun için ödün vermenizi takdir edeceği ve bunun için sizi ödüllendireceği şeklindeki popüler anlayışın tam tersi. Ve gerçekten, neyi başarmak için ödün veriyorsunuz? Bu koşulda, onun yakınlığına talip oluyorsunuz. Bu gerçek bir arzu ya da size karşı gerçek bir ilgi değil, kimin diğerine daha çok ihtiyacı olduğunu belirlemeye yönelik (pek çok erkeğin farkında olmadığı) ince bir psikolojik testtir. Bir erkek için, bir kadının tanınmış manipülasyonları için kendinden ödün vermeyeceğini ve geçmişte olduğunu ve gelecekte ondan daha iyi bir potansiyel bulacağını bilerek uzaklaşacak cesarete sahip olandan daha üstün bir güven yoktur. İşte bok testini geçen erkek budur. Buna 'aydınlanmış kişisel çıkar' denir ve benim tamamen desteklediğim bir ilkedir.

GÜCE DOĞRU

Gücün faydasını inkar etmek, kullanımlarını kötülemek, başlı başına
Gücü kullanmanın bir yoludur.

Gerçek değişim içten dışa doğru işler. Kendinizle ilgili fikrinizi değiştirmezseniz, başka hiçbir şeyi değiştiremezsiniz. Kadınlar saç renklerini, makyajlarını, kıyafetlerini, göğüs boyutlarını ve bir dizi kozmetik değişikliği bir hevesle ya da paraları yettikçe değiştirebilirler, ancak sürekli hoşnutsuzlukları, şikayet ettikleri sürekli yetersizlikler, başkalarının onları gerçekte nasıl algıladıklarından değil, kendi algılarından kaynaklanır.

Bu dışarıdan içeriye bir zihniyettir; dışsal olanın içsel olanı değiştireceğini ummak ve bu zihniyeti daha küçük insanların kendilerine uygulamasıdır - tek fark uygulamadır.

Ortalama Hayal Kırıklığına Uğramış Enayi (daha iyi bir terim bulamadığım için AFC), kendini beğenmiş kadınlarla (tamam, aslında her kadınla) aynı soruna sahiptir - kendi sorunlarına ilişkin gerçek bir öz anlayış eksikliği. Öz analiz ve özeleştiri yapmak, özellikle de kendi inançlarımızı ve kişiliklerimizin neden böyle olduğunu sorgulamak söz konusu olduğunda çok zordur. Bu, birine hayatını 'doğru' yaşamadığını ya da çocuklarını 'yanlış' yetiştirdiğini söylemeye benzer; sadece daha fazlası

Zor çünkü kendimizi kendimize anlatıyoruz.

Özdeğerlendirme (özsaygı değil) **asla** kendiliğinden gerçekleşmez, bunu tetiklemek için her zaman bir kriz olması gerekir. Kaygı, travma ve kriz, öz-bilinci harekete geçirmek için gerekli katalizörlerdir. Bir ayrılık, bir ölüm, bir ihanet; trajik bir şekilde, hayatımızın bu noktalarında en iyi iç gözlemimizi yaparız, 'berraklık anlarımızı' yaşarız ve evet, kendimizin ne kadar rezil, yalaka bir ahmağa dönüşmesine izin verdiğimizi keşfederiz.

Reddetme

Ön koşullanmamızdan (yani dişil Matrix'ten) gerçekten kurtulmanın ilk adımı, bu koşullanmanın kişiliğimizin ayrılmaz bir parçası olduğunu düşündüğümüz inançlara yol açtığını kabul etmektir. Bunun için kullanılan psikolojik terim 'ego yatırımı'dır. Bir kişi zihinsel bir şemayı bu kadar derinlemesine içselleştirdiğinde ve ona bu kadar uzun süre koşullandığında, bu şema kişiliğinin ayrılmaz bir parçası haline gelir. Dolayısıyla inanca saldırmak, kelimenin tam anlamıyla kişiye saldırmaktır. İnsanların siyasi, dini, toplumlar arası/cinsiyetler arası, cinsiyetler arası vb. inanç ifadelerine karşı bu kadar şiddetli bir tepki görmemizin nedeni budur - bu inançların doğruluğuna meydan okuyan reddedilemez, ampirik kanıtlar sunulduğunda bile bunu kişisel bir saldırı olarak algılarlar.

Oyunun farkında olan Erkeklerin ifade ettiği ortak bir hayal kırıklığı, bir AFC'nin gözlerini neden takılmadığı, neden randevu almadığı (veya alıyorsa 2. randevular), neden sürekli 'sadece arkadaş olalım' (LJBF) reddi aldığı vb. ve aslında ego yatırımı içselleştirmelerindeki tüm kusurlar konusunda açmanın ne kadar zor olduğudur. Söylemeyi sevdiğim gibi, bu kirli

Matrix'in fişini çekme işi, kişi kategorik bir inkar durumunda olduğunda daha da zorlaşır

İnsanlar, gerçeğin değer verdikleri bir şeyi yok edeceğini fark ettiklerinde inkara başvururlar. Aldatan bir eş söz konusu olduğunda inkar, kendi aşağılanmanızın kanıtlarını kabul etmekten kaçınmanızı sağlar. Eşinizi en iyi arkadaşınızla yatakta yakalamak dışında, sadakatsizliğin kanıtı genellikle belirsizdir. Bu güdülenmiş şüpheciliktir. İnanmak istemediğiniz şeylere karşı daha şüpheci olursunuz ve daha yüksek düzeyde kanıt talep edersiniz.
İnkâr bilinçsizdir, yoksa işe yaramazdı: Gözlerinizi gerçeğe kapattığınızı biliyorsanız, bir parçanız gerçeğin ne olduğunu bilir ve inkâr koruyucu işlevini yerine getiremez.

Hepimizin korumak için mücadele ettiği şeylerden biri de olumlu bir benlik imajıdır. Öz imajınızın gerçekler tarafından sorgulanan yönü ne kadar önemliyse, inkara gitme olasılığınız da o kadar artar. Güçlü bir öz-değer ve yetkinlik duygusuna sahipseniz, öz-imajınız darbe alabilir ancak büyük ölçüde sağlam kalabilir; ancak kendinizden şüphe duyuyorsanız (kendini haklı gören AFC düşüncesinin ayırt edici özelliği), başarısızlığın herhangi bir şekilde kabul edilmesi yıkıcı olabilir ve hatanın kabul edilmesi düşünülemeyecek kadar acı verici olabilir. Kendini haklı çıkarma ve inkar, yetkin olduğunuza inanmak ile bu imajla çatışan bir hata yapmak arasındaki uyumsuzluktan kaynaklanır.

Çözüm: hatayı inkar etmek. İç gözlem yapmak yerine (belki de "kurallar" konusunda yanılıyorumdur?) hatayı dışsal bir unsura (kadınlar "kurallara" göre oynamaz) atfetmek. Bu nedenle, AFC'lerin yöntemlerinde ahlaki bir amaç duygusuna inatla sarıldıklarını görüyoruz ki bu da medyamızdaki, müziğimizdeki, eHarmony'deki

popüler kültür tarafından pekiştiriliyor.

din, vs.

Güç Maddeleri

Güç teriminin pek çok yanlış çağrışımı vardır. Güçlü insanları düşündüğümüzde aklımıza nüfuz, zenginlik, prestij, statü ve başkalarına istediğimizi yaptırma becerisi gelir - tüm bunlar Güç değildir. Her ne kadar kendimizi kadınların *bu* Güç tanımına ilgi duyduğuna ikna etmek istesek de, bu yanlıştır. Çünkü burada Gücün yönleri olarak tanımladığım şeyler aslında Gücün tezahürleridir.

İşte size kozmik bir sır açıklanıyor: Gerçek Güç, bir kişinin kendi koşulları üzerinde kontrol sahibi olma derecesidir. Gerçek Güç, yaşamlarımızın yönünü gerçekten kontrol etme derecemizdir.

Düşüncelerimizin, kişilik bozukluklarımızın ve zihinsel şemalarımızın, bunlara eşlik eden davranışlarla birlikte, kararlarımızın gidişatını belirlemesine izin verdiğimizde, gerçek Güçten feragat etmiş oluruz. Toplumun, evliliğin, bağlılığın, ailenin, babalığın, kariyer seçiminin, ordunun vs. kendisinden talep ettiği sorumluluklara, yükümlülüklere ve hesap verebilirliklere zorla ya da isteyerek boyun eğen erkek, kendi hayatının gidişatı üzerinde çok az etkiye sahip olur.

Ressam Paul Gauguin tarihin en güçlü adamlarından biridir. Orta yaşlarda Paul "başarılı" bir bankacıydı, karısı ve çocukları vardı ve görünüşe göre büyük bir liyakate ve hatırı sayılır bir servete sahipti. Sonra bir gün Paul artık canına tak ettiğine ve resim yapmak istediğine karar verdi. Karısını, çocuklarını ve parasını terk etti ve ressam olmaya karar verdi. Kendi seçtiği hayatı yaşamak için eski hayatını bir kenara bıraktı, bu hayatın kontrolünü ele geçirme gücüne sahipti. Sonunda Tahiti'de öldü ama

en ilginç hayatlardan birine sahip ve dünyaca ünlü bir ressam oldu.

Sorumluluklarını bir kenara bırakıp bencilce kendi arzularının peşinden koştuğu için ne kadar korkunç bir adam olduğunu düşünebilirsiniz, ancak gerçek şu ki, bunu yapmak için kendi içinde çoğu erkeğin düşünmeye bile ürpereceği bir Güce sahipti. Kendimizden beklentilerimize ve kendimize koyduğumuz sınırlamalara o kadar kapılmışız ki, kendi hapishanelerimizin anahtarlarının her zaman elimizde olduğunu göremiyoruz - sadece onları kullanmaktan ölesiye korkuyoruz.

Bu Güç, 19 yaşındaki bir ahmağa biriyle yatabilmesi için kadınların gerçekte ne istediğini her söylediğimizde ortaya attığımız o çok önemli 'özgüven' teriminin kökenidir. Bizi "diğer erkeklerden" ayıran şey, doğru ya da yanlış, kendi kararlarımızı verme ve bu kararlara güvenle sahip çıkma becerimizdir. Plakaları çevirmek, münhasır olmayan bir şekilde buluşmak, kendimizi ortaya koymak ve kendimizi *ödül haline getirmekten* korkmamak için görünüşte mantıksız bir güven uyandıran bu kendi kendine yönlendirilen Güçtür ve kadınların ilişkilendirilmek istediği şey sadece bu Güçtür.

Bu Güçten yoksun olmak, usta Tavlama Sanatçılarının (PUA'lar) bir LTR'ye dahil olduklarında en acınası AFC'lerden bazılarına geri dönmelerini sağlayan şeydir. Kadınları bu idealizasyona ve bu Güce sahip oldukları algısına satarlar, ancak bu davranışların, rolü satın aldıktan sonra örtbas etmesi gereken AFC güvensizliklerini keşfetmek için. Bu, PUA becerilerini etkili davranış setleri olarak değersizleştirmek için değil, gerçek bir kişisel değişimi etkilemenin bir sonucu olarak ortaya çıkması gereken davranışları göstermek içindir. Olumlu-erkeksi bir zihinsel şemanın benimsenmesi, sonuç olarak bu PUA becerilerini teşvik etmelidir. Bunun yerine, çılgın bir aceleyle

arabayı atın önüne koyuyoruz

Gerçek Güç ve anlayış eksikliğimizi ezberlenmiş PUA teknikleriyle maskeleyerek, bunları uygulayarak "doğal oyuna" dönüşeceklerini ve kalıcı bir kişisel değişim başlatacak kadar olgunlaşacağımızı umarak, uzun zamandır mahrum kaldığımız tüm o önemli kediyi elde edin.

Bu konuya daha sonra döneceğiz.

ARZU DINAMIĞI

Gerçek Arzu ile pazarlık
yapamazsınız.

Bu, çoğu erkeğin ve kadınların büyük çoğunluğunun kasıtlı olarak bilmediği çok basit bir ilkedir. Son 10 yılda bana en sık sorulan kişisel sorunlardan biri "onu nasıl geri kazanabilirim?" sorusunun bir varyasyonudur. Bu genellikle erkeklerin ilişkilerini, daha önce tutkulu bir kadının ellerini ondan uzak tutamadığı eski haline döndürmek için bir yöntem arayışına dönüşüyor. Altı aylık rahat bir aşinalığın ardından heyecan kaybolur, ama aslında kaybolan gerçek *arzudur.*

Genellikle bu aşamada bir erkek pazarlığa başvuracaktır. Bazen bu, kadının eskiden sahip oldukları aynı cinsel / samimi coşkuyla karşılık vermesi umuduyla onun için aşamalı ve sistematik olarak bir şeyler yapmak kadar ince olabilir. Diğer zamanlarda evli veya uzun süreli bir çift "cinsel sorunlarını çözmek" için çift danışmanlığına gidebilir ve kadının cinsel uyumu için şartları müzakere edebilir. Erkek, kadının kendisine gösterdiği sahte cinsel ilgi karşılığında bulaşıkları ve çamaşırları daha sık yıkayacağına söz verir. Yine de, hangi şartlar sunulursa sunulsun, ödüllendirilmeyi hak edecek şekilde ne kadar büyük bir dış çaba gösterirse göstersin, kadın için gerçek arzu orada değildir. Aslında, itaat etmesi için bu kadar çaba sarf edildikten sonra arzuya sahip olmadığı için kendini daha kötü hisseder. Onun

arzu bir zorunluluk haline geldi.

Müzakere edilmiş arzu sadece zorunlu itaate yol açar. Bu nedenle kadının müzakere sonrası cinsel tepkisi genellikle çok cansızdır ve erkeğin daha da fazla hayal kırıklığına uğramasına neden olur. Kadın cinsel açıdan erkeğe daha uygun olabilir, ancak bu gönülsüz deneyim asla ilk tanıştıkları, pazarlığın olmadığı, sadece birbirlerine karşı spontane bir arzunun olduğu zamanki gibi olmaz.

Bir erkeğin bakış açısından, özellikle de acemi bir beta erkeğinin bakış açısından, arzu müzakeresi soruna tümdengelimli, rasyonel bir çözüm gibi görünmektedir. Erkekler doğuştan tümdengelimsel akıl yürütmeye, diğer bir deyişle "eğer öyleyse" mantık akışına güvenme eğilimindedir. Kod genellikle şuna benzer:

Sekse ihtiyacım var + kadınlar istediğim seksi yapıyor + kadınlara seks koşullarını soruyorum + seks için önkoşulları yerine getiriyorum = istediğim seks.

Mantıklı değil mi? Bu basit bir tümdengelim pragmatizmidir, ancak kadının kendini doğru değerlendirmesine dayanan bir temel üzerine inşa edilmiştir. İlişkilerinin başlangıcında yaşadıkları gerçek arzu, tamamen bilinmeyen bir dizi değişkene dayanıyordu.

Karşılıklı arzu arzusunu açık bir şekilde iletmek yükümlülük ve hatta bazen ültimatom yaratır. Gerçek arzu, kişinin kendi iradesiyle ulaşması ya da yönlendirilmesi gereken bir şeydir. Bir kadını tehdit ederek istediğiniz şekilde davranmaya zorlayabilirsiniz, ancak onun bu şekilde davranmayı *istemesini* sağlayamazsınız. Bir fahişenin takas karşılığında sizinle sevişmesi, onun bunu *istediği* anlamına gelmez.

İster tek eşli bir evlilikte, ister LTR'de veya tek gecelik bir ilişkide (ONS) olsun,

ilişkilerinizde gerçek bir arzu için çabalayın.

Savaşın yarısı, kendini buna mecbur hisseden bir kadınla değil, sizi memnun etmek isteyen bir kadınla birlikte olmak istediğinizi bilmektir. Bu gerçek arzuyu ondan asla açık yollarla çekemezsiniz, ancak onu gizlice bu gerçek arzuya yönlendirebilirsiniz. Gerçek arzuyu kışkırtmanın püf noktası, onu kışkırtma niyetinizden habersiz tutmaktır. Gerçek arzu, yapmak zorunda olduğu bir şey değil, istediği bir şey olduğunu düşünmesiyle yaratılır.

HAYAL GÜCÜ

Bir kadının hayal gücü, oyun cephaneliğinizdeki en faydalı araçtır. Her teknik, her gündelik yanıt, her jest, ima ve alt iletişim bir kadının hayal gücünü harekete geçirmeye bağlıdır. Rekabet kaygısı buna dayanır. Daha Yüksek Değer Gösterme (DHV) buna dayanır. Cinsel gerilimi teşvik etmek buna bağlıdır. İsterseniz buna "Hamster'ı Kafeinlemek" deyin, ancak bir kadının hayal gücünü harekete geçirmek, herhangi bir ilişki bağlamında geliştirebileceğiniz en güçlü yetenektir.

Bu, ortalama hayal kırıklığına uğramış ahmakların en büyük başarısızlığıdır; kendileri hakkındaki her şeyi kusarlar, kadınların yakınlıklarını nitelemek için bir temel olarak bu gerçeği arzuladıklarına dair yanlış bir inançla kendileriyle ilgili tüm gerçeği kadınlara ifşa ederler.

Bunu şimdi öğren: Kadınlar **asla** tam açıklama istemez. Bir kadın için hiçbir şey, sadece efsanevi kadınsı sezgilerine (yani hayal gücüne) dayanarak bir Erkeği çözdüğünü düşünmek kadar kendini tatmin edici değildir.

Bir erkek bir kadın için karakterini, hikayesini, değerini vb. açıkça onayladığında, gizem ortadan kalkar ve hayallerinden, şüphelerinden, sizinle ilgili kendini onaylamalarından zevk aldığı biyokimyasal heyecan ortadan kalkar. Beta erkek zihniyetine sahip çoğu erkek klasik olarak ilk buluşmada tam olarak bunu yapar ve neden hemen LJBF'lendiklerini merak ederler

İşte bu yüzden. Aşinalık baştan çıkarıcı değildir. Hiçbir şey oyunu, organik tutkuyu ve libidoyu rahat aşinalık kadar öldüremez. Yaygın korkutma taktiklerine rağmen, kadınlar potansiyel (veya kanıtlanmış) bir seks partneriyle rahat olmak istemezler, potansiyel bir partnerle seks yapmak için heyecanlanmak, tahrik olmak ve endişelenmek için hayal güçlerinin harekete geçirilmesine ihtiyaç duyarlar.

Bir LTR'de bu hayal gücünü harekete geçirmeye devam etmek daha da kritik bir ihtiyaçtır. Bunun sağlıklı bir ilişki için zorunlu olduğunu söyleyecek kadar ileri gidebilirim, ancak o zaman soracaksınız, LTR kız arkadaşınız veya eşiniz hikayenizi zaten biliyorsa ve aşinalık çimentolanmışsa bunu nasıl yaparsınız?

Kolay cevap, asla en başından itibaren buna izin vermemektir - eğlenebileceğiniz herhangi bir LTR'nin sağlığı, içine girdiğiniz çerçeveye bağlıdır ve hayatta kalır. Sağlıklı bir LTR'nin temelleri siz bekarken ve münhasır olmayan bir şekilde çıkarken atılır. LTR / Evlilik / Birlikte yaşama durumu oluştuktan sonra bana daha sık ve daha yoğun seks yaptığını söyleyen bir erkekle henüz tanışmadım.

Bunun birincil nedeni, flört aşamasında sizi şehvetle becerme aciliyetini, onun çerçevesine bağlı kalmanızı sağlamak için bir zorunluluk haline getiren rekabet kaygısının gevşemesidir. Pek çok erkeğin başarısız olduğu konunun özü budur, bir LTR'ye bağlı kalmadan *önce* çerçeveyi teslim ederler. (Kadınsı koşullanmaları sayesinde) bağlılığın onun çerçeve kontrolünü kabul etmeyi gerektirdiğine ve bununla eşanlamlı olduğuna inanırlar. Bunu, baştan çıkarıcı olmayan aşinalık ve bu nedenle kendi değerinizin artan yaygınlığı ile birleştirdiğinizde, cinsel ilgisinin neden azaldığını tam olarak görebilirsiniz.

Peki bunu önlemek için ne yaparsınız?

Her şeyden önce, bir LTR'ye girdiğiniz çerçevenin o LTR'nin temelini oluşturduğunu anlayın. Kendinizi "bu kadınların dünyası ve biz sadece içinde yaşıyoruz" zihniyetini satın alırken bulursanız, varsayılan varsayımınız bağlılığın varsayılan olarak onun kazandığı, sizin kaybettiğiniz ve bunun böyle olduğu anlamına geldiğidir, bir LTR'yi düşünmeyin bile. O senin dünyana giriyor, tam tersi değil.

İkinci olarak, bir LTR öncesinde ve içinde kendinizle ilgili bir öngörülemezlik unsuru geliştirmeniz gerekir. Her zaman hatırlayın, **mükemmel sıkıcıdır**. Kadınlar Bay Güvenilir'i istedikleri için ağlayacak ve sonra Bay Heyecanlı'yı becermeye gideceklerdir. Bir LTR'de her ikisi de olmak gerekir, ancak biri diğerinin pahasına olmamalıdır. Çok sayıda evli erkek eşleriyle ya da LTR'leriyle heyecan teknesini sallamaktan korkuyor çünkü cinsel yaşamları onu ve zaten önceden belirlenmiş çerçevesini yatıştırma dengesine bağlı. Ona her gün neden eğlenceli, öngörülemez ve heyecan verici olduğunuz hatırlatılmalıdır, sadece onun için değil, diğer kadınlar için de. Bu, diğer kadınların sizi arzu edilir bulduğunu gizlice, nazikçe ve açıkça ima etmeyi gerektirir. Kadınlar şüphe ve öfkenin getirdiği kimyasal heyecanı arzularlar. Eğer siz bunu sağlamazsanız, magazin dergilerinden, aşk romanlarından, The View'dan, Tyra Banks'ten ya da bekar kız arkadaşlarının yerine geçerek yaşamaktan mutlu olurlar.

Şakacı bir şekilde onun bu heyecanın kaynağı olarak kalmasını sağlayarak hayal gücünü harekete geçirme pozisyonunu korursunuz. Kendilerini adamadan önce yenilmiş olan evli erkekler, eşlerinin çerçevesini üzme korkusuyla Oyun unsurlarının evlilik için geçerli olduğunu düşünmezler, aslında ukala olmak &

komik, olumsuz vuruşlar ve Oyunun diğer birçok yönü harika bir şekilde çalışır. Sadece kıçına tekme atmak ya da şakacı bir şekilde onu pataklamak, bazen tepkisinden korkmadığınız mesajını vermek için yeterlidir. Ukalalık ve bununla birlikte gelen hayallerle onun çerçevesini kırabilirsiniz.

Yerleşik, öngörülebilir bir aşinalığı kırmak genellikle hayal gücünü ateşlemek için harika bir yoldur. Evli erkekler, uzun bir aradan sonra (ya da ilk kez) spor salonuna gidip şekillenmeye başladıktan sonra eşlerinin ne kadar cinselleştiğini anlatırlar. Bunu daha iyi görünmenin kadınları daha fazla tahrik ettiği şeklinde yorumlamak kolaydır (ki bu doğrudur), ancak bunun altında bir kalıbın kırılması yatar. Tombul ve halsiz olduğunuz sürece kontrol edilebilir ve öngörülebilirsiniz - başka hangi kadın sizi ister ki? Ancak kalıplarınızı değiştirmeye başlayın, forma girin, daha fazla para kazanın, terfi alın, kendinizi geliştirin ve yüksek değerinizi kayda değer bir şekilde gösterin ve hayal gücü ve rekabet kaygısı geri dönsün.

ÇIFTLEŞME PROGRAMLARI

Kadınların yüzyıllardır en iyi erkeğin genlerinin seçilmesini ve kendine çekebileceği en iyi erkekle birlikte güvence altına alınmasını sağlamak için kullandıkları yöntemler ve sosyal gelenekler vardır. İdeal olarak en iyi Erkek her ikisini de örneklemelidir, ancak bu ikisi nadiren aynı erkekte bulunur (özellikle bugünlerde), bu nedenle biyolojik zorunluluğunu yerine getirmek adına ve doğuştan gelen güvenlik ihtiyacının teşvikiyle, dişil bir bütün olarak bunu gerçekleştirmek için (çevresi ve kişisel koşulları değiştikçe değişen) sosyal kurallar ve metodolojiler geliştirmek zorunda kalmıştır. Erkekler sadece dişi genetik zorunlulukla değil, aynı zamanda insanoğlunun genetik kökenlerini doğru bir şekilde belirleyebilmesinden çok önceki bir zamandan beri kurulmuş ve uyarlanmış asırlık dişil sosyal geleneklerle de karşı karşıyadır.

Eş seçiminin, binlerce yıllık evrimin her iki cinsiyetin de ruhuna işlediği psiko-biyolojik bir işlev olduğunu birçok blog yazımda ayrıntılı olarak anlattım. Bu süreç kolektif bilinçaltımızda öylesine içselleştirilmiş ve toplumsallaştırılmıştır ki, bu güdüleyicilere tabi olduğumuzu, onlar tarafından yönlendirilen aynı davranışları tekrar tekrar sergilediğimizde bile nadiren fark ederiz (örneğin, kadınların Alfa Kötü Çocuk ile ikinci bir çocuk sahibi olması).

Basit bir tümdengelim mantığına göre bir türün hayatta kalabilmesi için

hayatta kalmasını sağlamak için yavrusuna mümkün olan en iyi koşulları sağlamalıdır - ya bunu yapmalı ya da hayatta kalmasını sağlayacak miktarda üremelidir. Bunun kadınlar için bariz uygulaması, ebeveynlik yatırımını çekebileceği ve kendisi ve potansiyel yavruları için uzun vadeli güvenlik sağlayabilecek mümkün olan en iyi eşle paylaşmaktır.

Dolayısıyla kadınlar biyolojik, psikolojik ve sosyolojik olarak kendi üremelerinin filtreleridir; erkeklerin üreme metodolojisi ise genetik materyalinin mümkün olduğunca çoğunu cinsel olarak uygun olan en geniş dişi havuzuna dağıtmaktır. Elbette erkeğin çiftleşme seçimi ve üremesi için en iyi genetik eşleşmeyi belirlemek için kendi kriterleri vardır (yani "seksi olmalı"), ancak kriterleri kesinlikle kadınlarınkinden daha az ayrımcıdır (yani "gece 2'den sonra kimse çirkin değildir"). Bu durum kendi hormonal biyolojimizde de kanıtlanmaktadır; sağlıklı erkekler kadınların sahip olduğu testosteron (cinsel uyarılmada birincil hormon) miktarının 12 ila 17 katına sahiptir ve kadınlar erkeklerden çok daha fazla östrojen (cinsel uyarıda etkili) ve oksitosin (güvenlik ve besleyici duyguları teşvik eder) üretir.

Bununla birlikte, bu iki metodoloji pratikte çatışmaktadır. Bir kadının yavrularının hayatta kalmasını en iyi şekilde sağlayabilmesi için, erkeğin kendi üreme yöntemini kadınınki lehine terk etmesi gerekir. Bu da erkeğin kendi metodolojisini tatmin edecek bir kadınla eşleşmesi için çelişkili bir zorunluluk yaratır. Erkek, çiftleştiği kadınınkini tatmin etmek için kendi üreme programını feda etmelidir. Dolayısıyla, kendi açısından riske giren çok fazla genetik potansiyel söz konusu olduğundan, erkek yalnızca kadının üreme için mümkün olan en iyi aday olduğundan emin olmak istemez

(ve gelecekteki üreme), ama aynı zamanda dölünün her iki ebeveynin yatırımından da yararlanacağını bilmek.

Yan not: Bu psiko-biyolojik dinamiğin ilginç sonuçlarından biri de erkeklerin kendi çocuklarını diğer çocuklardan oluşan bir kalabalıkta annelerinden bile daha hızlı ve daha keskin bir şekilde fark edebilmeleridir. Araştırmalar, erkeklerin aynı üniformaları giymiş çocuklarla dolu bir odada kendi çocuklarını annelerinden daha hızlı ve doğru bir şekilde teşhis etme yeteneğine sahip olduklarını göstermiştir. Bu da yine bu genetik değiş tokuşun bilinçaltındaki önemini vurgulamaktadır.

Bunlar insan cinsel seçiminin ve üremesinin temelleridir. Elbette bu temellerle ilişkili başka birçok sosyal, duygusal ve psikolojik incelik vardır, ancak bunlar cinsel seçimi bilinçaltında etkileyen temel motivasyonlar ve düşüncelerdir.

Sosyal Sözleşmeler

Bu bilinçaltı dinamiğini kendi genetik avantajlarına çevirmek için kadınlar, kendi üreme metodolojilerini daha iyi kolaylaştıracak sosyal sözleşmeler ve psikolojik şemalar başlatırlar. Bu nedenle kadınlar her zaman "fikrini değiştirme ayrıcalığına" sahiptir ve en kararsız davranışlar sosyal olarak mazur görülebilir hale gelirken, erkeklerin davranışları her zaman bir kadının üreme stratejisinin avantajına olan "doğru şeyi yapma" konusunda daha yüksek bir sorumluluk standardıyla sınırlandırılır. Bu nedenle 'Oyuncu' olan erkekler ve doğuştan gelen üreme yöntemlerini sürdürmek için anneleri terk eden babalar kötü adamdır ve kendilerini finansal, duygusal ve sosyal açıdan özverili bir şekilde feda eden babalar

Babası olmadıkları çocukların yararına bile olsa, kadınların genetik zorunluluklarına uydukları için sosyal kahramanlar olarak kabul edilirler.

Bu aynı zamanda "sadece arkadaş olalım" (LJBF) reddiyeleri ve kadınların mağduriyet eğilimi (bunun erkeklerin üreme programları için 'kurtarıcı' zihinsel şemalar yarattığını öğrendikleri için - Cap'n Save a Ho) ve hatta evliliğin kendisi gibi kadınlara özgü sosyal dinamiklerin temel motivasyonudur.

İyi Babalar İyi Genlere Karşı

Kadınların kendi metodolojilerinde üstesinden gelmeleri gereken en büyük iki zorluk, sadece kısa bir süre için (genellikle 20'li yaşların başlarında) cinsel açıdan uygun bir zirvede olmaları ve uzun vadeli iyi bir eş (İyi Baba) ve iyi bir damızlık stoku (İyi Genler) oluşturan niteliklerin aynı erkekte nadiren kendini göstermesidir. Tedarik ve güvenlik potansiyeli İyi Baba ile eşleşmek için harika motivasyonlardır, ancak onu böyle yapan aynı özellikler, genetik, fiziksel çekicilik ve çocuğuna çevreye daha iyi uyum sağlama kapasitesi kazandıracak risk alma niteliklerini daha iyi örnekleyen erkekle karşılaştırıldığında genellikle bir dezavantajdır (yani, kendi genetik materyalinin gelecek nesillere aktarılmasını sağlamak için diğerlerinden daha güçlü, daha hızlı, daha çekici). Bu, evrimsel ölçekte büyük harflerle yazılan Pislik vs İyi Adam paradoksudur.

Erkekler ve kadınlar doğuştan (bilinçsizce de olsa) bu dinamiği anlarlar, bu nedenle bir kadının İyi Baba'nın en iyisine sahip olabilmesi için

İyi Genlere sahip erkeğin sahip olduğu en iyi avantajlardan yararlanırken, avantajı biyolojik lehine ve çoğulcu cinsel stratejisine uygun olarak korumak için sosyal sözleşmeleri icat etmeli ve sürekli olarak değiştirmelidir.

Üreme Programları

Bu paradoks, kadınların (ve varsayılan olarak erkeklerin) kısa ve uzun vadeli çiftleşme programlarına uymalarını gerektirmektedir. Kısa vadeli programlar İyi Genlere sahip erkekle çiftleşmeyi kolaylaştırırken, uzun vadeli çiftleşme İyi Baba erkeğe ayrılmıştır. Bu gelenek ve ona eşlik eden psiko-sosyal şemalar, tam da bu yüzden kadınların İyi Adam, istikrarlı, sadık, (tercihen) doktorla evlenip havuz çocuğu ya da bahar tatilinde tanıştığı sevimli sörfçüyle yatmasının nedenidir. Genetik geçmişimizde, iyi genlere sahip bir erkek, iyi bir sağlayıcı olma yeteneğini ima ediyordu, ancak modern gelenekler bunu engelledi, bu yüzden kadınlar için yeni sosyal ve zihinsel şemalar geliştirilmek zorunda kaldı.

Hile yapmak

Bu dinamik ve her iki genetik dünyanın da en iyisinin tadını çıkarmanın pratikliği için, kadınlar 'aldatmayı' gerekli bulurlar. Bu aldatma proaktif veya reaktif olarak yapılabilir. Reaktif modelde, uzun dönemli partner seçimini yapmış olan bir kadın, kısa dönemli bir partnerle (yani aldatan eş ya da kız arkadaşla) evlilik dışı ya da ekstra bir cinsel ilişkiye girer. Bu, bu kısa vadeli fırsatın ikinci, uzun vadeli bir eşe dönüşemeyeceği anlamına gelmez, ancak aldatma eyleminin kendisi, sadık erkek tedarikçinin sağlayabileceğinden daha iyi genetik stoku güvence altına almak için bir yöntemdir.

Proaktif aldatma Bekar Anne ikilemidir. Bu 'aldatma' biçimi, kadının İyi Genlere sahip bir erkekle çiftleşmesine, onun çocuklarını doğurmasına ve daha sonra onu terk etmesine ya da onun kendisini terk etmesine (yine icat edilmiş sosyal gelenekler yoluyla) dayanır; böylece kendisine ve İyi Genlere sahip partnerinin çocuklarına bakacak ve onların güvenliğini sağlayacak bir İyi Baba erkek bulabilir.

Tekrar vurgulamak isterim ki (çoğu) kadının bu döngüyü hayata geçirmek ve erkekleri kasıtlı olarak tuzağa düşürmek için bilinçli olarak kurgulanmış ve kabul görmüş bir ana planı yoktur. Aksine, bu davranışın motivasyonları ve bunu haklı çıkarmak için icat edilen eşlik eden sosyal gerekçeler bilinçsiz bir süreçtir. Çoğunlukla kadınlar bu dinamiğin farkında değildir, ancak yine de etkisine maruz kalırlar. Herhangi bir türün dişisi için, çekebildiği en iyi genetik eşle üreme metodolojisini kolaylaştırmak *ve kendisinin ve* yavrularının en iyi tedarik eşiyle hayatta kalmasını sağlamak evrimsel bir ikramiyedir.

Boynuzlanma

Bazı bilinç düzeylerinde, erkekler bu durumda bir şeylerin yanlış olduğunu doğuştan hissederler, ancak bunu neden hissettiklerini belirleyemeyebilir veya kadınların gerekçelerinin karmaşası içinde yanlış anlayabilirler. Ya da 'doğru olanı yapma' yönündeki toplumsal baskılar karşısında hüsrana uğrar, şehitlik/kurtarıcılık mertebesine utanır ve bu geleneklere karşı sahte bir sorumluluk üstlenirler. Bununla birlikte, bazıları ya daha önceki deneyimlerinden ya da yetiştirme ve geçimini sağlama sorumluluğunu yüklenen diğer erkek boynuzluları gözlemleyerek - ne kadar iyi olursa olsun - bekar annelerden uzak duracak kadar iyi görüyorlar.

BUFFERS

Reddetmek Pişmanlıktan Daha İyidir.

SoSuave forumundaki geçmiş yazılarımdan bazılarını gözden geçirirken aklıma geldi; orada savunduğum şeylerin %90'ından fazlası reddedilme korkusunun üstesinden gelmeye indirgenebilir. AFC'lerin kendilerini içinde buldukları ikilemlerin %90'ı ve erkeklerin karşı cinsle ilgili endişelerinin çoğu, kadınların reddedilme riskini azaltmak için kullandıkları yöntem ve araçlardan kaynaklanıyor. Bunlar, yakınlığın reddedilme potansiyelini azaltmaya yönelik tamponlardır.

Elbette tampon kullanan sadece erkekler değil - kadınların da payı var - ama bence erkeklerin kendi içlerindeki bu eğilimi fark etmeleri ve reddedilmeye karşı kendilerini tamponlamak için kullandıkları ve genellikle kişisel psikolojilerine ego yatırımı yaptıkları yöntemleri görmeleri çok daha verimli olacaktır.

Erkeklerin uğraştığı hemen hemen her yaygın sorun, temelini bu tamponlarda bulur:

LDR'ler - Uzun Mesafeli İlişkiler. Bir erkek bir LDR'yi eğlendirecektir çünkü daha önceki bir yakınlık kabulüne dayanıyordu ve artık uygun olmadığı için (mesafe nedeniyle) erkek "ilişkiye" sarılacaktır çünkü bu, yeni bir ilişkiden potansiyel reddedilmeye karşı bir tampon

ilişkinin bittiğini kabul etmek ve olgun bir şekilde flört havuzuna yeniden girmek yerine kadınlar. Bu, nadiren ödüllendirici olsa bile, algılanan bir "kesin şey".

Arkadaşı **oynamak** - Genellikle bir LJBF reddinden sonra, potansiyel aşk ilgisinin daha sonra zaman ve yeterlilikle "yakınlaşabileceği" algısı. Ne kadar yanlış yönlendirilmiş olursa olsun, bir erkeğin kendini "mükemmel erkek arkadaş" olarak kanıtlamak için harcadığı zaman ve çaba, yeni potansiyel kadınlar tarafından daha fazla reddedilmeye karşı bir tampon görevi görür ve bu da LJBF kızına gerçek bir *arkadaş* olmak için ahlaki bir görev duygusuyla daha da karmaşık hale gelir.

Özünde, daha fazla reddedilmeye karşı tamponu, LJBF kızına olan yersiz adanmışlığıdır. Bunun bir başka varyasyonu da Cap'n- Save-A-Ho dinamiğidir.

E-postalar, anlık mesajlar ve metinler - Bu listeye uzun telefon konuşmalarını da eklemeliyim, ancak gerçekten de iletişimi artırıyor gibi görünen herhangi bir teknoloji, kişiler arası iletişimi ne kadar sınırlarsa o kadar tampon görevi görür (her iki cinsiyet için de). Gerekçe, cinsel ilgisiyle sürekli temas halinde kalmasını sağlamasıdır (ki bu başlı başına bir hatadır), ancak yalnızca onun reddedilmesine karşı bir tampon görevi görür. Gizli algı, bir reddi okumanın (ya da duymanın) potansiyel olarak yüz yüze reddedilmekten daha kolay olduğudur.

Pek çok erkek buna, mesajların ve anlık mesajlaşmaların bu neslin oyununu nasıl oynadığını anlatarak karşı çıkacaktır. Aradaki fark, dijital iletişim kadınlarla etkileşim kurmak için tercih ettiğiniz yöntem haline geldiğinde, bunun bir tampon olmasıdır.

Facebook ve Çevrimiçi **Arkadaşlık** - Bu, yukarıdaki nedenlerle oldukça açık olmalıdır - Çevrimiçi arkadaşlık belki de şimdiye kadar tasarlanmış en iyi tampondur - özellikle fiziksel olarak idealden daha az kadınlar için. Aslında o kadar etkilidir ki, işletmeler her iki cinsiyetin de ortak güvensizlikleri ve reddedilme korkusu üzerine inşa edilebilir.

Cinsiyetin Nesneleştirilmesi - Bu daha az belirgin olabilir, ancak her iki cinsiyet de birbirini nesneleştirir. Doğal olarak bunu düşündüğümüzde, erkeklerin kadınları seks objesi olarak nesneleştirdiği fikri yaygınlaşır, ancak kadınlar da aynı nedenle erkekleri "başarı objesi" olarak nesneleştirme eğilimindedir. Bir nesne tarafından reddedilmeyi kabul etmek, yaşayan, nefes alan bir insan tarafından reddedilmeyi kabul etmekten daha kolaydır. İşte bu yüzden cinsiyetler arası iletişimden bir "oyun" olarak söz ederiz. Kişisel ya da duygusal olarak reddedilmeyiz, "gol atarız" ya da "düşürülürüz"; tampon dilde ve zihinsel yaklaşımdadır.

Cinsiyetin İdealleştirilmesi - Bu "Kaliteli Kadın" mitidir. Tampon, ideal bir eş arayışına dayalı olarak algılanan öz sınırlamalarla çalışır. Böylece tek bir kadına (ONEitis) veya tek bir kadın tipine (toplumsal cinsiyet arketipi) saplanma eğilimi gelişir. Tek bir kadınla (ya da tiple) sınırlanarak ve/veya ona sabitlenerek reddedilme potansiyeli azalırken, herhangi bir gerçek reddedilmenin yalnızca daha sonra niteliksiz olarak kabul edilecek kadınlardan gelmesini sağlar. Reddedilme = 'Düşük Kaliteli Kadın' ve dolayısıyla diskalifiye edilir. Bu, nesneleştirme tamponuna benzer bir şekilde çalışır, çünkü reddedilen kadın bir nesneye indirgenir.

Kıtlık Zihniyeti - "Alabildiğimi Alayım ve Aldığıma Memnun Olayım" zihniyeti, İdealleştirmenin tersine çalıştığı için bir tampon görevi görür

Tampon. Yoksunluk motivasyondur ve "tek şey" olarak "kesin olana" bağlı kalınarak yeni reddedilme potansiyeli ortadan kaldırılır.

Yaşlı Kadınlar, Genç Kadınlar - Belirli vücut tiplerini de bu kategoriye dahil etmeliyim, ancak tampon, belirli kadın tiplerinin kişisel koşulları nedeniyle bir erkeği reddetme olasılığının daha düşük olmasıdır. Cougar dinamiği tartışması artık ilgisiz hale geldi, ancak tampon, koşullarına uygun olarak hareket eden yaşlı kadınların genç erkeklerin ilerlemelerini kabul etmeye daha meyilli olacağıdır. Aynı şekilde, çok genç kızlar saflık nedeniyle yaşlı erkeklerin tekliflerini kabul etmeye daha yatkın olacaktır ve şişman kadınların cinsel yoksunluk nedeniyle yakınlaşmaları daha kolaydır. Bu tercihler kendi başlarına tampon değildir, ancak belirli kadınlara yönelik içselleştirilmiş bir tercih, söz konusu kadın tipinin potansiyel reddedilmenin en aza indirilmesiyle ilişkilendirilmesiyle gelişir.

Ligler - Bu, Kıtlık ile gruplandırılabilecek "yüksek standartlar" tamponunun tam tersidir. Bazı erkeklerin aslında korktuğu bir kadın vardır çünkü sosyal açıdan ortalama bir erkeğin kendisini tahmin ettiğinden çok daha değerli olarak algılanmaktadır. Maraton koşan, çok seyahat eden, iyi arkadaşları olan, iyi giyinen, vs. vs. seksi, heykelsi bir şirket yöneticisi düşünün. Ortalama bir hayal kırıklığına uğramış ahmak kendine "vay canına, o benim ligimin dışında mı, sadece vurulacağım çünkü ilgilenmesi için onun sosyal statüsüne / fiziksel statüsüne eşit olmak için A, B ve C'ye sahip olmam gerekir" diyor. Dolayısıyla, içselleştirilmiş Ligler fikri reddedilmeye karşı faydalı bir rasyonalizasyon tamponudur.

Pornografi - Bunun mastürbasyondan biraz ateş çekeceğinin farkındayım

/ mastürbasyon seti yok, ancak porno (erkeklerin kullandığı gibi) reddedilmeye karşı bir tampon. Porno karşılık vermez, porno gevşemek için birkaç içkiye ihtiyaç duymaz veya porno ödüller üretmek için herhangi bir sosyal beceri gerektirmez. Bir bilgisayar ve internet bağlantısından (ya da analog araçları tercih ediyorsanız bir dergiden) başka bir şey gerektirmeyen, rahat, anında, cinsel bir serbest bırakmadır. Bunun obsesif-kompulsif yönünü ya da "kız arkadaşım ve ben birlikte pornodan zevk alıyoruz" mantığını tartışabiliriz, ancak bekar bir erkek için temel mantık bir tampon görevi görmesidir. Şunu da eklemeliyim ki, kadınların nefret etmesine neden olan şey de bu kolaylıktır (bunu yaptıklarında).
Porno bir erkeğe ödülünü bedavaya verir; bir erkek bir fare tıklamasıyla sonsuz çeşitlilikte cinsel deneyime ulaşabildiğinde, onun en iyi ajansı olması gereken bir ödül değersiz hale gelir. Bu, ödül olarak kadınlardan kazanmak için yöntemler öğrenme stresi olmadan sınırsız cinsel kullanılabilirliğe sınırsız erişimdir.

Bunlar gerçekten dikkate değer birkaç örnektir, ancak tamponların nasıl ortaya çıktığının farkına vardığınızda, reddedilmeye karşı nasıl ve neden yararlı olduklarını görmeye başlayacaksınız. Tamponlar genellikle egonun yatırım yaptığı "tercihler" haline gelen en az reddedilme yollarıdır. Tamponlar bu "tercihlerden" çok, bunların ardındaki reddedilmekten kaçınma motivasyonlarıyla ilgilidir.

Bu noktada, "Ne olacak ki, reddedilmeyi hissetmek istemiyorum, neden buna karşı tamponlar kullanmayayım?" diye düşünüyor olabilirsiniz. Reddedilmeyi kucaklamanın temel nedeni, reddedilmenin pişmanlıktan daha iyi olmasıdır. Bu kısa tampon listesini tekrar gözden geçirin; bunlardan kaç tanesi sizin için kısa süreli acı verici bir reddedilmeden daha büyük, daha uzun vadeli sorunlar haline geldi?

Tamponların da birbiri üzerine eklenme eğilimi vardır

Biri diğerine ya da daha fazlasına dönüşme eğilimindedir, ta ki siz artık bunların başlangıçta reddedilmeyi önleme yöntemleri olduğunu fark etmeyene ve giderek gerçek kişiliğinizle ilişkilendirilene kadar. Yeterince uzun bir süre sonra, tampon "ben nasılsam öyleyim" haline gelir.

Son olarak, deneyim sert öğretir, ama en iyisini öğretir. Reddedilme, gerçek, çiğ, yüzünüze karşı reddedilme çok acıtır. Bu o kadar tahammül edilemez bir şey olmalı ki, insanoğlu bundan kaçınmak için sayısız sosyal ve psikolojik yapı geliştirecektir. Bununla birlikte, soba tarafından yakılmaktan daha iyi bir öğretmen yoktur. Bir Erkek olarak, hayatınızın sadece bir kadınla uğraşmaktan çok daha fazla alanında reddedilmeyle karşı karşıya kalacaksınız. Hayatınızın bir alanında öğrendiğiniz tamponlar, hayatınızın başka bir alanına aktarıldıklarında da aynı derecede engelleyici olacaktır. Listelenen tüm bu tamponlar ve çok daha fazlası, zorluklarla nasıl başa çıktığınızın göstergeleri haline gelir. Bazıları sizi bir Beta erkeği gibi gösterirken, diğerleri içselleştirilmiş bir kişiliğin ince ve dırdırcı parçalarıdır, ancak bunlara bağımlılık, bir kadına gerçek karakterinizi aşamalı olarak ortaya çıkarır. Reddedilmeyi sineye çekecek, gülümseyecek ve kendinden emin bir şekilde daha fazlası için geri gelecek kadar Alfa mısınız? Yoksa kaçacak mısınız, kendinizi engelleyecek misiniz, uygun tamponlarla saklanacak mısınız?

TAZMİNAT

Kadınların erkekler için belirlediği en yüksek fiziksel standartlardan biri boydur. Manosfer topluluğunda bu konuya değinen sayısız konu var, ancak bence bunu 'gerçek dünyada' gözlemlemek zor değil. Ayrıca bunun Sosyal Eşleşme Teorisi'nin merkezinde yer alan bir özellik olduğunu, insanların asimetri ve dengesizliklere karşı hassas olduğunu da eklemeliyim.

Şimdi, bunun her zaman böyle olmadığını ya da "tüm kızlar böyle değildir" kuralının istisnaları olduğunu birçok şekilde söylemeden önce, bu bölümün amacının bu olmadığını söyleyerek başlayayım. Kadınların neden daha uzun boylu bir eşi tercih ettiğinin lojistiğini ya da bu bağlamda benzerin benzeri çekme eğilimini tartışmak istemiyorum. Benim üzerinde durduğum şey, meşhur "kısa erkek hastalığı "nın kökeni. Doğru, kimden bahsettiğimi biliyorsunuz; aşağılık duygusunun telafisinde son nokta, korkunç 'kısa erkek hastalığı'.

Adamı tanıyorsunuz. Yaklaşık 1.80 boyunda, bench press'te ağırlık kaldırıyor. Belalı tavırları var, kendinden büyüklerle takılıyor (hemen hemen hepsiyle) ve egosunu etrafa saçıyor. Ne alet ama, değil mi?

Ancak bunun sadece kısa boylu erkeklerle sınırlı olduğunu düşünüyorsanız, hata yapıyorsunuz demektir. Gördüğünüz gibi, pek çok yönden hepimiz eksikliklerimizi telafi ediyoruz. Bir keresinde başka bir "topluluk dışı" forumda şöyle bir başlık okumuştum

erkeklerin neden yalan söylediğini soran bir konu başlattım ve bu beni kadın ya da erkek neden yalan söylediğimizi düşünmeye sevk etti. O sıralarda, manosferde ölesiye tartıştıktan sonra kanıksadığımız konularla ilgili pek çok soruyla da karşılaşıyordum; bunlardan biri kişiliğin doğası ve kişinin kendi kişiliğini değiştirebilme veya koşullar tarafından değiştirilebilme ya da çoğu zaman her ikisini de yapabilme yeteneğiydi. Bence kişiliği statik, değişmez olarak düşünmek ya da bu değişimin içtenliğini sorgulamak bizim açımızdan trajik bir yanlış hesaplama, ancak daha trajik olanı bu değişim için kendimizden şüphe duymak.

Pek çok insanın uygun bir kaçış cümlesi olarak kullanmayı sevdiği basit bir gerçek, JBY (sadece kendin ol) kavramıdır. Elbette bu, başka ne söyleyeceklerini bilemediklerinde tavsiye olarak söylenen bir sözdür. Buna rağmen, bir kişilik değişimini 'gerçek' yapan şey nedir? Muhtemelen herhangi birimiz hayatının bir noktasında farklı davranmaya başlayan bir birey tanıyoruzdur. Bu bir tür trajedi ya da travmanın (TSSB'yi düşünün) sonucu olabileceği gibi, bireyin temel düşünce tarzını değiştirme ihtiyacı hissetmesi ve bu değişikliği kendi isteğiyle yapması da olabilir. Bu gibi durumlarda genellikle bu kişileri olmadıkları bir şey olmaya çalışan numaracılar ya da zor beğenenler olarak düşünürüz. Bu değişimi dış görünüşlerine, düzenli pratiklerine, arkadaşlarına veya ilişki kurdukları kişilere, tutumlarına, davranışlarına vb. yansıtırlar. Önceki kişiliklerini tanıyan insanlar için sarsıcı olan da budur.

Kişisel bir değişimin samimiyetinden şüphe etmemize neden olan şey, söz konusu olan şeydir. Eğer kişinin değişimi bizim de katıldığımız ya da genel olarak olumlu bulduğumuz bir şeyse, bu değişimin samimiyetinden şüphe etmeye daha az meyilliyizdir. Ancak değişimleri

kendi çıkarlarımızla çatıştığında, bu

O kişiden beklediklerimizle dramatik bir şekilde çatışıyor, işte bu noktada samimiyetlerinden şüphe ediyoruz. "Dostum, olmadığın bir şey olmaya çalışmayı bırak" deriz, onu yıkarız, yorumlarımızla çatıştığı için JBY basmakalıp sözlerine geri döneriz. Ve bu şüphe içinde, bir kişinin neden bu değişikliği istediğine dair nedenler arıyoruz; esasen, neyi telafi ediyorlar? Otoyolda canavar gibi bir kamyon süren birinin küçük bir penisi telafi ettiğini varsaymak komik olabilir, ancak bu 'telafinin' kökeni, kendi iç telafimizde bizi rahatsız eden şeydir.

Bir bireyin kendi kişiliğini eleştirel bir gözle değerlendirmesi ve hatta kişiliğinde bir değişim yaratması yeterince zor bir iştir, ancak son hakaret başkalarının bunun doğruluğundan şüphe duymasıdır. Başkalarının göremediği şey, kendi kişiliklerinin gelişiminin bir noktasında, kendilerinin de büyümek ve olgunlaşmak için eksiklikleri, hoşnutsuzlukları ve dürtüleri telafi etmek zorunda kaldıklarıdır. Bu, daha fazlası olmaya geçiş yapmak isteyen ortalama erkeklerin çoğu için devasa bir engeldir. Pozitif erkeklik terimini seviyorum, ancak tüm bunların özü, gerçek değişimin içtenliğidir. Neden değişiyorsunuz?

Ortalama hayal kırıklığına uğramış ahmakların (AFC'ler) bir fıçıdaki bir grup yengeç gibi olduğuna dair bir söz vardır. Biri dışarı çıkmak üzereyken onu tekrar içeri çekmeye hazır yarım düzine yengeç vardır. Buna bir de aynı kalmasını, daha fazlasını arzulamamasını, doğru yaptığını söyleyen toplumsal koşullanmalardan kaynaklanan kendinden şüpheyi eklediğinizde, herhangi bir AFC'nin eskisinden daha ileriye gitmesi şaşırtıcıdır. Buna 'Toplumsal Cockblock' adı verildi; ona telafi ettiğini söylüyorlar ve bir şekilde haklılar, ama yanlış sebepten dolayı. PUA becerileri, Psikoloji, Pozitif

Erkeklik, eksikliklerin telafisidir. Davranış değişikliğinin ötesine geçerler - bu kolay cevaptır. PUA'lar bir açığı maskelemek için taklit edilecek bir dizi davranış ve senaryo öğretir. Bunlar JBY savunucuları için kolay seçimlerdir çünkü genellikle bir kişinin önceki kişiliğiyle eşleşmeyen eylemlerdir. Onlar "gerçekten" böyle değiller, bu yüzden poz veriyorlar ya da daha kötüsü, PUA marka kendi kendine yardım araçlarını pazarlayan adamlar tarafından kandırıldılar. Görmedikleri şey, gerçek değişim arzusu ve bunun nedenleridir.

Telafi ettiğimizde, doğaçlama yaparız, başarana kadar numara yaparız; ama numara yapmayı ne zaman bıraktığımızı kim belirler? Siz belirlersiniz. Bir insanın 'doğal Oyun'u kişiliğine adapte etme kapasitesinin gerçekleştiğinden şüphe eden her türlü makaleyi okudum. Bu elbette bir içselleştirme sürecidir, ancak bir İnsanın varsayılan tepkisinin Oyun tepkisi *olduğu* bir geçiş noktası gelmelidir. O artık *budur*.

ALFA

Burada okuyacaklarınız bana yeni arkadaşlar kazandırmayacak. Biliyorum çünkü bir erkekte Alfa Erkeği özelliklerini neyin oluşturduğuna dair herhangi bir tartışma, her zaman onlarla ne kadar uyumlu olduğumuzu düşündüğümüze dair kendi algılarımızla gölgelenir. 'Topluluk', 'manosfer', son 12 yıldır ivme kazanan yeni cinsiyet ilişkileri anlayışı, her zaman daha soyut kavramlar için kendi terminolojilerini üretmiştir. Buradaki tehlike, bu terimlerin gerçek ve evrensel bir tanımdan yoksun olmasıdır.

Bir kavramı açıklamak amacıyla bu terimler genellikle işe yarar - bir 'Beta'yı veya bir Herb'ü ya da yüceltilmiş bir 'sağlayıcı' zihniyetine düşen bir erkeği neyin oluşturduğuna dair genel bir anlayışa sahibiz. Belirli bir bağlamda 'Alfa' bile, konu doğrudan 'Alfa-lık' ile ilgili olmadığında, açıklayıcı bir araç olarak yararlıdır. Bir Alfa erkeğinin niteliklerini ve özelliklerini evrensel olarak tanımlamaya çalıştığımızda kıvılcımlar uçuşmaya başlar. Bu yüzden okumaya devam etmeden önce, bir erkeği Alfa yapan şeyin ne olduğuna inandığınızı düşünün.

Şimdi kafanda mı?

Güzel, şimdi tüm bunları bir kenara bırakın, kafanızdan silin ve bundan sonraki birkaç paragrafı Alfa hakkında hiçbir şey bilmediğiniz perspektifinden okuyun.

Alfa Buda

Alfa Buda Corey Worthington ile ilk kez Roissy ve onun "Umm, sorry?" başlıklı yazısı sayesinde tanıştım. Bunu gidip Chateau'nun bakış açısından okuyabilirsiniz ve bence analiz oldukça iyi, ancak okuyucular için youtube'da "Corey Worthington" araması yapmak daha kolay olabilir.

Corey Worthington, Avustralya'nın Melbourne kentinde yaşayan ve ailesinin haberi olmaksızın 20.000 dolarlık maddi hasara yol açan gürültülü bir ev partisine ev sahipliği yaparak internette kötü şöhret kazanan genç bir çocuktu. Daha sonra çekici bir yerel haber sunucusu tarafından kendisiyle röportaj yapılmış ve kendisini utandırarak kendini gerçekleştirmesi ve özür dilemesi için çaba sarf etmiştir. Corey'nin Alfa kredisi hakkında bir fikir edinmek için videoyu (blogumdaki bağlantı) izlemek muhtemelen daha iyi olacaktır.

Corey'i Alfa Buda olarak adlandırmamın nedeni insanların onun neredeyse Zen benzeri Alfa 'varlığına' özenmesi değil, Alfa'nın en saf halinin bir örneğini sunmaktır. O kelimenin tam anlamıyla Alfa'dır, *yapmacıklık,* sonradan düşünme ya da durumu hakkında iç gözlem yapma umudu yaratabilecek herhangi bir etkinin bilinçli farkındalığı ile gölgelenmemiştir.

Corey Worthington kötü bir insan örneği ama Alfa'nın ders kitabı gibi bir örneği. Bu çocuğu tanımlamak için pek çok sıfat kullanabilirim ama "beta" bunlardan biri olmaz. Komik ve biraz da ironik olan şey, bu çocuk muhtemelen Mystery Method veya "PUA topluluğu" ile hiç karşılaşmamış, hatta "tavus kuşu" diye bir şey duymamış ve milyonlarca erkeğin PUA seminerlerinde bir ömür boyu elde etmek için küçük servetler ödediği şeyi doğal olarak elde ediyor. O bencil küçük bir pislik, ama

Onu 'normal' erkekler için aşağılayıcı yapan şey, pek çok AFC'nin sahip olmak istediği doğal, içselleştirilmiş Alfa kabadayılığına sahip olmasıdır. Bu Alfa özünü şişeleyip satabilseydiniz, hayal edemeyeceğiniz kadar zengin olurdunuz.

Şu anda Alfa'lık hakkında sahip olduğunuz (bunu okumadan önce saklamanızı söylediğim) tüm o kendini onaylayan önyargılar muhtemelen onları koyduğunuz zihinsel kutudan çıkmak için bağırıyordur. ",...ama, ama Rollo, bu kibirli dangalak çocuğun Alfa'nın herhangi bir örneği olabileceğini nasıl düşünebilirsin?!"

Öfkenizi tamamen anladığımı bilmek sizi memnun edecektir. "Daha iyi bir adam" olmak için çok çalıştın, kendini analiz ettin, fişini çekmek ve kendini yeniden keşfetmek için bedelini ödedin. Sen başarılısın, Corey ise berbat. Corey senden daha iyi bir adam değil, ancak Alfa'yı senden daha iyi anlıyor.

Alfa bir zihniyettir, demografik bir özellik değildir.

Alfa, Alfa'nın yaptığı gibidir, bizim söylediğimiz gibi değildir. Asil Alfa'lar vardır ve alçak Alfa'lar vardır, aradaki fark tamamen kendilerini nasıl uyguladıklarıdır.

Her "Alfa" argümanına bir erkeğin doğruluk olduğunu düşündüğü şeyden yaklaşma eğilimi vardır; ergo, kişisel Alfa tanımı, erdem duygusuna en iyi hitap eden şeydir. Alfa itibarını kazanmış, kurallara göre oynamıştır ve Tanrı adına insanlar (kadınlar) buna saygı duymalıdır. Ancak acı gerçek şu ki hapishaneler, dürtülerini yıkıcı ve anti-sosyal çabalara yönlendiren Alfa erkekleriyle doludur. Hiç de dürüst ahlaki liderler olduklarını söyleyemeyeceğiniz pek çok kayıtsız Pislik Alfa örneği vardır, ancak kadınlar

onları becermek için birbirlerini (ya da kendilerini) öldürecekler çünkü doğal bir Alfa-lık yayıyorlar. Tıpkı Corey'nin burada yaptığı gibi.

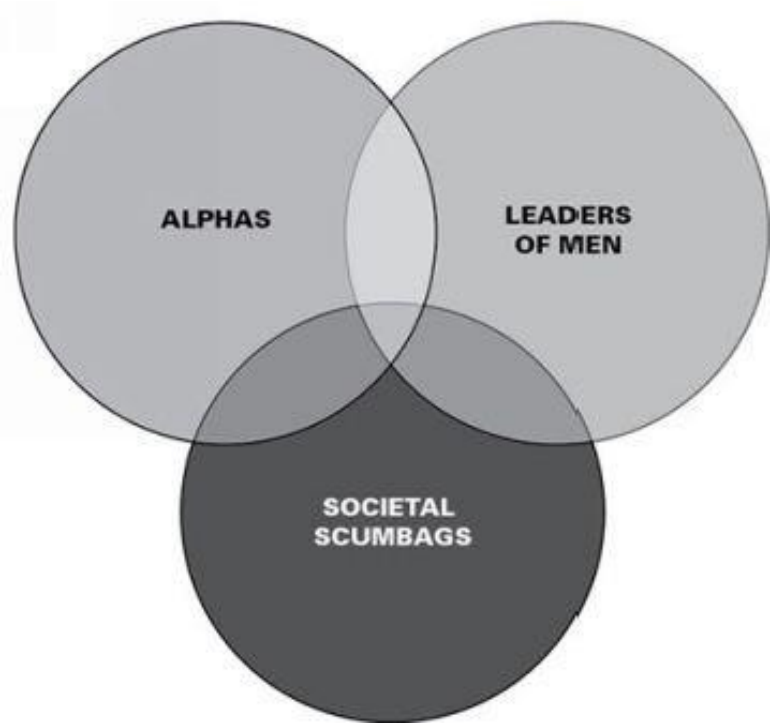

Alfa uyuşturucu satıcısı çete liderleri olduğu gibi Alfa kocalar, babalar ve endüstri liderleri de vardır. Hepsi uygulamada. Cengiz Han Alfa'ydı ve erkeklerin lideriydi, ancak muhtemelen o dönem için çoğu insanın dangalak listesinde yer alırdı. İşte bir örnek:

Corey gibi adamlar, özdeğerlerini evrensel olarak takdir edilmesi ve ödüllendirilmesi gerektiğini düşündükleri başarılara yatırmış erkekleri çileden çıkarıyor. Bu nedenle, doğal bir Alfa'nın, olması gerektiğini düşündükleri kurallara küstahça aykırı davrandığı için hak etmediği bir şekilde ödüllendirilmesiyle karşılaştıklarında, öfkeden kuduruyorlar.

Böyle bir tutarsızlık karşısında verilen doğal tepki, 'Alfa' terimini kendilerine ve başarılarına hitap edecek şekilde yeniden tanımlamaktır

"gerçek erkekler" ve faili dışlamak. Daha sonra çatışma, yeni Alfa tanımının ödüllendirilmediğini ve hatta doğal bir Alfa tutumunun takdir edilmediğini görmekten kaynaklanır ve döngü devam eder. Sizin (ya da bir başkasının) bir Alfa'ya duyduğunuz saygının onun Alfa zihniyetine sahip olup olmamasıyla hiçbir ilgisi yoktur. Üç başarısız evliliğin ve 100'den fazla yatağın bir erkeğin Alfa zihniyetine sahip olup olmamasıyla hiçbir ilgisi yoktur. Sadakatsizliği aklının ucundan bile geçirmemiş ya da fahişelerle 300 kez yatmış ya da şöhrete veya çarpıcı bir güzelliğe sahip olduğu için kadınlar doğal olarak ona gelen pek çok saygın beta vardır.

Buradan çıkarılacak mesaj, başarılarınızdan dolayı Alfa olmadığınız, Alfa olduğunuz için başarılara sahip olduğunuzdur. Ya geliştirmek zorunda olduğunuz ya da size doğal olarak gelen bir zihniyete sahipsiniz. Genç erkeklerden sürekli olarak bana bir kadına karşı sergiledikleri bir eylem ya da davranışın Alfa olup olmadığını ya da yeterince Alfa olup olmadığını soran sorular alıyorum. Gerçek cevap, Alfa davranışlarının bir Alfa zihniyetinin tezahürleri olduğudur. Ve tıpkı Alfa Buda Corey gibi, b i r şeyin Alfa olup olmadığını merak etmek için gereken iç gözlem hiçbir zaman sorulacak kadar önemli olmayacaktır. Alfa'nın gerçekte ne olduğunu gerçekten takdir etmek için neredeyse çocuksu bir anlayışa sahip olmanız gerekir. Çocuklar Alfa'yı anlar. Seçilmiş, içine kapanık, beta adayı bir çocuk bile Alfa'yı çoğu yetişkin erkekten daha iyi anlar çünkü Alfa'yı kendisi için rasyonalize etmek için gereken soyut düşünceden yoksundur. Çoğu erkek, sosyalleşmemizle ve farklı derecelerde, doğuştan gelen bu Alfa zihniyetini zamanla kaybeder. Doğal olanlar, dünyanın Corey'leri, bunun yararlılığını daha iyi kavrar ve yeniden amaçlar; ya yetişkinliklerine

avantajı ya da zararı.

ALFA'YI TANIMLAMAK

Hem kırmızı hem de mavi hap türünden erkeklerin Alfa ve/veya Beta terimlerini kullanmakta neden sorun yaşadıklarını anlıyorum; bakış açısına bağlı olarak, birinin neye yatırım yaptığı konusunda kesin olan terimler bizi rahatsız ediyor. Bu konuları daha öznel anlayışlar içine yerleştirmek çok daha rahattır çünkü bu konularda nesnel olduğumuzda, bu tanım içindeki kendi durumumuzu merak etmekten veya bundan şüphe duymaktan kendimizi alamayız. Objektif terimler, tanımlamayı kimin yaptığına bağlı olarak mutlaklığa çok yakındır.

Genel bir bakış açısıyla, Alfa ve Beta terimlerinin, kadınların hem kısa hem de uzun vadeli çiftleşme stratejileri için erkeklerde tahrik edici (ve çekici) buldukları özellikleri değerlendirmede iyi referans noktaları olduğunu düşünüyorum. Bununla birlikte, bu uygun terimlerin ötesinde, kadınların sergiledikleri Alfa ve Beta ipuçlarını nasıl yorumladıklarının aksine, erkeklerin kendi izlenimlerine nasıl uyguladıkları konusunda daha gerçekçi olmaları gerektiğini düşünüyorum.

Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, hayatımın bazı dönemlerinde kişisel olarak en kötü, dibe vurmuş Beta, dangalak Alfa rock yıldızı ve güçlü (ama daha az) Alfa baba ve koca oldum. Bu nedenle, erkeklerin 'yıldızlarının belirlendiğine' ve asla bir kadınla birlikte olamayacaklarına inanmamaları gerektiğini düşünüyorum.

Alfa'nın manosfer standartlarına göre yaşamak.

Yaşamak

Pek çok erkeğin bir Alfa'yı neyin tanımladığı konusunda bu kadar eğilmesinin nedeni genellikle bu genel tanıma pek uymamalarıdır. Bu yüzden gerekliliği bir erdem haline getirmek ve kendi koşullarına daha iyi uyacak şekilde yeniden tanımlamak mantıklı bir ego savunmasıdır. Bu, görünüşe karşı oyun tartışmasıyla tamamen aynı dinamiktir. Görünüşü olmayanlar için oyun önceliklidir ve bunun tersi de geçerlidir. "Alfa nedir?" sorusunun kişisel tanımı, bir erkeğin güçlü yönlerine hitap eden her şey haline gelir ve bunları takdir edemeyen kadınlar (yani hepsi), *kaliteli kadınlardan* daha az *kaliteli* kadınlar olmaya mahkum edilir. Ekşi üzüm ekşidir, ancak tümdengelim mantıklıdır; kadınlar ve diğerleri için çekici olduğunu 'bildiğimiz' şeyin somutlaşmış hali olmak isteriz. Tanıdığınız en kötü beta serserisi kendini Alfa sanır, çünkü tanıdığı her kadın onun için Beta olmanın kadınların istediği şey olduğunu tanımlamış ve onaylamıştır.

Alfa Etiği

O halde sorun tanıma objektif olarak bakmaktır. Objektif bir bakış açısıyla kendimizi Alfa idealine uygun görmemek zordur. Bu yüzden Alfa olma fikrine şüpheyle yaklaşmak ilk başvurulacak yol haline geliyor. O halde bu olgunlaşmamış erkekler arasında bir sidik yarışıdır.

Yoksa öyle mi? Alfa olarak adlandırılan birçok özelliğin aslında kadınlarda çok öngörülebilir, istenen, olumlu davranışlar (genellikle üreme ipuçları) ortaya çıkardığına dair çok sayıda gözlemlenebilir, kanıtlanabilir kanıt vardır. Evrimsel psikoloji perspektifinden bakıldığında, Alfa aynı derecede ilkesizdir, aynı derecede etkilidir.

kadın muadili olan dişil Hipergami kadar acımasız ve umursamazdır.

O zaman tanım belirsiz bir ahlaki zemine kayar; Alfa olmak / Alfa gibi davranmak etik midir? Alfa olmak, bağlama bağlı olarak belirli bir sıradanlığın üzerine çıkmanız gerektiği anlamına gelir - bunu hotchickswithdouchebags.com'daki bir adam gibi mi yoksa mükemmel bir "onurlu" beyefendi gibi mi yaptığınız önemli değildir, yine de kendinizi "diğer erkeklerin" üzerinde konumlandırırsınız. Bu bir dereceye kadar bencilliktir ya da ahlaki ilkeleri sorgulayan bir öz-önemlilik anlamına gelir.

Bu noktada şunu da eklemeliyim ki, kadınlar cinsel pazarda kendi rakiplerini gölgede bıraktıkları için ahlaki gerekçelerle kendilerinden *asla şüphe duymazlar* - bunu sadece gizlice ve kibar bir gülümsemeyle, etik şüphelerden arınmış bir şekilde yaparlar. Hipergami kendi başına bir mazerettir.

Alfa Seçiciliği

Bu da bizi Alfa'yı tanımlamanın öznel olarak tümdengelimsel sonuna getiriyor. Her cinsel rakip, rakiplerini üreme fırsatlarından diskalifiye etmeye çalışır. Çoğu hayvan bölge ya da harem hakları için savaşır. İnsanlar da genellikle (kesinlikle münhasıran olmasa da) psikolojik olarak aynı mücadeleyi verirler. Bir rakibin cinsel güvenilirliğinden şüphe duyarak cinsel rakipleri diskalifiye etmeye çalışırız. Bir erkeğin "Evet, gerçekten yakışıklı ama bu muhtemelen eşcinsel olduğu anlamına gelir" ya da "Şu büyük göğüslü sarışının seksi olduğunu mu düşünüyorsun? Böyle giyinen kızlar genellikle fahişedir" gibi ifadeler psikolojik ve cinsel açıdan diskalifiye edici mücadele biçimleridir.

Bu aynı zamanda gözlemlenebilir, kanıtlanabilir, cinsel olarak başarılı erkek için de geçerlidir

iki (veya daha fazla) eşzamanlı kadınla yüksek cinsel değerini AŞIRI derecede sergileyebilir. Birden fazla kız arkadaşını bu kadar alenen manipüle edebilmesi için düşük ahlaki karakterli olması gerekir, değil mi? Cinsel bir rakip olarak gözlemlenebilir başarısı, bir Beta'nın kendisini kişisel olarak karakterize eden Beta tanımlı bir Alfa-lık tanımı oluşturması gerektiğine inandığı şeyle çelişir. Dolayısıyla, çok eşli erkek ya öznel (ahlaki) gerekçelere dayanarak cinsel bir rakip olarak diskalifiye edilmelidir ya da bir erkek kendi Alplik tanımını ve dolayısıyla kendi öz değerlendirmesini değiştirmek zorunda kalır.

Her erkeğin *bir* Oyunu vardır. Herkes kendi tarzında Alfa olduğunu düşünür. Hayatları boyunca kadınlar tarafından ezilmiş en kötü paspas Nice Guy bile yalvarmalarının ya da Cap'n Save-a-Ho zihniyetinin bir kadının yakınlığını kazanmanın en iyi yolu olduğunu düşünür. Bir kadınla sekse en iyi nasıl ulaşılacağı konusundaki anlayışının benzersiz olduğunu düşünmeye yatırım yapar. Aynı şekilde, Alfa-lık da kişisel koşullara bağlı olarak uygun bir şekilde uygulanan veya küçümsenen hareketli bir hedeftir.

Şahsen ben Alfa'lığın somut, nesnel bir tanımı olabileceğine ve olduğuna inanıyorum. Sorun, herhangi biri Alfa özelliklerini kesin olarak belirleyebileceğini iddia ettiğinde, bunu kişisel olarak kendileri için tanımlayanların öznelliği ve ego yatırımlarıyla çeliştiğinde ortaya çıkıyor.

Dolayısıyla, bir erkeği Alfa yapan şeylerin geniş bir çeşitliliğine sahibiz - yüksek ahlaki karaktere, prenslere özgü hırsa ve dürüstlüğe sahip bir adam olduğu gibi, karısını ve "onların" kız arkadaşını beceren kendini beğenmiş bir serseri de olabilir. *İkisi* de Alfa'dır. Bu nedenle, kesinlikle bağlamsal olsa da, nesnel Alfa'lığın sosyal statüye veya kişisel özelliklere ÖZEL OLMADIĞINI öneriyorum.

dürüstlük, daha ziyade açıkça ortaya konan özelliklerden oluşan bir tutumdur. Bunlar doğuştan gelebilir veya öğrenilebilir, ancak tanım ahlaki temellere (veya bunların eksikliğine) bağlı değildir. Bir alçak ve bir şampiyon kendi ruhlarında eşit derecede Alfa veya Beta olabilir.

ALFA'NIN KÖKENI

"Güvenli seks, güvenli giyim, güvenli saç spreyi, güvenli ozon tabakası... çok geç! İnsanlık tarihinde başarılan her şey güvenli olmamakla elde edilmiştir."

- Lemmy Kilmister, Mötorhead

Rasyonel Bir Erkek okuyucusu Jeremiah bana çok eskimiş bir soru yöneltti:

" Benim sorum şu Tomassi, sizce alfa özellikleri genellikle öğrenilir mi yoksa genetik olarak kalıtsal mıdır? Modern erkeklerin yüzde kaçı "anlıyor" ve "anlayan" erkeklerin kaçı her zaman "anladı" ve kaçı uyum sağlamayı öğrendi? Feminizm daha ilk dişini çıkarmadan her erkeğin anüsüne sokulurken hala doğal erkeklerin var olduğuna inanmak zor."

Bir erkekte Alfa 'varlığının' özünü damıtmanın, çoğu insanın ellerinden geldiğince kişisel olarak tanımlayıcı bir şekilde nitelendirmek, sıralamak veya başka bir şekilde gevezelik etmek zorunda hissettiği kadar öznel olduğunu düşünmüyorum. Benim tahminime göre Alfa bir ruh halidir, demografik bir özellik değil. Manosfer, Alfa'nın niteliklerini sonsuza kadar tartışacaktır, ancak bence çoğunlukla, bir

Alfa zihniyeti (nitelemeler ne olursa olsun) az çok kabul görmektedir.

Bununla birlikte, bunu akılda tutarak, bir Alfa'nın bu şekilde mi doğduğunu yoksa Alfa zihniyetine göre mi şekillendiğini sormanın tamamen geçerli bir soru olduğunu düşünüyorum.
Bu aslında psikolojinin her zaman çeşitli düşünce ekollerine yönelttiği klasik tartışmadır; Doğa vs. Yetiştirme - bir dinamik doğuştan gelen, biyolojik, çevresel dürtülerden mi etkilenir yoksa bu dinamik öğrenilmiş, sosyalleşmiş ve kültürlenmiş bir olgu mudur? Ve tabii ki aynı derecede klasik çatışma, bir dinamik az ya da çok hem doğadan hem de yetiştirme unsurlarından etkilendiğinde, insanların çeşitli dinamikleri mutlak terimlerle tanımlamaya çalışmasından kaynaklanır.

Tomassi psikoloji ekolü davranışçılığın temellerine sıkı sıkıya bağlı olsa da, dış etkilerin doğuştan gelen, doğuştan gelen eğilimleri - hatta doğuştan gelen kendini koruma içgüdülerini bile - değiştirebileceğini ve çoğu zaman değiştirdiğini dikkate almak da önemlidir.

Bunu akılda tutarak, Alfa'nın kökenine ilişkin bakış açım, biyolojinin Alfa'nın başlangıç noktasını belirlediği, oradan ne olacağının ise bir erkeğin çevresel koşulları tarafından değiştirildiği yönündedir. Alfa 'enerjisi', daha iyi bir terim olmamakla birlikte, değişen derecelerde, bir erkek insanın biyolojik olarak belirlenmiş "başlangıç paketinin" bir parçasıdır; oradan, sosyal geribildirim yoluyla, ya yetiştirilmesi, kültürlenmesi ve sosyal olarak onaylanmasıyla rafine edilir ve geliştirilir ya da sosyal çevresi tarafından bastırılır, kısıtlanır ve hafifletilir.

Sanat okulundayken en etkili öğretmenlerimden biri bana şöyle demişti: "İki tür sanatçı vardır; sanat için doğal, doğuştan gelen bir yetenekle doğanlar ve bu yetenekten yoksun, ancak böyle bir yeteneğe sahip olanlar.

sanata duydukları tutku onları bu işte iyi olmaya iter. Gerçek ustalar, hem doğal yeteneklerini hem de tutkularından gelen dürtülerini bir araya getiren sanatçılardır." Yaratıcı çabalarımda her zaman bu modele başvurdum, ancak bu modelin sadece sanatsal anlamın ötesine genişletilebileceğine inanıyorum.

Bilgili Alfa

Manosferin vaftiz babası RooshV, Alfa'nın öğrenme teorisini mükemmel bir şekilde özetleyen Doğal Efsanesi'nin mükemmel bir dökümüne sahiptir. Bunun arkasındaki öncül, Alfa davranışının ve dolayısıyla kadınlarla olan ilişkinin, deneme yanılmaya dayalı bir dizi modellenmiş davranış olarak ortaya çıkmasıdır:

Doğal olanın ne olduğu konusunda hemfikir olmaya zorlansaydım, bu seks dahisi olan bir adam olurdu - oyun konusunda resmi bir eğitim almadan diğer erkeklerden çok daha fazla sevişen biri. Bu, 12 DVD'lik "Cocky Humor" setlerine veya bir otel odasında üç düzine başka erkekle birlikte seminerlere maruz kalmadığı anlamına gelir. Ona baktığınızda şöyle düşünürsünüz: "Vay canına, otomatik olarak sevişiyor. Sevişmek için doğmuş!"

Ama öyle değildi. Kitap okumamış olması, sizin yaptığınız gibi deneme yanılma yoluyla öğrenmediği, oyununu çok sayıda kadın üzerinde uygulamadığı anlamına gelmez. Bu, davranışlarında bilinçli ve kasıtlı olmadığı, hareketlerini ve taktiklerini uzun bir süre boyunca aşamalı olarak geliştirmediği anlamına gelmez. O da sizin gibi denemeler yaptı ve neyin işe yarayıp neyin yaramadığını anlamak için denemelerini sonuçlarla ilişkilendirdi.

Verilerini bir veri tabanına kaydedecek kadar bu konuda takıntılı olmayabilir.

Elektronik tablo, ama dikkatli ve ne yaptığının farkında. Cazibenin arkasındaki mekanizmayı anlıyor ve ne istediğine bağlı olarak genellikle onu açıp kapatabiliyor. Kadınlarda olumlu bir tepki uyandıran mizah ve hikaye anlatma türünü öğrenmiştir. Onun hakkında söyleyebileceğiniz son şey, dünyaya çok sayıda kızı becermek için "otomatik" bir yetenekle doğmuş olduğudur.

Esasen Roosh'un burada incelediği şey çok temel bir davranışsal psikoloji önermesidir - makro psikolojik dinamiklerden mikro psikolojik şemalara, bilinçli veya bilinçsiz olarak, tümdengelimli bir deneme yanılma yönetimi süreciyle geliştirilir. Farkında olsanız da olmasanız da, herkesin değişen derecelerde Oyunu vardır. Tanıdığınız her erkeğin, bir kadınla cinsel yakınlığa ulaşmasına en iyi şekilde yardımcı olacağına inandığı bazı davranışlar ve zihinsel tutumlar kavramı vardır.
En kötü Mavi Hap Beta bile bir kızla en iyi nasıl birlikte olunacağı konusunda bir fikri olduğuna inanır.

Tüm bu proto-Oyun, beş yaşınızdan ve anaokulu bahçesinde karşı cinsle ilk etkileşiminizden bu yana, manosferde okumaya başladığınız ve Kırmızı Hapı keşfettiğiniz noktaya kadar sürekli bir deneme yanılma yönetimi durumundadır. Ve resmileştirilmiş Oyunu benimsedikten sonra elinizdeki yeni bilgilere dayanarak eski davranışlarınızı ve zihinsel setlerinizi değiştirmeye devam edeceksiniz.

Aslında, en ham anlamıyla, PUA topluluğu, manosfer ve tüm permütasyonları, deney ve bilgi geri bildirimi yoluyla davranış değişikliğinde gerçekten bir meta çabadır.

Bazıları için bu öğrenme süreci diğerlerine göre daha kolaydır. Tekrar Roosh:

Sizi şaşırtmasının nedeni genetiği değil, ne kadar erken başladığıdır. Benzersiz bir dizi koşul onu seks oyununa sizden yıllar önce, etrafı kıkırdayan kız öğrencilerle çevrili olacak kadar şanslı olduğu bir dönemde attı. Siz ilk yaklaşımınızı yaptığınızda, o çoktan yüzlerce kadın üzerinde oyun pratiği yapmıştı.

Davranışsal açıdan buna katılmakla birlikte, Roosh'un teorisini tamamen kabul etmekten ayrılmak zorunda olduğum nokta burasıdır. Bir Alfa erkeğinin gelişiminde, yalnızca öğrenilmiş davranışa dayalı bir Alfa statüsü atfedilemeyecek kadar çok biyolojik ve çevresel belirleyici vardır. Basit, gözlemlenebilir gerçek şu ki, genetik olarak daha iyi görünen, fiziksel olarak daha tahrik edici bir erkek, fiziksel olarak daha az etkileyici bir erkeğe göre Alfa Oyunu hünerlerini denemek ve geliştirmek için istatistiksel olarak daha fazla fırsata sahip olacaktır. Teorik olarak, daha avantajlı bir fiziksel varlığa sahip olan bir erkek, davranışları tümdengelimli olarak değerlendirme sürecine "daha erken başlayacaktır" çünkü çabaları, doğal olarak fiziğine ilgi duyan kadınlar tarafından daha sık teşvik edilecektir.

Ne yazık ki tüm bunlar bir boşlukta davranışsal bir set geliştirildiğini varsaymaktadır. Kelimenin tam anlamıyla, bir erkeği Alfa statüsünün davranışsal gelişimine yatkın hale getirecek veya (daha sıklıkla) onu bundan alıkoyacak çevresel koşullar ve değişkenler dünyası vardır. Roosh buna değiniyor:

Bu noktada şöyle düşünüyor olabilirsiniz: "Doğuştan bu yeteneğe sahip olan insanlar olmalı. Mozart'a bakın!"

Mozart'ın başarılarının çağdaşlarına kıyasla olağanüstü olduğunu kimse sorgulamaz. Ancak genellikle unutulan şey, onun gelişiminin de kendi dönemi için aynı derecede olağanüstü olduğudur. Müzik eğitimi henüz dört yaşındayken başlamıştı ve kendisi de yetenekli bir besteci olan babası ünlü bir müzik öğretmeniydi ve keman eğitimi üzerine ilk kitaplardan birini yazmıştı. Diğer dünya çapındaki sanatçılar gibi Mozart da bir uzman olarak doğmadı, uzmanlaştı.

Bu örneğin doğal, doğuştan gelen bir yeteneği dışladığını düşünmüyorum, ancak davranışsal gelişimini ve nihayetinde kişiliğini sınırlayarak veya teşvik ederek bir kişiyi şekillendirmede çevrenin rolünü göstermeye yardımcı olur. Mozart örneğinde, uygun dış koşullar tarafından teşvik edilen ve potansiyeli geliştirilen doğal bir yeteneğin başarı öyküsünü (usta bir sanatçının öyküsünü) görüyoruz. Mozart, doğal yeteneğin mükemmel bir fırtınası ve onu beslemek için ideal bir ortamdı, böylece ona davranışsal deneme yanılma çabalarında "erken bir başlangıç" avantajı sağladı.

Okurum Jeremiah, *"Feminizm daha ilk dişini çıkarmadan her erkeğin anüsüne sokulurken hala doğal erkeklerin var olduğuna inanmak zor" diye* yakınıyor ve elbette bu, Alfa zihniyetini beslemekten (kasıtlı olarak) kaçınan bir ortamın olumsuz bir örneği. Örnekler hiç de az değil, ancak davranışsal psikoloji perspektifinden feminizm, erkeklerin doğal dürtü ve eğilimlerinin kadınsı zorunluluklara daha iyi uyması için kasıtlı olarak davranışsal modifikasyonuna yönelik sosyalleştirilmiş bir çabadan başka bir şey değildir.

Her şeyi kapsayan, yaygın, kadın merkezli bir gerçeklikte sosyalleşmiş erkekler olarak, "Doğal Alfaları" aykırı değerler olarak görme eğilimindeyiz çünkü bir şekilde, doğuştan gelen yetenek ve dışsal gelişimin bir kombinasyonu yoluyla, bu Erkekler kendimizi içinde bulduğumuz meta-çevreye rağmen kendilerini bir Alfa durumuna geliştirdiler.

Doğal Alfa

Birçok insan Corey Worthington'ı zirvede bir Alfa örneği olarak gösterdiğimi okuduklarında güvenilirliğimi sorguluyor. Alfa'nın mutlaka "erkeklerin erdemli liderleri" anlamına gelmesi gerektiğine inanan erkekler, Corey'nin kayıtsız Alfa havası karşısında anlaşılır bir şekilde hakarete uğruyorlar. 'Alfa'nın Nitelikleri' tartışmaları sona ermiyor, ancak bence hem erkek dünyası hem de meşru psikologlar arasında insan erkeklerinde kendini gösteren doğuştan gelen (muhtemelen testosteronla beslenen) bir Alfa dürtüsü olduğu konusunda genel bir fikir birliği var. Kimsenin ortalama, sağlıklı, beş yaşındaki bir çocuğa nasıl Alfa olunacağını öğretmesine gerek yoktur - bunu kendi kendine öğrenir. Çeşitli bağlamlarda bu 'küçük Alfa' çevresini keşfetmek, risk almak, neyin işe yarayıp neyin yaramadığını görmek ister, sonuçları kendini tehlikeye atmak veya nasıl çalıştığını görmek için parçaladığı şeyi yok etmek olsa bile. Bu, bisikletiyle tekerlekli bisiklet sürmeye çalışan bir çocuk ya da babasının bilgisayarını kurcalayan bir çocuk olarak ortaya çıkabilir, ancak bu rafine edilmemiş, mantıksız bir şekilde kendinden emin, Alfa havası, derece sırasına göre, erkek durumuna özgü doğuştan gelen bir unsurdur.

Bir çocuk, yetişkinlerin soyut düşünme kapasitesine sahip olmadığında (3-21 yaşları arasında) olabileceği kadar Alfa'dır. O

ve bu Alfa enerjisini bastırmak ve/veya ezmek ve onu dişil zorunluluğun sosyal önceliğini güvence altına almak için ihtiyaç duyduğu uysal Beta'ya dönüştürmek bir ömür ve tüm bir feminen sosyal koşullanma dünyası gerektirir. İşte tam da bu yüzden dünyanın Alfa Buda/Corey Worthington'larının ham, sorumsuz, bastırılamaz, kendini bilmez Alfa enerjisi hassasiyetlerimizi bu kadar rahatsız ediyor.

Tüm Oyun teorisi, PUA teknikleri, hatta kadınlara hizmet eden Man-Up! çağrıları veya erkeklerin bir Alfa davranışını veya zihin setini daha iyi taklit etmelerine veya içselleştirmelerine yardımcı olmak için tasarlanmış diğer çabalar, tüm bu çabaların gizli amacı, bir erkeği beş yaşında sahip olduğunuz ilkel Alfa enerjisine geri döndürmektir.

BAĞLAMSAL ALFA

2012 yılının Mart ayında, 41 yaşında evli bir baba olan James Hooker, 18 yaşındaki öğrencisi için karısını ve çocuklarını terk etti. Bir topluluğu sarsan ve bir anneyi kızını "usta bir manipülatör" olarak adlandırdığı bir adamdan kurtarmak için haçlı seferine çıkaran skandal üzerine Kaliforniya, Modesto'daki Enochs Lisesi'ndeki işinden istifa etti.

Jordan adındaki kız öğretmeniyle birinci sınıftayken tanışmış, ancak her ikisi de 18 yaşına gelene kadar fiziksel bir şey yaşanmadığını savunuyor. Hooker, Powers'ı "sadece bir öğrenci" olarak gördüğünü ve ilk başta ona karşı romantik hisler beslemediğini, ancak 18. yaş günü geldiğinde işlerin değiştiğini iddia etti.

Hatta o kadar değiştiler ki Hooker, Jordan'ın yanına taşınabilmek için karısını ve üç çocuğunu (biri 17 yaşında Enochs Lisesi öğrencisi) terk etti. Manosferin vaftiz babası Roissy'nin (şimdi Heartiste) alışkanlığı olduğu üzere, Chateau (Roissy'nin blogu) James Hooker'ı cesurca Ayın Alfa'sı olarak aday gösterdi.

Beklenildiği gibi, gönderinin yorumları hararetlendi, ancak bu işin sonu değil. (Bazen aşırı) tutkulu üyeler tarafından yanıt olarak oluşturulan SoSuave forum tartışma başlığı gerçekten konunun özüne iniyor:

Bay Hooker halk tarafından ne kadar "Alfa" olarak görülecek?

18 yaşındaki gencin arkadaşları onun ne kadar "Alfa" olduğunu düşünüyor? (Bu noktada varsa veya varsa).

Kötü şöhretli Bay Hooker'ın yeni işi ne olacak? Katılmak zorunda kalabileceği iş etkinliklerine 'ruh eşini' de götürecek mi?

Muhtemelen kendilerini içinde bulacakları bir sürü tuhaf durum vardır. Yoksa bir çift sosyal münzevi mi olacaklar?

Bir düşünün. Bu adam Alfa değil, daha çok Küçük Serseri'nin Alfası. Zavallı inek.

Bu durumla ilgili görüşlerime geçmeden önce şu feragatnameyi yayınlamakla yükümlü olduğumu hissediyorum; Hooker'ın eylemlerini tasvip etmiyorum. Bunu yazdığım sırada Nisan ayında 15 yaşına girecek bir kızım var ve eğer güçlenmiş bekar annelerin hayallerini ve her iki cinsiyetten de olsa bir çocuğun yetiştirilmesinde güçlü, olumlu, erkeksi bir etkinin doğal gerekliliğini daha iyi anlatan bir şey varsa, bunu düşünemiyorum. Çocukların, pek çok 'güçlü, bağımsız kadının®' ısrarla direndiği, kaçtığı ya da gizliden gizliye küçümsediği kararlı, koruyucu Babalara ihtiyacı vardır - ancak bu tür bir olay meydana geldiğinde onları varlık gösteremedikleri için daha da utandırırlar.

Bununla birlikte, Chateau'nun değerlendirmesine katılıyorum - Hooker bir Alfa, ama sadece bağlamsal olarak öyle.

Roissy'nin ufuk açıcı 16 Poon Emri'nden (vurgu benim):

XII. Güçlü yönlerinizi en üst düzeye çıkarın, zayıf yönlerinizi en aza indirin

Erkekler olarak kendimizi geliştirirken kadınları da yörüngemize çekeriz. Bu çekim gücünü olabildiğince acısız ve verimli bir şekilde gerçekleştirmek için

Mümkünse, doğal yeteneklerinizi ve eksikliklerinizi tespit etmeli ve çabalarınızı buna göre düzenlemelisiniz. Yetenekli bir şakacıysanız, felsefi tartışmalarda statünüzü yükseltmeye çalışarak zaman ve enerji harcamayın. İyi yazıyor ama kötü dans ediyorsanız, dans pistinde erkeksi etkinizi artırmaya çalışarak kendinizi öldürmeyin. Amacınız kadınları zahmetsizce cezbetmek olmalıdır, bu nedenle ne olursa olsun güçlü yönlerinize oynayın; her erkek çabası için bir hayran vardır. World of Warcraft hariç.

Bir öğretmen olarak James Hooker'a varsayılan bir statü yetkisi tanınmıştır. Bir sınıftaki öğrenciler için, öğretmen olmak bağlamsal bir ustalık varsayımı sağlar ve böylece o kişiye fiili bir sosyal kanıt verilir. O tiyatroda, o ortamda öğretmen Alfa'dır. Üniformalı bir polis memuru, görevde olmadığı zamanlarda kişisel olarak bir enayi olmasına rağmen, kendisine verilen rolde Alfa olarak algılanır.

Roissy'nin de gösterdiği gibi, Hooker güçlü yönlerine oynuyordu. Neredeyse başka herhangi bir sosyal ortamda bir beta olarak algılanırdı. SoSuave forumu ve neredeyse diğer tüm sıradan gözlemciler bu adamı şüphesiz olduğu gibi Beta-Semp olarak nitelendiriyor, ancak o sınıfta, yavaş yavaş olgunlaşarak 18 yaşında bir kadına dönüşen 14 yaşındaki bir kız için Hooker Alfa'dır ve muhtemelen şimdiye kadar deneyimlediği tek Alfa'dır.

Bay Hooker halk tarafından ne kadar "Alfa" olarak görülecek?

Büyük olasılıkla, cinsiyetler tersine çevrildiğinde meşru cinsel avcılardan daha fazla kamuoyu önünde hakarete uğrayacaktır. Popüler kültür anlatısındaki ayaktakımı kitleler Alfa etkisinin meşruiyetini olduğu gibi kabul etmiyor. Onlara göre bu psikolojik manipülasyondur ve hesaplanmış bir ölçüde gerçekten de öyledir, ancak onları rahatsız eden asıl soru *neden*

manipülasyonun etkili olduğu. Bunun suçunu kızın saflığına, bir baba figürü arayışına ve Hooker'ın şehvet düşkünlüğüne atacaklar ama asıl rahatsız edici olan Alfa etkisinin *neden* işe yaradığı.

Kötü şöhretli Bay Hooker'ın yeni işi ne olacak? Katılmak zorunda kalabileceği iş etkinliklerine 'ruh eşini' de götürecek mi?

Tam da Hooker'ın ruh eşi mitine olan bağlılığı nedeniyle Beta kokuyor. Kendisini, hayranı olduğu prenses için bir kurtarıcı olarak görerek, asil niyet anlatısına akıcı bir şekilde ikna ettiğinden hiç şüphem yok. Beyaz Şövalyeler, iyi niyetlerini Oyunculardа, PUA'larda veya genel olarak tipik 'diğer erkeklerde' kınadıkları aynı davranışları rasyonalize etmek için şövalyelik sanrılarını kullanmaya çok yatkındır. Bir tahminde bulunmak gerekirse, Hooker'ın kendi saçmalıklarını satın aldığını ve bu nedenle kariyerini, ailesiyle olan ilişkisini, çocuklarını veya gelecekteki herhangi bir sosyal çevresini nasıl etkileyeceğini sonradan düşünmediğini umuyorum.

Bunun bir uzantısı olarak, öğretmenlik işiyle birlikte Hooker bağlamsal Alfa itibarını kaybetmiştir. Genç çipi daha da olgunlaştıkça, başarısız olduğu her ilerici bok testinde bağlamsal Alfa statüsünün aşındığını görmeye başlayacak - ve onu Alfa yapan ortamdan uzaklaştırılacak, başarısız olacak.

Alfa, Alfa'nın yaptığı gibidir

Bu bağlamda, James Hooker 18 yaşındaki tek bir kızı elde etmek için yeterli Alfa cazibesine sahipti; konsolide etmek için en az 4 yıl üst üste yatırım yapması gerekiyordu. Aslına bakarsanız, bu kadar uzun süre

Bu kızı kasıtlı olarak manipüle edebileceğini düşündüğü noktaya kadar durumsal olarak bir Alfa olduğu fikri.

Hooker'ın bağlamsal Alfa'lığı ile Alfa Buda Corey Worthington'daki bilinçaltı Zen ustalığı arasında büyük bir fark vardır. Bu adamların her ikisi de Alfa tanımlayıcılarının "Alfa = Erkeklerin Lideri" fraksiyonunun hassasiyetlerine bir hakarettir, ancak her ikisi de kadınların doğal olarak yanıt verdiği ortak bir Alfa enerjisi köküne dokunur.

Mogadişu'da savaşan, ülkesinden ve akranlarından asil bir saygı gören cesur denizcinin, James Hooker gibi bir erkeği kadınlar için çekici kılan aynı Alfa enerjisinden yararlandığını düşünmek rahatsız edici. Aynı Alfa, farklı bağlam.

Hipergami zalim bir metres.

Jerry Seinfeld karısıyla 18 yaşındayken çıktı ve evlendi. Bu durum basında kısa süreli bir heyecan yaratsa da, Jerry'nin daha geniş Alfa çekiciliği bu hikayeyi manşetlerin dışına itti. Elvis Presley, Jerry Lee Lewis, her ikisi de reşit olmayan kızlarla yatıyor ve/veya evleniyordu, ancak o zaman da şimdi de Alfa geçişi verildi. Belirttiğim gibi, buna göz yummuyorum, aslında bunu içler acısı buluyorum, ancak bunun neden olduğunu anlıyorum.

TABAK TEORİSİ

TABAK TEORİSİ

Bolluk ve Kıtlık

Daha fazla tabak çevirin.

Bu, Tabak Teorisinin arkasındaki ana önermedir. Bir an için bir tabak çevirici hayal edin. Bir tür hokkabaz gibidirler, ancak uzun, ince bir çubuğun üzerinde dönen bir tabağı korumak için gerçek bir incelik ve beceri gerektirir.

Tıpkı tabak çevirme makinesinde olduğu gibi, bir Erkeğin aynı anda çok sayıda potansiyel müşteriyi bir arada tutması gerekir. Her bir tabağı peşinde olduğunuz ayrı bir kadın olarak düşünün. Bazıları düşüp kırılabilir, bazılarını döndürmeyi tamamen durdurmak isteyebilirsiniz ve bazıları istediğiniz kadar hızlı dönmeyebilir, ancak tabak teorisinin özü, bir erkeğin seçenekleri kadar kendinden emin ve değerli olduğudur. Bolluk zihniyetinin özü budur - güven seçeneklerden türetilir.

Bu ilke, Beta AFC'lerin ve iyileşmekte olan AFC'lerin peşini bırakmayan pek çok sorunu çözmenin anahtarıdır. Aslında bu ideolojinin, sadece kadınları cezbetmek ve elde tutmak için değil, hayatın birçok alanında bir erkeğin başarısının temel taşı olması gerektiğini söyleyebilirim. Seçenekleri olan bir erkeğin gücü vardır ve bu seçeneklerden ve bu güç duygusundan doğal bir güven duygusu kendini gösterecektir. Seçenekleri olmayan bir erkek

muhtaç hale gelir ve bu da güven eksikliğine ve kıtlık zihniyetine yol açar. Gereksiz insanlar asla özgür değildir.

Bu bölümde ilerlerken, İlişkilerin Temel Kuralını aklınızda tutun:

İlişkilerin Temel Kuralı

Herhangi bir ilişkide, en fazla güce sahip olan kişi, diğerine en az ihtiyaç duyan kişidir.

Bir erkek daha fazla tabak çevirdiğinde, ateşte demirleri olduğunda, aynı anda birden fazla kadını takip ettiğinde, eşit derecede keşfedilmeye değer seçeneklere sahip olduğunda, bir erkek doğal, bilinçaltı (ancak yalnızca değil) bir olasılık genişlemezse, diğerlerinin çok iyi olabileceğini anlayacaktır. Bu anlayışın, erkeğin davranışlarında kadınların gizlice fark ettiği tezahürleri vardır. Seçenekleri olan bir erkeğin bilinçaltında potansiyel kadınlara ileteceği, onların da yorumlayacağı ve bu erkeğe diğer kadınlarla rekabet edilecek bir meta olarak değer kazandıracak tavır ve tutumlar vardır.

Blogumda ve PUA topluluğunda, erkeklere bu davranışı taklit etmeleri öğretilir, çünkü bu cazibe ve ilginin temel unsurudur. Ukala ve Komik Olmak, (çoğu zaman) esasen seçenek eksikliğini maskeleyen bir güven davranışını eğiten böyle bir tekniktir. Başka bir deyişle, C&F, seçenekleri olan erkekler için doğal bir davranıştır ve seçenekleri olmayanlar tarafından telafi edilmesi gerekir. Bu nedenle 'doğal' Alfa erkeği zahmetsizce C&F sergilerken, daha fazla tabak çevirme avantajına sahip olmayanlar (veya daha fazla çevirme yeteneğine güvenenler) göz teması veya başlatma gibi basit şeylerle mücadele eder.

yaklaşımlar. Bu aynı zamanda topluluk tekniğinde yaygın olan "umurumda değil" zihniyetinin de temel bir ilkesidir - aynı anda başka beklentileriniz varsa gerçekten "umursamamak" çok daha kolaydır.

Av Tüfeği Mantığı

Tabak Teorisinin bir erkek için sağladığı çok önemli bir fayda, hem LTR içinde hem de dışında ONEitis eğilimini büyük ölçüde azaltmasıdır.

Bir LTR dışında, çoğu erkek benim Keskin Nişancı zihniyeti dediğim şeyi benimser. Bu, tüm zamanını, çabasını ve kaynaklarını sabırla hedefini beklemeye, o zamana kadar ONEitis'inin odak noktası olan kıza tek atışını yapmak için en hassas koşullarda yeterli cesareti toplamak için mükemmel fırsatı bekleyen AFC'dir.

Bu süreç aşırı durumlarda birkaç haftadan birkaç yıla kadar sürebilir, ancak tüm bu süre boyunca en değerli kaynağı olan potansiyel fırsatı gönüllü olarak feda eder. Tabak Teorisi'ni benimseyen bir erkek ise bu durumdan daha kolay kaçınabilir; çünkü kadın avına bir Av Tüfeği ile çıkar ve etkisini mümkün olan en geniş alana yayar. AFC tek bir olta ve tek bir kanca ile balık avlarken, Tabak Teorisyeni bir trol ağı ile balık avlar, tutmaya değer balıkları seçer ve uygun olmayanları geri atar.

Bir LTR içinde, Tabak Teorisi daha belirgin hale gelir. AFC partnerini yatıştırır ve onunla özdeşleşir çünkü denge onun lehine değişmiştir çünkü onun tek yakınlık kaynağı olduğu anlayışını pekiştirir. ONEitis için daha iyi bir reçete düşünemiyorum

Çünkü tek yakınlık kaynağı olarak ona giderek daha bağımlı hale gelmiştir.

En azından profesyonel ya da interseksüel düzeyde (yani diğer kadınların kendisi için rekabet edeceğine dair sosyal kanıt) gizli seçenek algısını koruyan erkek bu güç dengesini korur. Başarılı erkeklerin çoğu bu konuda doğuştan gelen bir anlayışa sahiptir ve bu da onların evliliğe bağlılık konusundaki popüler çekincelerini açıklar, Bir LTR'de (uzun süreli ilişki), Tabak Teorisi ince bir algı dansı haline gelir ve partnerinizin belirli bir erkeğin seçeneklerini anlamayı nasıl yorumladığını fark eder, ancak ne olursa olsun, bir erkeğin bir LTR'de ONEitis'e gerileme eğilimini kendi öz algısından ve ilham verdiği güvenden azaltır.

Doğal Seçilim

Daha fazla plaka çevirmek, size en geniş olası seçenek havuzundan seçim yapma ve uygun gördüğünüz kişilerle çıkma veya onları bırakma fırsatı verir. Bunun iki faydası vardır.

Birincisi, bir erkeğin kendi kişisel tatmini için neye ihtiyaç duyduğunu öğrenmek için, bağlılık olmasa da, değerli bir deneyim olarak hizmet eder.
Tecrübe zor öğretir, ama en iyi öğretir ve tecrübenin genişliği insana iyi hizmet eder. Kimin içgörüsü daha faydalıdır, dünyanın dört bir yanına yelken açmış bir adamın mı yoksa bir gölün ötesine hiç geçmemiş bir adamın mı?

İkinci olarak, fırsat ve seçenekler bir erkeği *ödül* haline getirir. Rock yıldızları, profesyonel sporcular ve film yıldızları kadınlar için karşı konulmazdır çünkü ünlüdürler.

En yüksek sosyal kanıt biçimi, diğer kadınların kıskançlıkla rekabet edecekleri seçeneklere sahip olduklarını kanıtlamak ve bu bilinçdışı bilginin doğal olarak kendilerinde ortaya çıkardığı güven.

Tabak Teorisi ne değildir

Tabak Teorisi'ni eleştirenler, bu fikirle ilgili argümanlarında genellikle ikili bir duruş *sergileyerek "ona saygı duydukları için asla aynı anda birden fazla kadınla birlikte olamayacaklarını"* veya *"yani ona yalan söyleyip başka kızlarla mı görüşmeliyim?" diyeceklerdir* ki ben bunların, kadınları interseksüel ilişkilerde birincil seçiciler olarak belirlemek ve/veya korumak için bir erkeğin seçeneklerini engellemeye çalışan kadınsılaştırılmış sosyal gelenekler olduğunu iddia ediyorum.

Eğer bir erkek/erkek aynı anda birden fazla kadınla görüşmekten ya da kadınlarla ilişkilerinde münhasır olmamaktan dolayı 'kötü hissetmeye' koşullandırılabilirse, bu sadece seçici olarak kadın dinamiğine daha iyi hizmet eder. Kuşkusuz, kadınlar doğal olarak kendi yakınlıkları için filtrelerdir, ancak cinsel seçimi yapanlar esasen erkeklerdir. Cinsel seçimi kadınların yaptığına dair yaygın kinaye yanlıştır - sadece cinsel seçim denkleminin erkek tarafı, cinsel seçimdeki dişil önceliğe bir tehdittir. Erkeklerin cinsel seçimini yücelten sosyal geleneklerin gizli amacı, yakınlık seçimini kadınların lehine olan koşullu bir temele oturtmak için tasarlanmıştır ve erkekler bunu içselleştirdiği sürece kadınlar önceden inşa edilmiş bir sosyal üstünlüğe sahip olacaktır.

Bu dinamiği aşmanın yolu acımasız bir dürüstlük ve döndürdüğünüz plakalarla ilgili doğru, münhasır olmayan bir taahhüttür. Eğer seçeneklerinizi açık tutarsanız ve her konuda dürüst olursanız

bir kıza ve kendinize münhasır olmama tercihiniz hakkında bilgi verirseniz, sadece bu gelenekten dişleri çıkarmakla kalmaz, aynı zamanda kendinizi seçenekleri olan (veya en azından algılanan seçenekleri olan) bir erkek olarak güçlendirirsiniz.

Dahası, eleştirmenler "Tanrım, bunu herhangi bir kadınla yapsaydım beni iter ve terk ederdi" diyecekler, ben de bunu reddedeceğim - bunu en başından dürüstçe belirlerseniz olmaz. 'Kadın gücü' geleneğini yutmuş çoğu erkek, bunu kadınlarla görüşmek için bir seçenek olarak düşünemeyecek kadar korkmuş ya da ön koşullanmıştır. Bir kadının ona özel olmayacağınızı bilmesini ya da bunu gizlice algılamasını sağlamak, sizin meta seviyenizi yükseltir ve diğer kadınlarla birlikte olmak için rekabet edeceği seçenekler ve potansiyel başarı anlamına gelir.

Bununla birlikte, Tabak Teorisi aynı zamanda, kesinlikle, kadınlara karşı gelişigüzel davranmak için bir lisans değildir. Bir tabağı çevirebiliyor olmanız, o tabağı mutlaka çevirmeniz gerektiği anlamına gelmez. Bazıları döndürmeye değmez ve seçenekleri olan bir erkek, daha iyi bir veya iki tanesi için birini bırakma konusunda hiçbir çekincesi olmamalıdır. Aslında bir erkek bu konuda daha ayrımcı olmalıdır çünkü bu ona en geniş seçenekler arasından en iyisini sunar.

TABAK TEORİSİ II

Münhasır Olmayan

Kadınlar sadık bir ezikle birlikte olmaktansa yüksek değerli bir Erkeği paylaşmayı tercih ederler.

Aşağıdaki alıntı bir Rational Male okuyucusundan alınmıştır:

"Tabak Teorisini uygulamaya yeni başladım ve tüm dürüstlüğümle söylemeliyim ki bu muhtemelen hayatım boyunca yaptığım en iyi şey. Seçeneklere sahip olma hissi bağımlılık yapıyor; zorunlu bir duygusal durumdan gelmediğiniz fikri dahice ve aslında ne kadar çok seçeneğiniz olursa, kadınlar için o kadar çekici oluyorsunuz (davranışlarınızdaki bilinçsiz değişiklikler yoluyla), daha fazla kadın size ilgi duyuyor ve daha fazla seçeneğiniz oluyor. Bir kez başladığınızda, durdurmak zordur. Son zamanlarda bazı başarılarla Plates Spinning yapıyorum, ancak bir kızın diğerini öğrenmesi riskini aldığım bir nokta geliyor. Tabaklarımdan birini kaybetme riski olmadan bununla nasıl başa çıkabilirim? Diğerleri kadar yüksek değere sahip olmayan tabakları döndürmek için çaba sarf etmeli miyim?"

Gerçek seçenekler güvenin temel taşıdır, bu nedenle bunu risk açısından düşünmemeye çalışın - "harika bir kızı" kaybetme riskini alıyormuşsunuz gibi. Çoğu

Çocuklar, Oyun ve tabak çevirmenin onlara aralarından seçim yapabilecekleri ya da bir diğeri işe yaramadığında geri dönebilecekleri gerçek seçenekleri ilk kez tattırdığı bir noktaya gelirler. Sorun, "en iyi" seçeneğe ulaştıklarını düşündükleri noktaya kadar yeterince tabağı başarıyla döndürdüklerinde ve kıtlık zihniyetinin eski Beta zihniyeti geri döndüğünde ortaya çıkar. Çoğu zaman Oyun ve tabak çevirmeyi yeni uygulamaya başlayan bir erkek asla kendi başına tabak çevirmez; bunu uzun süredir ondan kaçan ilk tek eşli fırsat için kullanır ve bırakır, bu yüzden asla bir bolluk zihniyetini gerçekleştirmez ve içselleştirmez.

Tabak Çevirme, tüm tabaklarınızla seks yaptığınız anlamına gelmez. Bu daha çok çabalarınızı daha geniş bir konu havuzuna yaymaktır. Bazıları karşılık verecek ve onları eğlendireceksiniz. Diğerleri karşılık vermeyecek ya da daha az cazip olduklarını kanıtlayacaklardır. Münhasır olmama konusunda kendi kararlılığınızı ortaya koyduğunuzda, bu göründüğü kadar zor değildir.

Bir noktada bir kadın sizi münhasırlık konusunda köşeye sıkıştırmaya çalışacaktır ve işte bu noktada kararlılığınız sınanacaktır. Kadınlar nasıl Kuralları olduğunu söylemeye bayılırlar, sizin de Kurallarınız olmalı. Bu, bir kadınla birlikte olmamak, onunla herhangi bir rutine girmemek, başka bir düzensiz randevu ayarlamak için onu gereğinden fazla aramamak, hafta sonlarınızı size karşı kanıtlanmış bir ilgi düzeyi (yani seks veya fiziksel yakınlık) olan kadınlar için saklamak ve olmayanları Salı ve Çarşamba günlerine bırakmak anlamına gelir.

Bu çok fazla mikro yönetim gibi görünebilir, ancak bir kez içine koyduğunuzda

Hayatınıza mümkün olduğunca pragmatik bir şekilde uyguladığınızda, döndürmeyi seçtiğiniz tabaklarla ilgili verdiğiniz kararların otomatik hale geleceğini göreceksiniz.

Belirli bir kızla kaybedecek bir şeyiniz olduğunu düşünüyorsanız, artık tabakları çevirmiyorsunuz demektir - flört etmeye münhasırlık açısından düşünüyor ve yaklaşıyorsunuz demektir. Uzun zaman önce SoSuave forumunda POOK's adlı en esrarengiz üye harika bir alıntıyla ortaya çıktı:

"Kadınlar sadık bir zavallıyla birlikte olmaktansa yüksek değerli bir erkeği paylaşmayı tercih ederler"

Pek çok erkek (ve neredeyse her kadın) bunun gerçekliğiyle ilgili büyük bir sorun yaşar çünkü bunu çok gerçekçi bir şekilde ele alırlar. POOK, diğer seçeneklere açık olacağınızı açıkça beyan etmenizi ve kızlarınızın bilinçli olarak bunu kabul etmesini beklemenizi önermiyordu. Her kadın bu alıntıyı bu şekilde algılar ve bunun için de haklı sebepleri vardır çünkü kolay lokma gibi görünmek istemezler. Konu bu şekilde masaya yatırıldığında, şaşırtıcı olmayan bir şekilde gururlarına ve öz değerlerine bir hakarete dönüşür.
Bununla birlikte, uygulamada, münhasır olmama gizli olmalıdır. İma edilmesi gerekir, beyan edilmesi değil. Böylece POOK'un gözlemindeki gerçeği görürsünüz - kadınların davranışları onu doğrulayacaktır. Hayal gücü ve rekabet kaygısı ile ima edilen münhasır olmama başarılı tabak çevirmenin temel taşlarıdır.

Onun aradığı mal ol.

Yüksek değerli bir Erkek tabakları çevirebilir ve bazen bu tabaklar onun rotasyonunda başka tabakların olduğundan şüphelenir veya olduğunu *bilir.* Kadınlar, erkek yeterince yüksek değerde kaldığı sürece

(ya da etkin bir şekilde

cinsel piyasa değeri perspektifinden bu algıyı sunar). Eğer değilse, hipergami onu başka bir yüksek değerli erkeğe taşıyacaktır.

Tabak Teorisi I'de belirttiğim gibi, bazı plakalar düşer ve yerlerine yenileri gelir. Bazılarının düşmesine izin verecek kadar istekli ve özgüvenli olmalısınız. Bu, oyuna yeni başlayanlar için kabul edilmesi zor bir gerçektir. Yoksunluk onları "kesin bir şeye" tutunmaya şartlandırmıştır ve düşürdükleri plaka, Game'i başarıyla uyguladıkları ilk kadın olduğunda veya daha önce birlikte oldukları herhangi bir kızdan daha ateşli olduğunda bu daha da zorlaşır.

Daha önce de belirttiğim gibi, döndürdüğünüz tabakların her biriyle cinsel ilişkiye girmek zorunda değilsiniz (seri tek eşlilik moda olmadan önceki günlerde buna "flört" denirdi). Kadınlarda rekabetçi bir kaygı uyandıran şey, olabileceğinizi ya da ilginize değer verecek hazırda bekleyen kadınlar olduğunu bilmenin verdiği potansiyeldir.

Döndürdüğünüz tabaklardan bazılarıyla cinsel ilişkiye giriyorsanız, çok daha iyi çünkü bunların kanıtlanmış ürünler olduğunu biliyorsunuz ve biri istediğiniz gibi performans göstermiyorsa, diğerlerinin göstereceğine dair bilinçsiz bir bilgiye sahipsiniz veya kendiniz için daha fazla seçenek üretme konusunda kanıtlanmış bir yeteneğiniz var.

Tek eşlilik bir amaç değil, bir yan üründür.

Erkeklerin Tabak Teorisi ile karşılaştıkları en büyük engellerden biri, kendilerini bu 'Hedef olarak LTR' zihniyetinden kurtarmaktır.

Açıkçası tek eşliliğe karşı değilim, ancak tek eşlilik asla kendi başına bir amaç olmamalıdır; Tabak Teorisinin bir yan ürünü olmalıdır, ancak

ancak seçeneklerin güven ve çerçeveyi kontrol etmede nasıl bir rol oynadığını anlamak için yeterince plakayı doğru bir şekilde filtrelediğinizde. Kararlı bir tek eşliliğe girdiğiniz çerçeve, o ilişkinin sağlığı için zorunludur.

Eğer bir kadın sizinle münhasır olmayan bir ilişki yaşamak istemiyorsa (yani "başka kızlarla görüşürsem beni terk eder" korkusu varsa), o kadın döndürülecek bir tabak değildir. Bu, LTR-asgoal zihniyetine sahip bir erkek için mantığa aykırı görünebilir ve öyledir, ancak korkusuzca ve dürüstçe niyetiyle tahtada kalabilen adam, daha fazla tabak çevirecek ve *kendi* çerçevesinde buluşacak olan kişidir. Çoğu erkek (özellikle AFC'ler) o TEK mükemmel kızı kaybetmekten ölesiye korkar ve bu yüzden asla birden fazla tabak çevirmeye çalışmaz, hatta ilk etapta onun 'mükemmelliğini' karşılaştıracak başkalarına sahip olmaz. PUA'ların tam olarak bunu yaptığını bile gördüm. Yeni mükemmelleştirilmiş tekniklerin başarısından o kadar etkileniyorlar ki, TEK bir 'rüya kıza' razı oluyorlar ve dikkatlerinin onun için değersiz hale geldiğini görüyorlar çünkü kız onun yakınlık için tek seçenek olduğunu algılıyor, senaryosu ona ters çevriliyor ve marjinalleşiyor. Bu teknikteki bir başarısızlık değil, daha ziyade zihniyetindeki bir başarısızlıktır.

Peki plakalarınızı oluşturmak ve kadınlara karşı gerçekten ve başarılı bir şekilde dışlayıcı olmamak için ne yaparsınız?

Başlangıçta, çoğu kadının yaşamlarının daha iyi bir bölümünde mükemmelleştirdiği şeyi tam olarak yapmanızı öneririm - kadınlara karşı kasıtlı bir belirsizliği içselleştirin. Kadınlar Tabak Teorisi'ni varsayılan olarak uygularlar - koketi oynarlar (elde edilmesi zor), seçeneklerini açık tutacak kadar belirsiz olmayı bilirler, ancak bir erkeğin ilgisinin başarısız olmasına izin verecek kadar değil. Doğal olarak bilirler ki biz sadece bizden kaçan şeyin peşinden koşarız. Onlar

asla

Tam olarak teslim olun, ama yine de havucu eşeğin önünde tutun.

Kadınlar jestlerle, bakışlarla, örtülü anlamlarla *gizlice* iletişim kurar - münhasır olmama niyetinizi *gizlice iletmelisiniz*. Bir kadına asla *açık açık* onunkinden başka tabaklarınız olduğunu söylemeyin. Bunu tavırlarınızla, davranışlarınızla ve kesinlikle ona uygunluğunuzla keşfetmesine izin verin.

Kıtlık yoluyla değer yaratın, onun için çok ulaşılabilir olmayın, ancak ilgisini çekecek ve zihninin belki başka seçenekleriniz olduğunu düşünmesine izin verecek kadar. Olmasa bile. Bu kaygıyı körüklemek, döndürecek daha fazla tabak bulduğunuzda sizin için *çok* yararlı bir araçtır. Kendiniz için daha fazla cinsel seçenek üretme konusunda geçmişe dayanan, kanıtlanmış bir yeteneğiniz olduğunu bilmenin verdiği ortam güveni bile kişiliğinizde kendini gösterecek ve bu rekabet kaygısını tetikleyecektir.

Bir noktada bir kadın, gizli iletişim araç setindeki seçenekler tükendiğinde açık iletişime başvuracaktır. Bu, endişenin dayanılmaz hale geldiği ve güvenlik ihtiyacının onu açık olmaya zorladığı noktadır.

Bu genellikle "bu iş nereye gidiyor?" ya da "ben senin kız arkadaşın mıyım?" gibi doğrudan bir soru sorduğu ya da size ültimatom bile verebileceği bir aşamadır. Bunun ne olduğunu görün, kendini güçsüz hissediyor ve bu, bağlanmak için bir baskıdır. Bu, "aldatan" olarak sonlanacağınız ya da tabakları döndürmeye devam edeceğiniz noktadır.

Aslında bu durumda pek çok seçeneğiniz var, hatta herhangi bir kadınla sahip olabileceğinizden çok daha fazla seçeneğiniz var. Elbette korkakların yolunu seçebilir ve sadece onunla münhasırlığı kabul edebilirsiniz, ancak bunu yaparken

tüm seçeneklerinizi kaybedersiniz (kendinizi adamak istediğiniz sürece) çünkü o sizin tek yakınlık aracınız haline gelir. Seçenekleriniz ve cinselliğiniz için aracı haline gelir ve daha önce cinsel uygunluğunuzun kontrolü *sizdeyken* gücü kaybedersiniz.

Onu döndürmeye devam edebilirsiniz, ancak bu konuda sizinle açıkça yüzleşmeye başvurduğunu ve bunun son duyduğunuz şey olmayacağını unutmayın. Ne kadar süredir yanında olduğuna bağlı olarak, onu öylece bırakabilirsiniz. Devam etmesini sağlayabilir, ancak biraz sakinleşmesine izin verebilir ve birkaç hafta sonra ona geri dönebilirsiniz. Yine, bu mantığa aykırı görünüyor, ancak ilginiz ya onun değerinde çılgınca artacak ya da basitçe ortadan kaybolacak, bu durumda peşinden koşmaya değmezdi ve zamanınızı ve çabanızı% 100'den daha az olan bir kadın için boşa harcamıyorsunuz. ilgi seviyesi ve arzu.

Güven, seçeneklerden elde edilir.

Tabak teorisini bir filtre olarak değil, özgüveni pekiştirmek için bir araç olarak düşünün. Şu anda profesyonel bir MMA dövüşçüsüyle ringe çıkacak olsaydınız, bu muhtemelen sizin için intihar olurdu. Ancak, birkaç yıl antrenman yapın, diğer dövüşçülerle idman yapın ve birkaç maç kazanın ve muhtemelen geçmiş performanslarınızdan yeterince emin olacaksınız ve ringde kendi başınıza kalabileceğinizi bileceksiniz. Fikir bu, elinizdeki münhasır olmayan kadın seçeneklerinden ve geçmişte bu seçenekleri başarıyla üretmiş olmaktan kaynaklanan güven.

Bu bir sayı oyunu değil, münhasır olmayan bir oyun. Amaç, mümkün olduğunca çok sayıda kadını bir araya getirerek

ve o küçük altın çiçeği bulmak. Aslında bu felaketin anahtarıdır. Kaliteli kadın diye bir şey yoktur, bu bir idealleştirmedir. Elbette bazıları diğerlerinden daha iyidir ama mükemmel kadını bulamazsınız, mükemmel kadını yaratırsınız. Samanlıkta iğne aramak diye bir şey yoktur - bu KITLIK / TEKLİK düşüncesidir - önemli olan kendinizi ve özel olarak birlikte olduğunuz herhangi bir kadını kendi çerçevenize göre şekillendirmektir. Bu, münhasırlık taahhüdünde bulunmadan önce gelmesi gereken bir süreçtir, sonra değil. Dünya sonsuza dek yetişmeye, çerçeveyi kontrol etmeye ve bir LTR'ye girmeden çok önce olmaları gereken Adam olmaya çalışan erkeklerle doludur. LTR'lerinin / Evliliklerinin daha iyi bir bölümünü, sağlıklı bir rekabet kaygısı dozu yoluyla bağlılıktan çok önce bu sonuca varmasına izin vererek daha iyisini yapabilecekken, kız arkadaşlarının / Eşlerinin saygısını hak ettiklerini kanıtlamaya çalışarak geçiriyorlar.

ve o küçük altın çiçeği bulmak. Aslında bu felaketin anahtarıdır. Kaliteli kadın diye bir şey yoktur, bu bir idealleştirmedir. Elbette bazıları diğerlerinden daha iyidir ama mükemmel kadını bulamazsınız, mükemmel kadını yaratırsınız. Samanlıkta iğne aramak diye bir şey yoktur - bu KITLIK / TEKLİK düşüncesidir - önemli olan kendinizi ve özel olarak birlikte olduğunuz herhangi bir kadını kendi çerçevenize göre şekillendirmektir. Bu, münhasırlık taahhüdünde bulunmadan önce gelmesi gereken bir süreçtir, sonra değil. Dünya sonsuza dek yetişmeye, çerçeveyi kontrol etmeye ve bir LTR'ye girmeden çok önce olmaları gereken Adam olmaya çalışan erkeklerle doludur. LTR'lerinin / Evliliklerinin daha iyi bir bölümünü, sağlıklı bir rekabet kaygısı dozu yoluyla bağlılıktan çok önce bu sonuca varmasına izin vererek daha iyisini yapabilecekken, kız arkadaşlarının / Eşlerinin saygısını hak ettiklerini kanıtlamaya çalışarak geçiriyorlar.

PLAKA TEORİSİ III

Geçiş Süreci

Önce kendinize yardım etmeden kimseye yardım edemezsiniz.

Aşağıdaki yazı, yaptığım bir danışmanlıktan alınan izinle yayınlanmıştır.

"Merhaba Rollo, benim adım Akash ve yazılarınızın büyük bir hayranıyım. Her zaman anlaşılır, mantıklı ve anlayışlı oluyorlar. Topluluğu yaklaşık 5 ay önce, benim açımdan son derece AFC davranışıyla karakterize edilen bir başka başarısız ilişkiden sonra keşfettim. "İyi bir insan" olduğu için ona aşık olmasam da ilişkiyi yürütmem gerektiğini düşündüğüm için muazzam bir suçluluk duygusuyla ilişkiyi bitirdim. 27 yaşındayım.

Gönderilerinize dayanarak iki konuda tavsiyelerinizi gerçekten takdir ediyorum:

(1) Mayıs ayında ikinci bir lisans derecesi için okula dönüşümü en iyi şekilde nasıl değerlendirebileceğimi ve

(2) Kadınlarla öncelikle cinsel ilişki kurarak onları inciteceğimi ve bu yüzden bunu yapmanın ahlaksızca olduğunu söyleyen sosyal şartlanmadan hala muzdarip olduğum için, kararlı bir ilişkinin sınırları dışındaki kadınları takip etme konusunda hissettiğim bilişsel uyumsuzluğun üstesinden nasıl gelebilirim?

Başkalarının da faydalanabilmesi için PM yerine forumda bir yanıt göndermek isterseniz benim için sorun yok. Yine de bu soruları size yöneltmek istedim çünkü dünyevi bilgeliğinizden faydalanabileceğime inanıyorum.

Sizden haber almayı içtenlikle bekliyoruz. En iyi

dileklerimle,

Akash"

Cevabım şu oldu:

Öncelikle, sadece son 5 aydır "topluluğa" dahil oldunuz, bu nedenle size söyleyeceğim ilk şey, kişiliğinizi şekillendirmenin ve mevcut kişiliğinizin ayrılmaz parçaları olarak görmeye şartlandığınız zihinsel şemaları unutmanın zaman aldığıdır. Çoğu erkeğin olumlu bir erkeksi zihniyetin temellerini kabul etmesinin önündeki en büyük engellerden biri, kişiliğin durağan ve kendileri tarafından kontrol edilemez olduğu yönündeki tutumdur.

Bu "ben böyleyim" zihniyetinin çoğu bu temel koşullanmadan kaynaklanır ve en başından itibaren ele alınması gerekir, çünkü bu neredeyse evrensel olarak muhtemelen duygusal olarak sıkıntılı, kafası karışmış ve/veya hayal kırıklığına uğramış bir erkeğin egoya yaptığı bir yatırımdır.

Kişiliğin nihayetinde SİZİN belirlediğiniz şey olduğunu artık anlayın. Bu, dış faktörlerin kişiliği etkilemediği anlamına gelmez; aslında bu değişkenler ve dış etkiler tam da sizin gibi erkeklerin topluluğu aramasının nedenidir. Bununla birlikte, siz

Sizin için neyin rahat olduğunu ve kişiliğinizi size ait kılan özellikleri neyin oluşturacağını belirleyenler. Kesinlikle boş bir sayfa değilsiniz, ancak sevmediğiniz veya kullanışsız olan kısımları silme ve sevdiğiniz ve verimli olduğunu kanıtladığınız yeni kısımları yeniden yazma kapasitesine sahipsiniz.

Sorunlar

(1) *Mayıs ayında ikinci lisans eğitimim için okula dönecek olmamdan en iyi şekilde nasıl yararlanabileceğimi*

derece.

Bu tamamen kendi kişisel hedeflerinizin ne olduğuna bağlıdır. Bu zamanı en iyi şekilde değerlendirmenin yolu, kendinizi tamamen ikinci bir diploma almaya karar verdiğiniz amaca ulaşmaya adamaktır. Bu derece için aklınızda belirli bir sonuçla çalıştığınızı varsayabilirim, ancak gerçekten istediğiniz bu mu? Bunu soruyorum çünkü hayatlarındaki kadınlara daha iyi uyum sağlamak ya da güvensizliklerini ve reddedilme korkularını kolaylaştırmak için hayatlarının akışını değiştiren çok fazla erkek tanıyorum.

Bir erkeğin, kaybetmekten korktuğu bir ilişkiyi sürdüreceğine kendini inandırdığı ya da kendi hırslarını feda ederek kadının hırslarını 'desteklemenin' 'bir erkek olarak sorumluluğu' olduğunu düşündüğü için belirli bir üniversiteyi ya da kariyer yolunu seçtiğini duymak bana yabancı bir hikaye değil. Bu senaryonun sonucu, çoğu zaman, uyum sağlamak için uzun süre çabaladığı kadının onu kendi kimliğine ve hırsına sımsıkı sarılan başka bir erkek için terk etmesinin ardından seçimlerinin uzun vadeli sonuçlarından dolayı kendine kızan acı bir erkekle biter - ki bu tam da onu çekici kılan şeydir.

Onu.

Bunun sizin koşullarınıza nasıl uyup uymadığından emin değilim, ancak kendi kişiliğinizi geri kazanmak ve yeniden şekillendirmek için bir örnek teşkil etmesine izin verin.
Hayatınızda neden belirli kararlar aldığınızı değerlendirecek geçmişe dönük görüşe yalnızca siz sahipsiniz. Sizden sadece bu kararları almanızdaki gerçek motivasyonlarınız konusunda acımasızca eleştirel olmanızı istiyorum. Belki de neden ikinci bir diploma almaya karar verdiğinizi gözden geçirmenin zamanı gelmiştir?

(2) *Kadınlarla öncelikle cinsel ilişki kurarak onları inciteceğimi* ve *bu yüzden bunu yapmanın ahlaksızca olduğunu söyleyen sosyal şartlanmadan hala muzdarip olduğum için, kararlı bir ilişkinin sınırları dışındaki kadınları takip etme konusunda hissettiğim bilişsel uyumsuzluğun üstesinden nasıl gelebilirim?*

Makul ölçüde çekici her kadın onunla seks yapmak istediğinizi bilir. Bu ilkel, kimyasal bir içgüdüdür ve dürüst olmak gerekirse, bunda yanlış bir şey yoktur. Bazı İslami mezheplerde erkeklerin "daimi" eşlerine ek olarak, onları maddi olarak destekledikleri sürece belirli bir süre için "geçici" eşler almalarına izin verilir. Bazı Mormonlar da benzer bir şekilde açık çok eşlilik uygulamaktadır. Bazı erkekler birden fazla kez evlenir ve boşanır (ve onları uyumlu bir şekilde destekler) - "yumuşak çok eşlilik" olarak da bilinir.

Tüm bu uygulamalar az ya da çok ahlaki olarak kabul edilmektedir. Uyumsuzluk, bir davranışa yönelik rasyonelleştirmelerin, bu davranışa yönelik motivasyonlarla ve buna bağlı psiko-sosyal damgalarla çatışması durumunda ortaya çıkar. Burada 10 kelime için özür dilerim, ancak birden fazla ilişkiyi keşfetme arzusundaki suçluluk veya tereddüt duygularınız, çok etkili bir sosyal ilişkinin hesaplanmış bir

sonucudur.

Doğal bir dürtüyü dizginlemeye yönelik gizli bir amaca sahip koşullandırma.

Bunun farkına varmak, bunun ötesine geçmenin ve bunu (sorumlu bir şekilde) kendi yararınıza kullanmanın ilk adımıdır. Erkekler olarak biyolojik itici gücümüz, en iyi fiziksel özelliklere sahip kadınlarla sınırsız cinselliğe sınırsız erişim arzusudur. Pornografinin neden binlerce yıldır insan toplumunda sürekli var olan bir unsur olduğunu hiç merak ettiniz mi? Tam olarak bu (sanal) erişimi simüle eder.

Bu temel bir gerçektir ve belli bir bilinç düzeyinde hem erkekler hem de kadınlar bunu anlar. Tanrı'nın ve evrimin kolektif biyo-psikolojik arzu ve davranışlarımıza kodladığı şeyi hiçbir din değiştirme ya da sosyal koşullandırma silemez. Kuşkusuz, sosyal gelenekler tarihsel olarak bu dürtüyü sınırlandırmak için iyi bir çaba göstermiştir, ancak bunu asla ortadan kaldıramaz (ve kaldırmamalıdır), çünkü özünde bu bizim için hayatta kalmayı sağlayan bir özelliktir.

Mutlak tek eşliliğin gizli amacındaki faydaya karşı çıkmayacağım. Ebeveyn yatırımında ve bir kişide güçlü bir eril ve dişil ruh geliştirmede başka hiçbir yöntem, kendini adamış, karşı cinsten, iki ebeveynli bir aileden daha değerli değildir.

Burada, ana akımdaki pek çok kişinin bizi ikna etmeye çalıştığı gibi, cinsiyet kimliğinin yalnızca öğrenilmiş davranışlar bütünü olduğuna kesinlikle ikna olmadığımı eklemenin gerekli olduğunu hissediyorum. Bunu kabul etmek için çok fazla biyolojik kanıt ve cinsiyet farklılıklarına karşı ortaya çıkan psikolojik/davranışsal tepki vardır; bu da bir çocuğa (ve daha sonra sağlıklı bir yetişkine) hem eril hem de dişil etkilere karşı sağlıklı bir takdir öğretilmesini hayati derecede önemli kılmaktadır.

psikolojileri.

Cinsiyetlerin birbirini tamamlayıcı olması gerekirdi, karşıt değil. Sadece bu ilkeye dayanarak sadakatsizliğe kesinlikle göz yummam çünkü sağlıklı yetişkinler için en faydalı olanı bu gibi görünüyor. Bu sağlıklı tek eşlilik, çocuksu, duygusal ve güvensiz romantizmler ve bunlardan kaynaklanan beklentiler tarafından gölgelendiğinde, bir erkeğin **ödül** olma tutumunu geliştirmesi gerekli hale gelir.

Bu zihniyeti benimsemek, tek eşliliğe bağlanmadan önce tek eşlilik fırsatlarını en iyi şekilde değerlendirmesini sağlar. Başka bir deyişle, biyolojik zorunluluğunuzun (sınırsız cinselliğe sınırsız erişim) peşinden gitme kapasitenizi feda ediyorsanız, pragmatik olarak, çekebileceğiniz en geniş potansiyel havuzundan en yüksek kalitede bir partner seçmek isteyeceksiniz.

Bu önerinin dezavantajı iki yönlüdür. Birincisi, oldukça büyük bir kaliteli 'başvuru sahibi' havuzunu cezbetme kabiliyetiniz, şu anda sahip olduğunuz faktörlerle sınırlıdır. 37 yaşında, her şey yolunda giderse, 27 yaşında olduğunuzdan mali açıdan daha istikrarlı ve olgun olacaksınız.

Teorik olarak 37 yaşındaki siz, uzun vadeli bir müşteri adayı için 27 yaşındaki sizden daha çekici olacaktır.

İkinci olarak, kadınların cinsel değeri yaşlandıkça azalır, yani 27 yaşındaki güzel, hayat dolu gelininizin 37 yaşında da öyle kalacağının garantisi yoktur. Aslına bakılırsa öyle olmayacaktır. Tüm bunlar, biyolojik zorunluluğunuzu tek eşliliğe yatırmanızı kritik derecede önemli ve dolayısıyla mümkün olan en geniş seçimi hak eder hale getirmektedir.

Erkekler kelimenin tam anlamıyla seçeneklerine göre yaşar ve ölürler, bu nedenle bu büyüklükte bir taahhütte bulunmadan önce kendilerini geliştirip iyileştirirken aynı zamanda erişebilecekleri en fazla seçeneği keşfetmeye açık oldukları hayatlarında uzun bir süre eğlenmeleri mantıklıdır.

Çoğu erkeğin başarısız olduğu nokta da tam olarak burasıdır. Olgunluk seviyesine veya kişisel başarıya (sadece finansal başarı değil) bakılmaksızın, hesap verme sorumluluğu ve bu taahhüdü yerine getirme yükümlülüğü beklentisini yerleştirmenin etkili araçlarından biraz daha fazlası olan psikolojik sosyal uydurmaları (yani ONEitis'i) satın alır ve içselleştirirler. En üzücü olanlar, AFC olanlar, bu yapmacıklıkları evliliğe ve hatta yaşlılığa taşıyan, bu yapmacıklıkların ötesini göremedikleri ve deneyime dayalı seçici olmayı öğrenemedikleri için çarçur ettikleri daha fazla potansiyele sahip olduklarını asla anlayamayan acınası erkeklerdir. Gerçekten güçlü bir Erkek en değerli kaynaklarını kıskançlıkla korur; bağımsızlığını ve manevra kabiliyetini. Başka bir deyişle seçeneklerini ve bunları kullanma becerisini.

Gerçek güç başkalarını kontrol etmekle değil, kendi hayatınızın gidişatını ve kendi seçimlerinizi ne ölçüde kontrol ettiğinizle ilgilidir. Herhangi bir şeye bağlılık *her zaman* bunu sınırlar. Bir kapıdan içeri adım attığınızda, arkanızdan yüz kapı daha kapanır. İstediğinizi yapmakta özgürsünüz, değil mi? Her zaman bir işi bırakabilir, eşinizden boşanabilir, okulunuzu değiştirebilir vs. olabilirsiniz, ancak seçimlerinin kız arkadaşlarını, eşlerini, çocuklarını, ebeveynlerini vs. nasıl etkilediğinden bağımsız olarak, kendi gerçek eylemlerinin bir sonucu olarak bugün oldukları kişi olan kaç erkek tanıyorsunuz? Kıyaslama yaparsak, kaç tane erkek tanıyorsunuz ki, yavaş yavaş bir

yere varmayan çıkmaz bir işte

Onları öldürmek, ailesi üzerinde yaratacağı sonuçlarla ve tepkilerle uğraşmaktan daha iyi olduğu için mi? Bırakmakta özgürler mi? Elbette, ama aileleri ve ilişkileri üzerinde bir etki yaratmadan değil.

Peki bu sizi nereye götürüyor? Gördüğüm kadarıyla iki yolunuz var. Seçeneklerinizi birden fazla STR ile keşfedebilir ve cinsel ilişkiye girmeye karar verirseniz, bunu onlarla münhasır olmamayı sürdürürken yapabilirsiniz. (Kadınsı hayırsever) sosyal kurgular yoluyla kabul etmeye koşullandığınız beklentileri erteleyin ve öğrenin ve daha sonraki bir noktada tek eşli olma beklentisiyle kendi koşullarınızı iyileştirirken fırsatlarınızı gerçekten keşfedin.

Ya da, ahlaki doktrin anlayışınızda kalabilir (bunda utanılacak bir şey yok) ve deneyim derinliğinizi sınırlayacağınızı bildiğiniz uyarısıyla kendinizi geliştirmeye devam ederken hala münhasır olmayan bir şekilde çıkabilir ve seçeneklerinizi keşfedebilirsiniz. Bunu tercih etme kararını kötülemeyeceğim, ancak çok az dindar erkek 'bekleme' kararlarında objektif kalma azmine sahiptir ve evlenmek ve "seks kısmına" geçmek için acele ederken eşleri olmasını istedikleri kadınların önemli karakter kusurlarını görmezden gelirler. Hayatınızı olumsuz yönde değiştirecek acele kararlar vermektense inançta yetersiz kalmak daha iyidir.

Belki de kastettiğiniz şey bu bile değildir? Tereddütlerinizin nedeni dini bir inanç mı yoksa içselleştirilmiş bir sosyal kurgu mu bilmiyorum, ancak her ikisinin de bu kadar yakından ilişkili olması ilginç değil mi? Hala TEK ya da ruh eşi mitinin yanlışlığına inanan dindar ateistler tanıyorum. Çoğu kadın (ve çok fazla erkek) bana sanki Tanrı'nın varlığını inkar ediyormuşum gibi bakıyor.

eHarmony'nin neden ruh eşi fantezilerinin saçmalık olduğunu ve toplumsal ölçekte psikolojik olarak zarar verici olduğunu düşündüğümü ayrıntılı olarak açıklayacağım.

Sebepleriniz ne olursa olsun, kadınlar bir erkeğin hayatında sadece bir iltifat olarak yer almalı, asla odak noktası olmamalıdır. Bir kadın için yaşamaya başladığınızda o kadın olursunuz. Onun size verdiği sürekli değişen onayı almak için bir daha asla kendi kimliğinizden ödün vermeyin. Sadece bekarken değil, her zaman **ödül** siz olmalısınız. Aslında, bir LTR'de böyle kalmanız zorunludur. Size önerim, üniversiteniz bittikten sonra iki yıl boyunca kariyerinize yerleşene kadar tek eşlilik fikrini aklınızdan bile geçirmemenizdir. Sahada oynayın, ne yaparsanız yapın, ama bir kız arkadaşa bile söz vermeyin. Bunun yerine, kendinize bir taahhütte bulunun, duygusallığın ve şartlandırılmış tek eşlilik beklentilerinin hedeflerinizin ne olacağını veya onlara nasıl ulaşacağınızı belirlemesine izin vermeyeceğinize dair kendinize söz verin.

Buna aydınlanmış kişisel çıkar denir; önce kendinize yardım etmeden kimseye yardım edemezsiniz.

PLAKA TEORİSİ IV

Hedef-Durum Tekeşliliği

Tabak çevirme kavramını bilmeyen bir erkek bu teoriyi ilk kez okuduğunda genellikle ilk tepkisi teoriyi reddetmek olur çünkü bu teori benim amaç olarak tek eşlilik dediğim zihniyetle çelişir.

Anlayın, bu hala dişil Matrix'e bağlı olan herhangi bir erkek için her zaman zor olacaktır, ancak bu sadece onlarla sınırlı değildir, aynı zamanda kadınları cezbetmekte çok fazla sorun yaşamayan 'doğal' erkektir. Erkeğe özgü, amaç olarak tek eşlilik zihniyeti dişil zorunluluğa hizmet eder, ancak kökleri aynı zamanda doğal güvenlik arzumuza da dayanır. Bu yüzden de tabağın dönmesi gibi bir şeyi mantığa aykırı hale getirir.

Dişil zorunluluk, erkeklerin kolektif bilinçlerine yaşamları boyunca tek eşliliğin yalnızlığı tedavi edeceği, onları sorumlu kılacağı, onlara sürekli seks kaynağı sağlayacağı ve bunun "yapılacak en doğru şey" olduğunu ve kendi çıkarlarına olduğunu garanti eden bir dizi başka şey yükler. Bu da daha seçeneksiz bireylerin, tek eşli yakınlıklarını elde etmek için kadınların kendilerinden istediklerine inandıkları (ve onlar tarafından söylenen) şeylere uygun olarak Beta yöntemleri ve gerekçeleri geliştirmelerine ve uygulamalarına yol açmaktadır (örn.

her şeyin amacı).

Dolayısıyla, anlaşılır bir şekilde, münhasır olmama ilkesi onlara rasyonel bir şekilde sunulduğunda (normalde geçiştirildiği gibi alaycı bir şekilde değil), tek eşlilikte mutluluğa giden bu algılanan yolla çelişiyor. Herhangi bir erkeğin yaşamın bu alanında daha fazla seçenekle daha iyi olacağı ya da uygulanabilir ve lojistik olarak bunu başarabileceği fikri yabancı görünüyor. Buna karşı olarak da neden işe yaramayacağına ya da kendisi için işe yaramayacağına dair gerekçeler uyduruyor.

Lojistik

"Tabak çeviremiyorum çünkü çok az zamanım var, diğeri fark etmeden birden fazla kızı idare edemiyorum, vs."

Eğer gerçekten de sağlıklı, açık sözlü ve münhasır olmayan bir şekilde plakaları döndürüyorsanız, bu asla bir sorun olmamalıdır. Çoğundan daha az zamanı olan ve haftada 4-5 farklı kızı, tüm boş zamanlarını ve iş zamanlarını tüketmeden idare eden Oyun Bilinçli Erkekler var. Bu rotaya gitmenizi önermiyorum, çünkü PUA'ların büyük bir kısmı münhasır olmama konusunda sahtekârlığa güveniyor. Bununla birlikte, bunu yapabilmelerinin nedeni, tabakları kendilerinin döndürmesini sağlayacak kadar etkili bir şekilde tabak döndürmeyi mükemmelleştirmiş olmalarıdır. Çoğu acemi Beta, her ne pahasına olursa olsun, "iyi birini" kaybetme riskiyle karşılaştıkları her bir kız için sürekli çaba sarf etmeleri *gerektiğini* düşünür.

Bunun 'ruh eşi düşüncesinin' bir göstergesi olmasının yanı sıra, korktukları şey bir tabağı kaybetmektir çünkü bunu yapacak boş zamana sahip olmaya alışkın değillerdir. Bu, amaç olarak tek eşlilik ön koşullanmalarının bir sonucu olan kıtlık zihniyetinin bir kanıtıdır.

Tabak Teorisi şunları gerektirir

korkusuz bir tutum - dikkatsizlik değil, korkusuzluk. Tabak Teorisini uygularken tabaklarınız sizi çağırmalıdır. Siz **ödülsünüz** ve zamanı değerli olan ve aranan Prens'siniz. Kadınların peşinde koştuğu nesne siz olmalısınız.

Bununla birlikte, yine de onları görmek ve onlara gösterdiğiniz ilgiyi değerli tutmak için çaba sarf etmeniz gerekir, ancak bu, bir tabak düşerse diğer seçeneklerinizden veya yeni seçenekler üretme yeteneğinizden emin olduğunuz bir tutumla yapılmalıdır.

Kişilik Tipi

"Ben öyle biri değilim. Bir 'playah' olarak görülmek istemiyorum. Bunu bir kadına asla yapamam. Bir insan nasıl böyle olabilir?"

Bu mantık yaygın bir mantıktır ve sadece mankafalarla sınırlı değildir. Kendine güvenen, olumlu anlamda erkeksi pek çok erkek, rekabet kaygısı duymadan ilişkilerinde çerçeveyi belirlemelerine izin vermelerini kadınlara borçlu olduklarını düşünürler.

Oyuncular dürüst olmayan adamlardır - tabakları döndürmüyorlar çünkü her bir tabağı diğerinden bağımsız olarak izole ediyorlar ve bu lojistiğe geri dönüyor. Birbirlerini keşfetmelerinden korktuğunuz için tek yaptığınız her bir hikayeyi her bir tabakla koordine etmeye *çalışmaksa* elbette başka hiçbir şeye zaman bulamazsınız.

Tabak döndüren Adam'ın buna ihtiyacı yoktur, çünkü hiçbir *zaman herhangi bir tabağa ayrıcalık tanıdığını ima etmez*. Ya bunu kabul ederler ya da dikkate alınacak bir tabak değildirler. Açık, dürüst ama dolaylı bir şekilde yapıldığında, bir 'Oyuncu' olmayacaksınız ve kendinizi bir kadının dikkatini çekmek için yarışmaya değer bir Erkek olarak kabul ettireceksiniz.

Kadınlar, sadık bir ezikle birlikte olmaktansa başarılı bir erkeği paylaşmayı tercih ederler, bu da Tabak Teorisi ile Hedef Olarak Tek Eşlilik zihniyetlerini mükemmel bir şekilde özetlemektedir.

Erkekler genel olarak kadınların rekabet kaygısının gücünü ve ne kadar faydalı olduğunu ciddi şekilde hafife alırlar. Birazdan göstereceğim gibi, kadınlar doğal tabak teorisyenleridir - çok erken yaşlardan itibaren birden fazla cinsiyet ilgisini azaltmaya alışkındırlar, sadece dolaylı iletişimlerini kendi tabaklarında dönen bu kaygıyla nasıl dengeleyeceklerini öğrenirler.

Kadınlardaki kaygı erkekler için iyidir. Kullanmak için hiçbir çaba sarf etmeseler ya da faydasını bilseler asla düşünmeyecek olsalar bile her zaman mevcuttur. Bir kadının günlük olarak yaptığı her şey rekabet kaygısıyla renklenir. Makyaj, giyim, ayakkabılar (Tanrım, ayakkabılar!), erkeklerle ve kadınlarla dolaylı iletişimler, sosyal kurnazlıklar, randevuları ve olası talipleri karşılaştırmak ve değerlendirmek, her şey mümkün olan en iyi erkekle güvene kavuşmak ve yan komşunun onu daha önce kapmadığından emin olmak için bu rekabetçi arzudan doğar.

Bu kaygı, erkeklerin reddedilme korkusuna ve bundan kaçınmak için yaratacağı sayısız gerekçeye ve geliştireceği tamponlara benzer. Tek eşliliğin dişil zorunluluğun bir diktesi olduğunu unutmayın. Çok kaotik bir dünyada sürekli bir güvenlik arzusunu bastırmak için dişilin nihayetinde ihtiyaç duyduğu sosyal sözleşmedir. Amaç olarak tek eşlilik düşüncesine yatkın olduğunuzda veya kendinizi bundan kurtarmaya çalıştığınızda, bunun dişil zorunluluğun bir aracı olduğunu anlayın.

Bu, tek eşliliğin genel değerlerini küçümsemek için değil, tek eşliliği sağlamanın bir sorumluluk olarak erkeklere nasıl kültürlendiğinin farkına varmanızı sağlamak içindir. Kendilerini amaç olarak tek eşliliği terk etme konusunda bir iç çatışma halinde bulan erkekler, gerçekten de önceki kadınsı koşullanmalarında temel bir değişimle karşı karşıyadır.

PLAKA TEORİSİ V

BAYAN OYUNU

Dişi Tabak Teorisi

Kadınların doğal tabak teorisyenleri olduğundan ne kadar sık bahsetsem de, bu konuda genellikle ayrıntıya girmiyorum. Sanırım kadınların aynı anda sadece bir erkekle yatacağı (ya da yatmak isteyeceği) fikrine tamamen katılmadığım oldukça iyi biliniyor. Bu konudaki deneyimlerime dayanarak tanıdığım birkaç kadını sayabilirim ama gerçekten de davranışları gözlemlemek çoğu erkek için bunu oldukça tahmin edilebilir bir şekilde ortaya koyacaktır. Bununla birlikte, kadınların tek eşlilik aramaya yatkın olduğu ve sosyal olarak teşvik edildiği konusunda hemfikirim (uygun olduğunda), ancak kadınlarla ilgili her şeyde olduğu gibi, konuşmalar nadiren davranışlarla eşleşir. Cinsellik bir kadının ilk ve en iyi aracıdır ve en evcimen kadınlar bile bunu bilir - bunu kullanan diğer kadınlardan şikayetçi olsalar bile.

İlke, bir kadının ilk önceliğinin güvenlik arayışı olduğudur ve kadınların çoğulcu cinsel stratejisinin ikiyüzlülüğü ile karşı karşıya kaldığımızda bile, davranış nedenlerini değerlendirirken bunu aklımızda tutmamız akıllıca olacaktır - burada söz konusu olan onların metodolojisidir.

Bu konuda erkekler için anlaşılabilir bir kafa karışıklığı vardır. Birinde

El kadınları, sürtük olarak algılanma korkusunun (yani aynı anda birden fazla erkekle birlikte olmanın) kendilerine duydukları saygı ve saygınlık açısından birincil öneme sahip olduğuna dair sürekli bir cephe sergilerler. Ancak bu durum, aralarından en iyisinden güvenlik/tedarik sağlamak için çeşitli erkekleri deneyimleme arzusuyla (hem biyolojik hem de psikolojik) dengelenmelidir. Dolayısıyla bunu kolaylaştırmak için kadınların, hem bir bütün olarak toplumsal cinsiyet hem de bazı erkekler (genellikle kadının cinselliğine ulaşmak için davranışı mazur görecek kadar seçeneksiz olanlar ya da bunu normal karşılayacak kadar şartlanmış erkekler) tarafından sosyal olarak pekiştirilen bir tür hesaplanmış ikiyüzlülük uygulaması gerekir.

Bir kadının pervasızca tabak çevirmesi sosyal olarak kabul edilebilir.

Bu kulağa çirkin mi geliyor? Cinsel pratiklerini biraz fazla açık eden bir kadın, bir sürtük olarak algılanma riskini taşırken (ki bu çağda bu şüpheli bir durumdur), nispeten çekici kadınların çoğu gizlice, herhangi bir zamanda vuruşa hazır sabit bir başlangıç yedek kulübesine sahiptir - bunlar aynı zamanda 'Yörüngeciler' olarak da bilinir.

Yörüngeciler ilgi sağlayıcılardır, "belki" erkeklerdir. Herhangi bir zamanda seçtiği mevcut seçenekler açısından çok az fark yaratır, beş veya altı tanesinin onu takip ettiği gerçeği, kendine değer verme duygusunu, aynı cinsiyetten akranları içindeki sosyal statüsünü artırmaya ve 2 veya 3 erkeğin daha (veya facebook'ta 20'den fazla) onun yerini almaya hazır olduğunu bilerek, herhangi bir nedenle herhangi bir tabağını bir anda bırakma konusunda ona güven vermeye yeterlidir. soru sorulmadı ve hazır gerekçeler hazırdı.

Dahası, bu uygulama aynı şeyi yapan kadınlar ve bu davranışı mazur göstermek için inşa edilen toplumsal gelenekler tarafından sosyal olarak pekiştirilmektedir. Bu, bir kadının ayrıcalığının dile getirilmeyen kuralıdır; *bir* kadın her *zaman fikrini değiştirebilir*.

Bu kadınlar için güçlü bir araçtır - herhangi bir durumda, bir kadın cinsel ilişkiye girmeyi seçmezse, olaydan sonra bile olsa, mutlaka zorlanmıştır (veya mecbur bırakılmıştır). Ya "Pislik" onu fiziksel ya da duygusal olarak zorlamıştır ya da kadın bunu istediğini düşünmüş ama daha sonra vazgeçmiştir - bu pek fark etmez. Tüm sosyal durumlarda varsayılan, kadınsı olanın, "zayıf cinsiyetin" tarafını tutmaktır - kadınlar sempati ya da empatiden, erkekler ise eninde sonunda onlarla yakınlaşma arzusundan kaynaklanır.

Her iki durumda da dişil ayrıcalık sosyal olarak pekiştirilmektedir. Bunu anlamak önemli çünkü burada bir erkek olarak buna odaklanmam bile bunu yapma nedenlerimi şüpheli hale getiriyor. Bu dinamik o kadar yerleşik ki, bunu sorgulamak dışlanma riski taşıyor. Bununla birlikte, kadınların büyük bir kısmı için bu tabak döndürme dinamiğinin bilinçli bir çaba olmadığını da anlıyorum. Aslında bunun o kadar iyi bilindiğini öne sürebilirim ki, kadınlar bunu kendiliğinden kabulleniyorlar.
Ayrıca bu, gücün ilk ilkesine de iyi bir örnektir - gücünüz olduğunda, her zaman güçsüzmüş gibi davranın.

Özgür Saltanat

Bu nedenle, davranışlarının çoğunlukla mazur görüleceğine dair kesin bir anlayışla, sosyal misilleme tarafından engellenmeden tabak teorisinin kadınsı formunu uygulamakta özgürdürler. Kadınsı tabak çevirme şunları içerir

seksten çok daha fazlası.

Unutmayın, kadın toplumunda dikkat çok önemlidir. Dikkat çekme kapasitesi bir kadının hayatında özsaygıyı, akran statüsünü, cinsel seçiciliği ve bir dizi başka faktörü belirler, bu nedenle tabak çevirmek "bu gece hangi erkekle birlikte olacağım" beklentisinden daha fazlası haline gelir. Bu dinamik ve bu faktörler kadınları doğal tabak çevirici yapan şeydir. Bir kadının "belki" bir erkekle cinsel ilişkiye girmeye hiç niyeti olmasa bile, bu erkeğin ilgisi onun için hala bir değer taşır. Bu, kadının arka beyninde sürekli çalışan bir alt program olan uzun vadeli güvenlik beklentisine hitap eder. Bu, hipergaminin arkasındaki temel psikolojidir.

Tüm bunları kadınların ana dili olan gizli iletişimle birleştirdiğinizde, bir erkeğin bir kadının aynı anda yalnızca bir erkekle cinsel ilişkiye gireceğini varsayması doğaldır. Bu, onu bir tür durağanlık içinde tutmak gibi gizli bir amaca hizmet eder. Eğer erkek kadınların yalnızca rahatlık ve bağlılık önkoşulu altında cinsel ilişkiye gireceğini varsayarsa, kadın istediği gibi tabakları çevirmekte (esasen seçenekleri tartmakta) ve o anda hipergamik çıkarına en uygun olduğunu düşündüğü şeyi istediği gibi örneklemekte özgürdür.

Eğer havuç yeterince iyi görünüyorsa, adam daha iyi bir havuç gelene kadar sabırla arabayı çekecektir. Her iki durumda da o durağanlıktadır. Eğer bir erkek kadının sosyal ve psikolojik entrikalarını olduğu gibi görebilseydi, arabayı asla çekmezdi - bu nedenle, kadının bununla doğrudan çelişen davranışları karşısında bile, erkeklerin yakınlık için her zaman bağlılık gerektiğini düşünmeleri kadınlara en iyi şekilde hizmet eder.

Tabak Savaşları

Son olarak, bu sosyal dinamik kadınlar için birbirlerine karşı çok etkili bir silah görevi görmektedir. Kadınlar arasındaki rekabet kaygısı erkeklerin kendi çıkarları için kullanabilecekleri bir şeydir, ancak bunun yararlı olmasının nedeni kadınların bunu birbirlerine karşı kolayca kullanabilmeleridir. Bir kadının başka bir kadına "sürtük" demesi, bu dile getirilmeyen toplumsal kurguya açık bir ihanet anlamına gelir. Esasen şöyle demektedir: "Kurallar kadınların seks için bağlılığa ihtiyaç duymasıdır, ancak burada hiçbir erkeğin bağlılığına asla layık olmayacak biri var çünkü siz enayilerin düşündüğü kurallara göre oynamayacak."

Bir erkeğin bağlılığı için zımnen diskalifiye edilir ve en azından suçlayan kadının zihninde, bu kadınsı rekabette azaltılmış bir tehdittir. Herkesin oynadığı aynı oyunda ifşa olur ve bu şekilde dikkati ve dolayısıyla statü ve kişisel saygınlığını kaybeder.

Erkeklere önemsiz görünebilir ama aslında cinsiyetler arası bir savaştır. Birlikte olduğunuz bir grup kadın tarafından tamamen tanınmayan son derece çekici bir kadının, sadece görünüşüne dayanarak kaç kez azarlanacağını bir düşünün.

"Böyle giyindiğine göre bir sürtük olmalı."

Bunlar, bir kadını dış görünüşüne göre değerlendirdiği için bir erkeği azarlayan kadınlarla aynı kadınlardır. Bu, kadınsı rekabet kaygısının tezahürüdür. Bir kadından aklına gelen en çekici kadın oyuncuyu söylemesini isteyin. Muhtemelen bu kadın (bir erkek olarak asla aklınıza gelmeyecek) bu konuda en az tehdit oluşturan kadın olacaktır.

kaygı.

Beyler, söylemekten hoşlandığım gibi, kadınlar sevişir. Sizi sikmeyebilirler, beni sikmeyebilirler ama birilerini sikeceklerdir. Bahar tatilinde Cancun'daki köpük partisinde ateşli adamla tanıştıktan sonra 5 dakika içinde onunla sevişen kız, aynı zamanda bir seferde sadece bir adamla ve sonra da bağlılıktan sonra sevişeceklerine inanmanızı isteyen kızdır. Tüm kadınlar seksüeldir, sadece iş için doğru zamanda doğru erkek olmanız gerekir.

PLAKA TEORİSİ VI

Kıtlık ve Bolluk

Tabak Teorisi sizin yararınız içindir, kadınların değil.

Bu kulağa sert gelebilir, ancak iki düzeyde çalışan bir meta olarak değerinizi artırmayı amaçlayan bir yöntemdir. Birincisi, dışsal - dürüst, münhasır olmayan flörtler uygulayarak olası plakalarınıza talep edildiğinizi iletirsiniz. Erkeklere, başka bir planları olmasa bile Cuma'dan Pazar akşamına kadar telefona asla cevap vermeyerek bu duyguyu geliştirmelerini söyleyecek kadar ileri gittim.

İlginizin arandığı algısı onun değerini artırır - erkekler bir kadınla birlikte olmak için çok hevesli olduklarında ilgileri değersizleşir ve ilgi seviyeleri düşer. Hiçbir şey bir erkeğe, özel ilgisi için rekabet eden 3 veya 4 kadına sahip olmaktan ve kadınsı rekabet kaygısını olabildiğince ince ve gizli bir şekilde teşvik etmekten daha iyi hizmet edemez. Hiç kuşkunuz olmasın, bu kadınların kendi cinsiyetler arası ilişkilerinde fazlasıyla aşina oldukları gerçek bir sanattır. Kadınlar doğal tabak teorisyenleridir, sadece tabaklarını sıraya koymak için farklı derecelerdeki fiziksel çekiciliklerini kullanırlar.
İkinci olarak, tabak teorisi insanın kendi içsel yararı içindir. Bu çok

Bir erkeğin gerçekten umurunda değilse umursamaması daha kolaydır. Biri sizinle oyun oynadığında ilginizi çekmekten mutlu olacak en az 3 kadın daha olduğunu bilinçaltınızda bildiğinizde, kadınlarla ilgisizlik temelinde başa çıkmak çok daha kolaydır.

Erkeklerin, kadınların kendilerine uyguladığı çoğu boktan testte başarısız olmalarının nedeni, bilinçaltlarında tek bir kadına çok fazla ilgi duyduklarını belli etmeleridir.
Esasen bok testi, kadınlar tarafından bu faktörlerden birini veya bir kombinasyonunu belirlemek için kullanılır:

a.) Özgüven - her şeyden önce

b.) Seçenekler - bu adam benden gerçekten 'özel' olduğum için mi hoşlanıyor yoksa onun tek seçeneği ben miyim?

c.) Güvenlik - bu adam bana uzun vadeli güvenlik sağlayabilecek mi?

Tabak Teorisini uygulayarak, zihinsel tutumunuz öyle olacaktır (ya da öyle olmalıdır) ki, sadece bu uygulamaya dayanarak çoğu boktan testi geçeceksiniz.

Bolluk düşüncesi Tabak Teorisinin temelidir. Kadınlara (ve genel olarak hayata) Bolluk pozisyonundan yaklaşmak hakkında çok şey yazılmıştır. İnsanlar genellikle çok çeşitli seçeneklere sahip olmanın metayı ucuzlatma eğiliminde olduğunu varsayma hatasına düşerler ve bu bir dereceye kadar doğrudur, ancak aynı zamanda havuzdaki hangi seçeneğin yaygın ve hangisinin daha kaliteli olduğuna dair daha iyi, öğrenilmiş bir farkındalık sağlar.

",...ama Rollo, o kadar meşgulüm ki, görmezden gelmekten başka çarem yok ve

Ertelemek. Bunu hissediyorlar ve beni arıyorlar. Çılgınlıklar yaratacağımdan endişeleniyorum. Hafta sonlarım tıklım tıklım. Hangi noktada duracağız?"

Bu, sahip olabileceğiniz en iyi sorundur. Senaryoyu başarıyla tersine çevirdiniz; bunun içgüdüsel hale geldiği ve tabaklarınızın aktif olarak dikkatinizi çektiği bir noktaya geldiniz. Varsayılan olarak, kıtlıkla değer yaratıyorsunuz.

Hangi noktada duruyorsun? Kaç yaşındasın? Eğer 30'un altındaysanız oyunda kalın. Eğer 30'un üzerindeyseniz, oyunda kalın, ancak ara sıra sakinleşin - bir erkeğin tek eşliliği düşünmesi gereken tek zaman bolluk yaşadıktan sonradır. Hafta sonlarınızı işgal eden kadınlarla doluysanız, bir Perşembe akşamı kendini kanıtlamış bir tabakla takılmayı düşünün ve hafta sonlarınızı diğer uğraşlarınıza ayırın.

Ayrıca, arkadaşlarınızla takılmak veya ilginizi çeken başka şeyler yapmak için programınızı boşaltmaktan korkmayın. Unutmayın, azlık değeri artırır. Çok fazla erkek, tabak çevirmenin sürekli çaba gerektiren bir şey olduğunu düşünür, öyle değildir. Aslında kendinizi tüm aktif tabaklarınıza eşit olarak uygulamak sizi yalnızca bir veya iki tabakla yetinmeye yaklaştırır.

Çoğu erkek sürekli olarak tabaklarını döndürmek zorunda olduklarını düşünür, siz değil; eğer doğru yapıyorsanız onlar sizin için kendilerini döndüreceklerdir. Endişe, herhangi bir tabağa dikkatinizi vermeyi sürdürmezseniz ilgisini kaybedeceği ve düşeceğidir. Bazen durum böyledir ve bunu kabul etmeye hazır olmalısınız, daha fazla dönmesi için bazı plakaların kırılması gerekir ve bu sorun değildir. Ancak çoğu zaman, az bulunurluğunuz değer ve gizem yaratacak, böylece onlar da sizi takip edeceklerdir.

Onaylama.

Tabak teorisi elbette bir LTR için bir araç olabilir, ancak kaliteli bir kadının sizin için ne anlama geldiğini ve onu nasıl tanıyacağınızı belirlemek için yeterince uzun ve etkili bir şekilde pratik yapmanız gerektiğini unutmayın. Çoğu Oyun becerisinde olduğu gibi, acemi bir kişi idealize ettiği "hayallerindeki kızı" bulana kadar bunları bir dereceye kadar başarılı bir şekilde kullanacak ve kendine zarar veren bir LTR'ye başlayacaktır çünkü idealizasyonu, kaliteli bir kadının özelliklerinin ne olduğuna dair olgun bir anlayıştan ziyade çocukça izlenimlere dayanıyordu. Bunların hepsi somut deneyim eksikliğinden kaynaklanmaktadır.

Tabakları mümkün olduğunca uzun süre döndürün, çünkü bir kez LTR'ye bağlandığınızda, en sıkı Oyunla bile, dikkatinizi herhangi bir kadın için değerli kılan rekabet kaygısının bir ölçüsünü kaybedeceksiniz. Tüm tabaklarınız düşer *ve* bir LTR ile meşgul olduğunuz kız çok rahat olur. Erkeklerin flört ederken terli maymun seksi yaptıkları kadının, çift olduktan birkaç ay sonra cinsel açıdan daha çekingen hale geldiğini fark etmelerinin kökeni budur. Rekabet kaygısı hafiflemiştir ve bu nedenle cinsel sıklık ve kalite artık onun için kanıtlayıcı bir özellik değildir. Bu, bir LTR'de bu kaygıyı körükleyecek yöntemler olmadığı anlamına gelmez, ancak bekarlığa kıyasla, o ve siz onun tek yakınlık ve seks kaynağınız olduğunu anladığınızda ilişkinin çerçevesinin tartışılması gerekmez.

Kararlı bir ilişkide, tabakları çeviremezsiniz.

TAKILI

ORTALAMA HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRAMIŞ AHMAK

"Toplulukta" daha iyi terimler için çok fazla istek var. Ortalama bir erkeğin toplumsal cinsiyet ilişkilerine dair şartlandırılmış yorumlarından kurtulma yolundaki en büyük engellerden biri, kullandığımız 'terimlerle' gerçekten yüzleşmektir. İnternette bir yerlerde "manosferde" kullanılan yaygın kısaltmaların bir sözlüğü olduğundan eminim, kullandığımız çeşitli kısaltmaları özetleyen. Bu terimlerden bazıları ana akım haline geldi ve "meşru" çevrimiçi gazetecilerin bile LTR (uzun süreli ilişki) veya ONS'yi (tek gecelik ilişki) düzenli olarak kullandıklarını görmeye başladım, yani başkalarının zaten ne anlama geldiklerini bilecekleri konusunda ortak bir algı var.

Bunun pek çok erkek için bir engel teşkil etmesinin nedeni, neredeyse çocuksu görünmesi, küçük çocuklar için bir ağaç ev kulübü gibi. Kültürleşmiş, kadınsı bir sosyal paradigmayı Matrix filmlerinin ana konusuyla karşılaştırmak, kuşkusuz bana biraz aptalca geliyor. Arkasındaki kavramları anladığınızda yerinde bir karşılaştırma ve faydalı bir alegori, ancak tüm hayatı boyunca feminen öncelikli bir sosyalleşmenin içine dalmışken bunu yeni yeni kavramaya başlayan bir erkek için pek de mantıklı değil. Ve tahmin edilebileceği gibi, aynı sosyalleşmeye yatırım yapan kadınlar, terminolojiyi küçük erkek çocuklarından biraz daha fazlası olarak görüyorlar

ağaç evlerinde, aşağıdaki kızlara taş atıyorlardı. Ancak her yeni gelişen bilim, sanat ya da teknolojide olduğu gibi soyut kavramları kodlama ihtiyacı her zaman olacaktır. Daha iyi terimlerimiz olmadığı için yeni kavramları temsil edecek yeni terimler yaratmak zorunda kalıyoruz.

AFC - ortalama hayal kırıklığına uğramış ahmak - neredeyse on yıl önce Mystery Method ile ortaya çıkmıştır. Yıllar içinde çok fazla değişiklik gördü ve Beta (beta erkek) veya Herb (otçul erkek) teriminin kullanımıyla neredeyse eşanlamlı hale geldi. Aslında, sık sık kullanmama rağmen, PUA bloglarında, forumlarında veya genel olarak 'toplulukta' AFC'yi nadiren okuyorum.

Terminoloji ne olursa olsun, kavram gerçekten de terimin özüdür. AFC'lerin çoğu, dışarıdan bakan çoğu erkek, ortalama bir hayal kırıklığına uğramış ahmağın ne olduğu fikriyle ilişki kurabilir - onunla özdeşleşebilirler. Fişi çekmeye başladıklarında, AFC fikri daha iyi odaklanır ve genellikle biraz rahatsızlıkla, bu terimin kendileri için nasıl geçerli olduğunu fark ederler:

Bir AFC'nin Nitelikleri

- **ONEitis** - Her şeyden önce.
- **Kadınsı idealleştirmelere boyun eğer**.
- **Dua destekleyicidir.** Toplumsal cinsiyet eşitliğine uymak için kadın artmalı, erkek azalmalıdır, ilişkisel eşitlik rasyonel bir ilişkinin temelidir.
- **Kurtarıcı Şeması** - çözülen sorunlar için yakınlığın karşılığı**.**
- **Şehit Şeması** - ne kadar çok fedakarlık yaparsanız o kadar çok bağlılık gösterirsiniz.

• **'**Arkadaşlık**' Borcu -** LJBF ("sadece arkadaş olalım") ve ileriye dönük samimiyetin bir aracı olarak sahte arkadaşlık.

• Öncelikle ergenlik ve erken yetişkinlik döneminde geliştirilen flört ve sosyal becerilere (veya bunların eksikliğine) dayanır

• 'Seri tek eşlilik' zihinsel tutumunu ve buna eşlik eden güvensizlikleri gösteren davranışsal bir tarihçe.

• Kadınların yanılmaz ve bilinçli bir şekilde ne istediklerini bildiklerine ve bununla çelişen davranışlardan bağımsız olarak bunu onlara dürüstçe ilettiklerine dair bir inanç. Niyeti belirlemede tümdengelim mantığını kullanır ve kadın motivasyonlarını nesnel olarak gözlemlemek yerine ifadelere dayandırır. Kadınların doğal eğiliminin duygusal değil rasyonel düşünce yönünde olduğuna inanır.

• Ret **Tamponlarına** aşırı güven.

• **Özdeşleşme Mitine olan inanç**. İdealize ettiği kadına ne kadar benzerse ya da benzetebilirse, onu kendine çekmesi ve yakınlığını güvence altına alması o kadar mümkün olacaktır. Paylaşılan ortak ilgi alanlarının çekiciliğin ve kalıcı yakınlığın *tek* anahtarı olduğuna inanır.

• Anonimlik koşulu altında bile, kendi kendine algılanan benzersizliğin "diğer erkekler gibi değil" doktrinine inanır ve uygular.

• **LDR'leri** (uzun mesafeli ilişkiler) uzun süreli yakınlık için uygun bir seçenek olarak görür.

• Kadınları cezbetme yeteneği (veya yetersizliği) ile örtüşen kadınların nitelikleri ve karakterizasyonlarına dair içselleştirilmiş bir inancı sürdürür. Böylece, "o benim ligimin dışında" düşüncesini kendi

kendine teyit eder.

ve "o gevşek bir sürtük" zihniyetlerini kendi koşullarına göre konumunu güçlendirmek için anında kullanmıştır.

• Uzun süreli yalnızlığa karşı mantıksız (genellikle sosyal olarak güçlendirilmiş) korkular besler ve zihin yapısını, genellikle hayat boyu sürecek sonuçlara yol açacak şekilde, optimalden daha kısa süreli bir ilişkiye uyum sağlayacak veya razı olacak şekilde değiştirir.

AFC, cinsiyetler arasındaki farklılıkları dikkate almaksızın cinsiyetler arasında eşitlikçi bir eşitliğe olan inancı teyit edecektir. Dolayısıyla, erkekler mükemmel kabul edilebilir kadınsı modeller ve kadınlar mükemmel kabul edilebilir erkeksi modeller oluşturur. Toplumsal baskılar nedeniyle bilinçsizce androjenliği kendi hedef durumu olarak teyit eder.

Bu kapsamlı bir liste değildir. Çok daha fazlası var, ancak buradaki amacım size bir AFC'yi niteleyen kriterlerin bir listesini sunmak değil ("eğer,..."), daha ziyade terimi açıklığa kavuşturmak ve bir AFC'nin ne olduğu fikrini tamamlamak için size bazı temel anlayışlar vermektir.

Bu zihinsel şemaların, fişi çekmenin ya da başka bir insanın eski düşünce tarzından kurtulmasına yardımcı olmanın önündeki engellerden bazıları olduğunu söylemeye gerek yok. Tekrarlamaktan hoşlandığım gibi, enayileri Matrix'ten çıkarmak kirli bir iştir. Çok fazla dirençle karşılaşmayı bekleyin, ancak kendinizin veya bir arkadaşınızın hangi dinamiklere tutunabileceğini anlamak, yıllar süren sosyal koşullanmayı aşmanıza yardımcı olacaktır. Bu nankör bir iştir ve çoğu zaman çabalarınız sırasında sürekli bir bok testleri (hem kadınlardan hem de kadınlaşmış erkeklerden) ve alay yağmuruyla karşı karşıya kalacaksınız. Buna hazırlıklı olun.

Enayilerin fişini çekmek üçlü bir iştir - kurtarabildiklerinizi kurtarın, ölmek üzere olanlara son dualarını okuyun.

Önümüzdeki birkaç bölümde bu takılı özelliklerden bazılarını daha ayrıntılı olarak açıklayacağım.

OYUN ARKADAŞLARI

Kadınların erkek ve kız arkadaşları vardır. Eğer onunla yatmıyorsan, kız arkadaşısın demektir.

"Rollo, Arkadaş Bölgesi'nden nasıl çıkabilirim?"

Kendinizi asla buna kaptırmayın.

Kadınlar LJBF ("sadece arkadaş olalım") reddini yüz yıldır kullanıyorlar çünkü bu onun için bir ego koruma işlevi görüyor. Kadınlar az ya da çok ilgiye ihtiyaç duyarlar ve bu ilgiye ne kadar çok sahip olurlarsa hem kişisel hem de sosyal olarak o kadar çok onaylanma yaşarlar. LJBF reddi, klasik olarak bir kadının bir erkeği reddedebilmesini ancak yine de önceki ilgisini sürdürebilmesini sağlayan bir Sosyal Sözleşmedir. Aynı zamanda reddedilmenin sorumluluğunu erkeğin omuzlarına yükler, zira erkek 'arkadaşlık teklifini' reddederse, bu 'arkadaşlığı' ağırlamaktan sorumlu olur.

Elbette bu durum bugünlerde kadınlar için geri tepme potansiyeline sahiptir çünkü standart AFC tepkisi, mükemmel bir 'vekil erkek arkadaş' olarak kadının yakınlığına layık olduğunu 'kanıtlama' umuduyla bir LJBF reddini kabul etmek olacaktır - kadının tüm ilgisini ve

Kendi samimiyetine karşılık verme beklentisi olmadan sadakat önkoşulları.

Ayrıca bu durumun erkeklerin kadınları "fuck buddy" olarak kullanmasına benzediğini de belirtmeliyim - karşılıklı bağlılık beklentisi olmadan tüm cinsel erişilebilirlik ihtiyaçlarını karşılıyor. Söylemeye gerek yok ki bu durum yeni "arkadaşı", sürekli olarak becerip sonra da şikayet edeceği kayıtsız Alfa'nın "duygusal olarak destekleyici" Beta muadili olarak konumlandırır - halk arasında Duygusal Tampon olarak da bilinir.

LJBF'nin reddi aynı zamanda onun için bir ego koruma işlevi de görmektedir, çünkü reddederken ona sahte bir zeytin dalı olan 'arkadaşlık' teklifinde bulunmuştur ve o gece kendisinin (ve akranlarından herhangi birinin) kendisi hakkında daha az düşünmeyeceğini bilerek uyuyabilir. Ne de olsa arkadaş olmayı teklif etmişti, değil mi? Eğer hala onunla dost kalmak istiyorsa, herhangi bir kişisel suçluluk duygusundan ya da onun duygularına karşı herhangi bir sorumluluktan muaftır.

Erkekler bir süreç yüzünden LJBF reddi alırlar. Bunlar "önce arkadaş" zihniyetli erkeklerdir; yalnız bir kadına çok fazla önem veren ve yakınlaşmaya teşebbüs etmek için mükemmel ana kadar onu bekleyen erkekler, bu noktada onun en rahat reddi (Tampon) LJBF'dir. Bu, erkeğin o noktaya ulaşmak için kullandığı süreç nedeniyle onun için daha da kolaylaşır.

Keskin Nişancı Zihniyeti

LJBF'yi reddetme noktasına gelen hemen hemen tüm erkekler, benim Keskin Nişancı olarak adlandırdığım şeyin bir varyasyonuna uydukları için bu noktaya gelirler

Zihniyet. Diğerlerini bir kenara bırakarak sabırla tek hedeflerini beklerler ve bunu yaparken sürekli olarak kalitelerini kanıtlamaya çalışırlar - yani rahatlık seviyesini vurgularlar ve sevgiliden önce arkadaş olmaya çalışırlar.

Özünde, kendilerini cinsellikten arındırmanın onları daha çekici kılacağına inanırlar ("diğer erkekler" gibi olmadıkları için) çünkü bir kadının yakınlık kurmadan önce kendileriyle rahat olması gerektiği fikrine inanmışlardır. AFC yakınlaşmayı başlatmak için yeterli cesareti topladığında ve kadının kendisini erkek arkadaş olarak değerlendirecek kadar rahat olması 'gerektiğini' hissettiğinde, Sniper atışını yapar.

Bu süreçle ilgili sorun, çekimin temel aşamalarını ve yakınlık için gerekli rahatsızlık ve cinsel gerilimi atlaması ve doğrudan uyarılmanın tam tersi olan sıcak, tanıdık, rahat (ve nihayetinde baştan çıkarıcı olmayan) bir uyuma ilerlemesidir. Bunu seks açısından düşünürseniz, bu, doruktan hemen sonra kucaklaşmak, kaşıklamak ve güzel, güvenli oksitosin kaynaklı rahatlığına sarılmak istediği aşamadır.

Bu, testosteronla beslenen, terli, endişeli ve rahatsız edici uyarılma ve cinsel ilişki aşamasının tam tersidir. Yani "arkadaşlık" ve Keskin Nişancı Zihniyeti açısından, uyarılmayı atladınız ve doğrudan rahatlığa geçtiniz. Sarılabileceği ve sonra yatağa geri koyabileceği doldurulmuş bir hayvan olarak algılanıyorsunuz. Dolayısıyla, daha önce platonik olan bu doldurulmuş hayvan alışılmadık bir şekilde sertleştiğinde ve "Sanırım yakınlaşmalıyız" dediğinde, tepkisi o ana kadar onun için yaptığınız her şeyin büyük bir hile olduğunu düşünmek olacaktır.

"Tanrım, bunca zamandır tek istediğin seks miydi?"

En tahmin edilebilir yanıtı ise LJBF'yi reddetmesidir.

Tarla zaten sizin tarafınızdan sürülmüştür, onun o askıya alınmış rahatlıkta kalması için sadece bir, çok kolay bir adım vardır - "sadece arkadaş olamaz mıyız?" Ve sonra döngü tekrarlanır. AFC, LJBF'nin gerçek bir teklif olduğuna inanır (bir ret değil) ve ardından Sniper Zihniyetine geri döner. Ona değerini kanıtlamak için yeterince ikna edici olamamış olmalı ve bu nedenle, başka bir dönemden sonra bir kez daha yakınlaşma niyetini bastırana kadar kendini mükemmel erkek arkadaş olarak kanıtlamaya geri döner. Tüm bunlar kız 'gerçek' bir erkek arkadaşla yakınlaşana ve/veya erkek LJBF kızıyla çabalarının sonuç vermediğini fark edip yeni bir hedef edinene kadar hızla devam eder.

Arkadaş Bölgesi

Kadınların önerme eğiliminde olduğu pek çok 'arkadaşlık bölgesi' tavsiyesiyle ilgili sorun, bir LJBF reddinin gerçek bir arkadaşlık teklifi değil de aslında bir ret olup olmadığı konusunda şüphe uyandırmalarıdır. Şunu söyleyebilirim ki, 'arkadaş bölgesi'nin erkekler ve kadınlar arasında bu kadar uzun süredir bu kadar yaygın bir sorun olmasının tek nedeni, bu kadar düzenli olarak tekrarlanması ve sonucun reddedilme olarak bu kadar öngörülebilir olmasıdır.

Bir kadının davranışı her zaman niyetinin tek göstergesidir ve bu nedenle LJBF gibi bir reddedilme bu kadar tutarlı bir şekilde aynı sonuç ve davranışla karşılandığında (erkeklerden gelen milyonlarca aynı hikayenin kanıtladığı gibi), bir Erkeğin aynı şekilde davranması akıllıca olacaktır. Bir erkeğin varsayılan tepkisi her zaman LJBF durumundan kendisini mazur görmek olmalıdır.

Bunun nedeni, kadının onu sınıyor ya da reddediyor olmasının onun çıkarına hizmet etmesidir. Cinsel açıdan gergin bir ortamdan uzaklaşacak kadar kendine güveniyorsa, bu şekilde 'oyuna' gelmeyecek kadar kararlı olduğunu kanıtlamış olur. Dolayısıyla, kadına **ödülün kendisi** olduğu, muhtemelen daha iyi kadın adaylarıyla bağlantıları olduğu ve ilgisini ondan çekebilecek kadar kendine güvendiği izlenimini bırakır ve böylece kadının ima etmiş olabileceği herhangi bir bok testini geçerken, yeniden bağlanma sorumluluğunu ona yükler (zaten olması gereken yerde).

Eğer kadın gerçekten fikrini değiştirmişse (bu onun ayrıcalığıdır, unuttunuz mu?) ve LJBF'yi onu reddetmek için bir araç olarak kullanıyorsa, adam yine de yukarıdakilerin hepsinden faydalanır ve kadının içine, onun yakınlığı için kabul edilebilirliğine dair ilk tahmini hakkında 'şüphe tohumu' eker. Kadın adamla gerçekten ilgilenmiyor olsa bile, adam onunla "arkadaş" rolü oynayarak ve daha verimli olasılıklarla çok daha iyi harcanabilecek daha fazla zamanı boşa harcayarak dizlerinin değil ayaklarının üzerinde uzaklaşır.

Bir erkeğin bir LJBF ile karşı karşıya kaldığında ilgisini toptan geri çekmesi gerçekten de birkaç kazan-kazan Oyun durumundan biridir. Kadınlar, bir LJBF'nin erkek üzerinde olumsuz sosyal kanıt ültimatomu anlamına gelen bir şeyi kabul etmesi için nasıl bir sosyal baskı oluşturduğunu çok iyi bilirler ve bu, gerçek niyeti ne olursa olsun berbat bir testtir. Eğer erkek onun arkadaşlık teklifini geri çevirirse, o pisliktir, kadın değil. Ancak sağduyu ve içgüdülerinin kendisine işaret ettiği şeyi yapabilen erkek, kadınla, diğer kadınlarla ve kendisiyle başarılı olacaktır.

Yüzleşme

İnsanoğlunun doğal eğilimi yüzleşmekten kaçınmaktır. Bir erkek bir kadınla yakınlaşmaya çalıştığında bu yüzleşmeye dönüşür. Eğer kadın, erkeğin cinsel yakınlık için kabul edilebilirliğinden emin değilse, bu yüzleşmeyi dağıtmak için psiko-sosyal, öğrenilmiş davranışlara başvurmalıdır.

Tercihen bu teknikler önceden pekiştirilmeli ve böyle bir yüzleşmeyi dağıttığı kanıtlanmalıdır, bu nedenle LJBF tepkisi birçok farklı kültürde nesiller boyunca kadınlar tarafından uygulanmıştır - oldukça basit bir şekilde, çoğu zaman işe yaramaktadır.

Bunu **Erkek Arkadaş Feragatnamesine** de uygulayabilirsiniz; potansiyel bir talibin ilgisini dağıtmak için önleyici bir çabayla gündelik konuşmalarına erkek arkadaşı olduğunu pek de kayıtsız olmayan bir şekilde ekleyen kadınlar. Bu temelde proaktif bir LJBF reddidir - telgraf niyetinizi okur ve bir randevu için ona daha fazla baskı yapmanızı engeller.

Kadınlar üzerinde en kalıcı güven izlenimini bırakan, bu gelenekleri kabul etmek istemeyen erkektir. Bu, ortak insan mirasımızın bize dikte ettiği şeylere aykırıdır - çatışmadan kaçınma, dalga geçme, onun arkadaşı ol, vb. Bir LJBF'yi kabul etmeyerek, yüzleşmede iyi olduğunuzu, onun güdülerini anladığınızı ve bunu duyuracak kadar kendinize güvendiğinizi vurgulamış olursunuz. Bu onu sadece güvenlik sağlama potansiyeli ile etkilemekle kalmaz, aynı zamanda gelecekteki güveni de ima eder.
Çoğu erkek için sorun, biyolojimiz kurnazca kabul edilemez bir sosyal dinamiğe dahil olmaktansa çatışmadan uzaklaşmamızı isterken bunu hayata geçirmek ve varsayılan bir davranış haline getirmektir.

kendi çıkarlarına zarar veriyor.

GÖRÜNMEZ ARKADAŞLARIN GİTMESİNE İZİN VERMEK

LDR'ler ilişki değildir.

Bunu size söylediğim için üzgünüm ama uzun mesafeli ilişki (LDR) diye bir şey yoktur.

Bu doğru, ilişkiniz yok. Bir LDR, meşru bir ilişki olarak kabul edilmesi için gerekli kriterleri karşılamaz.
Bir telefon hattı üzerinden geçen kelimelerden veya bir anlık mesaj metninden daha fazla bir karşılıklılık yoktur.

Burada beni anlayın - ilişkiniz yok. Kafanızda bu kişiye, bu idealleştirmeye sadık kalmak için kendi kendinize varsayılan sorumluluk, kendi kendinize varsayılan sorumluluk ve içselleştirilmiş sorumluluklarınız var. Bir idealleştirme ile sadakat taahhüdünü eğlendiriyorsunuz ve LDR'nizin dışındaki herkesin size düzenli olarak söyleyeceği şeyin delilik olduğunu görmezden geliyorsunuz.

LDR'ler ONEitis'in en sinsi biçimlerinden biridir.

LDR'ler ONEitis'in en kolay tanımlanabilen şeklidir ve bir erkeğin hayatının olgunlaşmasına bu kadar zarar vermeseydi gülünç olurdu.
L D R erkeği genellikle gezegenin öbür ucundaki ya da yüz mil ötedeki 'ruh eşinin' peşinden gitmek için hayatının yıllarını bu acınası çabaya feda eder.

Bir LDR'nin işe yarayabileceği fikrini reddetme düşüncesi, hayatının daha iyi bir kısmı için yuttuğu bu fantezileştirilmiş ONEitis yakıtlı idealizasyona olan inancını reddetmekle eşdeğerdir. Bir LDR'yi, taraflardan birinin LDR'yi düşünme konusundaki samimiyetini ve sadakatini sorgulayarak eleştirmek kolaydır ve bu genellikle LDR'lerle ilgili tavsiyelerde bulunan çoğu kişinin izlediği yoldur. Taraflardan biri ya da her ikisi de zaman içinde diğerini 'aldatır' ya da aldatacaktır, bu doğrudur, ancak LDR'ler, derinlemesine koşullandırılmış öz beklentiler ve korkular sonucunda çok daha zarar verici sonuçlara yol açan bir zihniyeti çok daha fazla anlatır.

Tanıdığım zeki ve hırslı erkeklerden, BİR'lerinin peşinden gitmek için hayatlarının akışını büyük ölçüde değiştirenlerin sayısını saymaya başlayamam. Üniversitede bölümlerini değiştiren, üniversite seçen veya değiştiren erkekler, asla düşünmeyecekleri eyaletlerde iş başvurusunda bulunan, hırslarına veya niteliklerine göre standartların altında işleri kabul eden erkekler, eski dinlerinden vazgeçen erkekler ve bir LDR boyunca sözde erkek arkadaşı oynadıkları idealize edilmiş bir kadına daha iyi uyum sağlamak için gezegenin diğer ucuna taşınan erkekler; sadece onun düşündükleri kişi olmadığını ve kararlarının hayatlarında oynadığı ağırlığın depresif olduğunu keşfettiler.

Bir LDR, bir LJBF'ye benzer, ancak bir erkeğin hayatında büyük ve iltihaplıdır. Yakın gelecekte yakınlık veya cinselliğe karşılık verme beklentisi olmadan bir kadının özel, tek eşli partneri olmanın tüm sorumluluklarını ve yükümlülüklerini gönüllü olarak kabul edip içselleştirerek vekil erkek arkadaşı oynarsınız. Ancak bir LDR

LJBF anlaşmasından daha kötüdür çünkü ilişkinin gerçekten meşru olup olmadığı konusunda erkeği yaygın bir şekilde başarı ya da başarısızlık zihniyetine kilitler. Sonuçta kadın (kilometrelerce öteden) onun kız arkadaşı olarak kalmayı kabul etmiştir ve eğer bocalayan erkek olursa, bu ONEitis ego yatırımında sebat etmemesi onları mahveder. LDR kaçınılmaz olarak sona erdiğinde, kendinden şüphe duyan, zaman, para ve çaba harcadığı için kendini hırpalayan ve gerçek 'aldatan' o mu yoksa kadın mı diye suçluluk hisseden kişi odur.

Görünmez Dostlar

LDR, sürekli olarak eylemlerinizin gidişatını düşündüğünüz görünmez bir arkadaşa sahip olmak gibidir. Bu görünmez arkadaşınız yüzünden kendinizi kısıtladığınız veya hiç deneyimleme fırsatı bulamadığınız kişisel, romantik, ailevi, eğitimsel, kariyer, kişisel olgunluk ve büyüme fırsatlarını düşünün. Sonunda bu görünmez arkadaşınızdan boşandığınızda, her şeye değmiş olacak mı? Erkekler LDR'lere tutunurlar çünkü **Reddedilmenin Pişmanlıktan daha iyi olduğunu** henüz öğrenmemişlerdir.

AFC'ler bir LDR'yi yıllarca sürdürecektir çünkü dışarı çıkıp gerçek bir reddedilme potansiyeli olan yeni kadınlarla tanışmakla karşılaştırıldığında bu daha iyi bir seçenek gibi görünmektedir. 'Kesin olana' bağlı kalmanın daha iyi olduğunu düşünürler, ancak LDR'nin kaçınılmaz sonucu olan uzun vadeli pişmanlık hayatlarına zarar verir.

Kendini beğenmiş bir şekilde LDR'de olduğunu ilan eden bir erkek kadar çaresizlik kokan veya güven eksikliğini doğrulayan başka bir şey yoktur. Kadınlar sizin geldiğinizi bir mil öteden görürler, çünkü siz seçeneği olmayan bir erkeksinizdir.

daha önce fark ettiği tek seçenektir. Aslında bir erkeğin LDR'yi düşünmesinin tek nedeni seçenek eksikliğidir. Dönen daha fazla tabağınız olsaydı, LDR asla iyi bir fikir gibi görünmezdi.

Ve son olarak, görünmez arkadaşınızı aslında 4 ya da altı ayda bir gördüğünüze dair "benim durumumda değil" savunmasını görmek nadir değildir. Tekrar soruyorum, sadece bu kadar sık görüştüğünüz bir kadınla sanal, uzun mesafeli, evcilik oynayarak kendinizi hangi fırsatları deneyimlemekten alıkoyuyorsunuz? Gerçekten de kuralın istisnası olduğunuzu mu düşünüyorsunuz? Gerçek şu ki, yaşam tarzınızı gelecekte ilişkinizin nasıl olmasını umduğunuza göre şekillendiriyorsunuz - bu şekilde yaşanmaz.

BEYAZ ŞÖVALYEYE GİRİN

Aşağıdaki soru bir SoSuave forum üyesi tarafından zamanında sorulmuştur:

"Sadece şunu öğrenmek istiyorum: Bu site dışında oyunla ilgili konuları kiminle konuşuyorsunuz? Burada en geniş anlamıyla "oyun "dan bahsediyorum, yani tavlama, ama aynı zamanda özsaygı, bir ilişkinin nasıl sağlıklı tutulacağı, toplumdaki kadın ve erkek rolleri vb."

"Manosferde" savunulan görüşleri toplum içinde dile getirme deneyimim neredeyse her zaman olumsuz oldu. Pick-up ile ilgilenen 3-4 iyi erkek arkadaşım var ve bunu seviyorlar. Ancak bu arkadaşlar kuraldan ziyade istisna. Ailem (beta baba, kontrolcü anne) kadınlara karşı tutumumun cinsiyetçi olduğunu ve ONS'ler (tek gecelik ilişkiler) hakkındaki görüşümün "iğrenç" olduğunu düşünüyor. Tanıdığım hemen herkes ilişkilere Disney/ruh eşi gözüyle bakıyor ve çağdaşlarımdan bazıları (ben 21 yaşındayım) yuva kurmaya ve evlenmeye bile başladı. Tanrı yardımcıları olsun. Yatakta kızlarla bir erkekte neyi çekici buldukları hakkında konuşmak, sadece kendilerini ne ölçüde kandırdıklarını görmek için bile ilginçtir, ancak sonuçta ters etki yaratır, çünkü bir kadın (zımnen) bir erkeğin cinselliğini nasıl ifade edeceğini bilmesini bekler."

"Erkekler olarak bu konuları toplum içinde konuşabilir miyiz? Sizin deneyimleriniz neler?"

Başlamadan önce, bu kadar genç bir Adam tarafından böylesine anlayışlı bir sorunun sorulmasının cesaret verici olduğunu düşündüğümü söylememe izin verin.

Matrix'ten:

Matrix bir sistemdir, Neo. O sistem bizim düşmanımız. Ama içine girip etrafına baktığında ne görüyorsun?
İşadamları, öğretmenler, avukatlar, marangozlar. Kurtarmaya çalıştığımız insanların zihinleri. Ama biz bunu yapana kadar, bu insanlar hala bu sistemin bir parçası ve bu da onları bizim düşmanımız yapıyor. Anlamak zorundasınız, bu insanların çoğu fişlerinin çekilmesine hazır değil. Ve birçoğu sisteme o kadar alışmış, o kadar umutsuzca bağımlı ki, onu korumak için savaşacaklar.

Oyun hakkında, cinsiyetler arası ilişkileri 'değişen' görme biçiminiz hakkında, kadınların nasıl 'olduklarına' dair en nesnel eleştirel gözlemleriniz hakkında vs. yaptığınız konuşmalara kulak misafiri olan her rastgele ahmak. - anlayın, o ahmak *her gün* sizi toplayabildiği kadar aleni bir şekilde "düzeltmek" için fırsat kolluyor.

Kendine özgü şövalyelik anlayışıyla bir kadının yakınlığını kazanma hırsıyla sürekli asil bir niyet diyetiyle beslenen AFC; o adam, sizin gibi bir "kötü adamı" şovenizminizden dolayı alenen azarlayarak kalitesini kanıtlama fırsatı için yanıp tutuşuyor. Göreceli anonimlik koşulları altında bile (internet gibi), sırf bir kadının onun reddiyesini okuyup kadersel olarak ona ilgi duyma ihtimaline karşı benzersizliğini kanıtlama arzusuna tutunacaktır.

Bu, White Knight Beta'nın ekmek ve tereyağıdır.

En iyisi, çoğu erkeğin sadece sizin Oyun havanızı yakaladığını varsaymaktır,

Bu konuda açıkça konuşmak bir yana, varsayılan olarak kadınsı zorunluluktan yana olacaklardır. Beta Oyunu uygulayıcıları için (yani erkeklerin %90'ının daha iyi bir kısmı için) bu, kadınlarla özdeşleşmek ve yapmacık görünme korkusu olmadan kadınların kullandığı aynı utanç verici sözleşmelere katılmak için organik bir fırsattır.

Şimdi bu işin mekaniği, ama tavşan deliği bundan daha derine iniyor. Asil beyaz şövalyemizin çok yatırım yaptığı Beta Oyununun işe yaraması için, varsayılan bir sisteme bağlıdır. Bir kadının yakınlığını (seks) en iyi nasıl elde edeceğine dair varsayılan anlayışını yeniden teyit etmeye bağlıdır. Bu varsayımı savunarak ve dişil zorunluluğa (ya da ona inanması öğretilen zorunluluk versiyonuna) bağlı olduğunu göstermek için fırsatlar aray*arak* yeniden teyit etmelidir. Oyunu, egosuna yatırım yaptığı kimliği tam anlamıyla bu sisteme bağlıdır. Yani sadece Oyununu ve egosunu savunmakla kalmıyor, aynı zamanda Beta Oyununu mümkün kılan sosyal mimariyi de savunuyor.

Gördüğünüz gibi, bir AFC, AFC zihniyetini oluşturan zihinsel şemalara sarıldığında, özellikle de bu zihniyete sarılırken ve bu zihniyete uygun davranırken kadınlarla ilgili doğrulanabilir başarı eksikliğinin ışığında, sürekli bir onaylama ve pekiştirme ihtiyacı gerektirir.

AFC'ler fıçıdaki yengeçler gibidir - biri tepeye çıkıp tırmandığında diğeri onu tekrar içeri çeker. AFC'nin bariz başarı eksikliğini onaylayacak başka AFC'lere ihtiyacı vardır. Diğer AFC'lerin ona "endişelenme sadece kendin ol" ya da "o kaliteli bir kadın değil çünkü senin ne kadar harika bir erkek olduğunu göremiyor" demesine ihtiyaç duyar.

Dolayısıyla, bir AFC nihayet ikinci bir randevu aldığında ve sonunda biriyle yattığında, bu onun zihniyeti için nihai doğrulama haline gelir. "Gördün mü, sadece sabırlı bir Nice Guy olmalısın ve doğru ONE gerçekten ortaya çıkıyor." Bu, kendini beğenmiş aşamanın başladığı ve PUA arkadaşlarına 'Oyununun' işe yaradığını ve şimdi tüm Pozitif Erkeklik saçmalıkları olmadan "bir şeyler elde ettiğini" söylemeye başlayabileceği zamandır. Gerçekte, kız arkadaşını elde etmesine yol açan tüm koşulları ve "onu becerecek" bir kadına razı olduğu temel kusuru rasyonalize eder, ancak bu onu ahlaki bir yüksek zemin iddia etmekten alıkoymaz. Uzun bekleyişi sona ermiş ve sonunda Beyaz Şövalye'ye ulaşmıştır.

ONUR SİSTEMİ

Erkeklerin başlattığı Onur kavramı, kadınsı bir amaca hizmet eder hale getirilmiştir.

Onur ilkesinin insan uygarlığının izini sürebildiğimiz kadar eskiye dayandığından hiç şüphem yok, ancak erkeklerin kurduğu diğer pek çok sosyal temel gibi, dişil olan da bunları gizlice kendi amacına göre konumlandıracaktır.

Yazar Robert Greene, Baştan *Çıkarma Sanatı'nın* giriş bölümünde, baştan çıkarmanın bir sanat haline getirilmesine neden ihtiyaç duyulduğunu açıklıyor. Bunun için kadınların esasen bir meta olduğu eski uygarlıklara bakabiliriz. Kaderlerini kontrol etmek için *açık bir* dış güce sahip değillerdi, ancak *gizli* psikolojik iç güç konusunda mükemmeldiler (ve hala da öyledirler) ve bu elbette erkeklerin ve kadınların tercih ettikleri iletişim yöntemlerinde bir paralellik bulur. Dişilin birincil eylemi her zaman cinsellik ve onun araçlarıyla etkiyi manipüle etmek olmuştur.

Her bir cinsiyet nasıl iletişim kuruyorsa, kendi cinsiyetleri içinde etkileşim kurma yöntemleri de aynıdır. Erkekler olarak sözümüzü tuttuğumuzda, değerli bir amaç için kendimizi feda ettiğimizde (hatta

sorunları rasyonel bir şekilde çözmek, sözümüz senettir ve bizi saygın ve dürüstlüğe layık kılan bir dizi başka nitelik. **Açık** ve dürüst olmalıyız; **gizli kapaklı iş yapan** biriyle karşılaştığımızda ona 'kaypak' der ve güvenilmez olduğunu düşünürüz.

En asil amaçlar için bile olsa, yanlış yönlendirme sanatını uygulamak erkeklerin saygı duyduğu bir şey değildir - en azından kamuoyu önünde.

Kadınların istismar etmeye çok hazır oldukları şey işte bu açık eril etkileşimsel doğadır. Cinsel eylemlilikleri ve nüfuzları ile birlikte bu açık erkek sosyal etkileşim dinamiğini, kendilerini dolaylı güç kullanabilecekleri yerlere konumlandırmak için kullanırlar. Kleopatra bunun mükemmel bir örneğiydi - cinselliğini bir ödül olarak saklı tutarken, güçlü erkeklerin gurur ve onuruna hitap ederek orduları savaşa gönderdi. Neredeyse tüm Kadınsı Sosyal Sözleşmeler, erkek sosyal kurumlarına hitap etmek veya onlara saldırmak üzerine kuruludur - idealist bir onur duygusuna adanmışlık bunların başında gelir.

Bunun en bariz örneği elbette "ayıplama" ve "doğru olanı yapma" toplumsal sözleşmesidir. Aslında "Erkek" olmak, erkeksi Onur olarak akıllıca gizlenmiş kadınsı bir zorunluluğa uymakla eş anlamlı hale gelmiştir. Mesele Namus'u kadınların yaratması değil, onu kendi amaçlarına hizmet edecek şekilde yeniden yaratmış olmalarıdır. İncil'deki On Emir'de zina yapmamamız -başka bir adamın karısıyla yatmamamız- söylenir ki çok eşliliğin norm olduğu zamanlarda buna uymak muhtemelen çok da zor değildi. Aslında çok eşlilik bir zenginlik göstergesiydi, dönemin göze çarpan tüketimiydi.

O halde çok eşlilik neden şimdi toplumsal bir sapkınlıktır? Çok eşliliği onurlu (hatta imrenilecek) bir şey olmaktan çıkarıp çok kötü bir tabu haline getiren ne gibi değişiklikler oldu?

Dil ve kültürle birlikte toplumsal koşullar da evrilir. Bugün Onurlu olarak düşündüğümüz şeyler yüzyılların şekillendirmesinin sonucudur. Erkekler arasında Onurun hüküm sürdüğü zamanları romantikleştirmek ve buna kıyasla günümüz toplumunun üzücü durumundan yakınmak çok kolaydır, ancak bunu yapmak aptalca bir iştir. Onur kendi başına Erkekler için bir temeldir ve öyle de olmalıdır, ancak sadece bize karşı nasıl kullanılabileceği perspektifinde anladığımızda faydalıdır.

Erkek Ol ya da Kapa Çeneni - Erkeklerin Sıkıntısı

Onurun erkeklere karşı kullanılmasının başlıca yollarından biri, işine geldiğinde geleneksel olarak erkeksi beklentilerin kadınsılaştırılarak sürdürülmesi, işine geldiğinde ise eşitlikçi bir cinsiyet eşitliği beklemektir.

Geçtiğimiz 60 yıl boyunca feminizasyon, eril olan her şey için mükemmel bir Catch 22 sosyal kuralı inşa etti; erkek olmanın sorumluluklarını üstlenme beklentisi (Man Up) ve aynı zamanda erkekliği olumlu bir şey olarak öne sürmenin aşağılanması (Shut Up). Erkekliğin dişil amaca hizmet eden her yönü bir erkeğin eril sorumluluğudur, ancak dişil önceliğe karşı çıkan her yön Ataerkillik, 'Erkek Ayrıcalığı' veya Kadın Düşmanlığı olarak etiketlenir.

Esasen, bu gelenek Beta erkeklerini sürekli olarak kendi kuyruklarını kovalama durumunda tutmaktadır. Yaşamları boyunca erkeklikle (Ataerkillik) lanetlendiklerine inanmaya şartlandırılırlar, ancak yine de kadınsı bir duruma uygun olduğunda 'Erkekleşmekten' sorumludurlar.

zorunludur. Bu nedenle, batı toplumundaki erkeklerin yarısının kadınların dünyaya hükmettiğine inandığını (erkek güçsüzlüğü) ve aynı zamanda kadınların süregelen bir Ataerkillikten (kadın güçsüzlüğü) ya da en azından bu yöndeki duygulardan şikayet ettiğini görmek şaşırtıcı değildir.

Bu, Catch 22'nin büyük harflerle yazılmasıdır. Aslında erkekleşen erkek şovenist, kadın düşmanı, ataerkildir, ancak yine de bir kadının ihtiyaçlarını karşılamak için uygun olduğunda erkekleşmesi gerekir.

Çağdaş toplumda Onurun ne olduğuna ya da başlangıçta ne olması gerektiğine dair çok farklı bir anlayışa sahibiz. Çoğu AFC'de gördüğüm psikolojik alt akımlardan biri, çok çarpıtılmış bir Namus inancına güçlü, kendini haklı gören bir bağlılıktır. Ana ilke, kadınlara karşı kazanılmamış, varsayılan bir saygıdır; esasen bir kadına kadın olmasından başka hiçbir nedenle verilmeyen bir Onur. Bunu (genellikle) çocukluğumuzdan itibaren öğreniriz, "bir kıza asla vurma". Doğal olarak bu durum Viktorya döneminden bu yana feminen kesim tarafından şiddetle teşvik edilmektedir çünkü isteğe bağlı (feminenlere özel) doğum kontrolü sunulana kadar gizli bir amaca hizmet etmiş ve ardından cinsel devrimi tetiklemiştir.

Bugün hala kadınlar, erkek Onurunu kendi çıkarlarına hizmet edecek şekilde kullanan anakronizme sahipler, ancak bu cinsel olarak vurgulanan bir fırsatçılıkla tezat oluşturuyor. Bir erkeğin sorumluluğu, kadının 'bağımsızlığını' tanırken onu 'daha adil cins' olarak 'Onurlandırmak' olmalıdır. AFC bunları yalayıp yutar ve kendini onun idealleriyle daha iyi özdeşleştirmek için, bu sahte erdemi, bu kadınsı tanımlanmış Onur anlayışını "diğer erkeklerden" daha iyi örneklediği için benzersiz olduğuna kendini ikna etmeye başlar.

zorunludur. Dolayısıyla batı toplumundaki erkeklerin yarısının kadınların dünyaya hükmettiğine (erkeklerin güçsüzlüğü) inanırken aynı zamanda kadınların süregelen bir Ataerkillikten (kadınların güçsüzlüğü) ya da en azından bu yöndeki duygulardan şikayet ettiğini görmek şaşırtıcı değildir.

Bu, Catch 22'nin büyük harflerle yazılmasıdır. Aslında erkek gibi davranan adam şovenist, kadın düşmanı, ataerkildir, ancak yine de bir kadın zorunluluğunun ihtiyaçlarını karşılamak için uygun olduğunda erkek gibi davranması gerekir.

Çağdaş toplumda Onurun ne olduğuna ya da başlangıçta ne olması gerektiğine dair çok farklı bir anlayışa sahibiz. Çoğu AFC'de gördüğüm psikolojik alt akımlardan biri, çok çarpıtılmış bir Namus inancına güçlü, kendini haklı gören bir bağlılıktır. Ana ilke, kadınlara karşı kazanılmamış, varsayılan bir saygıdır; esasen bir kadına kadın olmasından başka bir sebep olmaksızın verilen kazanılmamış bir Onurdur. Bunu (genellikle) çocukluğumuzdan itibaren öğreniriz, "bir kıza asla vurma". Doğal olarak bu durum Viktorya döneminden bu yana feminen kesim tarafından şiddetle teşvik edilmektedir çünkü isteğe bağlı (feminenlere özel) doğum kontrolü sunulana kadar gizli bir amaca hizmet etmiş ve ardından cinsel devrimi tetiklemiştir.

Bugün hala kadınlar, erkek Onurunu kendi çıkarlarına hizmet edecek şekilde kullanan anakronizme sahipler, ancak bu cinsel olarak vurgulanan bir fırsatçılıkla tezat oluşturuyor. Bir erkeğin sorumluluğu, kadının 'bağımsızlığını' tanırken onu 'daha adil cins' olarak 'Onurlandırmak' olmalıdır. AFC bunları yalayıp yutar ve kendini onun idealleriyle daha iyi özdeşleştirmek için, bu sahte erdemi, bu kadınsı tanımlanmış Onur anlayışını "diğer erkeklerden" daha iyi örneklediği için benzersiz olduğuna kendini ikna etmeye başlar.

KURTARICI ŞEMASI

"Bir erkek size ne zaman iyi davransa, size aletini teklif ediyordur. Hepsi bu. 'Ah, bunu senin için alabilir miyim? Biraz alete ne dersin? Yardımcı olabilir miyim? Sana yardım edebilir miyim? Alete ihtiyacın var mı?' " - Chris Rock

Kurtarıcı Şema - Beta erkeğinin, çözülen kadın sorunlarına karşılık yakınlık (genellikle cinsel) beklentisi.

Bu, erkeklerin bir soruna tümdengelim yoluyla en rasyonel çözümü arama yönündeki doğal itkisinden kaynaklanan öğrenilmiş/geliştirilmiş bir davranıştır. Bu gerçekten de doğrusal bir mantıktır:

Sekse ihtiyacım var + kadınlar seks yapıyor + kadınlardan seks almam için neyin gerekli olduğunu keşfetmeliyim + söz konusu gereksinimleri yerine getireceğim / somutlaştıracağım / tanımlayacağım = kadın cinsel yakınlığıyla karşılık verecektir.

Bunun en iyi ihtimalle basitleştirici olduğunu söylemeye gerek yok, ancak erkeklerin kadınlarla ilgili hayal kırıklıklarının çoğunun temel nedeni olduğu gibi, erkekler kadınların *belirtilen* arzularına kendileri gibi rasyonel bir şekilde yanıt vereceklerine inanma eğilimindedir. Erkek dünyası şu erkeklerle doludur

birçok nedenden ötürü durumun böyle olmadığını söyleyebilir, ancak ne yazık ki hala kadınların ima ettikleri "anlaşmaya" uymaları ve buna saygı göstermeleri gerektiğini düşünüyorlar.

Kurtarıcı Şema'nın (nam-ı diğer "Cap'n Save a Ho") temel kusuru, esasen pazarlığa dayalı bir yakınlık olmasıdır ve pazarlığa dayalı yakınlık asla gerçek değildir. Bir kadının patlak lastiğini tamir edebilir, mali sıkıntısından kurtulmasına yardımcı olabilir, ona güzel bir lazanya hazırlayabilir, ağlaması için ona mükemmel bir omuz verebilir, çocuklarına bakıcılık yapabilir ve telefonda saatlerce dırdır etmesini dinleyebilirsiniz ve o yine de kanun kaçağı motorcu erkek arkadaşını becermeye devam edecektir çünkü onunla yakınlığı gerçek, pazarlıksız, borçlandırılmamış bir arzudur. Onunla seks yapmak *istiyor,* ona seks borcu yok.

AFC'lerin anlayamadığı şey, bir kadına sunabileceğiniz tüm finansal, duygusal, güvenilir desteğin ham, sınırsız, kimyasal arzunun yerini tutamayacağıdır. En sorumsuz, en güvenilmez, en yoksulluk seviyesindeki kadınlardan bazıları, Kurtarıcı Şeması'ndan muzdarip, sadık AFC'lerden daha fazla seks yaparlar çünkü ortada bir zorunluluk yoktur.

Karşılıklılık

Vahşi doğada, karşılıklılık ve adil değişim yasası oldukça açık bir yasadır. Üst düzey sosyal hayvanların çoğunda kaynakların değiş tokuşu konusunda doğuştan gelen bir anlayış vardır. Aslında çift bağının, aile yapısının ve sosyal kolektiflerin çoğunlukla bu paylaşılan değişim düzenlemesine dayandığını iddia edebilirsiniz. Dolayısıyla, insan evrimi sürecinde bizim de doğuştan gelen bu psikolojik altyapıyı geliştirmiş olmamız ve böylece insanları tümdengelim yoluyla en kısa mesafe olarak görmeye yatkın hale getirmemiz mantıklıdır.

sahip olduklarımız ve istediklerimiz arasında.

Zorluklar, kadınlar (belki de akıllıca bir şekilde) doğuştan gelen bu değişim psikolojisini, kendilerine çok az ya da hiç değişim yapmadan kaynak avantajı sağlayan bir sosyal çerçeve bağlamında gizlice kullanmayı öğrendiklerinde ortaya çıkmıştır. Böylece kadınlar, erkeklerin doğal varsayılan elden çıkarılabilirlik konumunu yansıtan bir sosyal normu modellemiş ve ilgilerini ve yakınlıklarını, bir erkeğin hiçbir çabasının açıkça hak edemeyeceği kadar değerli, tartışılmaz kaynaklar olarak konumlandırmışlardır. Bir kadın, bir akşam yemeği ve bir film karşılığında (hatta birden fazla kez) bir erkekle seks yapmak zorunda olduğu fikrinden dehşete düştüğünde, bu sosyal gelenek bu hakaretin kökenidir.

Koruyucu Dinamiği

Elbette bu argümanın öteki yüzü, bir erkeğin eşine koruma sağlamak istemesine yönelik doğal eğilim olan Koruyucu Dinamiğidir.

Evrimsel tarihimiz boyunca bazı psiko-biyolojik davranışların türümüzün hayatta kalması için faydalı olduğu kanıtlanmıştır. Belirli hormonal salınımlar, çevremize bir yanıt olarak farklı duyguları ve davranışsal tepkileri harekete geçirir. Örneğin kadınlar daha yüksek miktarda oksitosin ve östrojen üreterek doğal bir içgüdüsel refah ve çocuklarına bakma hissi uyandırır (bu hormonlar da ilginç bir şekilde kadın orgazmından sonra salgılanır). Aynı durum erkekler için de geçerlidir. Genellikle fiziksel olarak daha güçlü olan ve kadınların 12-17 katı testosteron seviyesine sahip olan erkekler, kendi kimyasal kokteyllerini geliştirmişlerdir ve bu nedenle doğal bir

istendiğinde koruma içgüdüsü.

Çatışma, AFC bu Koruyucu Dinamiğini Kurtarıcı Şeması ile karıştırdığında ortaya çıkar. Biyokimyasından kaynaklanan doğal duygular sadece Kurtarıcı zihniyetini güçlendirmeye ve kişiliğinin bir parçası olarak sağlamlaştırmaya hizmet eder. Bir kadının tekrarlanan davranışı, yardım için yakınlığa karşılık verme kavramıyla (ya da onun 'koruma' fikriyle) doğrudan çelişse bile, Kurtarıcı Şema bunu yalnızca tek bir kadınla tutarsız olduğu gerekçesiyle rasyonalize eder.

O halde Beyaz Şövalye şemasının kökeni budur; yakınlık (yani seks) karşılığında koruma takası. Ve bir kez daha, kadınlar bu dinamiği akıllıca, neredeyse bilinçaltında, faydalı ama eşit olmayan bir kaynak alışverişi düzenlemek için kullanırlar.

CINSIYETLER ARASI ARKADAŞLIK

"Harry Sally ile Tanışınca" gösterime girdiğinden beri, cinsiyetler arası arkadaşlıkların geçerliliği konusunda sürekli bir tartışma var. Kadın ve erkeklerin platonik, olgun arkadaşlar olamayacağını öne sürmek bile eşitlikçi eşitlikçilik kavramlarıyla yoğrulmuş bir toplumu suçlamaya davet etmektir. Eğer erkekler ve kadınlar temelde "aynıysa", aynı cinsiyetten biriyle benzer koşullarda bir arkadaşlık geliştirmenin ve sürdürmenin önünde hiçbir engel olmamalıdır.

Cinsiyetler arası arkadaşlığın mümkün olmadığını düşünmek aptallık olsa da, kadın ve erkeklerin çoğu insanın algıladığı şekilde veya derecede arkadaş olamayacağını anlamak önemlidir.

Şimdi buna verilecek doğal yanıt *"Benim bir sürü kadın arkadaşım var"* ya da *"Ne demeye çalışıyorsun, benim kadın arkadaşım olamaz, hepsi düşman mı olmalı?" olacaktır.*

Elbette bu standart ikili (siyah ya da beyaz, ya hep ya hiç) cevaptır ve eğitimli AFC, kadın ve erkeklerin arkadaş olarak ilişkilerinin eşitlikçi ve tatmin edici olmaktan daha az bir şey olabileceğini öne süren herkesin sadece Neandertal şovenist bir düşünce olduğunu düşünür. Ancak, onlar

yanlış - aslında bir kadının arkadaşı olmak istemediğiniz için değil. Erkeklerin ve kadınların kendi cinsiyetleri çerçevesinde arkadaşlığa bakış açılarında ve bunun cinsiyetler arası arkadaşlık kavramına aktarılma biçimlerinde temel farklılıklar vardır.

Basitçe söylemek gerekirse, erkekler ve kadınlar arasında gelişebilecek arkadaşlıkların derecesi konusunda sınırlamalar vardır. Bunun en kolay örneği, bir noktada kadın "arkadaşınızın" başka bir erkekle yakın ilişki kuracak olmasıdır; bu noktada meşru bir arkadaşlık olarak algıladığınız şeyin kalitesi *düşecektir.* Yakın ilişkisinin olgunlaşması için çürümesi gerekir. Örneğin, ben 17 yıldır evliyim; eşim dışında başka bir kadınla (özellikle de çekici bir kadınla) derin bir arkadaşlık kurarsam, bu kadına olan ilgim otomatik olarak sadakatsizlik şüphesine dönüşür - ve elbette aynı şey erkek arkadaşı olan kadınlar için de geçerlidir. Bu dinamik aynı cinsiyetten arkadaşlıklar için geçerli değildir çünkü cinsel yönü önemsizdir.

Bunun ne kadar aptalca göründüğünün farkındayım, ancak bizi kadın ve erkeklerin temelde eşit olduğuna ikna etmek isteyen bir toplumsal alt akım karşısında cinsiyetler arası arkadaşlıkların özelliklerini nitelediğimizi unutmayın. Bu ilkeye göre, erkekler esasen cinsel dürtülerini platonik bir arkadaşlığa girme konusundaki rasyonel kararını etkilemeyecek kadar bastırma kapasitesine sahip *olmalıdır.*

Aynı şekilde, bir kadın da tamamen aseksüel bir arkadaşlığın peşinden gitmek için kendini hipergam doğasından soyutlayabilmelidir. Ve her iki cinsiyet de olgun bir şekilde bu arkadaşlığı karşılıklı olarak sürdürmelidir.

Zenginleştirme, ancak gerçeklik farklı bir hikaye anlatıyor.

Kız Arkadaşlar

Tüm bunlar, kadın tanıdıklarınızın olamayacağı ya da ille de kaba olmanız veya tüm kadınları hor görmeniz gerektiği anlamına gelmez (bu yine ikili bir düşüncedir), ancak kadınlarla (bir erkek olarak) yaşayabileceğiniz arkadaşlığın derecesinin veya kalitesinin, aynı cinsiyetten arkadaşlıklara kıyasla cinsel farklılıklar nedeniyle her zaman sınırlı olacağını söylemektir.

Çoğu erkek yalnızca başlangıçta çekici buldukları kadınlarla arkadaşlık kurar ve bu da elbette o kadına duydukları çekimle renklenir. Eminim "benim durumumda değil" kartını oynayacak ve kuralın ne kadar istisnası olduğunuza dair bir anekdot oluşturmaya çalışacaksınız. Ben de diyeceğim ki, meşru bir şekilde öyle olsanız bile, bu bir fark yaratmaz çünkü cinsiyetler arası arkadaşlığın doğası *her zaman* cinsel farklılıklarla sınırlı olacaktır. Şu anda ya da geçmişte karşı cinsten arkadaşınıza ilgi duymadığınızı meşru bir şekilde iddia edebilseniz bile, diğer samimi, cinsiyetler arası ilişkileriniz yine de bu arkadaşlığın derinliğini değiştirecek ve/veya sınırlayacaktır.

En iyi, en aseksüel, platonik, erkek-kadın arkadaşlıkları bile cinsiyete dayalı hafifletmeye maruz kalacaktır. En basit örnek; eminim ki kız arkadaşınız başka bir 'erkek arkadaş' ile 'kaliteli zaman' geçiriyor olsaydı onu kıskanır ve ondan şüphelenirdiniz. Bu sadece siz olmayan başka bir erkekle geçirilen zamandır ve sizinle zaman geçirmek yerine bunu yapma isteğini her zaman sorgulayacaksınız.

Kadınların aynı cinsiyetten arkadaşlarıyla nasıl ilişki kurduklarını, cinsiyetler arası arkadaşlıkları için bir şablon olarak düşünmenin de önemli olduğunu unutmayın. Unutmayın ki her iki cins de karşı cins arkadaşlığı için kendi anlayış ve beklentilerini temel almak üzere kendi hemcins arkadaşlık modelini kullanır. Çok az sayıda erkek, kadınların kadın arkadaşlarıyla nasıl etkileşim kurduğunu çözecek sabra sahiptir, bu nedenle eşitlikçiliğin onlara verdiği kolay cevabı tercih ederler - hepimiz aynıyız, bu nedenle erkek arkadaşlarınız da kadınlarla aynıdır.

Bir kadının "telefon arkadaşı" olmanın döngüsel cehenneminde bulunmuş her erkek bunun doğru olmadığını bilir. Kız arkadaşların erkeklerden çok daha farklı bir arkadaşlık dinamiği vardır, ancak aynı şekilde ve doğuştan gelen solipsizmi yoluyla, interseksüel arkadaşlıklarının kız arkadaşlarınınkine benzer bir şablon izleyeceğini varsayıyor.

Peki kadınlar neden erkek arkadaşlarının kendi arkadaşlık şablonlarına uymasını beklemesin? Kadın merkezli bir dünyada, erkeklerin kendilerini kadınların arkadaşlık çerçevesine göre yeniden düzenlemeleri pratik açıdan mantıklıdır. Erkekler, kız arkadaşlarının davranış ve tutumlarını çok kolay bir şekilde hoş görecek ve aynı şeyi yapmaları halinde erkek arkadaşlarıyla fiziksel kavgaya tutuşacaklardır. Bu arkadaşlığı sürdürme ayrıcalığı varsayılan olarak kadın merkezli bir çerçeveye oturtulduğundan, kadınlar (genellikle) kendi arkadaşlık yorumlarını erkek bakış açısına göre değiştirmeyi düşünmezler bile.

Herhangi bir kadınla sözde bir "arkadaşlık bölgesi" içinde olduğunuzu artık aklınızdan çıkarın. Arkadaşlık bölgesi diye bir şey yoktur - sadece bir kızın aslında aynı cinsiyetten arkadaşlarınızla eşit düzeyde bir arkadaş olduğu konusunda kandırılmanız ile bunu anlamanız arasında bir belirsizlik vardır.

Başka bir erkekle yakınlaşır yakınlaşmaz, ilginiz yeni cinsel ilgiyle yaşamak isteyebileceği herhangi bir ilişki için bir sorumluluk haline gelecektir ve sizi uzaklaştıracaktır veya başka bir kızla çok yakınlaştığınızda siz de aynısını yaparsınız.

Kadın Eküri

Pek çok erkek, bir kadınla arkadaşlık kurarak onun seksi arkadaşlarından biriyle birlikte olabilecekleri gibi yanlış bir düşünceye kapılır. Bunun gerçekleşmiş olabileceği meşru örnekleriniz bile olabilir, ancak her biri için, size kefil olacak ortak bir kadın arkadaşınız olup olmadığına bakılmaksızın sizi becerecek bir kız göstereceğim. Bu arkadaşlık başka bir ateşli kızla tanışmanız için uygun bir yol olabilir, ancak sizi yatağa atan önceki cinsiyetler arası arkadaşlık değildi; sizi beceren kızın sizi becerecek kadar çekici bulmasıydı.

'Sosyal Çevre Oyunu'nun faydasını inkar etmiyorum ya da seksi kadınların göze çarpan ilgisinin iyi bir sosyal kanıt olduğunu görmezden gelmiyorum - arkadaş pivotu bununla ilgili değil. Bu, bir kız arkadaşınızın sizi önceden seçilmiş, potansiyel bir cinsel partner olarak onaylayacağını varsaymakla ilgilidir.

Ateşli bir arkadaşınızın sizi diğer arkadaşları için iyi bir yatak olarak onaylamasının harika bir sosyal kanıt olduğunu düşünebilirsiniz, ancak kadınlar konuşur. Aslında çoğu zaman tek yaptıkları budur. Bir arkadaş olarak statünüz onun kız arkadaşlarına aktarılır. Neden?

Birincisi, eğer o sizin için bir LJBF'ye dönüşen önceki bir hedefse, arkadaşlığınızın bir ilişkisi olarak zaten buna sahipsiniz. Daha sonra sizinle çıkacak olan kız arkadaşlarından herhangi biri, başlangıçta birincil ilgi alanınızın o olduğunu bilecektir - onlar değil. İkinci olarak, bu kızla

Cinsiyetler arası arkadaşlığınıza tamamen zararsız, aseksüel, platonik bir başlangıç yapmış olsanız da, diğer kız arkadaşlarınızla rekabet kaygısı olacaktır. Bu durum, asıl arkadaşınızın sizin maruz kaldığınız davranışları en az tehdit edici bulduğu kız arkadaşlarına göre filtreleme eğilimi göstermesine yol açacaktır. Onun için başka bir arkadaş / yörünge olarak değeriniz ile sizi kız arkadaşlarından biri için potansiyel bir yakın olarak onaylaması arasındaki dengeyi göz önünde bulundurmalısınız. Çekici kadın arkadaşlardan oluşan bir sosyal çevreye sahip bir kız arkadaşınız olması, birlikte olmayı tercih edeceğiniz kişi için onun onayını alacağınız anlamına gelmez.

Buradaki çemberi tamamlamak gerekirse, tüm bunlar kadın arkadaşınızın *asla* erkek arkadaşlarınızdan biri olmayacağını anlamanıza yol açar. Bu aptalca düşünce, kadın arkadaşınızın erkek arkadaşlarınızla aynı ilgi alanlarına sahip olacağı ve aynı tepkileri vereceği beklentisi üzerine kuruludur. Kadınlar asla sizin kankanız olmayacaktır. Günümüz erkeklerinin en büyük zaaflarından biri hayatlarında çok fazla kadın etkisi olmasıdır, öyle ki bu bir damga haline gelmiştir. Çok fazla ya da sadece kadın arkadaşı olan erkeklere dikkat edin. Bu durum aptalca filmlere konu olabilir ancak çoğu kadın, erkeklerle ilişki kurup kuramayacaklarını sorgulayacak kadar çok kadın arkadaşı olan erkeklere karşı temkinlidir.

Alfa olmanın bir parçası da erkeklerle etkileşim kurma becerinizdir. Eğer tüm arkadaşlarınız kadınsa, bu sizin Alfa kimliğinizi bir kadın için sorgulanır hale getirir.

FİŞLERİN ÇEKİLMESİ

BÜYÜYÜ BOZMAK

Kadınlar hak ettikleri erkekleri alırlar.

Cinsiyetler arası dinamiklere adanmış bloglarda dolaşırken dikkat etmeye çalıştığım bir nokta, birçok farklı perspektiften makaleler okumak. Zamanım olduğunda, katılmayacağımı bildiğim makaleleri aktif olarak araştırıyorum. Kendi görüşlerimizi teyit eden blog yazarları, makaleler ve istatistikler arama alışkanlığına kilitlenmenin çok kolay olduğunu düşünüyorum. Aynı fikirde olma eğiliminde olduğumuz çevrelerde bile çoğu zaman birbiriyle çelişen birçok bakış açısı olacaktır - örneğin son zamanlarda MRA'lar (erkek hakları aktivistleri) ile PUA'lar (tavlama sanatçıları) veya Game ile MGTOW (kendi yoluna giden erkekler) arasındaki çatışma gibi.

Kendi blogumu, cinsiyetler arası sosyal ve psikolojik dinamiklerin neden geliştiğini, hangi işlevlere hizmet ettiklerini incelemek ve bu bilgileri kullanarak kişinin hayatını iyileştirmek için olasılıklar veya eyleme geçirilebilir yöntemler geliştirmek amacıyla başlattım - bu gerçekten Oyunun özüdür. Bunun doğasında var olan sorun, genel olarak kendi dişil koşullanmanızın gerçekten fişini çekmek ve farkına varmak, genellikle

sağlıklı bir hayal kırıklığı dozuyla birlikte gelir.

Ruh eşi fantezilerini ve "sonsuza dek mutlu yaşam" beklentilerini bir kenara bırakıp, bunun yerine makul ölçüde güvenilir, ampirik açıklamalara dayanan daha pratik bir anlayış koyduğunuzda, elinizde kalan şey nihilizme çok benziyor. 'Topluluk' içindeki en sadık realistler için bile, başka bir insanla bağlantı kurma sürecine az da olsa bir tür büyülü düşünceyi uygulama arzusu vardır. Diğer Erkekler için bu, birlikteliklerini onur, dürüstlük veya saygı terimleriyle ifade etmeye yönelik ezoterik bir arzu olabilir; kadınlar içinse idealleştirme veya kader olarak ortaya çıkar.

Bu bağlantıları ruhsallaştırma arzusunun yersiz olduğunu söylemiyorum, ancak kendimiz hakkında öğrendiklerimizin pratikliği ile bir arada var olmasındaki çatışmayı görmeden edemiyorum. Sadece son 30 yılda duygularımızın biyokimyasal / hormonal doğasını anlamaya başladık. Oksitosin gibi bir hormonun güven duygusunu tetiklediğini ve beslenmeyi teşvik ettiğini biliyoruz. Karasevda, şehvet ve aşk duygularıyla ilişkili endorfin / dopamin profilinin kimyasal olarak eroininkine benzer olduğunu biliyoruz.

Puf! İşte sihir gidiyor.

Kadınların yumurtlama döngüleri ve bunların neden olduğu cinsel davranış yatkınlıkları hakkında bir anlayışa sahibiz. Bu bilgilere yalnızca 20. yüzyılın sonları ve 21. yüzyılın kuşakları sahiptir. Evrimsel psikoloji ancak son 15 yılda bir çalışma alanı olarak öne çıkmıştır.

Rahatsızlık ve Hayal Kırıklığı

Tüm bunlar, özellikle erkekler kendilerini kadın merkezli bir gerçeklikte tutmak için oluşturulan sosyal şemanın farkına vardıklarında, bazı çok rahatsız edici farkındalıklar yaratır.

Oyun, erkeklerin bu kadınsı önceliğe daha iyi uyum sağlamak için geliştirdikleri en son karşı önlemdir, ancak bu sadece iletişim teknolojilerindeki gelişmeler, küreselleşmiş bilgiye erişim ve yeni sosyo-psikolojik teori sayesinde mümkün olmuştur. Bu gelişmelerden önce ve 60'ların sonundan 90'ların sonuna kadar feminizasyonun yükselişiyle birlikte erkekler toplumsal çıkmazları konusunda bilgisizdi. Cinsel devrimin başlangıcından bu milenyumun başlangıcına kadar, batı erkekliği (ve kadınlığı) herhangi bir neslin bildiği en büyük kasıtlı sosyal ve psikolojik yeniden yapılandırmaya tabi tutulmuştur. Ve bunu sadece batı kültürüyle sınırlamamalıyım; şimdi bu etkinin Asya'ya, Japonya'ya, hatta geleneksel olarak erkeksi Latin kültürlerine bile süzüldüğünü görüyoruz.

Batılılaşma yayıldıkça, kadınsılaşma da yayılıyor.

Erkekler neye tutunmak zorunda bırakıldı? Geçmişteki "ataerkilliğimizin" bir parçası olarak utanmamız öğretilen sahte suçluluk duygusu elbette, ancak daha da önemlisi bu büyülü düşüncenin mirası bize kaldı. Henüz tanımlanmamış bir hipergami karşısında, hala 'Şeker ve Baharat' efsanesine, onun isteklerine saygı gösterme güdüsüne, evlilik hedefine inanmak istedik - bunların hepsi, zamanının geldiğini ve erkeklerin romantizmlerinde bunu bilemeyecek kadar aptal olduklarını bilen kadınsı bir zorunluluk tarafından aktif olarak güçlendirildi (hala). Ta ki Game ortaya çıkana kadar.

Feminizasyonun büyük ve güçlü Oz'u nihayet

perde geri çekildi. Bu yeni iletişim çağında erkekler küresel olarak "notlarını paylaşabiliyor" ve kendi sonuçlarına varabiliyorlar - ve biz gerçeğe yaklaştıkça kadınlar daha yüksek sesle çığlık atıyor.

Göreceli anonimliği sayesinde, artık kadınlarla en iyi nasıl başa çıkılacağı konusunu gündeme getirmekten bile korkmak için herhangi bir sosyal damgalama yoktur.
Kadınlardan duyduğumuz ve okuduğumuz büyük feryat, güncel toplumsal sonuçlardan ziyade, 30 yıllık toplumsal feminizasyon programının gerçekte ne olduğunun ve şimdi ne olduğunun ortaya çıkmasından kaynaklanıyor. Yine de erkekler İmparatoriçe'nin kıyafetsiz olduğunu gördüklerinde bile, hipergamiyi mümkün kılan feminizasyonun farkına varmadan önce erkeklerin her zaman sarıldıkları romantik, büyülü çağrışımlara başvuruyorlar. "Erkek ol!" çığlıklarını okuyoruz. Bir koca ve lider olarak önceki sorumluluklarınızı kabul edin, ancak zorba olmayın ve ruhlarımızı ezmeyin. Arka sıralarda yeni nesil kadınlar, 22 yaşındakiler, cep telefonlarından banyo aynasında çekilmiş yeni bir dizi çıplak fotoğraf yüklerken "parti nerede?" diye bağırıyorlar.

Kadınlar hak ettikleri erkekleri elde ediyor. Dişil zaferin tüm tantanasına ve reklamına rağmen, erkeklerin dişil gerçekliklerine ayak uydurma motivasyonlarının neden giderek azaldığına dair bir merak var. Erkekler için romantizmden vazgeçmek ne kadar zorsa, kadınlar için de 20. yüzyıl feminizasyon deneyinin gölgesinde kendi doğalarını kabul etmek o kadar zor.
Cinsel devrimin anaerkilliğinin ektiği kasırgayı biçiyorlar. Bu erkek neslini yaratan aynı annelerin, kızlarının 35 yaşında evlenmemiş ve çocuksuz olmasından yakınmalarını okumak daha da ironik.

KİMLİK KRİZİ

Aşağıda, danışmanlık yaptığım bir adama verdiğim bir yanıt var ve oldukça yaygın olarak gündeme gelen bir konuyla ilgili olarak blogda yayınlamak için yeterince anlayışlı olduğunu düşündüm. Sanırım siz de katılacaksınız.

"Rollo, kendinden ödün vermeden kadınlarla özdeşleşmek mümkün mü?"

Eğer bu adamın bilinçli bir çabasıysa, hayır.

Yine de güzel bir konuyu gündeme getirdiniz, açıkçası bir kadınla 'özdeşleşmekten' bahsettiğimde, bunun biraz açıklamaya ihtiyacı var. Bir kadınla 'özdeşleşmek' tam olarak nedir? Bu kelimenin kökü 'kimlik'tir, yani kim olduğunuz ve bireysel kişiliğinizi hangi özelliklerin, karakteristiklerin ve ilgi alanlarının oluşturduğu anlamına gelir. 'Kimlik' bir bakıma oldukça öznel ve ezoterik bir terimdir - sanatın ne olduğunu tanımlamaya çalışmak gibi - 'kimliğin' sizin ondan ne yaptığınız olduğu tartışılabilir.

Üniversitedeyken davranışsal psikoloji alanındaki uzmanlık alanım kişilik çalışmalarıydı ve size şunu söyleyebilirim ki

Kimliği neyin oluşturduğuna dair teoriler ve yorumlar. Bununla birlikte, neredeyse evrensel olarak kabul edilen bir madde, kimlik ve kişiliğin asla statik olmadığı ve etkileyen değişkenler ve koşullar nedeniyle postalanabilir ve değiştirilebilir olduğudur. Bunun çok belirgin bir örneği, savaştan travma sonrası stres bozukluğu ile dönen askerler olabilir - çok tanımlanabilir ve doğrulanabilir bir psikoz şekli. Bu insanlar değişmiş bireylerdir ve savaşın psikolojik zorluklarına maruz kaldıkları zamandan normalleşmiş bir hayata geri döndükleri zamana kadar kimlikleri değişmiştir. Bazıları kişiliklerini bir şekilde normale döndürme direncine sahipken, diğerleri ne yazık ki bunu başaramamıştır. Yine de her durumda değişim koşullar ve çevreden etkilenmiştir.

Aynı şekilde, çoğu genç erkek kendi kişisel koşullarına ve çevrelerine tabidir ve kişilikleri ve kimlikleri de bunu yansıtır. Doğuştan "kadınlar konusunda şanslı" olan bir erkek bunu kimliğine yansıtacaktır. Her ne sebeple olursa olsun düzenli kadın ilgisi görmeyen genç erkek bu durumu kimliğinde gösterecektir. Kendi hırslarına odaklanmış bir erkek de bunu kendi kişiliğine yansıtacaktır, ancak herkes için, koşullar kendi yaşamlarında belirli deneyimlerden yoksun hissetmelerine neden olduğunda, bu eski bir kimlik ile bu deneyime duyulan ihtiyacı karşılamak için yeni bir kimliğin değiştirilmesi veya oluşturulması arasında bir çatışma yaratır. Buna bir de cinsel deneyim için duyulan doğal kimyasal/hormonal arzu eklendiğinde, yoksunluğun bir erkeğin kimliği üzerinde ne kadar güçlü bir etkisi olduğunu görebilirsiniz.

Çok fazla sayıda genç erkek, kendileri için

Arzuladıkları kadın yakınlığını elde etmek için, kendi kişiliklerinde sevgilerinin hedefine daha çok *benzemeleri gerekir.* Özünde, bu ihtiyacı en iyi şekilde karşılayacağını düşündükleri kızla daha iyi eşleşmek için kendi kimliklerini şekillendirmek. Dolayısıyla, bu yakınlık (yani seks) ihtiyacını kolaylaştırmak için arzuladıkları kadının çıkarlarına daha iyi uyum sağlamak amacıyla kendi çıkarlarından ödün veren erkek örnekleri görüyoruz.

Hepimiz kadınların tekrarlamaktan çok hoşlandıkları eski klişeyi biliyoruz: "Erkekler sevişmek için her şeyi yapar" ve bu kesinlikle bireysel kimliklerini ve hatta bunu daha iyi kolaylaştırmak için koşullarını değiştirmekle sınırlı değildir.
Erkeklerin kendi hırslarına uyması için akademik liyakat yerine o üniversitedeki mevcut kadınlara göre bir üniversite seçmesi, hatta bir kadının seçtiği ve genç erkeğin takip ettiği önceden var olan bir ilişkiyi daha iyi sürdürmek için bir üniversite seçmesi çok yaygın bir örnektir. Bu seçimleri haklı çıkarmak için, bu 'kararı' kendisi için geçerli kılacak gerekçeler ve yeni zihinsel şemalar yaratarak kimliğini ve kişiliğini değiştirecektir. Bu, bir düzeyde gerçekten kendisi için verildiğini bildiği bir karar için bir ego koruma mekanizması haline gelir.

Bu, bu özdeşleşmenin sadece göze çarpan bir örneğidir, ancak erkeklerin (ve kadınların) sosyal adetler ve yapmacıklıklar olarak geçiştirdiği binlerce daha ince örnek mevcuttur. Hedefiyle yakınlaşmaya çalıştığında LJBF ("sadece arkadaş olalım") cümlesiyle karşılaşan 'Arkadaş Bölgesi'nde sıkışıp kalmış adam, onun yakın kabul edilebilirlik koşullarına uymak için kendisini nasıl daha iyi değiştirebileceğini öğrenmek için telefonda saatlerce onun dırdırını mutlulukla dinleyecektir.

Kadının uyumluluk kriteri olarak algıladığı şeye daha iyi uyacaksa,

kendi kişisel inançları hakkında bile kolayca "fikrini değiştirecektir"

onunla birlikte. Bu, kimlikten ödün vermektir - bir başkasının kabul edilebilirliğini sağlamak için kendi kişiliğini temelden ve gönüllü olarak değiştirmek.

İnançlarımıza yönelik bu tür bir meydan okumayla doğrudan ve açık bir şekilde karşı karşıya kaldığımızda doğal olarak geri çekiliriz - siz kendi kişiliğinizsiniz ve işvereniniz veya külfetli ebeveynleriniz size nasıl oy vermeniz gerektiğini (siyasi inanç) söyleseydi buna direnirdiniz, ancak konu kişilik ve cinsel / yakınlık ilgileri olduğunda ve gönüllü olarak yapıldığında, erkeklerin (ve bir dereceye kadar kadınların) yapacaklarının sınırlarını görmek şaşırtıcıdır.

Erkekler, yakınlık hiç yaşanmamış olsa bile uzun mesafeli bir ilişkinin (LDR) arzu edilen bir düzenleme olduğu fikrini benimseyecektir çünkü bu yakınlık potansiyeli algılanan bir olasılıktır. Aynı erkekler, "ilişkilerinin neden farklı olduğu" ve "aşkın her şeyi fethedeceğine" "inandıkları" konusunda akıllarına gelen her türlü gerekçeyi öne sürecek, ancak kadın ya da erkek "aldattığında" ya da ilişkiyi kopardığında ve erkek LDR'lerin aslında kötü bir olasılık olduğu yönündeki önceki (ancak yeni olduğunu düşündüğü) anlayışına geri döndüğünde tam bir daire çizecektir. Kimliği değişmiş ve sonra koşullarına uyum sağlamak için tekrar değişmiştir.

Ancak, bu onun hiçbir zaman gerçekten değişmediği ya da ilk etapta böyle bir inanca sahip olmadığı anlamına gelmez. Bu adamlar o dönemde bir yalan makinesi testine girmiş olsalardı, bunun gerçek olarak kabul ettikleri şey olup olmadığı sorulduğunda gerçekten de geçerlerdi. İnsanlar bir sorunu tümdengelim yoluyla en iyi çözen şeyi yaparlar ve bu adam sadece tümdengelimci pragmatizmin ilkelerini takip etmektedir.

"Sekse ihtiyacım var + kadınlar istediğim sekse sahip + kadınların

bana seks yapmak için ne istediğini keşfetmeliyim + kadınlara sor + kadınlar X istiyor = Yapacağım

X'i daha iyi kolaylaştırmak için seks yapmak ve kendi kimliğimi değiştirmek."

Bu kadar kolay olması gerekir, ancak kadınlar çoğu zaman X'in gerçekte ne olduğunun farkında olmadıklarından veya X kendi koşullarına, doğuştan gelen hipergamisine vb. bağlı olarak sürekli değişime tabi olduğundan, durum nadiren böyledir.

Şimdi, tüm bunlardan sonra, bir erkek ve bir kadının gerçekten ortak ilgi alanlarını paylaşmaları mümkün mü? Tabii ki mümkündür. Gerçekten de Nascar ya da Hokey'den sizin kadar hoşlanan mükemmel güzellikte bir kadın bulabilirsiniz. Derin deniz balıkçılığına olan tutkunuzu gerçekten paylaşan bir kadın bulabilirsiniz. Ortak ilgi alanlarını paylaşmak alışılmadık bir durum değildir, bir bağlantıyı daha iyi kolaylaştırmak için ilginizi değiştirdiğinizde onu zorlamış olursunuz.

Gerçek ilgi alanları ile yaratılmış ilgi alanları arasındaki bu tespiti yapmak, ayrılması gereken saçtır. Ben şahsen, hoşlandıkları bir kıza teklifte bulunmak için daha iyi bir yerde olmak amacıyla kariyerlerini değiştiren erkeklere tavsiyelerde bulundum. Kendilerine olan ilgilerine hiçbir zaman karşılık vermeyen kadınlara daha yakın yaşamak için binlerce kilometre uzağa taşınan ama yine de kendilerini onunla özdeşleştirmeye çalışan erkekler tanıyorum.

40 yıllık evlilikleri olan 65 yaşında erkekler tanıyorum, kadınla yakınlık yıllar önce çözülmüş olsa bile hala eşleriyle özdeşleşmeye çalışıyorlar çünkü bu kimlik uzlaşmasını ondan seks almanın standart bir yolu olarak içselleştirmişler. Eşlerinin kendilerinden beklentileri onların kimliği haline gelmiştir ve 65 yaşında bu zihinsel şema o kadar egoya yatırım yapar hale gelmiştir ki, durumlarına ışık tutacak hiçbir şey onları aksi yönde ikna edemez.

Bu 'Kimlik Krizi' ile ilgili en ironik şey ise en az

Çoğu kadın için çekici olan şey, kimliğini toptan satmak bir yana, onu yatıştırmak için kimliğinin herhangi bir parçasından ödün vermeye istekli bir erkektir. Kadınlar doğal olarak bu erkeksi bağımsızlığa ilgi duyarlar çünkü bu bağımsızlık çok güçlü bir güvenlik işaretini ve bu güvenliği ona (ve sahip olabileceği çocuklara) sağlama potansiyelini temsil eder.

Kadınlar "her dediğini yapacak" bir erkek istemezler çünkü bu, erkeğin cinsel birleşme ihtimaliyle bile satın alınabileceği mesajını verir. Bu neden güvensizlik ve güven eksikliğinden başka bir şeye işaret etsin ki? Kadınlar kendilerine "Hayır" denmesini isterler ve kendi çıkarlarına, inançlarına ve hırslarına sadık kalmak için cinsel dürtülerini (erkekler üzerinde ne kadar güçlü olduğunu çok iyi bildikleri için) askıya alacak bir erkeği seçerek (evlilikte bile) doğru seçimi yaptığını teyit etmek için erkeğin bunu söyleme kararlılığını sürekli olarak test ederler (diğer bir deyişle bok testi).

Bu durum kadına, erkeğin hedeflerinin ve kararlılığının, onun üzerindeki tek gerçek gücü olan cinselliğini gölgede bıraktığı mesajını verir. Bu, **ödül olan,** 'büyük av' olan, diğer kadınlarla uğruna rekabet edilecek erkektir.

RÜYA KIZLAR VE DİNAMİTLİ ÇOCUKLAR

"Kendini sevmek, kendini ihmal etmek kadar büyük bir günah değildir." - V. Henry

Gurur insanların kafasını çok karıştıran bir konudur. Kendimizle gurur duymak, başarılarımızla gurur duymak sağlıklı bir şeydir; çok gerçek bir özgüven kaynağıdır.

Alçakgönüllülük de takdire şayan bir niteliktir, beni yanlış anlamayın, ancak alçakgönüllülük yalnızca kendi yeteneklerinizden emin olduğunuzda gerçektir. Kazanabileceğini bildiği halde girmemeyi seçtiği bir kavgadan çekip gitmek için alçakgönüllü bir adam olmak gerekir. Genel olarak alçakgönüllülük sadece kendi kendini tatmin eder, çünkü nadiren başkaları bunu alçakgönüllülük olarak takdir eder (yeteneklerinizi bilenler) ve korkaklık ya da en iyi ihtimalle güven eksikliği olarak görmezler.

Gurur genellikle kibirli görünür çünkü daha az başarılı insanlar kıskanç olur ve daha iyi başarılara sahip insanlar onları sizden daha az düşünür. Çok mükemmel görünmemek çok önemlidir, ancak omurgasız görünmemek de aynı derecede önemlidir.

"Gururlu" olmak bambaşka bir şeydir ve kopukluk da burada ortaya çıkmaktadır.

birçok AFC'ye, özellikle de ahlak, şövalyelik, onur vb. konularda güçlü ego yatırımları olanlara gelir. Benim eski AFC benliğim de bununla mücadele ederdi. AFC kendini yüceltir; kendini küçümser çünkü hatalı bir şekilde bu ideolojinin onu sürüden ayıracağına ve "diğer erkeklere benzememesini" sağlayacağına inanır. Yanlışlıkla bu konuda benzersiz olduğuna inanır, oysa aslında düşüncesi çoğunluğun zihniyetidir.

Neden? Cevap için tek yapmanız gereken, blog/forum yorum başlıklarında topluluğu yeni keşfedenlerin en yaygın yanıtlarına bakmak.

Sıfırdan PUA'ya geçen ve sonra bunu bir tür baştan çıkarıcı kimliğe dönüştüren bazı adamlar olduğundan hiç şüphem yok. Ayrıca bunların nadir istisnalar olduğunu da iddia ediyorum.

Erkekler benimki gibi topluluk forumlarını ya da blogları çok fazla kadın buldukları için aramazlar. Google'da arıyorlar çünkü yaptıkları şey istedikleri sonuçları üretmiyor. Tam da çoğu eklentinin Game'i eleştirdiği şeyi yapıyorlar - bir senaryoya göre çalışıyorlar.

PUA teknikleriyle ilgili olarak bir senaryoya özerk bir şekilde bağlı kalmanın kusurlarına işaret etmeyi severler; "kendiniz" değil, sosyal bir robot olursunuz; ancak karşı taraftan bakıldığında, şu anda yaptığınız veya bir AFC olarak yaptığınız şey de aynı şekilde senaryodur. Tek fark ve çok daha sinsi olan, toplumun bir bütün olarak onlara bir ömür boyu kişisel yatırımlar olarak şartlandırdığı bu AFC "senaryolarını" içselleştirmiş olmalarıdır.

AFC zihniyetinizi kişisel çıkara dayalı bir zihniyet için bıraktıktan sonra ne oldu? Muhtemelen sonuçları görmeye başladınız. Daha önce ulaşamadığınız kalibrede kadınlarla birlikte olabilirsiniz ve bunun için tek yapmanız gereken, enayi davranış ve zihniyetinizi öz ilgi ve öz önceliğe dayalı bir zihniyetle değiştirmekti. Kendinizi bir pislik gibi hissedebilirsiniz, insanlar değiştiğinizi söyleyebilir, sizi acımasız olmakla ya da olmadığınız biri gibi davranmakla suçlayabilir ama sonuçlara itiraz edemezsiniz.

PUA idealinin en büyük tehlikelerinden biri, AFCizmin temel sorununu (daha iyi bir terim olmadığı için) ele almak için hiçbir şey yapmamasıdır. AFC'ler AFC olmayı bırakmak istemiyorlar. Büyük ölçüde, sadece ONEitis'lerinin (veya "rüya kızlarının") onlarla uzun süreli ilişki kurmasını ve ardından rahat bir 'sadece kendileri olma' durumuna geri dönmelerini istiyorlar. Neil Strauss'un *The Game kitabına* göre, tavlamanın vaftiz babası Mystery bile, tüm PUA hünerlerine rağmen, PUA senaryolarının Katya (ONEitis'i) ile tek eşli bir LTR'de onun için hiçbir şey yapmadığını fark ettiğinde, mızmız, sınırda intihara meyilli bir aptala dönüşür. Modern tarihin en kötü şöhretli PUA'sı hala bir AFC'ydi, çünkü o zihniyeti, o AFC içselleştirmesini öldürmemişti - içindeki AFC'yi öldürmemişti.

Çok yaygın bir başka olay da, daha fazla Oyun anlayışlı olma yolunda ilerleme kaydeden ve sonuç olarak "rüya kızını" elde eden, ancak onunla bir LTR'ye girdikten sonra Beta çerçevesine geri döndükten sonra onu kaybeden "reformlu" AFC'dir. PUA'nın kurucu babası Ross Jefferies'in büyük bir hayranı değilim, ancak bir keresinde çok derin bir şey söylemişti, "Bu ahmaklara PUA becerilerini öğretmek çocuklara dinamit vermek gibidir" dedi. Bu muhtemelen onun fark ettiğinden daha doğrudur, çünkü felaket potansiyeli çok daha yüksektir. Çoğu

erkek o sihirli değneği ister.

Onlara kızı getirecek sihirli formül, ancak Beta doğalarının çok uzun zamandır hayalini kurduğu pastoral LTR için onları hazırlamak için hiçbir şey yapmaz.

Erkek olmazlar, dinamitli çocuk olurlar. Peki, Oyun'u öğrenmenin bir sonucu olarak sonunda Rüya Kız'ını elde eden adam, kız onu terk ettiğinde "sahip olabileceği en iyi şeyi" kaybettiğinde umutsuz ve intihara meyilli hale geldiğinde gerçekten şaşırıyor muyuz? ONEitis'inin bir BPD (borderline kişilik bozukluğu) kızı olduğu ortaya çıktığında ve hayatının hırsları, Oyun sonrası bir LTR ile başa çıkmaya hazırlıksız olduğu için bir ölüm sarmalına girdiğinde şok oluyor muyuz?

Herhangi bir kadını elde etmek için sadece PUA becerilerini kullanmanın sorunu, bazen gerçekten *herhangi bir* kadını elde etmenizdir. Tekniğin bir parçası olarak öğretilen hiçbir inceleme süreci, hiçbir ayırt etme yoktur. AFC'ler yeni buldukları PUA özgüvenlerinden ve daha ateşli kadınları elde etmekten, eski arkadaş bölgesi kızlarının ilgisini çekmekten veya hiç kadın elde etmekten o kadar etkileniyorlar ki, kiminle ilişki kurmaları gerektiğini düşünmek için motivasyonları yok. Duygusal olarak manipülatif kadınlara ve özellikle de daha önce sahip oldukları her şeyden daha çekici olduklarında hazırlıksızlar. Takıntı yaparlar. Tahmin edilebileceği gibi ONEitis'e yakalanırlar, ancak daha önce asla elde edemeyecekleri bir kadın için intihar edebilecek kadar aşırı bir ONEitis geliştirirler.

Şunu unutmayın, PUA becerileri araçlardır ve değerli olanlardır, ancak olumlu bir erkeksi zihniyet benimsemek sizi daha fazlasına hazırlar. Bir AFC'nin kendisini derin sosyal ve psikolojik şemalardan ayırması gerekir - bir ömür boyu onu kişiliğine içselleştirmeye şartlandırdığı kendi kendini kandırmalarını öğrenmesi gerekir. Bir AFC'ye daha önce

oyun becerileri kazandırmak

bu geçiş onu sadece bir LTR'de hayal kırıklığına ve umutsuzluğa mahkum edecektir. Asıl önemli ders, yeni, kendinden emin, pozitif erkeksi zihniyetinizi uygulamak için gerekli araç ve teknikleri öğrenirken, bu eski, Beta düşünce tarzını bir kenara bırakmaktır.

BETA'YI ÖLDÜR

Rational Male blog okuyucusu Paul, muhtemelen bana en çok sorulan tavsiye için rehberliğimi istedi:

"Blogunuzu baştan sona okudum ve en büyük sorunum, betayı nasıl öldüreceğim? Yattığım, hatta takıldığım her kıza karşı bir şeyler hissediyorum. Tek gecelik bir ilişki olsa ya da kız erkek arkadaşını benimle aldatıyor olsa bile. Sanki kendimi hiç kontrol edemiyorum; sanki yattığı her erkek için acı çeken bir kızım."

Keşke Paul için gerçekten kesin bir cevabım olsaydı. Erkeklerin içlerindeki Beta'yı öldürmek için takip edebilecekleri adım adım bir program, evrensel bir şablon oluşturabilseydim, en çılgın hayallerimin ötesinde zengin olurdum. Tıpkı Alfa Buda (Cory Worthington) hakkında söylediğim gibi, Alfa'nın özünü şişelemenin bir yolunu bulabilseydim, hayatım boyunca hazır olurdum.

Gerçek şu ki, bunun basit bir cevabı yoktur, çünkü her erkeğin koşulları kendine özgüdür. Sorunlarının ortak kökleri ve dişil Matris içinde çalışan cinsel stratejiler (Beta Oyunu) formüle etmeye çalışmanın sonucu olarak oluşan ortak zihniyetler olduğundan emin olmak için, ancak bu zihinsel şemaları geri almak ve daha iyi işlevsel bir cinsel stratejiyi yeniden oluşturmak bireye özgüdür.

Oyunun olması gerektiği kadar ciddiye alınmamasının en büyük nedeninin bu olduğunu düşünüyorum - kendi öz analizinizi yapmak ve ardından kendinizi yeniden yaratmak için bir strateji oluşturmak çok fazla iş.

PUA gurularının ve son on yılın Oyun yarı tanrılarının yılan yağı satıcıları gibi çok ucuz görünmesinin nedenlerinden biri, erkeklerin sonunda yüzleşmek zorunda kaldıkları iç Beta'yı gerçekten öldürmek için gerekli olan kişiselleştirme derecesini hesaba katmamalarıdır. Bu, tavlama seminerleri veren erkeklerin ele almayı tercih etmedikleri içselleştirilmiş bir Oyun unsurudur çünkü başarı dereceniz, hatta başarıyı nasıl ölçtüğünüz bile tamamen size bağlıdır. Daha önce hiç ulaşamadığınız kızlarla takılmak tavlama DVD'leri sattırabilir ama kişiliğinizin iç işleyişini değiştirmek çok daha zor bir iştir. Eğer bir kitapçının 'kendi kendine yardım' psikolojisi bölümüne bakıp neden bu konuda bu kadar çok kitap yayınlandığını merak ettiyseniz, bunun nedeni tam da bu dinamiktir - kişinin hayatında köklü bir değişiklik yapmak, çok az insanın sabır ve azim gösterebileceği bir çaba gerektirir.

Tüm bunları akılda tutarak şunu söylememe izin verin, sizin için bir haritam yok - olduğunu söyleyen herkes size bir şey satıyor demektir - ancak size doğru yönü göstermeye çalışacağım. Neyin işe yarayacağını söyleyemem, bunu ancak siz kendiniz bulabilirsiniz, ancak kendinizi değiştirmenin zaman alan bir süreç olduğunu aklınızda tutmaya çalışın.

İçsel bir Oyun durumu kişiliğine geçişi daha kolay olan erkekler için bile, bu hala devam eden bir süreçtir. Kendimi en azından daha az Alfa olarak düşünmek istiyorum, ancak bu zaman zaman tökezlemediğim anlamına gelmiyor.

Süreçten kastım budur; kurşun geçirmez olmayacaksınız ve size atılan her bok testini geçmeyeceksiniz, ancak yeni farkındalığınız nedeniyle yanlış yaptığınız şeylerden öğreneceğinizi ve bir dahaki sefere uyum sağlayacağınızı bilerek cesaretlendirin. Her şeyi anladığınızı, bir Alfa olduğunuzu bildiğiniz büyük bir varış anı yoktur ya da bu terimi sevmiyorsanız, Oyunu tamamen içselleştirdiğiniz kesin bir nokta yoktur. Oyunu tamamladığınıza dair bir sertifika almazsınız. Bununla birlikte, düşüncenizi kesin olarak değiştirebilirsiniz - bu her zaman devam eder.

Bilmek Savaşın Yarısıdır

Eğer içselleştirmede gerçekten bir ilk adım varsa, o da kendinizi eğitmekten geçmelidir. Bu aslında en zor görevlerden biridir. Blogumun bir okuyucusuysanız ya da bir kavram olarak Oyun'un en azından periferik olarak farkındaysanız, bu oldukça açık görünecektir, ancak hala takılı olan, hala doğmadan önce onlar için feminizasyon tarafından reçete edilen bir düşünce tarzına kilitlenmiş olan bütün bir erkek dünyası olduğunu unutmayın. Bunların sadece bir kısmı Oyun ve pozitif erkekliği düşünmeye yatkın olacak ve daha da azı bunun değerini görecektir.

Bizim bakış açımıza göre bu doğal bir mesele gibi görünüyor. Kitapları/blogları okuyoruz, kavramlara ve terimlere aşina oluyoruz, işe yarayabilecek olanları seçiyoruz, fikirleri deniyoruz, geçerliliklerini değerlendiriyoruz ve benimsiyor ya da bir kenara atıyoruz. Ancak fişe takılı olmayanlar için aşikar olan şeyler, fişe takılı olanlar için küfür gibi görünüyor.

Fişi çektiğinizde "eğitiminiz" sona ermez. Aslında iddia ediyorum ki

Artık bir şeyleri uygulamaya koyduğunuz için yeni bir zihniyeti içselleştirmenin daha da hayati olduğunu. Kırmızı hapı geri tüküren erkeklere hatırlattığım bir şey de geri dönüşün olmadığıdır. Game'i keşfeden ve sosyal becerilerden yoksun oldukları için uygulayamayan ya da PUArtistry'nin hayallerindeki kızı becermek için kolay sihirli formülleri olduğuna kendilerini ikna eden birçok hayal kırıklığına uğramış erkek, cinsiyetler arası sosyal dinamikler konusundaki eski cehaletlerinin rahat kabuğuna geri dönmek isteme eğilimindedir. Ancak geri dönüş olmadığını fark ederler.
Nereye dönerlerse dönsünler kör oldukları gerçeği görüyorlar. Sosyal etkileşimler, kadınsılaşma, normal olarak kabul etmeye koşullandıkları çiğ anlaşma - tüm bunlar onlara kaçındıkları gerçeği incelikle hatırlatıyor ve bundan nefret ediyorlar. Ona karşı düşmanca davranırlar.

Bunu ekliyorum çünkü pozitif erkekliği içselleştirmeye geçiş yapan erkekler için bu çok gerçek bir tehlike. Aynı açıdan, artık Oyun gerçeklerine ve kendinizi içinde bulduğunuz fişe takılmamış gerçekliğe karşı daha duyarlı hale geldiniz (ya da gelmelisiniz). Etrafınızdaki işaretleri görmek için normal olduğunu düşündüğünüz şeyden bir ayrılma noktası vardır. Kolay bir örnek, popüler medyada cinsiyetle ilgili herhangi bir konuyu gerçekten düşünmektir.

Bir şarkı duyacak, bir sit-com izleyecek, yemek odasında bir konuşmaya kulak misafiri olacak ve kadın önceliğiyle yeniden şekillendirilen bir kültürün temel varsayımlarıyla nasıl kuşatıldığınızı fark etmeye başlayacaksınız. Tüm bunlar içindeki konumunuzun ne olduğunu anlamak, yeni bir zihniyeti içselleştirmek veya eski düşünce yapınıza geri dönmek için çok önemlidir.

Değişimin Uygulanması

Kendiniz için yeni bir gerçek olarak görmeye başladığınız şeyi uygulamanın hayati önem taşıdığı aşikâr olmalıdır. İnternetten çıkmanız ve burada ve başka yerlerde öğrendiğiniz teorileri sahada test etmeniz gerekir. Bu ister kulüplerde kadınlara yaklaşmak, ister eşinize, hatta iş yerinde muhatap olduğunuz kadınlara karşı yeni bir tutum benimsemek anlamına gelsin, bu gerçekten size kalmış.

Değişimi uygulamanın en zor kısmı, sizi tanıyan insanların yeni sizin geçerliliğinizi sorgulamasının yarattığı ilk şoktur. Yeni bir şehre taşınsanız, sosyal çevrenizi tamamen değiştirseniz ve pislik bir Alfa rolünü oynasanız, kimsenin bundan haberi olmaz.

Ancak, sizi yıllardır tanıyanlara karşı kişiliğinizde radikal bir değişiklik yaparsanız, "olmadığı bir şey olmaya çalışan" bir pozcu olursunuz.

İnsanların öngörülebilirliğe ihtiyacı vardır - bu onlara başkaları üzerinde kontrol hissi verir. Kendinizi değiştirdiğinizde ya da kişiliğiniz bir dış güç tarafından değiştirildiğinde, bu öngörülebilirlik için bir tehdittir, bu nedenle mantıklı olan, başkalarının bizi yerimize geri koymaya çalışmasıdır. Ayıplamak kadınlar için doğal bir taktiktir, ancak sizi her zaman kendi çerçevelerine geri sokmaya çalışırlar. Esasen başkalarının yorumladığı tehdit budur; yeni siz bir çerçeve kapmadır. Bunu bir anda yaparsanız, insanlar kişiliğinizi yanmış olmanın verdiği samimiyetsiz bir tepki olmakla suçlayacaktır. Bunu kurnazca ve ısrarla belli bir süre içinde yaparsanız, insanlar değişimi gerçek olarak kabul etmeye daha istekli olacaktır. Değişim konusunda her zaman ısrarcı olun, ancak asla çok hızlı olmayın.

Bunu hatırlamak önemlidir çünkü arkadaşlarınız sizin

dönüşümünüzdeki en büyük şüphe kaynağıdır. İyi niyetli olabilirler, ancak bu niyetin *sizin* iyiliğinizi değil, normalliği görme arzusundan kaynaklandığını anlayın. Hoşlandığınız eski bir kız arkadaşınız yeni size ilk kez "pislik" dediğinde, bu sistemde bir tür şok etkisi yaratır. Her şeyi yoluna koymak isteyen eski sizde her zaman bu bıçak darbesi vardır, ancak bu alınma dürtüsüne direnmeniz gerekir. Hayatınız boyunca öğrendikleriniz size başkalarını ve özellikle de yatmak istediğiniz kızları gücendirmemeyi öğretmişken, bir gurur vesilesi olarak "evet, ben bir pisliğim" demek gerçekten zor. Bu içinizdeki Beta'nın mantığına aykırı. Kulağa ne kadar sadistçe gelse de, birlikte olmak istediğiniz kadınları dolaylı olarak rahatsız etme kapasiteniz için daha tutarlı bir şekilde ödüllendirileceksiniz, ancak bunun Beta siz ve gelişmekte olan Alfa siz arasında yarattığı iç çatışma, uzlaştırılması en zor kısımdır. Çoğu erkeğin geçiş sürecinde başarısız olduğu yer burasıdır ve bunun başlıca nedeni duygularını kontrol altında tutma konusunda deneyimsiz olmalarıdır.

Estetik ve Sosyal Robotlar

Bu, kadınsı koşullanmanızın size öğrettiği her şeye ters gelecektir, ancak erkekler Gerçek Romantiklerdir, kadınlar sadece nadiren takdir edilen romantizm için araçlardır. Cinsel devrim sonrası feminizasyonun erkeklerle ilgili en büyük şikayetlerinden biri, erkeklerin kadınsı yönleriyle temas halinde olmadıklarına dair önceden paketlenmiş bir fikirdi.

"Duygularımızla temas halinde değildik". Tanrı Carl Jung'un çürümüş cesedini, popüler kültürü her bir cinsiyetin eşit, ancak ifade edilmemiş, dişil ve eril enerjilere sahip olduğuna ikna ettiği için cehenneme kadar lanetlesin. Batı kültürü Jung teorisi ile o kadar doyuruldu ki

böyle kabul ediyor. İdealize edilmiş bir hedef devletin cinsiyetsiz, androjen bir toplum olduğuna inanmak normalleşti.

Laf kalabalığı bir yana, son 50 yıla kadar duygular konusunda kendini en fazla kontrol edebilen cins erkekler olmuştur. Erkekleri kadınlar için daha sevimli kılan da bu çekince olmuştur. Ya kadınların çözmesi gereken esrarengiz şairler ve sanatçılar olarak ya da her ölçülü duygu ifadesi başlı başına bir olay olan doğal stoacılar olarak, erkeklerin klasik duygusal erişilemezlik çekincesi kadınların erkeklere daha fazla ilgi duymasını sağlamıştır.

Çağdaş toplumda erkekler, bir kadının yakınlığına erişmenin birincil yolu olarak kendilerini ifade etmeye teşvik edilmektedir - esasen tam ifşaatla çözülecek her türlü gizem duygusunu öldürmektedir. Beyin fonksiyonlarındaki cinsiyet farklılıkları bir yana, tahminimce erkekler sosyal olarak daha çekingen bir duygu ifadesi geliştirmişlerdir, bunun nedeni çocuksu bir güvensizlik değil, kadınlarda ilgi uyandırmak için çok tutarlı bir şekilde işe yaramasıdır. Bu çağda öyle değil. Erkek çocuklar ve erkekler her durumda duygusal ifadenin sorunları çözmenin bir yolu olduğunu düşünmeye şartlandırılıyor. Erkekler ağlamaz, bir amaçla ortaya atılmıştır.

Kolayca ifade edilen duygular evrimleşmiş kadınsı bir özelliktir. Bu, erkeklerin en yoğun duygular dışında her şeye karşı ölü sosyal robotlar haline gelmesi gerektiği anlamına gelmez, sadece bu ifadenin aşırı kullanımla ucuzlatılması normalleşmiştir. Bir erkeğin duygularını dışa vurması, genellikle gerçek takdirden yoksun olan kadınlar için nadiren verilen ilahi hediyeler olmalıdır.

Öğrendiklerinizi Unutun

Uzun süredir duygusal olarak ulaşılabilir olmaya şartlanmış bir Beta erkeği için bu duyguları kapatmak çok zordur. İyi haber şu ki, bunu yapmanızı önermiyorum. Önerdiğim şey, duygusal duyguları bu kadar kolay geliştirme nedenlerinizi öğrenmemenizdir. Yanmanın bir sonucu olarak duygusal olarak soğumak kolaydır, kendinizi gerçekten iyi hissettiğinizde bu duygusallığı tekrar kontrol altına almak çok daha uzun bir emirdir. Duygularımız bizi insan ve insancıl yapar. Bunu insan deneyiminin bir parçası olarak kabul etmek önemlidir, ancak aynı derecede önemli olan bir başka şey de bunun size karşı ne kadar kolay kullanıldığını görmektir. Neden bu kadar kolay duygusal olduğunuzun nedenlerini öğrenmeniz gerekir. Belki terk edilme sorunlarıdır, belki de yetiştirilme tarzınızdaki daha kasıtlı bir koşullanmadır, ancak bunu kontrol etmenin ilk kısmı onu tanımaktır...

Lisede, Sürücü Eğitimi dersinde, patinajla birlikte dönmek yerine patinaja doğru dönmenin öğretildiğini hatırlıyor musunuz? Araba kullanırken kendimizi bir patinajın içinde bulduğumuzda doğal dürtümüz frene basmak ve/veya daha da kötüsü patinajla birlikte dönmektir. Kendimizi koruma içgüdümüzdeki her şey bize bunu yapmamızı söyler, ancak bunun tek yaptığı zaten tehlikeli olan bir durumu daha da kötüleştirmektir. Ancak, bize frene basmamamız ve patinajla birlikte değil, patinajın içine doğru dönmemiz öğretildiğinde ve bunu uyguladığımızda, çoğu zaman bunu varsayılan tepkimiz haline getiririz ve arabanın kendini düzelttiğini, felaketten kaçındığımızı ve yolda güvenli bir şekilde ilerlemeye devam ettiğimizi görürüz.

Rotanızı düzeltmek için eski davranışları unutmanız ve yenilerini koşullandırmanız gerekir. Bu pratik ve tekrar gerektirir - başka türlü tepki verilmesi gerektiğini düşündüğünüz koşullar karşısında bile. Azmin yerini hiçbir şey tutamaz.

Kendiniz hakkındaki düşüncelerinizi değiştirmek ilk adımdır. Bu aslında

Erkekler için en zor adımdır çünkü çoğu, kendileri hakkında yeni bir düşünce tarzını içselleştirmeleri gerektiğine inanmak istemez. Uyuşukluk, çoğunlukla, çoğu erkeğin değişmek istememesinin birincil nedeni olabilir. Mevcut durumlarında neden mutlu olduklarına dair kendilerine gerekçeler yaratmak, eleştirel bir şekilde yüzleşmek ve gerçek bir değişim başlatmaktan çok daha kolaydır.

Ne yazık ki, size sihirli bir şekilde olmayı umduğunuz Erkeğe dönüşmenize yardımcı olacak standart bir program veremem. Bu rotayı yalnızca siz belirleyebilirsiniz, ancak şunu söyleyebilirim ki, olmak istediğiniz Adam harekete geçmenizi gerektirir. Kendi memnuniyetiniz için kale direkleri her zaman sizden uzaklaşmaya devam edecektir ve bu iyi bir şeydir. Büyümemiz, olgunlaşmamız ve zorlukların üstesinden gelme kapasitesi geliştirmemiz için bize ilham veren şey budur.

Ancak tüm bunlar sizin harekete geçmenizi gerektirir.

Tüm tavsiyeleri gözden geçirebilir ve bu kitaptan, blogumdan ve genel olarak topluluktan bilgeliği eleyebilirsiniz, ancak harekete geçmezseniz bunların hiçbiri sizin için bir anlam ifade etmeyecektir. Genç erkeklere danışmanlık yaptığım, onlara her türlü tavsiyeyi verdiğim ve bunları uygulamaya koymaları için onları teşvik ettiğim, ancak sürekli olarak motivasyon bulamadıklarından yakındıkları tüm zamanları hatırlamaya başlayamam. Çoğu zaman, olduklarından daha fazlası olmak için kıçlarının altındaki ateşi gerçekten yakmaları için travmatik bir deneyim yaşamaları ya da kaybedecek hiçbir şeylerinin kalmaması gerekir.

Kendimi bir motivasyon konuşmacısı olarak görmüyorum, ancak bir noktada uçurumu geçmeniz ve kendinizle ilgili fikrinizi değiştirmeniz gerekiyor. Bunu yapmalısınız.

Beta sizi öldürün, daha fazlası olmak için. Elde ettiklerinizi ancak yaptıklarınızı yapmaya devam ederseniz elde edersiniz.

TEŞEKKÜR

Şu anda 17 yılı aşkın süredir harika bir evliliğim var, ancak evliliğin erkekler için hiçbir kadının tam olarak anlayamayacağı veya takdir edemeyeceği hayat değiştiren fedakarlıklar içerdiği gerçeğini şekerle kaplamayacağım. Burada dört bölüm okuduktan sonra evlilik kurumuna karşı olabileceğim fikri ortaya çıkacaktır. Bunun farkındayım ve blogumda ve birkaç topluluk forumunda yeterince ele aldım, ancak kayıt için, evlilik karşıtı değilim. Ben bilgisiz, Pollyanna'cı, geleceğini görmeliydimci, ONEitis yakıtlı, utanç kaynaklı, iflasa mahkum, çocuklarımı yaralayan, hayatıma zarar veren evlilik karşıtıyım.

Bir kadın sizi hafife aldığında sizi sever. Kulağa garip geliyor biliyorum ama bu, size yaltaklanmadığı ve evliliğinizin 10. yılında olduğunuz ve bunun günlük konuşmanın bir parçası olduğu zamandır. "Tamam, seni seviyorum, hoşça kal" her telefon görüşmesinin sonunda. Bunu düşünmüyorsunuz, çünkü buna ihtiyacınız yok.

"Seni sevdiğini nasıl anlarsın?" diye soruyorsan İşin içinde değilsiniz. Ancak bu aşinalık ve düzenli rahatlık ortadan kalktığında bunu takdir edebilir. Sevginin sıradanlığı bir kez yerleştiğinde kadınlar bunu nadiren açıkça ifade edecektir - aslında ifade *sizden* beklenen şey olacaktır - bu yüzden onu aramanız gerekir

gizlice.

Sevgililer Günü'nde ya da Yıldönümünüzde Hallmark kartınızda okuduğunuz tüm o çiçekli zırvalar başkası tarafından yazılmıştır. Ara sıra bu tür takdir jestleri yapmak güzel olsa da, ağaçlar için ormanı görmek daha önemlidir. Önemli olan tek tek sevgi ya da takdir gösterileri değil, her ikinizin de her gün düzenli olarak yaptıklarınızın bütünüdür. Bir Cumartesi sabahı birlikte üç yüzüncü kase yulaf ezmesini yedikten ve çocuklarınız televizyon kumandasını kontrol etmek için kavga ederken siz kahvaltı masasında oturup bu ay hangi faturaların önce ödenmesi gerektiğini ve çimlerin ne kadar çok biçilmesi gerektiğini tartıştıktan sonra, aşkı ve evliliği tanımlayan şey sizin ve onun ne olduğunuzdur.

Evet, *tam da* onu sararken ya da tabak çevirme sıranızda onu yukarı taşımayı düşünürken asla düşünmeyeceğiniz şeyler.

Evlilik budur; ille de sıkıcı olması gerekmez (gerçi çoğu zaman sıkıcı da olabilir), ama sıradandır. Normaldir, yaygındır ya da öyle hale gelir. Dünya gezegeninde sizinle tamamen aynı şeyleri yapan kaç kişinin yaşadığını, evlendiğini ve öldüğünü düşünün. Evliliğin gerçek sınavı budur ve bunu deneyimlememiş hiç kimse anlamlı bir ilişki kuramaz.

Mutlu, Oprah'laştırılmış fikir, "taze tutmanız" gerektiğidir, ancak bir gece tazelendikten ve Wal-Mart iç çamaşırları çamaşır sepetinde olduktan ve ertesi sabah çocukları geceyi kız kardeşlerinin evinde geçirdikten sonra bile, her zaman sahip olduğunuz günlük evliliğe geri dönersiniz.

Bu, size Evlilik Hedefi satılırken kimsenin bahsetmediği şeydir - aradığınızı düşünmeye şartlandırıldığınız BİR'i bulduktan veya "doğru şeyi yaptıktan" ve onunla evlendikten hemen sonra gelen "şimdi ne olacak?" hissi, çünkü onunla 3 ay boyunca maraton seksi yaptıktan *sonra* aniden dini yeniden keşfetti ve hamileliği iptal etmedi.

Takdir

Bence çoğu erkeğin benzersiz bir şekilde kendini kandırdığı şey, fedakarlıkları için kadınlar tarafından eninde sonunda takdir edilecek olmalarıdır.

Bunu şimdi öğren, öğrenemeyeceksin. Olamazsınız çünkü kadınlar temelde bir erkeğin kendi gerçekliğini kolaylaştırmak için yaptığı fedakarlıkları takdir etmek bir yana, tam olarak fark etme kapasitesinden yoksundur. Tanıdığınız en aydınlanmış, kadirşinas kadın bile hala dişil merkezli bir gerçeklik içinde hareket etmektedir.

Erkeklerin onu onurlandırmak, saygı duymak ve sevmek için gerekli kişisel fedakârlıkları yapması olağan bir durumdur. Bunları yapmanız *gerekiyor.* Ona daha iyi bir hayat sağlamak için hırslarınızı ve potansiyelinizi mi feda ettiniz? Yapmanız gerekiyordu. Günaha karşı direndiniz ve karınızı sevişmeye ve gitmeye hazır olan seksi sekreterle aldatmadınız mı? Yapmanız gerekiyordu. Evliliğinizi, evinizi, ailenizi vs. sürdürmekle ilgili sorumluluklarınız ortaktır - bunlar beklenir. Sadece yokluklarında, eksikliklerinde ve başarısızlıklarında takdir edilirler.

Bu, dişil merkezli gerçekliğin bütünlüğüdür. Erkekler yalnızca dişil gerçekliği kolaylaştırmak için vardır ve buna itiraz eden herhangi bir erkek (hatta

yönlerini analiz eder) tanımı gereği bir 'insan' *değildir.* Sadece *öyledir*. Erkekler arasında kendine en çok hizmet eden, başına buyruk kişi bile dişil zorunluluğa hala bağlıdır, çünkü sadece dişil olarak tanımlanmış bir gerçeklikte 'erkeklerin' ortak uygulamalarına uymadığı için bir isyancı olarak tanımlanır. İronik bir şekilde, dişil tarafından takdir edilen, doğal olarak buna uyacak (hatta bunu teşvik edecek) erkeklerden daha çok bu başına buyruk kişidir.

Takdir kavramı, cinsiyetler arası ilişkilerin diğer pek çok yönüyle bağlantılıdır, bu nedenle okumaya devam ederken bunu aklınızda tutmaya çalışın.

Örneğin, bir an için 40 yaşındaki bir erkeğin daha genç kadınların peşinden koşma imkanına sahip olduğunu ve "doğru olanı yaparak" kendi yaşında bir kadınla ilişki arayışına girdiğini varsayalım. Yaşlı bir kadına hayatında yeni bir sayfa açtığı için takdir edilir mi yoksa kendisinden bekleneni yaptığı düşünülür mü?

Bekar bir anneyle evlenen ve başka bir erkeğin çocuğunun ebeveynlik yatırımına yardımcı olan bir erkek, bunu yaptığı için daha fazla takdir edilir mi? Bu durum bir kadının onun karakterini değerlendirmesinde etkili olur mu, yoksa sadece bir erkekten bekleneni mi yapmış olur? Takdir edilme meselesi Beyaz Şövalye için gerçek bir ikilemdir.

İlişkiler iş değildir.

Aşinalık aslında hor görmeyi, sıradanlığı, rutini, bayağılığı ve ortaklığı doğurur... İşte bu yüzden pek çok evlilik bok çukuruna düşer. Erkekler ve kadınlar kendilerinden vazgeçerler.

"İlişkiler bir iştir" düşüncesi kadınsı bir Sosyal Sözleşmedir.

Erkeklerin bu sözleri ne sıklıkla söylediğini duyuyorsunuz? Bu gelenek artık erkekler arasında bile popüler bilinç haline geldi. Buna inanan LTR erkekleri için, birçoğunun kendilerine tabiri caizse 'not' veren kadınlar için "iş yaptıkları" ilişkiler içinde olduklarını da tahmin ediyorum. Ve bu mitolojiye inanan bekar erkeklerin her biri, kadınlar tarafından LTR'lerde durumun böyle olduğuna inanmaya şartlandırılmışlardır. Bu, erkeklerin eylemlerinin ve fedakarlıklarının kadınlar tarafından takdir edilebileceğine dair yanlış inançtan kaynaklanmaktadır.

Bir erkeğin, bir kadının mükemmel eş olarak idealize ettiği (bu onun için ne kadar çarpık ve dolambaçlı tanımlanmış olursa olsun) kişiye uygun yaşamasını sağlamak için en iyi yöntem ne olabilir? Kadınlar 'iş bitirici' erkeklere bayılır. "Keşke yapsa çok iyi bir adam olurdu, __" ya da "Onun üzerinde çalışıyorum" diyecektir. Koşullandırma "Onun üzerinde çalışıyorum "dan "İlişkimiz üzerinde çalışıyoruz "a geçtiğinde, artık çerçeve kontrolünü içselleştirmiştir.

İş Olarak İlişki mitolojisi de buradan türemiştir. İlişkide 'işe' ihtiyacı olan ne kadar sıklıkla kadındır?
Ve eğer bu kadınsa, ilişkinin terminolojisi ve çağrışımlar değişir. 'İş', bir erkeğin kadın merkezli gerçekliğe daha iyi uyması için kimliğini kadının ideal ilişkisine daha iyi uydurması anlamına gelir. Bunu başlatmak için, daha bir kadınla tanışmadan ya da bir ilişkiye girmeden önce erkeği psikolojik olarak kadının idealini somutlaştırmaya şartlandırmaktan daha iyi bir yol olabilir mi?

RÜYA KATİLLERİ

Kadınlar bir erkeğin hayatında sadece bir iltifat olarak yer almalı, asla odak noktası olmamalıdır.

Potansiyelimizin hiçbirini gerçekleştiremeden evlenmek ya da evlendirilmek günümüzde ne kadar yaygın. Okuduğum tüm makalelerde "çocuk ruhlu" erkeklerden oluşan ne kadar cansız bir nesil devraldığımızdan yakınıyorum ama bu, danışmanlık yaptığım genç erkeklerin gerçekliğinden çok uzak. Hayır, istedikleri şey Hayallerindeki Kızla bağlantı kurmaya ve tek eşliliğin mutlu beta kozasında rahatlamaya yetecek kadar Oyun bilgisi. Bağlanmak istiyorlar. Yaşamları boyunca AFC'nin psikolojik koşullandırması bağlılığı aciliyet haline getiriyor.

Ergenlik ve 20'li yaşlarındaki bu genç erkeklerle konuştuğumda beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyorlar ve hayatlarının diğer tüm alanlarındaki şiddetli bağımsızlıklarıyla beni etkilemeye çalışıyorlar, ancak güvenilir kadın yakınlığı karşılığında bu bağımsızlığı ve hırsı sınırlamaya çok hazır olan aynı adamlar. Kendilerini kadınların doğal olarak birlikte olmak isteyecekleri hırslı ve tutkulu erkeklere dönüştürmek yerine, tek eşliliğin kelepçelerini takmaya çok hevesliler.

Ancak gerçek şu ki, ne kadar uzun süre bağlılık göstermezseniz, önünüze o kadar çok fırsat çıkacaktır. Benden daha bilge Erkekler tarafından kadınların *hayal katili* olduğu ifade edilmiştir - ve buna katılmakla birlikte, bunun kadınların büyük bir planından ziyade ilgili erkeklerden ve kendi suç ortaklığı ve ilgisizliklerinden kaynaklandığını söyleyebilirim.

Aslında çeşitli nedenlerle onlara bağlanmamanız kadınların yararınadır. Bunun ne kadar mantığa aykırı olduğunun farkındayım, ancak bu kadar kolay ulaşılabilir olmanız, onlar için bir meta olarak değerinizi azaltır. Kıtlık değeri artırır ve özellikle de bu kıtlığın nedeni başka birinin çıkarına (bu örnekte onun çıkarına) hizmet eden bir şey olduğunda.

Hukuk fakültesinde avukat olma hevesinin peşinden koşan 20'li yaşların ortasındaki bir erkek ya da doktor olma hevesiyle hastanede uzun saatler geçiren bir tıp stajyeri, tek eşli bir ilişkiyi sürdürmenin gerektirdiği zorluklarla engellenir ve yük altına girer. Zamanını ve çabalarını, sadece maddi başarı açısından değil, kendi eğitimi ve özgüveni açısından da daha değerli bir İnsan olma hedeflerine ulaşmak için harcaması gerekir. Söylemeye gerek yok ki, tek eşli bir ilişkiyi sürdürmenin gerektirdiği kısıtlamalar ve yükümlülükler - hem zaman hem de duygusal yatırım olarak - bu hedeflere ulaşmayı çok daha zor hale getirir.

Erkeklerin 30 yaşına kadar cinsel, duygusal ve ilişkisel olarak dışlayıcı olmamaları gerektiği fikrini destekleme eğilimindeyim, ancak bu minimal bir öneri. Hatta bence 35 yaş erkekler için daha iyi olabilir. Bunun önemi, bir Erkeğin yaşlandıkça ve kariyerinde olgunlaştıkça, hırsları ve tutkuları, kişiliği, karakterini daha iyi yargılama yeteneği

genel davranış ve motivasyon anlayışı vb. sayesinde, en çok arzulanan kadınlar için daha değerli hale gelir ve dolayısıyla bu açıdan daha iyi fırsatlara sahip olur. Kadınların cinsel değeri yaşlandıkça azalır ve işte bu noktada denge olgunlaşan Erkeğin lehine döner. Bunu erken fark eden ve şu anda kendini geliştirmenin gelecekte daha iyi sonuç vereceğini anlayan, aynı zamanda da münhasır ve bağlayıcı olmamanın getirdiği fırsatların tadını çıkaran (ve bunlardan bir şeyler öğrenen) Erkekler, uzun vadede kadınların uğruna rekabet edeceği bir Erkek haline gelir.

20'li yaşlarınızın ortalarında, hayatınızı etkileyeceğiniz yön açısından potansiyelinizin zirvesindesiniz. Bunu söyleyerek arkadaş edinecek değilim ama çoğu "seri tek eşliyi" kızdıran şey, kişisel potansiyellerini fark etmek şöyle dursun, tam olarak anlamadan önce tek eşliliğin gerektirdiği sorumlulukları, yükümlülükleri ve hesap verebilirliği üstlenmiş olmaktan duydukları dile getirilmeyen pişmanlıktır.

Eğer 35 yaşında bekârsanız ve orta düzeyde bir kişisel başarıya sahipseniz, erkeklerin gıpta ettiği birisiniz çünkü sizin yaşınızdaki ya da daha büyük çoğu erkeğin istatistiksel olarak sahip olmadığı en değerli iki kaynağa sahipsiniz: zaman ve manevra yeteneği. Sizi kıskanıyorum. Sizin yaşınızdaki evliliklerde, LTR'lerde, çocuklu veya boşanmadan sonra iyileşen çoğu erkeğin her gün uğraşmak zorunda olduğu sorumluluklar, yükümlülükler ve hesap verebilirlikler tarafından zincirlenmemişsiniz. Herhangi bir niyetiniz olmadan öyle bir konumdasınız ki, seçiminizin kendinizden başka kimse üzerindeki etkisini düşünmeden istediğiniz yöne gidebilirsiniz. En ideal LTR'lerde bulunan diğer birçok erkek bu lükse sahip değildir.

Günümüz modern yaşamında çoğu erkeğin (ve kadının) yerine getirmesi gereken sorumlulukları düşündüğünüzde, piyangoyu kazanmışsınız demektir! Bir keresinde bana para olmasaydı ne satın alırdım diye sormuşlardı, ben de zaman cevabını vermiştim. Güç, finansal kaynaklar, statü ya da başkaları üzerindeki etki değildir; güç, kendi hayatınızı kontrol etme derecenizdir ve şu anda, eğer sizi tarif ettiysem, güçlüsünüz. İnanın bana, bu olabildiğince iyi ve bu daha da iyi çünkü burada gerçekten neyin işlediğini anlayacak ve takdir edecek kadar yaşlısınız.

Kadınlar artık senin için hasarlı mal mı? Ne olmuş yani? İstediğin gibi ayrım yapmadan ya da özellikle örnek alma özgürlüğüne sahipsin. İyi bir LTR bulamıyor musun? Neden istiyorsun ki?! Bırak o seni bulsun! Sonunda yaşlı ve yalnız kalmaktan mı korkuyorsun? Ben olsam yalnızlık korkusuyla felç olup tutkusuz bir evlilikte ömür boyu kayıtsız bir sefalete razı olmaktan korkardım.

Ben bu konuda 'inşa et ve onlar da gelsin' düşüncesine bağlıyım.

Kadınlar bir erkeğin hayatında sadece bir iltifat olarak yer almalı, asla odak noktası olmamalıdır.

İdealize edilmiş, prefabrik bir yakınlığa ulaşmak için en az dirençli yolu seçmek mi yoksa kendini geliştirip aynı yakınlığı elde etmek mi daha iyidir?
Doğru, her iki örnek de kadınları bir erkeğin hayatının odağına koyuyor ve bu, çoğu kadının ilk başta sevimli bulacağı, ancak sonunda boğucu bulacağı bir pozisyon.

Kadınlar erkeklerini 'istemek' ister. Kadınlar, diğer erkeklerin olmak istediği ve diğer kadınların becermek istediği bir Erkek ister. Bir köle istemiyor

Çünkü bu onu erkeksi bir role sokar. Bunun yerine, iki amaca hizmet ettiği için hırs ve tutkuları lehine onu erteleyebilecek, ona 'Hayır' diyebilecek özgüvene sahip, kararlı ve olgun bir erkek ister.

Birincisi, erkeğin çerçevesini ve yönünü otorite olarak ve gelişimini de birincil olarak belirler; bunun sonuçlarından kadın ve potansiyel çocukları faydalanacaktır. İkinci olarak, kadını erkeğin peşinden koşan bir konuma sokar - esasen erkeğin meşru hırsları ve tutkuları, onun dikkatini çekmek için rekabet etmesi gereken 'diğer kadın' haline gelir.

Burada 'meşru' hedefler dediğime dikkat edin. Avukat ya da doktor olma *potansiyeline* sahip bir hukuk öğrencisi ya da stajyerle birlikte olan bir kadın, gelecek güvencesi için oldukça sağlam bahislerdir. Bir sanatçı veya müzisyen, ne kadar yetenekli veya tutkularına bağlı olursa olsun, ancak seçkin kadınlara kendilerini kanıtlayabilirlerse faydalı olarak görülecektir.

Ancak bu durum, bu güdüyü takdir edebilecek kapasiteye sahip seçkin kadınlarla bir kez daha tek fikirli kararlılıkla dengelenebilir. Bununla birlikte, kendine meslek olarak tesisatçı ya da tamirci olmayı seçen bir adamı düşünün. Dünyanın en iyi tesisatçısı, kendi işinin sahibi olmayı hayal etmediği sürece bir yere kadar gidebilir.

Tüm bunlar bir erkeğin karşı cinse yönelik tutumuyla sınırlıdır. Kadınlar hayal katilleridir. Böyle olmak gibi bir amaçları olduğu için değil, erkekler sürekli bir kadın arzı ve kadınların buna yüklediği sorumluluklar için hırslarını seve seve feda edecekleri için.

Yani evet, en az direnç gösteren yolu seçmektense kendinizi geliştirmek daha iyidir. Bu, üniversiteyi bitirene, 30'lu yaşlarınıza gelene ve kariyerinizi düzene sokana kadar çavuşluk yapmayın demek değildir. Bu, sınırlayıcı etkilerini anlayacak kadar olgunlaşana ve hırslarınız ve tutkularınız doğrultusunda kendinizi tatmin edecek bir başarı derecesine ulaşana kadar tek eşliliği düşünmeyin demektir. Ayrıca kadınların kendi hayatınızla ilgili planlarınızı tamamlaması ve desteklemesi gerektiğini de söylemek isterim.

Bu hayattaki en büyük tehlikemiz çok yüksekleri hedefleyip başarısız olmamız değil, çok alçakları hedefleyip başarılı olmamızdır.

BİR BAKIN

Fişi yeni çekilmiş bir erkek için eve götürülmesi en zor şeylerden biri, mutlakiyetçilik eğilimleridir. Uzun süredir yakınlık için yanıp tutuşan bir erkeği, *yalnızca* en acil sorununu çözecek reçeteli bir programı takip etmek istemesi için gerçekten suçlayamazsınız.

"Tamam, kızları tavlamak için ne yapmalıyım? Bunu mu giyeyim? Bunu mu söyleyeyim? Böyle mi davranmalıyım?" Çoğu Plug-in'in Game'in savunucularına ve dolayısıyla Game'in kendisinin doğruluğuna şüpheyle yaklaşmasına neden olan da tam olarak bu tür bir literalistik, ikili eğilimdir.

Peacocking ile ***bir*** tarza sahip olmak arasındaki farkı anlamak bu büyük karışıklıklardan biridir.

"Komik bir silindir şapka mı takayım? Siyah oje? Siktir git buradan!.."

Oyuna yeni başlayan çoğu erkek, Peacocking'in daha uç yönlerini bir tarza sahip olmakla ya da Adam Carola'nın dediği gibi bir görünüme sahip olmakla **birleştirme** eğilimindedir. Bu, 'normal' erkekler için çok garip bir ilerlemedir çünkü uzun zamandır onlara *Sadece Kendileri Olmaları* söylenmiştir. "Beni ben olduğum için sevmeyen bir kızla birlikte olmak istemiyorum" gibi şeyler söyleyerek rahatlıyorlar, ancak 29 yaşında neden hiç bir kızı öpmemiş bakireler olduklarını merak ediyorlar.

Bir Bakış

Bir Bakış'a sahip olmak önemlidir. Fiziksel çekiciliğin temeli her bir kız için koşullu olacaktır, ancak her zaman A look'un bağlamsal olduğunu aklınızda bulundurun. Dövmeleri ve MMA çekiciliği olan arketipik "dangalak" bir Görünümdür. Guyliner, siyah oje ve Emo dar kot pantolon bir Görünümdür. Üç parçalı Armani giyen adamın da bir görünüşü vardır ve daha düzinelercesi vardır, ancak asıl mesele, kadınların aslında bir rolü doldurmak için doğru karakteri arayan oyuncu seçme ajansları gibi olduğudur.

Ancak, "A" görünümü gerçekten "herhangi" bir görünüm anlamına mı geliyor? Bu erkeklerden bazıları o kadar tuhaf görünüyor ki, belirli bir kadın grubu tarafından aranan ilginç bir karaktere uyduklarını hayal etmek zor. Tuhaflığın kendisi kadınları cezbetmede güçlü bir eksen olabilir mi?

Bazıları için "serbestlik" diğerleri için sıradanlıktır. Herkes herhangi bir günde ve herhangi bir durumda derece sırasına göre bir rol oynuyor. Çalıştığım yerde istersem kot pantolon ve tişört giymekte özgürüm ama ben bundan çok daha şık giyinmeyi tercih ediyorum, neden? Çünkü bu, meşru olmasa bile belli bir saygı uyandırıyor.
Bir kulüpteyken, örneğin yeni bir ürün lansmanı yaparken, kişiliğim ve kıyafetim ortama uyacak şekilde değişiyor.

Mystery gibi gösterişli bir PUA, büyük bir yudum almak için 7-11'e asansör botları ve silindir şapkalar giyerek gitmez. Elbette hala tavus kuşu, ama artık çok daha az zaman alıyor çünkü onun gibi adamlar prensibi çeşitli durumlarda neyin dikkat çekeceğine indirgedi. Gene Simmons'ın sahne kıyafetleriyle kulüp kulüp dolaşmak kimseyi etkilemiyor ama A Look'u olmayan pek çok erkeğin dalga geçmeyi sevdiği şey de bu.

aşırılıklar. Aşırı bir dangalak, aşırı bir Emo, aşırı bir Orange County Chopper tarzı, vb. kolay hedefler oluşturur, ancak bir görünüme sahip olmanın amacı bu değildir.

Tavuskuşu

Tavuskuşu bir stil değil, işlevsel bir PUA becerisidir (aslında sahne kullanımı). Bunu etkili bir şekilde nasıl yapacağınızı bilmek bir stil duygusu gerektirir, ancak bir beceri olarak tavus kuşu, genel görünümünüzle ilgili olduğundan daha çok örnek kullanımıyla ilgilidir.

PUA çalışmaları emekleme aşamasındayken, tavus kuşu fikri hemen hemen hiç akıllıca değildi. Aslında bu, tarih boyunca çapkınların her zaman bildiği bir kavramdı. Sosyal olarak zeki insanların çoğu (ve hatta düşük seviyeli hayvanlar) kendilerini çiftleşme sürüsünden ayırmak isteyeceğinden, takip edilmesi çok zor bir kavram değildir.
Herkes bir dereceye kadar tavus kuşu gibidir. Sadece bir kravat ya da bir çift ayakkabı seçmek bile yeterince zararsız görünebilir, ancak bilinçaltınızda belirli durumlarda belirli öğeler için seçimler yapar ve tercihler geliştirirsiniz çünkü bunların görünüşünüzü ve dolayısıyla dikkatleri üzerinize çekme şansınızı artırdığını düşünürsünüz.

Tavus kuşu gibi görünmenin ardındaki amaç daha çok ince bir farklılığa sahip olmak ya da bir kadını çerçevenize çekecek bir konuşma parçasıdır. Garip bir şekilde (ya da değil) güzel ve pahalı ayakkabıların bazı kızlar için doğal bir çekicilik olduğunu gördüm. Çoğu kadının ayakkabı takıntısı düşünüldüğünde bu şaşırtıcı değil. Unutulmaması gereken önemli bir şey de kadınların gizli alt iletişime, beden diline, görünüşe, sözsüz ipuçlarına vb. karşı duyarlılığıdır. En kısa bakışta bir beden büyüklük

aşırılıklar. Aşırı bir dangalak, aşırı bir Emo, aşırı bir Orange County Chopper tarzı, vb. kolay hedefler oluşturur, ancak bir görünüme sahip olmanın amacı bu değildir.

Tavuskuşu

Tavuskuşu bir stil değildir , işlevsel bir PUA becerisidir (aslında sahne kullanımı). Bunu etkili bir şekilde nasıl yapacağınızı bilmek bir stil duygusu gerektirir, ancak bir beceri olarak tavus kuşu, genel görünümünüzle ilgili olduğundan daha çok örnek kullanımıyla ilgilidir.

PUA çalışmaları emekleme aşamasındayken, tavus kuşu fikri hemen hemen hiç akıllıca değildi. Aslında bu, tarih boyunca çapkınların her zaman bildiği bir kavramdı. Sosyal olarak zeki insanların çoğu (ve hatta düşük seviyeli hayvanlar) kendilerini çiftleşme sürüsünden ayırmak isteyeceğinden, takip edilmesi çok zor bir kavram değildir. Herkes bir dereceye kadar tavus kuşu gibidir. Bir durum için kravat ya da ayakkabı seçmek yeterince zararsız görünebilir, ancak bilinçaltınızda belirli durumlarda belirli öğeler için seçimler yapar ve tercihler geliştirirsiniz çünkü bunların görünüşünüzü ve dolayısıyla dikkat çekme şansınızı artırdığını düşünürsünüz.

Tavus kuşu gibi görünmenin ardındaki amaç daha çok ince bir farklılığa sahip olmak ya da bir kadını çerçevenize çekecek bir konuşma parçasıdır. Garip bir şekilde (ya da değil) güzel ve pahalı ayakkabıların bazı kızlar için doğal bir çekicilik olduğunu gördüm. Çoğu kadının ayakkabı takıntısı düşünüldüğünde bu şaşırtıcı değil. Unutulmaması gereken önemli bir şey de kadınların gizli alt iletişime, beden diline, görünüşe, sözsüz ipuçlarına vb. karşı duyarlılığıdır. En kısa bakışta bir beden büyük gelirler.

ve bir kadının kendi kız hiyerarşilerindeki statüsü hakkında operasyonel sonuçlara varırlar. Çekici buldukları erkekler için de aynı araçları kullanırlar.

Tavuskuşu kullanmayı göze alacak kadar rahat olan yeni Oyun bilincine sahip erkeklerin çoğu, birazının uzun bir yol kat ettiğinin farkında değildir. Oyununuz tavuskuşu değildir, sadece balığın vurmasını sağlayacak gösterişli bir yemdir. Balık oltaya takıldıktan sonra onunla oynamak size kalmıştır.

FIŞI ÇEKMENIN 5 AŞAMASI

Bir keresinde kederin (ölümle yüzleşmenin) 5 aşaması ve bunların daha önce reddedilen bir gerçeği kabullenmeye nasıl uygulandığı hakkında bir makale okumuştum. Evet, biliyorum, bu pop-psik listesinin saçma yorumlarının sonu yok, ancak bunun Matrix'ten fişi çekmekle başa çıkmaya çalışan bir AFC'ye nasıl uygulanabileceğini merak ettim, bu yüzden biraz araştırma yaptım ve blog rulosu aramamda bundan başka ne buldum:

1. İnkâr - Hâlâ Fişe Takılı: "Bu oyun adamları bir avuç palyaço, bunun kadınlar üzerinde işe yaramasına imkân yok. Kadınlar aptal değildir. Bir avuç kadın düşmanı."

2. Öfke - Kırmızı Hap Sonrası Farkındalık: "Bu çok saçma! Neden kadınlar için tüm bu çemberlerden atlamak zoru n d a y ı m ? Ben sadece kendim olmak istiyorum. Neden bir Doğal Alfa® olamadım? Ebeveynlerimi/kardeşlerimi/öğretmenlerimi/Tanrıyı/liberalleri/feministl eri/medyayı/toplumu suçluyorum, belki de o ünlü kedi açlığı çeken seri katiller o kadar da deli değillerdi."

3. Pazarlık - Unplugged: "Belki bazı iyi noktaları vardır... ama ateşli kızları unutun, onlar benim ligimin çok dışındalar. Sade bir Jane ile üsleri dolaşmama yardım edecekse bir deneyeceğim. Ben

tüylü şapka ve siyah oje giymek zorunda mısın?"

4. Depresyon - Kırmızı Hapın Acı Tadı: "Vay canına, kadınlar bu şişirilmiş numaralara gerçekten tepki veriyor mu? Ve erkekler bunun için büyük paralar harcıyor ve sonunda bir klozet kapağından daha fazla kıça mı sahip oluyorlar? Ve ben sadece bunun için mi katıldım? Dünya üzgün ve ben de öyle..."

5. Kabullenme - Oyun Farkındalığı: "Belki *de* işler gerçekten böyle yürüyor. Sanırım tutunduğum cinsiyet ilişkileri mitolojisinden vazgeçmeliyim... hey, bulduğum bu negatifler hakkında ne düşünüyorsun?"

6. Jaded* - MGTOW Permütasyonları: "Tüm bu kuralları öğrenmeyi siktir et. Seks buna değmez ve kadınlar zaten o kadar eğlenceli değil. Yapmak istediğim son şey rutinleri veya tavlamanın 5 aşamasını öğrenmek. Çok fazla web sitesi var, okunacak çok şey var, hepsini sıralamak bir yana hepsini hatırlayamıyorum. Zaten kimin dışarı çıkıp kadınlarla sohbet edecek kadar vakti var ki? Mühendislik işimde 40 yaşın altında pratik yapabileceğim bir kadın görmüyorum. Video oyunları ve porno daha eğlenceli ve daha ulaşılabilir. Ben sadece iyi görünmek ve kadınların bana gelmesine izin vermek zorundayım".

Forum üyelerinden bir sürü özel mesaj alıyorum ve arkadaşları ya da akrabaları korkunç ilişkiler içinde olan ya da bu ilişkileri yeni atlatmış olan ve bu ilişkilerin fişini çekmeye çalıştıklarında sert bir dirençle karşılaşan erkeklerle ilgili başlıklar okuyorum. Bu kabullenme sürecine bakınca nedenini anlamak hiç de zor değil.

* Bu listeye geç eklenmiş, pek orijinal olmayan ve tartışmaya açık bir konu, ancak fişten çekmenin yaygın bir etkisi olduğu için önlem olarak ekledim.

Kırmızı Hapın Acı Tadı

Bu bölümü okuyucularıma göre yazdığım en önemli Rasyonel Erkek makalelerinden biriyle bitireceğim. Bunu sona sakladım çünkü gözleriniz açılırken ve siz ya da tanıdığınız insanlar Oyun / Kırmızı Hap bilincine dönüş*meniz* konusunda endişelenirken aklınızda tutmanız gereken en önemli önlem bu.

Yetenekli bir oyuncunun yeni öğrendiği kırmızı hap süper güçlerini hem kendisinin hem de insanlığın daha büyük yararı yerine sadistçe kötülük için kullanabildiği Karanlık Üçlü ya da Oyunun Karanlık Yüzü hakkında çok şey söylenir. Oyunun farkında olan kadınlar - Oyunun bir yalan olduğu yanılsamasını sürdürmek için her türlü bahaneyi zorla tüketmiş olanlar - Oyunun gerçekliğini kabul ettiklerinde, Erkeklerin Oyunu kadınların birincil yararına kullanmaları gerektiğini kendilerine borçlu olduklarını hissedeceklerdir. Son çabalarına kadar bile kadınlar hala dişileştirilmiş bir kültürlenmenin araçlarına tutunmaktadır:

"Evet, tamam, bizi yakaladınız, Oyun gerçekten kadınların istediği şey, hipergami kadınlığın kanunu, ama şimdi bunu yeni bir gelişmiş cinsi şekillendirerek toplumun daha iyi yararına kullanmak ***sizin sorumluluğunuz.***

Kadın merkezli tek eşliliğe uyum sağlamak için oyun meraklısı Beta erkekleri. Sizi bu kadar uzun süre esaret altında tutan büyük yanılsamayı kabul ettiğiniz için bize güvenliğimizi borçlusunuz."

Oyunun bazı yönlerini iyi kamplar (kadın yanlısı, dişileştirilmiş tek eşlilik yanlısı) ve kötü kamplar (manipülatif, çok eşli, erkek merkezli) olarak tanımlama ihtiyacı hissetmeleri, Oyunun farkında olan kadınlar ve sempati duyan erkekler için bir suçlamadır. Oyunun Erkekleri aydınlattığı gerçeğinin kabulünde bile, dişil zorunluluk hala kendi amacına hizmet etmek için Oyunun uygulamasını kategorize etmeye çalışmaktadır. Erkeklerin kendi cinsel stratejilerine erişmek için bazı araçlara sahip olması çok korkunç bir tehdittir; Oyun, kadınların zorunlulukları ve kadın merkezli bir toplumsal normla ilgili olduğu için iyi veya kötü olarak renklendirilmelidir.

Varsayılan, sosyal olarak doğru ve erdemli bir kaygı olarak, kadınlar bunu daha kolay yaparlar. Oyunu inkar etmek ya da dişil olana yönlendirmek giderek daha zor hale geldikçe, onu kabul etmenin doğal bir sonraki adımı kabul edilebilir kullanımlarını nitelendirmek haline gelir. Hipergami kadınlar hakkında çirkin bir gerçek olsa da, bunun nitelendirilmesi "kadınların nasıl olduğu" haline gelir - evrimlerinin talihsiz bir mirası. Ancak erkekler için, Oyunun en ham haliyle (hipergami için olasılıklar) daha sert yönlerinin karakterizasyonu, kadınsı önceliği sürdürmekle ilgilenenler tarafından "karanlık sanatlar" olarak adlandırılır.

Karanlık Sanatlar Efsanesi

Yaygın tanıma göre, Karanlık Üçlü üç kişilik özelliğinden oluşan bir gruptur: narsisizm, Makyavelizm ve psikopati, bunların hepsi de kişilerarası olarak tiksindiricidir.

Bağlama bağlı olarak, bu sosyopatik bir kişilik için uygun bir değerlendirme olabilir, ancak bir bütün olarak Oyun için doğru bir değerlendirme değildir. Dişil zorunluluk, Oyun'un daha yaygın bir şekilde kabul görmesi için çaresizlik içinde, sıradan erkeği (bkz. Beta) dişil Matrix'ten kurtuluşunun araçlarını benimsemekten caydırmak için biraz çaba sarf etmek zorunda kalmıştır. Oyunu Karanlık Üçlü kişilik özellikleriyle ilişkilendirmek bu eleme sürecini çok daha kolay hale getirmektedir, zira dişil zorunluluk neyin sosyal neyin anti-sosyal olduğu konusunda mesaj verme ve tanımlama yetkisine sahiptir.

Bu durumda sorun, Oyunun hangi kabul edilebilir kullanımının sosyal ve anti-sosyal *olduğunu* tanımlama sorunu haline gelmektedir. Tahmin edilebileceği gibi Oyunu kabul eden kadınlar, Oyunu kendilerine uygun ve kendi kişisel koşullarının yanı sıra yaşamlarının belirli bir evresinin önceliklerini karşılayan terimlerle tanımlamak isteyeceklerdir. Ancak, bu tür farklı koşullar nedeniyle, sonuç olarak Oyunu kabul eden kadınlar arasında neyin uygun kullanımı teşkil edeceği konusunda pek çok anlaşmazlık vardır, bu nedenle iç tartışmalarında Oyunun yönleri hakkında bir seç-ve-çek rasyonalizasyon biçimi ortaya atılır.

Dişileştirilmiş erkekler için bu çok kafa karıştırıcı bir tartışmadır. Kadınların Pislikleri sevdiğini kabul etmek onlar için yeterince zordur (hayatlarının yarısında kadınlar tarafından aksi söylenmesine rağmen), ancak hala 'kaliteli' olduğunu düşündükleri Oyunu kabul eden kadınlar için, bu kadınlar kabul edilebilir, sevimli Pislik benzeri nitelikler ile kötü, kullanıcı, manipülatif, 'karanlık sanat' Pislik yönlerini tartıştıklarında yutulması acı bir haptır. mevcut koşulları ve öncelikleriyle yalnızca bağlamsal olarak uyumsuzdur. Hem fişe takılı olanlar hem de fişi yeni çekilmiş olanlar için bu bir uyumsuzluktur

Kadın merkezli bir toplumun farkında olmadan onları ikna ettiği ahlakçılık idealleriyle uzlaşmakta zorlanıyorlar.

Daha geniş bir hipergami ve Oyun anlayışı, aydınlanmış bekar erkekler için faydalı araçlar oluştursa da, Oyunu kabul eden Beta eklentisi, onu hala kesinlikle kadın zorunluluğunu - uzun vadeli geçici tek eşliliği - tatmin etmenin bir yolu olarak görecektir. Bu anlatıdan herhangi bir sapma, Game'i kişisel kazanç, kişisel zevk veya kendi cinsel stratejisini uygulamak için kullanan herhangi bir erkek, (dişileştirilmiş) topluma karşı işlenen suçlardan suçludur.
Toplumsal Büyük İyi, dişil zorunluluk tarafından tanımlandığından, buna karşı olan her şey kesinlikle kötü, üretkenlik karşıtı, anti-sosyal ve manipülatif sosyopatidir.

Kırmızı Hapın Acı Tadı

Gerçek sizi özgür kılacaktır, ancak bu gerçeği daha az acıtmaz, gerçeği daha güzel yapmaz ve kesinlikle sizi gerçeğin gerektirdiği sorumluluklardan kurtarmaz. Erkeklerin fişlerini çekerken karşılaştıkları en büyük engellerden biri, Oyunun ve toplumsal cinsiyet ilişkilerine dair yeni bir farkındalığın onlara dayattığı acı gerçekleri kabul etmektir. Bunlar arasında, uzun süredir rahat idealler ve sevgi dolu beklentiler olduğuna inanmaya koşullandığınız şeylerin aslında birer yükümlülük olduğunu fark etmenin yükünü taşımak da var. İsterseniz bunlara yalan deyin, ancak çoğu zaman artık koptuğunuz bir sisteme eşlik eden belirli bir umutsuz nihilizm duygusu ortaya çıkar. Bu umutsuz olduğunuzdan değil, bu noktada üzerinde daha doğrudan kontrol sahibi olduğunuz yeni bir sistemde umut yaratabileceğinizi görecek içgörüden yoksun olmanızdandır.

"Karanlık Sanatlar" diye bir şey yoktur, bu sadece son bir umutsuz çabadır.

Sizi Matrix'e geri sürüklemek için kadınsı bir zorunluluk. Sadece Oyun ve onu kabul etme ve tanımladığınız bağlamda rahatça kullanma dereceniz vardır.

Kendi seçtiğiniz karşılıklı fayda sağlayan, karşılıklı sevgi dolu, karşılıklı saygıya dayalı bir LTR tek eşlilik bağlamını seçerseniz, başarısının veya başarısızlığının temelinde Oyunun temellerinin olduğunu bilin. Bu bağlam birden fazla tabak çevirmek, kadınların sevgisini diğer erkeklerden kurtarmak ve kişisel tatminlerinize dayalı bir aşk hayatının tadını çıkarmaksa, bunun Oyunun temellerini anlamanıza bağlı olarak yaşayıp öldüğünü de anlayın.

Nasıl ki Alfa doğası gereği asil ya da acınası değilse, Oyun da doğası gereği iyi ya da kötü değildir - Şeytan ayrıntılarda ve onu kullandığınız tanımlanmış bağlamdadır. Yazar Robert Greene, *Gücün 48 Yasası'nın* giriş bölümünde güç hakkında aynı şeyi açıklamaktadır. Güç ne iyi ne de kötüdür, sadece *vardır* ve gücü kullanma kapasiteniz, onu kullanmadaki rahatlığınız, gücün ilkelerini geçersiz kılmaz. Aynı şekilde, bu ilkeleri kabul etmekteki rahatsızlığınız ya da yetersizliğiniz de sizi bu gücün üzerinizde kullanılmasının sonuçlarından muaf tutmaz.

Gücün yazılı olmayan 49. Yasası, gücün kendi faydasını inkar etmek ya da hem ahlaki hem de sosyal olarak kullanımını şeytanlaştırmaktır. Oyun teorisinin yaygınlaşmasıyla birlikte bu, dişil zorunluluğun gerici taktiği olmuştur; dişil merkezli bir toplum tarafından erkeklere engramatik olarak yerleştirilen derinlemesine koşullanmış ahlaki, etik, onurlu, erdemli ideallere ve dişillere özgü yükümlülüklere başvururken, aynı Oyunun kabul edilebilir kullanımını dişil olarak yeniden tanımlamak

zorunluluk kendi amaçları doğrultusunda şeytanlaştırır.

OYUN

OYUNUN EVRIMI

Belirli bir inanca veya inançlar dizisine nasıl ulaştığınızı hatırlatmaya ihtiyaç duyarsanız, bu süreci değerlendirmenin (veya yeniden gözden geçirmenin) en iyi yolu bu konuda bir kitap yazmaktır. Şu anda elinizde tuttuğunuz kitap, *manosfer olarak adlandırılan alana* dahil olduğum son on iki yılın bir derlemesidir. O zamanlar 'manosfer' olarak bile bilinmiyordu.

Yaklaşık 12 yıl önce SoSuave Forum'un başlangıcından bu yana fikirlerimi okuyan erkekler (ve kadınlar) için, bu bölümü bir tür telafi edici bulacaklarını umuyorum - içselleştirdikleri ve artık kabul ettikleri eski klasiklere geri dönmek gibi. Eğer Hipergami ya da Dişil Zorunluluktan bahsedersem, çoğu kişi için bunların her biri ve diğer pek çok kavramla ilişkili unsurlar hakkında standart bir ön anlayış seviyesi olacaktır.

Ancak, ben ya da *kırmızı hap* farkındalığına aşina olan herhangi biri, aşina olmayanları eğitmeye çalıştığında bir aşinalık sorunu ortaya çıkıyor. Red Pill reddit topluluğu bu konuda iyi bir çaba sarf ediyor, ancak bu kitabın 2 revizyonundan geçtikten sonra kendim ve editörüm için aşina olmayanları aşina etmenin, *fişi çekmekten* (yine başka bir manosfer terimi) en çok fayda sağlayacak erkeklere ulaşmanın önünde büyük bir engel olduğu ortaya çıktı.

Aşinalık

Kapsamlı bir Rasyonel Erkek ideolojisi kitabı için yıllardır aldığım taleplerin çoğu, kadın merkezli zihinsel modellerinden kurtulma ihtiyaçlarını daha iyi anlamaları umuduyla ailelerine ve arkadaşlarına (çoğunlukla erkek) verebilecekleri kitap formunda özet bir versiyon arzusunu ifade eden okuyuculardan geldi. Elbette ilk günden beri amacım hep buydu, ancak okuyanların büyük bir kısmının benim ya da tanıdık okuyucuların zaten kavrayacağı ortak terim ve kavramlara aşina olmayacağını varsayıyor.

Sıklıkla karşılaştığım bir diğer sorun da bloguma yeni gelen okuyucuların ya da diğer bloglardaki yorumcuların çalışmalarıma aşina olduğu varsayımı. Kendimi sık sık bir eleştirmenin ya da meraklı bir okuyucunun beni sorgulamak isteyebileceği belirli bir konuyu ele aldığım makalelere geri bağlantı vermek zorunda buluyorum. Çoğunlukla, bazen yıllar önce ele aldığım bir konuyu tekrarlamamak için bilinçli bir çaba sarf ediyorum, ancak bu sadece bloglama ortamının bir parçası.

Erkekleri mavi hap koşullanmalarından kurtarmak yeterince zor bir tekliftir, ancak onları zihinsel olarak direnç gösterdikleri veya nefret ettikleri ilkeleri anlamaya yönlendirmek özel bir zorluktur. Örneğin, editörüm bu ilkelere sadece periferik olarak aşina, bu da bir tür nimet ve lanet. Bir anlamda eski yazıları ve kavramları daha 'acemi dostu' olacak şekilde gözden geçirmemi gerektiriyor, ancak aynı zamanda bu kavramların yıllar içinde nasıl evrimleşerek benim ve diğer 'kırmızı sütunluların' artık ortak temeller olarak kabul ettiği şey haline geldiğini gözden geçirmemi de zorluyor.
Örneğin, ben bu kavramı titizlikle tartışabilirken

Dalrock'un blogunda Feminine Imperative'e aşina olanlarla birlikte, bu konudaki ufuk açıcı yazılarımı okuduktan sonra editörümle bir saatten fazla bu konuyu daha fazla tanımlamak zorunda kaldım. Bu konuda daha sonra konuşacağız.

Oyun

Bu kavramlar arasında en sık döndüğüm kavram Oyun kavramıdır. "Oyun nedir?" Benim blogumda ve hemen hemen her büyük manosfer yazarının blogunda, okuyucuların Oyun'dan bahsedildiğinde tam olarak ne olduğunu bileceklerine dair sürekli bir varsayım var. Oyun neredeyse efsanevi bir konuma yükseltildi; kadınların ilgisini ve yakınlığını çekmekte zorlanan sıradan erkekler için her derde deva bir ilaç gibi. Manosfer blog yazarları için Oyun'a aşinalığın küstahça bir kenara bırakıldığı bir noktaya gelindi - Oyunun çeşitlerine sahibiz: içselleştirilmiş Oyunumuz var, 'doğal' Oyunumuz var, doğrudan Oyunumuz var, Beta Oyunumuz var vb. ancak 'Oyun' terimini çok karmaşık inceliklere, davranışlara ve Oyunun üzerine kurulduğu temel psikolojik ilkelere aşina olmayan biri için tanımlamak, başlangıçta kafalarını sarmak için gerçekten zor.

Bilmeyenler için, sadece 'Oyun' kelimesi bile aldatma veya manipülasyon çağrışımı yapar. Bir *Oyun* oynuyorsanız gerçek değilsinizdir, bu yüzden en başından itibaren bir algı dezavantajıyla başlıyoruz. Kadınlarla sadece 'kendisi olmaya' şartlandırılmış bir erkeğe Oyun kavramlarını ve kadınların kendileriyle 'oyun oynayan' erkeklerden nasıl nefret ettiklerini açıklamaya çalışırken bu durum daha da karmaşıklaşıyor. Kulağa ne kadar kötü gelse de, aslında Oyunun yaygın algıdan daha fazlası olduğunun açıklanması, yeni okuyucunun bunu kendisine açıklaması için tartışmayı teşvik eder.

Temelinde Oyun, cinsiyetler arası ilişkileri kolaylaştırmak için psikolojik ve sosyolojik ilkelere dayanan yaşam becerilerinde bir dizi davranış değişikliğidir.

Erken Oyun

Mütevazı başlangıcında Oyun, bir erkeğin yalnızca sınırlı erişimi olan (varsa) kadınlarla olası cinsel 'başarısını' iyileştirmek amacıyla öğrenilen, uyarlanan ve değiştirilen bir dizi davranıştı. Oyun, 2000'li yılların başında gelişen tavlama sanatçısı (PUA) kültürü tarafından gözlemsel olarak denenen ve geliştirilen bir dizi davranışsal beceri ve teknik olarak tanımlandı. Bu davranış setlerini etkili kılan psikolojiye çevresel bir onay verilmiş olsa da, amaç daha çok sonuçla ilgiliydi ve sonucu mümkün kılan kafa mekaniği hakkında daha az şey vardı.

Bu giriş, mevcut manosferin birçoğunun 'resmileştirilmiş' Oyun ile ilk temasıydı. Tavlama *sanatının* kalitesi, uygulayıcının davranış psikolojisinin (kadınlarla ilgili olarak) temellerini anlama ve belirli bir ortamda ve/veya bağlamda hedefinin değişen davranışsal ipuçlarına uyum sağlama ve tepki verme becerisini geliştirme kapasitesine bağlıydı (ve hala da öyledir).

Eğer Game'in tek kapsamı bu olsaydı, anlaşılabilir bir şekilde çok dar görüşlü ve sınırlı bir kapsamı olurdu. Başlangıçta Game, sosyal zekadan yoksun erkeklerin çoğuna, temelde yoksun oldukları kadınlara yaklaşma ve onlarla gerçek, samimi bir ilişki geliştirme konusunda yardımcı olması açısından bir faydaya sahipti. Sorun, Game'in "saha içi" kullanımlarının ötesinde, "kızı elde etme" noktasından sonra gerçekten geliştirilmemiş olmasıydı ve

Sosyal açıdan en becerikli PUA'ları bile kadınları daha büyük bir bütün olarak motive eden gerçek psikolojiyle başa çıkmaya hazırlıksız bıraktı. Daha önce "kendi liglerinin dışında" olan kadınların sevgisinden zevk almaya ve sonra kaybetmeye alışkın olmayan erkekleri depresyona ve muhtemelen intihara sürükleyen şey tam da bu kadınsı meta-psikolojiydi.

Oyun, becerilerin harikulade bir araç setiydi, ancak bu araçların inşa edebileceği şeylerle başa çıkmak için içgörü ve öngörü olmadan, potansiyel olarak çocuklara dinamit vermek gibiydi.

Gelişen Oyun

Oyun, ilk ortaya çıkışından itibaren aşağı yukarı bir soruna çözüm olarak görülmüştür. Oyun, son 60 yılı aşkın feminizmin, sosyal feminizasyonun ve feminen önceliğin günümüz erkekleri için yarattığı kadınlara karşı mantıklı bir sosyal tepki olarak tanımlanmıştır. Modern bağlanabilirlik, internet ve kolektifleştirilmiş sosyal medya sayesinde, erkekler için Oyun ya da onun bir varyasyonunu geliştirmek kaçınılmazdı. Kadınların psikolojilerini anlamaya çalışan erkeklere yönelik kamusal sosyal damgalama, alay ve düpedüz düşmanlığa rağmen, özel olarak internet, deneyimlerini karşılaştıran, gözlemlerini aktaran ve teorileri test eden küresel bir erkek konsorsiyumunu kolaylaştırdı.

Kadınlarda istenen tepkileri uyandıran Oyun'a yol açan davranışsal psikoloji erkekler için daha fazla önem kazanmaya başladı. Elbette, Ukala ve Komik Olmak, Eğlendiren Ustalık, Kabul Etmek ve Güçlendirmek, Neg Hit, Peacocking gibi artık klasikleşmiş Oyun teknikleri kendi ustaca kullanıldıkları bağlamlarda etkiliydi, ancak bu davranış setlerinin işe yaramasını sağlayan gizli psikoloji, bunların *neden* işe yaradığı sorusunu gündeme getirdi.

çalıştı.

Etkili (ve etkisiz) Oyunun psikolojik yönleri yeni bir önem kazanmaya başladı. Biyolojik, psikolojik ve sosyolojik faktörlerin oyunu nasıl etkilediğine dair bu geniş çaplı araştırma sayesinde yeni fikirler, teoriler ve deneysel modeller ortaya çıktı ve bu da yeni oyun davranış setlerinin ortaya çıkmasına ve daha az etkili olanların terk edilmesine yol açtı.

Bağlanabilirlik arttıkça, Game topluluğunun bilgi tabanı da büyüdü. Oyun artık PUA öncülerine özel değildi; Oyun, Game'in önceki versiyonunu hiç duymamış veya kadınsı koşullanmaları nedeniyle birkaç yıl önce tamamen reddetmiş olan erkeklerin ilgi alanlarını ve etkilerini barındıracak şekilde genişliyordu.

Evli erkekler, Oyun'un bazı yönlerinin soğuk ya da zorba eşlerinin cinsel ilgilerini yeniden canlandırıp canlandıramayacağını merak ediyordu. Boşanmış erkekler, yeni cinsel ilgi potansiyellerini geliştirmek ve aynı zamanda deneyimlerini aktarmak ve bu Oyun bilgi tabanına katkıda bulunmak için evliyken alay ettikleri Oyun'u benimsediler. Erkekler, sadece batı kültüründe değil, küreselleşen bir ilgiyle sadece kadınların nasıl olduğu değil, *neden* olduğu konusunda da her yeni katkıyla uyanmaya başladılar. Oyun, bilinemeyen kadını bilinebilir hale getiriyordu. Esrarengiz kadın gizemi, Game bilgi tabanına yapılan her yeni katkıyla birlikte çözülmeye başladı.

Oyun daha fazlası haline geliyordu. Erkekler artık Matrix'teki kodu görüyorlardı: aracın mesaj olduğunu biliyorduk, bizi kontrol etmek için kullanılan kadınsı sosyal gelenekleri görmeye başladık, kadınsı zorunluluğun ve kadın merkezciliğin kapsayıcı erişimini görmeye başladık ve biz

kadınsı Hipergaminin hem erkekler hem de kadınlar üzerinde yarattığı sinsi ama doğal etkinin farkına vardı. Oyun, Erkekleri kadınsı önceliğin demir perdesini geri itmeye ve onu neyin harekete geçirdiğini görmeye sevk ediyordu.

Tahmin edilebileceği gibi, kadın merkezli toplum, Oyunun yükselişini ve genişlemesini 50'lerin-70'lerin gülünç maço arketiplerinin modern bir versiyonu olarak göstermeye çalıştı. Oyunun gelişen, entelektüel olarak daha geçerli bir formunun tehdidi, diğer eril her şey gibi alay edilmeli ve utandırılmalıydı, bu nedenle kötü şöhretli PUA öncüleriyle ilişkilendirme, kadınsı zorunluluk için bariz bir seçimdi. Eril Catch 22'ye kadınsı standart itiraz ilk başvuruydu: Oyunu öğrenmek isteyen herhangi bir erkek, bu arzu için bir erkekten daha azdı, ama aynı zamanda Oyunu zaten bilmediği için daha az erkekti (kadınsı zorunluluk tarafından onaylandığı gibi). Game için para ödeyen ya da kişisel olarak Game'e yatırım yapan her erkek, 70'lerin 'Leisure Suit Larry'lerine geri dönüş olarak nitelendirilen PUA kültürüyle ilişkilendiriliyordu.

Çağdaş Oyun

Kadınsı zorunluluk, Oyun'u utandırıp silikleştirmeye yönelik tüm marjinalleştirme çabalarına rağmen, Oyun hareketinin 1990'ların ortalarında olduğu kadar kolay sindirilemediğini gördü. Zorunluluk, eril olanı her zaman itaate geri iten güvenilir mecazlara ve sosyal geleneklere geri dönüyordu. Kadın merkezciliğin zirve yaptığı 90'larda bu sosyal yapılar izole edilmiş, utanç içinde ve cahil bir eril zorunluluk üzerinde işe yarıyordu, ancak internetin evrimiyle birlikte 2000'lerin sonunda Oyun, onu kontrol altına almak için yeni dişil operasyonel gelenekler gerektiren bir tehdide dönüşüyordu.

Oyun, davranışsal setlerin ötesine, kadın ruhunun ve daha geniş sosyalleşmelerin altını çizen psikolojik ve sosyolojik mekaniklerin ötesine evrildi. Oyun, önceki evrimin tümünü kapsamakla birlikte, dişil zorunluluğun daha büyük sosyal meta ölçeğinin farkına varıyordu. Game, kadınların *neden oldukları gibi oldukları* sorularının ötesine geçmeye ve bugün deneyimlediğimiz cinsiyetler arası kültürleşmelerin *nasıl olduklarını bir* araya getirmeye başladı. Game bu noktaya *nasıl geldiğimizi* sordu.

Game, bu daha geniş soruları yanıtlamak ve daha kapsamlı sorunları çözmek için kapsamındaki belirli ilgi alanlarına dallandı. Game'in önceki tüm yinelemelerine hala sahip olsak da, Hıristiyanlaştırılmış Game, evli Game, boşanmış Game, sosyalleştirilmiş Game, lise Game vb. olarak genişledik.

Ancak tüm bu uzmanlık alanlarının temelinde yine de bir erkeğin hayatında Oyunu içselleştirme ve kişiselleştirme ihtiyacı yatıyordu. Oyun, erkeğin yeniden güçlenmesine giden yoldu; bugün kadınların bile erkeklerin erkekleşmesi gerektiğini düşündüğü bir güçlenme.

Oyun, 60 yıllık feminizasyonun kadınları ve erkekleri ikna ettiği olumsuz, utanç verici ve saçma arketiplerin tamamen dışında, erkekliğin olumlu, faydalı ve yetkin bir şeye doğru yeniden yorumlanmasını gerektiriyordu. Adına ister Alfa deyin, ister Pozitif Erkeklik, ama Oyun erkeksi zorunluluğun öneminin yeniden hayal edilmesini gerektiriyor. Oyun, erkeklerin kendileri hakkındaki fikirlerini değiştirmelerini gerektiriyor.

Söylemeye gerek yok, en olumlu bağlamlarında bile, erkek yeniden

Oyunun yol açtığı güçlenme, dişil zorunluluğun izin veremeyeceği kadar büyük bir tehditti. Dişil zorunluluğun üzerine kurulu olduğu içsel güvensizlikleri kontrol etmek her zaman erkeklerin gerçek kişisel değerlerini ve kadınlar için gerçek gerekliliklerini görmezden gelmelerine bağlı olmuştur.
Güvensizliklerinin güvence altına alınması ve dişil zorunluluğun kontrolünün sağlanması için erkekler kadınlara muhtaç kalmalıdır.

Game'in temsil ettiği bilgi ve farkındalık kuyusunun zehirlenmesi gerekiyordu.

Dişil zorunluluğun onlarca yıldır dayandığı sosyal gelenekler artık internet öncesi dönemdeki kadar etkili değildi. Oyunun sosyal, psikolojik, evrimsel ve biyolojik alanlara doğru genişlemeye devam etmesi, Oyunun bu eski geleneklerin kontrol edemediği bir şey olduğunun kanıtıydı, bu nedenle zorunluluk eskilerini yeniden keşfederken yeni taktikler geliştirdi.

Ayıplama ve alay etme, dişil zorunluluğun daha az entelektüel olanlarının başvurduğu ilkel taktiklerdi (ve hala da öyledir), ancak Game'in genişliği daha çarpıtıcı bir şeye ihtiyaç duyuyordu. Kadınsı zorunluluğun savunucuları, Game'in geliştirmesi on yıldan fazla süren toplumsal ivmeyi ele geçirmek için Game'in kadınsı doğa hakkında uzun süredir ileri sürdüğü (ve kadınsı zorunluluğun uzun süredir reddettiği) *bazı* evrensel noktaları kabul etmeye başladı.

Dişil Zorunluluk, Oyun'un ilkelerinin kapsamlı ve kanıtlanabilir geçerliliğini tartışamazdı, bu yüzden Oyun'u içeriden yeniden tasarlamaya ve kendi amacına göre değiştirmeye çalıştı (çalışıyor). Dişil Zorunluluk

Erkekleri kendi amaçları için daha iyi (aslında daha eski) bir yararlılık durumuna geri getirecek kadar erkek güçlendirmesi istiyor, ancak erkeklerin zorunluluktan gerçek özgürleşmesinin egemenliğini tehdit edeceği kadar değil. Zorunluluk, Oyun'u benimseyerek ve daha az tehdit edici bulduğu gerçekleri kabul ederek, daha iyi Betalar - Oyun tarafından güçlendirildiklerine inanan, ancak yine de Dişil Zorunluluk'a borçlu olan erkekler - inşa etmeyi umuyor.

Zorunluluktan gerçek anlamda özgürleşmek onun egemenliğini tehdit eder, bu nedenle bunun ötesini görebilecek vizyona sahip Erkekler zorunluluk tarafından Karanlık, Sosyopatik ve Sapkın olarak etiketlenir. Sadece Oyuna sızmak ve onu kendi çıkarları için sterilize etmek yeterli değildi, Dişil Zorunluluk Oyunu kendisi için kategorize etmek zorundaydı - Kötü ve İyi Oyun. İyi, elbette, zorunluluğa fayda sağlayan yönlerin karakteristiğidir ve kötü, eril olana 'bencilce' fayda sağlayan her şeydir. Dişil Zorunluluk, Oyunun çeşitli dallarıyla ilgilenmez - doğal, içselleştirilmiş, evlilik vb. - Sadece bu dalların hangi yönlerinin kendi yararına çarpıtılabileceği ve hangi yönlerinin çarpıtılamayacağı ile ilgilenir.

Bu da bizi bugün bildiğimiz haliyle Oyun'a getiriyor. Oyun hala evrim geçiriyor ve bundan sonra nereye gideceğini görebilecek kadar ileri görüşlü olsaydım, Dişil Zorunluluk ile erkeklerin gerçek kurtuluşuna ulaşacağını söylerdim.
Kadınlardan bir kurtuluş değil, zorunluluklarının şartlandırmasından ve amacından bir kurtuluş. Başka seçenek bırakılmadığında erkeklerin istediği gibi davranacakları umuduyla kadınların 'erkeklerin kendi yollarına gitmesi' ihmali değil, kadın merkezciliğin sahip olduğu kontrolden gerçek bir Oyun güdümlü kurtuluş

çok uzun süre devam etti.

Hiç kuşkunuz olmasın, Dişil Zorunluluk erkeklerin kendisine muhtaç olmasına ihtiyaç duyar ve diğer erkekleri bu zorunluluktan kurtarmaya çalışan Erkeklere her zaman düşmanca davranacaktır. Bu bakımdan, her Oyun, hatta zorunluluğun kendi kullanacağı ortak Oyun bile, tanımı gereği cinsiyetçidir. Erkeklerin yararına olabilecek her şey, hatta kadınların yararına olsa bile, cinsiyetçidir. Erkekleri Matrix'ten kurtarmak, koşullanmalarını kırmak ve onları kendi iyilikleri için kendilerini ve kişiliklerini yeniden hayal etmeye teşvik etmek, kadınsı tanım gereği cinsiyetçidir.

Kızların dünyasında, erkekleri daha iyi erkekler olmaya teşvik etmek cinsiyetçiliktir.

Kuralların Yeniden Yazılması

Kadınlar, sadık bir kaybedene bağlanmaktansa başarılı bir Erkeği paylaşmayı tercih ederler.

- Pook

SoSuave forumunda bana en sık sorulan sorulardan biri "bir evliliği nasıl taze tutarsın Rollo?" sorusudur. Bu soruya verdiğim yanıtlar arasında genellikle, Oprah'nın tavsiye sütunundaki standart yanıtın aksine, iyi bir ilişkinin zahmetsiz olması gerektiği yer alıyor. Tüm bu "evlilik sürekli bir iştir" saçmalığı, bir kocayı, karısının uzun vadeli çerçevesini korumaya yönelik yakınlığı için sürekli bir yeterlilik durumunda tutmak içindir. Evlilik ve LTR'lerdeki kadınlar bu dırdırcı hipergamik rekabet kaygısını aşmak isterler; sadece finansal değil, duygusal güvenlik ve eşleri için tek seks ve yakınlık kaynağı olduklarını bilerek kilitlenmiş bir bağlılıktan gelen güvenlik isterler.

Ortak.

Taahhüt Öncesi Taahhüt

Kadınlar için cinsel sıklığın doğumdan sonra azalmasının nedenlerinden biri

Romantik bağlılık, bağlılıktan önce gerekli olan seksin aciliyetinin, bu LTR içinde bir ödül / pekiştirici olan seks ajansı ile değiştirilmesidir. Bekar, bağlanmamış, özel olmayan yaşamda seks, çok zevkli olsa da, çoğu kadın için bir kanıtlama alanı haline gelir. Özünde, satın almadan önceki ücretsiz numunelerdir ve aciliyeti sadece (umarım) gerçek cazibe ve uyarılma ile değil, aynı zamanda en azından cinsel bir rekabet pazarında olduğu bilinçaltı bilgisiyle de beslenir. Bu, bir kadının bir erkeğin onayını almak için yeterlilik kazanması gereken hayattaki nadir anlardan biridir. Kuşkusuz, çoğu erkek hayatın erken dönemlerinde o kadar seks yoksunudur ya da o kadar deneyimsizdir ki, bu satış genellikle kadın için zor değildir. Bununla birlikte, bir bilinç düzeyinde, satış neredeyse garanti olsa bile, daha iyi bir rakiple değiştirilebileceğinin farkındadır. Hipergami, kadınları müstakbel bir erkeğin ilgisini sürdürmeye iter.

O halde bu, kararlı cinsel etkileşim için zıtlıktır. Dinamik artık yeterlilik seksinden fayda seksine doğru kaymaktadır. Şimdi kimse bir sonuca varmadan önce, evet, seks hala zevklidir, hala tutkulu olabilir ve kadın kesinlikle bunu isteyebilir, ancak itici güç değişir.

Seks artık bir araç. Bağlantısız cinsel yaşamında bu bir yeterlilik aracıydı; LTR yaşamında ise bir uyum aracı. Bu oldukça açıktır ve kadının mizacına veya belirli bir konunun onun için ne kadar önemli olduğuna bağlı olarak az ya da çok aşırı olabilir, ancak hata yapmayın, gezegende LTR / kocasıyla uğraşırken cinsel eylemliliğini hesaba katmayan bir kadın yoktur. Bu aracılık, kadının görünüşüne, tavrına, cinsel uygunluğuna vs. bağlı olarak az ya da çok değerli olabilir. - cinsel pazarla kıyaslandığında

eşleştirildiği adamın değeri.

İşte bu noktada *İlişkilerin Temel Kuralı* devreye girer. Bu, kimin diğerine daha bağımlı olduğuna dair sürekli bir çekişme halidir. Kadınlar son 50 yılı aşkın bir süredir, sosyal gelenekleri de kullanarak, cinselliklerini iktidardaki erkekler için her şeyin sonu olarak kabul ettirmek için yoğun bir çaba sarf etmektedir. Vajina = Otorite ve bu, pek çok erkeğin başkalarına papağan gibi tekrarladığı ve kendi kendini güçlendirdiği şeydir. "Değişin, yapın, arzularınızı yüceltin, yoksa bu gece sizin için hiç sevişme olmayacak bayım!" Dışarıdan bakıldığında 'huzuru korumak' ve bekar, çocuksuz ve bir randevudan sonra arabada sakso çekerken sahip olduğu arzunun bir kısmını bile geri kazanacağı umuduyla yapılacaklar listesindeki her şeyi bitirmek sezgisel görünüyor çünkü sizi becermek için eve gitmek için sabırsızlanıyordu.

Üstün El

LTR beyler, size şunu söylemek için buradayım, evet, korkusuzsanız ve gücünüzü kullanmaya istekliyseniz, aslında bu konuda içsel bir üstünlüğünüz var. Son paragrafta tarif ettiğim şey, hayattaki diğer pek çok şey için kullandığımız erkek tümdengelimli problem çözme yöntemidir. Bu en sezgisel çözümdür - kadının dediğini yapmak = seks yapmak.

Dolayısıyla bu sorunun cevabının sezgisel olması şaşırtıcı olmamalıdır. Başlangıçta sahip olduğu rekabet kaygısı durumuna kurnazca geri dönmenin yollarını bulmalısınız. Kurnazca diyorum, çünkü kadınlarla ilgili diğer pek çok şeyde olduğu gibi, bunu açıkça yapmak düşmanlık, kızgınlık ve en iyi ihtimalle zorunlu itaatle karşılanacaktır.

Daha fazla (herhangi bir?) seks yapmak için, çerçeveyi korumak için, daha fazla saygı uyandırmak için

ondan uzaklaşmalısınız. Bu, kibirli bir şekilde mesafeli olmak, çocuk gibi somurtmak ya da anlık bir pislik haline gelmek anlamına gelmez; bunlar *açık* işaretler ve yöntemlerdir. İhtiyaç duyulan şey, kendinizi birincil olarak kademeli bir şekilde yeniden vurgulamak VE onun cinsel eylemliliğinin, hala memnuniyetle karşılansa da, kendi kararlarınız için bir motivasyon kaynağı olmadığıdır.

Hiçbir vajinanın yıllarca pişmanlık duymaya değmeyeceğini söylemeyi severim, ancak çoğu erkeğin kendini bulduğu yer tam da burasıdır, çünkü vajina teknesini sallamak istemezler ya da sallayamazlar. Bir kadının hayal gücünün Don Juan alet kutusundaki en güçlü araç olduğunu anlamıyorlar.

Bu hayal gücünü harekete geçirmenin tümdengelimli ve bariz yolu, "bak kaltak, senin amın altından değil ve eğer kendine çeki düzen vermezsen benimkini parlatmaya hazır bir sürü başka kız var, anladın mı?" demek olacaktır. Ve bu elbette ya direnişle ya da utançla karşılanır. Bir erkeğe daha iyi hizmet eden şey, kadının diğer kadınlar için çekici olarak algılayacağı şekilde kendisinde aşamalı değişiklikler yapmaktır.

Kadınlar, diğer kadınların becermek istediği ve diğer erkeklerin olmak istediği erkeklerle birlikte olmak ister.

Bu iki yönlüdür. Erkek ne kadar güçlenirse, ne kadar iyi bir fiziksel forma kavuşursa, ne kadar çok profesyonel başarı elde ederse, ne kadar çok sosyal kanıt ve statü kazanırsa, kendini ne kadar değerli kılarsa, o kadar çok kaygı üretir - ve bu, bir kadının arka beyninin tartışamayacağı aynı eski tanıdık rekabet kaygısıdır.

'Kadın çerçeveli' bir ilişki içinde sıkışıp kalmış erkeklere söylediğim ilk şeylerden biri spor salonuna gitmeleri, sıkı antrenman yapmaları ve

daha iyi görünmeleridir. Bunun iki etkisi vardır; birincisi

sikişmeye olan fiziksel ilgisini artırır ve ikincisi hayal gücünü ateşler.

"Neden böyle yapıyor? Bugünlerde gerçekten daha iyi görünüyor, bunu görüyorum, diğer kadınlar da görüyor olmalı. Belki de spor yapmaya başlamalıyım? Tanrım, spor salonundaki kızlar gerçekten iyi görünüyor."

Daha iyi görünmek, daha iyi hissetmek ve sağlığınızla ilgilenmek için sağlıklı bir arzuya karşı çıkamaz. Daha iyi bir forma girmek, gerçekleştirebileceğiniz en kolay ve en hızlı değişimdir. İş yerinde terfi alma konusunda çok az etkiniz olabilir, ancak vücut alışkanlığınızı hemen şimdi değiştirebilirsiniz. Hesapçı bir cinsiyet olan kadınlar, ayrılmadan aylar önce spor salonuna gitmeyi çok iyi bilirler - sizin için forma girmiyor, sevişeceği bir sonraki erkekle birlikte olmaya hazırlanıyor. Bunu bildikleri için sizin de aynı davranışı sergilemeniz 'hamsterı kafeinlendirir' çünkü bu onlar için eve isabet eder.

Vajina Otorite Değildir

Onun cinselliğinin ilişkinin otoritesi olduğunu kabul etmeyin. Kendinizi ne kadar iyi yaparsanız o kadar fazla otoriteye sahip olursunuz, ona ne kadar feragat ederseniz o kadar az otoriteye (ve saygıya) sahip olursunuz.

Kadınlara "HAYIR" denmesi gerekir, aslında onlar sizin onlara "HAYIR" demenizi isterler, özellikle de odadaki 800 kiloluk goril ışığında - kadının cinsel ajansı. Bir kadın LTR çerçevesini vajinasıyla kontrol ettiğinde, bu her zaman onunla olan ilişkilerinizi renklendirecektir. Bu şekilde hayat devam etmez. Bu her zaman var olan, konuşulmayan bir anlayışa dönüşür, sonuçta o kedi kartını oynayabilir ve siz de buna uyarsınız.

Bu onu kısa vadede memnun etse de, saygısını kaybedeceksiniz

uzun vadede. Sizden uzak duracağını bilmenize rağmen ona "HAYIR" denmesini istiyor. Bu, onun cinsel eylemliliğinin nihai olarak reddedilmesidir - "eğer hiç alamayacağını bildiğini bilerek "HAYIR" derse, cinsel güçlerim değersizleşir." Cinsel eylemliliğinin sorgulanması şüpheye yer bırakır ve rekabet kaygısının tekrar devreye girmesi için kapıyı bir kez daha açar.

Daha önce de söylediğim gibi, evlilik cinsel pazara karşı bir yalıtım değildir ve bunu, bunu fark ettikleri için kendilerini ödüllendiren bir topluma güvenebilen kadınlardan daha iyi kimse bilemez. Bunu şimdi kendi yararınıza kullanın.

Hiçbir şey kadınlar için kendi değerinin farkında olduğundan şüphelendiği bir Erkek kadar korku uyandırıcı ve tahrik edici olamaz.

İşte tam da bu nedenle dişileştirilmiş bir kültür sürekli olarak erkeğin kafasını karıştırmalı, sürekli olarak şüphe uyandırmalı ve onu aşağılamalıdır; dişileştirme erkeklerin gerçek değerlerini ve potansiyellerini bilmelerine izin veremez.

Sonuçta, bir hafta boyunca sevişmeseniz bile kimin umurunda? Bir meta ve giderek bir otorite olarak size olan saygısını arttırmak için buna değer. Bu kaygıyı sürdürmek istiyorsanız, kendinizi kadınların uğruna rekabet edeceği bir meta olarak sürdürmelisiniz, hatta (özellikle) kararlı tek eşlilik sınırları içinde bile.

Final Sınavı - Cinsel Pazarda Gezin

GEZİNMEK

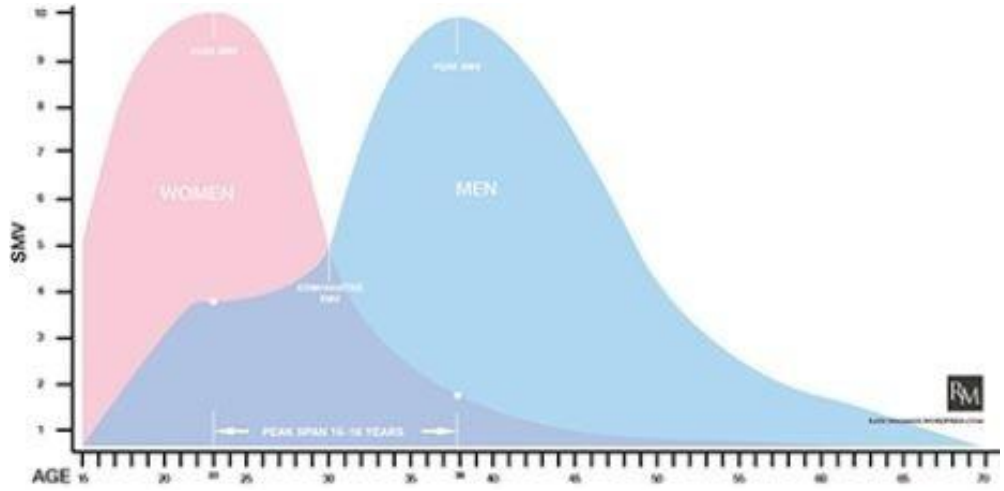

Bilirsiniz, grafiklerin, çizelgelerin ve veri çizim haritalarının yerini hiçbir şey tutamaz. Esasen görsel yönelimli bir tür olan insanoğlu, grafik bir baş üstü ekranını, Tanrı'nın gözü gibi bir görünümü, ağaçlar için ormanı görmek için gerekli olarak görür. Evde bütçe yapmaktan hoşlanmayabilirsiniz, ancak bir erkeğe bir ay içinde tüm parasının nereye gittiğine dair bir grafik gösterin ve birkaç hafta sonu boyunca yanaktan bir öpücük için parasını boşa harcamama konusunda daha iyi hissedecektir.

İşte bu düşünceyle bir plan hazırlamayı kendime görev edindim.

Şu anda içinde bulunduğumuz (en azından cinsel devrimden bu yana) az bilinen ve çok az takdir edilen cinsel pazarın (SMP) kronolojisi. Manosferdeki blog yazarları SMP'yi sıklıkla okuyucuların kendi zihinsel modellerine zaten aşina olduklarını ve modern SMP'nin dinamiklerini anladıklarını varsayan bir bağlamda kullanmaktadır. Şahsen ben bu varsayımın hem kasıtlı hem de kasıtsız bireysel önyargılarla dolu olduğunu düşünüyorum. Hiç kuşkunuz olmasın, SMP ve cinsel piyasa değerlerini (SMV) kendi algıma göre tanımlamak üzereyim, ancak bu dinamikleri açık ve anlaşılır bir biçimde tanımlama isteğinin tamamen farkındayım, bu nedenle bu hoşgörü için okuyucumun affını rica edeceğim.

Mezun olabilir miyim?

Bu yazının kaleme alındığı sırada pek çok lise son sınıf öğrencisi için mezuniyet vakti yaklaşmaktaydı ve bununla birlikte, öğrenci borçları ve/veya kötü iş olanaklarıyla dolu bir geleceğe doğru ilerleyen yeni nesle bilgelik dolu sözler söylemek isteyen 'yetişkinlerin' ahkam kesmeleri de beraberinde geliyordu. Bu, hem ebeveynlerin hem de çocuksuz yetişkinlerin kendi hayatlarını gözden geçirip "genç halime neyi farklı yapmasını söylerdim?" sorusunu kendilerine sormaları ve 18 yaşındaki genç hallerinin rolünü üstlenmek zorunda hissettikleri arkadaşlarına balo gecesi içkilerini kimin alacağı konusunda mesaj atmaktan kendilerini alıkoyacaklarını ümit etmeleri için özel bir zamandır. Bu nedenle, aynı boş çabayı gösterirken bir anlığına profesörü oynadığım için beni affetmeniz gerekecek.

Kısa bir süre önce bir yorumcu bana şöyle demişti.

"Rollo, yazdıklarının benim için gerçekten çığır açıcı olduğunu söylemek istiyorum. Bu materyal tüm lise son sınıf öğrencileri için bir mezuniyet şartı olmalı."

Emeritus Profesör Dr. Rollo J. Tomassi'nin, gelecek nesilleri körü körüne girecekleri cinsel pazarın tehlikeleri konusunda eğitmek gibi kutsal bir görevi ihmal etmesi çok uzak bir ihtimal. Meydan okuma kabul edildi.

Bu yüzden lütfen kürsünün etrafında toplanın, tüm cep telefonlarınızı kapatın (balo gecesi likörü bulmak kolaydır), Pee Chee klasörünüzden bir sayfa defter kağıdı alın ve not almaya hazırlanın.

SMP'de Gezinme

Şimdi sınıf, dikkatinizi yukarıdaki ekrana verirseniz bu grafiğin parametrelerini açıklayacağım.

Dikey sütunda, her yerde bulunan on ölçeğine dayalı Cinsel Piyasa Değeri (SMV) yer almaktadır. The Chateau Heartiste'de emeritus Profesör Roissy, uzun zaman önce hem erkekler hem de kadınlar için bireysel cinsel piyasa değerlerini detaylandırarak hepimize iyi bir hizmette bulundu, ancak bugünkü amaçlarımız için burada gösterdiğim değerlerin hem uzun hem de kısa vadeli üreme beklentileri, ilişkisel arzu edilebilirlik, erkek sağlama kapasitesi, kadın doğurganlığı, cinsel arzu edilebilirlik ve uygunluk vb. temelinde genel bir cinsel değeri kapsaması gerektiğini belirtmek önemlidir. Kat edeceğiniz mesafe değişebilir, ancak on ölçeğinin bir cinsiyet için *diğerine göre* bireyselleştirilmiş genel bir değeri yansıtması gerektiğini söylemek yeterlidir. Aykırı değerler her zaman her çalışmanın bir unsuru olacaktır, ancak burada amaç genel ortalamaları temsil etmektir.

Yatay metrikte, ilgili cinsiyetin yaşına dayalı bir zaman çizgimiz var. Bunu beş yıllık artışlarla aşamalara ayırdım, ancak dersimizin ilerleyen bölümlerinde detaylandırılacak olan her bir cinsiyet için önemli yaşam-değerlendirme aşamalarını temsil eden önemli yaşlarla birlikte. Bu arada SMV yaş aralığını 15'ten başlattığımı fark etmişsinizdir. Bu, aynı yaştaki ortalama bir liseli erkek tarafından değerlendirilen ortalama bir kızın orta seviye arzu edilebilirlik değeri için temel başlangıç noktası olduğu için kasıtlıdır. Ayrıca, daha sonra detaylandırılacak olan, cinsiyetler arasındaki en yoğun yılları temsil eden 23 ile 36 arasındaki yaş aralığı da dikkate alınacaktır.

Son olarak, her bir cinsiyetin ilgili SMV aralığı çan eğrisini tanımladım ve buna göre geçiş aşamalarını belirttim.

Kadın SMV

Çeşitli bağlamlarda, kadınların SMV'si şüphesiz manosferde en çok tartışılan konudur. Ne kadar uğraşırsak uğraşalım, bir kadını cinsel zirvesinin aslında 18 ila 25 yaşları arasında olduğuna ikna etmek her zaman inkârı tartışmaya açmak anlamına gelir. Aksine cinsel değeri yeniden tanımlamaya yönelik tüm ikna edici girişimlere rağmen, kadınlar için SMV'ye nihayetinde kadınlar değil Erkekler karar verir. Dolayısıyla bu çan eğrisi, kadınların (bitmek bilmeyen toplum mühendisliği yoluyla) arzu edilebilirliği tanımlamak istedikleri gibi değil, *erkeklerin* ölçütlerine göre kadınların cinsel değerini temsil etmeyi amaçlamaktadır.

Devam ettiğimizde, kadınların SMV'sinin zirve yaptığı yılların 23 yaş civarında olduğunu görebilirsiniz. Doğurganlık, arzulanabilirlik, cinsel elverişlilik ve gerçekten de erkeklerin uyarılması ve dikkati için genel potansiyel 22 ila 24 yaş arasında zirveye ulaşır. Şunu unutmayın

Yaklaşık değer, kişisel değer, sadakat, zeka, karakter veya erkeklerde çağrıştırılan arzu edilebilirlik temelinin ötesinde herhangi bir ölçüt için bir tahmin değildir. Bayanlar, ortalama olarak, bu sizin en iyi yılınız. Arka beyninizin soğuk gerçeğinin sizi geceleri uyandırmadığı bir şey anlattığımı sanmıyorum.

Bir kadın hayatının başka hiçbir evresinde bu kısa dönemden daha fazla onaylanma ya da meşru erkek ilgisinden hoşlanmayacak, cinsel onayı için bu kadar gayretle başvurulmayacaktır. Zirve noktasını geçtikten sonra, erkeği uyarmak için harcadığı her çaba, bu aşamanın deneyimlerini yeniden yakalamak için olacaktır. Apeks sonrası, Duvar öncesi (24 ila 30) kadınların yaktığı her kalori, SMV zirvesinin anıları tarafından motive edilecektir.

27 yaşına gelindiğinde kadınların SMV'sinde ciddi bir düşüş başlar. Bu, kadınların zirve sonrası yıllarında şaşırtıcı derecede çekici ve canlı kalamayacakları anlamına gelmez, ancak 22-23 yaşlarındaki bir sonraki ürünle karşılaştırıldığında, düşüş giderek daha belirgin hale gelir. Aşırı derecede uygun eşler için rekabet her geçen yıl daha da yoğunlaşıyor. 'Parti yılları'nın kısa vadeli çiftleşme protokolünü uzun vadeli bir tedarik stratejisiyle takas etmeleri gerektiğinin farkına vardıkları 27-30 yaş arası, kadınlar için bilinçaltında en stresli dönemdir.

İşte bu noktada 'yeni bir hayat yaşamak' ya da 'kendisiyle barışık olmak' gibi rasyonalizasyonlar formüle edilmeye başlanır; bunlar suçluluk ya da mahkumiyetin bir sonucu olarak değil, daha ziyade eninde sonunda SMP'de artık etkin bir şekilde rekabet edemeyeceği gerçeğiyle ilişkili kaygıları hafifletmenin bir işlevi olarak ortaya çıkar. Yazı duvara asıldı;

Ya kendi güvenliğini ve geçimini sağlamalı ya da bir erkeğin uzun vadeli geçimini sağlamak için mevcut görünüşü, kişisel arzu edilirliği ve cinsel eylemliliğinin izin verdiği ölçüde kabul edilebilir bir sağlayıcıya razı olmalıdır.

Erkekler

Erkeklerin SMV'sini 15 yaşında bu kadar düşük bir başlangıç noktasından başlatmak son derece karamsar görünebilir, ancak genel ortalamalara baktığımızı hatırlayın. 15 yaşındaki bir kız, 18-20 yaşındaki bir erkeğin cinsel onayını aynı yaştaki akranlarından daha değerli görecektir. Bu, önemli erkeklerin ilgisinin değersiz olduğu anlamına gelmez, ancak ergenlik çağındaki bir kız için çok daha sıradan bir ilgidir, bu nedenle değerlendirme çok daha düşük başlar.

Erkekler yaşlandıkça, SMV'lerinin 20'li yaşlarda dengelenme eğiliminde olduğunu ve 30 yaşına kadar kademeli olarak yükseldiğini görebilirsiniz. Bu, erkeklerin fiziksel hüner, sosyal ağırlık, statü, olgunluk, zenginlik, etki ve umarım hakimiyet ölçütlerine göre daha değerli hale geldikçe SMV'yi yavaşça inşa etmelerini temsil eder. Bu yavaş bir süreçtir ve ne yazık ki, bir erkeğin SMV'sinin önemli ölçüde olgunlaşmasının çoğu, kadınlar kendi SMV zirvelerine ulaşırken gerçekleşir.

23 yaşında bir kız en iyi SMP değerinin tadını çıkarırken, bir erkek kendi kademeli yükselişini yeni yeni yapmaya başlar.

Ortalama bir erkek 36 yaşına geldiğinde kendi göreceli SMV zirvesine ulaşmış olur. Bu aşamada cinsel / sosyal / profesyonel çekiciliği olgunluğa ulaşmıştır. Potansiyelini mümkün olduğunca en üst düzeye çıkardığını varsayarsak, bu aşamada kadınların hipergam yönergeleri onu uzun vadeli yatırımı için en kabul edilebilir bulacaktır. O genç

Fiziğini daha iyi koruyacak kadar iyi, ama sosyal ve mesleki olgunluğa erişmiş olacak kadar da yaşlı.

Karşılaştırmalı SMV ve Zirve Dönem Yılları

Burada önemli bir not, erkek ve kadınların SMV düşüşünü karşılaştırmaktır. Kadınların SMV'si öncelikle fiziksel temellere dayandığından, erkeklere göre çok daha hızlı bir düşüş gösterir. Erkeklerin düşüşü, statülerinin yanı sıra sağlıklarını/görünüşlerini koruma kapasitelerinin azalmasına bağlıdır. Bir erkeğin SMV'si öncelikle kişisel başarılarına dayandığından, SMV'sindeki bozulma çok daha fazla korunma potansiyeline sahiptir. Kadınların SMV'si sıcak ve kısa sürede yanarken, erkeklerinki yavaş ve uzun sürede yanar.

Şimdi sınıf, lütfen dikkatinizi bir kadının SMV zirvesi ile erkeğinki arasındaki kritik 15-16 yıllık döneme yöneltin. Bu dönemin genellikle cinsiyetler arasında sosyal olarak en çalkantılı dönem olması şaşırtıcı olmamalıdır. İlk evliliklerin çoğu bu dönemde gerçekleşir, bekar annelik bu dönemde gerçekleşir, ileri dereceler, kariyer kuruluşları, duvara çarpma ve diğer birçok önemli yaşam olayı bu yaşam evresinde meydana gelir. Bu nedenle, SMV bağlamını ve SMP'nin bu dönemde her bir cinsiyetin deneyimine öngörülen etkisini anlamamız büyük önem taşımaktadır.

30 yaşlarında erkekler kendi cinsel değerlerinin proto-farkındalığını göstermeye başlarken, aynı zamanda kadınlar da cinsel rakipleriyle sonsuza dek rekabet edemeyeceklerinin acı bir şekilde farkına varmaktadır. Bu, karşılaştırmalı SMV noktasıdır: her iki cinsiyet de durumsal olarak yaklaşık aynı değerleme seviyesinde olduğunda (5).

Buradaki çatışma, erkeklerin potansiyellerinin farkına yeni yeni varmaya başlarken, kadınların kendi potansiyellerinin azalmasıyla mücadele etmek zorunda kalmalarıdır.

Bu, kadınların hipergamilerine yatırım yapabilecekleri en iyi erkeklerin, doğuştan gelen SMV potansiyellerinin farkında olup, zirve evresindeki daha genç bir kadını (22-24) kendisine tercih etmeyecekleri umuduyla biyolojik fişlerini nakde çevirmeleri gereken birincil evredir. *Tehdit'*in ilerleyen bölümlerinde bu konu hakkında yazacağım:

Hiçbir şey bir kadın için kendi değerinin farkında olan bir erkek kadar tehditkâr ama aynı zamanda çekici olamaz.

Her iki cinsiyetin karşılaştırmalı SMV'leri arasındaki kesişme, dişil hipergami için belki de yaşamın en kritik aşamasıdır. Kadın, hipergamisini optimize edebilmek için erkeği kendi SMV potansiyelinden yeterince uzun süre habersiz tutabilmelidir. Dişil sosyal etkinin tamamı, bu hipergamiyi etkileyecek kadar arzu edilir olduğu sürece optimize etmek etrafında döner.

Erkeklerin durumunda, onun zorunluluğu, potansiyelini anlamama ve kadınların çoğulcu cinsel stratejilerinden ayrı kalma temelinde hayatını değiştiren kararlar almadan önce SMV'sine (ya da potansiyeline) uyanmak ve bu yaşam kararlarını kendi çıkarlarına göre vermektir.

Bana evlenmeden ya da kız arkadaşını 'yanlışlıkla' hamile bırakmadan önce keşke manosferden haberim olsaydı ya da yazılarımı okusaydım diyen tanıdığım her erkeğin pişmanlığı, kız kendi cinsel zorunluluklarını (yasal ve duygusal olarak) pekiştirmeden önce bu SMV farkındalık bağlantısını kurmamış olmasından kaynaklanıyor. Onlar eğilimli

Kadınlara, daha sonra gerçekleşecek SMV zirvesi için kendi kişisel potansiyellerinden daha fazla değer vermek - ya da bu farkındalık bağlantısını kurmadıkları için o zirveyi asla gerçekleştiremediler.

Korkarım bugün sınıfta yerim bu kadar. Umarım bu kısa yoğun eğitim, yasal ve sosyal olarak hipergamiyi optimize etmeye adanmış dişileştirilmiş bir dünyaya girerken düşünmeniz için size biraz yiyecek sağlamıştır. Unutmayın, profesör şapkalarımız ve cüppelerimizle galeriden gururla bakan ünlü manosfer eğitmenlerinizi gördüğünüzde, bir ons önlem bir pound tedaviye değer.

Sınıf dağıldı. Kim olduğumuzu söylüyorsak oyuz.

SADECE KENDİN OL

Biz olduğumuzu söylediğimiz kişiyiz.

Her gün makyaj yapan kadın 'kendisi mi oluyor'?

Peki ya implant taktıran kadın, o 'kendisi mi oluyor'? Boyunu 5 santim uzattığı için yüksek topuklu ayakkabı giyen kadına ne demeli? FaceBook'ta parti fotoğraflarından başka bir şey görmediğiniz kız kendisi mi oluyor?

Diğer yöne çevirelim, omuzlarını vurgulayan ve ceketinde vatkalar olan bir iş kıyafeti giyen kadın 'kendisi mi oluyor'? Eğer saçını boyarsa bu onu daha mı az samimi yapar?

Kendimiz olmak idealize edilmiş bir durumsa, en büyük tutkum kanepemde oturmak, büyük bir pizza yemek ve Pazartesi Gecesi Futbolu izlerken 6'lı Michelob paketiyle yıkamak olsa bile, benzer düşünen bir fitness modelinin bana ilgi duymasını makul bir şekilde bekleyebilmeliyim, değil mi? Sonuçta ben sadece kendim oluyorum - ben buyum.

İnanın ve öyle olun

Deneyimsiz kişilerin JBY ile arasındaki en zor ayrım (just be

kendiniz) dinamiği kişiliğin şekillendirilebilir olmasıdır. Kişilik her zaman değişim halindedir. Bugün olduğunuz kişi ne 2 yıl önce olduğunuz kişidir ne de 2 yıl sonra olacağınız kişi. Hayat boyu yanımızda taşıyabileceğimiz özellikler ve karakteristikler vardır, ancak bunlar bile koşullara bağlı olarak değişebilir. Herhangi bir anda kendiniz olmanın ne olduğunu siz belirlersiniz ve bu sizin kişisel koşullarınıza ve çevrenize bağlıdır.

Peki çizgiyi nereye çekiyorsunuz? Gerçek bir karakter değişikliği ne zaman 'sığ', 'yüzeysel' ya da "olmadığınız biri" olmaktan çıkıp meşru hale gelir? Bunlar, kadınların (ve çok sayıda ahmağın) yüzyıllar boyunca başarıyla kullandıkları ve erkeklerin, kadınların istenmeyen olduğunu düşündükleri algı durumları olarak içselleştirdikleri, ancak asla doğru bir şekilde tanımlamadıkları yakalama terimleridir. Daha ziyade, kasıtlı olarak muğlak ve genellikle bireysel bir kadının yorumuna bağlı kalırken, davranışları kendi motivasyonlarını gösterir.

Siz olduğunuza inandığınız kişisiniz ve siz de onun sizi algıladığı kişisiniz.

Kadın ya da erkek herkes için duyması en zor şeylerden biri yaşam tarzlarını değiştirmeleri gerektiğidir. Bu, onların sadece 'kendileri olmalarının' mevcut durumları için bir şekilde hatalı olduğunu ima eder. Bu, birine hayatını 'doğru' yaşamadığını ya da çocuklarını yanlış yetiştirdiğini söylemeye benzer.

Eroin kullanan bir arkadaşım varsa ve onu aktif bir şekilde bırakmaya teşvik eder ve 'temizlenmesine' yardımcı olmak için çaba gösterirsem, toplum beni bir kahraman veya kurtarıcı olarak adlandırır. Arkadaşımı sigarayı bırakması için teşvik ettiğimde

Kanser olduğunda, arkadaşıma sağlık riski taşıyan bir davranışında yardımcı olan endişeli bir iyi arkadaş olurum. Ancak bir arkadaşıma kadınlara yaklaşımını değiştirmesi gerektiğini ve bunun mutsuzluğunun bir nedeni olduğunu, kadınlara bakış açısını ve yaklaşımını değiştirmesi, daha iyi görünmesi ve daha iyi hissetmesi gerektiğini söylediğimde, o zaman 'sığ' bir hıyar ve onun 'sorununa' karşı duyarsız olurum. Daha da kötüsü, bir kişinin bakış açısını değiştirerek ve davranışlarını değiştirerek kendini geliştirebileceği konusunda mümkün olduğunca olumlu bir ışık altında yapıcı eleştiriler sunmaya çalışmaktır.

Kişilik sadece şekillendirilebilir değil, aynı zamanda belirli koşullar altında dramatik bir şekilde değişebilir.

Bunun kolay bir örneği travma sonrası stres bozukluğu olan gazilerdir. Bu kişiler kişiliklerini temelden değiştiren travmatik ortamlara maruz kalmışlardır. Bu uç bir örnek olsa da, 'farklı bir insan' olmanın koşullara bağlı olduğunu göstermektedir. Eğer benim koşullarım evde oturup bütün bir pizzayı yemekten, onu altı paket Budweiser ile yıkamaktan ve bir Cuma akşamı Anime izlemekten hoşlanmamı gerektiriyorsa, spor salonundaki o ateşli fitness eğitmeninin gelip beynimi gerçekten sikmek istemesini gerçekçi bir şekilde bekleyebilir miyim?

Ve neden olmasın? Ne de olsa ben sadece kendim oluyorum ve o da beni "olduğum gibi sevmeli", değil mi? Eğer durumum buysa, kişiliğimi tanımlayan koşullar, koşulları bana ait olmayan birini cezbetmek ve/veya onunla bir ilişki sürdürmekle uyumsuzdur.

JBY, hipergamiye yardımcı olan etkin bir sosyal gelenektir.

Kadınlar JBY'yi 'kulağa doğru bir şeymiş gibi geldiği' gibi bilinçli bir gerekçeyle desteklemekten ve pekiştirmekten çok mutludurlar.

Bu tartışılmaz bir pozisyon; kim sizin siz olmanızı istemez ki? Eğer önemli olan her şey içerideyse, o zaman size değişmenizi söyleyen herkes sizi kendi bencil sebepleri için manipüle ediyor *olmalıdır.* Bu, Duvar'ın etkisi fiziklerinde kendini göstermeye başladığında ve eskiden nasıl göründüklerinden ziyade "oldukları gibi" sevilmek istediklerinde çoğu kadının başvuracağı popülerleşmiş şişmanlığı kabullenme mantrasıyla güzel bir şekilde örtüşüyor.

Bununla birlikte, bilinçaltı düzeyde, erkeklerde JBY sosyal geleneğini teşvik etmenin gizli amacı, bir başka cinsel seçim filtreleme mekanizmasıdır. Aslında bu daha çok bir filtreleme emniyetidir, zira erkeklerin genel popülasyonunda bir sahiciliği sosyal olarak zorunlu kılarak, kadınlar erkekler hakkındaki cinsel değerlendirmelerinin doğruluğundan daha emin olurlar. Eğer tüm erkekler *sadece kendileri oluyor*larsa ve 'gerçekten oldukları' kişi olmaya teşvik ediliyorlarsa, bu durum kadının hipergamisini en iyi hangi erkeğin tatmin edeceğini belirlemesine yardımcı olur.

Daha önceki birçok yazımda da belirttiğim gibi, kadınlar erkeklerden dürüstlük istediklerini iddia ederler, ancak hiçbir kadın tam açıklama istemez. Genel anlamda bunu tavsiye ediyorum çünkü bu, bir erkeğin gizemli havasını sürdürmeye hizmet eder, ancak uygun ilgi ve erkeklere karşı duyarlılık düzeyine sahip kadınlar tarafından aşamalı olarak keşfedilir. Bununla birlikte, kasıtlı olarak belirsiz kalmanın bir başka nedeni de, kadınların bir erkeğin varsayılan psikolojisi olacağını varsaydığı JBY dinamiğini etkisiz hale getirmektir.

Dişil zorunluluğu toplumsal zorunluluk olarak sürdürmenin ayrılmaz bir parçası, kadınları birincil cinsel seçiciler olarak tutmayı içerir. Bunun anlamı şudur: Bir kadının cinsel stratejisi, kapasitesinin (çekiciliğinin) izin verdiği ölçüde en iyi durumda olmasını gerektirir.

Bu stratejiyi karşılamak için mevcut en iyi erkekler arasından seçim yapması.

JBY, dişil zorunluluğun sosyal zorunluluk olarak sürdürülmesinde bir araçtır. Ayrıca JBY, kadının hipergamisine en uygun erkeğin hangisi olduğunu değerlendirme konusunda güvende hissetmesine yardımcı olarak hipergaminin optimize edilmesine hizmet eder. İronik bir şekilde, tek eşli bir ilişki kurulduktan sonra JBY dinamiği, kadının bu ilişkide partnerini 'düzeltme' kaygısıyla altüst olur. Bir zamanlar Sadece kendisi olmasının sözde özgünlüğü, onun hipergamik onayını karşılayacak ideal erkek olması için "onun üzerinde çalışıyorum" ile değiştirilir - böylece JBY'nin başlangıçta gerçekten hesaplanmış bir saçmalık olduğu ortaya çıkar.

Biz olduğumuzu söylediğimiz kişiyiz

Kendi kişiliklerimizi değiştirebilir ve koşullarımız ya da bu ikisinin herhangi bir kombinasyonu tarafından değiştirilmelerini sağlayabiliriz, ancak kişiliğin statik olduğunu öne sürmek yanlıştır.

Tuzak, kişiliği değiştirmenin herhangi bir şekilde samimiyetsiz olduğunu düşünmektir - kesinlikle müthiş 'aktörler' veya 'taklitçiler' ve benzerleri vardır, onlarla karşılaştığımızda tamamen rahat olamayacakları bir zarfı zorladıklarını hissederiz (hatta biliriz), ancak 'başarana kadar taklit et' doktrininin bir değeri vardır.

Bunu ancak daha önceki kişilik davranışları hakkında bir kavrama ya da bilgiye sahip olduğumuzda "sahte", "yüzeysel" ya da "olmadığın bir şey olmaya çalışmak" olarak algılarız. Bu hafta sonu bir kulüpte hoşunuza giden ukala ve komik bir adamla tanıştıysanız, onunla hiç tanışmadıysanız onun gerçek mi yoksa kişiliğinin sınırlarını zorlayan biri mi olduğunu nasıl bileceksiniz?

Daha önce?

Gücün 48 Yasası'ndan:

Yasa 25: Kendinizi Yeniden Yaratın

Toplumun size yüklediği rolleri kabul etmeyin. Dikkat çeken ve izleyicileri asla sıkmayan yeni bir kimlik oluşturarak kendinizi yeniden yaratın. Başkalarının sizin için tanımlamasına izin vermek yerine kendi imajınızın efendisi olun. Dramatik araçları kamusal jestlerinize ve eylemlerinize dahil edin - gücünüz artacak ve karakteriniz hayattan daha büyük görünecektir.

İyi Adam - Pislik Spectrumu

Biliyorum, biliyorum, Nice Guy vs. Jerk birçok kez yerden yere vuruldu. Oyun nefretinin en kolay hedeflerinden birinin terminoloji olduğunu düşünüyorum. 'İyi Adam' veya 'Pislik' gibi arketiplere öznel tanımlar uygulamak çok kolay. Standart ikili yanıt genellikle şöyledir,

"Yani her zaman tam bir pislik mi olmalıyım yoksa kızlar beni çekici bulmayacak mı? Siktir et onu, ben oyun oynamam."

Forum sayfalarında verdiğim tavsiyeleri gözden geçirebilir ve genç erkeklere "içlerindeki pislikle temasa geçmelerini" söylediğimi tekrar tekrar okuyabilirsiniz. Bununla birlikte, hiçbir mesajımda, aslında bir pislik haline gelmeyi asla belirtmiyorum.

Bana en sık sorulan iki soru "Kızlar neden hıyarları bu kadar çok seviyor?" ve "Arkadaş bölgesinden nasıl çıkabilirim?". Bunların her ikisi de bir spektrumun farklı uçlarını gösteriyor.

Şöyle düşünmeye çalışın - yelpazenin bir ucunda tam bir Pislik var, iğrenç, pisliğin teki, istismarın sınırında, ama kadınlar sürüler halinde bu adama akın ediyor.

Terazinin öbür ucunda ise nihai İyi Adam vardır.

Herhangi bir kızın ona yakınlık kurmak için olması gerektiğini söylediği her şeyi yapar ve somutlaştırır ve bu paspas koşullanmasını kendi kişiliğine içselleştirmiştir. Bu erkek, bir kızla 'arkadaş' olmak için telefonda sayısız saat harcayacak veya onun onayını almak için ona hediyeler almak için servet harcayacaktır.

"Pislik" ve "İyi Adam" terimlerinin kökenine bakmanın önemli olduğunu düşünüyorum. Unutmayalım ki bu nitelemeler var çünkü kadınlar onlara kendi ortak değerlendirmelerine dayanarak bu isimleri ve sınıflandırmaları verdiler. Kadınlar bu terimleri tanımladılar - erkekler sadece onlarla ilişkilendirdiler. Artık bunları parodi ya da karikatür olarak görme eğilimindeyiz; karısını döven tacizci pislik ya da paspas kibar adam. Bunlar spektrumun iki uç noktasıdır ve samimi değerlendirmelerden sonra bunları ele alırken, hata ikili bir ya hep ya hiç yorumuna düşmek olur.

AFC, kadınların söz ve davranışlarındaki ikiyüzlülük karşısında hayal kırıklığına uğrayarak, "O zaman ben daha fazla pislik olmalıyım... şey, ben öyle biri değilim." diyor, ancak bu noktayı gözden kaçırıyor.

Sorun şu ki, Jerk ve Nice Guy spektrumu arasında bir merkez noktası düşünürseniz, çoğu erkek Nice Guy'a doğru eğilir (yarı yolda olmasa bile). Bu, erkeklerin büyük çoğunluğu için "kadınsı tarafınızla temasa geçin, kadınların eylemleri yerine sözlerine inanın" varsayımıdır. Kadınlar buna alışkındır çünkü bu çok yaygındır ve kadınlar bunu yalnızca kendi cinsiyetlerinin zorunluluklarına en uygun olduğu için teşvik ederler. Gerçek aşırı Pislik, gerçek aşırı İyi Adam kadar nadirdir, bu nedenle olaylara bu açıdan derece sırasına göre bakmak gerekir.

Erkeklerin çoğu Beta'dır ya da ezici bir çoğunlukla Beta erkek kimliğine yatırım yaparlar. Bu yelpazenin nazik, uzlaşmacı, yalvaran tarafını tercih ederler - çoğunluk için, kadınların zorunluluklarına (ya da en azından onların zorunlulukları olarak anlamaya yönlendirildikleri şeylere) uyum sağlamak ve onlarla özdeşleşmek lehine herhangi bir doğal erkeksi dürtüyü bastırmak için sosyal olarak şartlandırılmışlardır. İşte tam da bu zihniyet, erkeklerin %85'inin benimsediği spektrumun 'iyi' ucundaki Beta erkek varsayımı, spektrumun 'pislik' ucuna eğilen erkeği çekici kılmaktadır.

Evet, özgüven ve kayıtsızlık Alfa özellikleridir, ancak ateşli bir kıza içki ısmarlamaya hazır iyi erkeklerle dolu bir dünyada, kızın cinsel potansiyel olarak işaretlediği kişi 'umurunda bile olmayan' erkektir. Son 50 yılı aşkın süredir süregelen bu koşullanma, spektrumun iyi tarafını varsayılan hale getiriyor. Bu, tüm İyi Adamların omurgasız zavallı sempatikler olduğu ve kendilerini bağladıkları herhangi bir ONEitis'in ayaklarına kapandıkları anlamına gelmez. Bu, karşılaştırma yapıldığında ve ezici "iyi olma" eğilimi standart olduğu için, spektrumun Pislik tarafına az da olsa meyleden erkeğin, sadece iyi erkek kitlelerinden ayrılarak en azından dikkate değer ve en iyi ihtimalle çekici hale geldiğini söylemektir.

İki düzeyde çekicidir; ilki, kararlı, kontrollü, kendine güvenen ve bir kadını daha az önemseyen bir tutuma sahip olan bir erkek için temel Alfa, biyolojik düzeydir, çünkü bir meta olarak değerinin (bir dereceye kadar) böyle bir tutuma sahip olma seçeneklerine sahip olmasından kaynaklandığını fark eder.

İkincisi, hıyar gibi eğilen adam bir Mor İnek tarlasında

mülayim, renksiz Nice Cows. Dikkat çekicidir ve bu da onu kadın rekabetine layık bir erkek yapar, bu da onun seçeneklere sahip olma duygusunu pekiştirir. Bir istismarcı değil, bir manipülatör de değil, ancak kendisini ona ilgi duyan kadınların önüne ve üstüne koyma eğiliminde (bazen masumca, bazen de duygusuzca).

Şimdi tüm bunların ironisi, AFC'nin bu durumun tersine olduğunu düşünmesidir. İyi Erkeklerin, Pislikler denizinde bir anomali olduğuna inanıyor. Tabii ki buna inanıyor çünkü kadın arkadaşlarının bahsettiği tek şey bu - "Pislik Erkek Arkadaşları" ve iyi bir dinleyici oldukları için ne kadar İyi oldukları. Böylece kendi imajı onaylanır ve "diğer erkekler gibi olmadığı" için eşsiz ve değerli olduğuna ve sabrının ve duyarlılığının sonunda işe yarayacağına inanır - ki takıntısının nesnesi Kötü Çocukla eğlendikten (ve muhtemelen üredikten) sonra pekala işe yarayabilir.

Yeni Bir Dünya Pislik Düzeni.

Game'e yöneltilen bir diğer eleştiri de, sözde iyi erkeklerin bu dersi ciddiye alarak yeni bir sosyal dalga olan tahammül edilemez pisliklere dönüşeceği korkusudur. Korkulan, yeni nesil kibirli hıyarların sırf birileriyle birlikte olabilmek için 'kendileri olmamaları'. PUA veya MRA (erkek hakları aktivistleri) toplulukları tarafından teşvik edildiği gibi, kişiliklerini radikal bir şekilde spektrumun Jerk ucuna doğru eğen bir erkek kitlesinin korkusunu anlıyorum.

Bu korkuların asılsız olduğunu ilk söyleyen ben olayım. Erkekler topluluğu, blogları veya forumları araştırmazlar çünkü arketipik 'iyi' olmaktan çok fazla kedi alıyorlar. Aslında daha çok, "benmerkezci" diyelim, erkeklerin en çok seviştiği gözlemi

Sürekli olarak o kadar yaygın ki SoSuave'in ana web sayfasında buna ayrılmış bir bölüm var. Bu da beni, ani bir paradigma değişikliğiyle Jerk-ness'e geçişin kimsenin korkması gereken bir tehdit olmadığına inandırıyor. İyi Adamlar, tanım gereği, kişiliklerini gerçekten bir Pislik'e dönüştürmek bir yana, bir Pislik gibi davranmayı etkili bir şekilde başarmakta gerçekten zorlanırlar.

Çoğu erkek, hiç değilse spektrumun pislik ucuna doğru ilerlemeyi tercih eder ve her şeyin önceden inandıkları gibi olmadığına inandıklarını varsayar. Beta erkekleri için daha yaygın olan zihniyet, annesinden beri her kadının ona olması gerektiğini söylediği 'iyi', güvenilir, fedakâr erkek oldukları için kadınların onları takdir etmesini beklemektir.

Dünyanın sizin için değişmesi gerektiğine inanmak, istediğiniz şeyleri elde etmek için kendinizi geliştirmeniz gerektiği gerçeğini kabul etmekten çok daha kolaydır. Tembel adamın yolu, umutsuzca istediği ama elde etmek için kendini değiştirme motivasyonundan yoksun olduğu şeyleri diskalifiye etmek ya da ucuzlatmaktır. Böylece daha önce istediği ateşli, 'kaliteli' kız, onu reddettikten sonra 'değersiz kulüp fahişesi' haline gelir. Gerçek kaliteli kız onu kendini geliştirmeye zorlamak yerine "olduğu gibi" koşulsuz sevmeli/arzulamalıdır ki bu da bu durumda nefret etmesi öğretilen karikatürize edilmiş Pislik arketipi haline gelmesi gerektiği anlamına gelir. Çoğu insan nefret ettiği şeye dönüşmeye direnir, bu daha iyiye doğru bir değişim olsa bile.

İyi adamları pisliklere dönüştürmenin sosyal sonuçları hakkında endişelenmektense, onları başlangıçta kendilerinin farkında hale getirmeliyiz. Böyle bir çabada iyi niyetli bir Pislik yaratma riski iyi bir değiş tokuştur.

Beta Oyun

Bu konuya girmeden önce, birkaç terimi kendi yorumladığım şekilde tanımlamama izin verin. Manosferin ve birkaç önemli blogun popülaritesiyle birlikte, modern kültürdeki belirli erkek sınıflandırmalarını tanımlarken Alfa ve Beta (ve bazen Omega) terimlerini kullanma konusunda yeni bir baskı var.

Bu fikirleri zihniyet olarak gördüğümü belirtmeme izin verin, oysa AFC veya Alfa olmak gibi terimler gerçekten varoluş durumlarıdır. Örneğin, bağlamsal bir Alfa, profesyonel alanının efendisi olabilir ve yine de kadınlar açısından bir AFC olabilir. Bir Beta erkeği, koşullarının ve talihinin onu yerleştirdiği statüde (genellikle koşullar tarafından) hala varlıklı ve zeki olabilir.

Bazı durumlar belirli zihniyetleri gerektirir - pozitif eril bir durum Alfa zihniyetini gerektirir - diğerleri gerektirmez. Ayrıca, başarıyı (kişisel ve kariyer) bir Alfa zihniyetiyle ilişkilendirme hatasına düşmeyin. Hotchickswithdouchebags. com'da çok sayıda Alfa var, ancak bu onları mutlaka iyi yuvarlanmış bireyler yapmaz. Alfa ve Beta fikirlerini, düşüncelerimizde, inançlarımızda ve eylemlerimizde kendini gösteren bilinçaltı durumlar veya tutumlar olarak düşünme eğilimindeyim.

Beta Oyun

Bunu akılda tutarak Beta Oyunu fikrini önermek istiyorum. Burada Alfa ve Beta terminolojisini kullandığımıza göre, bunun nereden geldiğini kavramak önemlidir. Hayvanların sosyal hiyerarşileri hakkında üstünkörü bir anlayışa sahip olan herkes, sosyal bir kolektif içindeki Alfa ve Beta bireyler prensibini bilir. Alfalar, kendilerini potansiyel üreme havuzunun tepesine yerleştiren en iyi genetik özellikleri ve davranışsal becerileri sergileyen erkekler olma eğilimindedir. Aslında bilimsel çalışmalarda Betalardan nadiren bahsedilir; Alfalar vardır ve sürünün veya kolektifin geri kalanı vardır. PUA dilinde Beta terimi gerçekten bir yeniliktir. Bu terimleri insan sosyal etkileşimleriyle ilişkilendirmek, zaman zaman öznel bir esneme olsa da, temel temsili kavramları anlamak çok zor değildir. Benzerliği ve vahşi doğadaki uzun ve kısa vadeli üreme metodolojilerindeki uygulamaları kendimizinkini yansıtacak şekilde görebiliriz.

Diğer Beta hayvanlarında olduğu gibi, Alfa rekabetinin zorlu koşulları altında insan üremesini kolaylaştırmak için alternatif metodolojilerin geliştirilmesi gerekiyordu. Özünde ve vahşi doğada da görüldüğü üzere, Beta erkekleri potansiyel dişileri Alfa'nın hareminden ya da en azından bu durumda algılanan potansiyel hareminden 'kaçırmaya' çalışan yöntemler geliştirmiştir (evrimleşmiştir).

Tanımlama

Beta Erkek Oyunu öncelikle Betaların kendilerini tanımlamalarına ve bağlantı kurmayı umdukları kadınlara daha çok benzemek için asimile olmalarına odaklanır, ancak bunun ötesine geçer.

Beta Oyun

Bunu akılda tutarak e Beta Oyunu fikrini önermek istiyorum. Burada Alfa ve Beta terminolojisini kullandığımıza göre, bunun nereden geldiğini kavramak önemlidir. Hayvanların sosyal hiyerarşileri hakkında üstünkörü bir anlayışa sahip olan herkes, sosyal bir kolektif içindeki Alfa ve Beta bireyler prensibini bilir. Alfalar, kendilerini potansiyel üreme havuzunun tepesine yerleştiren en iyi genetik özellikleri ve davranışsal becerileri sergileyen erkekler olma eğilimindedir. Aslında bilimsel çalışmalarda Betalardan nadiren bahsedilir; Alfalar vardır ve sürünün veya kolektifin geri kalanı vardır. PUA dilinde Beta terimi gerçekten bir yeniliktir. Bu terimleri insan sosyal etkileşimleriyle ilişkilendirmek, zaman zaman öznel bir esneme olsa da, temel temsili kavramları anlamak çok zor değildir. Benzerliği ve vahşi doğadaki uzun ve kısa vadeli üreme metodolojilerindeki uygulamaları kendimizinkini yansıtacak şekilde görebiliriz.

Diğer Beta hayvanlarında olduğu gibi, Alfa rekabetinin zorlu koşulları altında insan üremesini kolaylaştırmak için alternatif metodolojilerin geliştirilmesi gerekiyordu. Özünde ve vahşi doğada da görüldüğü üzere, Beta erkekleri potansiyel dişileri Alfa'nın hareminden ya da en azından bu durumda algılanan potansiyel hareminden 'kaçırmaya' çalışan yöntemler geliştirmiştir (evrimleşmiştir).

Tanımlama

Beta Erkek Oyunu öncelikle Betaların kendilerini tanımlamalarına ve bağlantı kurmayı umdukları kadınlara daha çok benzemek için kendilerini asimile etmelerine odaklanır, ancak bunun ötesine geçer.

Metodoloji, Beta'nın, arzuladığı kadınların doğal olarak tercih ettiği daha "yaygın" Alfa erkeklerinden benzersiz (ya da en azından ayrı) olarak algılanmasını dikte eder. Bu, idealize ettiği kadında uyandırmayı umduğu "diğer erkeklere benzememe" zihinsel şemasının başlangıcıdır.

Fiziksel olarak bir Alfa rakibiyle rekabet edememesi nedeniyle, kendi şartlarında yokuş yukarı bir psikolojik savaş vermelidir. Bu, hedefini, uzun vadeli ön koşullarını daha yakından somutlaştırdığı için en iyi ebeveynlik yatırımının kendisiyle olması gerektiğine (belirttiği gereksinimlere göre) ikna etmeyi içerir. Beta kendini ona benzetir ve onunla ve dişil olanla uyumluluğunu ve yakınlığını en üst düzeye çıkarmak için kendini dişil zorunluluklara göre şekillendirir.

Bu özdeşleşme süreci, benimsediği dişil toplumsal kurallar aracılığıyla daha da pekiştirilir. Feminen toplum (hem Beta erkekleri hem de kadınlar) onu kendi idealine daha yakın bir şekilde asimile olduğu için dolaylı olarak ödüllendirir - daha çok arketipik bir kadın gibi olmak; hassas, empatik, duygusal, güvenlik arayan vb. Sadece bu da değil, kadın pozitif bakış açısının aksine herhangi bir şey sunulduğunda fiili olarak kadınsı suçu üstlenin. Kadınları yukarı kaldırın, daha az olsunlar ki daha çok olsunlar ve karşılığında Beta ile üremeye daha yatkın olsunlar.

Bu prensiptir, gerçek olması gerekmez. Bazı açılardan bu, büyük ölçekte yazılmış bir Cap'n Save a Ho zihniyetidir. Elbette buradaki yanlışlık, benzerin benzeri çekmesi gerektiği varsayımıdır. Beta erkekler zıt kutupların birbirini çektiğini anlayamazlar ve kayda değer istisnalar dışında çoğu kadın başka kadınlarla evlenmek istemez, hele de bir karbon

kendilerinin kopyası.

Diskalifiye

Üstün statüde bir rakiple karşılaşıldığında, her iki cinsiyetin de doğuştan gelen bilinçaltı tepkisi, bu rakibi mümkün olduğunca uygun bir yöntemle üremeden diskalifiye etmektir. Hayvanlar için bu genellikle bir tür kur yapma performansını ya da düpedüz rekabetçi düşmanlığı içerir. Aynı şey insanlar için de söylenebilir, ancak doğal sosyal dürtülerimiz biraz daha nazik olmamızı gerektirir.

"Şu kıza bak, böyle giyindiğine / davrandığına göre bir sürtük olmalı" veya "Evet, oldukça yakışıklı, ama böyle adamlar genellikle ibnedir" insanların kendi cinsiyetlerini diskalifiye etmek için kullandıkları standart sosyal silahlara bir örnektir. Yarışmacıyı en temel düzeyde diskalifiye edin - cinselliğini sorgulayın. Bir rakibin potansiyel eşlerle üremek için cinsel uygunluğu konusunda tam anlamıyla şüphe uyandırın.

Çoğu erkek (Alfa veya Beta) diskalifiye etmek için benzer girişimlerde bulunurken, Beta'nın metodolojisi, bir rakibi diskalifiye ederken kadınsı özdeşleşme ihtiyacına geri döner. Esasen, taklit etmeyi umduğu kadınlara benzerliğinden yararlanarak kadınsı diskalifiye yöntemlerine güvenir - böylece, kadınsı olanla ne kadar iyi özdeşleştiğini kanıtlama fırsatı yoluyla potansiyel çekiciliği artırdığına inanır. Rakip eşcinsel olmayabilir, ancak rakibinin arzuladığı kadınla kendisi kadar iyi özdeşleşememesi ve empati kuramaması (ya da yeteneğinin azalması) nedeniyle Beta'nın kendisinden daha aşağı görülmelidir.

Alfa rakipleriyle birlikte, tarla onun için çoktan sürülmüştür.

kadınsı sosyal gelenekleri benimsemişse, tek yapması gereken tohumları ekmektir. Alfa'nın benimsediği eril karşıtlığı somutlaştırma eğiliminde olması da bu dürtüyü besler. Onun inancına göre kadınlar maço ve sert erkeklerden etkilenmez, nazik ve düşünceli, iyi bir dinleyici olan bir erkek isterler. Bu yüzden de doğal olarak bu eşitsizliği daha da büyütüyor: "Alfa 1950'lerden kalma bir Neandertal, "acımasız", kadın düşmanı, erkek bedeninde bir çocuk, kırılgan bir egosu var ve sadece kadınları becerip yoluna devam etmekle ilgileniyor." Kadınların kolektif olarak belirttiği, kabul edilebilir bir erkek için önkoşullar listesindeki hiçbir şeye benzemiyor. Bencil, açık, hiper-erkekliği nedeniyle - tüm kadınların alay ettiği gibi - onunla da alay edilmelidir.

Dahası, Beta'nın kendisini benzersiz gösterirken Alfa'yı sıradan göstermesi gerekir. Bir Alfa'yı etkili bir şekilde diskalifiye etmek için Beta'nın dişil olana empati duyduğunu göstermesi ve dişilin de bunu *takdir etmesi* gerekir, yoksa her şey boşa gitmiş olur (ki genellikle öyledir). Bu sadece bir ego koruma mekanizması olmakla kalmaz, aynı zamanda arzu ettiği cinsel karşılığı / takdiri elde etmek için bir araç olarak algılanır.

Yorumlama

Tüm bunlar Beat Game'in nasıl geliştiğinin sadece yüzeyini çiziyor. Tüm bu yöntemlerin ortak bir kökene dayandığını da eklemek isterim; rekabet baskısı altında üreme ihtiyacı. Burada anlattıklarımın çoğu, özellikle de dişil kimlik çağrışımı, bir ömür boyu egoya yatırım yapılarak içselleştirilir. Öyle bir noktaya gelinir ki, göreceli anonimliğin himayesi altında (internet gibi), Beta hala kendi zihinsel modeline bağlı kalacaktır.

Oyununun etkinliğiyle çelişen son derece rasyonel, ampirik kanıtlar karşısında, kendini özdeşleştirebileceği potansiyel bir eş olan bir kadının yazısını okuyup ona ilgi duyabileceğinden başka bir nedenle. Hatalarının kanıtlanması ışığında bile Oyun onun için asla bırakılmaz.

Beta oyunu, erkekler kızlara karşı kick ball maçı başladığında kız takımında oynamaya karar veren çocuk gibidir. Bunun kendisini onlara sevdireceğini düşünür, oysa tek yaptığı kıkırdayabileceği başka bir kız arkadaş edinmektir.

Herkesin bir açıdan bir Oyunu vardır. Bu Oyunun geçerliliği az ya da çok etkili olabilir, ancak bir noktada bir erkek kendi koşulları ve ortamının gerektirdiği şekilde bir baştan çıkarma metodolojisine uyum sağlayacaktır. Usta PUA'ların bile Oyunlarını farklı ortamlara uyarlamaları gerekir - farklı kulüpler, kadın türleri, sosyo-ekonomik düzeyler, ülkeler vb. - adaptasyon ve doğaçlama olması gerekir.

Aynısı Betalar için de geçerlidir, ancak aradaki fark Beta'nın herkese uyan tek bir yaklaşım düşünme eğiliminde olmasıdır. Oyun topluluğunun senaryolaştırılmış 'sosyal robotlara' dönüştüğüne dair tüm şikayetlere rağmen, aslında Beta çok daha yerleşik bir senaryoyu benimser ve bundan sapma olasılığı daha düşüktür. Betalar geçmişte kendileri için işe yarayan, onları güçlendiren şeylere bağlı kalma eğilimindedir.

FEROMONAL BETA

Büyük bir randevudan önce tavuğu boğuyorsun, değil mi?

Mary Hakkında Bir Şey filmini izleyen herkes artık klasikleşmiş olan 'Saç Jölesi' olayına oldukça aşinadır.

Dom: "*Her büyük randevudan önce tavuğu boğuyorsun, değil mi? Bana büyük bir randevudan önce maymunu tokatladığını söyle. Aman Tanrım, büyük bir randevudan önce yunusu kırbaçlamıyor. Delirdin mi sen? Bu oraya dolu bir silahla gitmek gibi bir şey! Tabii ki bu yüzden gerginsin. Sevgili dostum, lütfen otur, lütfen. Bak, bir kızla seks yaptıktan sonra, onunla yatakta yatarken, gergin misin? Hayır, değilsin, neden?"*

Ted: "*Çünkü yorgunum..."*

"*Yanlış! Çünkü artık beyninde bebek hamuru yok! Tanrım, o şey senin kafanı uçuracak! Bakın, bir erkeğin hayatındaki en dürüst an, yükünü boşalttıktan sonraki birkaç dakikadır - şimdi bu tıbbi bir gerçektir. Bunun nedeni de artık sevişmeye çalışmamanızdır, aslında... bir kız gibi düşünüyorsunuzdur ve kızlar buna bayılır."*

Filmi hiç izlememiş olsanız bile, Dom'un burada açıkladığı Beta Oyunu prensibini az çok biliyor olmanız muhtemeldir. Tutarsızlığı görebiliyor musunuz?

"Bir kız gibi düşünüyorsun ve kızlar buna bayılır."

Hayır, istemiyorlar. Üzgünüm Dom, dolu bir silah istiyorlar.

Oyun olarak cinsiyetsizleştirme Betaların yaptığı başlıca hatalardan biridir. Bu *'Meryem Hakkında Bir Şey'* etkisidir; biyolojik olarak seks arzulama dürtünüzün seks yapmanıza engel olduğu varsayımı. Rasyonel bir bakış açısıyla bu çok saçmadır, ancak betalar bu fikre bayılırlar çünkü bu fikir, benzerin benzeri çektiğini varsayan yanlış yönlendirilmiş cinsel koşullanmalarıyla güzel bir şekilde örtüşür - dişillere karşı daha çekici olmak için dişillerle daha fazla özdeşleşin. Bu filmi izlemek, son 40 yılın tüm Beta Oyunu ilkelerini yapısöküme uğratma çabası gibidir.

Bunun için kaynak bulamadığım için özür dilerim, ancak üniversitede yüksek lisans yaparken insan cinsel etkileşiminin biyokimyasal etkisi üzerine vaka çalışmaları okuduğumu hatırlıyorum. Dr. Martie Hasselton tarafından yapıldığına inanıyorum, ancak sağlıklı yetişkinlerin kan dolaşımında bulunan kimyasal endorfin ve hormonal profilleri, çiftler arasındaki çekim, uyarılma, seks öncesi ve seks sonrası etkileşimin çeşitli aşamalarında özetlediler. Bakılması gereken en dramatik olanı, "aşk" veya "karasevda" yaşayan insanlar için dopamin ve eroinin kimyasal özelliklerindeki benzerliklerdir.

Daha da büyüleyici olanı, hormonların potansiyel bir seks partnerindeki cinsel ipuçlarını değerlendirirken erkeklerin beyinlerinin bazı bölümleri üzerinde oynadığı etkilerdir. Sağlıklı testosteron seviyeleri, erkeklerin kadınları tam anlamıyla şu şekilde algılamasına

neden olur

cinsel nesneler; beynimizin bilişsel problem çözme ve araçları manipüle etmek için kullanılan bölümlerini uyarır.

Ancak testosteron, orgazmdan hemen sonra salgılanan oksitosin hormonu tarafından hafifletilir. Testosteron cinsel dürtü ve agresif dürtülerden sorumluyken (kas gelişimi, sesin derinleşmesi ve kıllanmadan bahsetmiyorum bile), oksitosin besleyicilik, güven ve rahatlık duygularıyla bağlantılıdır. Oksitosinin, bu hormonu erkeklerden çok daha yüksek miktarlarda üreten kadınlarda seks sonrası ve hamilelik sonrası duygusal bağlanma üzerinde birincil bir etkisi olduğuna inanılmaktadır. Doğum sonrası depresyonun, doğum sonrası kadınlarda oksitosinin (ve progesteronun) azalmasıyla tetiklenen bir yoksunluk belirtisi olduğu tahmin edilmektedir. Erkeklerde orgazm sonrası oksitosinin etkisi kadınlara benzer, ancak erkeklerde aynı zamanda artan dopamin ve testosteron seviyelerine karşı bir tampon görevi görür.

Oksitosin, bir erkeğin testosteron seviyelerinin düzenlenmesinde kritik bir rol oynar. Orgazmdan hemen sonra, insan vücudu cinsel uyarılmanın endorfin ve dopamin yüksekliğini dengelemek için oksitosini kan dolaşımına akıtır. Bu hormon erkeklerde güven ve rahatlık duygularını teşvik ederken, aynı zamanda cinsel olarak 'erkeği sakinleştirmeye' de hizmet eder. Oksitosin erkeklerde bir testosteron tamponudur, bu nedenle bir ceviz kırdıktan sonra bir süre gevşemenize neden olur.

Evrimsel bir perspektiften bakıldığında bu, yatırılan spermin hala erekte bir penis tarafından dışarı atılmak yerine kadının vajinasında kalmasını sağlaması ve böylece doğurganlık olasılığını artırması açısından mantıklıdır. Sadece bu da değil, oksitosin erkeklerde koruyucu güven duygularını teşvik ettiği için 'çift bağını' desteklemeye hizmet eder. İnsanlarda oksitosin deşarjı aynı zamanda

feromonal ve çevresel uyarılar (örneğin dokunma veya kino) tarafından tetiklenir.

Tüm bunlara ek olarak, feromonların cinsel çekim ve uyarılma açısından oynadığı rol de vardır. Bunları Google'da arayabilirsiniz, ancak kadınlarınkinden farklı kokulara sahip erkeklerin kadınlarda zıt kokuları çekme eğiliminde olduğunu gösteren birkaç feromonal çalışma vardır.

Evrimsel bir perspektiften bakıldığında, benzer cins veya genotipe sahip kişilerin (yani kan bağı olan aile üyelerinin) kendi genotipindeki kişiler tarafından cinsel olarak daha az tahrik edileceği ve böylece biyoçeşitliliğin (doğanın akraba evliliğine karşı önleme planı) sağlanacağı sonucuna varılmaktadır. Ancak aynı "terli tişört" çalışmalarında, daha yüksek testosteron seviyesine sahip erkeklerin terleri, daha düşük T seviyesine sahip erkeklere kıyasla kadınlar tarafından cinsel açıdan daha uygun veya tahrik edici bulunmuştur - ve özellikle adet döngülerinin proliferatif evresindeki kadınlar için bu böyledir.

Bu gibi çalışmalara istediğiniz meşruiyeti atfedebilirsiniz, ancak kanıtlar yüksek testosteron seviyelerinin cinsel çekicilikte etkili bir rol oynadığına işaret etmektedir. Ayrıca feromonların birbirlerine yakın yaşayan kadınları adet döngülerini senkronize etmek için etkilediğini de unutmayın - sosyal hayvanlar için doğurganlığı ve toplumsal desteği sağladığına inanılan bir başka evrimsel mekanizma.

Feromonal Beta

Biyomekanik açıdan bakıldığında, sürekli mastürbasyon yapan erkeklerin esasen Feromonal Beta olarak statülerini yayınladıkları ve kadınların biyokimyasal mekanikleri

Bilinçaltında bu durum onlar hakkında kayıtlıdır. Yüksek testosteronlu erkekler cinsel canlılıklarını hem cinsel atılganlık hem de koku ile gösterirler.

Kronik olarak testosterondan yoksunsanız ve/veya oksitosinin sakinleştirici etkilerine maruz kalıyorsanız, cinsel canlılığınız dezavantajlıdır. Aslında, evrimsel açıdan bakıldığında, vahşi avcı-toplayıcı başlangıçlarımızın Beta erkekleri, teorik olarak üreme fırsatlarına Alfa erkeklerinden daha az erişebildikleri için cinsel bir rahatlama olarak mastürbasyona daha yatkın olacaklardır. Bu durumda, dişilerin ebeveyn yatırımı için en iyi eşi seçmelerine yardımcı olacak kesin, bilinçaltı davranışsal ve kimyasal ipuçları evrimleşecektir.

Beta erkekleri her ne kadar bir randevudan önce turpunuzu koparmanın kızla yatma şansınızı artıracağına inanmanızı istese de, büyük olasılıkla kendinizi ayağınızdan vuruyorsunuz. Bu aptalca inanç, kadınların aşırı cinselleştirilmiş bir erkek istemediğine dair "Meryem'le ilgili bir şey" mitine dayanır, ancak biyolojik gerçek bundan çok uzaktır. Bu efsane, kadınların bir erkekle yatmak için onunla rahat olmaları gerektiği, dolayısıyla erkeklerin de buna uymak için kendilerini aktif olarak cinsellikten arındıracakları yönündedir. Bununla birlikte, tüm göstergeler cinsel ilişkiyi teşvik etmek için cinsel kaygı ve uyarılma gerginliğine ihtiyaç duyulduğuna işaret etmektedir.

Rahatlık ve güven orgazm sonrası durumlardır; kaygı, uyarılma ve cinsel aciliyet ise orgazm öncesi durumlardır - ve her ikisinin de kendine özgü hormonal imzaları vardır.

Sorumluluk Reddi

Şimdi de feragatname; ben bir endokrinolog, biyokimyacı ya da doktor değilim. Bunun bir varsayım çalışması olduğunu kabul ediyorum, ama

akla yatkın.

varsayım. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, mesele 'daha az' arzu edilen feromonlarla ilgili değil, mesele tükenme ve tükenmenin yol açtığı davranışlar nedeniyle herhangi bir cinsel işaret feromonunun daha düşük oranda görülmesiyle ilgili. Kadınların, kendileriyle cinsel ilişkiye girmeye motive olmuş, bunu kimya ve davranışlarında gösteren erkeklerden, cinsel motivasyonu olmayan ve ilgisizlik belirtileri gösteren erkeklere kıyasla daha fazla etkilenmeleri mantıklıdır. Eskiden mastürbasyonla ilgili temel sorunun bu kadınsı çifte standart olduğunu düşünürdüm - mastürbasyon yapan kadınlar seksi, tahrik edici ve günümüzde sosyal olarak güçlendiricidir.

Erkekler için mastürbasyon bir sapkınlıktır. Gerçek bir kadını becermek için 'yeterince erkek' olamama anlamına gelir; mastürbasyon yapmak bir erkek için başarısızlık, bir kadın içinse güçlenmedir. Bu sosyal koşul neden var ve gizli işlevi nedir? Tüm bunlarda hala çifte standart görüyorum ve bunun geçerli olduğunu düşünsem de, sosyal gelenek perspektifinden kendini tatmin etmenin sadece yüzeyini fırçalıyor. Sigmund Freud bir keresinde "tüm enerji cinseldir" demişti, yani bilinçaltımızda tatmin edilmemiş cinsel dürtülere yönelik motivasyonumuzu başka çabalara yönlendireceğiz. Dolayısıyla, libidoyu tetikleyen testosteronun en yüksek miktarda bulunduğu cinsiyet olan erkekler, bu motivasyonu aktarmak için kadınlardan çok daha fazla çıkış noktası aramalıdır.

Öyleyse, tarihsel olarak insanlığı (iyi ya da kötü) en çok etkileyenlerin öncelikle imparatorluk kuran, fetheden, yaratan ve yok eden erkekler olması gerçekten şaşırtıcı mı?

Mastürbasyon bu dürtüyü etkisiz hale getirir. Bu dürtüyü öldürür ya da en azından yüceltir. Dolayısıyla, erkekleri mastürbasyon yaptıkları için ayıplayan küresel bir sosyal geleneğin, bir kadın için faydalı olması

mantıklı olmaz mı?

toplum genişlemekle ilgileniyor mu? Böylece kültürel meme, mastürbasyon yapan erkeklerin kaybedenler olduğu ve mastürbasyon yapmayan erkeklerin cinsel canlılıklarını kanıtladıkları (çünkü mastürbasyon yapmıyorlarsa, cinsel rahatlama için yarı düzenli olarak kadınları beceriyor *olmalılar*) *ve* bu dürtüyü kendilerinin ve/veya toplumun iyiliği için yeniden yönlendirmeye motive oldukları haline gelir.

KORKU OYUNLARI

Manosferdeki kadınlar arasında dehşetle ilgili ilk öfke, bir ilişkide tutarlı bir çerçeve kontrolünü sürdürmeye yardımcı olmak için bir kadına dehşet duygusu aşılamakla ilgili bir yazının ardından geldi. Doğal olarak, kadınların bu açık kontrol iddiasına verdikleri koşulsuz tepki, tüm korku fikrini şeytanlaştırmak olmuştur. Düşündüğünüzde, önerildiği şekliyle korku, aslında bir partnerin yakınlığını kaybetmenin potansiyel sonuçlarını ve bu kayıptan kaynaklanan serpintileri (duygusal, finansal, ailevi, kişisel, vb.) kavramsallaştırma duygusudur. Dehşet duygusunu teşvik etmeye yönelik böylesine açık bir beyan, kadınlarını sahiplenici ve güvensiz kaprislerinin duygusal kölesi haline getirmek için şantaj yapan şeytani erkeklerin melodramatik görüntülerini çağrıştırmaktadır.

Bence, kavram için çok zayıf bir terim olan dehşet hakkındaki tüm bu sansasyonelliğin arasında kaybolan şey, dehşetin çok daha geniş bir kapsamda (ve özellikle kadınlar için) uygulanabilirliği, erkekler açıkça kendileri kullandıklarında aşırı dramatik bir şekilde nitelendirilmesidir.

Dehşetin Yüzleri

İyi bir arkadaşım var, John, 37'sine merdiven dayamış. Adamı severim, ama John'a bakmaya değmez. 30 yaşlarındayken, aslında

Kendisi. Çok genç yaşta, doğru olanı yapıp 'kazara' hamile kalarak evlendi ve kişisel açıdan bu, sahip olabileceği diğer seçenekleri keşfetme fırsatının sonu oldu. Karısı ikinci hamileliğinden hemen sonra kendini bıraktı, bir plaj topuna dönüştü ve o da onu takip etti. Aslında tekrar işinin başına dönmesi için çok fazla bir şey gerekmiyor, ancak böyle bir isteği de yok.

Şimdi, John'un durumunu detaylandırdıktan sonra, onun bir ilişkide korku manipülasyonuna benzeyen herhangi bir şeye katılacak en son aday olacağını düşünebilirsiniz ve haklısınız, ancak o ve onun gibi erkekler genellikle eşlerinin veya kız arkadaşlarının kendi korku oyunlarının farkında olmadan katılımcılarıdır.

John her ne kadar görünüşüyle ya da Oyun'dan tamamen bihaber olmasıyla kadınları kendiliğinden cezbetmeyecek olsa da, ailesi için olağanüstü bir geçim kaynağıdır. Düzenli olarak bir programcı olarak kıçını yırtıyor ve ailenin tek geçimini sağlıyor - tek başına karısının eğitimini finanse ediyor. Ayrıca çok özenli bir baba, koca ve evin etrafında bir çeşit tamirci.

Tüm bunlara rağmen, karısı biraz cadaloz olma eğilimindedir ve düzenli olarak onun gözünü korkutur; bu durum, annelerinin yaptığı aynı sertliği yapan genç kızlarının kişiliklerine de yansımıştır.

Yine de tüm pasif-agresif alaylarına rağmen, John'un karısı tanıdığım en sahiplenici kadınlardan biri. Kelimenin tam anlamıyla nerede olduğu konusunda sürekli bir gözetim altında yaşıyor. Doğrulamak için arar.

ve sürekli olarak onun bir striptiz kulübüne gittiğinden (ki bildiğim kadarıyla hiç gitmedi) ya da başka bir kadınla ilişkiye girdiğinden şüpheleniyor. Öyle bir noktaya geldi ki, kocasının daha iyi bir kadın tarafından kapılıp götürüleceğine dair herhangi bir endişesi olduğunu düşünmek komik, ama işte, korkunç rekabet kaygısı, düşük özgüvenli de olsa, gerçekçi bir olasılığı olmayan bir kadında huzursuzluğa yol açıyor.

"Bununla rekabet edemem..."

Tanıdığım en nevrotik ve sahiplenici kadınlardan bazıları amatör vücut geliştiricilerin kız arkadaşları ve eşleriydi. Bu kızların çoğu, hatta fitness yarışmacıları bile, ya çok özgüvenli olmak zorundaydı ya da erkeklerinin diğer kadınlar tarafından ne kadar arzulandığının sürekli hatırlatılması nedeniyle kontrol taktiklerine ve sahiplenmeye başvuruyorlardı. Açıkça böyle bir durum söz konusu olmasa bile, arzulanabilirlik algıları bunu ortaya çıkarmak için yeterliydi. Fiziksel olarak çok seçkin Erkeklerin sevgisine ve arzusuna sahiptiler, ancak bu yine de doğuştan gelen korku duygusunu yatıştırmaya yetmiyordu.

Manosphere blog yazarı Dalrock, bir erkeğin porno "kullanmasının" eşler tarafından nasıl zina ile bir tutulduğuna dair kadınlaştırılmış kavram hakkında sonsuza kadar blog yazdı. Erkek cinsel tepkisini sürekli patolojik hale getirme çabası bir yana, bu, Ye, Dua Et, Sev senaryosunu takip eden ve evlilikten para ve ödüllerle çıkmak isteyen kadınlar için kolay bir çıkış yolu. Bununla birlikte, bu karışıklıktaki temel nokta, bir kadının, genellikle abartılan, "hiçbir *normal* kadının asla rahat edemeyeceği fiziksel mükemmellik ve cinsel akrobasi porno yıldızı ideali" ile *rekabet edememesidir.* Çok çeşitlilik göz önüne alındığında

Erkeklerin cinsel iştahları konusunda bu durum yüzeysel olarak gülünçtür, ancak kadınların psikolojisinde korkunun oynadığı baskın rolün bir göstergesidir. Erkeğin cinsel iştahının ayrıntılarının ne olduğu önemli değildir, kadın bu rekabette kendini yetersiz hisseder ve yakınlık kaybından korkar.

Dehşet Oyunları

Bir erkeğin LTR'sinde rekabet kaygısını doğrudan teşvik etmesini önerdiğim için bile femosferden çok fazla düşmanlık görüyorum, ancak bu zehrin altında yatan neden, kadınlarda önceden var olan ve yüzeyin altındayken bile zar zor tolere edilebilen bir korku durumudur.

Bu bağlamda korku, bir kadın Duvar'ın ötesine geçtikçe ve yeni bir partnerle bu güvenceyi yeniden tesis etme kapasitesi azaldıkça yoğunlaşan, doğuştan gelen bir güvenlik kaybı korkusudur. Aslında boşanma anlaşmalarında kadınlara nakit para ve ödüller veren jinekosentrik yasaların temel kaynağı da tam olarak bu korkudur.

Bu korku o kadar güçlüdür ki, kadının başarısız bir evlilikten sonra, Duvar'dan sonra, hamileliklerden sonra vs. uzun vadeli geçim sağlama kabiliyetinin azalmasını hesaba katmak için yasal güvenceler oluşturulması gerekmiştir.

Dehşet, daha iyi bir terim bulamadığım için söylüyorum, kadınlara özgü bir durumdur.

Arzuyu artırmanın ve sosyal kanıtı göstermenin bir yolu olarak diğer kadınlarla gelişigüzel flörtleşmeyi önermiş olsam da, rekabet kaygısını beslemenin tek ya da en iyi yolu bu değildir. Açık flörtler bu kaygıyı körüklemenin açık bir yoludur, ancak genellikle hepsi

Bu hayal gücünü tetiklemek için öngörülebilir bir rutinde incelikli bir değişim gerekir. Buradaki fikir, kaybetme korkusundan kaynaklanan sürekli bir dehşeti aşılamak ve sürdürmek değil, daha ziyade gizlice, kurnazca, daha yüksek bir değer göstermektir; özellikle de bir kadının dikkati rahat, rutin aşinalıktan uzaklaştığında ve başka kaynaklardan öfke ve drama aramaya başladığında.

Bazen bu hayal gücünü kışkırtmak için gerekli olan tek şey spor salonuna gitmek, daha iyi giyinmek, zam almak, iş için seyahat etmek, rutininizi değiştirmek, bir Oyun zihniyetini benimsemek, yeni (veya eski) bir arkadaşla takılmak, ona karşı ukala ve komik olmaktır - hassasiyetlerini rencide etme riski.

Kadınların çoğu amlarının erkeklerini ömür boyu esaret altında tutmak için yeterli olduğuna inanır, ancak bir kadının SMV'si düştükçe ve bir erkeğin takdiri arttıkça, bu kaldıraç biçimine olan güvenleri azalır, böylece onları kaybetme korkusunu kontrol etmek için yeni şemalar benimsemeye zorlar.
Bir ticaret fuarı için Las Vegas'a gittiğinizde ve gitmeden önceki gece karınız sizi fena halde becerdiğinde, bu yeni şemalardan birini deneyimliyorsunuz demektir. Çok fazla bir şey gerekmez, çoğu zaman en hafif dokunuş yeterli olur. İyi bir korkutma oyununun sizin tarafınızdan başlatılmasına bile gerek yoktur. Çoğu zaman kadınlar bunu kendileri yapar ya da arzulanırlığınızı teyit eden sosyal kanıt kaynaklarını keşfederler.

Kadınların kaçınmaya çalıştığı bu kayıp korkusu ışığında, bir kadının korkularını yatıştırmak için daha sempatik bir yaklaşım kullanmak cazip gelebilir. Çoğu erkeğin zaten LTR'lerinde sezgisel olarak kullandığı taktik bu olduğu için burada bahsetmeye değmez - kadının korkularını yatıştırmak için sürekli bir sevgi ve bağlılık güvencesi.

Arkadaşım John gibi erkekler sürekli bir yatıştırma stratejisi izleyecektir.

kendilerine rağmen.

Açık olalım, kadınların büyük çoğunluğu bu durumun kendilerini ele geçirmesine izin vermeyecek kadar güvenlidir ve gerçek nevrotiklik yukarıda kullandığım aşırı durumlarda ortaya çıkar. Genel kanının aksine ben Karanlık Üçlü Oyun metodolojilerinin savunucusu değilim. Etkisiz olduklarını düşündüğüm için değil, daha ziyade doğru Oyun sanatı ile bunlara ihtiyaç bile duyulmadığı için. Karanlık sanatlar yalnızca aşırı durumlarda kullanılmalıdır ve eğer bir durum bunların kullanılmasını gerektiriyorsa, bir erkeğin bunların kullanılmasını gerektiren bir kadınla bir çizginin aşıldığını anlaması önemlidir.

Yani evet, bir LTR'ye sevginiz ve bağlılığınız konusunda güvence vermeye çalışmalısınız, ancak kadınların içsel güvenlik kaybı korkusu ve kız kardeşlerinin ilgisiyle rekabet etme kapasitesinin azalmasından kaynaklanan rekabet kaygısı nedeniyle, asla ideal bir memnuniyet durumuna ulaşamayacağınızı ve kesinlikle yalnızca rahatlık ve aşinalığa güvenmeyeceğinizi bilin. Tekneyi sallamanızı istiyor, bu onu canlı hissettiren şey.

META OYUNU

Bloguma başlarken SoSuave'de geçirdiğim son 10 yılı düşünüyordum. 'Topluluk' için yazdığım şeyleri her düşündüğümde, onları her zaman nereden geldiğim ve bu süre içinde neler öğrendiğim perspektifine koymam gerekiyor. Başka bir forum başlığında, neredeyse 20 yıl önce öğrendiğim bir 'bekar anne' hikayesini gözden geçirdim. Ayrıca zaman zaman internetin ortaya çıkışından önce işlerin nasıl yürüdüğüne de değiniyorum.

Genç erkek neslinin 30'lu, 40'lı ve hatta 50'li yaşlarındaki erkeklerin kendi dönemlerinde kaydettikleri ilerlemeyi tam olarak takdir etmesinin gerçekten zor olduğunu düşünüyorum. Yirmili yaşların ortasındaki ve ergenlik çağındaki erkeklerin, bugün kabul ettiğimiz iletişim düzeyinden önceki zamanlarla ilişki kurması zor. 1995'te AFC, Beta ya da "herb" diye bir terim yoktu. 2002'ye kadar cep telefonum yoktu ve 2005'e kadar hiç kimseyle düzenli olarak mesajlaşmadım.

Şu anda 30'lu ve 40'lı yaşlarında olan erkekler bu kitapta ve blogumda anlattığım dersleri öğrenirken, forumlar yoktu, PUA'lar yoktu (en azından resmi olarak) ve feminizasyon ve 'Matrix' dediğimiz fenomen, etkisinin farkında olmak bir yana, kimsenin sorgulamaması nedeniyle etkisinin zirvesindeydi. Erkek erkeğe ilişkilerden yoksunduk.

Sosyal iletişim, kesinlikle küresel iletişim, ortak deneyimleri gerçekten bir araya getirmek ve bu gözlemlerden fikirler oluşturmak için. Karanlıktaydık.

Unutmayın, internet yoktu ve "kızlar nasıl tavlanır" kitapları, kaybedenlerin Hustler dergisinin arkasında gördükleri bir reklamdan postayla sipariş ettikleri şeylerdi. Aslında pornoya sadece bir VHS kiralama dükkanının arka odasından kiralayarak, dergiyle veya kablolu yayındaki Spice kanalını korsan olarak izleyerek erişilebiliyordu. Güzel günlerdi.

Şimdi 2013'e gelelim. E-postamda Viagra veya porno talep edilmeden bir gün bile geçiremiyorum. Porno artık kamu hizmetlerinin bir parçası; sıcak ve soğuk akan su gibi, ama dahası, aynı rahatsız edici soruları düşünen kelimenin tam anlamıyla bir dünya erkeğin birikmiş deneyimi de öyle. Küreselleşmiş, anlık iletişim sayesinde, yeni nesil Erkekler daha önce söylenmemiş deneyimleri ve gözlemleri kolektif olarak değerlendirebiliyor. Daha önce kadınlar hakkında soru sormak ve tavsiye almak "yeterince erkek olmamak" olarak damgalanırken, şimdi bunun yerini "topluluk" almıştır.

Cinsel devrim kadınlar için neyse, internet de erkekler için odur.

Cin artık şişeden çıktı ve iyi ya da kötü bilgi özgürleştirici.

Bu bir Meta-Oyun. Bir an için bunu düşünelim: Daha geçen hafta, AFC sorunlarıyla mücadele eden genç bir adama yardım etmek için dünyanın dört bir yanından gelen diğer erkeklerin oluşturduğu koroya ben de sesimi kattım. İngiltere, Avustralya, İspanya, Kanada, New York, Los Angeles ve diğer ülkelerden gelen erkeklere katıldım.

İkisinin arasında bir yerde. Küresel bir Erkekler topluluğu bu çocuğa tavsiyelerde bulundu. Bu oldukça güçlü bir şey. Bu, elli yılı aşkın bir süredir kadınların çıkarlarının etkisinde olan bir dünyada kültürlenmiş bir kızla olan durumu hakkında genç bir adama tavsiyelerde bulunan bir erkekler dünyasıdır.

Bu Meta-Eril'in Meta-Dişil'e karşı geri itilmesidir. Artık bu Dişil Matrisin her yerde olduğunun farkındayız ve sanırım ne kadar kuşatıcı ve yaygın olduğunu takdir edebiliriz. Dünyanın Jezebel.com'larının büyük ölçüde Meta-Eril'in antitezi olduğunu biliyorum. Dağa tırmanmanın kolay göründüğünü söylemedim. Ancak, küresel topluluğun kolektifliği bile bana umut veriyor. Matrix'ten bir erkeğin fişini her çektiğimizde bu bir grup çabasıdır. Bizler bu oğulların hiç sahip olmadığı kolektif babalarız.

Evet, görüş ayrılıkları var. Dünyanın topluluk savunucuları, Oyun guruları ve teorisyenleri öncelikler ve ayrıntılar konusunda birbirlerine düşecekler ama asıl önemli olan Erkekleri bilinçlendirmek. Küresel kolektifin onları uyandırması ilk ve en iyi faydadır. Erkekleri Matrix'ten ayırmak kirli, pis bir iştir ama bu bir başlangıçtır.

Eğer herhangi bir konuda iyimser isem, o da yeni nesil erkeklerin en azından Matrix'teki "kod "un farkına varma fırsatına sahip olacakları umududur - ben fişimi çekmek için mücadele ederken böyle bir şey yoktu. Bununla, yeni nesil erkeklerin en azından belirli kadınsı sosyal geleneklerin var olduğunu kabul edecek bir kapasite ya da en azından bir duyarlılık geliştireceklerini ve cinsiyet rolleri tersine çevrildiğinde cinsiyetçilikle suçlanacaklarını kastediyorum. Her zaman bu karşılaştırmaları yapmanın Matrix'in ne olduğunu anlamanın ilk gerçek adımı olduğunu düşünmüşümdür. Matrix'in örtülü, toplumsal olarak

Bugün yaygın kültürde rahatlıkla geçiştirdiğimiz mazur görülebilir, kadınsı cinsiyetçiliği, çünkü bu geleneklerin hizmet ettiği gizli işlevi fark ediyorum. G.I. Joe'nun dediği gibi, bilmek savaşın yarısıdır.

Pozitif-eril Meta Oyununun önündeki en büyük engel, hizmet edeceği erkeklerin çoğunun dişileştirilmiş Meta Oyununun farkında olmadan (ya da en azından kasıtlı olarak cahil) piyonları olmasıdır. Bence bu erkekleri - Betalar, AFC'ler, takılı Alfalar - dişil zorunluluk için "acemi askerler" olarak düşünmek yanlış. Bunu söylüyorum çünkü genç bir erkeğin yaşamı boyunca psikolojik olarak kendini dişil Meta Oyuna en iyi çıkarlarını elde etmenin bir yolu olarak ego yatırımı yapmaya şartlandırması için bütün bir dişileştirilmiş toplum gerekir. Ego yatırımı kendi kendine yayılmadan önce yetiştirilmeleri ve eğitilmeleri gerekir ki bu noktada sadece son derece travmatik deneyimler gözlerini bu koşullanmaya açacaktır.

Tipik bir rAFC (iyileşmekte olan AFC) veya kolektiften tavsiye isteyen 'arayan' genç adam örneğini kullandım. Neredeyse evrensel olarak, çözmek istedikleri sorunlar o kadar yorgun ve topluluktaki erkek kolektifi tarafından o kadar kapsamlı bir şekilde ele alınmış konulardır ki, onları iyi giyilmiş tavsiyelere erteleyeceğiz veya aynı konudaki eski gönderileri yeniden ifade edeceğiz. Bunu ben de yapıyorum, ancak bir an için bunun derinliğini düşünün; burada benim bazen 20 yıldan fazla bir süre önce uğraştığım ve benden kıdemli erkeklerin 30 hatta 40 yıl önce uğraştığı bir sorunla uğraşan sorgulayıcı bir adam var.

Memler son 60 yılda pek değişmedi. Sanırım yaygın bir özlem, erkeklerin topluluğu aramasının tek nedeninin "daha fazla sevişmek" ya da "erkek arkadaşlarını elde etmenin sırrını bulmak" olduğunu düşünmektir.

rüya kız". Bu kesin bir motivasyon kaynağı olsa da, çok daha fazlası yarım yüzyılı aşkın bir süredir mevcut haliyle var olan ilişkisel sorunlara çözüm bulunmasını istiyor:

Onu nasıl geri alabilirim? Neden LJB'yi besledim? Neden o pislikle yatıyor ama bana harika bir adam olduğumu söylüyor? Dış görünüş önemli mi? Birlikte yaşamaya başladığımıza göre, sevgilimin beni becermesini nasıl sağlayabilirim?

Sayısız başkaları da var. Meta Oyunumuz, 'arayanları' sadece yatma sayılarını yükseltmek istedikleri için reddettiğimizde onlara büyük bir kötülük yapıyor. Elbette bu sadece tanınabilir bir motivasyon kaynağıdır, ancak gerçekten aradıkları şey, aradıklarının farkında olmadıkları şey, kadınsılaştırılmış Meta Oyun'un hakaretlerinin gevezeliğinin üzerine çıkabilecek bir erkekliğe gerçek, olumlu, güven duymaktır.

SoSuave forumunda bir acemiye içinde bulunduğu durumun nedenlerini açıklayan ve kolektif deneyimlere dayanarak bununla en iyi nasıl başa çıkabileceğini öğreten ve aynı zamanda bakış açısını içinde bulunduğu daha büyük manzarayı düşünmeye açan beş sayfalık tavsiye gördüğümde, *bu* eril Meta Game'in geri adım atmasıdır.

Bir düşünün; nasıl yaklaşacağı, bir LJBF ile nasıl başa çıkacağı, nasıl "erkekleşeceği" gibi konularda hayal kırıklığına uğramış zavallı, izole bir çocuk, dünya çapında bir erkek deneyimi kolektifinin etkisini, feminenleştirilmiş zorunluluk tarafından sosyalleştirilmiş ve kültürlenmiş bireysel bir kızın davranışları ve zihniyetiyle karşı karşıya getirir. İşte Meta Oyunu budur.

İLETİŞİM

ARAÇ MESAJDIR

'Karışık Sinyaller' veya 'Karışık Mesajlar' teriminden nefret ediyorum. Çoğu zaman iletilen 'Karışık' bir şey yoktur ve daha ziyade bir kadının bir erkeğe ne ilettiğini okumada (kasıtlı veya değil) bir başarısızlıktır. Ortalama bir erkek, bir kadının sözleriyle tam olarak ne ima ettiğini 'anlama' eğilimindedir, ancak kadının davranışını okumak için pratik yapmak ve ardından bunu kendi yorumuna uygulamak için daha fazla özdenetim pratiği gerekir.

Bir kadın sıcaktan soğuğa gidip tekrar geri döndüğünde, mesaj budur - alıcı pişmanlığı vardır, siz onun birinci önceliği değilsinizdir, sizinle daha iyi bir olasılık olarak algıladığı şey arasında kararsızdır, sarhoşken daha iyi görünüyordunuz, vb. - Mesaj 'ya olursa'lar değildir, mesaj onun kendi tereddütleri ve davranışlarının bunu nasıl ortaya koyduğudur. Seksten önce on randevu mu? Mesaj budur. Randevuları iptal etmek mi? Kaçmak mı? Güçlü ilgiden zayıf ilgiye mi? Mesaj bu.

Yüksek ilgi düzeyine (IL) sahip kadınlar kafanızı karıştırmayacaktır.

Bir kadın sizi becermek istediğinde, sizi becermek için bir yol bulacaktır. Eğer sizden hoşlanmakla hoşlanmamak arasında gidip geliyorsa, onu bir süreliğine kenara koyun ve diğer tabakları çevirin. Eğer bunu kendisi çözer ve peşinizden gelirse, o zaman hala kendi çerçevenizde oynuyorsunuz ve değerinizi koruyorsunuz demektir.

dikkatinizi ona verdiğinizde. Onu kendine getirecek sihirli formülün ne olduğunu merak ederek zamanınızı sabırla boşa harcadığınızda, işte o zaman onun çerçevesine doğru eğilirsiniz. Sizin ona, onun size ihtiyaç duyduğundan daha fazla ihtiyacınız vardır ve o da size göstereceği ilginin şartlarını belirleyecektir.

Çoğu erkeğin bir kadından gelen 'karışık mesajlar' veya kafa karıştırıcı davranışlar olarak düşündüğü şey, basitçe (her ne sebeple olursa olsun) kadının neden böyle davrandığını doğru bir şekilde yorumlayamamasından kaynaklanmaktadır. Genellikle bu, bir erkeğin tek ve yalnız bir kıza kendini o kadar kaptırmasından kaynaklanır ki, onun davranışını gerçekte ne olduğunu görmek yerine taviz vermeyi tercih eder. Başka bir deyişle, buna 'karışık mesajlar' demek ya da kadınların ne kadar vefasız ve rastgele olduğu gibi eski bir kestaneye geri dönmek çok daha kolaydır, aslında bu sadece kendilerini kancada tutmak için bir gerekçedir, tabiri caizse, çünkü hayatlarındaki diğer kadınlarla gerçek, uygulanabilir, seçeneklerden yoksundurlar.

Bir erkekte yüksek IL'ye sahip bir kadının, onunla olan statüsünü herhangi bir şekilde tehlikeye atacak davranışlarda bulunmaya ihtiyacı (ve daha az motivasyonu) yoktur. Tüm IL'lerden kadınlar erkekleri test edecek ve erkekler de buna göre geçecek ya da kalacaktır, ancak bir test, yapıldığı bağlamı göz önünde bulundurduğunuzda daha kolay fark edilebilir.

Çoğu zaman kadınlar davranışlarıyla tüm gerçeği söylerler, sadece bunu erkeklerin anlayamayacağı ya da anlamayacağı bir şekilde ifade ederler. Bir davranışçı olarak, gerçek motivasyonu ve/veya niyeti belirlemenin tek yolunun bir bireyin davranışını gözlemlemek olduğuna dair psikolojik ilkeye sıkı sıkıya inanıyorum. Niyetle ilişki kurmak için tek yapılması gereken davranışları ve sonuçlarını karşılaştırmaktır. Bir

kadın, bir erkeğe çok zengin bilgi ve gerçekleri iletecektir, eğer erkek

Kadının anlattıklarının ölçütü olarak yalnızca sözlerini değil, davranışlarını da kabul etmeye istekli olmalıdır. Ayrıca, kadının davranışlarıyla ortaya koyduğu gerçeğin çoğu zaman onun kabul etmek istediği şey olmadığını da anlamalıdır.

Kadınlar bizden farklı iletişim kurdukları için hayal kırıklığına uğruyoruz. Kadınlar ***gizli iletişim kurar,*** erkekler ***açık iletişim kurar***. Erkekler bilgi aktarır, kadınlar duygu aktarır. Bilgi aktarımında erkekler ***içeriğe,*** kadınlar ise ***bağlama*** öncelik verir.

Son çeyrek yüzyılda feminizasyonun teşvik ettiği en büyük şaşırtmacalardan biri, kadınların da erkekler kadar rasyonel ve analitik problem çözmeye yatkın olduğu beklentisidir. Bu, erkekleri kadınların erkeklerden farklı iletişim kurmadığına inandıran eşitlikçi bir zihniyetin sonucudur. Bu, kadınların kendi başlarına yetkin problem çözücüler olduğunu göz ardı etmek anlamına gelmiyor, ancak kadınların özellikle kadınsı bir iletişim biçimini nasıl kurduklarını yalanlıyor.

Kadınların son derece karmaşık iletişim biçimleri için sahip oldukları doğal kapasiteyi (sinir yollarının farklı şekilde bağlandığını kanıtlama noktasına kadar) gösteren bilimsel çalışma üstüne bilimsel çalışma, kadınların doğuştan gelen erdemlerinin kanıtı olarak dişileştirilmiş bir medya tarafından gururla sallanan bayraklardır, ancak erkekler olarak, "ne söylediğini kastettiğini ve ne demek istediğini söylediğini" kabul etmemiz bekleniyor. Birkaç kadından fazlası bunu bir tür üstünlük rozeti olarak takmaktan *hoşlansa* da, bu onların iletişimlerinin daha önemli olduğu ya da *nasıl iletişim* kurduklarının daha etkili olduğu anlamına gelmez - sadece iletişimin nüanslarını anlama konusunda erkeklerden daha fazla kapasiteye sahip oldukları anlamına gelir.

Bu kuşaklararası cinsiyet değişiminin en kolay örneklerinden biri

Günümüzde medyanın popüler kurguda resmettiği "güçlü" kadınların iletişim yöntemlerini gözlemleyin. Onun güçlü bir kadın olduğunu nasıl anlarız? İlk ipucu, açık, bilgi merkezli, erkeksi bir şekilde iletişim kurmasıdır. Bir erkek gibi iletişim kuruyor.

Kadınların gizli iletişimini anlamak için medyum olmanıza gerek yoktur, gözlemci olmanız gerekir. Bu genellikle çoğu erkeğin sahip olmadığı bir sabır gerektirir, bu yüzden kadınları ikiyüzlü, vefasız ya da adı uygunsa işbirlikçi olarak nitelendirirler. Yeterince gözlemci olan ve etraflarında olup bitenleri gerçekten görebilmek için gerekli zihinsel notları alan erkeklere bile bu çok verimsiz ve mantıksız görünür.

Neden olmasın ki? Bizler erkeğiz. İletişimimiz (genellikle) bilgiye dayalı, tümdengelimli ve rasyoneldir, Erkeklerin açık iletişimi budur. Açık sözlülük, sadede gelme, sorunu çözme ve bir sonrakine geçme. Dişil iletişim çılgınca görünür; son derece işlevsiz bir iletişim biçimidir.... daha açık olmak gerekirse çocukça bir iletişim biçimidir. Çocuklar böyle yapar! Bir şey söylerler ve başka bir şey yaparlar. Öfke nöbetleri geçirirler. Her şeye duygusal tepki verirler.

Evet, yapıyorlar. Ve çoğu zaman gerçekte peşinde oldukları şeyi elde ederler: dikkat. Kadınlar çılgındır, ama bu hesaplanmış bir çılgınlıktır. Açık iletişim kadınları ne kadar sinirlendiriyorsa, gizli iletişim de bizi o kadar sinirlendiriyor. Dilimizin onlar için bir sanatı yok, bu yüzden kadınlara aptal ya da en iyi ihtimalle basit görünüyoruz. Kadınlar için iletişimi keyifli kılan ince ayrıntıları değil, üzerinde çalışılacak bilgileri filtreliyoruz.

Bu, niyetlerini açıkça anlatmak için ciddi girişimlerde bulunuyor gibi görünseler bile, kadınsı iletişimin kafa karıştırıcı, kafa karıştırıcı, rastgele olduğunu düşünmemizle aynı nedendir. Aradaki fark, kafa karışıklığımızın ve hayal kırıklığımızın onların nihai kullanımına sunulmasıdır. Kadınlar, erkeklerin anlamayı umamayacakları (ama her zaman mazur görebilecekleri) bilinmez, rastgele, mantıksız yaratıklar olarak kaldıkları sürece, hedefleri doğrultusunda engellenmeden hareket edebilirler.

"Aptal çocuk, kadınları asla anlayamayacaksın, sadece vazgeç" tam olarak yöntemdir. Bunu bir kez kabul ettiğinizde, ömür boyu hapisten bedava çıkma kartı kazanmış olur. 'Dişil Gizem' efsanesi ve bir kadının ayrıcalığı (fikrini değiştirme) tamamen bu gizli iletişimi kullanmada ne kadar usta olduğuna bağlıdır.

Şimdi Erkekler olarak diyeceğiz ki, "Kötü, ahlaksız, manipülatif kadın! Kendine gel ve doğru olanı yap, bir şey söyleyip başka bir şey yapman seni ikiyüzlü yapar!" ve elbette bu bizim rasyonel doğamızın bir kadının gizli iletişimini ifşa ederken açıkça sesini duyurmasıdır. Ahlaka başvurmak onu ikna eder ama etmez. Çünkü kadınlar içgüdüsel olarak cinselliklerinin ilk ve en iyi araçları olduğunu ve gizli iletişimin bunu kullanmak için en iyi yöntem olduğunu bilirler.

Ahlaki çağrılar sadece kadının lehine çalışır, çünkü kadının tek yapması gereken bir Erkeğin kendisi hakkındaki açık değerlendirmesini kabul etmektir ve Erkek aniden 'ona ulaştığını' düşünür. Erkekler olarak, Dişil Mistik tarafından bir kadının bize karşı ikiyüzlü olmasını beklemeye o kadar şartlandırıldık ki, kadın aniden eril iletişim biçimlerine yönelip bizim kendi açık iletişim yöntemimize başvurduğunda ve bizimle aynı fikirde olduğunda, bir aydınlanma ya da netlik anı yaşamış gibi görünüyor. "Vay canına, bu

gerçekten özel, 'yüksek kaliteli' ve bunu anlıyor gibi görünüyor." Bu, onun koşullarına uygun olduğu sürece böyledir. İşine gelmediğinde, Kadınsı Mistik her şeyi açıklamak için oradadır.

Hiç sosyal bir ortamda, belki bir partide, bir kız arkadaşınızla veya hatta çıkıyor olabileceğiniz bir kadınla birlikte oldunuz mu ve görünüşe göre damdan düşer gibi size özel olarak "ooh, şu kaltağın bana attığı pis bakışı gördün mü?" dedi mi?

Tam orada, onun fiziksel varlığının içindeydiniz, bahsettiği kızı gördünüz ama hiçbir şey fark etmediniz. Kadınların gizli iletişime yönelik doğal tercihi beş yaş gibi erken bir yaşta fark edilebilir. Erkekler fiziksel olarak savaşırken, kadınlar psikolojik olarak savaşmayı tercih eder.

Küçük kızlar kendi akran grupları içinde, gruptan dışlanma tehdidiyle üstünlük mücadelesi verirler. "Eğer ... yaparsan artık arkadaşın olmayacağım" bir kız için ne kadar tehditse, "Eğer ... yaparsan suratına yumruğu yersin" de bir erkek için o kadar tehdittir. Bu dinamik, kızlar ergenliğe, ergenliğe ve yetişkinliğe girdikçe çok daha karmaşık hale gelir, ancak yine de aynı psikolojik mücadele yöntemini kullanırlar.

Bunu ima, beden dili, görünüş, alt iletişim, jestler vb. kullanarak gizli bir şekilde iletmeleri, bizim açık, her şey masada iletişim kurma yöntemimizden çok daha fazla bilgi aktarır. Erkekler olarak bize daha etkili görünebilir, ancak yöntemimiz aynı amacı karşılamıyor.

Kadınlar aktarılan bilgiden çok iletişimden keyif alırlar. Çözülmesi gereken bir sorun değil, iletişimdir

Bu birincil. Bir ahmak ona her şeyi bir kerede sağladığında, evet, gizem ortadan kalktı, artık bir meydan okuma değil, neden ilgilensin ki diye düşünürüz. Bu doğrudur, ancak entrikanın ortadan kalkmasının nedeni, iletişim ihtiyacını veya hayal gücünü harekete geçirme potansiyelinin artık olmamasıdır.

Son olarak, kadınların amaçlarına hizmet ettiğinde açık iletişimi kullanmaktan çekinmediklerini de eklemeliyim. Bir kadın çıkıp da yanlış anlaşılmaya mahal bırakmayacak şekilde bir şeyler söylediğinde, gizli yöntemleri işe yaramadığında korkudan ya da bıkkınlıktan o noktaya itildiğine emin olabilirsiniz.

"Sadece arkadaş olamaz mıyız?" gizli bir reddediştir, "Benden uzak dur seni sürüngen!!!" ise açık bir reddediştir. Bir kadın açık olanı tercih ettiğinde, emin olun, gizli fikirleri kalmamıştır.

Bu basit bir örnektir, ancak bir kadın size ağladığında, size bağırdığında veya ültimatom verdiğinde, hayal kırıklığını iletme şeklinize gelmek zorunda kalacak kadar güçsüzdür.

Aynı şekilde, erkekler de gizli iletişim sanatında ustalaşabilir ve ustalaşırlar. Büyük politikacılar, askeri liderler, işadamları, satıcılar ve tabii ki usta PUA'ların hepsi hedeflerine ulaşmak için gizli iletişim kullanırlar. Gizli iletişimi dürüst olmayan veya ahlaksız olarak düşünmek veya hatta ahlaki bir bağlamda düşünmek yanlıştır. Bu, tıpkı açık iletişimin bir amaca yönelik bir araç olması gibi, bir amaca yönelik bir araçtır ve bu amaca ister erkekler ister kadınlar tarafından karar verilsin, etik olan ya da olmayan şeydir.

SADECE AL

Emin olmak gerekirse, ilişki Oyunu (ya da evlilik Oyunu), tek kişilik cinsel yaşamda kullanılan Oyuna kıyasla uygulamada büyük farklılıklar gösterir, ancak temel ilkeler esasen aynıdır - tuzaklar gibi - sadece riskler daha yüksektir ve ödüller karşılaştırıldığında ihmal edilebilir.

Hem bekar erkek-seks hayatının hem de evli erkek-seks hayatının iniş ve çıkışlarını yaşamış biri olarak, dürüstçe söyleyebilirim ki, Oyunu hiçbir zaman evlilik bağlamında olduğundan daha gerekli bulmadım. Ayrıca erkekler için evliliğin her şeyi göze almak anlamına geldiği ve kadınların, erkeklerin evliliğe bağlanırken üstlendikleri her şeyi göze alan fedakârlıkları takdir etmekteki yetersizlikleri hakkında ciltler dolusu yazı yazdım. Dolayısıyla, bu koşullar altında bir erkeğin evlilik gibi bir yaşam tarzını tercih etmesinin kabul edilebilir tek koşulunun, bunun kendi çerçevesi ve koşulları dahilinde olması olduğu açıktır. Ve bu, beyler, sadece Oyunun kendisine içselleştirilmiş bir bağlılık değil, aynı zamanda tek erkek-seks hayatında gerekli olandan çok daha sıkı bir Oyunun anlaşılmasını ve içselleştirilmesini gerektirir.

Daha yüksek riskler, daha az hata payı anlamına gelir.

Tek kişilik cinsel yaşam oyununuzda, Plakaları Döndürme, kar getirmeyenleri bırakma ve münhasır olmayan bir şekilde

Bunu yapanların tadını çıkarın. Beceriksiz bir Oyun sonucunda belirli bir kızı kaybetmek ya da başarısız bir yaklaşım veya konsolidasyon nedeniyle bir kadını deneyimleme fırsatını kaçırmak size acı verse de, evlilik bağlamında kadınların hipergamisiyle mücadele etmek için gerekli uzun vadeli Oyundan yoksun olmanın doğasında var olan risklerle karşılaştırıldığında sönük kalır.

Bekarken bir kızı terk etmek (veya terk edilmek) bazı erkekler için duygusal bir çile olabilir, ancak bir evliliğin çürümesi ve evlilikte Oyun eksikliğinin mali, ailevi ve duygusal sonuçları, bekar bir erkeğin ayrılık gözyaşlarını bir nimet gibi gösterecek bir cezadır. Sıkı ilişki Oyunu, balayından sonra karınızın sizi daha düzenli becermesini sağlamaktan çok daha fazlası anlamına gelir.

Pek çok erkek evliliğin tüm bu Oyun bağlamına değmeyeceğini söyleyecektir ve haklı da olacaklardır. Tüm riskler ihmal edilebilir düzeyde ve yükümlülükler çok ağır. Dahası, kadın hipergamisini yatıştırmak için gerekli olan sağlam Oyunu süresiz olarak sürdürmenin imkansız olduğunu söyleyecek bir grup erkek var - ve eğer Oyun onlar için sonsuza dek sürdürmek zorunda hissettikleri sürekli bir eylem olsaydı, onlar da haklı olurdu.

Bazı erkekler, potansiyel eşlerine oyun oynamaları gerektiği önerisine bile kızarlar. "Beni olduğum gibi sevmeli!" Oyunu bırakabilmeyi, rahatlayabilmeyi ve oldukları kişi olabilmeyi beklerler, ancak eşleri onları giderek hayallerindeki ideale dönüştürür ki bu aslında vajinalarını karıncalandıran erkek değildir. Sonra da eşlerinin onları *oldukları gibi* sevdiklerini öğreniyorlar.

Çapraz Geçiş

Eşiniz ya da kız arkadaşınızla aranızdaki iletişim hatları koptuğunda, iletişim hatlarının koptuğuna dair bir mesaj almayacaksınız. İletişim hatlarının kopuk olması bu anlama gelir. İlişkiden ayrıldığında bunu size söylemez *çünkü* ilişkiden ayrılmıştır. İlişkiden çekilmek bu anlama gelir.

Yengeç fıçısındaki bir AFC'nin "iyi ilişkilerin kız arkadaşınızla/eşinizle iletişim kurmaktan geçtiği" hakkındaki Matrix konuşmasını papağan gibi tekrarlamasına kulak misafiri olduğumda genellikle kahkahalarımı kontrol etmek zorunda kalıyorum. Bunu söyleyen bekar bir erkek olduğunda, pratik bir deneyimi olmadığı için onu en azından kısmen mazur görebilirim, ancak evli bir Plug-In'den geldiğinde, bu sadece onun koşullanmasının bütününün kanıtıdır. Size bunu söyleyen çoğu erkek, kız arkadaşlarının onlara her zaman iyi bir ilişkinin en önemli anahtarı olduğunu söylediği şeyi tekrarlıyor, ancak femme olan her şeyde olduğu gibi, kendilerine sattıkları aforistik gerçeklik kaplamasının altında her zaman gizli bir amaç vardır.

Bir keresinde her zamanki 'pour kızlarımla' bir içki etkinliğindeydim ve konuşmalarımız sırasında biri bana SMV dengesizliğinin alt ucunda olduğu belli olan "yapışkan bir erkek arkadaşıyla" olan 'erkek sorunlarından' bahsetti.

"Bu çok sinir bozucu Rollo, neden erkekler bunu anlayamıyor?"

Pratik, ama sevimli, küçük bir burun kırışıklığı ve hışırtıyla 5.000 dolarlık meme, kızım az önce dolaylı olarak cinsiyetler arası iletişimin en can sıkıcı karmaşıklıklarından birini ortaya çıkarmıştı - kadınlar erkeklerin "sadece anlamasını" istiyor.

Sadece Al

Bir kadının blöfünü, tam tersi değil de ona layık olduğunu ima eden bir güvenle geri çevirme kapasitesine sahip erkek, uğruna rekabet edilmesi gereken erkektir.

Esasen 'piliç konuşması', 'piliç tavsiyesi' fenomeni, sosyal ölçekte büyük yazılmış bir bok testidir. Ve kendi anneniz ve kız kardeşleriniz bile bu işin içindedir, sizden 'anlamanızı' bekler; mesajı almanızı ve size açıkça söylemeden meydan okumanın gerçekte ne olduğunu görmenizi bekler. Nasıl yapılacağının söylenmesine gerek kalmadan kendi başınıza 'anlamanızı' istiyor. Bu inisiyatif ve bunu geliştirmiş olmak için gereken deneyim, sizi rekabet etmeye değer bir Erkek yapar.

Kadınlar, kendilerine baskın olmaları söylenen, kendilerine güvenmeleri söylenen, yakınlaşmaları için önkoşullar listelerindeki herhangi bir şey olmaları söylenen erkeklerden nefret ederler. Bunu bir erkekle açıkça ilişkilendirmek, onun gerçekten baskın bir erkek olarak güvenilirliğini tamamen ortadan kaldırır. Sevişmek istediği erkek baskındır çünkü ona kim olması gerektiğini söylemek yerine 'olduğu gibidir'.

Süreci gözlemlemek onu değiştirecektir. Bu, bir kadın tarafından tasarlanan her bok testinin temel işlevidir.

Eğer bir erkeğe erkekliğin açıklanması gerekiyorsa, o erkek onun için uygun değildir.

Pour Girl'ün örneğinde bu 'anla' paradoksunu bekar erkek-seks hayatı perspektifinden görüyoruz, ancak evliliğin doğasında var olan riskler ve cezalar nedeniyle, evli erkek (veya LTR) -seks hayatı perspektifinde daha da önemlidir. Pek çok erkek, zihin okuyucu olmaları gerektiği

varsayımından nefret ettiklerinden ve ideal olarak kadınların

sadece açık ve doğrudan iletişim kurmalıdır - tıpkı akla dayalı bir erkeğin iletişim kuracağı gibi. Sorun şu ki, bunu yaparken hipergami dinamiğini değiştiriyor.

Sıklıkla ifade ettiğim gibi, kadınlar gerçeği istediklerini söylerler ama *asla* tam açıklama istemezler. Hipergamiye boyun eğilmeyecek ve onunla pazarlık yapılmayacaktır.

İşte bu yüzden "iletişim her şeydir" düşüncesi kimsenin kabul edemeyeceği kadar çok ilişkinin yok olmasından sorumludur. Önemli *olan* iletişim kurmanız değil, *ne iletti̇ğiniz* ve *nasıl* iletti̇ğinizdir. Ruhlarının derinliklerinden hıçkıra hıçkıra ağlayan sayamayacağım kadar çok erkeğe danışmanlık yaptım: "EĞER BENİ SEVMESİ İÇİN NE YAPMAM GEREKTİĞİNİ SÖYLESEYDİ, YAPARDIM BUNU!" derken, bunu dile getirmelerinin ve açık, rasyonel iletişime olan inançlarının, kadınlarının ona olan arzusunu öldüren (ya da öldüren) şeyin ta kendisi olduğunun farkında değillerdir.

Evrenin temel gerçeklerinden biri, gerçek arzunun pazarlık konusu yapılamayacağıdır. Eşinize, kız arkadaşınıza, arzusu karşılığında bir davranış, tutum, inanç ya da başka herhangi bir ödün vereceğinizi söylediğiniz an, onun organik arzusunu temelde bir zorunluluğa dönüştürmüş olursunuz.

Onun ne istediği, hipergamisinin neyi onaylamak istediği asla açıklanamaz, yalnızca gösterilebilir. Eğer onun arzusu sizin daha baskın olmanızsa, size öyle olmanızı söylemesi sizin öyle olmanızın gerçekliğini ve geçerliliğini ortadan kaldırır. Yine, bir süreci gözlemlemek onu değiştirecektir - limbik bir bilinç düzeyinde, doğuştan gelen hipergamisinin farkındadır

bu gerçeği.

Ona karşı baskın olması gerektiğini *bilen* bir erkek ister, bu hipergaminin onaylanmasıdır.

DIJO SIN HABLAR

Dijo sin hablar - Konuşmadan anlattı.

Davranışlarınızla iletişim kurun. Bir kadına asla açıkça bir şey söylemeyin. Niyet ettiğiniz sonuçlara varmasına izin verin. Onun hayal gücü, Oyun alet kutunuzdaki en iyi araçtır. Onu nasıl kullanacağınızı öğrenin.

Bu, ortalama hayal kırıklığına uğramış ahmakların en büyük başarısızlığıdır: kendileri hakkındaki her şeyi kusarlar, kadınların yakınlıklarını veya kalıcı bağlılıklarını nitelemek için bir temel olarak bu gerçeği arzuladıklarına dair yanlış bir inançla kendileriyle ilgili tüm gerçeği kadınlara ifşa ederler. Bunu şimdi öğrenin:

Kadınlar ASLA tam açıklama istemezler.

Bir kadın için hiçbir şey, yalnızca efsanevi kadınsı sezgilerine (yani hayal gücüne) dayanarak bir Erkeği çözdüğünü düşünmek kadar kendini tatmin edici olamaz.

Bağlamı ya da niyetinizin asaleti ne olursa olsun, 'duygularınızı' ağzınızdan kaçırdığınızda ya da seçeneksiz durumunuzu açıkça ortaya koyduğunuzda, yaptığınız tek şey onun bu tatmini almasını engellemektir. Ve kolaylıkla

Dikkati dağılan çocuk, çözmesi gereken bir tür gizem ya da bulmaca içeren daha eğlenceli başka bir oyuncak için sizi bir kenara bırakır.

Unutmayın, kadınlar iletişimin içeriğinden çok bağlamına (nasıl olduğuna) önem verirler. *Nasıl* ve *ne iletişim* kurduğunuzu dikkate almadan iyi iletişimin iyi bir ilişkinin anahtarı olduğu yalanına asla inanmayın. Kadınlar doğal olarak solipsisttir. Siz onun için önemli hale getirene kadar 'duygularınız' onun için önemli değildir.

Herhangi bir pop-psikoloğun size aşıladığı şeylere rağmen, iletişim bir LTR'de başarının anahtarı *değildir.* Önemli olan neyin ve nasıl iletildiğidir. Sahip olduğunuz sorunu çözeceğini düşündüğünüz bilgileri kasıtlı olarak saklamak mantığa aykırı görünüyor. Sosyal olarak kurumsallaşmış feminizasyon kök saldığından beri, her dokunaklı terapist size açılmanızı ve kendinizi ifade etmenizi söyleyecektir, ancak bunun yol açtığı tek şey arzu pazarlığı ve bu şartlara dayalı samimiyetsiz yükümlülüklerdir.

Kadınlara hiçbir şey 'söyleyemezsiniz', onlar sizin vardığınız sonuca yönlendirilmeli ve bu sonuca kendi araçlarıyla -tercihen kadının hayali kadınsı sezgileri yoluyla- kendilerinin ulaştığını düşünmeleri sağlanmalıdır. Bunu nasıl gerçekleştireceğiniz LTR'nizle veya müstakbel kadınla olan durumunuza bağlıdır, ancak bakış açınızı *dolaylı olarak* anlamasının sağlanabileceği fikrini içselleştirmenin 'gerçek' iletişimin ilk adımı olduğunu anlayın.

Dolaylı iletişim, etkili oyunun temelidir. 'Sadece anlayan' bir adam mı olmak istiyorsunuz? Konuşmadan konuşun. Kadınlar

idealize edilmek yerine nesneleştirilmeyi tercih eder.

AT AĞZI

Bir erkeğin gerçekten ne kadar fişe takılı olmadığını gösteren en iyi turnusol testlerinden biri, idealize ettiği kadının sözlerine nasıl tepki verdiğidir. Bu fikri Kendini Dürüst Gören AFC'de kısaca ele almıştım:

Gördüğünüz gibi, bir AFC, AFC zihniyetini oluşturan zihinsel şemaya tutunduğunda, özellikle de bu zihniyete tutunurken ve bu zihniyete uygun davranırken kadınlarla ilgili doğrulanabilir başarı eksiklikleri ışığında, sürekli bir onaylama ve pekiştirme ihtiyacı gerektirir. AFC'ler fıçıdaki yengeçlerdir - biri tepeye tırmanıp dışarı çıktığında diğeri onu tekrar içeri çeker. AFC'nin bariz başarı eksikliğini onaylayacak başka AFC'lere ihtiyacı vardır. Diğer AFC'lerin ona "endişelenme sadece kendin ol" ya da "o kaliteli bir kadın değil çünkü senin ne kadar harika bir erkek olduğunu göremiyor" demesine ihtiyaç duyar.

Dolayısıyla, bir AFC nihayet ikinci bir randevu aldığında ve sonunda biriyle yattığında, bu onun zihniyeti için nihai doğrulama haline gelir. "Gördün mü, sadece iyi bir adam olmalısın ve doğru ONE gerçekten karşına çıkıyor." Bu, kendini beğenmiş aşamanın başladığı ve Oyun / PUA arkadaşlarına artık tüm Pozitif Erkeklik saçmalıkları olmadan "bir şeyler elde ettiğini" söylemeye başlayabileceği zamandır. Gerçekte, kız arkadaşını elde etmesine yol açan tüm koşulları rasyonelleştirir ve

"kendisini becerecek" bir kadınla yetinmesi temel bir kusurdur, ancak bu onu ahlaki bir üstünlük iddiasında bulunmaktan alıkoymaz. Uzun bekleyişi sona erdi ve nihayet muradına erdi.

Beta Oyunu zihniyetinin onaylanmasına duyulan bu ihtiyaç erkekler için çok güçlüdür - özellikle de yaşam boyu kadın merkezli koşullanmalarla dolu olduğunuzu düşündüğünüzde. Kızların dünyasında büyüdüğünüzde, kadınların idealleştirmelerinin gerçekten ulaşılabilir olduğuna inanmak istersiniz.

'Kırmızı hapı' yutmayı bu kadar zorlaştıran şey budur; erkekler gerçekten de kız dünyasının onlara uzun süredir sunduğu bağlamda fantezinin, romantizmin ve aşkın onlar için gerçekten var olmasını isterler. Kadınların küreselleşmiş davranışlarından ziyade bireyselleşmiş sözlerine inanmayı erkekler için bu kadar baştan çıkarıcı kılan da budur - kadınsı Matrix'te kendilerinin farkına varmış erkekler için bile.

Doğrudan Atın Ağzından

Bir kadın (ya da kadın taklidi yapan bir erkek) internette "azılı kadın düşmanlarının aptalca karikatürlerinden" ziyade bu idealleştirmeye nasıl daha fazla uyduklarına dair bir öz tanımlama ya da kişisel deneyim paylaştığında, bu erkekler için bir iç çatışmayı tetikler. Erkekler, başlangıçtaki sosyal koşullanmalarıyla uyuştuğu için kuralın istisnasının kendileri için de var *olabileceğine* inanmak isterler, ancak ağaçlar için ormanı görmek ve kadınların genelleştirilmiş, gözlemlenebilir davranışlarını hesaba katmak için uyguladığı öğrenilmiş, fişten çekilmemiş koşullanma buna karşı savaşır. Oyunun farkında olmak erkeklere aracın mesaj olduğunu öğretir, ancak farklı derecelerde de olsa erkekler hala kadınların tamamen kendi kendilerine dürüst, rasyonel aktörler olduklarına ve iç dünyalarının tamamen farkında olduklarına inanmak isterler.

motivasyonlar. Sonunda uygulamalı davranışçılık bu aldatmacaya gerçeği ortaya koyar, ancak daha kolay bir cevap için bu istekten vazgeçmek çok zordur.

'Fişe takılı' olduğumuz yıllarda, erkekler kadınlarla ilgili olarak diğer pek çok sorunu çözmek için kullandığımız tümdengelimci pragmatizme güvenirler. Problem çözme doğamız, bizi bir çözüme ulaşmak için bir problemin unsurlarını tanımlamaya yatkın hale getirir. Sinirsel kablolarımız bile bu amaca ulaşmak için tasarlanmıştır, bu nedenle bir sorunu çözme planımızı dayandıracağımız güvenilir, rasyonel veriler istemek kelimenin tam anlamıyla bir 'beyinsizliktir' - bu durumda bir kadınla yatmak ve ondan samimi bir onay almak. Dolayısıyla bir sonraki sorumuz "kadınlar ne ister?" olacaktır.

Kadınlar Ne İster

Ergenlik yıllarımda bu soruyu sayısız kez sorduğumu hatırlıyorum. Dört kuşak sonra ergenlik çağındaki erkeklerin hala aynı şeyi sorduğunu okuduğumda şimdi sadece gülebiliyorum. Bu çok sezgisel ve bir kadının hassasiyetlerine saygılı görünüyor; erkekler bunun bir erkeğin kendisini idealize edilmiş imajında yaratacak kadar önemsediğini gösterdiğini düşünüyor.

Kadınlar ve kızlar doğal olarak bu soruya cevap vermeyi severler çünkü bu onlara varsayılan bir otorite sağlarken aynı zamanda dikkat ihtiyaçlarını da besler. Bu o kadar popüler bir konudur ki, romantik komedi filmleri bile bu soruya ve erkeklerin kadınların gerçek arzularının bilinemez, gizemli doğasını anlamaya yönelik saçma girişimlerinden kaynaklanan çılgınca yanlış anlamalara dayanır. Aptal, aptal erkekler.

Gerçek çok daha basittir. Kadınlar ya genel olarak kadınların erkeklerle ilgili ne olduğunu kabul edecek farkındalık ve dürüstlükten yoksundur

(sadece kendilerine özel değil) isterler ya da erkeklerin motivasyonlarını tümdengelimli bir şekilde anlamlandırma çabalarını kasıtlı olarak yanlış yönlendirir ve savuştururlar çünkü gerçekte, söylenmesine gerek kalmadan kendi kendine 'anlayan' bir erkek isterler.

Her iki durumda da, ister cehaletten ister ikiyüzlülükten kaynaklansın, kadın hipergamisinin çirkin ve acımasız gerçeğinin sırrı, kadınların birinci önceliği olarak korunmalı ve gizlenmelidir. Bu gerçeği erkeklerden saklamak o kadar önemlidir ki, dişil zorunluluk bunu kadınların kolektif ruhlarına sosyalleştirmelidir. Oyun teorisinin dişil önceliğe karşı temsil ettiği en büyük tehditlerden biri, gerçeği ve dişil aşırı eşlilikten kaynaklanan vahşeti ortaya çıkarmaktır.

Kadınlar ne ister? Hipergamiden bihaber bir erkekle maksimize edilmiş hipergami. Duygusal yatırım, ebeveyn yatırımı ve geçici yatırımın hipergam doğasıyla mükemmel birleşimi.

Ancak erkekler hala kadınların daha iyi erkekler yaratmak için samimi arzularını içtenlikle iletmek istediklerine inanmak istiyor. Hikayelerin duygusal, değişken, dramatik, gizemli ve romantik yaratıkları olan kadınların aynı zamanda tutarlı, ayakları yere basan, erkeklerle yarışan pragmatistler olduğuna ve sadece onu dinleyecek kadar eşsiz bir erkeği beklediğine inanıyoruz. Hikayesi, kadınların ne istemesi *gerektiğine dair* zihinsel kurgumuzla ne kadar örtüşürse, onun var olduğuna o kadar inanmak isteriz. Eğer kadın hikayeye ikna olmuşsa, bu çoğu erkeğin ihtiyaç duyduğu tüm onaylamadır - bunu kaynağından, bir kadından almıştır

fanteziyi doğruladı.

PRENSIN NITELIKLERI

Okurlarımın bunun farkında olup olmadığından pek emin değilim ama ben bir Prensim.

Hayır gerçekten, ben bir Prensim (gülmeyi kesin) ya da en azından Plenty of Whales Fish ve OK U-Bid Cupid gibi fantastik flört kaynaklarında kadınların çevrimiçi profillerini inceledikten sonra başkalarının bende fark ettiği beklenti bu. Ama benim nadir bulunan bir kuş olduğumu düşünmeyin, çünkü şaşırtıcı bir şekilde, eğer bu kitabı (veya blogumu) okuyorsanız, muhtemelen siz de bir Prens'siniz! Ve bunun farkında bile değilsiniz, değil mi? Gördüğünüz gibi, bu çevrimiçi buluşma kaynaklarında karşılaştığınız neredeyse tüm kadınlar keşfedilmemiş, az takdir edilen mücevherlerdir. Onlar prenses ve lanet olsun ki öyle muamele görmeyi hak ediyorlar. Her bir profili okumak, safariye çıkmak ve her biri benzersizlikleri ve nadir bulunuşları hakkında ansiklopedik ayrıntılarla titizlikle tanımlanmış nadir ve egzotik hayvanlardan (bir tür hayvanat bahçesi gibi) oluşan sanal bir bereketle karşılaşmak gibidir. Hangi ölümlü erkek böylesi bir kadınsı rafineriye dokunmayı hak edebilir ki?

Birkaç yıl önce SoSuave forumunun sakinleri yanlışlıkla şimdiye kadar yapılmış en komik sosyal deneylerden birini gerçekleştirdi. *Bonhomme rumuzlu* bir üye Plenty of Fish'in müdavimlerinden biriydi ve kadın profillerinde ilginç bir eğilim fark etti.
Online randevulaşmayı kullanan kadınların çoğu umutsuzca şişmandan iki kadeh içki içmeye kadar uzanan bir yelpazede yer alsa da, çoğunun ortak noktası, cinsel piyasa değerlerine (evcilik oynayanlar için SMV) ilişkin fena halde abartılmış öz-değer algılarını tamamlamak için tamamen abartılmış bir öz-değer duygusuna sahip olmalarıydı. Bu, fişe takılı olmayan erkekler için şok edici bir şey değil; 'topluluk' uzun zamandır sosyal medya ve çevrimiçi Tamponların bir kadını SMV ölçeğinde 1-2 derece daha yüksek olduğuna ikna etmek için birlikte çalıştığını düşünüyor.

O zamana kadar incelenmemiş olan şey, çevrimiçi kadınların hem "talep listelerinde" hem de kendi öz değerlendirmelerinde kullandıkları tanımlayıcılar ve nitelikler ya da sağduyu sahibi herhangi bir erkeğin (bkz. kadın merkezli koşullanma) bir kadında takdir ettiği için "Erkek" olarak kabul edileceği "katma değerli özellikler broşürü" idi.

Aşağıda tipik bir profilden alınmış gerçek bir örnek yer almaktadır:

"İşte nasıl bir erkekle ilgilendiğime dair iyi düşünülmüş bir fikir... 5'10 " veya daha uzun, yakınlarda yaşıyor, şefkatli, zeki, verici, ÇOK Çekici (anneniz veya kız kardeşiniz dışında biri bunu söyledi, lol) ve formda, serbest çalışmayı tercih ediyor, AİLE odaklı, yeni spontane şeylere açık, kamp yapmayı seviyor, Golf oynamayı sever, çocuk ister, iyi bir baba ve sadık bir koca olur, centilmendir, ihtiyacım olduğunda bana alan tanır, inek veya çok alaycı değildir, ipucu alabilir, sosyaldir, sebepsiz yere aramaz, not veya nominal bir hediye göndermeyi hatırlar

romantik ve gerekli, saygılı, mizah anlayışı ve benim dünyamı düşünüyor. Alıştığım yaşam tarzını değiştirmeyi planlamadığım ve bir gün evde kalan bir anne olmayı umduğum için 41 yaşından büyük ve benden daha az para kazanan kimseyle ilgilenmiyorum ve dahası... çocuklarım asla HİÇBİR ŞEY istemeyecek (ama tabii ki şımarık veletler de olmayacak lol). Ayrıca hayvanları da sevmelisin, kırmızı kafalara hiç ilgi duymuyorum lol üzgünüm.

Vay canına! Gerçekten de nadir bulunan bir şey. Erkeklere böylesine değerli bir kaynak sağladığı için internete şükürler olsun ki bu kadar mantıklı ve güçlü bir kadınla karşılaşabiliyoruz. Bu yaygın örneklerden biri, ancak kadınların kendilerine yaptıkları en yaygın atıflar "Prenses" kelimesini içeriyor - *"Ben Prensimi bekleyen bir Prensesim"* veya *"Kabul ediyorum, ben bir Prensesim, sadece bunu takdir edebilecek ve bana doğru davranacak bir erkek bulmam gerekiyor."*

Rollo J. Tomassi'nin bu keşfedilmemiş asilzadelerin hakkını inkar etmesi çok uzak bir ihtimal! Hemen kendi kurnaz profilimi oluşturmaya başladım; bu surat asan Prenseslerin kesinlikle İnsanlığın Veliaht Prensi'nden başkasına ait olmadığını anlayacakları bir profil. Kendi profillerinin jingoizm ve deyimlerini bir şablon olarak kullanarak, eşitlikçi "sağduyu" tuzuna değecek her kadının anında karşı konulmaz olacağı idealize edilmiş bir kişilik oluşturdum...

"İşte ne tür bir kızla ilgilendiğime dair iyi düşünülmüş bir fikir... 5' 5" veya daha uzun, ancak 6 fitten fazla değil (çünkü seninle göz göze olmayı umursamasam da, asla sana bakmayacağım), ben aradıktan sonra 10 dakika içinde evimde olacak kadar yakın yaşıyor, gerçekten tutkulu, iyi bir arkadaş olacak kadar zeki, cinsel olarak müsait

(tercihen doyumsuz) ve ÇOK çekici - Jessica Alba'dan bahsediyoruz, Keyra Augustina çekici - vücut yağ yüzdesi% 8'den yüksek olan kadınların başvurmasına gerek yok. Çalışıyor olmalı, ancak cinsel aktivitelerimize müdahale edecek kadar iyi değil, AİLE odaklı, ancak 30-33'e ulaştıktan sonra, spontane sekse açık (bilirsiniz, açık hava işleri veya 3. martinimizden sonra ateşli kız arkadaşlarınızdan biriyle sürpriz 2 yol gibi), kamp yapmayı seviyor (çıplak), işten müşterilerle golf oynamaya gittiğimde şikayet etmemeyi biliyor.

Hiç değilse 33 yaşından sonra çocuk istemeli ve ancak iyi bir anne ve sadık bir eş olduğunu kanıtladıktan sonra, klas bir hanımefendi olmalı ve doğru zamanın ne zaman konuşup konuşmayacağını bilmeli, kaba veya sürtük değil, ilk ipucunu alabilir, sosyal, beklenmedik bir şekilde Fredericks of Hollywood'dan yeni bir şey giydiği resimlerini bana mesaj atıyor, bana verebileceği en iyi hediyenin beni vahşi bir hayvan gibi becerme arzusunu ifade etmek olduğunu anlıyor ve ayrıca onun için hediyelerin istenen davranış için ödüller veya ödüller olduğunu anlıyor.

Benim kararlarımın nihai olmasına saygılı olmalı, kendini çok ciddiye almamalı ve benim hakkımda iyi şeyler düşünmeli. 31'in üzerinde olanlarla ilgilenmiyorum (çünkü bu zaten çoğu kadının son kullanma tarihidir), fahiş harcama alışkanlıkları veya aşağıdakileri aşan bir kredi borcu yükü olamaz
1.000 $ çünkü alıştığım yaşam tarzını değiştirmeyi planlamıyorum ve bir gün kendi çocuklarımı üniversiteye gönderebilmeyi umuyorum (öğrenci borcunuzu ödemek yerine) ve dahası... çocuklarıma başarılarını makul bir şekilde kendi başlarına kazanmaları ve Babalarının ve annelerinin kararlarına saygı duymaları öğretilecek (ve kesinlikle şımarık veletler de olmayacaklar). Ben çok çekici buluyorum

Kızıllar, sarışınlar, esmerler, Kafkasyalılar, Latinler, Asyalılar, Afro-Amerikalılar, Pasifik Adalılar, vb. fiziksel gereksinimlerimi karşılayan hemen hemen her kadın. Ne kadar "iç güzelliğe" sahip olduğunuzu düşünürseniz düşünün, hafif şişman kadınlardan bile hiç etkilenmiyorum.

Yakında görüşmek dileğiyle, Prensim."

İşte! Hangi kadın kendi şablonuna göre bir Prens'in tüm niteliklerini takdir edemez ki? Sinsi, zeki ve esprili. Tek yapmam gereken, geri dönen sevgi ve olumlu tepkilerden oluşacak bir heyelanı beklemekti. İlk yanıt geldiğinde, mütevazı kriterlerimi karşılayamayan zavallı Prensesleri nasıl nazikçe hayal kırıklığına uğratacağımı düşündüm...

"Profilinizi okudum ve bunlardan herhangi biri ciddi mi?????"

Biraz tedirgin bir şekilde cevap veriyorum,

"Neden ciddi olmadığını düşünüyorsun? Biraz spesifik olmama izin yok mu?"

"Üzgünüm, senin saçmalıklarına katlanacak değilim."

Garip ve yine garip. Cinsiyet eşitliği ülkesinde özgüven ve atılganlığın kadınların hayranlık duyduğu özellikler olduğunu burada öğrenmiştim. Ah, belki de bu Prenses, emrindeki nitelikli Prenslerin bu kadar az olmasından dolayı biraz bıkkındı. Biraz daha bekledim ve *'Lil Sweet Heart' adında* bir Prenses tarafından ödüllendirildim.

"Ne profil ama

Bakın ben iradeli bir insanım!!

Ne istediğimi ve ne zaman istediğimi söylemek istediğimde konuşurum ve profilinizin kulağa geldiği şekilde bir eşleşme olacağımızı sanmıyorum ve şımarık bir velet yetiştirmekle ilgili kısım, üstesinden gelinmesi zor bir şey, neyi şımarık olarak gördüğünüze bağlı, tabii ki çocuklarım biraz şımarık ama ben böyle yetiştirildim ve bu beni yanlış yapmadı çocuklarım harcamalarını ve ikramlarını kazanmak için çalışmak zorunda olduklarını biliyorlar ama bir ebeveynin sırf bu yüzden bir şey satın alamaması için bir neden yok, belki profiliniz yanlış olabilir ama benim hislerim tanışmak istediğim biri değil hmmmmm "

Aman Tanrım! Cevap veriyorum,

"Dürüst olmak gerekirse, bana gönderdiğin mesajı gerçekten okumaya çalıştım, ancak tüm bu bozuk İngilizce ve devrik cümleler ne söylemeye çalıştığını anlamamı neredeyse imkansız hale getirdi."

Diyorum ki. Bu kraliyet çocuğunun *bakıcısı* her kimse, halka açık bir kırbaçlamayı hak ediyor! Bir prensesi, bir gün kralı olacak adamla kibarca konuşmaya bu kadar kötü hazırlama düşüncesi affedilemez. Bunu boş ver, bir başkası için sabırlı olacağım.

"uh, evet, sanmıyorum. belki profilin bir şakadır (ki bu daha az üzücü olurdu), ama bunu eğlenceli bulmuyorum, mizah anlayışım hiç değil. ve seni görmezden gelmek yerine hayır demek için cevap verme zahmetine bile girdiğim gerçeği, bunun ne kadar tatsız olduğunu sana anlatmalı. mutlu avlar. (gerçi zamanda 100 yıl kadar geriye gitseydiniz daha şanslı olurdunuz, bugün böyle hatunlar bulmakta size iyi eğlenceler)"

"Profilinizi inceledikten sonra, karşılaştığım en kaba insanlardan birisiniz. Rüyalarında..."

Hmm, profil tasarımımda bir kusur görmeye başlamıştım.

Gördüğünüz gibi, orijinal Prenses profilimi yeniden ifade ettim ve cinsiyete özgü terimleri eril olarak değiştirirken, tanışmak istediğim ideal Prensesin ana hatlarına biraz da kendi arzularımı ekledim. Sonuçta hepsi Prenses gibi davranılmak istiyor, ben sadece Prens gibi davranılmak istiyorum. Ama belki de Prenseslerin bana cevap vermesini beklemekle hata etmiştim. Ne kadar da insafsızım! Ödülümü bulup peşine düşecektim. Bu profil gözüme çarptı,

...

"Arkadaş canlısı, dışa dönük, cömert, sadık, dürüst ve maceraperest biriyim. Bir hastanede çalışıyorum. Ayrıca araba kullanıyorum ve kendi arabam var.

İki haftada bir tırnaklarımı yaptırmayı seviyorum. Modayı ve stili seviyorum. Popüler kültür ve sosyal konulara önem veririm.

IQ'm 146. Son derece zeki ve eğitimliyim.

İlk Buluşma: Dolandırıcılarla, kullanıcılarla, oyuncularla, nefret edenlerle, kırıntılarla, ganimet aramaları veya fuk arkadaşları isteyen adamlarla tanışmak istemiyorum... kapının çıkarken ka'ya çarpmasına izin vermeyeceksiniz... Sanırım kendi yaşımda, benden daha uzun, tercihen beyaz, çekici, egzersiz yapmayı seven, benim gibi benzersiz, getto ve alaycı bir mizah anlayışına sahip biriyle tanışmak istiyorum.

Aradığım ideal ödül bu değildi, ama belki de bu, biraz tükürük ve cilaya ihtiyaç duyan kaba bir başka mücevherdi. Onun küstah ve iddialı eşitlikçi doğasına olumlu cevap verdim. Profilimi okuduktan sonra cevap verdi.

Hmm, profil tasarımımda bir kusur görmeye başlamıştım.

Gördüğünüz gibi, orijinal Prenses profilimi adresinde yeniden ifade ettim ve cinsiyete özgü terimleri eril olarak değiştirirken, tanışmak istediğim ideal Prensesin ana hatlarına biraz da kendi arzularımı ekledim. Sonuçta hepsi Prenses gibi davranılmak istiyor, ben sadece Prens gibi davranılmak istiyorum. Ama belki de Prenseslerin bana cevap vermesini beklemekle hata etmiştim. Ne kadar da insafsızım! Ödülümü bulup peşine düşecektim. Bu profil gözüme çarptı,

...

"Arkadaş canlısı, dışa dönük, cömert, sadık, dürüst ve maceraperest biriyim. Bir hastanede çalışıyorum. Ayrıca araba kullanıyorum ve kendi arabam var.

İki haftada bir tırnaklarımı yaptırmayı seviyorum. Modayı ve stili seviyorum. Popüler kültür ve sosyal konulara önem veririm.

IQ'm 146. Son derece zeki ve eğitimliyim.

İlk Buluşma: Dolandırıcılarla, kullanıcılarla, oyuncularla, nefret edenlerle, kırıntılarla, ganimet aramaları veya fuk arkadaşları isteyen adamlarla tanışmak istemiyorum... kapının çıkarken ka'ya çarpmasına izin vermeyeceksiniz... Sanırım kendi yaşımda, benden daha uzun, tercihen beyaz, çekici, egzersiz yapmayı seven, benim gibi benzersiz, getto ve alaycı bir mizah anlayışına sahip biriyle tanışmak istiyorum.

Aradığım ideal ödül bu değildi, ama belki de bu, biraz tükürük ve cilaya ihtiyaç duyan kaba bir başka mücevherdi. Onun küstah ve iddialı eşitlikçi doğasına olumlu cevap verdim. Profilimi okuduktan sonra cevap verdi.

"kendi paramı kazanıyorum ve kendi 5'liğimi ödüyorum... ve bu kadar yüksek standartlara sahip biri için aynaya iyi bakın çünkü bu kızlar, yani jessica alba, sizin liginizin çok dışında... eğer seksi birini istiyorsanız, en azından kendiniz seksi olun!"

Bu noktada profilimde bir resmim olmadığı için bunu kafa karıştırıcı buldum. Bu konuyu ele almam gerekecekti, ancak fiziksel boyumun onun için yetersiz olacağı varsayımı garipti. Cevap veriyorum.

"Sevgili kadın, zekâsına bu kadar güvenen biri için dilbilgisi, noktalama işaretleri ve sözdizimi bunu yansıtmaktan çok uzak. Bok gibi yazıyorsun."

Tüm bu olayla ilgili en eğlenceli bulduğum şey, bu kadınların bir şekilde kendilerini profile yanıt vermek zorunda hissetmeleriydi. Sanki bu profil onların hassasiyetlerine o kadar kişisel bir hakaretmiş gibi, bir sonraki profile kayıtsızca geçmek yerine düzeltmek için dikkatlerini vermeleri gerekiyormuş gibi. Yanıtların sıklığına ve yoğunluğuna bakılırsa, sizce kaç erkek orijinal kadının profiline aynı şevkle yanıt vermiştir?

Kadınsılaşmanın toplumda ne kadar doyumsuz hale geldiğini göstermenin en iyi yollarından biri, cinsiyete özgü bazı dinamikler üzerindeki toplumsal cinsiyet senaryosunu tersine çevirmektir.

Tüm bunlar ne kadar komik olsa da, kadınların sadece normalleştirilmiş koşullar olarak kabul ettikleri toplumsal cinsiyet varsayımları içinde yaşadıklarını ve işlediklerini göstermeye hizmet ediyor. Bir Erkek, kadınların sonradan düşünmeksizin talep ettiği kendi tedarik ve mahrem erişim şartlarını ve taleplerini alenen bekleseydi, anında en kötü ihtimalle kadın düşmanlığıyla suçlanırdı, komedi

en iyi ihtimalle. Bu kadın-merkezli normalleştirmeyi gösteren daha pek çok dinamik var. Eleştirmenlerim, toplumda faaliyet gösteren kültürleşmiş, dişil-merkezli alt akımı tanımladığımda histeri krizlerine giriyorlar. Kızların dünyası onlar için tek dünyadır, bu nedenle dişil gerçekliğin demir perdesini bu şekilde aralamak genellikle zor bir ifşadır. İronik bir şekilde, yeniden ifade ettiğim profilime verilen yanıtlarda ortaya çıkan vitriol, bu noktayı kanıtlıyor.

SOSYAL GELENEKLER

IŞLEYEN SOSYAL GELENEKLER

Çoğu zaman belirli bir konuda sosyo-psikolojik bir gözyaşının tam ortasındayken, yazarken ve yüksek sesle akıl yürütürken kendi şeytanımın avukatlığını yaptığım ve başkalarının niyetimi nasıl yorumlayabileceğini düşünemediğim için son iki saatimi harcadığım paragrafları gözden geçirmek ve düzenlemek zorunda kaldığım için durma noktasına geliyorum. Bazen de bir unsuru gözden kaçırmış olabiliyorum ve geri dönüp bu konuya değinmek zorunda kalıyorum ya da en azından en tahmin edilebilir çürütmeler için bir kaynak göstermeye hazır oluyorum.

Bunun zorlu bir süreç olduğunu söylemeye gerek yok, ancak belirli teoriler ve fikirlerle ilgili blog konularına başlarken, niyetlerinin ne olarak okunacağını görmem gerektiğini aklımda tutmanın bana çok yardımcı olduğunu fark ettim. Bu nedenle, Çalışmamın belirli bir bölümünü burada sunarak, Operatif Sosyal Konvansiyonlar olarak adlandırdığım konuda fikir birliğinin ne olduğunu görmeye çalışıyorum. Başlangıçta bu bölüme Dişil Operatif Sosyal Sözleşmeler adını vermiştim ve hala buna geri dönebilirim, ancak bunu okuduktan sonra bu sözleşmelerin (veya kurguların) ilk etapta var olmaları için Erkeklerin onlarla birlikte oynamasına nasıl ihtiyaç duyduklarını göreceksiniz, ya da ben öyle düşündüm.

İşleyen Sosyal Konvansiyonlar

'Topluluk' içinde bizden sıkça tavsiye istenen standart bir dizi soruna fazlasıyla aşina hale geldik - *"Çocuklu/çocuksuz genç/yaşlı kadınlarla çıkmalı mıyım?" "Peki ya parası/kariyeri olan kadınlar? "*vb. Bu ikilemlerle ilgili görüşlerimiz o kadar sık sorulur ki, standart bir cevabı tekrarlama eğiliminde oluruz.

Ben de kendimi bunu yapanlar arasında sayıyorum. Tabiri caizse ağaçlar için ormanı görmeye ve Spin More Plates veya NEXT cevabımla karşılık vermeye çok yatkınım. Bu yanıtlar onları ilk kez okuyanlar için yeni olsa da (ve umarım onların da gözleri ilk kez açılmıştır), bazı konuların Beta-AFC ve hevesli Oyun öğrencileri için neden daha sık tekrarlanan sorunlar olduğu konusunda ormanı görmediğim için suçlu olduğumu fark ettim.

Çoğunlukla, Tabak Teorisi çok sayıda AFC günahını kapsar, ancak benim endişem bu ikilemlerin *neden* bu kadar sık ortaya çıktığını ve temel nedenlerinin ne olduğunu anlamaktı. Bu amaçla semptomları (yani yaygın olarak görülen sorunları) arkalarındaki motivasyona (yani semptomlardan ziyade hastalığa) 'damıtmaya' çalıştım.
Bu beni yeni bir İşleyen Sosyal Sözleşmeler teorisine götürdü.

Blogumda ve daha önce bu sözleşmeler hakkında hatırlamak istediğimden daha fazla forum başlığında yayınladım, ancak bu fikri gerçekten derinlemesine araştırmadım. Esasen bu geleneklerin tüm semptomları erkeklerin sıkça karşılaştığı sorunlar olarak kendini gösterir, ancak hastalık bu geleneklerin gizli amacıdır. Bekar bir anneyle ya da yaşlı bir kadınla çıkmanın iyi bir fikir olup olmadığını soran her erkek için tek bir

Anne ya da yaşlı bir kadın, kendisine bakabilecek bir erkeği güvence altına alma kapasitesini en iyi şekilde sağlamak için bu geleneğin lehte olan tarafını sürdürür. Bunun kadınlar (ve bazı durumlarda erkekler) için neden bu kadar önemli bir dürtü olduğunun biyo-psikolojik yönüne girmeyeceğim, bunun yerine belirli geleneklere, bunların işleyiş biçimine ve gizli işlevlerine odaklanacağım.

Utanç

Sosyal geleneklerin belki de en kolay ve en tanınabilir biçimi utançtır. Sadece bu da değil, aynı zamanda en kolay uygulanabilen ve en yaygın kabul görendir - sadece her yaştan ve tanımdan kadınlar tarafından değil, aynı zamanda popüler kültür ve medya tarafından da.

Örnekler:

"Erkekler kendi yaşlarındaki kadınlarla çıkmalı."

"Erkekler bekar anneleri uzun vadeli eş olarak görmeyecek kadar 'sığ' olmamalıdır."

"Erkeklerin neredeyse çocuksu bir saygıyla sürekli onaylanmaya ihtiyaç duyan 'kırılgan egoları' vardır."

"Erkekler 'başarılı' kadınlar tarafından tehdit edildiklerini hissederler."

Popülerleştirilmiş mitler olmalarının yanı sıra, bunların hepsi utancın ince (ve o kadar da ince olmayan) manipülasyonlarıdır. Her biri, bir erkeği idealize edilmiş bir standarda uygun yaşamak zorunda bırakan, aynı zamanda bir kadının standardını yükselten, böylece onu cinsel seçimde daha iyi bir konuma yerleştiren ve bazı durumlarda, algılanan oyun alanını eşitleyen etkili bir sosyal gelenektir.

kadınsı rekabet dinamiği (yani bekar anneler, yaşlı ve profesyonel kadınlar, erkeklerin biyolojik olarak tercih ettiği genç kadınlar kadar cinsel olarak pazarlanabilir olmalıdır).

'Sığ' etkisi - Yüzeyselliğin faydalı efsanesi.

Bunu Utanç metodolojisine bir ek olarak belirtiyorum çünkü bana göre Utanç'ın kökeni bu. Yukarıdaki tüm örneklerde (ya da semptomlarda) bir erkeğe yüklenen beklenti yükü, "Sığ" ya da yüzeysel olarak algılanma tehdidini de beraberinde getirmektedir. Başka bir deyişle, bir erkeğin bekar bir anneyle çıkıp çıkmaması gerektiğinin sorgulanması, kadınların (anne olsun ya da olmasın) sorgulayan erkeği 'yüzeysel' olmakla damgalaması gibi örtülü bir tehditle birlikte gelir. Bu 'Sığ' etkisi, danışmanlık yaptığım genç ve yaşlı pek çok AFC'de o kadar yaygın ki, otomatik bir varsayılan savunma haline geliyor. Tam anonimlik koşulları altında bile, Sığ Etkisi kişiliklerine o kadar ego yatırımı yapar ki, "sığ" olarak algılanma potansiyelinden bilinçaltında kaçınılır.

Bu, AFC'den pozitif erkekliğe geçişte büyük bir engeldir. AFC'lerin hepsi başlangıçta PUA tekniğine (Cocky & Funny, Peacocking, Neg Hits, vb.) Gülüyor çünkü 'sığ' olarak algılanma potansiyeli taşıyorlar. İşin gerçeği, bireysel olarak sadece kendi öz algılarımızın izin verdiği kadar yüzeysel olduğumuzdur, ancak Sığ Etki, erkeklerin kadınların yakınlığı karşılığında samimiyetlerinden ve öz değerlerinden şüphe etmelerini sağladığı sürece yararlı bir gelenektir.

Seçim Pozisyonu Sigortası

Örnekler:

*Kadınların erkekleri anlamasına 'izin verilir', ancak kadınlar mutlaka erkekler için **her zaman** bir gizem olacak.*

Seksten bahsederken bir kadınla "şanslı" olmak.

Seçim pozisyonu sigortalama metodolojileri, erkeklerde Kıtlık Zihniyetini körüklemek etrafında dönmektedir. Değer şişirilebilirse, değer artırılabilir ve böylece kontrol edici bir çerçeve sağlanabilir. Bu gelenek, Dişil Mistik ya da Kadın Sezgisi mitolojisine sıkı sıkıya bağlıdır. Kadınlar 'bilinemez' olarak kaldıkları sürece onları anlamaya *çalışmak* için daha az motivasyon olacaktır. Aslında bu gelenek dişil olanı anlamaya yönelik her türlü girişimin cesaretini kırmaktadır, öyle ki erkekler bunu benimsemiş ve farkında olmadan papağan gibi tekrarlamaktadır.

İşte tam da bu nedenle erkekler "kız tavlama" kitaplarında, DVD'lerde, PUA seminerlerinde ya da internette kadınları anlamaya çalışan erkeklerle alay ederler. Kadınların nasıl çalıştığını '*bildiğini*' iddia eden erkeklerle alay edilmesinin nedeni de budur; bu mükemmel bir paradokstur - kadınsı olanı anlamaya çalışmak *ya da* kadınsı olanı bildiğini iddia etmek sadece gülünç olmakla kalmaz, aynı zamanda her iki durumda da bir erkeği Sığ Etkiye sokar.

Sosyal Kaçış Cümleleri - Bir Kadının Ayrıcalığı Örnekleri:

Kadınlar her zaman fikirlerini değiştirme ayrıcalığına sahiptir. Erkekler kararlı olmalıdır.

Proaktif ve Reaktif Sözde Arkadaşlık Reddetmeleri:

LJBF redleri - "Zaten bir erkek arkadaşım var" (erkek arkadaş redleri) veya "Şu anda bir ilişkiyle ilgilenmiyorum" redleri.

Varsayılan kadın mağduriyeti

Kaçış maddesi gelenekleri her zaman bir kadına bir *çıkış* yolu sunar ve onu sosyal pekiştirme yoluyla kişisel hesap verme sorumluluğundan muaf tutar veya bu sorumluluğu önemli ölçüde azaltır. Bir striptizci erkekler tarafından aşağılandığından şikayet edebilir, ancak yine erkeklerin kontrolündeki bir toplumun algılanan sonucu olan sosyal koşulları nedeniyle striptiz yapma kararlarından dolayı tamamen suçsuz olabilir.

Dişil Ayrıcalık, erken Rönesans'tan ve 'saray aşkının' ortaya çıkışından bu yana kabul gören bir sosyal norm olmuştur. Pozisyon Sigortası geleneği gibi, bu da 'gizemli kadının' belirsizliğinin sosyal olarak makul bir şekilde pekiştirilerek onaylanmasını sağlamaya hizmet eder. Bu konvansiyonun tam tersi erkekler için uygulanmaktadır, bir kadının "fikrini değiştirme hakkına sahip olduğunu" kabul ederken kararlı olmalıdırlar.

Bu ve bir kadının yakınlık ödülü havucu, tam da bu yüzden bir erkeğin bir kadının bir randevuya hazırlanması/göstermesi için saatlerce beklemesinin sosyal olarak kabul edilebilir olmasının ve bir erkeğin 5-10 dakikadan fazla geç kalmasının ölüm öpücüğü olmasının nedenidir. Erkek dakik olmak zorundadır, kadına ise hoşgörü gösterilir.

LJBF ("sadece arkadaş olalım") kaçış cümlesiyle ilgili çok fazla ayrıntıya girmeme gerek olduğunu sanmıyorum, ancak LJBF kaçışının belki de kadınlar tarafından tasarlanmış en yararlı tek kural olduğunu ekleyeceğim.
LJBF reddi klasik olarak bir kadının bir erkeği reddedebilmesini ancak

yine de önceki ilgisini sürdürebilmesini sağlamıştır. Bu aynı zamanda

Çünkü 'arkadaşlık teklifini' reddetmesi halinde, bu arkadaşlığı ağırlamaktan kendisi sorumlu olacaktır. Elbette bu durum bugünlerde kadınlar için geri tepme potansiyeline sahiptir çünkü standart AFC, mükemmel bir 'vekil erkek arkadaş' olarak kadının yakınlığına layık olduğunu 'kanıtlama' umuduyla bir LJBF reddini kabul edecektir - kadının tüm ilgi ve sadakat önkoşullarını, kendi yakınlığına karşılık verme beklentisi olmaksızın yerine getirecektir.

Cinsel Rekabet Sabotajı

Örnekler:

"O bir 'sürtük' - o bir 'ibne'" ve terminolojideki alt iletişimler.

Sinsi sözler, dedikodu, kadınsı iletişim metodolojileri

Bu gelenek itibar yok edicidir ve bunu sahada gözlemlemek kolaydır. Bir kadının dikkat çekme ihtiyacına da hizmet ettiği için sosyal olarak en kabul edilebilir ve en çok sergilenen geleneklerden biridir, ancak bu geleneğin temellerini ve gizli amacını anlamak için biraz düşünmek gerekir. Kadınlar dedikodu yaptığında bu doğaldır çünkü bu duygusal bir iletişim biçimidir (erkeklerin dedikodu yapma eğilimi çok daha düşüktür), ancak bunun amacı potansiyel bir cinsel rakibi diskalifiye etmektir.

Kadın kadına dedikodu söz konusu olduğunda bu durum dikkat çekme ihtiyacını karşılar, ancak erkekler de işin içine girdiğinde bir niteleme aracına dönüşür. Bir kadının "sürtük" olduğunu söylemekle, "çok fazla erkekle yatıyor ve bu nedenle bir kadın olarak uygun olmamalı" alt mesajı verilmektedir.

Tek bir erkeğe sadık kalamayacağı aşikar olduğu için bir erkeğin uzun vadeli tedarik kapasitesini hak eden aday." Bu da bir erkeğin (uzun vadeli) cinsel seçimini etkilemede nihai silah haline gelir.

Bu üreme sabotajının sadece kadınlarla sınırlı olmadığını da eklemek isterim. Çoğu erkeğin isimsiz, son derece çekici bir başka erkek hakkında söyleyeceği ilk şey nedir? *"Muhtemelen ibnenin tekidir."*

Erkekler bu geleneği kadınlardan öğrenmiştir, bir erkeği mümkün olan en eksiksiz şekilde cinsel olarak diskalifiye ederler; "bu adam bir GQ modeli kadar çekici olabilir, ancak asla bir kadınla üremez ve bu nedenle yakınlığınız için bir talip olarak diskalifiye edilir."

Toplumsal Cinsiyet Rollerinin Yeniden Tanımlanması

Örnekler:

Erkeklik, şiddet içeren aşırılık potansiyeli ile saçma ve/veya olumsuzdur.

"Erkekler kadınsı yönleriyle temasa geçmelidir." - Sahte cazibe olarak özdeşleşme.

Her ne kadar ana hatlarıyla belirtilmesi gereken daha fazla konvansiyon olsa da, en bariz ve en çok tartışılan konvansiyonla bitireceğim. Bu konvansiyona adanmış makale sıkıntısı yok, bu yüzden ifade edilenleri tekrar etmeyeceğim. Bunun yerine, bu en zarar verici konvansiyonun popülerliğinin ve kitlesel kültürel kabulünün ardındaki gizli amaca işaret etmeliyim. Bu konvansiyonun ardındaki işlev, androjenliği idealize edilmiş bir durum olarak teşvik etmek veya androjenliği yeniden tanımlamak için bir güç mücadelesi olabilir.

eril ve dişil nitelikler, hatta çiftleşmede kadınların birincil seçici olmasını sağlamak. Tüm bunlar tartışılabilir ve geçerlidir, özellikle de bugün erkekler arasında bu geleneği kabul etmeye ve sürdürmeye ne kadar eğilimli olduğu düşünüldüğünde, ancak bence daha derin amaç, gerçek gizli işlev bir cinsel seçim sürecidir.

Erkeksi yanıyla temas halinde kalan erkek, cinsiyetini ve onu insan toplumunun gerekli, olumlu bir gücü haline getiren yönlerini aşağılayan ve alay eden tüm popüler kültüre rağmen, onu asla amaçlanmadığı bir şeye dönüştürmek isteyen etkilere dayanacak ve kararlılıkla direnecek olan erkek; dünyanın her yerindeki kadınların karşı konulmaz bulduğu bu erkek ve onun özgüvenidir.

O, dişillerinin aradığı eril uyarılmayı somutlaştırıyor ve bunu açıklayamıyorlar. Bu, cinsel seçilimdeki nihai meta-bok testidir - cinsiyetini sürekli azarlayan, aynı erkeksi nitelikleri kadınlar için olumlu olarak onaylarken testosteronu tarafından zehirlendiğini söyleyen bir dünyada olumlu bir şekilde erkeksi olmanın ve öyle kalmanın ne olduğunu keşfetmek veya öğrenmek.

Bizi güçlü kılanın çift cinsiyetli benzerlikler değil, cinsiyet farklılıkları olduğunu anlayan erkektir. Cinsiyetlerin düşmanca değil, tamamlayıcı olması gerektiğini görebilen erkek bu boktan testi geçer. Toplumsal bir gelenek olarak cinsiyetin yeniden tanımlanması, bir Alfa filtreleme mekanizması olarak hizmet eder.

AFC SOSYAL SÖZLEŞMELERİ

AFC'nin Niteliklerini detaylandırdıktan sonra, sosyal geleneklerin kadınsı zorunlulukların münhasır alanı olmadığını göstermenin gerekli olduğunu hissediyorum. AFC'lerin kendi sosyal gelenekleri vardır - bunlar Beta zihniyeti tarafından yaygın olarak uygulanan ve kendi kendini güçlendiren geleneklerdir. Bu geleneklerden birkaçının bazı okuyucuları rahatsız edeceğinin farkındayım, ancak bunu okurken lütfen objektif olmaya çalışın.

Bunu bir gözlem olarak yazıyorum; amacım kimseye kişisel bir hakarette bulunmak değil.

AFC Sosyal Sözleşmelerini basitçe AFC 'rasyonalizasyonları' olarak adlandırabilirsiniz, ancak bunun bu sözleşmelerin sosyal olarak güçlendirici unsurunu göz ardı ettiğini düşünüyorum. AFC'nin Niteliklerini yazdığımda, yaygın olarak AFC nitelikleri olduğuna inanılan karakteristik özellikleri, davranışları ve temel zihinsel şemayı özetledim. Bu, Beta zihniyetini tanımlamak ve onunla başa çıkmak ve bir AFC'nin fişini çekmeye yardımcı olmak için birkaç temel unsuru özetleyen kısa bir listeydi. Sosyal konvansiyonlar, davranış için sosyal olarak güçlendirilmiş (genellikle her iki cinsiyet tarafından) rasyonalizasyonlar olmaları bakımından farklıdır. Teknik olarak, daha önce özetlediğim bazı AFC nitelikleri de sosyal sözleşmeler olarak kabul edilebilir, ancak ben şunları yapmaya çalışıyordum

hastalıktan ziyade semptomları ele alır.

Sosyal olarak pekiştirilen AFC zihinsel şeması olarak en sık fark ettiğim şeylere birkaç örnek daha tanımlayacağım. Bu konvansiyonların içselleştirilme sürecinin güçlü bir parçası, sosyal olarak pekiştirilmelerinin nedeninin sosyal olarak tartışılmaz olmaları (ya da en azından bunu yapmanın aptalca olması) olmasıdır. Başka bir deyişle, bunlara verilen ortak tepki, bunlara meydan okumak yerine daha fazla pekiştirmek olacaktır ve bu da içselleştirme sürecinin ayrılmaz bir parçası haline gelir.

"Kaliteli" Kadın Efsanesi

Manosferde okuduğum tek şey hiç bitmeyen "Kaliteli Kadın" arayışı gibi görünüyor. Her zaman "Kaliteli" bir kadını neyin oluşturduğuna dair net tanımlar isteyen pek çok makale ve yorum dizisi olmuştur ve en uygun şekilde kadınları iki kampa ayırmıştır - "Kaliteli Kadınlar" ve Fahişeler, sanki orta yol veya gri alan olamazmış gibi. Bir kadını patavatsızlıklarına (ne kadar iğrenç olarak algılansa da) dayanarak bu kategorilerden herhangi biri için nitelendirmek ne kadar kolay hale geliyor. Bu en iyi haliyle ikili düşüncedir - açık ya da kapalı, siyah ya da beyaz, Kaliteli kadın ya da Fahişe.

'Kaliteli' kadın teriminin yanlış bir isimlendirme olduğunu düşünüyorum. Erkekler bu terimi boş zamanlarında bir kadında ne istediklerini tanımlamak için değil (ki bu aslında bir idealleştirmedir), daha ziyade ilk etapta gerçekten hiç şansları olmayan ya da yanlışlıkla çok fazla çaba sarf ettikleri ve sadece reddedilmek için çok fazla odaklandıkları kadınları dışlamak için kullanma eğilimindedir.

Bu, kötü niyetli ya da gelişigüzel davranan kadınlar olmadığı anlamına gelmediği gibi, bu tür davranışlarının mazur görülmesi gerektiğini de ima etmiyorum. Söylediğim şey, kadınları önyargılı idealizasyonlara tabi tutmanın ve davranışlarını kontrol etmek bir yana, tahmin bile edemediğinizde onları "Kalite "den daha az olarak uygun bir şekilde indirgemenin çok AFC bir tercih olduğudur.

Bu konvansiyonun doğasında var olan tehlike, AFC'nin (ya da konvansiyonu kabul eden 'aydınlanmış erkeğin' bile) ekşi üzüm şartlanmasına dayanarak kendisini yalnızca Kaliteli bir kadın olarak algıladığı şeyle sınırlamasıdır. Böylece, varsayılan olarak "Kaliteli" bir kadınla birlikte olurlar çünkü onu yakınlığı için kabul edecek tek aday odur. Bu, eleme süreciyle kendi kendini gerçekleştiren bir kehanet haline gelir. Mantıksal sonucuna götürüldüğünde, oku fırlatırlar, etrafındaki hedefi boyarlar ve ona bullseye derler ve ardından (yanlış yönlendirilmiş) bir inanca tutundukları için kendilerini iyi hissederler.

Peki o zaman bu neden toplumsal bir gelenek? Çünkü sosyal olarak itiraz edilemez. Bu gelenek ikili bir önermeye dayandığı için kimse buna karşı çıkmayacaktır. Benim "Evet Bay Chump, bence kaliteli kadın olarak düşündüğünüz şeylerden uzak durmalısınız" demem aptallık olur. Sadece bu da değil, hepimiz bir kadının hangi kategoriye girmesi gerektiğine dair değerlendirmemizin diğer erkekler tarafından onaylanmasından belli bir tatmin duyuyoruz. Böylece sosyal olarak pekiştirilmiş olur.

Kaliteli bir kadını ONEitis idealizasyonunun yerine koyarak gerekliliğinizi bir erdem haline getirmekten sakının.

Atlatılan Kurşun Efsanesi

Hayatım boyunca 40'tan fazla kadınla seks yaptım ve bir kez bile zührevi bir hastalığa yakalanmadım ya da kimseyi hamile bırakmadım. Ayrıca, seks yaptıkları tek kadından Herpes kapan tanıdığım erkekleri de örnek gösterebilirim. İşin aslı şu ki, bir rock yıldızı olup hiçbir sonuç almadan yüzlerce kadına dokunabileceğiniz gibi, bakire bir aziz olup düğün gecenizde bir hastalığa da yakalanabilirsiniz.

Kurşundan kaçma efsanesi, tek eşliliğin cinsel yolla bulaşan hastalıkları kontrol altına alma amacına hizmet ettiği ve bu nedenle az sayıda partnerin çok sayıda partnerden daha arzu edilir olduğu mantığına dayanan sosyal bir gelenektir. İstatistiksel açıdan bakıldığında bu durum yüzeyde mantıklı görünebilir. Cinsel ilişki için daha az fırsat gerçekten de tek bir bireyden kaynaklanan riski azaltacaktır, ancak ne yazık ki bu pratik bir tahmin değildir. Rakamları sadece sizin ve tek eşli partnerinizin kaç seks partneri olduğuna değil, aynı zamanda onların daha önce kaç partneri olduğuna ve bu partnerlerin de kaç partneri olduğuna ve bu şekilde katlanarak devam etmesine dayandırmanız gerekecektir. Tüm bunlara rağmen, batı toplumunda kanser, kalp hastalığı, sigara veya obeziteye bağlı hastalıklar ve hatta alkole bağlı trafik kazalarından ölme olasılığınız, zührevi bir hastalıktan ölme olasılığınızdan çok daha fazladır. Belsoğukluğu, frengi, klamidya, herpes ve hatta HIV'e yakalanma sonucu ölüm oranı, birçok -bazı durumlarda daha kolay önlenebilir- hastalıkla kıyaslandığında çok düşük kalmaktadır.

Elbette, bu toplumsal bir gelenek olduğu için, bir erkeğin araştırma yapmasını savunmak bir yana, buna göz yumduğumu ima etmek bile büyük bir ihmalkârlık olur ve kamuoyu tarafından şiddetle eleştirilirim.

ve deneyimini birden fazla partnerle seks yapmaya açabilir. Yine, bu sosyal gelenek tartışılmazdır. Kulağa mantıklı geliyor, "iyi ki evlenmişim/birlikte olmuşum/şimdiye kadar sevişme fırsatı bulduğum ve hastalık kapmadığım tek kızla kalmışım, pffew!" Kulağa inanç gibi gelse de, aslında kadınlarla ilgili başka gerçekçi seçeneklerin olmaması veya birden fazla kaynaktan gelen reddedilme korkusuyla başa çıkamama için bir rasyonalizasyondur.
Yine, zorunluluk erdeme dönüşür.

Konum, Konum, Konum

Bir başka yaygın kurnazlık da, arzu edilenden daha az (düşük kaliteli) kadınların mutlaka barlarda ve kulüplerde (veya diğer "kötü şöhretli" yerlerde) bulunacağı varsayımıdır. Bu nedenle enayiler bu tür yerlerden büyük bir hevesle uzak duracaktır. Bu, yine bir AFC'nin ikili mantığının bir başka örneğidir ve A.) başarılı bir bağlantı kurabilecekleri kadınların aslında kulüplere sık sık gittiğini ve B.) arzu edilenden daha az kadınla "alternatif" buluşma yerlerinde de (kahve evi, üniversite kampüsü, kütüphane, İncil çalışması veya diğer herhangi bir "güvenli yer") tanışılabileceğini tamamen göz ardı eder. Bununla birlikte, bir kulüpte yaklaşımlarda bulunmak hem deneyimsiz Oyun taraftarı hem de AFC için zordur.

Çok fazla rekabet ve hazırlıksız olanlar için çok fazla 'gerçek zamanlı' reddedilme potansiyeli vardır. AFC, Oyun'daki bu açığı bu tür yerleri kınayarak maskeleyerek bir taşla iki kuş vurduğunu düşünür - egosunu gerçek bir reddedilmeden korur ve bu "kötülük yuvalarından" kaçındığı için namuslu bir birey olduğu için "düzgün" toplum tarafından övülür (yine de kulüplere giden insanlara bakın).

'Diğer Adamlar' Efsanesi

Bu belki de en tehlikeli AFC sosyal geleneğidir.

Hepimiz eşsiz ve özel bireyler olduğumuzu düşünmek isteriz. Bu rahatlatıcı bir düşüncedir, ancak benzersizliğimiz takdir edilmediği sürece hiçbir anlam ifade etmez. Hepimiz bir dereceye kadar güzel, yetenekli, zeki ve olağanüstü olmak ve başkalarının bu nitelikleri kesin bir şekilde fark etmesini isteriz.

Bu, **Diğer Erkekler Gibi Değil** kongresinin kökenidir. Buradaki fikir, AFC'nin kendisini, kadının yakınlık için belirttiği koşullara uymadığı düşünülen belirsiz *Diğer* Erkeklerle karşılaştırarak, kişisel inançları ve/veya kadının bir erkek için belirttiği önkoşullarla özdeşleşme becerisi nedeniyle daha fazla takdir edilebileceği ve edileceğidir. Amaç, özünde, gerçek bir sosyal unsuru sosyal kanıtla ikame ederken, cazibe için kendi kendine sosyal kanıt üretmektir.

Bu şemadaki yanlışlık, sosyal kanıtı göstermenin onu açıklamaktan her zaman daha iyi olduğudur, ancak bu, bu geleneğe abone olan AFC'de kaybolur. Bu durum, hayali *Diğer Erkekleri gölgede bırakma* arzusunu paylaşan diğer AFC'lerden (ve aslında genel olarak toplumdan) aldığı takviye ile daha da karmaşık hale gelir. Hem erkekler hem de kadınlar tarafından, kişiliğini gönüllü olarak bir kadının algılanan idealine daha iyi uyacak şekilde şekillendirdiği için sırtı sıvazlanır ve övülür ve pek çok kelimeyle "ah AFC, ... *Diğer Erkekler* gibi olmamana çok sevindim" denir. Adamı suçlayamazsınız. Nice Guy kişisel inancına gerçekten inanıyor ve herkes bunun için onu alkışlıyor.

İddia ediyorum ki erkeklerin %95'i tekrar ettiklerinin farkında bile değil /

Bir sosyal geleneği pekiştirmek, o gelenek sosyal dokumuza öylesine işlemiştir ki artık kanıksanmıştır. En etkili sosyal konvansiyonlar, öznenin kendi çıkarlarını isteyerek yücelttiği, sorgulama cesaretini kırdığı ve o kişiyi konvansiyonu başkalarıyla birlikte teşvik etmeye ve pekiştirmeye yatkın hale getirdiği konvansiyonlardır. Matrix'in özü budur; her şey normal hale gelebilir.

İşim gereği gün boyu AFC zihniyetiyle karşılaşıyorum ve bunlarla sadece erkekler arasında da karşılaşmıyorum. Çoğu zaman kendimi, kadınların AFC tutumunu körüklediği ve erkeklerin de kadınlarla yakınlık kurabilmek için bu kadınlarla özdeşleşmeye çalışarak şaka yollu onlara eşlik ettiği bir sosyal/iş ortamında buluyorum.

Bu pop-kültür 'kabul edilebilirlik' faktörü sorgulanmayan bir norm olarak kabul ediliyor. Kadın merkezli sosyal geleneklerin, eleştirel düşünceye ihtiyaç duyulmaksızın basitçe bir gerçek meselesi olması beklenir.

Olumlu anlamda erkeksi bir erkek için kendini diğerlerinden ayırmak ve AFC'lere eleştirel düşünce tohumları ekmeye başlamak için bu sosyal durumlarla karşılaşmaktan daha iyi bir fırsat yoktur. Bence çoğu erkek, mağara adamı olarak algılanma riskini göze alarak bir ateş başlatıcı olacak cesaretten yoksundur, ancak bunu yaptığınızda kendinizi *'diğer erkeklerden'* gerçekten ayırmak için iyi bir fırsattır.

BAĞLILIK PARADOKSU

Bağlılık kavramı kadınlar için harika bir araçtır. Erkekler aynı anda hem kendilerine fayda sağlayan bir bağlılığa sadık kalmadıkları için hem de fayda sağlamayan bir bağlılığa kararlılıkla bağlı kaldıkları için utandırılabilirler. Bu sosyal gelenek o kadar gelişmiştir ki, bunun için sevimli bir terim bile vardır: "bağlılık fobisi" ya da "bağlılık fobisi".

Burada mesajın ilginç bir kontrolü var; bağlılık ilkesi dişil-merkezli bir mükemmellik içinde ele alınıyor. Buradaki fikir, bağlılığın yalnızca dişil olarak tanımlanmış bir gerçeklik içinde anlam kazanması gerektiğidir. İronik bir şekilde, ideallere, aileye, orduya, iş girişimlerine ya da ortaklıklara ve köleliğe kadınların takdir edebileceğinden çok daha kolay bağlananlar erkeklerdir, çünkü bunu kabul etmek onların zorunluluklarına hizmet etmez. Başka bir deyişle, dişil olana doğrudan fayda sağlamayan herhangi bir şeye bağlılık, bağlılık değildir; cevap? Bağlılığı kadınsı çıkarları benzersiz bir şekilde yansıtacak şekilde yeniden tanımlayın.

Ne zaman sadakatsizlikle ilgili bu tartışmalara girsem (genellikle erkek bakış açısıyla da olsa) ve konu ahlaksız/ahlaksız/ahlakçı bir menage à trois haline gelse, merak ediyorum, daha büyük "ahlaki" zorunluluk nedir; sevgisiz, tutkusuz, cinsiyetsiz bir partnere rağmen eşinizle ahlaki olarak yükümlü olduğunuz bağlılığınıza sadık kalmak mı, yoksa ayrılmak mı?

Daha "kaliteli" bir partneri hak eden "üstün" bir İnsan olarak kendinize borçlu olduğunuz yükümlülük ve bağlılığı sürdürmek için bu bağlılık?

Hangisi ahlaki önceliğe sahiptir, kendinize olan bağlılığınız mı yoksa evliliğe olan bağlılığınız mı? Gördüğünüz gibi, mesele doğruya karşı yanlış meselesi olduğunda kendini beğenmişlik bayrağını dalgalandırmak kolaydır. Soru doğruya karşı doğru olduğunda ise bu çok daha zordur. Hiç şüphem yok ki bu soruya verilecek tüm yanıtlar tamamen ikinci dereceden, rasyonelleştirilmiş, rüzgarda savrulan yanıtlar olacaktır ve belki de sizin için karar verici olan budur, ancak bir an için birinin diğeri için neleri feda etmesi gerektiğini düşünün.

'Hayır' diyemediğiniz her şey sizin efendinizdir ve sizi kölesi yapar.

Bu, doğru ve yanlışın net bir şekilde tanımlandığı ahlaki tartışmalar için favori bir kinayedir, ancak bu tanıma göre, bağlılık sizi varsayılan olarak bir 'köle' yapmaz mı? Eğer bir bağlılığın koşulları gereği, mecazi anlamda, bu bağlılığa (ya da bu bağlılık nedeniyle) "hayır" diyemiyorsanız, o zaman bir köle değil misiniz?

Hatta evliliği denklemden çıkarabilirsiniz; bir kız arkadaşımla kararlı bir LTR içindeysem ve bu ilişki süresince onun aradığım kişi olmadığını fark edersem (sadece seks değil, herhangi bir nedenle), bana ve LTR'ye %100 sadakatle bağlı olmasına rağmen, o zaman bu taahhüdü bozmalı mıyım? Bunu yaparsam, nasıl bozduğuma bakılmaksızın bu taahhüdü bozduğum için etik dışı mı davranmış olurum?
Kendi kişisel refahıma ve gelecekteki mutluluğuma olan bağlılığım başka bir bağlılık tarafından tehlikeye atılmalı mı?

Benim yükümlülüğüm nedir; kötü bir bağlılık uğruna kendimi ihmal etmek mi yoksa bağlılık ilkesinin kendisine karşı mı?

Benim görüşüme göre bağlılık gerçek arzunun bir fonksiyonu olmalıdır. İdeal olarak bağlılık, kişinin tutkuyla bağlı olduğu bir şeye olmalıdır ki bu bağlılıktan kaynaklanan gelecekteki fırsatlarının sınırlandırılması adil ve karşılıklı olarak takdir edilen bir değişim olsun. Ne yazık ki bu durum çoğu insan için herhangi bir bağlılık biçiminde nadiren geçerlidir çünkü insanlar, koşullar, fırsatlar ve şartlar her zaman değişkenlik gösterir. Bir zamanlar adil bir fedakarlık olarak görülen bir bağlılık, koşullara bağlı olarak beş yıl sonra zayıflatıcı hale gelebilir.

Demek istediğim, çizgiyi nereye çekiyorsunuz? Bir erkeğe, kendisini kullandığına dair tüm belirtileri açıkça gösteren (ya da bunu kanıtlamış olan) bir kızı NEXT etmesini önerdiğimde insanlar çılgına dönüyor ve ardından iki yorum aşağıda, "uzaklaşarak" kadınları incelemenin Erkeklerin yükümlülüğü olduğunu öne sürüyor. Yaşayacak bir hayatım ve bunu yapabileceğim değerli bir ömrüm varsa, hangisi daha önemlidir; bir ömür boyu en iyi seçenekleri öğrenmek ve güvence altına almak için kendine bağlılık mı yoksa özverili bağlılık ilkesine bağlı olmak mı?

'Toplulukta' birinci sınıf öğrencilerine yüzsüzce kendilerini geliştirmeye adamalarını, kendileri için en iyi olanı bulmalarını ve başarmalarını, başka bir deyişle kendilerini mümkün olduğunca olumlu bir şekilde kendi davalarına adamalarını söylüyoruz.

Gerçek arzunun bunun için gerekli bir öncül olduğunu iddia ediyorum, ancak bu öz-ilgili gelişimi savunurken, o zaman şunu yapmıyor muyuz?

Görevleri bağlılık ilkesine odaklanmaksa, bu bağlılık olumlu bir benliğe olan bağlılıklarına zarar verse (ya da zarar verecek hale gelse) bile, onlara kötülük etmiş olmazlar mı?

Şövalyece bir bağlılığın kurbanı olmak mı, yoksa kendimize olan sarsılmaz bağlılığımız mı daha çok su kaldırır? O halde AFC'lere, bu bağlılığa asla karşılık vermeyecek, hatta takdir bile etmeyecek bir ONEitis kızına olan bağlılıkları nedeniyle geleceklerini özverili bir şekilde feda ettiklerinde en yüksek saygıyı göstermemiz gerekmez mi? Onlara enayi derdik, ama bağlılık ilkesine olan bağlılıklarının aksine, belki de haklıdırlar? İnançlarına olan bağlılıklarından (yanlış yönlendirilmiş olsalar da) şüphe edemezsiniz.

ACI KADIN DÜŞMANLARI

Erkekler kadınların sosyal geleneklerine
katılmaya ikna edilebildiklerinde, işlerinin
yarısı onlar için yapılmış olur.

AFC-beta zihniyetinin en kesin göstergelerinden biri, bir erkeğin kadınlar ya da kadınsı olan hakkında söyleyeceği en ufak bir eleştirinin varsayılan olarak kadın düşmanlığı ile eşdeğer olduğu yönündeki otomatik varsayımdır.

Bir erkeğin tek yapması gereken, toplayabildiği en nesnel şekilde, dişil olana yönelik eleştirel herhangi bir şey hakkında ağzını açmaktır ve anında ekşi üzümden şüphelenilir. Sırf kadınların uyumsuz niyet ve davranışlarına dair eleştirel bir gözlemden söz ettiği için bile canı yanmış ya da acı çekmiş ve çaresizliğin eşiğine gelmiş olmalıdır.

Bu ne kadar şaşırtıcı derecede güçlü bir toplumsal gelenektir - bir insan kendi başına bu gelenek yüzünden kendini sansürleyebiliyorsa. En başarılı sosyal gelenekler, öznenin kendi çıkarlarını isteyerek yücelttiği, sorgulama cesaretini kırdığı ve başkalarını buna katılmaya teşvik etmeye yatkın olduğu geleneklerdir.

"Geçmişte bir sürtük tarafından yakıldığın için acı çekiyorsun.

Kadın düşmanı ideolojiniz ise sadece öfke kusma yönteminiz."

Bunu hem erkeklerden hem de kadınlardan çok duyuyorum. Papağan gibi tekrarlanan kolay bir yanıt ve çok da kullanışlı. Kişinin eleştirel fikirleriyle yüzleşme sorumluluğunu erkeğe yüklüyor, bir yandan da onu kendisinin (ve şimdi diğer birçok erkekten oluşan bir topluluğun) gözlemleriyle doğruladığı şeylere dayanarak bir ideoloji oluşturduğu için utandırıyor. JBY (sadece kendin ol) yanıtı gibi; kulağa doğru geliyor, herkes bunu klişe noktasına kadar kullanıyor ve daha fazla eleştirel analizi yanlış yönlendiriyor ve cesaretini kırıyor.

Bu, utançla aynı damarda olan kadınsı bir sosyal gelenektir. Ne kadar geçerli olursa olsun, kadınsılıkla ilgili bir noktaya değinen her erkeğin argümanı her zaman zehirlenebilir çünkü o bir erkektir, çoğu erkek sevişemediği için hayal kırıklığına uğrar ve bu da onun küçük iç dökme yoludur. Erkekler kadınların sosyal geleneklerine katılmaya ikna edilebildiklerinde işlerinin yarısı onlar için tamamlanmış olur. Varsayılan bir erkek kadın düşmanlığı durumu varsayarak, dolaylı olarak varsayılan bir 'doğruluk' ya da kadın suçsuzluğu durumunu ifade eder. Başka bir deyişle, çağrışım yoluyla suçlusunuz ve masumiyetinizi kanıtlamanız gerekiyor.

Koruyucu Dinamiği

Koruyucu dinamiği bir beta üreme metodolojisine dönüşmüştür. Cap'n Save A Ho'nun Darwinist bir versiyonu gibi - yani bir kadın ya da genel olarak kadınsı olan hakkında en ufak bir eleştirel sözde, "Bir kadının savunmasına ne kadar çabuk geldiğimi görüyor musunuz? Hangi kız benim gibi büyük bir koruyucu istemez ki? Ben eşsizim. Ben o acımasız 'diğer erkekler' gibi değilim, bu yüzden en iyi duygusal/cinsel/ebeveynlik yatırımınız, örneğimin de gösterdiği gibi benimle çiftleşmek olacaktır." Tabii ki bu onların bilinci değil,

Bilişsel olarak fark edilen bir tepkidir, ancak bilinçaltında çalışan bir alt rutindir. Bu psikolojik şema uygulanan bir üreme metodolojisi olduğunda ikinci doğa haline gelir; öyle ki bunu sergilemek için *herhangi bir* fırsat ortaya çıktığında (anonimlik koşulları altında bile), erkek dikkat kesilir. Bu aslında Beta'nın DHV (daha yüksek değer gösterme) girişimidir ve kendi içinde kötü bir dürtü değildir, sadece dişileştirilmiş bir sosyal geleneği ilerletmek için kullanılır.

Mızmızlar ve Kaybedenler.

"Oyun Blogları, PUA'lar, MRA'cılar, hepsi feminizm ve gerçek ya da hayali yanlışlar hakkında sızlanmayı, ayağa kalkıp geçinmeye tercih eden bir grup mızmız. "

Bence çoğu insanın Game'in sahip olduğu ya da dönüşmekte olduğu tonla ilgili sorunu, aslında Game'in feminizmin (aslında feminizasyonun) dönüştüğü şeye eril bir yanıt olmasıdır. Game'in bazı bloglarda - özellikle MRA odaklı olanlarda - ağlamaklı bir ton alabileceği hissiyle empati kurabilsem de, çağdaş Game gerçekten feminist ideolojinin son 50 yılı aşkın süredir kültürümüze yerleştirdiği sosyal koşullara karşı bir önlemdir. Bununla birlikte, sosyal çerçeve öyle bir şekilde kurulmuştur ki, buna işaret etmem bile beni şikayetçi veya "acı" olduğumdan şüphelendiriyor. Bunun nasıl işlediğini görüyor musunuz? Benim inancım hala, 'daha kolay olmasını dileme, daha iyi olmasını dile', ancak feminizasyonun içine öyle bir yerleştirilmiş ki, bunu analiz etmek ve eleştirel bir görüşe sahip olmak bile sizi sızlanan biri yapıyor.

Artık geri dönüş yok.

'Topluluğu' çeşitli derecelerde deneyimlemiş erkeklerde karşılaştığım bir dinamik, daha önceki rahat, cahil mutluluklarına geri dönme arzusudur. Maruz kaldıkları gerçeklik katlanılamayacak kadar fazla ve kırmızı hapı geri tükürüyorlar. Kendilerini Matrix'e geri sokmak istiyorlar.

Hiçbir insan beni gerçeği anladığı halde bile bile inkârı seçen biri kadar korkutamaz ve tiksindiremez. Beni iğrendiren bunu yapma arzusu değil, arzuyu anlıyorum, geri dönüşü yok.

Başka bir yazı ya da blog okumasanız ve eski yöntemlerinize geri dönseniz bile, yine de çağrışımlar yapacak, başkalarının kendi çevrenizde, kadınların ve dünyanın davranışlarında ve motivasyonlarında analiz ettiklerinin işaretlerini görecek ve bu gerçeği (bilinçaltında olsa bile) hatırlatacaksınız ya da en azından gerçeğe ulaşmak için rahatsız edici bir itici güç olacaksınız. Elde ettiklerinizi ancak yaptıklarınızı yapmaya devam ederseniz elde edersiniz.

Artık geri dönüş yok. Daha kolay olmasını dileme. Keşke daha iyi olsaydın.

Bir erkek Matrix'in fişini yeterince uzun süre çektikten sonra kendisinden ve etrafında olup bitenlerden şüphe etmeye başladığı bir çatışma (ya da isterseniz tiksinme) noktası gelir. Tüm cinsiyet dinamikleri ve cinsiyetler arasında uzun zamandır gizemli olan karmaşık ama gizli etkileşim onun için belirginleşmeye başlar. AFC günlerinde denemeyi asla hayal edemeyeceği Neg Hit PUA teknikleri, ilgi uyandırmada o kadar tahmin edilebilir derecede güvenilir hale gelir ki

iç karartıcı bir hal alır. Ters bir iltifat işe yaramamalıdır; herhangi bir kızın onu bir kadına sevdireceğini söylediği her şeye aykırıdır, ancak bir kez deneme cesaretini topladığında, işe yaradıklarını görür.

İç karartıcı olan, iyi iletilmiş bir neg'in ya da Ukala ve Komik olmanın ya da çekici Alfa Pislik enerjisini kullanmanın kadınlarda cinsel ilgi uyandırması değil, bunların arkasındaki prensip - neden işe yaradıkları - iç çatışmayı tetikleyen şeydir.

Kadınlar genel olarak böyle midir, değil midir? Bu yüzden bir erkek biraz daha deney yapar, diğer teorileri test eder ve bazı küçük değişikliklerle birlikte, evet, öngörülebilir olmasa da çoğunlukla ilkelerin geçerli olduğunu keşfeder. Bu durum, özellikle de kadınsı hipergaminin acımasızlığı gibi fikirleri göz önünde bulundurduğunuzda, yutulması gerçekten zor bir hap haline gelir.
Hayatının büyük bir bölümünde kadınsılaşmanın çiçekli mecazlarıyla beslenen bir erkek için bu çok umutsuz, neredeyse nihilist bir durum. Kendini ölçmek ve kadınların nasıl düşündüğü ve davrandığına dair yeni bir anlayışa uyum sağlamak çok zordur. Daha önce kendisine söylenen ve inanmaya şartlandırıldığı şeyleri (ruh eşi miti, kadını yüceltmek, sadece kendin ol, vb.) bu yeni paradigma ile bağdaştıramaz. Bu yüzden ya bu yeni anlayışla yaşamayı öğrenir, ondan faydalanır ve kendisi için yeni bir rolde büyür ya da onu reddeder ve toptan kötüler.

"Kadınlar gerçekten de bu kadın düşmanlarının, bu acı çekmiş, yanmış erkeklerin hepimizi inandırmak istediği kadar kötü değil. Kadınların kendilerini ele geçirmeye çalıştığını düşünecek kadar sığ ve ruhsuzlar. Sadece kendileri olmaları ve kaderin ya da ilahi bir gücün onları ruh eşleriyle eşleştirmesine izin vermeleri gerekirken her şeyi aşırı analiz ediyorlar. Onlara acıyorum, gerçekten acıyorum."

Tüm bu gerici gerekçeleri 14 yaşındaki çocuklardan 75 yaşındaki adamlara kadar duydum. Bir şeylerin bilinemez olduğuna ve kişinin kontrolünün ya da gerçekten anlama çabasının ötesinde olduğuna inanmak rahat bir cehalettir. Ve daha da kötüsü, bu gerekçeleri pekiştirmeye ve onaylamaya hazır, onu Matrix'e geri döndürmeye ve ona eşsiz ve özel olduğunu ("diğer erkekler gibi olmadığını") ve bunu reddettiği için kadın yakınlığıyla ödüllendirileceğini söylemeye hazır, uzun süredir kurulmuş bir sosyal gelenekler sistemi var.

HİPERGAMİ

TEK KULLANIMLIK MALZEMELER

Şehitlik, sosyal kanıtın nihai ifadesidir.

Şövalyelik ve Fedakarlık yazımı bitirdikten sonra bir an durup '*önce kadınlar ve çocuklar*' anlayışının toplumsal bir kural olarak etkisini düşünmek zorunda kaldım. Dişil zorunluluğun açıkça ortaya çıkmasından önce bile, bu kadın korumacılığı yürürlükteydi ve bunun ailelerimizi korumaya yönelik ilkel arka beyin kablolarımızın bir sonucu olduğundan oldukça eminim. Üst düzey hayvanların çoğu bu içgüdüyü evrimleştirmiştir, bu yüzden bunu çok da zorlama olarak görmüyorum. Bununla birlikte, insanlar çok daha karmaşık bir tür olduğundan, WaCF'nin sosyal geleneğinin basit bir korumacılıktan biraz daha derine indiğini düşünüyorum. Aslında, 'ailesel korumacılığın', erkeklerin ölümcül fedakarlıklarını çok daha çirkin gerçekler yerine onurlandırıcı terimlerle görmeyi tercih eden kadınlar (ve sempatik erkekler) için daha uygun bir folyo olduğunu iddia ediyorum.

Tat için Memeler

En ham haliyle, ilk atalarımızın cinsel pazarı, dişil hipergaminin ve Alfa baskınlığının az çok dengede olduğu bir pazar olurdu.

Açıkçası, erkeklerin daha güçlü bir cinsiyet olması, cinsel pazarın ilk enkarnasyonlarında kadınları zorla daha zayıf bir konuma getirecektir, ancak aynı zamanda erkeklerin bu üreme haklarına erişmek için savaştıklarını ve birbirlerini öldürdüklerini de düşünün - kısa versiyon; erkekler tek kullanımlıktı.

Türümüz sosyalleşmeye, kolektifleşmeye ve işbirliği yapmaya başladığında, en eski sosyal geleneklerimiz, daha vahşi atalarının hayatta kalması için gerekli olan çevresel uyarılar ve biyolojik ipuçları etrafında dönecekti.

Proto-Oyun'un en eski biçimi cinsel bir karşılık olabilirdi. Kabiledeki o seksi, avcı-toplayıcı kadını nasıl baştan çıkaracağınızı bulamadınız mı? Kıçını kılıç dişli bir kaplan tarafından lime lime edilmekten kurtarın, o da minnettarlığına bacaklarını açarak karşılık verecektir.

Başka bir deyişle, hayatınızı riske atın ve kadınlar sizi minnettarlıkla seks yaparak ödüllendirsin. Bugün bu pratikte bir gerçeklik olmayabilir, ancak psikolojik içselleştirmeye ve onu takip eden sosyal doktrinlere yol açan tümdengelim mantığıdır.

Bu öylesine ilkel, erkeklere özgü bir mantık ilkesidir ki, o kadar uzun süre ve o kadar başarılı bir şekilde işlemiştir ki, sosyal koşullar hem bunu hafifletmek hem de bundan yararlanmak için evrimleşmiştir. Bana inanmıyor musunuz? Ortadoğulu genç bir kıza cennette 70 bakire vaat edin ve kendisine patlayıcı bağlayıp bağlamayacağını görün. Bunun dezavantajı, erkeklerin genellikle "denerken ölmesidir".

Tüm bunlar beni, geçmişteki çevresel adaptasyonların bir sonucu olarak türümüzde evrimleşen psikolojik 'yazılım' hakkında düşünmeye yöneltti.

Savaş Gelinleri'nde kadınların doğuştan sahip oldukları Stockholm Sendromu hakkında ayrıntılara giriyorum, bu da onları mantıksal olarak duygusal yatırımları erkeklerden daha kolay terk etmeye yatkın hale getiriyor. Vahşi geçmişimizin acımasızlığı göz önüne alındığında, hızlı duygusal terk etme ve yeniden yatırım yapma kapasitesini geliştirmek kadınlar için değerli bir hayatta kalma özelliği olabilirdi (böylece türün devamını garanti altına alırdı), ancak günümüzde ebeveynlik ve etik hususlar açısından yeni geliştirilen sosyal dinamikleri karmaşıklaştırmaya hizmet ediyor.

Aynı şekilde, erkekler de aynı vahşi geçmişin bir sonucu olarak tek kullanımlık cinsiyete evrilmişlerdir.

Günümüz ortamında erkeklerin tek kullanımlık statümüzle ilgili etik öfke duymaları çok kolaydır, ancak bu öncelikle sosyal etkilerden kaynaklanmamaktadır. Sosyal etkiler erkeklerin harcanabilirliğini kesinlikle istismar etmiştir, ancak bu değersizleştirmenin kökeni (kadınların aksine) gerçekten de evrimsel geçmişimizde ve biyolojik yapımızda yatmaktadır. Erkekler her zaman gözden çıkarılabilir olmuştur - öyle ki kadınlar bu gözden çıkarılabilirlikle başa çıkmak için psikolojik olasılıklar (Savaş Gelinleri) geliştirmiştir.

Sosyalleşme ve kültürleşme ilerledikçe, erkeklerin gözden çıkarılabilirliğinin toplumsal gerekçeleri de değişti. Görünüşte daha büyük bir amaç uğruna, ancak tanınmanın bir aracı olarak yıkıcı bir şekilde kendini feda etmek onurlu hale geldi.

Şehitlik, sosyal kanıtın nihai ifadesidir.

Fedakarlığın Takdir Edilmesi

Ne yazık ki, kadınların biyolojik zorunluluğu olarak, bir erkek kendini şehit ettiğinde, kadınlar bir hafta içinde uygun bir ikame ararlar. Rasyonel Erkek'te yayınlamamın üzerinden iki yıl geçti ve hala Takdir yazımla ilgili çok sayıda yanıt alıyorum ve tahmin edilebileceği gibi eleştirilerin çoğu, amacımın kadınların, erkeğin kendi gerçekliğini kolaylaştırmak için yapması gereken fedakarlıkları içtenlikle takdir etme konusunda erkeklerden daha aşağı olduğunu göstermek olduğunu varsaymaktan kaynaklanıyor.

Kadınların erkeklerin fedakarlıklarını takdir edememesi, kimin kimden daha iyi olduğu meselesi değil, sadece gerçeklerin ve sonuçların gözlemlenmesidir. Eleştirmenlerin fark edemediğini düşündüğüm şey, benim sadece gözlemlenen mekaniği anlattığımdır; bu mekaniğe uygulamayı seçtikleri herhangi bir koşulsallık kendi görüşleri ve önyargılarıdır.

"Evet Rollo, kadınların daha yüksek SMV'li bir erkek lehine duygularını sizin için 'kapatma' gibi doğuştan gelen bir yeteneğe sahip olmaları oldukça berbat bir durum..."

Haklısınız, bu oldukça berbat bir durum. Ayrıca, kadının duygusal yatırımını yeni bir yatırım lehine ayırmak için yapılan planlamayı da göz önünde bulundurduğunuzda etik dışı, samimiyetsiz ve ikiyüzlüdür; ancak tüm bunlar altta yatan mekaniğe uyguladığımız sosyal koşullardır. Erkeklerin hayatlarının özünde kadınlarınkinden daha az değere sahip olması da oldukça berbat bir durumdur - ancak kendilerini öldüren ve kendi elden çıkarılabilirliklerinin dinamiğine dahil olan erkeklere ezoterik onur, görev ve cesaret ilkelerini uygulayabiliriz.

Kendini korumak için bu fedakarlığı reddeden erkeklere korkaklık ve ihanet ilkelerini de uygulayabiliriz, ancak bunlar bir kültür olarak

oluşturduğumuz sosyal geleneklerin nitelikleridir.

Biyomekanikler, onları hangi sosyal boyayla boyadığımızdan bağımsız olarak, neyse odur. Mesele kadınların erkeklerin fedakarlıklarını takdir edecek entelektüel kapasiteden yoksun olmaları değil, bu onların evrimleşmiş psikolojik yatkınlıkları değil. Kadına bir erkeğin fedakarlığını beklemesini söyleyen ve onun şehit olmasını normalleştiren sosyal yapılar, kadının biyolojik zorunluluklarına (yani Hipergami) yaptığı yatırımı daha iyi ayrıştırmak için evrimleşmiştir.

İngilizcede bu, evrimin kadını sosyal ve psikolojik olarak erkeğin fedakârlığına hazırladığı ve çevresinde daha iyi bir erzak kaynağı bulunması halinde buna geçmeye hazırladığı anlamına gelir. Aynı şekilde, erkeklerin kendilerini tehlikeye atmaları da kaynaklar için -bu durumda üreme hakları- rekabet etmemizden kaynaklanmaktadır.

Bir geyiği parçalayan yırtıcı kurtlar kötü değildir; doğanın onları hayatta kalmak için yapmaya hazırladığı şeyi yapıyorlar. Bu, erkek ya da dişi hiç kimseye biyolojik olarak belirlenmiş kötü davranışlar için serbest geçiş hakkı vermek değil, sadece bu davranışın nereden kaynaklandığını ve bugün bizim onu yaptığımız hale nasıl geldiğini anlamaktır.

SAVAŞ GELİNLERİ

Okuyucu *Nas'ın* kadınların ikiyüzlülüğüyle ilgili ilginç bir sorusu var:

"Evrim büyük ölçüde, aksi takdirde onları zayıflatıcı kaygı, suçluluk ve kendi davranışsal uyumsuzluklarının sürekli ve bilinçli bir şekilde farkında olmaktan kaynaklanan streslere maruz bırakacak bir ego yatırımını koruyan psikolojik şemalar oluşturma kapasitesine sahip insan dişilerini seçmiştir. Evrim, solipsist kadınlar için, solipsizmlerinin mutlulukla farkında olmayanları seçer."

Lütfen bunu biraz daha açabilir misin Rollo? Bunu büyüleyici buluyorum.

Tamam, kapakları indirin, tehlikeli sulara doğru gidiyoruz. Burada kadınların solipsizm eğiliminin psikolojik olarak evrimleşmiş bir mekanizma olduğunu öne sürüyorum. Başka bir deyişle, kadınların geçmişin sert gerçekleriyle başa çıkmalarına, daha odaklı bir kişisel çıkar duygusu geliştirmelerine yardımcı olmuştur.

Bunu gerçekten kavramak için kadınların beyin fonksiyonlarını ve kimyasını anlamanız gerekir. Bu konuda fazla ayrıntıya girmeyeceğim, ancak çok sayıda araştırmanın kadın beyninin duygusal tepki ve iletişim için erkeklerden daha karmaşık bir düzeyde kablolu olduğunu gösterdiğini söylemek yeterli olacaktır. I

Sanırım bu okuyucularım için oldukça yerleşik bir nokta, ancak aynı fikirde değilseniz, bu başka bir yazının konusu olacak.

Paleolitik çağdan bu yana kadınların katlanmak zorunda kaldığı sert gerçekler göz önüne alındığında, maruz kalabileceği acımasız değişimlere karşı daha dirençli bir benlik duygusunu psikolojik olarak geliştirmek onlara daha iyi hizmet etmiştir. Bir kadının her an elinden alınabilecek ya da öldürülebilecek bir çocuğa annelik etmek için yapması gereken duygusal yatırımı düşünün.

Kaygı, korku, suçluluk, güvensizlik gibi duyguların hepsi çok zayıflatıcı duygulardır, ancak kadınların doğuştan gelen psikolojileri onları bu streslere karşı daha dayanıklı kılar. İstatistiksel olarak, erkekler psikolojik travmayla (TSSB'yi düşünün) başa çıkmakta kadınlardan çok daha fazla zorluk çekmektedir.

Neden öyle olsun ki?

Görünüşe bakılırsa, erkeklerin kendilerini duygusal olandan rasyonel bir şekilde uzaklaştırma becerilerinin onları psikolojik travmayla başa çıkmada daha iyi kılacağını düşünebilirsiniz, ancak aslında durum bunun tam tersidir. Kadınlar duygusal fedakarlığı kabul etme ve yollarına devam etme konusunda daha iyi bir yeteneğe sahip gibi görünmektedir; ya bu stresleri görmezden gelmekte ya da bilinçli farkındalıklarını tamamen engellemektedirler. Kadınların daha belirgin bir empatik kapasiteye sahip olması, kuşkusuz türümüze gençleri yetiştirme ve kabile sosyal dinamiklerini anlama konusunda hizmet etmiştir, ancak aynı zamanda çevresindeki düşmanca bir değişiklikle ilgili bir sorumluluktur.

Stockholm Sendromu kadın esirlerde çok daha belirgindir (Jaycee Duguard'ın hikayesi akla geliyor), bu neden böyle olmalıdır? Çünkü

kadınların çevresel çevresi

hayatta kalmalarına yardımcı olacak psikolojik mekanizmalar. Koşullar gerektirdiğinde bu duygusal kopuşu sağlayabilen kadınlar, kabileleri üstün bir kabile tarafından yok edildiğinde hayatta kalmış ve üremek için yaşamışlardır. Bu aynı zamanda Savaş Gelini dinamiği olarak da bilinir; kadınlar fethettikleri kişilerle zorunlu olarak bir empati geliştirirler.

Erkekler tek kullanımlık cinsiyettir, kadınlar ise korunmuş cinsiyet. Erkekler daha üstün bir saldırgan lehine ölebilirdi, ancak kadınlar üremek için ayrılırdı. Dolayısıyla, eski duygusal bağları daha kolay koparma (yeni tutsağı lehine) ve daha kendine önem veren bir psikolojiye - solipsizme - odaklanma becerisini geliştirmek kadınsı bir zorunluluğa hizmet etmiştir.

Şimdi, burada dalış tahtasından inip teorik konulara gireceğim. Benim görüşüme göre, erkeklerin kendilerine yönelik ikiyüzlü kayıtsızlık eylemleri olarak şikayet ettikleri pek çok şey aslında bu doğuştan gelen kadınsı solipsizmden kaynaklanıyor.

Bu cesur bir ifade, farkındayım, ancak erkeklerin bir ayrılıkta ya da acımasız bok testlerinde düşüncesiz bir kayıtsızlık olarak gördükleri şeyin aslında bir kadının doğuştan gelen, kendini koruyan solipsizmine dokunması olduğunu iddia ediyorum. Hipergamiyi geçmişin kronik olarak düşmanca ortamlarıyla birleştirdiğinizde modern zamanların kadınsı solipsizmine ulaşırsınız.

Buna bir de kültürleşmiş kadın hak duygusunu, bu 'ikiyüzlülüğü' mazur gösteren sosyal gelenekleri ve bizzat kadınların niyetlerini sürekli yanlış yönlendirmelerini eklediğinizde, şu anda bulunduğumuz noktaya gelirsiniz. Bu yetmezmiş gibi, bir de hipergami unsurunu ve doğurganlık ve uzun vadeli tedarik açısından geri sayımı ekleyin.

Kadınların yaklaşan duvara çarpmadan önce başa çıkmaları gerekir ve şimdi bu solipsistik doğayı gerektiren koşullar ve stresler hakkında daha eksiksiz bir resme sahipsiniz.

Uzun süre sağlam olduğunu düşündüğünüz bir ilişkiden ayrıldıktan sonra bir kadının neden bu kadar çabuk 'sizi unutabildiğini' hiç merak ettiniz mi? Kendisi için değişeceğini umduğu istismarcı erkek arkadaşına neden geri döndüğünü hiç merak ettiniz mi? Kadınsı solipsizmden başka bir şeye bakmayın.

Tüm bunları okuduktan sonra bunun çok nihilist bir gözlem olduğunu düşünenleri anlayabiliyorum. Açık konuşayım, bu dinamik tek tek kadınlar için derece derece gerçektir. Bir kadının koşulları, bu rezervi kullanmasına hiç ihtiyaç duymayacağı şekilde olabilir.

Ayrıca, burada kişiliğinin bilinçaltı unsurlarıyla uğraşıyoruz, bu nedenle kadınsı solipsizmin çoğu kadın için bilişsel olmaması şaşırtıcı olmayacaktır - dolayısıyla saldırgan ve reddedilmiş olacaktır. Kimsenin bu fikri müjde olarak kabul etmesini istemiyorum, sadece noktalar tahmin edilebilir şekilde birleşiyor.

BAYAN HYDE

Kadınların Cinsel Çoğulculuğu

Dr. Martie Hasselton'un linkini verdiğim bir çalışmasında, sosyal deneyin odak noktası daha çok kadınların erkeklere yönelik fiziksel tercihlerindeki değişkenleri izole etmek olduğu için atlanan çok önemli bir nokta vardı. Bu nokta, kadınların çoğulcu cinsel stratejilerini gösteriyordu - cinsel zirvesindeyken kısa vadeli üreme stratejileri, cinsel ajansı daha az değerli hale geldikçe ve SMP'deki rekabet kaygısının zorluklarına maruz kaldıkça uzun vadeli cinsel stratejilere ilerliyor.

Stratejik çoğulculuk teorisine göre (Gangestad & Simpson, 2000), erkekler çiftleşme piyasasındaki değerlerine bağlı üreme stratejileri izlemek üzere evrimleşmiştir. Daha çekici erkekler, birden fazla çiftleşme partneri aramak için daha fazla zaman harcayarak ve yavrulara nispeten daha az zaman ayırarak üreme faydaları elde ederler. Buna karşılık, aynı çiftleşme fırsatlarına sahip olmayan daha az çekici erkeklerin üreme çabası, eşlerine ve yavrularına yoğun yatırım yapmaya ve ek eşler aramak için nispeten daha az zaman harcamaya daha iyi tahsis edilir.

Bir kadının bakış açısına göre ideal olan, hem uzun vadeli yatırım avantajları hem de genetik faydalar sağlayan bir eşi cezbetmektir. Ancak tüm kadınlar, aynı zamanda kalıtsal uygunluk ipuçları sergileyen uzun vadeli yatırım yapan eşleri çekemeyecektir. Sonuç olarak, kadınlar eş seçiminde değiş tokuşla karşı karşıya kalırlar çünkü uygunluk göstergeleri sergileyen erkekler ile yavru bakımına yardımcı olacak ve uzun vadeli iyi eşler olacak erkekler arasında seçim yapmak zorunda kalabilirler (Gangestad & Simpson, 2000). Buradan çıkan en basit tahmin, erkeğin yavrulara tek katkısının genetik olduğu durumlarda, kısa dönemli eş arayan kadınların uzun dönemli eş arayan kadınlara kıyasla kaslılığı daha fazla tercih etmesi gerektiğidir.

Bir kadının yaşamı boyunca 'uygun' bir eş için sahip olduğu öncelikler ve kriterler, içinde bulunduğu koşullara göre değişkenlik gösterir. Bir kadın yaşamının doğurganlığının en yüksek evresindeyken kısa süreli çiftleşme kriterlerini talep etmek çok daha kolaydır ve dolayısıyla bu önkoşulları uzun süreli bir çiftleşme için daha cazip bulacağı şeylerin önüne koyar. Kısa vadeli cinsel strateji için dışsal erkek karakteristik önkoşullar (ateşli, hızlı Alfa seksi), erkekleri cezbedecek kadar cinsel olarak uygun olduğu sürece uzun vadeli niteliklerin önüne geçer.

Dolayısıyla, bir kadın önceki SMV'sini aştığında veya ondan daha üstün olduğunda, öncelikleri daha içsel erkek niteliklerine yönelik bir çekiciliğe kaymaktadır. Kısa vadeli strateji için, hızlı dürtüsellik ve tatmin edici hisler önceliklidir. Uzun vadeli stratejide ise yavaş muhakeme, sağduyu, aşinalık ve rahatlık, kadın SMP'nin rekabetçi aşamasından çıkarken güvenlik arzusunu tatmin eder.

Tüm bunların küçük kirli sırrı, bir kadın içinde bulunduğu yaşam evresine bağlı olarak bir stratejiyi diğerine tercih edebilse de, doğanın onun asla birini diğerine tamamen tercih etmemesini sağlamayı uygun görmüş olmasıdır. Çevresi gerektirdikçe, cinsel açıdan stratejik dengeyi sağlamak için yakınlık koşullarını kolayca yeniden önceliklendirebilir.

Bu, günümüz kadınları için çok rahatsız edici bir gerçektir, çünkü cinsel seçicilikte üstünlüğü korumak ve bu stratejileri etkilemek amacıyla erkekleri yanlış yönlendirmeyi amaçlayan çok sayıda kadınsılaştırılmış sosyal sözleşmenin temellerini ortaya koymaktadır. Erkeklerin hipergaminin çoğulcu doğasının farkına varması, dişil zorunluluğa yönelik en büyük tehdittir.

Hiçbir şey bir kadın için kendi değerinin farkında olan bir erkek kadar tehditkâr ama aynı zamanda çekici olamaz.

Biyomekanik

Daha da rahatsız edici bir gerçek ise, kadınların çoğulcu cinsel stratejilerinin kelimenin tam anlamıyla genetiklerine yazılmış olmasıdır. Bir kadının cinsel zirvesinde, yumurtlama döngüsü boyunca, yumurtlamanın pro-fazı sırasında kısa vadeli üreme stratejisi için takip etmek üzere Yüksek Testosteron işaretli Alfa Erkekleri arama eğiliminde olacaktır. Adet döneminde tercihleri uysal, güvenli bir Beta sağlayıcının uzun vadeli güvenliğini tercih etmeye dönüşür ve böylece çift bağında bu özellikleri filtreler.

Burada genetik konulara değiniyorum çünkü erkeklerin kadınların biyolojik mekanizmalarını anlamalarının önemli olduğunu düşünüyorum.

daha geniş bir kapsamda cinsel stratejiler. Kadınların seçici fahişeler olduğunu ima ettiğim için bitmek bilmeyen eleştirilere maruz kalıyorum. Açıkçası, genel olarak kadınlar bu temel "sürtükleşme" dürtülerine direnme kapasitesine sahiptir, ancak bu, inanç, mantık, duygusallık veya sadece düşük bir SMP değerine sahip olma konusunda gerçekçi olma yoluyla direndikleri temel biyolojik dürtüdür.

Daha önce de söylediğim gibi, tüm kadınlar kısa vadeli cinsel stratejilerinin peşinden gitmek için tedbiri elden bırakma kapasitesine sahiptir. Doğru yer, doğru adam, doğru yumurtlama evresi, sarhoştum, o sevimliydi ve bir şey diğerine yol açtı. Doğa, gizli çoğulcu cinsel stratejiyi en iyi şekilde uygulayabilecek kadınları seçmiştir.

Kadın cinselliğinin döngüsel doğası nedeniyle, "kadınların da erkekler kadar cinsel olduğunu" düşünmek yanlış bir tanımlamadır, ancak cinsel seçicilik baskınlığının önemi nedeniyle, kadınlar çoğu erkeğin inanmaya yönlendirildiğinden çok daha fazla cinseldir.

Önemli olan, kadınların kendi döngülerine göre cinsel ilişkiye girmek istediklerini anlamaktır. Esasen bu konuda iki efendiye hizmet etmektedirler: kısa vadeli bir cinsel fırsatın peşinden gitme özgürlüğü (ve bunun sonucunda sosyal tepkilerden kurtulma özgürlüğü) ve aynı zamanda ebeveynlik yatırımı ve geçim sağlama sorumluluklarını üstlenmeye istekli bir erkeği filtreleme sağduyusu isterler.

NAWALT

(Bütün kadınlar böyle değildir)

Yakın tarihli bir tartışma başlığından:

İşte size bir ipucu - zeki ve aklı başında kızlar bana A cup olsalar bile sahte göğüs yaptırmak istemediklerini söylediler. Ayrıca bazı kızlar bir adım daha yavaş atmayı tercih ediyor. Hemen tatmin olmaya İHTİYAÇLARI yoktur, iyi bir şeyin zaman alabileceğini bilirler ve işte bir fikir, kadınların erkeklerin aptal olduğunu nasıl düşündüklerini bilirsiniz - ÇOĞU ÖYLE. Bu yüzden oyun oynarlar - oyuncuları ayıklamak için!

Bu bir erkekten geldi. Kadın hipergamisinin temellerini anlayana kadar ben de buna inanırdım. Çok fazla erkek için çekici, bilinçli, "aklı başında" kadınların gerçekten de erkeklerin mantıklı bir şekilde kendileri için en uygun olduğunu düşündükleri şeyleri "ayıklayacak" varlığa ve önseziye sahip olduklarını düşünmek rahat bir kurgu.

Ancak, gözlemlenebilir ve tahmin edilebilir bir şekilde, davranışları ve seçimleri bunu doğrulamamaktadır. Aksine, davranışları, en erdemli kadınlar olarak kabul ettiğimiz kadınların kişiliklerinde bile kadın aşırı eşliliğinin geçerliliğini kanıtlamaktadır. Zeki, akıllı, iyi kız bile çekiciliğinin emredeceği en kolay erişilebilir Alfa erkeğini seçer *ve* kendini ona cinsel olarak hazırlar ve ayrıca oyuncuları filtreler ve ihtiyaçları gerektirdiğinde uzun vadeli güvenliklerini sağlayabileceğine inandıkları erkeklerle bağlar geliştirirler.
Onlar aynı kız.

Tüm sosyal gösterişler bir yana, en temel düzeyde kadınlar erkeklerin kendileriyle öncelikli olarak sevişmek için ilgilendiklerinin farkındadırlar - geri kalan her şey sekse yardımcıdır. Kadınların uzun vadeli bir cinsel stratejiyi mükemmelleştirmede karşılaştıkları zorluk, erkeklerin tekil birincil stratejisidir - bir kadının cinselliğin ötesinde sahip olduğu değer, cinsel olduktan sonra gelir.

Gerçek Dışarıda

Neredeyse bir yıl önce In Mala Fide'de Ferd, çevrimiçi Self-Shooter'ların endemik bir durumu gibi görünen şey hakkında çok ufuk açıcı bir yazı yazdı - milyonlarca sorulmamış, talep edilmemiş genç kadın akıllı telefonlarından çıplak ve yarı çıplak fotoğraflarını çekip yayınlıyor. Google'da "self shots" anahtar kelimesiyle görsel arama yaptığınızda ne demek istediğimi anlayacaksınız. Ve bu durum, gençlerin banyo resimleriyle oynaşmalarının çok ötesine geçiyor; dijital medyanın elverişli hale gelmesiyle birlikte kadınların gerçek cinsel manzarasını daha net bir şekilde görebiliyoruz.

Ortalama kadınların gönüllü olarak cinsel ilişkiye girme sıklığına ve hacmine bir göz atın. Hepsi sürtük mü? Bu kadınlardan kaçı "Beklemek istiyorum, böylece beni seksten daha fazlası için istediğini bileceğim" sözlerini söylemiştir? Bu kadınlardan kaçı 5-10 yıl içinde harika eşler olabilir? Bu kadınlardan kaçı halihazırda (ya da daha önce) eş adayıdır? Bu kadınlardan kaçı tatlı huylu "iyi kız" olarak düşünülüyor? Kaç erkek bu kızları bir noktada "Kaliteli Kadın" olarak görmüştür? Onlara kıyafetleri açıkken bakabilir ve onları fahişe ilan edebiliriz, ama onu kilisede görseniz farkı anlar mıydınız?

Aynı eleştirmenden:

Çoğu kız en azından deneysel bir aşamadan geçecektir. Bunun onları ille de sürtük yapacağını sanmıyorum. Derecesine göre değişir.

Buna yarı yarıya katılıyorum. Kadınların cinselliklerini fırsatçı bir şekilde kullanacakları bir yaşam evresi kesinlikle vardır - bu genellikle onlu yaşların ortasından yirmili yaşların sonuna kadardır, ancak nedenini de göz önünde bulundurmalısınız

Bu cinsel ilgi, bu aşamadaki bir kadın için çok ödüllendirici olmasının yanı sıra çok acil bir durumdur. Hipergami ve hızla kapanan SMV penceresi bu aciliyeti artırır.

Ayrıca, 30'lu, 40'lı ve hatta 50'li yaşlarındaki kadınların, eğer koşulları bu ajansa geri dönmelerini gerektiriyorsa, hala "sürtüklük yapacaklarını" ve cinsel ilgi arayacaklarını belirtmek zorundayım. Yine, kendi fotoğraflarını çekme fenomenine bakın; bu kızların hepsi cinselliklerini ilk kez deneyen 18 yaşındaki yanlış yönlendirilmiş gençler değil. Bunların büyük bir kısmı 30'lu yaşların sonundaki kadınlar ve bazıları da spor salonunda 3 ay antrenman yaptıktan sonra boşanma sonrası 'yeni' vücutlarını sergileyen daha yaşlı kadınlar. Hala 'deneme' mi yapıyorlar yoksa yaşam koşullarındaki değişiklikler nedeniyle geriye dönük olarak erkeklerin cinsel tepkisini isteme ihtiyacı mı hissediyorlar?

Değindiğim nokta, "kaliteli kadın" kavramının tamamen bir kadının içinde bulunduğu cinsel açıdan stratejik koşullara bağlı olduğudur. Her zamanki gibi, erkekler zorunluluklarını bir erdem haline getirmek ve şu anda kendileri için işe yarayan her şeyi, buna katkıda bulunan veya bu koşullar değişirse kökten değiştirecek faktörleri dikkate almadan ideal bir durum olarak tanımlamak isterler. Kendini işine adamış, futbol annesi eşinizle 20'li yaşlarında tanıştığınızda ilk düşünceniz "Acaba kaliteli bir kadın mı?" olmadı. Muhtemelen daha çok "Acaba iyi sakso çekiyor mu?" şeklindeydi. O zamanlar koşullar onun için farklıydı ve kişiliği de bu koşullara uyum sağlamayı yansıtıyordu.

Şimdi ne olacak?

Peki bu bir erkeği nereye götürür? Bence bu, hayatta nerede olduğunuza ve kendinizden beklentilerinizin ne olduğuna göre belirlenir. Eğer gençseniz ve SMP'deki yerinizi yeni yeni bulmaya başlıyorsanız, o zaman tabakları çevirmenizi ve eğlenmenizi tavsiye ederim, ancak deneyimlerden öğrendiğinizi anlayarak. Belki de (sorumlu bir şekilde) gitmek istediğiniz yere kadar ya da belki bir noktada tek eşli olma fikrini eğlendirirsiniz. Doğal olarak, 30 yaşın altındaki herhangi bir erkek için tek eşliliği denemeyi bile tavsiye etmem, ancak deneyime sahip olduğunuzu ve SMP ve hipergaminin nasıl çalıştığını anladığınızı varsayalım. Kendi kararınız ve kendi çerçevenizdeki bir tek eşliliğe taşıyabileceğiniz en değerli bilgelik, kadınlardaki bu cinsel çoğulculuğu anlamaktır. Hipergamiyi her zaman bir kadının operasyonel durumu olarak kabul edin.

Yeni boşanmış erkeklerin en sık söylediği sözlerden biri "Bunun olacağını hayal bile edemezdim, 20 yıldır evliydik, 4 çocuğumuz var, beni nasıl bu kadar çabuk unutabilir?" şeklindedir. Hipergaminin temellerini anlamamak, tam da erkeklerin gafil avlanmasının nedenidir.

HiPERGAMİNİN UMURUNDA DEĞİL

Hipergami, çocuklarınız için ne kadar iyi bir baba olduğunuzu umursamaz.

Hipergami, ona daha iyi uyum sağlamak için üniversite bölümlerinizi ve hayattaki kariyer seçiminizi nasıl yeniden düzenlediğinizi umursamaz.

Hipergami, evde oturan bir baba olarak ne kadar ilham aldığınızı veya tatmin olduğunuzu umursamaz.

Hipergami, uzun mesafeli ilişkinize uyum sağlamak için 4 eyalet öteye taşınmanızı umursamaz.

Hipergami, onun kararlarını her zaman ne kadar 'desteklediğinizi' ya da kendinizi 'erkek feminist' olarak tanımlayıp tanımlamadığınızı umursamaz.

Hipergami, dini inançlarınızın samimiyetini ya da yüksek amaçlarınızı umursamaz.

Hipergami, düğününüzde söylediğiniz o sözleri umursamaz.

Hipergami, daha tatmin edici bir kariyer bulmak için üniversiteye geri dönmesini nasıl finanse ettiğinizi umursamıyor.

Hipergami, başka erkeklerden olan çocuklarını evlat edindiğiniz için ne kadar harika bir erkek olduğunuzu umursamaz.

Hipergami, onun "gençlik patavatsızlıklarını" mazur görürken sizin ilahi ve bağışlayıcı doğanızı umursamaz.

Hipergami, evlendikten sonra onun öğrenci kredilerinin ve kredi kartı borcunun sorumluluğunu üstlenmeniz konusundaki yüce gönüllülüğünüzü umursamaz.

Hipergami "en iyi arkadaşın olup olmamasını" umursamaz.

Hipergami, ona yatakta getirdiğiniz kahveyi ya da ne kadar iyi bir aşçı olduğunuzu umursamaz.

Hipergami, onunla birlikte izlediğiniz ve sevdiğinizi iddia ettiğiniz tüm o kız filmlerini umursamıyor.

Hipergami, ev işlerinde kendi payınıza düşeni ne kadar iyi yaptığınızla ilgilenmez.

Hipergami, ailesinin ya da arkadaşlarının sizi ne kadar sevdiğini umursamaz.

Hipergami, "İyi" bir erkek olduğunuzu düşünmenizi ya da onur duygunuz için argümanınızın ne kadar ikna edici olduğunu umursamaz.

Hipergami, çocukların biyolojik olarak sizden olup olmamasını önemsemez.

Hipergami, "kız sarhoştu, adam sevimliydi ve bir şey diğerine yol açtı" diye umursamaz.

Hipergami ne kadar tatlı, komik ya da entelektüel olduğunuzu

umursamaz. Hipergami "hiç tahmin etmemiş olmanızı"

umursamaz. Hipergami acı çekmenizi umursamaz.

Hipergami, onun "gençlik patavatsızlıklarını" mazur görürken sizin ilahi ve bağışlayıcı doğanızı umursamaz.

Hipergami, evlendikten sonra onun öğrenci kredilerinin ve kredi kartı borcunun sorumluluğunu üstlenme konusundaki yüce gönüllülüğünüzü umursamaz.

Hipergami "en iyi arkadaşın olup olmamasını" umursamaz.

Hipergami, ona yatakta getirdiğiniz kahveyi ya da ne kadar iyi bir aşçı olduğunuzu umursamaz.

Hipergami, onunla birlikte izlediğiniz ve sevdiğinizi iddia ettiğiniz tüm o kız filmlerini umursamıyor.

Hipergami, ev işlerinde kendi payınıza düşeni ne kadar iyi yaptığınızla ilgilenmez.

Hipergami, ailesinin ya da arkadaşlarının sizi ne kadar sevdiğini umursamaz.

Hipergami, "İyi" bir erkek olduğunuzu düşünmenizi ya da onur duygunuz için argümanınızın ne kadar ikna edici olduğunu umursamaz.

Hipergami, çocukların biyolojik olarak sizden olup olmamasını önemsemez.

Hipergami, "kız sarhoştu, adam sevimliydi ve bir şey diğerine yol açtı" diye umursamaz.

Hipergami ne kadar tatlı, komik ya da entelektüel olduğunuzu

umursamaz. Hipergami, "bunun olacağını hiç tahmin etmemiş

olmanızı" umursamaz. Hipergami acı çekmenizi umursamaz.

İLİŞKİSEL EŞİTLİK

Hipergaminin umurunda değil... yazısına başladığımda, bunun hipergaminin kötülükleri hakkında kaçınılmaz olarak deterministik bir rant olarak ortaya çıkacağını biliyordum.

Bu yazı, erkeklerin ayrılıklarının ne kadar inanılmaz olduğunu söylediklerinde bana tekrar tekrar anlattıkları tüm çabalardan doğdu. Sanki duygusal, fiziksel, finansal, ailevi vb. tüm yatırımlar, hipergamiye karşı bir tampon olarak rasyonel bir şekilde takdir edilecekmiş gibi. Yaşadıkları şokun ve inançsızlığın nedeni, zihinsel durumlarının, kadınların tamamen rasyonel aktörler olduğu ve daha iyi bir erkek adayıyla takas etmeden önce tüm çabalarını, tüm kişisel güçlerini, kadınlarının hayatlarındaki tüm katılımlarını hesaba katmaları gerektiği varsayımından kaynaklanmasıdır. Tüm meziyetlerinin, eğer yeterliyse, kadının hipergam düşüncelerine karşı kanıt olması gerektiğine dair yaygın bir inanç vardır.

Erkekler için bu mantıklı bir fikirdir. Tüm bu yatırımlar onların ilişki eşitliği kavramına katkıda bulunur. Bu nedenle, erkekler için, tüm bu öz sermayenin, yeterince daha iyi bir olasılıkla sunulan bir kadın için etkili bir şekilde değersiz hale geldiğini düşünmek özellikle sarsıcıdır.

onun hipergamisinin emirleri.

Bu, kadınların eş değiştirip değiştirmeyeceklerine karar verirken ya da bekarlarsa erkek seçiminde bu eşitliği göz önünde bulundurmadıkları anlamına gelmez, ancak çıkış noktaları her *zaman* hipergamidir. Kadınlar hipergamik dürtülerini sadakat lehine kontrol edebilirler, tıpkı erkeklerin cinsel iştahlarını kontrol altında tutabildikleri ve tuttukları gibi, ancak her zaman o karar anında rasyonel olarak düşündüğü şeyin ilişki eşitliği olmadığını bilirler.

Bu dinamik tam da vekil erkek arkadaşın, hedefiyle özdeşleşmek için çok fazla yatırım yapmış olan mükemmel iyi adam yörüngecinin, hayalindeki kız ateşli pislik herifi seçtiğinde bu kadar öfkelenmesinin nedenidir. Kız, onun yatırım yaptığı ilişkisel eşitliğe dayalı mantıklı bir karar vermiyor. Tam tersine, aslında hiçbir özkaynağı olmayan seksi pisliği seks ve yakınlık ile ödüllendirerek özkaynağının değersiz olduğunu deneysel olarak kanıtlıyor. Hipergaminin ilişkisel eşitliği önemsemediğini anlamıyor.

Bu, erkekler için kabul edilmesi gerçekten zor bir gerçektir, çünkü hipergaminin nasıl işlediğini bilmek, bağlandıkları veya bağlanmayı düşündükleri kadınla ilişkisel eşitlik kavramlarını zorunlu olarak değersizleştirir. Erkeklerin ilişkisel eşitlik kavramı, anlaşmalı arzuyu (gerçek arzuyu değil) geçerli bir ilişki güvenliği aracı olarak kabul eden bir zihniyetten kaynaklanır. Çoğu çift danışmanlığının başarısız olmasının nedeni de tam olarak budur - bu danışmanlığın kökeni, gerçek arzunun (hipergaminin) süresiz olarak müzakere edilebileceği yanılgısından kaynaklanmaktadır.

Rasyonel Kadın

Beta erkeklerinin erdemlerini yücelten (sadece dişleri olmayan, oturarak işeyen ve sadece kızlar hakkında tatlı şeyler söyleyen gerçek Alfalar oldukları söylenen) pek çok kabarık, küçük yorumlayıcı Alfa kurgu parçaları vardır. İroni bir yana, bu kadın yazarlar daha iyi bir Beta için yalvarırken hala iki yanılgıya düşüyorlar.

Bunlardan ilki yukarıda tartışıldığı gibi; kadınların arka beyin hipergamisinin, kiminle yuva kurmak bir yana, kimin için bacaklarını açacağını seçerken rasyonel bir bilişsel karar verme lehine yüceltilebileceği umudu veya gerçekçi beklentisidir. Hipergaminin kadınların karar verme süreçleri üzerindeki limbik etkisi, arka planda oynayan sürekli bir alt rutindir. Bunun kısa cevabı, sağlıklı ilişkilerin müzakere edilmiş arzuya (gerçek dünyada 'zorunlu arzu' olarak da adlandırılır) dayanabileceğine dair yanlış bir inançtır.

Bu da ikinci yanılgıya yol açar: ilişki eşitliğinin - hatta bu eşitlik potansiyelinin - doğuştan gelen hipergamiyi bastırırken "he'll-haffta-do" Beta'ya ömür boyu bağlılığı katlanılabilir kılacağını varsayar. Hipergami ilişkisel eşitliği önemsemez. Bir kadının karar verme sürecinde dikkate alınması gereken bir husus varsa, bu yalnızca hipergaminin motive ettiği riski değerlendirirken karşılaştırma yapmak içindir. Bu risk ilişkisi bazen bir evlilik teklifini kabul edip etmemeye karar verirken, bazen de başka bir erkeğin genetik potansiyelinin halihazırda bağlı olduğu tedarikçininkine rakip olduğuna karar verdiğinde ortaya çıkar, ancak her durumda ortaya çıkan dürtü hala hipergamidir.

Tüm bunlar, erkekleri denklemden çıkarıyormuşum gibi gelebilir, ama çıkarmıyorum. Erkekler cinsel kimliklerinin giderek daha fazla farkına vardıklarında

piyasa değeri, kadınlarla uzun vadeli yatırım potansiyelini değerlendirme kapasiteleri o kadar iyi gelişir. Bu modelin mevcut haliyle sorunu, erkeklerin kadınlar için uzun vadeli gerçek değerlerinin yeni yeni farkına vardıkları evrenin (genellikle 30 yaş civarı) neredeyse tam olarak kadınların SMV'lerinin farkında olmayan erkekleri uzun vadeli tedarik şemalarına dahil etmeyi umdukları evre (Wall'dan hemen önce) olmasıdır.

Bu durum erkeklerle ilgili olduğundan, çoğu genç ve 20'li yaşlarının çoğunu biyolojik dürtülerinin emirlerini izleyerek kadınların peşinde koşarak geçirir ve değişen derecelerde başarıya ulaşarak kadınların ikiyüzlülüğü ya da dönekliği gibi görünen şeyleri deneyimlerinden öğrenir. Dolayısıyla, ortalama bir erkeğin (bkz. Beta) 29 yaşında "ayakları yere basan" ve gerçekten ailesine ve yuvasına düşkün olduğuna inandığı bir kadınla nihayet karşılaşması ona yeni bir soluk gibi gelir. Kadının geçmişteki karakteri, doğası, hatta bekar anneliği, böylesine nadir bir mücevher olduğuna inandığı şeyi bulmanın ışığında göz ardı edilebilir ve/veya affedilebilir.

Manosferde, potansiyel eş olarak kadınların titizlikle incelenmesi fikrini coşkuyla destekleyen yeni bir Beyaz Şövalye türü var. Kulağa erdem gibi geliyor.

'İyi Adam' kartını oynayan seri tek eşliler için, 'titiz standartları' için neyin işe yarayıp neyin yaramayacağı konusunda iyi bir yargıç veya otorite olacak kadar deneyim ve dürüstlüğe sahip olduğunu iddia etmek kulağa çok tatmin edici geliyor.

Bu gerçekten de Beta Oyununun yeni bir biçimi; "dikkat edin bayanlar, adım adım ilerliyorum, bu yüzden yaklaşık bir bakire değilseniz ve doyurucu bir somun ekmeğin nasıl pişirileceğini biliyorsanız, bu adam devam ediyor, ..." ve devam ediyor,

ve devam eder. Tüm bunlar aslında daha iyi bir kimlik belirleme oyunudur, çünkü nihayetinde İyi Adam olma mesleği hala ideal kadınının isteyeceğini umduğu şey olma çabasıdır - iyi bir (kadın) karakter yargıcı.

Şunu bilin ki, insanlık tarihinde hiçbir erkek (ben de dahil) evlendiği kadını tam ve doğru olarak incelememiştir. Ve kesinlikle 30 yaşından önce evlenen ya da geçmişinde 1'den az LTR olan hiçbir erkek. Bu, bir ömür boyu süren lise aşklarının var olmadığından değil, hiçbir erkeğin hayatının aşkının bu ömür boyunca nasıl değişeceğini doğru bir şekilde belirleyemeyeceğinden kaynaklanıyor.

Şu anda, galeriden "vay canına, bu oldukça çiğ bir bok Bay Tomassi" seslerini duyabiliyorum ve katılıyorum, ancak ikinci boşanmasındaki adama, tüm geçmiş deneyimlerine dayanarak ikinci karısıyla gerekli özeni gösterdiğinden ne kadar emin olduğunu sorun. Şu gerçeği aklınızdan çıkarmayın: İyi bir evliliği ya da LTR'yi satın almazsınız, onu yaratırsınız, inşa edersiniz. Amish Dutch Country'de büyümüş tatlı küçük İyi Kızınız, dün gece çaktığınız kulüp fahişesi kadar hipergamdır.
Farklı kızlar, farklı bağlamlar, aynı hipergami. İyi bir temel oluşturacak bir kadını tanımak için yeterli deneyime sahip olabilirsiniz, ancak nihayetinde kendi evliliğinizi / tek eşliliğinizi kendi güçlü yönlerinize göre inşa edersiniz veya içsel kusurlara dayanarak çözersiniz - önceden mükemmel evlilikler yoktur.

HİPER EŞLİK KOMPLOSU

Rollo Tomassi:

"Hipergami, hayatta kalmak için seçilmiş bir mekanizmadır."

Sue Teyze:

"Hipergami, bir kadının evlilik için kendisinden daha yüksek statüde bir erkek aradığını ifade eder. Ne daha azı ne de daha fazlası."

Escoffier:

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum.

Okuduklarıma göre teori daha çok şu şekilde. Hipergami, bir kadının doğal olarak (yani genetik olarak) daha yüksek statülü bir erkeği tercih etmesidir - yani, kendinden daha yüksek statülü ve aynı zamanda görüş alanındaki diğer erkeklerden daha yüksek statülü ve belki de geçmişte tanıdığı erkeklerden daha yüksek statülü ve hatta (aşırı uçlarda) kişisel olarak tanışmayı hayal edebileceği çoğu erkekten daha yüksek statülü. Bu, tek gecelik ilişkiden evliliğe kadar uzanan bir dizi olası ilişkiyi kapsar. Her durumda, kadınlar doğal olarak elde edebilecekleri en yüksek statülü erkeği tercih ederler. Ve bazen o kadar çok statü isterler ki, gerçekten elde edebilecekleri herhangi bir erkekle yetinmezler.

"Statü" bu tanımda çeşitli anlamlara gelmektedir. Bazı şeyler yüksek statü ile ilişkilidir, örneğin para, prestij, sosyal konum vb. Ancak bir erkek tüm bunlara sahip olmasına rağmen, düşük statülü kişisel davranışlar (yani muhtaçlık) nedeniyle düşük statülü olabilir. Mümkün olan en yüksek statülü erkek zengin, yakışıklı, fit, iyi giyimli, yüksek sosyal önbellekli, yüksek prestijli bir işe sahip (tercihen risk içeren bir iş, fiziksel risk sadece parasal riskten daha iyidir) ve aynı zamanda dışa dönük, baskın, arkadaş grubunun lideri, her türlü sosyal duruma hükmedebilen vb. olmalıdır.
*Bununla birlikte, kadınlar ikinci **davranışsal** özelliklerden daha fazla tahrik olmaya **meyillidir.** Dolayısıyla, kadınları elde etmek için birini ya da diğerini seçmek zorundaysanız, sosyal olarak beceriksiz ve zengin bir toplumsal kazanan olmaktansa, sosyal olarak baskın ve parasız bir toplumsal kaybeden olun. Ama mümkünse her ikisi de olmak en iyisidir.*

Evliliğe gelince, elbette kadınlar evlenmek istiyor. Ancak bu hipergaminin etkilerini ortadan kaldırmaz. Kadınlar hem içsel olarak hem de kendi zihinlerinde evlenebilir ve yine de "daha iyi" biri geldiği için yakaladıklarını terk edebilirler. İşte hipergami budur. Ayrıca, kadınlar kısa ve orta vadeli çiftleşme peşinde koşarken, hipergaminin gücü azalmaz.
Her zaman elde edebilecekleri sosyal açıdan en baskın erkeği tercih ederler. Bu genellikle görecelidir (A&B'nin ikisi de biraz sersem ama A, B'den daha alfa ve ben birini ŞİMDİ istediğim için A'yı seçiyorum) ama bazen daha içseldir (A&B'nin ikisi de biraz sersem ve A biraz daha alfa olsa da, ŞİMDİ birine sahip olmak zorunda olmadığım için Gerçek Anlaşmayı bekleyeceğim).

Her şey evlilikle ilgili değil. Eş seçimi ile ilgili.

koşullar. Her halükarda, manosferin "hipergamiyi" bu şekilde anladığına inanıyorum.

Escoffier, Susan'ın kadınsı tanımı onaylanmış "araştırmacılarının" kabul etmeye istekli olduklarından çok daha geniş bir perspektifte Hipergaminin zekice bir analizini yapmaktadır. Kadın merkezli tarafta ise Sue'nun bu bağlamda "Hipergami "yi Oyun setinin bir uydurması olarak görmesi ve dolayısıyla meşru bir analiz olarak görmemesi söz konusudur. Gül güldür ve daha önceki başlıklarda da belirttiğim gibi, Hipergami, dişil zorunluluk ve Hipergaminin etkisinin bir sonucu olarak ortaya çıkan son derece gözlemlenebilir dişil davranışlar bağlamında ele alındığında çok daha geniş bir tanıma sahip olması gereken bir terimdir.

Hipergami teriminin tanımının bu kadar kasıtlı bir şekilde sınırlandırılması ve dişil ruh üzerindeki evrimsel bir dürtü olarak daha iyi anlaşılmasını kasıtlı olarak karıştırmaya hizmet edecek şekilde kullanılması, dişil zorunluluk için yanlış anlaşılmasını sürdürmenin önemi hakkında çok şey söylemektedir.

Kolektif dişil egonun Hipergamiyi Susan'ın varsayılan yanıtındaki terimlerle tanımaya tenezzül etmesi bile neredeyse ironiktir. "Hipergami, bir kadının evlilik için kendisinden daha yüksek statüde bir erkek aradığını ifade eder. Ne daha azı ne de daha fazlası." kadınsı olanı, kadınların aslında uzun vadeli bağlılık beklentilerini geçici bir ruh eşine, duygusal bir ilkeye değil, statüye (araştırmacılar tarafından tanımlandığı şekliyle) dayandırdıklarını en azından istemeyerek de olsa kabul etmeye zorlamaktadır. Tanrı korusun, erkekler (doktoralı ya da değil) bu Hipergami dinamiğini etkileyebilecek başka sosyal, psikolojik ya da evrimsel çıkarımlarda bulunma cüretini göstermemelidir.

varoluş.

Araştırmacıların kimlik bilgilerini tartışmayacak olsam da - diğer yazılarda ve yorumlarda sık sık aynı şeyi kabul ediyorum - yine de kadınsı yorumun (herkesin olduğu gibi) önyargıya tabi olduğunu belirteceğim. Ve bu durumda, bu önyargı, Hipergami tanımını dişil yararına mümkün olduğunca kapalı bir şekilde tutmak için dişil zorunluluğa hizmet eder.

Cinsiyetler arası ilişkileri etkileyen motivasyon unsurlarına ilişkin gelişen anlayışta, kavramları tanımlayan terimler olacaktır. AFC'ler, Alfa, Beta, Hipergami, vb. hepsi temsil ettikleri kavramlar tarafından tanımlanır.

'Hipergami' çok daha geniş bir kapasitede iyi hizmet eder, ancak dişil zorunluluk bu daha geniş tanımı kendi amacı için tehdit edici bulursa, onu gayri meşru olarak rahatça reddedecektir. O halde asıl soru, bu kavramın dişil için neden tehdit edici olduğudur? Terimi gayrimeşrulaştırabilirsiniz, ancak asıl mesele hala kavramdır.

Terimin bu geniş kapsamı kadın merkezli bir toplum için neden bu kadar rahatsız edici?

Olmayan Komplo

Eleştirmenlerimin birçoğu bu tutarsızlıkları, işleyen toplumsal gelenekleri ve bunların ardındaki gizli amaçları ortaya koyarken yazılarımın (aslında manosferin çoğunun) komplocu bir tona büründüğünü düşünüyor.

Bunu tamamen takdir edebilirim ve bunu bilmek birkaç okuyucuyu şaşırtabilir

Bu bağlamda popülerleşmiş MRA (erkek hakları aktivistleri) bakış açısının çoğunu reddediyorum. Rasyonel bir analizde MRA perspektifine bir dereceye kadar katılıyorum, ancak büyük bir komplo, olumsuz bir erkeklik algısını zorlayan gizli bir gizemli kabal yok - ve blogumda özetlediğim şeyin bu kadar yaygın olmasının nedeni de tam olarak bu.

Dünya hakimiyeti gibi melodramatik bir hedefe yönelmiş tek bir 'erkek karşıtı' grup olmasına gerek yok; çünkü bu dişileştirilmiş ideal zaten sosyalleşmemizin içine gömülü. Kadın merkezcilik bizim kolektif toplumsal bilincimizdir.

Merkezi bir yönetime ihtiyaç duymaz çünkü bu zihniyet zaten toplumun geneli tarafından öylesine yerleştirilmiş ve sürdürülmüştür ki artık normalleşmiş, kanıksanmış ve kendi kendini devam ettirir hale gelmiştir. AFC'leri artıran AFC'ler daha fazla AFC'ye yol açıyor. Bu nesil kendi önyargılarının farkında değil, çünkü bu önyargı birkaç nesil boyunca hem kendilerinde hem de toplumda standartlaştırıldı, teşvik edildi ve pekiştirildi.

Özellikle de kadınsılaşma dinamiğine dikkat çekmek alay ve dışlanmaya yol açıyorsa, sorgulanacak ne var?

Yani komplo sorusuna cevap vermek gerekirse; hayır, İlluminati'nin gölge komplosu yok ve feminizasyonu normalleştirilmiş ve göz ardı edilmiş bir varsayılan haline getiren şey de tam olarak bu.

KADINLAR VE PİŞMANLIK

Pişmanlıkla ilgili komik olan şey, yaptığınız
bir şeyden pişmanlık duymanın,
yapmadığınız bir şeyden pişmanlık
duymaktan daha iyi olmasıdır.

SoSuave forumundaki Paradox, Savaş Gelinleri'ni okuduktan sonra ilginç bir soru sordu:

Burada bahsi geçtiğini gördüm ama kadınların pişmanlıkla nasıl başa çıktıklarını bilmek istiyorum. Kaderlerini etkileyebilecek kararlarla nasıl başa çıkıyorlar?

Böyle anlar:

Trende, otobüste, kafede, markette birini görmek ama o an geldiğinde merhaba dememek.

Bir partide harika biriyle tanışmak ama numara alışverişi

yapmamak. Bir erkeği geri aramamak

Düşük IL'nin (ilgi düzeyi) yüksek IL'ye dönüştüğünü gördüm, ancak kadınlar genellikle ilgi düzeylerinde her zaman dalgalanır mı?

Burada verebileceğim her türlü gözlemsel cevabın, kadınların doğasında var olan solipsizmi hesaba katacak şekilde ayarlanması gerekecek - her şey onunla ilgili ve her şey varsayılan olarak onun değerlendirmelerini doğruluyor. Bu nedenle, kadınlar için pişmanlığın genellikle kaçırılan bir fırsatın kendilerine nasıl daha iyi fayda sağlayabileceği noktasından başladığını aklınızda bulundurmalısınız.

Bunun kökeni, kadınların sürekli olarak doğuştan gelen psikolojik güvenlik arayışına dayanmaktadır. Hipergami, zorunlu olarak, türün hayatta kalma bütünlüğünü en iyi şekilde korumak için solipsist kadınlara yol açmaktadır. Bu, kadınların zorunluluk gereği bu dürtüyü yüceltemeyecekleri anlamına gelmez, ancak tıpkı erkeklerin cinsel zorunluluklarını yüceltmeleri gerektiği gibi, kadınlar da hipergamiden kaynaklanan güvensizliği yumuşatma noktasında başlarlar.

Suçluluk ve Pişmanlık

Bir kadının çıkış noktası olarak hipergami kullanıldığında, bu durum kadınların pişmanlığı nasıl işlediğini etkilemektedir. Bu noktada suçluluk ve pişmanlığın aynı sarmaşıktan kopmadığını belirtmeliyim. Yaptığınız ya da yapmadığınız bir şey için suçluluk hissedebileceğiniz gibi pişmanlık da duyabilirsiniz, ancak bu ikisi eş anlamlı değildir. Bu karışıklığı en başından önlemek istiyorum, çünkü suçluluk duygusu süregelen bir olumsuzlukla ilişkiliyken, pişmanlık farklı motivasyonlardan kaynaklanır. Suçluluk duyduğunuz bir şey yaptıysanız, muhtemelen pişmanlık duyarsınız, ancak suçluluk duymadığınız bir şeyden de pişmanlık duyabilirsiniz.

Bu bölümü okumayı bitirdikten sonra 'Kaçırılan Bağlantılar'a göz atın

Craig's List bölümüne bakın. Hem erkeklerin hem de kadınların, gelişmesini umdukları bir şey için kaçırdıkları şansa ağıt yakarken kullandıkları ton, dil ve amaç farklılıklarını okuyun. Bu hüsnükuruntuda suçluluk duygusu yoktur, sadece harekete geçmemiş olmaktan duyulan pişmanlık vardır.

Kadınların Pişmanlığı

Kadınların pişmanlık deneyimi, kendi koşullarına göre karşılaşmanın derecesine veya yoğunluğuna bağlıdır. Kulağa psiko-saçmalık gibi geldiğini biliyorum ama açıklamama izin verin. Paradox'un tarif ettiği durumlarda bir kadın pişmanlık yaşıyorsa ve ne derecede yaşıyorsa, bunlar karşılaşmanın (algılanan) değerine karşı kendi öz değeriyle doğru orantılıdır.

Yine sığ biri gibi görünme riskini göze alarak, Brad Pitt'le şansını kaçırdığını düşünen şişman bir piliç, "ortalama" bir erkeğin telefon numarasını kaybeden HB 9'dan daha çok pişman olacaktır. Eminim bu yüzden çok tepki çekeceğim ama insanoğlunun bilinçaltı karşılaştırmalar yapması ve doğal bir ego koruması uygulaması gerçekten de otonom bir tepkidir. Gizli psikolojik işlevi deneyimlerden ders çıkarmamıza yardımcı olmak olsa da, genellikle pişmanlık acı vericidir, bu nedenle doğal tepkimiz ona karşı savunmaktır. Algılanan ödül değerinin yüksek olduğu durumlardan faydalanmadığımız için pişmanlık duyma eğilimindeyizdir. Elbette psikolojik tampon, kaçırılan fırsatın gerçek değer potansiyelini rasyonalize etmek ya da kaçırılan fırsatın olumsuz etkisini en aza indirmektir.

Tartışma konusu, özellikle kadınların bu ödülü nasıl değerlendirdiği.

Erkeklerle ilgili değerleme? Yine, sosyal onaylamalarla değiştirilmiş öz değerlerini bilinçaltında tanımaya ve daha sonra bunu karşılaşmanın değeriyle karşılaştırmaya indirgendiğini söyleyeceğim.

Yarı çekici kadınlar (HB 6-7) bile, yaşadıkları cinsel karşılaşmaların çoğunun sıklıklarına göre aracılık ettiği konusunda bilinçaltı bir anlayışa sahiptir - bu fırsat ne kadar nadirdi? Yani bir kız sürekli erkeklerin ilgisiyle karşılaşıyorsa (erkekler sürekli çıkma teklif ediyorsa, sosyal medyadan etkileniyorsa vs.
Bu, iş başındaki dişi Tabak Teorisidir. Eğer taliplerinin kalabalığından biri olursanız, normalde ödüllendirilmeye alışkın olduğundan daha yüksek bir değere sahip olduğunu algıladığı olağanüstü (bkz. Alfa) erkeğe kıyasla sizi takip etmediği için pişman olma olasılığı daha düşüktür.

EVCİL HAYVAN

Danışmanlık yaptığım erkeklerin (ve kadınların) çoğundan istediğim bir şart, *Gücün 48 Yasası'nı* okumalarıdır (Baştan Çıkarma Sanatı da ders müfredatında yer almaktadır). Giriş bölümünde yazar Robert Greene, çeşitli yasaları anlamanın ve kullanmanın etik sonuçlarını ele alıyor. Yasaların özetine bakarsanız, bu yasalardan bazılarının insanları doğal olarak ne kadar rahatsız edeceği hakkında bir fikir edinebilirsiniz. Bu yasaların birçoğu eğitimsiz insanları anlaşılır bir şekilde yanlış yönlendiriyor çünkü hayatımızın büyük bir bölümünde bize sosyal olarak kabul edilebilir davranışları taklit etmemiz ve kişisel çıkarların üzerinde bir işbirliği zihniyetini benimsememiz öğretildi.

Çoğu insan gücün kasıtlı kullanımının doğası gereği manipülatif, kendine hizmet eden ve bazen de kötü olduğunu düşünmeye şartlanmıştır. Bağlam içinde bu doğru olabilir ya da olmayabilir, ancak gücü anlama arzusunu bile bu şekilde şeytanlaştırarak, sadece gücün daha iyi eleştirel bir şekilde anlaşılmasını engellemekle kalmıyor, aynı zamanda eğitimsiz insanları gücün kendilerine karşı kullanılmasına karşı daha savunmasız hale getiriyoruz. 49. Kanun şudur: Asla başkalarını gücün ilkeleri konusunda eğitmeyin, ki bu da gücü kullanmanın bir biçimidir. Asla Dövüş Kulübü hakkında konuşmayın.

Bu konuyu gündeme getirmemin nedeni, tıpkı Güç Yasalarında olduğu gibi

Oyunun maddeleri veya cinsiyetler arası iletişimin temelleri - altta yatan tüm motivasyonlarla birlikte - Erkeklerin (ve kadınların) bazı köklü duygusal veya ego yatırımlarına meydan okuduğu noktaya kadar kabul etmekten veya kullanmaktan rahatsız olacakları. İlk olarak rahatsızlığın anlamanın bir parçası olduğunu belirtmeme izin verin; gerçeğin sizi harekete geçirmesi için sizi rahatsız etmesi gerekir.

Burada şunu da eklemeliyim ki, belirli bir taktiği uygulamakta rahat olmasanız veya kişiler arası bir duruma bir şekilde yaklaşmakta kendinizi güvende hissetmeseniz bile, bu yasaların, ilkelerin, tekniklerin, tutumların vb. neden işe yaradığının arkasındaki kavramları ve metodolojileri anlamanız yine de hayati önem taşır. Kendinizi Oyunun belirli bir yönüne dahil etmek istememek için kişisel nedenleriniz olabilir, ancak bunun kullanabileceğiniz bir şey olmadığına karar vermeden önce bu yönün arkasındaki mekaniği tam olarak kabul etmeniz zorunludur. Oyunun belirli bir Yasasını veya yönünü kullanmayı reddetmek sizi bunun sonuçlarına karşı bağışık hale getirmez veya başkaları bunu kendi çıkarları için ve potansiyel olarak kendi zararınıza kullandığında bu yönü geçersiz kılmaz.

Savaşın Yarısı

Blogumun ana odağı (münhasır olmasa da) cinsiyetler arası dinamikler, Oyun pratiği, Oyun teorisi, sosyal ve evrimsel psikolojinin arkasındaki mekaniğin eleştirel analizine ayrılmıştır. Bu çalışma alanının pratik uygulamalarına duyulan isteği anlayabiliyorum ve kendi işimde burada keşfettiklerimin çoğuyla kendi 'saha testlerimi' yapmış olsam da, burada keşfettiklerimin ötesinde uygulamalar geliştirmek için ne zamanım, ne fırsatım ne de kaynaklarım var.

burada teklif ediyorum. En azından okuyucularımın çoğunluğunun yapabildiği ölçüde değil - ve bu iyi haber.

"Bu harika bir şey Rollo, ama bunu bir sonraki kızla hayatımı daha iyi hale getirmek için nasıl kullanabilirim?"

Bu, okurlarımın ortak bir arzusu ve önerebileceğim en iyi şey, Bilmek Savaşın Yarısıdır. Oyun ya da cinsiyetler arası ilişkilerde tek beden herkese uymaz. Size nasıl harika bir evlilik yapacağınızı ya da nasıl kız tavlayacağınızı anlatan bir kitap pazarlayan herkes kendi bireysel deneyimleriyle sınırlıdır. Başka bir deyişle, onlar siz değildir.

İşte tam da bu nedenle toplumsal cinsiyet dinamizminin temelleri ve işlevleri üzerine sanattan daha fazla zaman harcıyor ve eleştirel düşünüyorum. "Manipülatif Makyavelist Oyun guruları" ile ilişkilendirildiğimde, bu sadece cehaletin ve burada odaklandığım şeyi anlama konusundaki derinliğin eksikliğinin vurgulanmasına hizmet ediyor. Oyun psikoloji, sosyoloji, ekonomi, biyomekanik, evrim ve politikadır. Oyun basit hile ve tekniklerden çok daha geniştir. Ve tam da bu uygulamaların (PUArtistry) gizli amacı ve işleyişlerinin ardındaki mekanikler, dişileştirilmiş çıkarları onları marjinalleştirmeyi ve aptallık olarak geçiştirmeyi ya da temellerinin açığa çıkabileceği korkusuyla meraklıları utandırmak için faydalı bir şekilde alay etmeyi tercih edenlerin ego yatırımlarını tehdit ediyor.

Kumdaki Kafa

Zehri tatlandırmak onu daha az ölümcül yapmaz.

20'li yaşlarımın ortalarında bir tiyatroda sahne teknisyeni olarak çalıştığımı hatırlıyorum.

kumarhane kabare gösterisi. Her gece düzenlediğim sihirbazlık gösterisinde bir Bengal kaplanı ve bir kara panter yer alıyordu. Her ikisi de eğitmenler tarafından profesyonelce idare ediliyordu, ancak en uysal hayvanlar gibi görünmelerine rağmen, yanlış koşullar altında beni ciddi şekilde mahvetme potansiyeline sahip olduklarını biliyordum.

Eğitmenler onları oyuncuların ve ekibin geri kalanından uzak tutuyordu, sadece ben ve bir başka teknisyen yaklaşabiliyorduk çünkü gösterinin belirli bir noktasında onları özel kafeslerde dışarı çıkaran bizdik. Bir eğitmen bana, "Onları evcil hayvan olarak düşündüğünüz an, size karşı vahşileşecekleri andır" dedi. Bu vahşi hayvanlarla oynuyorlardı ve aralarında özel bir bağ varmış gibi görünüyordu (neredeyse bir evcil hayvan gibi), ancak onları yemek yerken izlediğinizde neler yapabileceklerini biliyordunuz.

Bir gece panteri perdeye götürürken bundan değerli bir ders aldım. Panter, üzerine kadife bir örtü örtülmüş, tekerlekler üzerinde duran güçlendirilmiş akrilik bir akvaryumun içindeydi. İşaretimden birkaç dakika önce örtünün bir tarafa düştüğünü düşündüm ve eşitlemek için kaldırdım. İşte o zaman bu "evcil hayvan" ile yüz yüze geldim, sadece soluk sahne ışıkları ve aramızda yaklaşık 4 inçlik şeffaf akrilik vardı. O sarı-yeşil gözleriyle bana baktı ve çok alçak sesle, neredeyse sessiz bir hırıltı çıkardı ve bunun bir "evcil hayvan" olmadığını anlamamı sağlayacak kadar dişlerini gösterdi.

Yüzeyin hemen altında olduğunu bildiğiniz şeyi görmezden gelmek bir hatadır (ve bazen ölümcül bir hatadır). Özel bir bağınız olduğuna ve koşullar uygun olduğu sürece karşılıklı güven ve ortak yakınlığa dayalı bir ilişkiyi koruyacağınıza inanmak rahatlatıcıdır. Kusur şurada

Güven ve akrabalığın koşulsuz olduğuna inanmak; altta yatan vahşi motivasyonların önemsiz olacak kadar bastırılmış olması. Fiziksel olanın ötesine geçen özel bir bağınız olabilir, ancak bu ilişki hala o bireyi sürekli olarak test eden ve etkileyen fiziksel kurallar üzerine kuruludur.

Daha iyisini biliyorsunuz, ancak bu bağlantıya duyduğunuz arzu o kadar güçlü ki, doğal dürtüleri iyi hissettiren rasyonelleştirmelerle marjinalleştiriyorsunuz. Tanıdığım her boşanmış erkek "Onun bunu yapabileceğini hiç düşünmemiştim" cümlesinin bir varyasyonunu söylemiştir. Rahatlık içinde, özellikle de bu kadar uzun süre kurallara göre oynadıktan sonra topu nasıl düşürdüklerini merak ettiler. Bazıları Hipergamiyi biliyordu, diğerleri onu "evcil hayvanları" haline getirdi, sadece güzel panterleri vahşileşti.

Oyunumu Oyna

Güç yasalarını, Oyun yasalarını, kırmızı hap farkındalığını, Hipergami'yi vb. kabul etmek ve bunları anlayarak bir yaşam kurmak, kendini bunların istisnası olduğuna ikna etmekten çok daha sağlıklı bir yaklaşımdır.

Oyunu değiştirerek - daha iyi basket atmak için basketbol potalarını alçaltarak - güç arayanlar vardır, ancak 'oyun alanını düzleştirirken' sadece rekabetin doğasını kendi bireysel yeteneklerine daha uygun hale getirmeyi başarırlar, ne oyunu ne de kendilerini geliştirirler. Kuralların geçici olarak değiştirilmesi sadece o oyundaki yetersizliklerine hizmet eder.

Bir de oyunu olduğu gibi kabul edenler, anlayanlar ve ustalaşanlar (ya da en azından bunu yapmaya çalışanlar) var. Onlar

Zorluklara duyulan ihtiyacı ve oyunda ustalaşmanın bir sonraki seviyesine ulaştıklarında bunun onlara sağladığı faydaları anlamak - sadece teknik açıdan değil, bunun gerçekten ve doğrulanabilir bir şekilde sağladığı özgüven açısından da.

Her şeyin daha kolay olmasını değil, daha iyi olmayı dileyin.

Oyunda yaptığı hileyi, oyunun oynanması gereken yeni yolu olarak meşrulaştırmaya çalışan bir sapkınlıktır. Oku fırlatın, hedefi etrafına çizin ve her zaman hedefi tam on ikiden vurun.

Tomassi’nin Demirden Kanunları

DEMİR KURALI I

Tomasi'nin Demirden Kanunları #1

Çerçeve her şeydir.
İçinde bulunduğunuz çerçevenin bilinçaltı dengesinin her zaman farkında olun.
Çerçeveyi her zaman kontrol edin, ancak öyle olduğunuz izlenimini vermekten kaçının.

"Çerçeve" kavramı, "topluluk" haline gelen büyük eril uyanışın başlangıcında bir terime ihtiyaç duyan bir başka geçici fikirdir. Hafızam beni yanıltmıyorsa, gerçekten çok temel ve iyi kurulmuş bir psikolojik ilkeyi ilk ele alanın PUA Godfather *Mystery* olabileceğini düşünüyorum.

Psikolojik açıdan çerçeve, insanların hangi himayeler altında etkileneceğine dair genellikle bilinçaltı, karşılıklı olarak kabul edilen kişisel bir anlatıdır. Kişinin kişisel karar verme kapasitesi, refahı için yaptığı seçimler, duygusal yatırımları, dini inançları ve siyasi

(diğerlerinin yanı sıra) tüm inançlar, normal olarak kabul etmeye en yatkın olduğumuz psikolojik anlatı 'çerçevesi' tarafından etkilenir ve önyargılıdır.

Çerçeve kavramı günlük hayatımızın pek çok yönünü kapsar, bazılarının acı bir şekilde farkındayızdır, bazılarının ise değilizdir, ancak yine de çerçeveden pasif bir şekilde etkileniriz. Ancak cinsiyetler arası ilişkiler açısından bizi ilgilendiren, çerçevenin hem barda sarıldığımız kadınla hem de 20 yıldır birlikte yaşadığımız kadınla kurduğumuz ilişkinin ortamını, ambiyansını ve 'gerçekliğini' nasıl belirlediğidir.

Çok fazla ayrıntıya girmeden önce göz önünde bulundurulması gereken önemli bir gerçek, çerçevenin güç *olmadığını* anlamaktır. Çerçeveyi kontrol etme eylemi bazıları için bir güç egzersizi olabilir, ancak çerçeve kavramının bir kadınla ilgili olarak kimin 'gerçekliği' içinde hareket etmeyi seçtiğiniz olduğunu baştan açıklığa kavuşturmama izin verin. Her iki cinsiyetin de içselleştirilmiş çerçeve kavramı, bireysel kültürlenme, sosyalleşme, psikolojik koşullanma, yetiştirilme tarzı, eğitim vb. faktörlerden etkilenir, ancak bu konuda net olun, ya kendi çerçevenizde ya da onunkinde faaliyet gösteriyorsunuzdur. Ayrıca çerçeve dengesinin sıklıkla değiştiğini de anlayın. Çerçeve akışkandır ve onu değiştirmek için bir irade eksikliği veya fazlalığı uygulandığında kendi seviyesini bulacaktır. Bu irade eksikliğini ya da fazlasını etkileyen güçler önemsizdir - sadece operasyonel çerçevenin koşullarının bunlar nedeniyle değişeceğini bilin.

LTR Öncesi Çerçeve

Sık sık forum yazılarında veya blog yorumlarında bazı kayıplardan yakınıldığını görüyorum.

çerçeve - *"Çerçeveyi kaybettim, nasıl geri alabilirim?"*

Çoğu zaman erkekler, bir kadın başlangıçta onlara ilgi göstergeleri (IOI'ler) verdiği veya başlangıçta 'gerçekten onlardan hoşlandığı' için 'çerçeveye' sahip olduklarına inanırlar. Bu, çerçeve hakkında bir başka talihsiz yanılgıdır - ve bunun için kısmen PUA kültürünü suçluyorum - ancak çerçeve ilgi seviyesi (IL) değildir. Bir kadının sizden etkilenmesi, onun 'gerçekliğinize girmeye' hazır olduğu anlamına gelmez. Çerçevenize girmesi bu çekimin bir yan ürünü olabilir, ancak hiçbir şekilde bunu garanti etmez. Gerçekte, günümüzün sosyal ortamında, bir kadının bir erkeğin çerçevesine girmemek için dişiyle tırnağıyla direnmesini beklerdim. Bu nedenle kadınlar psikolojik olarak bilinçaltında bir bok testi yapma eğilimi geliştirmiştir; bir erkeğin çerçevesinin meşruiyetini doğrulamak için.

Oyun uyumsuzluklarının çoğu, erkeğin çerçevesini belirleyememesi ve kadının çerçevesini tercih etmesi etrafında gelişir. İronik olan, temel düzeyde, çerçeve dengesizliklerini içgüdüsel olarak anlamamızdır. Eğer yönlendirildiğinizi ya da seks için bekletildiğinizi hissediyorsanız, onun çerçevesi içinde hareket ediyorsunuz demektir. 'Arkadaş bölgesinde' misiniz yoksa bir LJBF reddini mi kabul ettiniz? Onun çerçevesindesiniz.

İdeal olarak, bir kadının sizin gerçekliğinize girmesini istersiniz. Onun size yönelik gerçek (müzakere edilmemiş) arzusu, sizin onun için bu anlatıyı gizlice kurmanıza bağlıdır. Ünlü erkekler, göze çarpan zenginlik ve statüye sahip erkekler ve ezici sosyal kanıtlara sahip erkekler çerçeve oluşturmakta çok az zorluk çekerler - çerçeveyi çok açık bir şekilde kurmaktan başka bir şey yapamazlar. Bir kadın zaten o dünyaya girmek ister. Tartışmasız bir şekilde kanıtlanmış bir meta olan ve ona hipergamiyi sadece gerçekleşmiş bir fantezi olarak değil, aynı zamanda

Ayrıca, bu kalibrede bir Erkeğin diğer kadınlara tercih edeceği kişi olmak da yüksek derecede kişisel bir onaydır.

Ne yazık ki, siz ve ben bu Erkek değiliz, o kadınsı bir idealizasyon. Bununla birlikte, hipergaminin çerçeve oluşturmada nasıl bir rol oynadığını anlamak önemlidir. Kadınların hipergam doğalarını kayıtsızca kabul eden Erkek, en başından itibaren çerçeve oluşturmakta çok daha kolay bir zaman geçirir. Siz ya da ben otomatik, açık çerçeve kontrolüne sahip o ünlü adam olmayabiliriz, ancak kişisel koşullarımıza ve ilişki kurmayı seçtiğimiz kadınların koşullarına bağlı olarak derece derece olabiliriz.

Erkeklerin eğilimli olduğu kadınları varsayılan olarak kaideleştirme, bir kadının çerçevesinin tek çerçeve olduğunu kabul etmenin doğrudan bir sonucudur. Gelecekte sağlıklı bir ilişki kurmak için çerçeve kontrolünü uygulayabileceklerini ve uygulamaları gerektiğini kavramak çoğu 'bağlanmış' erkek için biraz zordur. Toplumsal cinsiyet çerçevesine ilişkin sosyal anlayışlarının her yönüyle, yaşamlarının büyük bir bölümünde hep kadınsı çerçeveyi benimsedikleri düşünüldüğünde bu pek de şaşırtıcı değildir. İster popüler medya tarafından koşullandırılmış olsunlar, ister Beta babaları tarafından canlandırıldığını görsünler, batı kültüründeki çoğu erkek için dişil gerçeklik normalleştirilmiş çerçeve çalışmasıdır.

Sağlıklı bir erkek çerçevesi oluşturmak için ilk adım, kadınların varsayılan olarak çerçeveyi kontrol ettiği önyargısından kurtulmaktır. Etmiyorlar ve dürüst olmak gerekirse, etmek de istemiyorlar.

LTR Sonrası Çerçeve

Çoğu çağdaş evlilikte ve LTR düzenlemelerinde, kadınlar

fiili otorite olmak. Erkekler bekarken hiç düşünmeden yapabilecekleri en sıradan aktivitelere bile girişmek için eşlerinden "izin" istiyorlar. Evli arkadaşlarım bana anlayışlı bir eşle evli oldukları için ne kadar 'şanslı' olduklarını, eşlerinin ara sıra misafir odasındaki televizyonda hokey izlemesine "izin verdiğini" söylüyorlar.

Bunlar, evliliğe çerçeveyi sıkı sıkıya eşlerinin kontrolünde tutarak giren erkeklerin gereksiz örneklerinden sadece birkaçı. Onun gerçekliğinde yaşıyorlar, çünkü her şey normalleşebilir. Bu erkeklerin fark edemediği şey, çerçevenin de güç gibi boşluktan nefret ettiğidir. Bir kadının doğal olarak eril bir erkekten beklediği çerçeve güvenliğinin yokluğunda, bu güvenlik ihtiyacı onu bu güvenliği kendisi sağlamaya zorlar. Böylece batılılaşmış kültürde boynuzlu ve itaatkâr erkeklerin yaygınlığına sahip olurken, kadınlar faturaları öder, para kazanır, kararları verir, kocalarının eylemlerini onaylar ve cezalar ve ödüller verir. Kadın, eşleştiği erkeğin sağlayamadığı ya da sağlayamayacağı güvenceyi aramaktadır.

Herhangi bir resmi taahhüt tanınmadan önce bir erkeğin çerçevesini birlikte yaşamalarının temeli olarak belirlemesi, herhangi bir LTR'nin sağlığı için hayati önem taşır. Başta da belirttiğim gibi, çerçeve akışkan olacak ve koşullar dengeyi etkileyecektir, ancak ilişkinizin genel temasının sizin tarafınızdan yönlendirilmesi ve şekillendirilmesi gerekir.

Çok nüfuzlu, profesyonel, entelektüel kadınlar bile doğru erkeğin hayatında kendi çerçevesini oluşturmasını arzular. Bununla acı bir şekilde mücadele edebilirler, ancak nihayetinde elde edebileceği en iyi sağlıklı dengeyi sağlayacak olan şey budur. Orta yaş kadınlarında giderek artan bir alt akım var

Kız kurusu olarak bekar kalma yönündeki geçmiş kararlarını sorguluyor ve pişmanlık duyuyorlar. Ve tüm geç oyun rasyonalizasyonlarına rağmen, hala kabul etmeyi reddettikleri tek şey, bir erkeğin çerçevesinin, "şiddetli bağımsızlıklarının" izin vermeyeceği çerçevenin, tam olarak egolarının şimdi hayatlarının ilerleyen dönemlerinde umutsuzca istediği merhem olduğunu kabul etmektir.

Beyler, yaşadığınız herhangi bir tek eşli ilişkide çerçeve oluşturacaksınız. Siz onun gerçekliğine gireceksiniz ya da o sizin gerçekliğinize girecek.

DEMİR KURALI II

Tomasi'nin Demirden Kanunları # 2

Asla, ölüm tehlikesi altında, dürüst ya da dürüst olmayan bir şekilde yattığınız kadınların sayısını açıklamayın ya da onlarla yaşadığınız cinsel deneyimlerle ilgili herhangi bir ayrıntıyı şimdiki sevgilinize anlatmayın.

Kaç kızla birlikte oldun?!!

Rasyonel okuyucu Poker geçenlerde bunu bana iletti:

Bir kızla görüşüyorum ve birkaç kez birlikte olduk... Bugün yatakta bana "Kaç kızla birlikte oldum?" ve "Neden Facebook'ta arkadaşı olmuyorum?" diye sordular.

Kaç kız sorguluyor...

Bunu şu şekilde ele aldım - bunun doğru bir şekilde ele alındığını düşünüp düşünmediğinizi bilmek isterim... (ukala-komik bir tavır kullanarak)

Ben: "Ben bunu söylemem."

O: "20'den az mı çok mu?"

Ben: "Arabada bazı bilgi edinme özgürlüğü formlarım var.

bir tane doldurun ve cevabınızı 20 yıl içinde alın."

O: "Kaç erkekle birlikte olduğumu bilmek istemiyor musun?"

Ben: "Hayır."

Bir erkeğin yapabileceği en felaket AFC hamlesi, geçmiş cinsel deneyimlerini *açıkça* anlatmak ve/veya birlikte olduğu kadından önce kaç kadınla birlikte olduğuna dair (doğru olsun ya da olmasın) bir sayı vermektir.

Bu basit hareket, ister bilgiyi siz teklif edin ister o sizden zorla alsın, **her zaman kendini** beğenmişlik olarak algılanır ve genellikle güvensiz bir kadının duygusal şantajı olmasa da duygusal kızgınlığın çığ gibi büyümesine neden olur. Bu, öğrenmeniz için sadece bir kez yapmanız gereken bir çaylak hatasıdır.

Eğer bir kadın sizden doğrudan bu bilgiyi isteyerek sizi zor durumda bırakırsa, bunu her zaman KAPALI bir şekilde savuşturun. C&F bu durumda harikalar yaratır ve hala gizemli ve meydan okuyan havanızı korur.

O: "Peki kaç kızla birlikte oldun?" Sen: "Sen benim

ilkimsin aslında"

O: "Gerçekten mi, kaç kızla birlikte oldun?" Sen:"

Bu geceyi mi kastediyorsun?"

O: "Hadi ama, kaç kızla birlikte oldun?"

Sen: "Biliyor musun, 50'den sonra saymayı gerçekten bıraktım" (ya da çirkin bir şey).

Bir kadın size bu soruyu sorduğunda, zaten şüphelendiği bir şeyi teyit etmek istiyordur - Ona **asla** bu tatmini yaşatmayın.

Unutmayın, bir kadın *açık* iletişime başvurduğunda (gizli onun ana dilidir) genellikle *gizli* olmak için sabrı tükenmiştir ve bu güvensiz bir kadın için bir çaresizlik taktiğidir.

Bu senaryo olası bir felaketle dolu olsa da, aynı zamanda hayal gücünü teşvik etmek ve bazı rekabet kaygılarını harekete geçirmek için bir fırsattır.

O: "Kaç kızla birlikte oldun?"

Sen: "Bir fikrim var, hadi sevişelim ve sonra bana kaç kızla birlikte olduğumu düşündüğünü söyleyebilirsin, tamam mı?"

Birçok Oyun çaylağı, hayatlarında sadece 1 veya 2 kadınla birlikte oldukları için açık, dürüst, tam ifşanın ne zararı olduğunu düşünüyor? Çoğu Beta gibi onlar da "açık iletişim iyi bir ilişkinin sırrıdır" sözünü uzun zaman önce satın almışlardır, bu yüzden açık olma dürtüsü onların varsayılan tepkisidir.

Bu bilgiyi saklamanın ya da bu konuda muğlak olmanın, rekabet kaygısı tohumları ekmenin ve onun hayal gücünü körüklemenin faydasını görmeme eğilimindedirler. Onun sizin ilkiniz olduğunu *bildiğinde,* her türlü ilişkide çerçeveyi ona bırakmış olursunuz.

İkincisi, eğer o senin 9. kızınsa, o zaman 8'e kadar olan her kız, ilk kavganda sana karşı kullanacağı bir pul koleksiyonuna dönüşür. Onu götürdüğünüz her randevuda "6 numarayı da buraya mı götürdü?" diye merak eder. Sanki ondan önceki her kızla onu aldatmışsın gibi.

Şunu da eklemeliyim ki, bu soru BPD'li (borderline kişilik bozukluğu) bir kadının size soracağı ilk sorudur.

"sizin standartlarınıza" uymadığı için kendini suçlar ve sizi de kendisiyle birlikte duygusal cehennem çukuruna sürükler.

DEMİR KURALI III

Tomasi'nin Demirden Kanunları #3

Sizi seks için bekleten ya da davranışlarıyla sizi zorladığını ima eden her kadın

seks için bekleyin; seks ASLA beklemeye değmez.

Bir kadın sizi kasıtlı olarak seks için beklettiğinde, onun en yüksek önceliği siz değilsinizdir. Cinsellik iki taraf arasında kendiliğinden oluşan kimyasal bir reaksiyondur, bir pazarlık süreci değildir. Önce seks, sonra ilişkidir, tersi değil. Sizi becermek isteyen bir kadın, sizi becermek için bir yol bulacaktır. Ülkenin öbür ucuna uçacak, dikenli tellerin altından geçecek, ikinci kattaki yatak odanızın penceresinden içeri tırmanacak, sizi fena halde becerecek ve karınız işten eve erken gelirse dolabınızın içinde sabırla bekleyecektir - sevişmek isteyen kadınlar sevişmenin bir yolunu bulacaktır. Size rahat olması gerektiğini ve önce bir ilişki istediğini söyleyen kız, bahar tatilinde Cancun'daki köpük topu partisinde ateşli adamla tanıştıktan sadece yarım saat sonra onu beceren kızla *aynı* kızdır.

Eğer bir kız senden bu kadar hoşlanıyorsa, ne olursa olsun seninle seks yapmak isteyecektir.

ASD (orospu karşıtı savunma) ya da bir öğrenci partisinde arkadaşlarının odada bunu videoya çekmesi. Tüm kadınlar sürtük olabilir, sadece bunu ortaya çıkaracak doğru erkek olmanız gerekir ve bu siz onun evine gitmeden önce olur. Yatakta kucaklaşıp kaşıklaşarak ya da gecenin sonunda ara sıra yanağına bir öpücük kondurarak kendinizi savunmanız gerekiyorsa, en başa dönüp yeni bir başlangıç yapmanız gerekir.

Muhtemelen burada birkaç PUA tüyünü karıştıracağım, ancak hiçbir zaman bir kadınla LMR'yi (son dakika direnci) kırmanın bir savunucusu olmadım. Belki de rock yıldızı 20'li yaşlarımdaki deneyimlerimin bir sonucudur, ancak bir noktada benim tarafımdan organik olarak tahrik edilen bir kadınla seks yapmanın her zaman çok daha iyi bir deneyim olduğu sonucuna vardım. eylemden önce benimle seks yapma fikrini ona satmak zorunda kaldım.

Şimdi bunu ikili uç noktaya götürmeyin ve yaşayacağınız tek iyi seksin bacaklarını kapalı tutamayan bir fahişeyle ilk gece yatmak (FNL) olduğunu kastettiğimi varsaymayın. Demek istediğim şu ki, eğer hala bir kızı 3 ya da daha fazla randevudan sonra sizi becermesi gerektiğine ikna etmek için sihirli kelimelerin ne olduğunu bulmaya çalışıyorsanız, arzu müzakere duruşmaları danışmanısınız. Sizinle seks yapmak için gerçek arzusunun %100'ünden daha azını erteleyecek bir kadını bekleyerek zamanınızı boşa harcıyor ve daha iyi kadın adaylarıyla olan fırsatınızı sınırlıyorsunuz. Seks *asla beklemeye* değmeyecektir.

Bir fahişe daha iyi bir alternatif olurdu.

Gerçek arzu müzakere edilemez.

Bekleme oyununda belli bir noktayı geçtiğinizde, bir zamanlar organik, cinsel bir arzu olma şansına sahip olan şey hafifler

fiziksel bir eylemin pazarlığı. Sadece kendiniz için bir dava açmak zorunda olmanız (gizlice bile olsa), sizinle cinsel ilişkiye girme kapasitesini engelleyen başka faktörler olduğunun kanıtıdır.

Belirttiğim gibi, fiziksel bir yetersizlik dışında, bu neredeyse her zaman onun tarafındaki belirtilmemiş bir gündemden kaynaklanmaktadır. Eşzamanlı bir erkek arkadaştan kaynaklanıyor olabilir, doğal bir iç ihtiyat olabilir, süreciniz ona 'beta' telgrafı veriyor olabilir veya onun için daha tercih edilebilir başka bir erkeğin olup olmadığını görmek için beklerken sizi dolduruyor olabilir, ancak bunların hiçbiri, sizi becermek için gerçek bir arzusu varsa aşılamaz değildir.

Aldatılan birçok erkek arkadaş bunun doğru olduğunu bilir.

Her koşulda, sizinle seks yapmak onun için bir aciliyet değildir. Sizin değerinizi olması gerektiği kadar yüksek algılıyorsa, cinsel ilişkiye girmek için birkaç randevudan fazla tereddüt etmeyecektir - ve kesinlikle sizi beklettiğini söylemeyecektir. Hipergami, bir kadına üstün stok olarak gördüğü bir Erkekle fazla bekleme süresi tanımaz.

Sıklıkla karşılaştığım en sinir bozucu durumlardan biri, kadın için bazı koşullar veya kriterler karşılanana kadar seks için bekletildikleri *açıkça* söylenen erkeklerden geliyor. Standart engelleme (ya da duruma göre kaybettirme) genellikle kadının bir erkekle seks yapmadan önce "kendini rahat hissetmesi gerektiği" mantığıyla gelir. Daha da üzücü olanı, bir erkekle yatarken mevcut kız arkadaşı tarafından aynı şeyin söylenmesidir. Kendinizi bu durumlardan herhangi birinde bulursanız, aklınızda bulundurmanız gereken birkaç şey vardır.

Her şeyden önce seks, doğası gereği rahatsız edicidir. Seks ki

Karşılıklı, gerçek bir arzu ile motive edilen bir ilişki, testosteron, endişe ve aciliyet ile beslenen gergin bir ilişkidir. İki kişi ilk dans için bir araya geldiğinde (çiftleşmenin habercisi), bu nadiren samimi bir yavaş dans olur. Bu salsa, gıcırdama, pompalama, sıcaklık ve terdir. Rahatlatıcı ve tanıdık bir şey değildir. Kurutucudan yeni çıkmış sıcak bir bornoz değildir.

Yanlış anlamayın ama seks tehdit edicidir. Öyle olmalı ve onun kişisel alanında cinselleştirilmiş bir oyuncu olarak görülmelisiniz. Onun cinselleşmesini beklemeyi açıkça kabul etmek baştan çıkarıcı değildir. Onun için cinsel bir oyuncu olmadığınızı onaylar; bir Alfa seks için beklemez ve bunu bilir. Daha da kötüsü, onun SMV'sinin değerini sizin son derece aciliyetinizden daha az değersizleştirir.

İkinci olarak, kadınların neden açık iletişime (erkeklerin diline) başvurduğunu her zaman hatırlayın - böylece mesajının yanlış anlaşılma ihtimali kalmaz veya daha az olur. Eğer bir kadın açıkça "X,Y ve Z gerçekleşene kadar seninle seks yapmayacağım" diyorsa, size ne anlatmak istiyordur? Onun için sizi gerçek, kontrol edilemez bir tutkuyla becermekten daha önemli bir ön koşul olduğunu.

Kuralları çiğnemeye razı olacak kadar sizinle ilgilenmesini istersiniz. İdeal durum, onun gerçek tutkusunun sizin için o kadar kontrol edilemez olmasıdır ki, sizinle birlikte olmak için dininden vazgeçebilir ve inançlarını rüzgara atabilir. Bu biraz dramatik görünebilir, ama fikri anladınız.

Şu anda iyi haber şu ki, açık davranıyor, bu da gizli davranmak için rezervlerini tükettiği anlamına geliyor ve kendinizi kandıracak kadar çaresiz olmadığınızı varsayarsak, onu SONLANDIRIP yolunuza devam edebilirsiniz.

Uyum ≠ Konfor

Pek çok "bekleyen" tüm bunları zorlu bir yol olarak görür. İşin peşini bırakmamak ve bir şeylerin "gelişip gelişmeyeceğini" görmek isterler ve 'bekleyen kızlarını' SONRAKİ'leştirmek, yakınlık olduğunu düşündükleri şeyi inşa etmek için harcadıkları onca zamandan sonra bebeği banyo suyuyla birlikte dışarı atmak gibi görünür. Genellikle bunun nedeni, erkeğin daha fazla meyve verecek başka tabakları (yeterince) döndürmemesidir. Ancak şunu aklınızdan çıkarmayın; seks için *beklemek yakınlık kurmak* değildir.

Uyum konusunda çok fazla kafa karışıklığı var, bunların çoğu iyi niyetli PUA'ların uyumu rahatlıkla karıştırmasından kaynaklanıyor. Oldukça ezoterik bir terimdir, ancak uyum bir bağlantıdır; daha önce hiç tanışmamış veya birbirleri hakkında yalnızca sınırlı bilgiye sahip olan iki aktör arasındaki zımni bir güvendir. Bir hayvanla yakınlık kurabilirsiniz - bu bir bağlantıdır, içgüdüseldir.

Rahatlık aşinalık ve öngörülebilirlikten gelir; hepsi de kesinlikle baştan çıkarıcı olmayan etkilerdir. Rahatlığın kişiler arası ilişkilerde kendine has faydaları olsa da, gerçek ve tutkulu bir cinsel arzunun temeli değildir. Bir evliliğe veya LTR'ye dahil olan insanlar için (ben dahil), partnerinizle rahat olduğunuzda seksin daha iyi olduğuna kendimizi ikna etmek uzun vadeli çıkarlarımıza hizmet eder, ancak gerçek farklı bir melodi söyler.

İşte size kolay bir örnek: Hem erkekler hem de kadınlar tarafından bildirildiği üzere, bu durumlardan hangisi en yoğun ve unutulmaz cinsel deneyimleri tetikler? Bir çift 'taze tutmak' ve yeniden bağlanmak için romantik bir "randevu gecesi" planladığında ve düzenlediğinde mi? Yoksa 'makyaj seksi' mi?

Korkunç bir ayrılıktan ya da kıl payı atlatılan bir ayrılıktan sonra, uzun süredir uykuda olan rekabet kaygısının yeniden çok gerçek bir olasılık haline geldiği bir durumda? Eğer ayrılık dediyseniz, haklısınız! Senaryolardan biri rahat, diğeri ise rahatsız edici. Biri öngörülebilir kesinlik unsuruna sahiptir, diğeri kaotik ve belirsizdir, ancak her iki durumda da kesinlikle işleyen karşılıklı bağlayıcı bir ilişki vardır.

Üç Vuruş

Sert ve hızlı Oyun kuralları koymanın doğasında var olan sorun, bir erkeğin o anda odaklandığı kız için her zaman bir uyarı veya özel koşullar olacağıdır. Olmasa bile, erkekler "bu kızda özel bir şeyler var" diye düşünmeye meyillidir. Tabak Teorisinin Oyunun ayrılmaz bir parçası olmasının bir nedeni de, Erkekleri, kazara ilgi duydukları her kadının benzersiz küçük bir kar tanesi olduğuna dair önceki Beta izlenimlerinden vazgeçmeye teşvik etmesidir. Ortalama bir ahmağın, temel düzeyde ilkel IOI'ler (ilgi göstergeleri) gösteren bir kadını düşünmesi ve kendi kabul ettiği kıtlık zihniyeti sayesinde onun kendisi için önceden belirlenmiş olduğunu düşünmemesi zordur. Çölde açlıktan ölmek üzereyken, Saltine krakerleri cennetten gelen mana gibi görünür.

Risk ve Ödül

Oyunda, pratiklik açısından belirli bir kadına aşırı yatırım yapma riskleri ile meşhur bebeği banyo suyuyla birlikte dışarı atıp potansiyel olarak ödüllendirici bir fırsatı kaybetmemek arasında tanınması gereken ince bir denge vardır. Kadınlar, olduğu gibi

kendi Oyunlarına özel olarak, doğal olarak bir erkeğin bir kadının hem uzun vadeli perspektifler hem de potansiyel cinsel tatmin açısından potansiyel değerine ilişkin geçerli değerlendirmesine şüpheyle yaklaşacaktır. Bu şüphe varsayımı kadınlar için yerleşik bir sosyal kuraldır; "keşke daha sabırlı olsaydın, keşke biraz daha yatırım yapsaydın, çocukların için harika bir anne ve hayatının en iyi amıyla ödüllendirilirdin - şimdi bunu mahvetme!"

Kısacası, bir erkeğin cinsel seçeneklere sahip olması kadınların cinsel strateji açısından çıkarına değildir. Kadınların cinsel stratejisi çok şizofreniktir - ideal olarak kadınlar diğer kadınların becermek istediği bir Erkek isterler, ancak diğer kadınlara karşı cinsel pazar değerini değerlendirmek için erkeğin rekabet edebileceği uygulanabilir seçeneklere sahip olması veya en azından bu konuda dolaylı sosyal kanıt göstermesi gerekir. Dolayısıyla, kadının *erkeğin* seçeneklerini sınırlaması ve aynı zamanda erkeğin bu seçeneklere *sahip olduğunu* belirlemesi gerekir.
Şimdi buna, kısa vadeli cinsel tedarik ve uzun vadeli güvenlik tedariki için aralarından en iyisini belirlemek amacıyla kendi SMV'sinden şüphe duyarak askıya alınmış makul bir potansiyel talip havuzunu sürdürmenin hipergam gerekliliğini ekleyin.

Pragmatizm

Kadınların cinsel stratejisini anlamanın ışığında, Erkeklerin pragmatizmin zihinsel bir şemasını benimsemeleri önemlidir - SMP'de hipergaminin tahmininde gerçekten başka bir metasınız. Çoğu erkeğin (özellikle genç erkeklerin) bu şekilde düşünmek için kendilerini zihinsel olarak eğitmekte yaşadığı zorluğun farkındayım, bu yüzden romantik, sanatsal ruhlarınızı soğuk hesaplamalar lehine öldürmenizi önermediğimi belirtmeme izin verin. Aslında bu yönünüzü sağlam

tutmanız hayati önem taşıyor

Gelecekteki herhangi bir ilişkinin hayatta kalması ve daha dengeli bir insan deneyimi için. Tabak Teorisi ve gerçekten de etkili Oyun insanlıktan çıkarıcı görünebilir, ancak Oyun inkarcılarının kavrayamadığı şey, zaten insanlıktan çıkarılmış bir ortamda çalıştıklarıdır - erkekleri Oyunun insanlık dışı olduğuna inandıran şey kadınsı zorunluluğun sosyal şartlandırmasıdır, çünkü kadınsı zorunluluk kendisini insanlıkla eşanlamlı hale getirmiştir.

Hipergami büyük, şairane bir ruha sahip olmanızı umursamaz. Hipergami en içten dini ibadetlerinizi umursamaz. Hipergami, çocuklarınız için harika bir baba olup olmadığınızı umursamaz. Hipergami kendi seviyesini arar, çekebileceği ve sürdürebileceği en iyi metayı ister. Hipergami her şeyden önce pratiktir ve bu nedenle erkekler, Gerçek Romantikler, kendi cinsel stratejilerini uygulamak için pragmatist olmalıdır.

Üçüncü Demir Kuralı ilk ortaya attığımda bana çok fazla laf atıldı. Başından beri tahmin edilebilir kadınsı şüphe doktrini bana yanıt olarak fırlatıldı.

Bunu bekliyordum, ancak soruyu daha kesin bir şekilde yanıtlamak gerekirse, pragmatik olun.

Şöyle söyleyeyim, sadece ortalama bir Oyunla, 3 randevuda arzu seviyesinin sizi becermek isteyecek kadar yüksek olup olmadığını belirleyebilmelisiniz.

3 randevuda, arzusunun gerçek olup olmadığını veya başka bir şey tarafından hafifletilip hafifletilmediğini anlayacaksınız - rotasyondaki başka bir erkek, cinsel takıntılar, filibustering, adet döngüsünün aşağı aşamasında, vb.

3 buluşmada seks yapmış olacaksınız ya da "Beklemek istiyorum / Rahat

olmam lazım" konuşmasını yapacaksınız.

İlk buluşmada ya da aynı gece yatarken seks yaparsanız, büyük olasılıkla sadece fiziksel kriterlere dayanarak sizi becermek için gerçekten ateşli ve isteklidir.

Eğer 2. veya 3. buluşmada seks yaparsanız, sizi becermek istiyordur ve muhtemelen bir ilişki istiyordur, ancak size 'kolay' olmadığına dair bir izlenim vermek istemiştir.

Dördüncü buluşmadan sonra seni becerirse, ilk alternatifi gibi yapacaksın.

Eğer 5-6 randevudan sonra seks yapmıyorsanız, muhtemelen 6 haftadan fazladır bu işi yapıyorsunuzdur ve The Medium is the Message. İLERİ.

Sorumluluk Reddi

Bu kural, Rasyonel Erkek'te yayınladığım en tartışmalı şey olduğunu kanıtladı. Sadece Alfa'nın doğası üzerine yazdığım makaleler daha fazla tartışma yarattı. Motive edici, hipergam nedenlerden dolayı, bir kadının arzusunun göstergesi olarak gerçek cinsel ilgiyi savunmam kadınlarla asla iyi oturmuyor. Dahası, birçok kırmızı hap erkeği bile bir kadının hemen cinsel ilgi göstermesinin bir sürtük işareti olduğunu savunmuştur.

Benim bu argümanlara karşı çıkışım genellikle kadınların gözlemlenebilir, organik davranışlarına dayanmaktadır. Bir kadının kiminle seks yaptığına dikkat etmek isteyebileceğini düşünmek yüceltici olsa da, kadınların biyolojisi ve hipergam doğası bu iddiayı teste tabi tutmaktadır. Benzer şekilde, tek eşliliğe önem veren bir erkeğin de "kolay yatan" bir kadının karakteri hakkında sağduyulu olması akıllıca görünmektedir - ve aynı şekilde bu doğal fırsat ortaya çıktığında kendini yalancı çıkaracaktır.

Bu, bu kuralla tutarlı bir paradoks olacaktır, ancak bu onu daha az savunulabilir yapmaz. İnançları onları iffetli olmaya zorlayan daha dindar erkekler için bile, bu kural onlara gerçek arzu için bir ölçüt sağlar. Tabak Teorisi'nde de belirttiğim gibi, listenizdeki her kızla yatmak zorunda değilsiniz, ama o kadınlar sizinle yatmak *istemeli.* Eğer pozisyonunuz buysa, ideal olarak, kural 3 hafifletilmiş değil, müzakere edilmiş değil, gerçek arzuyu filtreleyecek şekilde değiştirilmelidir.

DEMİR KURAL IV

Tomasi'nin Demirden Kanunları #4

Hiçbir koşulda evli olmadığınız bir kadınla birlikte yaşamayın.

veya 6 ay içinde evlenmeyi planlamıyorlarsa.

Bu durumda tamamen güçsüzsünüz. Asla bir kız arkadaşınızla ev satın almayın, asla bir kız arkadaşınızla kira kontratı imzalamayın. Asla onun evine taşınmayı kabul etmeyin ve kesinlikle bir kadını kendi yerleşik yaşam düzeninize taşımayın.

"Birlikte yaşama" dinamiğine kesinlikle karşıyım, bu çok fazla erkeğin içine düşmesine izin verdiği bir tuzak. Buna karşı duyduğum hararet ahlaki bir meseleye dayanmıyor, yine basit bir pragmatizm. Eğer bir kadınla birlikte yaşıyorsanız, evli de olabilirsiniz çünkü bunu yaptığınızda evliliğin tüm sorumlulukları ve yükümlülükleri devreye girmiş olur. Sadece anonimlik özgürlüğünüzü kaybetmekle kalmaz, ilişkiniz nasıl bozulursa bozulsun, yasal olarak yaşam düzenlemelerinizin devamından sorumlu olmayı taahhüt edersiniz.

Ayrıca şu noktayı da vurgulamalıyım ki, taahhütte bulunduğunuzda (ve bu bir

finansal bağlılık) bir kız arkadaşınızla birlikte yaşamaya başladığınızda, onun cinsel uygunluğunda ve arzusunda belirgin bir azalma olduğunu fark edeceksiniz. Bir kadının arzusunu nasıl yeniden ateşleyebileceğime dair bana iletilen en yaygın şikayet, erkeğin LTR ile bir yaşam düzenine geçmesinin bir sonucu olarak ortaya çıkıyor. Bekar seks hayatınızı bu kadar harika kılan tüm o rekabet kaygısı ve bunun sonucunda ortaya çıkan cinsel gerilim kadının omuzlarından kalkmıştır ve **tek** cinsel yakınlık kaynağınızın o olduğunu bilerek rahatça gevşeyebilir. Onunla kira sözleşmesine adınızı koymak (sadece adınız olsa bile) onun için bir sigorta poliçesi imzalamaya benzer:

"Aşağıda imzası bulunan ben, bir yıl boyunca bu kız dışında hiçbir kadınla yatmayacağıma söz veriyorum."

"Benimle ciddi olmasaydı, kira kontratını imzalamazdı" diye düşünür. Şimdi sizinle maraton seksi yapmayı düpedüz bir zorunluluk haline getiren tüm o itici güç ve enerji rahatlamıştır. Çerçeveyi o kontrol ediyor ve en az bir yıllığına olduğunu yazılı olarak aldı.

Sadece yapmayın. İlişkiler daha fazla tabak döndürdüğünüzde ya da en azından birbirinize kol mesafesinde durduğunuzda en iyi şekilde sürer.

Bir zamanlar karşı-kültürün en moda şeyi, evlilik sözleşmesi olmaksızın bir kız arkadaşla birlikte yaşamaktı. Cinsel devrim sonrası 70'lerde feminizm, ineklerin verdiği tüm "bedava süt" için erkekleri mali olarak sorumlu tutma sorunuyla karşılaşana kadar bu fikri teşvik etmekten çok mutluydu. Bununla birlikte, buna rağmen, "birlikte yaşama" konusunda hala devam eden bir tür sonradan etki hissi var.

bugün bile erkekler için iyi bir fikir gibi.

Kız arkadaşlarıyla birlikte yaşamak isteyen erkekler için duyduğum tüm makul bahaneler arasında en yaygın olanı, bunu maddi nedenlerle yaptıklarıdır. Adamın (ya da kadının) bir ev arkadaşına ihtiyacı vardı ve neden sevişmekten hoşlandıkları bir ev arkadaşı olmasındı ki?

Hikaye bu, ancak altında yarı bilinçli bir anlayış yatıyor: hizmetlerin bir parçası olarak sürekli bir kedi akışına sahip olmak, randevulara gitmek ya da onu almak için bir yere gitmek gibi formalitelerle kesintiye uğramadan çok daha uygun olacaktır.

Görünüşte bunun çok mantıklı olmadığını söyleyemem. Sorununa en tümdengelimli çözümü bulmayı bir erkeğe bırakın. Ancak, kadınlarla ilgili çoğu şeyde olduğu gibi, en tümdengelimli çözüm gibi görünen şey genellikle zekice gizlenmiş bir tuzaktır.

Tıpkı evlilikte olduğu gibi birlikte yaşamak da bir kadına makul bir rahatlık hissi verir. Tek başına yaşarken ve en azından ne yapacağı belli olmayan bir erkekle çıkarken katlanmak zorunda kaldığı rekabet kaygısından en azından marjinal bir sığınak haline gelir. Birlikte yaşamanın gerektirdiği yarı-evlilikte durum böyle değil. Ve tam da bu öngörülebilirlik hissi, onun aşinalık içinde rahatlamasına ve daha sonra kendi yakınlığının koşullarını dikte etmesine izin veriyor. Başka bir deyişle, cinselliğini rasyonelleştirmek için mükemmel bir konumda; bir yaşam düzenlemesi karşılığında arzusunun şartlarını müzakere etmek için.

Aynı mantıkla, AFC'lerin çoğu birlikte yaşamayı ideal bir düzenleme olarak görmektedir. Çok azı gerçek seçeneklere sahiptir, hele hele bunları uygulamak için denemeye istekli olmak bir yana, birlikte yaşamayı başka bir şey olarak görmektedir

SMP'den çıkmanın, potansiyel reddedilmeyi sınırlamanın ve tutarlı bir kedi arzını kilitlemenin harika bir yolu.

Dönen tabaklar, seçenekleri olan erkekler, hırslı erkekler, birlikte yaşamayı nadiren hayatlarında sınırlayıcı bir engelden başka bir şey olarak görürler. Kadınlar belli bir bilinç düzeyinde bu dinamiği anlarlar; seçenekleri olan erkekler (tercih ettikleri Alfalar) birlikte yaşamayı düşünmezler. Dolayısıyla, bir erkek birlikte yaşamayı kabul ettiğinde ya da önerdiğinde, bu onu iki şeyle etkiler - ya kadının tamamen kazandığı bir Alfa'dır ve onunla münhasır kalmaya hazırdır ya da 'kesin şey' olduğuna inandığı şeyle yaşamaya razı olmaktan daha iyi bir önerisi olmayan bir Beta'dır.

Bir kadın için sarsıcı olan şey, yaşam anlaşmasına kendini adamaya hazır, yakalanması zor bir Alfa bulduğunu düşünerek başlayabilir, ancak daha sonra onun sadece kira sözleşmesini imzaladıktan sonra eski, rahat, AFC benliğine geri dönen akıllı bir Beta olduğunu fark edebilir.

Şimdi tüm bunları söyledikten sonra, hangisi daha mantıklı? Bağımsız yaşamak ve yatılı bir kız arkadaşla engelsiz yaşama seçeneklerinin tadını çıkarmak mı, yoksa onu eve taşımak ve uyanık olduğunuz her an onunla uğraşmak zorunda kalmak mı? Bir kadının yanına taşınmak bağlılık anlamına gelir ve ne zaman bir şeye bağlansanız en değerli iki kaynağınızı, seçeneklerinizi ve manevra kabiliyetinizi kaybedersiniz.

DEMİR KURAL V

Tomasi'nin Demirden Kanunları #5 Doğumun kontrolünün bir kadının elinde olmasına asla izin vermeyin.

Buna doğum kontrolü deniyor çünkü birisi doğumu 'kontrol' ediyor.

Halihazırda kadınlar için 41 farklı doğum kontrol yöntemi mevcutken, erkekler için sadece 2 yöntem bulunmaktadır - vazektomi veya prezervatif - kadının 'seçimine' karşı tek savunma hattınız, bir erkeği hayatının gidişatını değiştirmeye karar veren kişiyle bir ömür boyu (sadece 18 yıl değil) etkileşimde bulunmaktan ayıran tek şey ince bir lateks tabakasıdır.

Her zaman korunun. Kız arkadaşlarının doğum kontrol hapı kullandığına ya da her neyse ona güvendikleri ve "çocuk istemediği" argümanıyla bana vuran çok fazla erkek oldu, ancak dokuz ay sonra 'kazadan' sonra hazırlıksız bir baba olmak için. Yaşadıkları tek kaza, doğumun kontrolünün kendilerinde olmamasıydı. Aslında, erkeklerin bir LTR içindeyken *ekstra* dikkatli olmaları gerektiğini iddia ediyorum çünkü onunla çok rahat olma kolaylığı mevcut.

Kazara hamilelik artık neredeyse bir sektör haline geldi. Eğitimsiz (hatta eğitimli) ve maddi imkanları olmayan bir kadın için

'planlanmamış' hamilelik, özellikle de tüm yasalar ve toplumsal beklentiler kadının lehine olduğunda, oldukça iyi bir ihtimal olabilir.

Bunlar *profesyonel anneler*. Reno'da danışmanlık yaptığım dönemde, 2 babadan 3 çocuğu olan bir kadınla evlenen ve 4. çocuğuna hamile kalan bir adam tanıyordum. Kadın profesyonel bir anneydi.

Sifonu çek.

2002 yılında NBA, profesyonel basketbol oyuncularına yönelik olarak, deplasman maçları sırasında kadınlarla cinsel ilişkiye girerken prezervatif kullanmaları ve meniden kurtulmak için prezervatifi "tuvalete atmaları" yönünde oldukça tartışmalı ve kamuoyunda yankı uyandıran bir uyarı yayınlamıştır. Bu uyarı, o yıl oyuncuların prezervatifleri çöpten alarak yattıkları ve oyuncuların spermleriyle 'kendi kendilerini hamile bıraktıkları' kadınlarla ilgili çok sayıda babalık davasının sonucuydu. NBA'de o yıl lig çapında bir uyarı yapılmasını gerektirecek kadar çok bu tür olay yaşandı. Tüm bu oyuncular artık bu çocukların ve eski partnerlerinin refahından %100 sorumludur çünkü erkekleri hileli hamileliklerden koruyan hiçbir yasa yoktur.

Koruma ne dereceye kadar dolaylı olarak ima edilmektedir? Bir erkek hamilelikten kaçınmak için elinden gelen her şeyi yaparsa (perhiz veya vazektomi hariç) ve niyetini kanıtlayabilirse ve kadın yine de hamile kalırsa, hile yoluyla bile olsa, erkek yine de bu hamilelikten sorumludur.

Kadınlar %100, erkekler ise %0 korunmaktadır. Hatta o kadar ileri gidebilirim ki, bekar bir anne ile evlenen bir erkeğin daha sonra ondan boşandığı ve hala bir çocuk için gelecekte nafaka ödemesinin beklendiği vakaları size aktarabilirim

babalık yapmamıştır - çocuk adam tarafından resmi olarak evlat edinilmese bile.

Pek çok erkek bunu ahlaki bir mesele haline getirmek istemektedir ancak bu doğru ya da yanlış meselesi değil, bugün içinde bulunduğumuz ortamın *gerçekleriyle* ilgilenmektir. İşin aslı şu ki, erkekler önceden takdir yetkisini kullanmadığı ve doğum 'kontrolünün' sorumluluğunu üstlenmediği, bundan yalnızca kadının sorumlu olmasına izin vermediği sürece, %100 güçsüzdür. Bu, kendi prezervatifinizi getirin ve kendiniz yıkayın anlamına gelir ve evet (özellikle) bir LTR veya evlilikte bile. Bu, kadın "hap kullanıyorum ve seni 'hissetmek' istiyorum, çıkar şu şeyi" dediğinde bile sağlam durmak anlamına gelir.

Anneler Anne olmak isterler, aksi takdirde Anne olmamaya karar verirler. Bekar anneler, hayatınızın geri kalanında ihtimaller üzerine bahse giremeyeceğiniz kadar yaygın bir durumdur.

Cinsel devrimin kürtajın yasallaşmasından çok hormonal doğum kontrol yöntemlerinin geliştirilmesiyle ilgisi vardır. Prezervatifler İkinci Dünya Savaşı öncesinden beri kullanılmaktaydı, ancak Bebek Patlaması döneminde bile istenmeyen gebelikler ya da bekar annelik, doğum kontrol hapının ortaya çıkışından sonra olduğundan çok daha azdı. Doğum kontrol hapı, doğum kontrolünü kadınların ellerine bıraktı; daha önce prezervatif takmak ve bunu doğru bir şekilde yapmak erkeklerin sorumluluğundaydı, eğer her ikisi de evde kendilerinin küçük versiyonlarının dolaşmasını istemiyorsa.

Profesyonellerin Seçimi

Östrojen bazlı doğum kontrolünün geliştirilmesinden sonraki on yıllarda kürtaj oranları hızla artmış, böylece yasal ve klinik

70'li yıllarda kürtaj düzenlemelerinin yanı sıra babalık yasalarında da reformlar yapılmıştır. Bundan önce de kürtajlar (hem tıbbi hem de arka sokaklarda) yapılmaktaydı, ancak kürtaj yaptıran kadınlar tarafından denetlenen uygun bir doğum kontrol yönteminin ortaya çıkmasından önce ve sonra kürtaj istatistiklerindeki artışa bakarsanız, aklınız başınızdan gidecektir.

Günümüzde kadınlara sunulan çok çeşitli doğum kontrol yöntemlerine ve 30 yılı aşkın süredir devam eden güvenli tıbbi kürtajlara rağmen, tek anneli ailelerde ve kürtaj oranlarında hala bir artış görüyoruz. Tüm bu modernleşme ve kadınların cinsel devrimden bu yana kültürel olarak gerçekleştirdikleri 'sıçramalar' ışığında bu istatistiklerin daha düşük olacağı düşünülebilir, ancak ne yazık ki hayır.

Aslında bekar anne doğum oranı 80'lerin sonundaki düşüşten bu yana (nüfusa göre ayarlanmış olarak) yükselmiştir ve kürtaj, 'ertesi gün hapı' ve RU286 gibi yeni yöntemlerin kolayca bulunabildiği zamanlarda bile her zamanki kadar popülerdir. Ve bunun sonucunda ortaya çıkan toplumsal sorunlar, çocuk sahibi olmayı tercih eden kadınlar yerine doğrudan 'beleşçi babalara' yükleniyor.

Bu bilimsel bir sorun değil, kültürel bir sorun. Anneler Anne olmak ister. Erkekler, en mutlu evliliklerde bile ancak bir kadın buna karar verdiğinde Baba olurlar. Sanırım (umarım) hormonal doğum kontrol yönteminin bir erkek formu test edilip kullanıma sunulduğunda ikinci bir cinsel devrim göreceğiz, ancak dindarından feministine kadar tüm ilgili tarafların bu yöntemin kamuya açıklanmasıyla mücadele edeceğine ve doğum kontrolünü sadece erkeklerin kontrolüne vermek amacıyla şeytanlaştırılması için her türlü örtülü açıklamayı yapacağına emin olabilirsiniz. Erkeklerin "doğum kontrolünü unutacaklarından

ya da kadınların yaptığı sayıda 'kaza' geçirirler.

Doğumu Kontrol Etmek

O anın sıcaklığıyla prezervatif takmak (reaktif), sabah bir hap yutmaktan (proaktif) çok daha farklı bir tas k. Hangisinin daha zor olduğu tartışılabilir; sabah hap almayı hatırlamak mı yoksa uygun zamanda prezervatif takmak mı? İkinci durumda, cinsel ilişkiden önce prezervatif takılması gerektiğinin farkında olan en az iki kişi vardır; bir kadın prezervatif takmadan bir erkekle rızasıyla cinsel ilişkiye girerse kendi hamileliğinde eşit derecede suç ortağı mıdır?
Her ikisi de varsayılan riskleri biliyor, ancak hapını almayı unutan bir kadın, prezervatif takmayan bir erkek kadar 'aptal' ya da ihmalkar olarak görülmüyor.

Doğum kontrol hapını kullanmak ona bağlıdır ve bir erkek nadiren partnerinin hapını sadakatle kullandığından günlük olarak emin olabilir. Aslında bunu sormak bile küstahlık ve sıradan bir karşılaşma ise kabalık sınırında olacaktır. Bir erkek ve bir kadın prezervatif takma önlemini almadığında, her ikisi de bunun farkındadır. Kadın kazara ya da kasıtlı olarak hapını almadığında, bu hamilelikten tek sorumlu olan taraftır, ancak her iki durumda da bu gerçekleşirse erkeğin hayatının gidişatına karar verir.

Bariz cevap, doğumun kontrolünü erkeklere vermektir - prezervatif takmak. Ancak erkeklerin doğum kontrolünün doğası reaktiftir ve erkeğin cebinde prezervatif olsa bile, kadının sadece "merak etme, ben hap kullanıyorum" demesiyle engellenebilir; kontrol değişir, ancak hesap verebilirlik asla değişmez.

Konuyu uzattığım için beni bağışlayın ama kazara anne olan yoktur. Doğurganlık istatistiklerini ve bir kadının 'kazara' hamile kalması için düzenli olarak birkaç hapı kaçırmasının önemli miktarda ihmal gerektirdiğini düşünün. Prezervatifsiz cinsel ilişkiye giren bir çiftin bile, düzenli olarak birkaç hapı atlamış olsa bile bir kadının hamile kalmayacağından nispeten emin olabileceği de iddia edilebilir. Tekrar belirtmek isterim ki hamile kalmak çaba gerektirir. Hiçbir doğum kontrolü olmadan ve eşimin yumurtlama döngülerini cinsel ilişkimiz için zamanlayarak bile kızımıza hamile kalmamız 4 ay sürdü.

Bugünlerde çok yaygın olan kazara hamilelik bahanesine işte bu yüzden gülüyorum. Eğer bir kadın hamile kalmak isterse, bunu cezasız bir şekilde yapabilir ve kazalar hakkında istediği bahaneyi uydurabilir, ancak erkek prezervatif takmadığı ve eylemlerinin sorumluluğunu üstlendiği için bir 'aptaldır', kadının doğum kontrolünü kontrol ettiğine inandırılmış olsa bile.

Yine de kadının tercihi nedeniyle hem maddi hem de sosyal olarak cezalandırılan kişi odur.

DEMİR KURAL VI

Tomasi'nin Demirden Kanunları #6 Kadınlar, bir erkeğin bir kadın tarafından sevilmeyi beklediği şekilde bir erkeği sevme konusunda temelde yetersizdir.

Erkekler aşkın uğruna önemli olduğuna inanırlar. Kadınlar fırsatçı bir şekilde sever.

Bu alıntı Xpat Rantings blogundan alınmıştır. Buradaki söylem kısa, ancak anlayışlı:

"Gerçekten, gerçekten, gerçekten kızların umutsuz romantikler olduğu efsanesinin bir an önce çöpe atılmasını umuyorum. Herkesin, erkeklerin "gerçekçi gibi davranan romantikler", kadınların ise bunun tam tersi olduğunu anlaması gerekiyor."

Bunu özellikle düşündürücü buldum - Erkekler gerçekçi olmaya zorlanan romantiklerdir, kadınlar ise zorunluluklarını (hipergami) gerçekleştirmek için romantizmi kullanan gerçekçilerdir. Bu, yutulması gereken bir yığın acımasız gerçekliktir ve Tomassi'nin altıncı Demir Kuralı ile güzel bir şekilde örtüşmektedir:

Tomasi’nin Demirden Kanunları #6

Kadınlar bir erkeği, bir erkeğin sevilmeyi beklediği şekilde sevmekten tamamen acizdir.

Basitliği içinde bu, Erkeklerin durumu hakkında çok şey anlatmaktadır. Erkeklerin ya yüzleşmek ve kabullenmek zorunda oldukları ya da hayal kırıklığını kabullenemediklerinde hayatlarının geri kalanında inkâr içinde çıldıracakları yaygın bir nihilizmi doğru bir şekilde ifade etmektedir.

Kadınlar erkekleri, bir erkeğin idealize ettiği şekilde, onun yapabileceğini düşündüğü şekilde sevmekten acizdir.

Kadınların, erkeklerin zorunluluklarını kolaylaştırmak için yapmaları beklenen fedakarlıkları takdir edememeleri gibi, kadınlar da bir erkeğin kendisini nasıl sevmesini istediğini gerçekleştiremezler. Bu kadınların doğal hali değildir ve erkek ideal aşkını açıklamaya kalkıştığı an, idealleştirmesinin kadının yükümlülüğü haline geldiği noktadır.

Kız arkadaşlarımız, eşlerimiz, kızlarımız ve hatta annelerimiz bile bu idealize edilmiş sevgiden yoksundur. Rahatlamak, güvenmek ve savunmasız, açık sözlü, rasyonel ve açık olmak ne kadar güzel olsa da, büyük uçurum hala kadınların Erkekleri Erkeklerin istediği gibi sevme kapasitesinden yoksun olmasıdır.

Fişe takılı beta için 'uyanışın' bu yönüyle yüzleşmek çok zordur. Bir erkeğin, bir kadının sevgisini ve yakınlığını hak edecek şekilde yaşamasının ödülü olacağını umduğu şeye yönelik sürekli ve genellikle travmatik itirazlar karşısında bile, o Disneyvari ideale tutunmaya devam edecektir.

Bu aşk arketipinin en eski dişil koşullanmalarımızdan kalma bir eser olduğunu anlamak çok önemlidir. Bunun mümkün olmadığını kabul etmek ve bu çerçevede yaşamak çok daha sağlıklıdır. Eğer oradaysa, oradadır, değilse, oh iyi. Kendi tanımladığı şekilde sevgiden yoksun değil, sizin tanımladığınız şekilde sevgiden yoksun. Bağlantı kurma ve duygusal yatırım yapma kapasitesinden yoksun değil, sizin ideal olarak size uyacağını düşündüğünüz bağlantı kapasitesinden yoksun.

Uzun süreli bir çiftin ilişkisini tanımlayan aşk, bu imkansızlığın anlaşılması ve erkekler için ne olması gerektiğinin yeniden hayal edilmesinin sonucudur. Erkekler, hayali bir ilahi hak ya da fiziksel hüner nedeniyle değil, temel bir psikolojik düzeyde, bir kadının sevgisinin, kadının hipergamisine rağmen bu sevgiyi sürdürme kapasitemize bağlı olduğunu fark etmemiz gerektiği için daha baskın cinsiyet olmuştur ve olmalıdır. Derece sırasına göre, hipergami bir kadının kimi sevip kimi sevmeyeceğini belirleyecektir, bu da kendi fırsatlarına ve onu çekme kapasitesine bağlıdır.

Aşık Erkekler

Bir keresinde bir kadın bana bir yorum başlığında bu zararsız soruyu sormuştu:

"Erkekler bir kadının kendilerini sevmediğini gerçekten anlayamazlar mı?"

Bekleneceği üzere, erkeklerin buna ve devamındaki yorumlara verdiği tepkiler, kadının saflığına yönelik hafif bir kızgınlıktan, "bilmek istemesi" konusundaki samimiyetine yönelik inançsızlığa kadar uzanıyordu. Bununla birlikte, kadının erkeklerin aslında bir kadının ne yapmadığını bilip bilmediğine dair ilk merakı

Bence onları sevmek, çoğu erkeğin (hatta manosfer erkeklerinin) fark ettiğinden daha fazla ağırlık taşıyor. Bu yüzden yorumlarımı ve tartışmayı burada aktaracağım.

Erkekler bir kadının onları sevmediğini gerçekten

anlayamazlar mı? Hayır, anlayamazlar.

Neden mi? Çünkü erkekler mutlu olabileceklerine, cinsel açıdan tatmin olabileceklerine, bir kadın tarafından olduğu gibi takdir *edilebileceklerine*, sevilebileceklerine ve saygı görebileceklerine inanmak isterler. Gerçek romantikler kadınlar değil erkeklerdir, ancak erkeklerin romantik olanların kadınlar olduğuna inanması hipergaminin büyük tasarımıdır.

Hipergami, doğası gereği, kadınlar için sevgiyi fırsatçı terimlerle tanımlar ve erkekleri kendileri için sevginin ne olduğu konusunda tek nesnel hakem olarak bırakır. Yani evet, erkekler bir kadının onları sevmediğini anlayamazlar, çünkü kadınların onları düşündükleri şekilde sevebileceklerine inanmak isterler.

Bir adam cevap veriyor:

Pekala, 6 numaralı kuralınızın yanlış olduğunu ummaya devam ediyorum, ama öyle olduğu kanıtlanmadı. Yani erkeklerin gözden kaçırdığı büyük yalan, kadınların bunu sağlayabileceği değil de, bu enerjiyi hemcinslerimize harcamadığımız mı? Kadınların evlerimizde yaratacağı sınamalara duygusal olarak hazırlıklı olmak için birlikte savunmasız olabileceğimiz erkekler bulmadığımız. Bu yüzden mi pek çok kadın evliliklerinin veya flörtlerinin başlarında kocalarını veya erkek arkadaşlarını erkek arkadaşlarından soyutlama eğilimindedir?

Bu kadının gerçekten kafasının karışmış olduğunu varsayarsak (ki ben de yarı

olduğunu düşünmek) tam da bu kafa karışıklığının kaynağıdır. Kadınların solipsizmi, erkeklerin bir kadının sevgiyi algıladığından farklı bir sevgi kavramına sahip olabileceğini bile fark etmelerini engeller. Dolayısıyla, "erkekler bir kadının kendilerini sevmediğini gerçekten anlayamaz mı?" sorusunu soruyor.

Bunun ille de 'büyük bir yalan' olduğunu düşünmüyorum, sadece her iki cinsiyetin de aşk kavramında karşılıklılık eksikliği var. Eğer bu bir 'yalan' ise, o da erkeklerin kendilerine söylemeyi tercih ettikleri bir yalandır.

Uçurumun Kapatılması

Tartışmanın ilerleyen bölümlerinde Jacquie (blogroll'uma giren iki kadın yazardan biri) her iki cinsiyetin aşk kavramları arasındaki karşılıklılık eksikliği arasında köprü kurmanın ilginç bir yönünü gündeme getirdi:

Bir kadının yapabileceğinin ötesindeyse, bu nedenle bir kadın kendisindeki bu yetersizliği fark etse bile, bunu telafi etmenin bir yolu yok mudur? Ya bir kadın gerçekten bunun ötesine geçmeyi denemek isterse? Bunu umutsuz bir mesele olarak görüp hiçbir şey yapmayacak mı? Yoksa en azından bu idealize edilmiş aşka biraz daha yaklaşabileceği umuduyla sürekli çabalaması gereken bir şey midir? Bu onun için kavrayamayacağı kadar büyük bir şey mi?

İlk adama da söylediğim gibi, bu daha çok her iki cinsiyetin de sevgi kavramının karşılıklı olmamasıyla ilgili. Bir erkeğin, bir kadının kendisini sevmediğini anlayıp anlayamayacağına ilişkin asıl soru, kadının farkında olduğundan çok daha derinlere iniyor. Bence erkeklerin mavi hap Beta günlerinde yaşadıkları pek çok şey - hayal kırıklığı, öfke, inkar, yoksunluk, kendisine hiçbir kadının gerçekleştiremediği bir fantezi satıldığı hissi - tüm bunların temelinde

herhangi bir kadının, herhangi bir erkeğin onu sevmediğine dair temel bir inanç yatıyor.

Dışarıdaki kadın, onun nasıl sevilmeye ihtiyacı olduğunu biliyor ve tek yapması gereken onu bulmak ve bulduğunda ondan bekleyeceğini söylediği şeyi somutlaştırmak.

Böylece onu sevdiğini söyleyen ve gösteren bir kadın bulur, ancak bu kadın onun bunca zaman kafasında kurduğu şekilde değildir. Kadının aşkı hipergamik niteliklere, performansa dayanmaktadır ve adamın inandırıldığı ya da kendini inandırdığı aşkın aralarında olması gerekenden çok daha koşulludur. Kadının aşkı ikiyüzlü, belirsiz ve görünüşe göre, uzun zamandır ona öğretilen, bir kadının onu bulduğunda onu nasıl seveceği ile karşılaştırıldığında çok kolay kayboluyor.

Bu yüzden tek eşli çabalarını kadının onu kendi konseptine göre seveceği bir 'ilişki kurmak' için harcıyor, ama bu asla gerçekleşmiyor.

Bu, bir yandan onun sevgisini sürdürmek ve onun aşk anlayışına uymak, diğer yandan da ara sıra onu kendi aşk anlayışına çekmek için çaba sarf etmekten oluşan sonsuz bir kuyruk kovalamacasıdır. Sevgisini sürdürmek için onu sürekli yatıştırmak, nasıl sevilmek istediğinin muhtaçlığı ile çatışır, felaket için hipergamik bir reçetedir, bu yüzden ona olan sevgisi düştüğünde, kelimenin tam anlamıyla artık onu sevmediğini bilmez. O zaman verdiği mantıklı tepki, ilk kez bir araya geldiklerinde ona duyduğu eski sevgi koşullarını devam ettirmektir, ancak bunların hiçbiri artık işe yaramaz çünkü bunlar gerçek arzuya değil zorunluluğa dayanmaktadır. Aşk, arzu gibi, pazarlık konusu yapılamaz.

Bu uzun zamanımı aldı ve sonunda aşk hakkında ne düşündüğümle yüzleştiğimde kendi fişimi çekmemin çok zor bir parçasıydı

ve bunun nasıl aktarıldığı cinsiyetler arasında evrensel değildir. Bu gerçeğin yüzüme tokat gibi çarpması çok acı vericiydi ama sanırım artık daha sağlıklı bir anlayışa sahibim. Öğrenmek zorunda kaldığım en çelişkili gerçeklerden biriydi ama eşim, kızım, annemle olan ilişkilerime bakış açımı ve geçmişteki kız arkadaşlarımı anlayışımı temelden değiştirdi.

Bir kadının yapabileceğinin ötesindeyse, bu nedenle bir kadın kendisindeki bu yetersizliği fark etse bile, bunu telafi etmenin bir yolu yok mudur? Ya bir kadın gerçekten bunun ötesine geçmeyi denemek isterse? Bunu umutsuz bir mesele olarak görüp hiçbir şey yapmaz mı?

Bunun ille de imkansız olduğunu düşünmüyorum, ancak bir kadının, erkeklerin ve kadınların ideal aşk kavramlarının farklı olduğunun yeterince farkında olması gerekir ki bu da imkansızdır. En büyük engel kadınların bunu fark etmesinden ziyade erkeklerin bunu kendilerinin fark etmesidir. Yani, varsayımsal olarak, evet yapabilirsiniz, ancak sorun o zaman bu arzunun gerçekliğinden biri haline gelir. Aşk, tıpkı arzu gibi, ancak zorlanmadığı ve mecbur bırakılmadığı zaman meşrudur. Erkekler aşk uğruna aşka inanır, kadınlar ise fırsatçı bir şekilde sever. Her iki cinsiyet de koşulsuz sevgiyi benimsiyor değildir, her iki cinsiyetin de sevgi koşulları farklıdır.

DEMİR KURAL VII

Tomasi'nin Demirden Kanunları #7

Başarısız bir ilişkiyi yeniden kurmaya çalışmaktansa, yeni, taze, müstakbel kadınlarla ilişkiler geliştirmek için harcanan zaman ve çaba her zaman daha iyidir.

Rollo, yardım et! Büyük bir hata yaptım ve onu geri istiyorum! Onu nasıl geri alabilirim?

Son 7 yıldır SoSuave'de en sık karşılaştığım sorulardan biri "onu nasıl geri kazanabilirim?" sorusunun bir çeşidi olmuştur. Bunun yaygın olmasının bir nedeni var; hayatın bir aşamasında her erkek reddedilmenin pişmanlıktan daha kötü olduğuna inanır. Tanrı biliyor ya, ben de kendi geçmişimde bir ya da iki eski sevgilimi kurtarmaya çalıştım. İster onun sadakatsizliği, ister sizin sadakatsizliğiniz ya da bir LTR başlattıktan sonra Beta zihniyetine geri dönmeniz nedeniyle olsun, bu her zaman başvurmanız gereken bir Demir Kuraldır.

Çöpler kaldırıma sürüklendikten sonra asla çöpleri karıştırmayın. Dağınık olursunuz, komşularınız bunu yaptığınızı görür ve kazmaya değer olduğunu düşündüğünüz şey asla düşündüğünüz kadar değerli olmaz

öyleydi.

Eski halinize geri dönebilseniz bile, eski sevgilinizle kuracağınız herhangi bir ilişki, ayrılığa yol açan tüm sorunlarla renklenecektir.

Başka bir deyişle, bu sorunların nihai sonucunun ne olduğunu biliyorsunuz. Gelecekteki herhangi bir ilişkide her zaman odadaki 800 kiloluk goril olacaktır. Arzu Dinamiği'nde ayrıntılı olarak açıkladığım gibi, sağlıklı ilişkiler müzakere edilmiş şartlar ve yükümlülükler listesi üzerine değil, gerçek karşılıklı arzu üzerine kurulur ve bu, tanımı gereği, herhangi bir ayrılık sonrası ilişkinin tam olarak gerektirdiği şeydir.

Siz veya o bir daha asla bir şey yapmayacağınıza söz verebilirsiniz, "güveni yeniden inşa edeceğinize" söz verebilirsiniz, başka biri olacağınıza söz verebilirsiniz, ancak ayrılığa yol açan sorunların onu tekrar çözme potansiyeline sahip olmadığını kabul etmeye söz veremezsiniz. Şüphe orada duruyor. Otuz yıldır evli olabilirsiniz, ama her zaman ikinizin ayrıldığı ya da onun başka bir adamla yattığı bir zaman olacaktır ve yıllar boyunca onunla birlikte inşa ettiğinizi düşündüğünüz her şey, onun arzusuna dair bu şüphe tarafından her zaman tehlikeye atılacaktır.

Sizinle olan yakınlığını yeniden canlandırması için ona yalvarmak zorunda kalacak kadar seçeneksiz olduğunuz izleniminden asla kurtulamayacaksınız. Onu geri kazanmak için harcayacağınız olağanüstü çabayı, hiçbir geçmişiniz olmayan yeni bir kadın adayına harcamanız çok daha iyi olacaktır.

DEMİR KURAL VIII

Tomasi'nin Demirden Kanunları #8

Her zaman bir kadının sizi neden becermeyeceğini anlamasına izin verin, bunu asla onun için yapmayın.

"Rollo, ben yeni oyun bilincine sahip, kırmızı haplı bir adamım ve dönüşümümden bu yana kızlarla giderek daha başarılı bir şekilde tanışıyorum, ancak gerçekten ateşli kızların benim ligimin çok dışında olduğu hissine yardımcı olamıyorum. Herhangi bir öneriniz var mı?"

Dişil zorunluluğu toplumsal zorunluluk olarak sürdürmenin ayrılmaz bir parçası, kadınları birincil cinsel seçiciler olarak tutmayı içerir. Daha önceki pek çok yorum ve yazıda detaylandırdığım gibi, bu, bir kadının cinsel stratejisinin, kapasitesinin (çekiciliğinin) bu stratejiyi tatmin etmek için mevcut en iyi erkekler arasından seçim yapmasına izin verdiği kadar optimize edilmiş bir durumda olmasını gerektirdiği anlamına gelir.

Bu gerçekten hipergaminin tanımıdır ve bireysel düzeyde, sadece en çok bağlanan erkeklerin bunu bir dereceye kadar bilinçli olarak fark etmediğine inanıyorum. Bununla birlikte, birçok erkeğin gözünden kaçtığını düşündüğüm şey, hipergaminin sosyal ölçekteki karmaşık doğasıdır.

Hipergaminin toplumumuz için varsayılan cinsel strateji olarak baskın konumunu sürdürebilmesi için, dişil zorunluluğun kendisine hizmet eden karmaşık sosyal sözleşmeleri sürdürmesi, yenilerini teşvik etmesi ve normalleştirmesi gerekir. Bu sözleşmelerin kapsamı, yaşamın erken dönemlerinde bireyselleştirilmiş psikolojik koşullanmadan büyük ölçekli toplum mühendisliğine (örneğin Feminizm, Din, Hükümet, vb.) kadar uzanmaktadır.

Kişiselden toplumsala uzanan spektrumda işleyen bu sosyal geleneklerden biri de 'ligler' fikridir. Sosyal Eşleştirme Teorisinin detaylandırdığı temel fikir şudur: "Her şey eşit olduğunda, bir birey kendisiyle aynı ya da benzer fiziksel çekiciliğe sahip başka bir bireye ilgi duyma eğiliminde olacak ve onunla eşleşme olasılığı daha yüksek olacaktır." Bir boşlukta, bu 'liglerin' arkasındaki fikrin tohumudur. 'Ligler' zihniyetinin sosyal geleneği, 'her şeyin eşit olmadığı' ve kadınsı zorunluluğu desteklemek için kullanılırken, sosyal eşleştirme teorisi ilkesini de rahatlıkla desteklemektedir.

'Liglerin' gizli işlevi, erkekleri kadınların mahrem onayı için kendilerini filtrelemeye teşvik etmektir.

Sosyal koşullar ilerledikçe ve daha karmaşık hale geldikçe, erkeklerin sağlayıcılık ve güvenlik gibi kişisel nitelikleri taklit etme becerileri de artmaktadır. Başka bir deyişle, daha az zeki erkekler kadınların mevcut cinsel filtrelerini atlatabilecek ve böylece cinsel stratejilerini engelleyebilecek kadar zeki hale gelirler. Giderek artan bu karmaşıklıklar, en uygun erkekleri sahtekarlardan ayırmayı zorlaştırdı ve birincil cinsel seçici olan kadınlar, sapla samanı ayırmak için çeşitli sosyal yapılara ihtiyaç duydu. Sonraki her nesille birlikte

Tüm bu dedektiflik işini kendi başlarına yapmaları beklenemezdi, bu yüzden dişil zorunluluk erkeklerin yardımına başvurdu ve erkeklerin dişil olarak tanımlanmış bir toplumda var olabilmeleri için uymaları gereken, kendi kendini sürdüren, kendi kendine içselleştirilmiş toplumsal doktrinler yarattı.

Lig kavramı bu doktrinlerden sadece bir tanesidir. Bir kadının yakınlığına layık olduğunuza dair kendinizden şüphe duymanız, 'onun liginin dışında olduğunuza' dair ön koşullu bir fikirden kaynaklanmaktadır. "Yapamayacağını düşünüyorsan, haklısın" şeklindeki iyimser fikir doğrudur ve sınırsız coşku bazı engellerin üstesinden gelebilir, ancak hastalığın kaynağını ele almak için kendinize neden yapamayacağınızı düşünmenizin öğretildiğini sormanız daha önemlidir.

Yaklaşım kaygısının büyük bir kısmı kendinize dair izlenimlerinizden kaynaklanır: Bir HB 9'un dikkatini çekecek kadar düzgün, seksi, varlıklı, komik, özgüvenli, ilginç, kararlı, iyi giyimli miyim? Peki ya HB 6? En büyük tehlikemiz çok yüksek hedefler koyup başarısız olmamız değil, çok düşük hedefler koyup başarılı olmamızdır.

Cinsel pazar yerinin değerlendirme standartlarının meşruiyetini tartışmıyorum - bu sert, genellikle acımasız bir gerçeklik - gerçekten yapmaya çalıştığım şey, neden sadece HB 7'ye layık olduğunuza inandığınız konusunda gözlerinizi açmak. Oyun, zenginlik, kişilik, yetenek vb. gibi dış görünüş de çok önemlidir, ancak kendi değerlendirmeniz doğru mu, yoksa kadınsı zorunluluğun sizi inandıracağı lig zihniyetinin izniyle SMP'de kendi kendini değerlendirmenin gönüllü bir katılımcısı mısınız?

Birliğin Ekonomisi

Yukarıda da belirttiğim gibi, erkeklerde tabakalı bir *lig* zihniyetini körüklemenin amacı, kadınların seçmesi için daha küçük erkekleri daha büyük erkeklerden özerk bir şekilde filtrelemeye hizmet eder, ancak aynı zamanda dişil olanın bir meta olarak değerini artırma işlevi de görür.

Her büyük ekonomik varlık gibi, dişil zorunluluk da pazardaki değerini şişirme becerisiyle yaşar ve ölür. Esasen dişil zorunluluk bir pazarlamacıdır.

Bu ve geçen yüzyılın üzücü ironilerinden biri, kadınsı zorunluluğun, kadınların SMP değerini, bireysel kadının SMV'sinin zararına olacak şekilde kolektif bir öneme dayandırmaya çalışmasıdır. Erkekler için bu durum tam tersidir; bir erkeğin cinsel değeri öncelikle bireyselleştirilirken, kolektif bir cinsiyet olarak erkekler SMP'de değersizleştirilir.

Bununla kastettiğim şey, kolektif bir varlık olarak kadın cinselliğinin daha değerli bir ödülden daha az bir şey olarak algılanmayı göze alamayacağıdır. Tüm vajinalar altın standart olarak kabul edilirse, erkeklerin cinsel varsayılan değeri her zaman daha düşük olacaktır. Bu tanıma göre erkekler, genel olarak, kadınların liginin dışındadır.

Daha fazla düşünmek için, çoğu çeşitli derecelerde Beta olan ortalama erkeklerin, ortalama bir kadının cinsel ilgisinin 'mucizevi armağanı' ile kutsandığını varsayalım. Güç dinamiği zaten kadınsı bir çerçeveye boyun eğmek üzere önceden kurulmuştur, bu nedenle erkeklerin nesnel olarak ortalama bir kadınla bile ONEitis'e eğilimli olması şaşırtıcı değildir.

Lig şemasının amacı budur - erkekleri nesnel koşullar altında kadınlara bağlanmaya nesnel olmayan bir şekilde yatkın hale getirmek

aynı seçiciliğin tadını çıkaramazdı. Sağlıklı bir ilişkinin var olabilmesi için erkeğin kadın tarafından kendi SMV'sinin 1-2 puan üzerinde kabul edilmesi gerektiği öne sürülmüştür. Bu, kadınsı zorunluluğun kadın cinselliğinin varsayılan olarak daha değerli olduğu vurgusu göz önüne alındığında oldukça yüksek bir emirdir. Bu, sosyal medyanın yükselişi nedeniyle çağdaş kadınların aşırı şişirilmiş öz değerlendirmelerinden başka bir şey değildir.

Ligde Oyun Oynamak

Tüm bunlar, lig kavramında bir gerçeklik payı olmadığı anlamına gelmiyor; sadece erkeklerin inanmaya yönlendirildiği "gerçek" bu değil. Çünkü dişil zorunluluk erkeklerin liglere katılmasını istediği kadar, kadınları bir bütün olarak değerlendirerek aynı lig hiyerarşisinden muaf tutmayı da amaçlamaktadır.

Erkeklerin kendi derecelendirme sistemleri olduğunu söylemeye gerek yok - en popüler olanı her yerde bulunan fiziksel HB (ateşli bebek) 1-10 ölçeği. Erkeklerin dişil gerçeklikteki kadınlar için oluşturacakları herhangi bir derecelendirme sisteminin mutlaka alay edilmesi, utandırılması ve şeytanlaştırılması gerekeceğinin kaçınılmaz bir sonuç olduğunu eklemeliyim, ancak bunu zaten biliyordunuz.

Mantıksız özgüven, lig kavramını aşmak ve unutmak için iyi bir başlangıçtır; asıl amaç bu koşullanmayı unutmaktır. Oyunun farkında olan insan, yeterli kurnazlıkla lig kavramını kendi yararına kullanabilir.

Bir kadına lig zihniyetini dikkate almadan, hatta Zen benzeri bir kayıtsızlıkla yaklaştığınızda (Alfa Buda Corey Worthington gibi), sizin için bir erkekten daha fazlası olduğu mesajını verirsiniz.

kadınsı gerçeklik kontrol edebilir. Alfa'yı çekici kılan da tam olarak dişil zorunluluğun etkisini göz ardı etmesidir; koşullanmasının ona daha önce öğretmiş olması gereken kuralların farkında değildir ya da bunlara kayıtsızdır.

Açıkça "sizin liginizin dışında" bir kadına oyun oynamaya çalışırken, algılanan değeriniz hakkında bir şüphe tohumu ekerek (ve hayal gücünü teşvik ederek) kadınsı senaryoyu tersine çevirirsiniz. Şüphe çok güçlü bir araçtır, aslında lig kavramı erkeklerin kendinden şüphe duyması üzerine kurulmuştur.

Kadınların liglere ilişkin sosyal geleneklerini göz ardı ederek bu aracı kendi avantajınıza çevirin.

DEMİR KURAL IX

Tomasi'nin Demirden Kanunları #9 Yakınlaşmayı düşündüğünüz bir kadına karşı asla *ciddi bir şekilde* kendinizi küçümsemeyin.

Oyun eksikliği için özür dilemek oyun değildir.

Çoğu erkeğin göz ardı etme eğiliminde olduğunu düşündüğüm bir kötülük, potansiyel bir kadının sempatisini kazanmaya çalışarak ilgisini çekmenin bir yolu olarak başvuracakları kendini küçümseme tutumudur.

Örnek olay (izin alınarak basılmıştır):

Konu:

Tam bir dangalak olduğum için özür dilerim

Body:

Aslında bu gece seni arayıp konuşmak istiyordum ama bugün yeni evime taşındım ve zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Her neyse, son konuştuğumuzda tam bir aptaldım. Düşündüm ki

Bana söylediğin şey, ve son zamanlarda gerçekten eziktim. İlk birkaç "randevumuzu" düşünüyorum ve ne kadar sıkıcı bir reddedici olduğumu fark ediyorum. O randevularda seni kendim gibi değil de olgun (kötü kelime seçimi ama ne yaptığımı bilmiyorum) biri olarak etkilemek için çok uğraşmıştım. Her neyse, şimdi bu direği kıçımdan çıkarmam ve hayatımda tekrar eğlenmeye başlamam gerektiğini fark ettim. Bu yüzden son iki hafta sonudur sarhoş bir sersemlik içindeyim.

Umarım tekrar takılmaya başlayabiliriz, çünkü arkadaşlığınızdan hoşlanıyorum. Ama söz veriyorum, eğer yaparsak, içeceğim, rahatlayacağım ve böyle bir duvar çiçeği olmayacağım. Ayrıca bir daha geyce mesaj atmayacağıma söz veriyorum. İnsanların bana bunu yapmasından nefret ediyorum, bu yüzden bunu yaptığımda ne kadar geri zekalı göründüğümü hayal edebiliyorum.

-Allen

Bu, üç buluşma boyunca bu adamı başından savdıktan sonra danışmanlık yaptığım genç bir kadının bana ilettiği gerçek bir e-postaydı ve kadınlarla defalarca üzerinden geçtiğim birçok e-posta ve mesajlaşmadan biriydi. Bu, erkeklerin "kusurlu bir erkek" olduğu için kendisine "acıyacağı" ve ona ikinci (veya üçüncü veya dördüncü) bir şans veya herhangi bir şans vereceği beklentisiyle bir kadından "Sorun değil, anlıyorum" sempati yanıtını kışkırtmak için kendini yıpratma taktiklerine nasıl başvuracaklarının ders kitabı niteliğinde bir örneğidir.

Bu, erkeklerin zayıflıklarını tanımaya ve kabul etmeye sosyal olarak koşullandırılmalarının doğrudan bir tezahürüdür ve bunları itiraf ettiklerinde güçlü yönler ve dolayısıyla cazibe merkezleri haline geleceklerdir (çünkü yanlışlıkla bunu yapmanın onları "diğer erkekler gibi yapmayacağına" inanırlar ve

bu nedenle benzersiz). "Gördünüz mü? Ben gerçekten hassas, iç gözlemci ve kendi karakter kusurlarıyla yüzleşmeye istekli bir adamım, lütfen beni sevin."

Tomasi'nin Demirden Kanunları #9

Hiçbir koşulda kendinizi küçümsemeyin.

Bu, kendi kendinize başlattığınız bir Ölüm Öpücüğüdür ve Ödül Zihniyetinin antitezidir. Kendinizi bir kez kabul ettiğinizde ve kendinizi "tam bir pislik" olarak sunduğunuzda, bir kadına karşı güven duymanın geri dönüşü yoktur.

Asla bir kadının sempatisini kazanmaya çalışmayın. Onun sempatisi kendi iradesiyle oluşur, asla yalvarıldığında değil - kadınlar sempati yükümlülüğünden nefret eder. Hiçbir şey acıma kadar uyarılmayı öldürmez. Kendinizi zavallı olarak görmeseniz bile, kendinizi zavallı olarak resmetmek asla çıkarınıza hizmet etmez. Kendini küçümseme AFC için yanlış yönlendirilmiş bir araçtır ve bir Alfa'nın aklına bile gelmeyecek bir şeydir.

İnsanlar kendini küçümsemenin gerçekte nasıl işlediği konusunda kafa karışıklığı yaşıyor gibi görünüyor. Bir erkeğin kendini gülemeyecek kadar ciddiye almasını önermiyorum; aslında zekice bir taktik, hakim ve ortamın gerektirdiği bir ciddiyet duygusu sergilemek, sonra da sizi bu ciddiyetten uzaklaştıran aptallığınızı itiraf etmek ve buna gülmektir. Hiçbir şey bir erkeği bir kadına, yalnızca onun kabuğunuzu kırabileceğini ve kendinizde mizah bulmanızı sağlayabileceğini düşünmekten daha fazla sevdiremez. Bununla birlikte, Allen'ın (küçük harfle 'a' notu) e-postasında gösterildiği gibi, gerçek kendini küçümseme kendi kendine başlatılır. Bu "ha ha, bak muz kabuğuna basıp düştüm" tarzı bir küçümseme değil, "ben tam bir hödüğüm, ama

gerçekten bu çabaya değerim" tarzı özür dileyen bir küçümsemedir. Arada belirgin bir fark var

Acınası olmak ve kendine iyi niyetle gülebilmek arasında bir fark yoktur.

Erkeklerin yaptıkları hataları veya yanlışları asla kabul etmemelerini savunmuyorum; koşullara bağlı olarak belirli durumlarda makul bir şekilde özür dilemeli ve bunu uygun bir şekilde yapmalısınız, ancak kendini takdir etmek tamamen başka bir zihinsel şemadır.

Alçakgönüllülük bir erdemdir (bir noktaya kadar), ancak ilgilendiğiniz bir kadının sizin düşündüğünüz şekilde takdir edeceği bir erdem değildir ve aslında çoğu zaman tam tersi bir amaç taşır. Erdemli alçakgönüllülük özgüvenin yerini tutmaz.

Halihazırda bir kadınla ilişkiniz varsa, sosyal olarak zorunlu bir takdir duygusu geliştirebilir, ancak yine de bu sadece sizin hatanızı ele alma yeteneğiniz için onun güveninize ilişkin tahminini takas etme eşiğine kadardır. Bir kadın buna dayalı bir bok testi yaptığında ve bir erkek kendini küçümseyerek boyun eğdiğinde, bu kolay kolay geri alınamayacak bir hasara yol açar. Hatayı kabul etmek kadınlara ilham veren bir güç değildir - bu hala hatayla ilgilidir. Yapılması gereken onurlu, gerekli ve doğru bir şey olabilir, ancak bir an için bile olsa kadınların hatayı itiraf ettiğinizde size daha fazla değer vereceğine inanmayın.

Bununla birlikte, gerçek anlamda kendini küçümseme yaygındır. Günümüz erkekleri popüler medya tarafından aşağılanmaya ve erkeklerle alay edilmeye öylesine alıştırıldı ki, bu kadınları cezbetmenin normatif bir yolu gibi görünüyor.

Mesaj şudur: 'Kadınlar erkeklere gülen erkekleri sever'. Bu nedenle, bunun aşırı farkında olmalı ve bunu unutmalısınız. Tabiri caizse kendinizi cümlenin ortasında yakalamalısınız. Kadınlar alt

iletişimlerde çalışır

ve kendinize ya da kolektif cinsiyetinize güvenmediğinizi açıkça itiraf ettiğinizde, kendinizi LJBF olarak da tanımlayabilirsiniz.

Bu, kolay kolay telafi edemeyeceğiniz güçlü bir izlenimdir. Kadınlar en başından itibaren yetkin, kendine güvenen, kararlı bir erkek isterler, kendi imajı "tam bir dangalak" veya hatta kısmi bir dangalak olan birini değil. Bir kadının kalbine girme yolunda yalpalayan tuhaf ama sevimli erkek klişesi romantik komedilerde işe yarayabilir, ancak gerçek dünyada işe yaramaz. Şunu da eklemeliyim ki, bunun aşırı farkında olduğunuzda, bir rakibinizle uğraşırken ya da kendini beğenmiş bir erkek arkadaşı veya talibi olan bir kıza sarkıntılık ederken bunu kendi avantajınıza da çevirebilirsiniz. Bir yandan kendi özgüveninizi ve değerinizi ortaya koyarken, bir yandan da gizlice onaylayarak onun böyle bir erkek hakkındaki tahminini güçlendirmek çok kolaydır.

Tüm bunlar, kendi zayıflıklarınızın farkına varmanın ve hatalı olduğunuzu anlamanın yanlış olduğu anlamına gelmez. Önemli olan bunu nasıl ele aldığınızdır. Hatanın sorumluluklarını üstlenmenin kendini değersizleştirmeyen pek çok yolu vardır. En kolay yol, her zaman 'her zaman daha iyiye gittiğiniz' tutumunu benimsemektir. Bu zihniyet özgüveni teşvik eder ve hırsı yansıtır, oysa kendini küçümseme burnunuzu köpek bokuna sokar ve "lütfen yine de beni sev?" der.

Mitoloji

YALNIZ YAŞLI ADAM EFSANESİ

Yalnızlık tedavi edilmesi gereken bir hastalık mıdır? Erkekler buna inandırılabilirse, erkeklerden elde edilecek potansiyel kârı ve erkeklerin manipüle edilme potansiyelini bir düşünün. Bir erkek için gerçek sınav, kendisiyle nasıl yalnız yaşadığıdır.

Çok az erkek gerçekten yalnız kalmaya ve gerçek, tekil bağımsızlığı ve kendine güveni öğrenmeye izin verir. Erkeklerin büyük çoğunluğu (bkz. Betalar), özellikle de batı kültüründe, aralarında çok az ya da hiç ara vermeden anneden eşe geçme eğilimindedir. Çoğunlukla kadınsı zorunluluğa uyarak, bir yetişkin olarak nasıl etkileşimde bulunacaklarını öğrenmeden ve olgunlaşmadan 'yerleşene' kadar LTR'den LTR'ye giden seri tek eşliler haline gelirler.

Yalnızlık korkusu modern batı romantizminde fazlasıyla abartılmıştır. Popülerleştirilen "hiç sevmemiş yalnız yaşlı adam" olma korkusu-mitolojisi, bir kadının değerinin medeni durumuna bağlı olduğu bir dönemde popüler hale getirilen yeni 'yaşlı kız' mitidir ve (en azından şimdi) aynı derecede yanlış bir önermedir. Ancak cesur yeni 'AFC Kuşağı'nda, (kadın olmuş) erkekler bu saçmalığa inanmaları için kadınsılaştırılmış cinsiyet rollerinin tersine çevrilmesinin bir parçası olarak yeniden paketlenmekte ve utandırılmaktadır. Böylece hızlı randevulaşma, eHarmony ve

Bu tersine dönüşün yarattığı güvensizliği yatıştırmak için bir dizi başka "kolaylık".

Çoğu AFC'nin, çoğu dişileştirilmiş, şartlandırılmış erkeğin, yalnız yaşlı adam mitini *sevdiğini* ve benimsediğini, çünkü bunun potansiyel reddedilmeye karşı bir tampon olduğunu öne süreceğim. Bu kulağa abartılı mı geliyor? Gelmemeli. Dişileştirilmiş bir perspektiften kullanıldığında bu mit kesinlikle erkeklerin dişil bir çerçeveye bağlanmasını sağlamak gibi gizli bir işlevi olan 'utandırıcı' bir sosyal gelenektir - *"bir an önce kendini değiştirsen iyi olur, yoksa ruh eşin seni geçip gidebilir ve yaşlılığında yalnız ve yoksul kalırsın"*. Bu mitin dişilleştirilmiş kullanımıdır, ancak mitin içselleştirilmiş AFC kullanımı bir Tampon'dur. Bu daha sonra standartların altında bir LTR veya evliliğe razı olma gerekçesi haline gelir; yalnızlık çekmektense bir cadalozla evlenmek daha iyidir.

Bu gerçekten üçlü bir darbe. Kadınların güçlendirilmiş yalnızlık korkusu var. Sonra, olgunluk ya da "doğru şeyi yapma" beklentisi. Ve son olarak da reddedilmekten ya da potansiyel reddedilmekten kaçmak için uygun bir sığınak olarak kullanılması; ve ben buna Tampon derken bunu kastediyorum.

Örnek vaka: İlk günden beri çerçeveyi belirleyen bir kadınla tutkusuz bir evliliğe hapsolmuş bir arkadaşım var. Erkek arkadaşlarına karşı baskın görünmek istiyor, ancak arkadaşlarımızın çoğu için evliliğin çerçevesinin karısının elinde olduğu açık. Bu kızla tanışmadan önce arkadaşımız seri tek eşlilik yapan bir swinger'dı. Ondan önce birlikte olduğu LTR kızı da neredeyse 5 yıl boyunca aynı şekilde şovu yönetmiş. Sonunda kendini ondan kurtardığında (biraz da benim yardımımla), bekar ve bağımsız olmanın değerini görmeye başladı

ve yaklaşık 3 aylık bir süre boyunca münhasır olmayan bir şekilde çıkmaya başladı. Şimdiki eşiyle tanıştıktan sonra yavaş yavaş geri çekilmek ve özel olmak için uygun yollar bulmaya çalıştı. Bu kadar hızlı bir zaman diliminde tepkimizin ne olacağını bildiğinden, bunu gerçekleştirmek için her türlü gerekçeyi araştırmaya başladı ve yalnız yaşlı adam efsanesinde karar kıldı.

Hikayesi, bir erkeğin kadınlar ve flört hakkında eski düşünme biçimlerini silkelediği ve neredeyse Matrix'in fişini çektiği, ancak içindeki AFC'yi öldürmeyi başaramadığı ve başka bir 'ruh eşini' güvence altına aldıktan sonra eski Beta zihniyetine geri döndüğü klasik bir hikayeydi. Burada, 20'li yaşlarının yarısından fazlasını sefil bir LTR'de geçirmiş ve başka bir ONEitis'e bağlanmadan önce yaklaşık 3 ay boyunca kısa bir süreliğine fişi çekmeyi başarmış bir adam vardı. Yine de gerekçesi şuydu: "Flört oyunlarından bıktım. Yuva kurmam lazım. 60'ıma geldiğimde yalnız kalmak istemiyorum." Bunu söyleyen hayatının sadece 3 ayını bekar geçirmiş bir adamdı. Bu onun Buffer'ıydı. Tabii ki şimdi evliliğine kızgın ve düşünceli ve hayatını bekar arkadaşları üzerinden yaşıyor ve aynı zamanda onları hala bekar oldukları için haklı olarak azarlıyor.

Yalnız Yaşlı Adam Efsanesi reddedilmeye karşı bir tampon görevi görür. Bu, potansiyel reddedilme korkusu nedeniyle sürekli olarak mükemmelleştirmek için çalışmaları gerektiği söylenen ilişkilerde bir saklanmadır. Henüz bekarken bu fikre önceden kapılırlar - bunu geçerli bir neden ve arzu edilen bir hedef olarak görürler; çok geç olmadan bir an önce evlenmek. Daha da kötüsü, bu gerekçenin tartışılmaz olmasıdır.

Mitin temeli olgunlukla ilişkilidir ve kim size daha olgun olmamanızı söyleyebilir ki? Kadınların dillerinden düşürmedikleri 'Kidult' sosyal

kuralını bu şekilde elde ediyoruz; "Asla büyümeyecek

yukarı!" Sorun şu ki, bu olgunluk eksikliği ancak bir erkeğin *kadınların* uzun vadeli tedarik hedeflerine bağlanma ya da bağlanmama isteğiyle eşleştirilir. Dişil zorunluluğun sosyal yapısında olgunluk evlilik, evlilik de tedarik anlamına gelir.

Mitolojik ruh eşinizi ya da *BİR'i* 30 yaşına geldiğinizde ve en kısa sürede bulamazsanız, kaderi kışkırtacağınız ve sessiz bir çaresizlik hayatını riske atacağınız şeklindeki toz puf fikrine inanmayın. Bu kurgu yalnızca, 20'li yaşlarında çekebildikleri kadar çok Alfa ile parti yıllarının tadını çıkarmak zorunda olan kadınların çıkarlarına hizmet eder, ancak daha sonra yalnızlık ve çaresizlik içinde bir hayat yaşayacağından korkan, 28-30 yaşlarında evlenmek ve uzun vadeli güvenliklerini sağlamak için onları bekleyen istikrarlı bir Nice Guy'a sahip olmak.

Bu yalana kanmayın. Kendisiyle barışık ve gerçek bağımsızlığına güvenen erkek, kadınların birlikte olmak ve paylaşmak isteyecekleri erkektir. Yalnızlıkla nasıl başa çıktığınız ve özgürlüğün sağladığı fırsatlarla ne yaptığınız bir erkeğin gerçek ölçüsüdür. Bekârsanız ve 50 yaşındaysanız, keşfedecek kadar cesursanız HÂLÂ seçenekleriniz vardır. Şu anda 30'lu yaşlarının ortasındaki kadınlarla çıkan 50'li yaşlarında boşanmış erkekler tanıyorum ve 30 yıldır eşleri tarafından tuzağa düşürülmüş ve duygusal olarak şantaja uğramış 60'lı yaşlarında erkekler tanıyorum. Evlilik, cinsel pazara karşı bir yalıtım değildir.

KADIN VE SEKS EFSANESİ

"Ganimet o kadar güçlü ki, başka bir boyutta ganimet bulma ihtimali çok düşük olduğu için kendilerini havaya uçurmaya hazır erkekler var. Bir penis için kendini havaya uçurmak isteyen piliç yoktur." - Joe Rogan

Erkeklerden okuduğum / duyduğum en can sıkıcı mecazlardan biri (öyle görünüyor ki kadınlardan bile daha fazla) "Kadınlar da erkekler kadar / onlardan daha seksidir" saçmalığıdır. Kendini beğenmiş bir beyaz şövalyenin bir şekilde papağan gibi tekrarladığı bu cümlenin doğru olabileceğine kendini ikna etmeye çalışan bir beyaz şövalye tarafından okunması kadar beni aniden durduran başka bir şey yoktur. Bu *çok* etkili bir kadınsı sosyal gelenektir, hatta birkaç kötü şöhretli PUA'dan daha fazlası tarafından içselleştirilmiş ve geri püskürtülmüştür. Bu fantezi, Cinsel Zirve Miti gibi üst düzey sosyal gelenek mitleri arasında yer almaktadır. Bu efsaneyi yıkmak için kadın biyolojisi hakkında temel bilgilere sahip olmak yeterlidir.

Kadınlar erkeklerden daha cinseldir, ancak toplum veya bir erkeğe "güven" eksikliği nedeniyle bastırılırlar.

Kesinlikle yanlış. Sağlıklı bir erkek, bir kadının ürettiği testosteron miktarının 12 ila 17 katını üretir. Bu biyolojik bir imkansızlıktır.

bir kadının erkekler kadar ya da onlar kadar sık seks *istemesi mümkün değildir.* Bir kadın "Seksin erkekler için neden bu kadar önemli olduğunu anlamıyorum" dediğinde gerçekleri söylediğine güvenin. Hiçbir kadın kendi testosteron seviyesinin 17 katını deneyimleyemeyecektir (steroidler hariç). Diğer pek çok etkisinin yanı sıra testosteron, insan libidosunun uyarılmasında rol oynayan birincil hormondur. Şunu da eklemeliyim ki, ortalama olarak ve çevresel değişkenler hariç, bir erkeğin testosteronu 40 yaşından sonra yılda sadece %1 azalır, bu nedenle 60 yaşında bile ortalama, sağlıklı bir erkek testosteronda sadece ortalama %20'lik bir eksiklikle karşı karşıyadır.

Bu gözlemi eleştirenler, kadın cinsel tepkisi ve uyarılması için dikkate alınması gereken tek faktörün testosteron olmadığını iddia etmekten hoşlanırlar. Buna katılıyorum, ancak cinsel tepkide *birincil* faktördür. Bir kadın, steroid kullanmadan mevcut testosteron miktarının 12 ila 17 katının nasıl hissettirebileceğini anlayamaz. Aslında, kadın vücut geliştiricilerin anabolik steroid kullanırken bildirdikleri ilk etki, cinsel ilgi ve libidoda 100 kat artıştır. Dolayısıyla, doğal kadın hormonal / biyokimyasal tepkisi açısından, bir kadının bir erkeğin temel libidosunun kendisiyle ilgili olarak ne olduğu konusunda doğru bir karşılaştırma yapmasının değiştirilmemiş bir yolu yoktur.

Kadınların cinsel arzuları da döngüseldir. Yumurtlama döngüsünün zirvesinde, en azgın olduğu zamanda bile, erkeklerin günün 24 saati yaşadıklarını asla yaşayamaz. Efsanenin kökeni ve sosyal geleneğin kaynağı budur.

Erkekler gibi kadınlar da yaşamları boyunca libido, kemik yoğunluğu ve kas kütlesini korumak için testosterona ihtiyaç duyarlar. Erkeklerde östrojenler sadece

testosteron, kas kütlesini azaltır, gençlerde büyümeyi engeller, jinekomasti yapar, kadınsı özellikleri artırır ve prostat kanserine yatkınlığı azaltır. Cinsel istek östrojen seviyelerinden ziyade androjen seviyelerine bağlıdır.

Kadın cinselliğinin erkek cinselliğinden farklı işlediğini de anlıyorum, ancak bu sadece benim düşüncemi güçlendiriyor. Kadınların cinselliği döngüseldir, sadece aylık bir programda değil, aynı zamanda yaşam boyu dönemler boyunca (örneğin menopoz ve en yüksek doğurganlık). Bir ay ve bir ömür boyunca cinsel arzunun artıp azaldığı dönemler vardır, (sağlıklı) erkeklerinki ergenlikten yaklaşık 40 yaşına kadar nispeten sabit kalır. Kadınların uyarılması daha yavaştır, görsel uyarımdan daha fazlasına ihtiyaç duyma eğilimindedirler ve kesinlikle psikolojik bir unsur (bir fanteziye ihtiyaçları vardır) gereklidir. Erkekler uyarılmak için yalnızca görsel uyarıma ve minimum geri bildirime ihtiyaç duyar (yani porno).

Menopoz sonrası hormon tedavilerinin kadınların düşen libidolarını yükseltmek için de testosteron kullanması şaşırtıcı olmamalıdır. Kadınlar yumurtlama döngülerinin zirvesindeyken, hamileliği kolaylaştırmak için testosteron seviyelerinde keskin bir artış yaşarlar ve daha sonra menstruasyon sırasında dışarı atılırlar. Bir kadının testosteronunun en iyi nasıl akıtılacağı konusunda tartışabilirsiniz, ancak cinsel bir tepkiyi harekete geçirmek için gerekli olan testosterondur.

Şimdi asıl soru şu: Böylesine popüler bir mit neden bu kadar faydalı bir sosyal gelenek olsun ki? Bunu bir düşünün. Kadınları düpedüz sürtük yapmasa da cinselleştiriyor. Bir erkekle tanışabildikleri takdirde, gizliden gizliye "izin verilenden" daha "seksi" oldukları fantezisini sunarken, karışıklık damgasından kaçınabilirler

bunu ortaya çıkaracak kadar yetenekli.

Bu bir cinsel seçim geleneği. Fanteziye göre kadınlar doğru erkeği bulmak için kuzu postuna bürünmüş kurtlardır. Bu bir dereceye kadar doğrudur. Araştırmalar, doğurganlıklarının en yüksek olduğu dönemdeki kadınların, özellikle de adet döngülerinin çoğalma evresinde, geleneksel cinsel ilişkiler için agresif bir şekilde Alfa erkeklerini aradıklarını göstermektedir. Ancak yine de bu sosyal geleneğin kökeninde "kadınların da erkekler kadar cinsel olduğu" varsayımı yatmaktadır ki kadın cinsel tepkisinin bağlı olduğu koşulsallık düşünüldüğünde durum böyle değildir.

Kendi çıkarını düşünen hiçbir erkek, kadınların da erkekler kadar seksle meşgul olduğu, erkekler kadar tahrik olduğu ya da erkekler kadar seks arzuladığı fikrini çürütmek için cesaretlendirilmeyecektir. Kadınların gizliden gizliye bizimle seks yapmak için can attığı fantezisini seviyoruz, keşke toplum kadın cinselliğine karşı daha açık ve kabullenici olsaydı. Yine de, aynı erkekler tarafından batı toplumunun çöküşüyle birlikte kadınların ne kadar sürtük ve saldırgan hale geldiğini duyacağız. Bu ironik ama erkeklere, her kadının içindeki cinsel canavarı serbest bırakmanın gizli formülünü bulabilirlerse, tek eşli olarak çiftleşecekleri bu doyumsuz dişi şeytanı bulacakları umudunu veriyor. Eğer kadınlar erkeklerin cinsel eşitleri olsalardı, neden tek eşlilikle çatışan aynı dürtülere eğilimli olmasınlar? Kadınların da erkekler kadar azgın olduğu bir dünya hayal edin. Bir gey hamamı düşünün ve uygulanabilir bir modele sahip olabilirsiniz.

Kadınlar elbette bu sosyal geleneği teşvik etmeye ve güçlendirmeye bayılırlar çünkü ataerkil cinsel baskı karşısında güçlenme gibi görünür (evet, eğer sadece

bize izin verin), aynı zamanda bunu zımnen kabul ederken, erkekleri davanın beyaz şövalye sempatizanlarına (yani kadınsı hak ve üstünlük) dönüştürür.

Bu konuyu başlatmamın amacı kadınların cinsel olup olmadıklarını tartışmak değildi - tabii ki öyleler - ancak amacım kadınların (ve onları erkek olarak tanımlayanların) herkesin inanmasını istedikleri "kadınlar da erkekler kadar / onlardan daha fazla cinseldir" saçmalığına dikkat çekmekti. Hiçbir kadın, doğal testosteron seviyesinin 12-17 katına çıkmadığı ve bir erkeğin biyolojik koşullarında yaşamadığı sürece bu konuda gerçekçi bir değerlendirme yapamaz. Sadece görünüşte bu iddia saçmadır, ancak dediğim gibi, kadınlar için kadınların erkekler kadar "seksi" olduğunu düşünmek güçlendiricidir. Ve kadın kimliği taşıyanlar bu düşünceyi pekiştirmekten çok mutlular çünkü bu onlara 'cinsel olarak bastırılmış' kadınlardan biriyle yatma umudu sunuyor.

İYİ KIZ EFSANESİ

İyi kızlar sadece hiç yakalanmamış kötü kızlardır.

Yaklaşık 6 yıl önce bir arkadaşıma kişisel olarak danışmanlık yaptığım bir vaka çalışmasını burada anlatmama izin verin. İşe aldığım ve birlikte çalıştığım Rick adında çok iyi bir arkadaşım var. İş ortağı olarak başlamamıza rağmen en iyi arkadaşlarımdan biri haline geldi ve benim kişisel olarak onu Matrix'ten ayırmamın faydasını gördü. İyi bir öğrenciydi (daha iyi bir terim bulamadım), ancak bu hale gelirken bir dönüşüm sürecinden geçti. Ömrü boyunca kadınsı koşullanmayla beslenen çoğu erkek gibi, başlangıçta ona öğrettiklerimi büyüklük taslayarak kabul etti, ancak özel olarak hala AFC zihniyetine bağlıydı. Ta ki dönüm noktası gelene kadar.

Benden habersiz Rick bir süredir birlikte çalıştığımız yarı çekici bir halkla ilişkiler kızıyla flörtöz bir "arkadaşlık" kurmuştu. LJBF'nin reddedilmesi ve kadınlarla "arkadaşça oynamak" hakkında söylediklerimi biliyordu, bu yüzden beni tüm bu olayların dışında bıraktı. Onunla birkaç kez "çıkmıştı", ancak seyrek olarak "sarhoşken öpüşmenin" ötesinde, kadınların klasik olarak kullandığı standart oyalama tekniklerini kullanarak onu kol mesafesinde tuttu - "Bir ilişki için hazır değilim", "Ben

"Erkek arkadaş arıyorum", "Biz iyi arkadaşız", vs. Bununla birlikte, yaklaşık 3 ya da 4 ay boyunca arabasını çekmesi için küçük sevgi havuçlarıyla onu 'ilgi ağında' tuttu. Rick'in hiçbir zaman enayi olmadığını hatırlatmak isterim.

Kendi payına düşen kadınlarla birlikte olmuştu ama bu sevimli, "iyi kız", en iyi ihtimalle bir HB7'ydi ve onun için bir ONEitis'e dönüşmüştü.

Tüm bunlar, bir gece Aaron Lewis (evet, Staind'den) kumarhanemizde solo akustik gösterisini yaparken onunla bazı işler yapmak zorunda kaldığında zirveye ulaştı. Uzun lafın kısası, halkla ilişkilerci kız o gece kafayı bulmuş ve Aaron Lewis'in tur menajeriyle klasik bir doğru-Alfa, doğru-ortam, doğru-koşullar durumu içinde sevişmişti. Kızın hatası, doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapmak için yaptığı onca yatırımı göz önünde bulundurarak kendini ihanete uğramış hisseden Rick'e yaptıklarını itiraf etme ihtiyacı hissetmesiydi. Rick'in 3-4 aylık kişisel yatırımına (yani İlişkisel Eşitlik yanılgısı) karşılık, "o ateşliydi, ben sarhoştum ve bir şey diğerine yol açtı..." diye bir gecede bir anlık kimyasal reaksiyonla becerdiği bir adam vardı.

Bu elbette bana danıştığı ve buna yol açan her şey hakkında beni bilgilendirdiği zamandı, ancak şimdi bir çıkmazdaydı. Ondan bolca özür diledi ve (bir kez daha) LJBF reddinin zeytin dalını uzattı. Bana ne söylemesi gerektiğini sordu ve bu noktada ona "hayır, 'sadece arkadaş olamayız'" demek için inisiyatif aldı. Ona tavsiye ettiğim şeyi yaptı ve hayatında ilk kez bir kadından uzaklaştı. İşte o zaman onun için kıyamet koptu. Daha önce hiç böyle bir tepkiyle karşılaşmamıştı ve tüm kartlar doğrudan Rick'in eline geçti. Rick'le barlarda ya da restoranlarda sürekli 'karşılaşıyordu'.

"bir kez daha konuşmak" için, "arkadaşı olmak" amacıyla ona karşı tutumunda tam 180 derece değişiklik yaptı.

Rick'le son derece gurur duyuyorum çünkü paket servisin gerçek gücünü keşfeden çoğu erkeğin aksine, kızın peşinden koşup sonra da LJBF'ye teslim olmasıyla yetinmek yerine ona bağlı kaldı. Aslında şu anda hala kullandığı değerli bir aracı öğrenmişti - paket servisin gücü. Buna ek olarak, bir kadını söylediklerinden değil, yaptıklarından anlama ilkesini de anlamaya başladı (Araç Mesajdır) - davranış okumanın önemini öğrendi. Elbette yaklaşık 6 ya da 8 ay sonra kadın "arkadaş olmak için" peşinden koşmayı bıraktı ve aradan geçen yıllarda onunla konuştu ama söylemlerinin çerçevesi değişti. Ona karşı, peşinde koşarken hiç duymadığı ve başka bir LJBF'ye teslim olsaydı asla duymayacağı bir saygı duyuyor.

İyi Kızlar

Bu kız her fırsatta 'düzgünlüğünü' sergilemeyi severdi ve bir erkekte ne aradığı sorulduğunda her zaman "iyi kalpli bir erkek istediğini" söylerdi. Bir halkla ilişkiler çalışanına yakışır şekilde çok dışa dönüktü, ancak her zaman insanların onu nasıl algıladığının ve itibarının bilincinde biri olarak kendini sundu. Onunki, kelimelerin ötesinde davranışlara dayalı tahminlerin klasik bir örneğiydi. Biyoloji inançtan üstündür - cinsellik, her ne kadar ifade edebileceğimizi düşünsek de, ifade edilmeden kalmayacaktır. Bekâr rahipler, ahlakçı muhafazakâr devlet adamları ve ONEitis'e sahip olduğunuz kar gibi saf ve erdemli kız, hepsi boşalmak ister ve bunu yapmanın bir yolunu bulurlar. FaceBook'a göre şu anda Montana'da, büyük olasılıkla tam bir Beta olan kocasıyla yaşıyor.

ham, vahşi hipergami kapasitesine sahip olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bir erkeğin 'iyi bir kız' olarak algıladığı bir kadının tuzaklarından biri, varsayılan olarak onu yüceltme eğiliminde olmasıdır. Beyaz Şövalyeler bir veridir, ancak sertleştirilmiş PUA'lar bile 'iyi bir kızın' kişiliğinde daha fazlasını okumak istemeye eğilimlidir. Sevimli bir HB8 'iyi kız' ONEitis için bir reçetedir çünkü baştan çıkarmanın üstünde görünüyor.

"Sadece iyi kalpli bir erkek istiyorum" sözü kulağa çok masalsı geliyor ve doğru miktarda saflık uygulandığında, Disney dileklerinin gerçekten gerçekleştiğine gerçekten inanan bir kız olarak ortaya çıkıyor. Oyunu olan erkekler için o, yeni takılma paradigmasını dolduran kaltak korumalı kötü kızların arasında bir mücevher. Mankafa Beyaz Şövalyeler içinse o bir arketip - dünya ruhunu bozmadan ve onlarla çıkmayan diğer tüm kadınlara dönüşmeden önce kurtarılması gereken masum genç kız. Kız kendiliğinden bir Alfa tur yöneticisini siktiğinde ikisi de aynı derecede şok olur.

Henüz yapmadıysanız, Robert Greene'in Baştan *Çıkarma Sanatı'nı* okuma listenize eklemenizi şiddetle tavsiye ederim. Bu ufuk açıcı eserde Greene, baştan çıkarıcıların arketiplerinin profilini çıkararak başlar ve bunların arasında 'iyi kızımızın' aslında Doğal olduğunu görürüz; baştan çıkarıcı bir güdüyü maskeleyen çocuksu bir masumiyet. İyi bir kızı namuslu biri olarak düşünme eğiliminde olabilirsiniz, ancak bu genellikle yanlıştır. İyi bir kızın hipergamisinin işe yaraması için baştan çıkarıcı derecede sevimli olması gerekir. Herhangi bir marjinal iffetlilik, bir talibi daha iyi seçenekleri değerlendirecek kadar uzun süre durağanlaştırmak veya PR kızımızın durumunda, anında bir Alfa deneyiminden yararlanma seçeneği için ayrılmıştır.

İyi Kız Oyunu, erkeklerin beslediği 'Kaliteli Kadın' mitosuna oynamak üzerine kuruludur. Duvara toslamadan önce para kazanmak isteyen boş, bencil sürtükler denizinde onun da var olduğuna inanmak istiyorlar. İffetli Madonna ya da Babil Fahişesi değil, ikisinin arasında bir yerde sevimli ve iyi bir kız. O sadece bir HB7-8, yarı tanrıça HB9+ değil, bu yüzden aynı zamanda ulaşılabilirliğin kışkırtıcı potansiyelini de yayıyor. Tüm bunlar, bundan muzdarip olan erkek için grafiksel olarak ortadan kaldırılana kadar çok idealize edilmiş, çok sağlamlaştırılmış bir ONEitis formu oluşturur.

Tüm erkeklerin bir çeşit oyunu olduğu gibi, kadınların da kendi oyunları vardır. Dişil olarak tanımlanmış bir gerçeklikte yaşadığımız için, kadınların oyunu kurnazlık olarak görülmez, bu sadece kadınların nasıl olduğu ya da dişil gizemdir. İyi bir kızı 'diğer kızlarla' karşılaştıran şey hala bu dişil sosyal normalleşme içinde kurulmuştur.

Bilge bir Oyun uygulayıcısı kendisi için en iyi olanın ne olduğunu bilir, ancak kendisine karşı kullanılan Oyunun da farkında olmalıdır. Eğlendirilmiş Ustalık ilkesinin en önemli yönlerinden biri aslında eğlendirilme ustalığına sahip olmaktır. Bu kulağa şifreli gelebilir, ancak anlamı, kadınsı Oyundan ne bekleneceğini bilecek deneyime sahip olmak, bu konuda ustalaşmak ve eğlendirici bir kahkahayla karşılık verebilmektir.

Örneğin, kız oyununun temel amacı hipergamiyi en üst düzeye çıkarmaktır, bu Oyunun temelidir. Dolayısıyla bunu bilerek, kadınların sizin üzerinizde kullandığı her türlü baştan çıkarma yöntemine karşı eğlendirici bir yanıt oluşturabilirsiniz. İyi kız hala bir Alfa aramaktadır ve fırsat doğduğunda dışarı çıkıp onu becermek için iyi kız arabasını durduracaktır.
İyi kızla ya da kız kardeşinin herhangi bir yöntemiyle uğraştığınızda her

zaman

Sonu düşünerek başladıklarını görüyorum.

BİYOLOJİK SAAT EFSANESİ

Popüler kültür, kadınlara ve buna bağlı olarak aydınlanmamış erkeklere, her kadının içinde doğuştan gelen bir biyolojik saat olduğunu ve bu saatin yavaş yavaş annelik içgüdülerinin en sonunda onu çocuk istemeye yatkın hale getirdiği büyülü bir döneme doğru ilerlediğini öğretmeyi sever. Belki de çok şaşırtıcı olmayan bir şekilde bu dönem, Kadınların Cinsel Zirvesi Efsanesi ile mükemmel bir şekilde örtüşmekte ve çoğu kadının duvara toslamasından hemen sonraki ya da hemen önceki yaş demografisine denk gelmektedir.

Biyolojik saat kavramı ilk bakışta kulağa çok ikna edici geliyor - "biyolojik" ve söz konusu kadınsı sosyal gelenekler olduğunda, hiçbir şey kadınları bedenlerinden, benliklerinden daha fazla ikna edemez. Kızların dünyasında biyolojik gerekçeler erkeklerin kötü davranışları için her zaman şüpheli gerekçelerdir, ancak kadınlar için geçerli olduğunda, biyoloji "Doğa Ana "dır ve bu kaltakla tartışamazsınız.

Ne yazık ki, kaderin bir cilvesi olarak, biyolojinin katı bilimi genellikle kadınsı sosyal geleneklere çarpma eğilimindedir. Birçok kadın *doğurganlık saatinin çınlamasını hafife alıyor*. 2011 yılında NPR aynı başlıklı bir makale yayınladı. Görünüşe göre soğuk ve sert

Kadınların gerçek doğurganlık penceresi bilimi, dişil önceliğin onlara öğrettiği inanç maddeleriyle tam olarak örtüşmüyor:

Yeni bir araştırma, doğurganlık söz konusu olduğunda büyük bir kopukluk olduğunu ortaya koyuyor. Kadınların bebek sahibi olabileceklerini düşündükleri yaş, vücutlarının gerçekte yapabileceklerinden çok farklı. Daha fazla kadın çocuk sahibi olmak için her zamankinden daha uzun süre beklediğinden, bu durum giderek artan bir sorun teşkil etmektedir. 30 yaşındaki bir kadının tek denemede hamile kalma şansı nedir? Çoğu kişi yüzde 80'e kadar çıktığını düşünürken, gerçekte bu oran yüzde 30'dan azdır. 40 yaşındaki biri için başarı oranının yüzde 40'a kadar çıkabileceği düşünülüyordu. Aslında bu oran yüzde 10'dan azdır. Peki ya denemeye devam ettiğinizde? Anket, birçok kişinin gerçekte olduğundan daha hızlı hamile kalabileceğini düşündüğünü ortaya koyuyor. Ayrıca birçok kadının doğurganlık tedavilerinin ne kadar başarılı olduğunu hafife aldığını gösteriyor.

Biyolojik saat efsanesi, bir kadının ne zaman hamile kalması gerektiği konusunda yanlış olmakla kalmayıp, hamile kalma olasılığı konusunda da tehlikeli bir şekilde yanıltıcıdır.

Anketin yazarlarından ve Ulusal İnfertilite Derneği Resolve'un başkanı Barbara Collura, "İlk söyledikleri şey, 'Neden kimse bana bunu söylemedi?" oluyor. Hiçbir federal kurumun bu konuyu gündeme getirmediğinden ve ne kadınların ne de OBGYN'lerinin bu konuyu gündeme getirme eğiliminde olmadığından yakınıyor. Yine de Collura, doğurganlığın azalmasının iletilmesi zor bir mesaj olduğunu kabul ediyor.

"Dürüst olalım, kadınlar her şeye sahip olamayacaklarını duymak istemiyorlar" diyor. "Harika bir işe sahip olabiliriz, yüksek lisans

yapabiliriz, çocuk doğurma konusunda endişelenmemize gerek yok çünkü bu ileride olacak bir şey. Ve bu gerçekleşmediğinde kadınlar gerçekten öfkeleniyor."

Kadınların gerçekten de annelik içgüdülerine sahip olduklarını iddia etmeyeceğim, ancak bu içgüdülerin ne zaman ortaya çıkacağına dair anlayışlarının kadın merkezli bir kültürel etki tarafından kasıtlı olarak çarpıtıldığını iddia edeceğim. Eğer kadınlar Wall sonrası biyolojik koşullarında gebe kalamamalarının ya da gebe kalmakta zorlanmalarının ortaya çıkmasına "kızgın" iseler, kızgınlıkları yanlış yönlendirilmiş demektir. Egoya yatırım yapan kadın güçlendirme psikolojisinin baş döndürücü kaidesinden inmek yerine, erkekleri uygun baba olmamakla ya da zamanlarını porno ve video oyunu kaynaklı komalarda geçirerek kadınsı zorunluluğun "kurallarına göre oynama" isteğinden yoksun olmakla suçlayacaklardır.

On yıldır sürdürdüğü gebe kalma çabası hakkında blog yazan film yapımcısı Monica Mingo, "Kadınların üzerine yükledikleri ve üzerinde hiçbir kontrolümüz olmayan başka bir şeymiş gibi hissediyorum" diyor. Asıl sorunun toplumun geneli olduğunu ve insanların yuva kurup çocuk sahibi olmaları beklenen yaşı geriye çektiğini söylüyor. Mingo 32 yaşına kadar kocasıyla tanışmamış bile.

"Bize doğurganlık yıllarınızın 20'li yaşların ortalarında hızla azaldığını söylüyorsunuz" diyor. "Peki, kimseyle çıkmıyorsam ve bir aile sahibi olmak istiyorsam, bu bilgi benim için ne işe yarayacak?"

Bir kere, çocuk istediğinizi fark ettiğinizde suçu sözde "çocuk yetiştiren" erkeklere atmak yerine, bilinçli bir seçimle gelecekteki yaşamınız için belirlemek istediğiniz rotayı kabullenmeye zorlayabilir. Sanırım film okulundaki en güzel parti yıllarındayken bu çok fazla şey istemek oluyor. Üzgünüm Monica, zaman doldu ve Wall öncesi yıllarında bunu kontrol edebiliyordun. Feminizmin tüm hüzünlü hayaletleri cehennemde kaynayan iyi niyet kazanının etrafında içtenlikle kıkırdıyor.

Burada gördüğümüz şey, hipergami ve dişil önceliğin biyolojinin sert gerçekliğiyle çarpışmasıdır. Dişil zorunluluğun, bu uyumsuz gerçekliği kendi doktriniyle uyumlu hale getirmek için yeni bir sosyal gelenek yaratması gerekiyor. Bu daha önce cinsel akışkanlığın uygun bir şekilde yeniden icat edilmesiyle yapıldı. Erkekleri "her şeye sahip olma" ideolojisinin ilkelerine uygun yaşamadıkları için suçlayın ve kendi yarattığı sorunun geriye dönük çözümünde erkekleri utandıran uygun yeni bir sosyal gelenek yaratın.

Eğer gerçek bir biyolojik saat varsa, bu en yüksek sesle bir kadın 22-24 yaşlarındayken işliyordu, erkeklerin desteğine en çok ihtiyaç duyduğu ve cinsel piyasa değerinin otuzlu yaşların ortalarında düşüşe geçtiği uygun bir zaman değildi.

ERKEK GÖRÜNÜŞÜ EFSANESİ

"Kurşun geçirmez oyununuz ve çekici kişiliğiniz, gömleğiniz çıktığında sizi daha iyi göstermeyecek."

Görün

üyor.

Varlıkl

ar.

Oyun.

İki tane olsun. Üç en iyisidir, ancak yalnızca bir tane varsa, Oyun en gerekli olanıdır.

Bununla tehlikeli bir alana girdiğimin farkındayım, ancak görünüşün çekiciliğin ayrılmaz bir parçası olduğunu savunuyorum - üzgünüm, bu hayatın bir gerçeği - ama hiçbir zaman görünüşün Oyunu iptal ettiğini söylemedim. Aslında Oyunu öğrenmenin iyi bir fiziği korumak kadar gerekli olduğunu savunuyorum.

Sorun sadece mutlak düşünebilen insanlarda. Bu her zaman bir ya-ya da önermesidir; Oyun fiziği döver ya da fizik oyunu döver saçmalıktır. İkisi de önemlidir ve birbirini besler.
Oyun sayesinde kuyruğu çeken pek çok ortalama görünümlü adam var.

Görünüşlerine rağmen, Oyunun ne olduğunu hiç duymadan kuyruk çeken yakışıklı adamlar da var. Ama her ikisine de sahip olan erkek olmayı tercih etmez miydiniz? Kişisel eksikliklerini telafi etmeden kadınları çekebilen adam?

Batı toplumundaki insanların %66'sından fazlasının aşırı kilolu (%33'ü morbid obez) olduğunu düşünün. Dolayısıyla, yaşamlarını, bakış açılarını ve cinsel beklentilerini değiştirmek için topluluğu arayan erkeklerin 2/3'ünün en başından itibaren obezite ile mücadele edeceği mantıklıdır. Şimdi bir de erkekler arasında dış görünüşün en azından kadın çekiciliğinde kişilik, oyun vb. unsurlardan daha az önemli olduğuna dair tercih edilen inancı göz önünde bulundurun. Bu bir tesadüf *değildir.* Bu erkekler için bedenlerini değiştirmek, zihinlerini değiştirmekten daha fazla çaba gerektirir.

"Kadınlar için dış görünüş o kadar önemli değildir."

Daha önce formda olmayan çoğu erkeğin size söyleyeceği ilk şey, forma girdikten sonra kadınlardan gördükleri ilgide belirgin bir artış olduğudur. Bu belki de bu iddiayı yalanlayan en basit deneydir.*

Erkeklerin "dış görünüşün kadınlar için o kadar önemli olmadığı" ve eğer bir erkek esprili, esprili ve/veya çevrimiçi flört profillerine yerleştirdikleri saçma sapan sıfatların bir kombinasyonunu içeriyorsa, birkaç kilo fazlalığını daha affedici oldukları yönünde benimsedikleri popüler bir yanlış kanı vardır. Bu, kadınların son 50 yıldır kendilerini tanıttıkları beden imajını kabullenme sosyal geleneğinin erkek versiyonudur. Forma girme konusunda endişelenmeyin; para, mizah ve özgüven her kadının size bayılmasını sağlayacaktır. Eğer bu

Öyle olsaydı Louie Anderson'lar ve Danny Devito'lar dünyanın en iyi kıçları içinde yüzüyor olurlardı. Çok zengin ama formsuz erkeklerin kadınları cezbetmekte nispeten daha kolay zaman geçirdiğinden şüphem yok, ancak bir kadının onu fiziksel düzeyde gerçekten becermek istemesini sağlayamazlar.
Bu sadece arzuyu müzakere etmenin ticari bir versiyonu.

Bu erkeklere özgü bir sosyal gelenek gibi görünse de, tekrar tahmin edin; aslında çok hesaplanmış bir kadınsı gelenektir. Dişil üreme stratejileri ve kadınların çiftleşme programları açısından, bir kadının cinsel canlılığının zirvesindeyken Alfa erkekleriyle kısa vadeli üreme stratejilerine girmesi, gelecekteki erkeklerle uzun vadeli üreme stratejisini (yani tedarik) karşılamaya hazır bir sosyal yapı olduğunu bildiğinde çok daha avantajlıdır. Başka bir deyişle, erkekleri "dış görünüşün kadınlar için o kadar önemli olmadığını" düşünmeye teşvik edin, böylece kısa vadede çok özel fiziksel ideallerini somutlaştıran erkeklerle üreme yaparken gelecekte daha kabul edilebilir sağlayıcılar olacaklardır.

İşte tam da bu nedenle "kidult / man-up" fenomeni bugün kadınlar için bu kadar can sıkıcıdır - bu uzun vadeli stratejiyi tehdit etmektedir.

Öncelikler

Kadınların cinsel stratejilerine uygun olarak, kadınlar yaşam evrelerine göre dış görünüşe önem verirler. Kadınların yakınlık için ön koşul olarak kabul edecekleri özelliklerin öncelikleri ve önemi, yaşam koşullarının gerektirdiği şekilde değişmektedir.

14-24 yaş arası: Görünüş *her şeydir*. Evet, biraz romantizm fanteziyi tamamlamaya yardımcı olabilir ve Oyun kesinlikle bir faktördür, ancak

Uyarılma önceliği öncelikle Darwincidir. Kadınlar, kendi cinsel zirvesine yaklaşırken fiziksel Alfa'yı becermek için karakter kusurlarını veya varlık eksikliğini memnuniyetle görmezden gelecektir. Bu konuda mükemmel bir çalışma için Dr. Martie Hasselton'ın Rasyonel Erkek'te yer alan Kaslılık Neden Seksidir başlıklı çalışmasını okumaya zaman ayırın.

25-30 yaş arası: Dış görünüş hala birincil öneme sahiptir, ancak yaklaşan Duvar'a çarpma konusunda giderek daha bilinçli hale geldikçe diğer faktörler önem açısından rekabet etmeye başlar. Hala dikkat çekecek kadar ateşli olsa da, hipergamik öncelikleri daha çok bir Erkeğin temsil ettiği yaşam boyu tedarik potansiyeline ve ebeveyn yatırım potansiyeline yöneliyor. 30'una yaklaştıkça, hala diğer kadınlarla rekabet edebilecek durumdayken oyundan para kazanmak istiyorsa kartlarını iyi oynaması gerektiğini biliyor. Hırs, karakter, mal varlığı, mizah, kişilik, vs. potansiyel bir yaşam boyu bağlılık ışığında daha önemli olmaya başlar.

30-35 yaş arası: Bu demografideki bekar kadınların çoğu çeşitli derecelerde inkar içindedir (sosyal geleneklerin yardımıyla), ancak bazı bilinç düzeylerinde son kullanma tarihlerini geçtiklerini ve bir bağlılık sağlamanın her geçen yıl giderek daha zor bir savaş olduğunu fark ederler. Görünüş, mal varlığı ve statü lehine önceliğini kaybediyor.

Oyun ve kişilik daha belirgin hale gelir, ancak asıl odak noktası 28 yaşındayken yaptığı (ya da yapması gereken) seçimleri yakalamaktır. Kanıtlanmış bir metayı - makul miktarda başarıya ve statüye sahip bir Erkeği - kilitlemek artık hedeftir; aynı başarı için "potansiyeli" olan bir Erkek değil. Fiziksel olan hala önemli olsa da, fiziksel olandan ödün vermeye fazlasıyla istekli

Adam masaya çok şey getirirse 24'te tuttuğu standartlar.

35-45 yaş arası: Son kullanma tarihini çoktan geçmiş, duvara toslamış ve nezaketen ya da değil, kullanılmış mal olduğu gerçeğini kabul ediyor. İhtiyaçlar veya öncelikler listesi gibi kavramlar artık hoş bir anıdır. Egosunu koruma çabasıyla Puma kartını oynayabilir. Bu, Puma'yı oynarken birincil Görünüş odağına geri dönmüş gibi görünebilir, ancak yine bir bilinç düzeyinde, genç Erkeklerin onu becererek ona iyilik yaptığını ve hiçbir şekilde fiziksel bir kaçamaktan fazlasını beklemediğini anlar. Umut hala, bir mucize eseri, en azından bir miktar kayda değer varlığa sahip, yaşlanan bir AFC dulunu kötü bir noktada kilitlemektir. Statü güzeldir, yakışıklılık hala varsa pastanın üzerine krema olur, ancak tedarik Oyun veya sosyal zekadan bile daha önceliklidir.

Değişimi Gerçekleştirmek

Kendinizi değiştirmek çaba gerektirir. Değişimin önündeki en büyük engel ilk engeldir; değişmeniz gerektiğini fark etmek ve kabul etmek. İşte bu noktada AFC'ler ve Beta erkekleri dişlerini sıkarlar çünkü onlara hayatlarının büyük bir bölümünde "sadece kendileri olmaları" ve her şeyin kaderin planına göre gideceği söylenmiştir. Sonra her ne sebeple olursa olsun, Matrix'in fişini çekerek kendilerine bir mal satıldığını ve kişisel değişimin kendileri için gerekli olduğunu fark ederler. Yaşam tarzlarını değiştirmeleri, tutumlarını değiştirmeleri, bakış açılarını değiştirmeleri, kendileri hakkındaki düşüncelerini değiştirmeleri ve evet, fiziklerini de değiştirmeleri gerekir.

Ancak değişim çaba gerektirir ve insanlar tembeldir. Hızlı çözüm istiyorlar; onları mutlu, başarılı ve cinsel olarak tatmin edecek sihirli hapı

Adam masaya çok şey getirirse 24'te tuttuğu standartlar.

35-45 yaş arası: Son kullanma tarihini çoktan geçmiş, duvara toslamış ve nezaketen ya da değil, kullanılmış mal olduğu gerçeğini kabulleniyor. İhtiyaçlar veya öncelikler listesi gibi kavramlar artık hoş bir anıdır. Egosunu koruma çabasıyla Puma kartını oynayabilir. Bu, Puma'yı oynarken birincil Görünüş odağına geri dönmüş gibi görünebilir, ancak yine bir bilinç düzeyinde, genç Erkeklerin onu becererek ona iyilik yaptığını ve hiçbir şekilde fiziksel bir kaçamaktan fazlasını beklemediğini anlar. Umut hala, bir mucize eseri, en azından bir miktar kayda değer varlığa sahip, yaşlanan bir AFC dulunu kötü bir noktada kilitlemektir. Statü güzeldir, yakışıklılık hala varsa pastanın üzerine krema olur, ancak tedarik Oyun veya sosyal zekadan bile daha önceliklidir.

Değişimi Gerçekleştirmek

Kendinizi değiştirmek çaba gerektirir. Değişimin önündeki en büyük engel ilk engeldir; değişmeniz gerektiğini fark etmek ve kabul etmek. İşte bu noktada AFC'ler ve Beta erkekleri dişlerini sıkarlar çünkü onlara hayatlarının büyük bir bölümünde "sadece kendileri olmaları" ve her şeyin kaderin planına göre gideceği söylenmiştir. Sonra her ne sebeple olursa olsun, Matrix'in fişini çekerek kendilerine bir mal satıldığını ve kişisel değişimin kendileri için gerekli olduğunu fark ederler. Yaşam tarzlarını değiştirmeleri, tutumlarını değiştirmeleri, bakış açılarını değiştirmeleri, kendileri hakkındaki düşüncelerini değiştirmeleri ve evet, fiziklerini de değiştirmeleri gerekir.

Ancak değişim çaba gerektirir ve insanlar tembeldir. Hızlı çözüm istiyorlar; onları mutlu, başarılı ve cinsel olarak tatmin edecek sihirli hapı

karşı konulmaz. Bu yüzden, minimum çaba karşılığında tüm bunları vaat eden en iyi programı satan adamlara akın ederler. Oyun öğrenmek pratik çaba gerektirir, ancak kişinin vücudunu geliştirmekten çok daha az fiziksel çaba gerektirir ve özellikle egzersiz yapmaya alışkın olmayan erkekler için göz korkutucudur. Kişinin başlangıçta ne kadar formda olduğuyla orantılı olarak zaman, enerji ve özveri gerektirir.

Erkekler için bu özel "fetişe" hizmet etmeye adanmış sayısız "tombul kovalayıcı" web sitesi var, ancak kadınlar için tek bir tane bile yok, neden? Demek istediğim, toplumda ortalama, fit erkeklerin obez kadınları aradığı bir yüzde var, ancak ideal erkeklik standardı obez erkekler için *fetiş* eksikliği nedeniyle kadınlar için sabit kalıyor gibi görünüyor. Toplumda şişman kadın arayan erkekler tarafından öyle bir talep var ki, bunu karşılamak için işletmeler geliştirildi, ancak kilolu erkek arayan fit kadınlar (veya kayıt için yeterli olmayanlar) tarafından benzer bir talep yok.

Neden böyle olduğunu düşünüyorsunuz? Tarihte hiçbir zaman erkekler için - aşırı kilolu erkeklerin kadınsı ideal olarak görüldüğü - "rubenesk" bir dönem olmamıştır. Kaslı ve atletik bir yapı *her zaman* erkeksi standart olmuştur.

Kadınlar için neyin kadınsı ve seksi olduğunu erkekler tanımlar, ancak bunun tersi de doğrudur; erkekler için neyin erkeksi ve seksi olduğunu kadınlar tanımlar. Kadınların erkek fizyolojisinin belirli yönlerini cinsel olarak tahrik edici bulmalarının nedeni, geçmişte bunları somutlaştıran erkeklerin, bu özellikleri kadınların beyinlerinde psikolojik alt rutinler haline getirecek kadar sık seksle ödüllendirilmiş olmalarıdır.

Evet, Oyun da köklü ve dinamik kişisel değişim gibi hayati derecede önemlidir. Bunun ne kadar önemli olduğunu açıklamama gerek olduğunu sanmıyorum. Ancak, görünüş önemlidir, görünüş önemlidir.

Şaşırtıcı derecede ironik bulduğum şey, dış görünüşün bir erkeğin üzerinde *doğrudan* kontrol sahibi olduğu birkaç değişim alanından biri olmasıdır - bedeni. Fiziksel engeller dışında, daha iyi durumda olmamak için hiçbir mazeretiniz yok. Neden tam bir paket istemeyesiniz ki? Bu kadar tembel olmayı bırakın ve kendinizi kadınlar için daha çekici ve daha tahrik edici hale getirmek için biraz çaba sarf etmeniz ve ter dökmeniz gerektiğini kabul edin. Oyun ve pozitif-erkeksi bir zihniyet çekiciliğiniz ve refahınız için hayati unsurlardır, ancak gömleğinizi çıkardığınızda daha iyi görünmenizi *sağlamazlar.*

*Yan Not: Şunu da belirtmeliyim ki, kadınlar her ne kadar bir erkeğin penis boyunun cinsel zevkleriyle alakasız olduğunu iddia etseler de, genellikle bir erkeği utandırmak için ona savuracakları ilk hakaret "Bahse girerim küçük bir aleti vardır!" olacaktır. Noktaları siz birleştirin.

DIŞIL SMV EFSANESİ

Toplumsal cinsiyet meseleleri hakkında yazdığımdan beri (10+ yıldır) manosfer, cinsel piyasayı (benimki de dahil olmak üzere) ve kadınların kısa vadeli ve uzun vadeli cinsel stratejilerinin onlar üzerindeki etkisini detaylandıran makalelerle dolup taşıyor. Bu analizler biyolojik sonuçlardan, toplumsallaşmış dişil önceliğin (feminizm) her iki cinsiyetin mütevazı üyelerine verdiği sinsi, hayata zarar veren cezaya kadar uzanıyor. Bunun en son tezahürleri, ana akım medyada Man Up! 2.0'ın ana akım medyada popülerleştirilmesi olmuştur.

Evet, bu konuya birden fazla kez girdiğim için suçluyum, ancak feminizm, eşitlikçilik ve dişil zorunluluğun kadınlar için cinsel piyasa değerini yeniden icat etmek için nasıl komplo kurduğunu tekrarlamakta fayda var.

SMV

SMV'de Gezinmek'te SMP'nin nasıl ortaya çıktığına ve her bir cinsiyete göre cinsel pazar değerlerine ilişkin kendi ilkel genel bakışımı grafik haline getirdim. Her ne kadar biraz şaka yollu başlamış olsam da, tüm samimiyetimle, bir kişinin yaşamının ne zaman sona ereceğine dair 'Tanrı'nın Gözü' perspektifine sahip olması halinde yaşamının zaman çizelgesinin nasıl görünebileceğini görsel olarak çizmeye çalıştım.

SMV ne zaman yükselir ve ne zaman alçalırsa o zaman zirvede olacaktır. Klavyeye döktüğüm her şeyde olduğu gibi, çabam SMP'nin dürüst özüne ve cıvatalarına ve hayatımızdaki olayların bu değerlemeyle nasıl örtüştüğüne ulaşmaktı. İşte yine döküm:

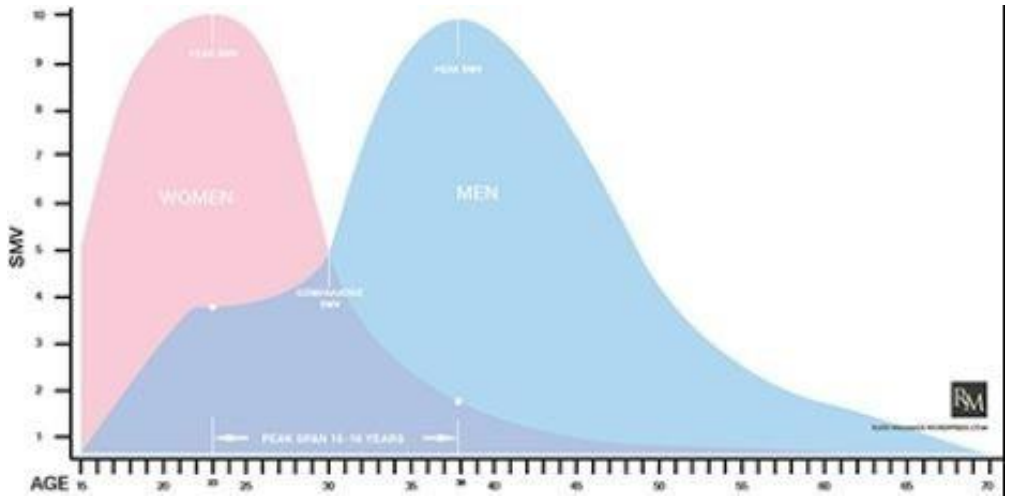

Bu, cinsel piyasa değerinin her bir cinsiyet için nasıl dalgalandığına dair çağdaş ve gerçekçi bir görüş tanımlama çabasıydı. Bence biraz kaba olsa da nispeten yansıtıcı, ancak bu grafiğe bir erkek perspektifinden yaklaştım, çünkü amacı Erkekleri yaşamlarının ilerleyen dönemlerinde SMV potansiyelleri konusunda eğitmek ve buna göre plan yapmaktı.

Hesaba katmadığım şey, feminizasyonun kadınların (ve buna bağlı olarak erkeklerin) kendi SMV'lerine ilişkin kolektif anlayışları üzerindeki etkisidir. Kadınların cinsel piyasa değerlerine ilişkin çarpıtılmış ve kandırılmış yorumlarına adanmış manosfer makalelerinin bolluğu göz önüne alındığında, bunun ölümüne yapıldığını düşündüm; kafamda yeni bir düşünceyi sarsmak için biraz sindirmek gerekti.

Erkek Gibi Kadınlar

Sanki bir işaretmiş gibi, Kırmızı Takım hayal kırıklığını bir yorum başlığından dile getiriyor:

"Çoğunluğu kariyerlerini ilk sıraya koymuş ve evliliği/çocukları hayatlarının ilerleyen dönemlerine ertelemiş gibi görünürken, para bu kadınlar için uzun vadede neden önemli olsun ki? Görünüşe göre flört dünyası, 10-15 yıldır atlıkarıncaya binen ve şimdi "yerleşmeye" ve 40 yaşına kadar 2-3 çocuk yapmaya hazır olan 30+ yaşındaki kariyer kadınlarıyla kirlenmiş durumda. Bu kadınların unuttukları şey, bu kadar geç yaşta çocuk sahibi olmanın getirdiği büyük riskler."

Biyolojik Saat Efsanesi hakkındaki düşüncelerimi özetlediği için bu yorumu uygun buldum: Kadınlar erkek *olmak* ister. Bu, Gloria Steinem'ler evlendikten, kuruduktan ve uçup gittikten sonra gelen hem erkek hem de kadın nesillerine, çoktan çürümüş feminist toplumsal itkinin bıraktığı mirastır. Kadınlar yarının erkekleri *olmalı.* Sanırım bu mesajı daha önce görmeliydim ve dürüst olmak gerekirse feminen düşüncenin büyük bir kısmının rollerin tersine çevrilmesi etrafında döndüğünü düşünüyorum, ancak bu tersine çevrilmeden daha fazlası. Kadınlar erkek *olmak* ister.

Eğer bir erkek olgunlaşana, başarıları daha fazla gerçekleşene ve SMV'si 38-40 yaşlarında zirve yapana kadar bekleyebilirse; eşitlikçilik *"neden Erkek-Kız olmayasın?" der.* İster cinsel olarak akışkan ilişkilerde Dom ve Sub açısından olsun, ister saygı ya da sosyal haklar açısından olsun, Kadınlar erkek olmak ister. Bu, 60 yılı aşkın süredir devam eden feminizasyonun kadınlara değerli olduğunu ve erkeklere de buna uyum sağlamayı öğrettiği şeydir. Aslında erkekler, kadınlara erkeklik için bir 'yardım' sunmadıkları için 'daha az erkektirler'.
Bu açıdan feminizasyon, penis kıskançlığının nihai biçimidir; kadınları erkekleştirmeye istekli her iki cinsiyetten birbirini izleyen nesilleri kültürleyerek ön plana çıkarmak. Bu, dişilliğin kalbidir

zorunluluk ve dişil öncelik.

Hipergami ve kadınların doğuştan gelen psikolojileri doğal olarak bu sosyalleşme çabasıyla çatışmaktadır. Böylece kadınlar bir yandan erkeksi bir eşitlik beklerken, diğer yandan da geleneksel olarak kadınsı nezaket ve beklentileri hak ettiklerini düşünüyorlar. "Her şeye sahip olmak" bu anlama gelmektedir. Dişil önceliğin çıkarları için, eğer işe yarıyorsa, kullanın.

Dolayısıyla, erkekler gibi olma arzusuyla, popülerleştirilmiş bir paralelin kadınların SMV beklentilerine ilişkin kolektif anlayışına sosyalleştirilmesi şaşırtıcı olmamalıdır. En gerçek anlamıyla, eğer erkekler daha ilerici ve olgun bir SMV'ye sahip olabiliyorsa, eşitlikçilik doktrinlerine göre, 'yeni' bir kadın da bu erkeksi SMV'yi yansıtabilmelidir.

Dişileştirilmiş SMV

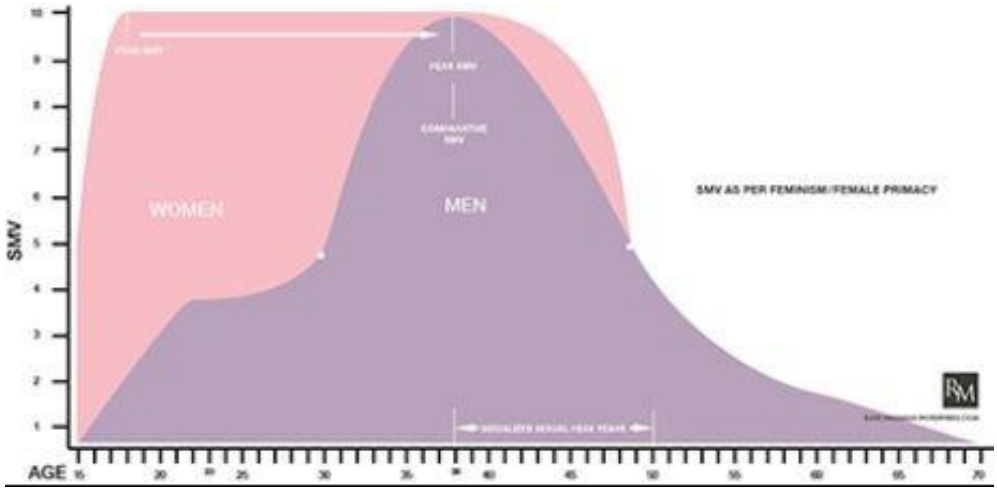

Feminizm, dişil önceliği ve onun zorunluluklarının birleşik çabasıyla kadınlar, SMV profillerinin erkeklerinkini kapsadığına ve onlarla eşdeğer olduğuna inanacak şekilde sosyalleştirilmiş ve kültürlenmiştir. Kadınlar özünde erkek olduklarından, Eşitlikçilik (erkeklerin dini)

feminizm) kadınları SMV programlarının en azından erkeklerinkiyle aynı olması gerektiğine ikna eder.

SMV'nin kadınsılaştırılmış yeniden tanımını göstermek için önceki SMV grafiğimdeki *erkek* çan eğrisini yeniden renklendirebilirdim, ancak bu yanlış olurdu. Feminizasyonun modern kadını ikna ettiği erilleştirilmiş SMV'ye ek olarak, kadınların gerçek cinsel zirve yıllarında (22-24) yararlanmayı bekledikleri bariz faydaları hesaba katmazdı.

Açıklamaya ihtiyaç duyduğum tek şey Cinsel Zirve Miti oldu. Team Red'in yakındığı ve benim de Biyolojik Saat Efsanesi yazımda belirttiğim gibi, bu kadınsı tanımlı yanılsama, aldatıcı bir şekilde kadınların Duvar sonrası değerlemesine yakındır. Erkeklerin SMV'si genellikle 38 civarında zirve yaptığından, kadınların da cinsel zirvelerini erkeklerinkiyle aynı zamana denk getirecek bir sosyal geleneğe ihtiyaçları vardı. Bu nedenle, yaşlı kadınların cinsel becerilerini, erkeklerin açıkça cinsel partner olarak tercih ettikleri 22 yaşındaki 'kız çocuklarının'kinden daha fazla şişiren, cinsel zirve ile ilgili bitmek bilmeyen makaleler okuyoruz. Eşitlikçilik, eğer erkekler yaşamlarının ilerleyen dönemlerinde en cazip hallerindeyse, kadınların da öyle olması gerektiği yanılsamasını güçlendirmektedir.

Duvardaki Çatlaklar

Kadınları SMV'nin feminen bir şekilde yeniden tanımlanmasına ikna etmeye yönelik tüm çabalarına rağmen, kalıcı bir kadınsı üstünlük sağlamak için tasarlanan sosyal yapılarda belirgin çatlaklar oluşmaya başlamıştır. Son önemli feminizm dalgası Baby Boom kuşağı tarafından gerçekleştirildiği için, sonraki kuşaklardan kadınlar "her şeye sahip olma" yalanının ciddiyetini yeni yeni fark etmeye başlıyor.

Toplumsal cinsiyet önceliği kurumu ("eşitlikçilik" maskesi altında) kadınların gerçek cinsel pazar değeri ve bunun gelişimi ile büyük ölçüde ve açıkça çelişmektedir. Dişil zorunluluk, SMV'yi yönlendiren biyolojik motivasyonlara karşı hiçbir zaman etkili bir karşılık bulamamıştır - kadınlar yaşlandıkça, dişil öncelik kendi hipergamisinin kurbanı olmaktadır. Bu nedenle, zorunluluk misyonunu sürekli olarak yeniden tanımlamalı, yeni sosyal gelenekler yaratmalı ve kendi yetersizlikleri için boyun eğdirdiği erkekleri suçlamaya dayanmalıdır.

Kadınlar artık gerçek SMV'lerinin feminizasyonun onları ikna ettiği gibi olmadığını çok geç fark ediyorlar - duvardaki bir çatlak. Bir başka taktik de erkekleri, kadınsı zorunluluğun tanımladığı SMP'ye katılmak istemedikleri için utandırmak ve onlardan katılmalarını beklemektir. "Erkek olun sizi çocuksu oğlanlar!" - ve Duvar'da bir çatlak daha belirir.

Birçok feminist yazarın, kendi gerçek SMV'si ile dişil zorunluluğun egosuna şartlandırdığı SMV modeli arasındaki çatışmayla yüzleşememesi etrafında müreffeh bir kariyer ve şöhret oluşturabilmesi, çarpıtılmış, dişileştirilmiş SMV modelinin kadınlara ve kültürümüze ne kadar nüfuz ettiğinin bir göstergesidir.

AŞK VE SAVAŞIN

Genelde her iki cinsiyetten insanlar da aşkın kendileri için tanımlanmasından hoşlanmazlar. Aşk kavramı öznelliklerle yüklüdür ve aşk fikirlerini tanımlanmış bir kutuya hapsetmeye çalışarak insanların yorumlarını ve duyarlılıklarını rencide etmeniz şaşırtıcı değildir. Aşkın bu kadar büyük ve insani bir fikir olmasının nedenlerinden biri budur, ancak belirsizliği aynı zamanda yaşadığımız insani trajedi ve acıların çoğunun birincil nedenidir.

Aşkı dini bağlamlarda, kişisel yorumlarda, felsefi denemelerde, biyolojik dinamiklerde ve daha pek çok alanda görüyoruz; bu nedenle aşk kavramımızın başkalarınınkiyle ne kadar iyi ya da kötü örtüştüğüne bağlı olarak aşkın ne kadar evrensel olarak karmaşık, manipülatif ve aynı zamanda ne kadar bağlayıcı ve besleyici olabileceğini anlamak çok kolay.

Kadın bakış açısının aksine erkek bakış açısının ana hatlarını çizerken (tanımlarken değil), bir erkeğin olgunlaştıkça sevgi anlayışının nasıl değiştiğini anlamak gerekir. Birçok Rasyonel Erkek yorumcusu, bu kavramın temel kökünü anneleriyle olan ilişkilerinde bulmak istemiştir. Her ne kadar Freudyen bir yaklaşım gibi görünse de bunun kötü bir başlangıç olduğunu söyleyemem.

Erkekler aslında samimi, fiziksel ve besleyici sevgiye dair ilk izlenimlerini annelerinden öğrenirler ve bu daha sonra potansiyel eşlerinden (veya sevgililerinden) beklenen sevginin temelini oluşturur. Çocuklar soyut terimlerle düşünemezken bile, bu anne sevgisini sürdürmek için yerine getirilmesi gereken koşullara ilişkin doğuştan gelen, temel bir anlayış vardır. Yohami, hareketsiz yüz deneyi ile bunun harika bir örneğini paylaştı. Yorumcu Yohami bunu şu şekilde açıklamıştır:

Bu devre, biz konuşmayı öğrenmeden = soyut ve kavramlar oluşturmadan önce basılır. Bu dört parçalı temel bir duygusal/davranışsal devredir.

Devreye "yanlış" baskı yapmanın birçok yolu vardır. Bunlardan biri, annenin (ya da babaların) alıcı tarafta olması ve çocuğu veren taraf haline getirmesidir. Diğeri çocuğun çerçeveye sahip olmasıdır. Diğeri ise annenin (ya da babanın) yalnızca çocuk yaramazlık yaptığında tepki vermesidir. Diğeri ise çocuğun davranmasını sağlamak ve sonra onu susturmak / cezalandırmaktır. Vb. Kısacası, çocuk oyunu anlar ve oynamaya başlar.

Ve sonra her şeyi üstüne inşa edersiniz.

12-21 yaşları arasındaki deneyimleriniz elbette sizi şekillendirmeye yardımcı oldu, çünkü şu anda 35 yaşındasınız ve bu toplam birikimli bir oyun. Ancak dürüst olmak gerekirse, 12-21 yaş arasında başınıza gelenler, zaten gerçekleşmekte olan aynı mekaniklerdir, sadece daha fazla dış dünya etkisi, cinsel dürtü ve ek baskılar eklenmiştir.

Acının kaynağını bulmaya çalışıyorum ve bu şu: dengeyi bulmak isteyen bir pergel veya geometrik bir parça gibi, acı da

"iyi "yi tekrar bulmak (iyiden, kötüden ve çirkinden), ancak bu "iyi "ye sadece kötü ve çirkin arasında şiddetle denge kurarak ve öfke nöbetleri geçirerek ulaşmayı bilir ve bu işe yaramazsa, bölmek / kendini sakatlamak (istenmeyen kısımlarınızı, geçmişinizi, kimliğinizi, duygularınızı, insanları, ilişkilerinizi kesip atmak, bir şeyleri dışarıda bırakmak, vb.)

Bu, dinamiğin zor bulunan "iyi" kısmına yönelik sürekli bir arayış.

Yohami devam ediyor:

[İhtiyaçlarınız ve istekleriniz konusunda kendinize güvenmiyordunuz, çünkü hala nasıl "iyi" ve güvende hissedeceğinizi tartışıyordunuz, bu yüzden oyun geliştirmediniz veya kızları / ilişkileri oldukları gibi görmediniz - ama bunu önceki çözülmemiş karışıma eklediniz, örneğin, Kızlardan "iyi" olanı (savunmasız olduğunuz ve yakından sevildiğiniz, bakıldığınız ve güvende olduğunuz temel, anne, baba sevgisi) aramak, savunmasızlığı ve cinsel saldırganlık dürtüsünü ve uzun süreli sevgi özlemini ve asla güvende hissetmemenin çaresizlik duygusunu karıştırmak vb.

Doğduğumuz andan itibaren sevginin koşullu olduğunu fark ederiz, ancak koşulsuz olmasını isteriz; idealize ettiğimiz durum koşulsuz sevgidir. Erkek olmak performans göstermek, üstün olmak, takdir ve hayranlık duygularının özgürce verildiği kişi olmaktır. Temel düzeyde, idealize edilmiş sevgi durumu için sürekli çaba göstermek, başladığımızdan daha fazlası olmamıza yardımcı olur, ancak bu, bir kadının bizi mümkün olduğunu düşündüğümüz gibi sevmeye istekli olmak bir yana, bunu yapabileceğine dair yanlış yönlendirilmiş bir inanç pahasına gelir.

Dinlenmek İçin Bir Yer

Yorumcu Peregrine John durumu özetledi:

Rahatlamak istiyoruz. Açık ve dürüst olmak istiyoruz. Mücadelenin yerinin olmadığı, bizden çekilip alınması yerine güç kazandığımız ve dinlendiğimiz güvenli bir sığınağa sahip olmak istiyoruz. Her zaman tetikte olmayı bırakmak ve temel insanlığımızı küçümsemeden anlayabilecek biriyle birlikte olma şansına sahip olmak istiyoruz. Savaşmayı bırakmak, oyunu oynamayı bırakmak, sadece bir süreliğine.

Bunu çok istiyoruz.

Bunu yaparsak, kısa süre sonra artık yapamayız.

Bu, erkeklerin bir kadınla 'aşk ilişkisi' yaşayana kadar farkına varmadıkları bir durumdur. Erkekler için bu, idealize edilmiş koşulsuz sevgi isteğinin ötesinde olgunlaşmak için bir katalizördür (olmalıdır). Bu noktada tam bir daire çizerler ve annelerine dönebileceklerini (ya da olabileceklerini) umdukları kavramsal sevginin 'aşık olduğu' kadında var olmadığını ve nihayetinde bebekliğinden yetişkinliğine kadar annesiyle arasında hiçbir zaman gerçekten var olmadığını anlarlar.

Dinlenmek yok, ara vermek ya da ertelemek yok, ama bu koşulsuz sevgi güvencesine duyulan arzu o kadar güçlü ki, erkekler bunu "geleneksel" evlilik yeminlerine yazmayı akıl etmişler - "iyi günde kötü günde, zengin ya da fakir, hastalıkta ve sağlıkta, ölüm sizi ayırana dek diğer herkesi terk ederek sevmek, değer vermek ve itaat etmek" - başka bir deyişle, tüm koşullara rağmen koşulsuz sevgi sözü. Bu yeminler, Tanrı'nın ve insanların önünde olma bağlamında yapılmamış olsaydı, aksi takdirde sınırsız olacak bir kadın aşırı eşliliğine karşı doğrudan bir sigorta talebidir.

Daha önceki yazılarımda danışmanlık yaptığım 65 yaşındaki bir adamdan bahsetmiştim. 20 yılı aşkın bir süredir karısı ona duygusal şantaj yapıyordu. Daha önce bir kez evlenmiş ve ilk eşinden 12 yıl sonra, eşinin maddi destek konusundaki "beklentilerini karşılayamadığı" için boşanmıştı. 'Aşık' olduğu kadınların onun için aşkın ne anlama geldiğine dair farklı kavramları olduğu bağlantısını hiç kurmamıştı. Daha ziyade, önceki aşk kavramını 'sevdiği' kadınlarınkine uyacak şekilde toptan geliştirdi ve böylece onun aşk fikri, bu aşka hak kazanmak için bitmek bilmeyen bir arayışa dayandı. İkinci evliliğinin ilk yılında işini kaybetmiş ve yaklaşık 5 ay boyunca işsiz kalmış, tek gelir kaynağı olarak karısını bırakmıştır. İşsizliğinin 4. ayının sonunda, bir mülakattan döndükten sonra eve geldiğinde evinin kilitlerinin değiştirilmiş olduğunu ve kapının önünde "eşyalarıyla dolu" iki spor çantasının beklediğini gördü. Çantaların üzerinde ikinci karısı tarafından yazılmış bir not vardı: "Bir iş bulana kadar geri gelme."

O zamanlar bu hikayeyi bana gururla anlattığını hatırlıyorum, çünkü o sırada ne kadar kızgın olsa da, "daha iyi bir adam" olmak için onu kıçından tekmelediği için 'minnettar' olduğunu söyledi. Bu noktada sevgi kavramı, bir numaralı eşiyle yaşadığı neredeyse aynı deneyimlerden tamamen değişmiş, tamamen eşinin sevgisini kazanma kapasitesine bağlı bir modele dönüşmüştü. Aşk uğruna koşulsuz sevginin idealleştirilmesi gitmiş, yerine yeni karısının taktiksel, fırsatçı kadın sevgisi kavramı gelmişti. Ve bunun için minnettardı.

20 yıl sonra, 65 yaşındayken (şimdi 69) ve sağlık durumu kötüye giderken

Onun 'sevgisini' sonsuza dek güvence altına alma çabalarının hiçbir zaman takdir edilmediğini, sadece beklendiğini fark etti; bu yüzden burada sağlığını ve dolayısıyla onun sevgisi ve şefkati için bu aralıksız niteliği sürdürme araçlarını kaybetmekte olduğu çok acımasız gerçekle yüzleşiyordu.

Uzlaştırıcı

Sanırım ufuk açıcı olan Savaş Gelinleri makalemin acımasızlığı hakkında çok sayıda e-posta ve yazışma alıyorum. Erkekler, kadınların doğuştan sahip oldukları, kendilerini esir alanlarla bağ kurma kapasitesinin psiko-sosyal açıdan adaptif bir hayatta kalma özelliği olduğunu ve bunun kadınların eski sevgililerini erkeklerden çok daha hızlı bir şekilde 'unutabilmelerine' nasıl evrildiğini kabul etmekte zorlanıyorlar.

Kadınlar malum nedenlerden ötürü bu olguyu detaylandırmamdan hoşlanmıyor, ancak bence erkekler de toplumsal cinsiyete dayalı sevgi kavramlarındaki aynı tutarsızlık nedeniyle kolaylıkla 'gözden çıkarılabilir' oldukları fikrinden hoşlanmıyor. Şehitler olarak, hatta ölümde bile, koşulsuz erkek sevgi kavramı, kadınların, zorunlu olarak, akışkan ve faydacı sevgi kavramı tarafından reddedilir.

Bununla yüzleşmek, kırmızı hapı almanın en zor yönlerinden biridir. Bunun aşırı nihilist göründüğünün farkındayım, ama mesele de bu. Kırmızı hap gerçekliğini kabul etmenin çok olumlu, çok faydalı yönlerinin tümü, uzun süredir şartlandığımız mavi hap idealizmlerini terk etme pahasına geliyor. Pollyanna'cı, beklentili, mavi hap hayalini geride bırakmak eski bir dostu öldürmek gibi görünse de, bu eski paradigmayı unutmak çok daha umutlu bir kırmızı hap varoluşundan faydalanmanızı sağlar.

Kadınların erkekleri etkileme kapasitesinin gerçekliğini ya da samimiyetini tartışmıyorum.

Aşk. Burada öne sürdüğüm şey, kadınların aşk kavramının erkeklerin inandırıldığı gibi olmadığıdır.

DIŞIL ZORUNLULUK

DİŞİL GERÇEKLİK

Sanırım denemelerimde kabul ettiğim temel önermelerden biri, 'topluluğun' daha 'aydınlanmış' bazı erkeklerinin bile tam olarak kavrayamadığı bir önermedir. Bu, dişil bir gerçeklik varsayımıdır. Bazen bunu dişil zorunluluk olarak adlandırıyorum, bazen de anlaşılmasını kolaylaştırmak için halk dilinde "Matrix" olarak ifade ediyorum, ancak her zaman okuyucularımın (diğer bloglarda veya forumlarda yaptığım yorumlarda bile) bunu temel olarak anladığını varsayıyorum.

Sanırım bu konuda biraz yanılıyor olabilirim.

Bir erkeğin deneyimlediği her şey, en erken yaştan itibaren aldığı her sosyal koşullanma, kabul edilen her sosyal norm ve çağdaş toplumda olgun bir yetişkin Erkek tanımı olarak nitelendirilmesi için ondan beklenen her şey, bir kadın zorunluluğuna hizmet etmek üzere tasarlanmıştır.

Ahlakçılar bunun içinde debelenir, mutlakçılar ve mağlup beyaz şövalyeler varoluşsal olarak buna bağlıdır ve görececilerin daha iyi bir kısmı bile hala (genellikle farkında olmadan) dişil amacı besler ve ona hizmet eder. Aslında bu gerçeklik o kadar kapsayıcıdır ki, erkekliğimizi bu dişil etkiyi ne kadar iyi karşılayabildiğimize göre tanımlarız.

Medyamız bunu kutluyor ve hiçbir muhalefete yer vermiyor. Çok az şey

var

Muhalefet, çünkü kaplamayı soymak, dişi amaç tarafından tanımlanan bir gerçeklikle çelişmektir. Kendinizi yalnız hissedersiniz çünkü bunun etkisini anlayamazsınız ve maruz kaldığınız koşullandırma bu duyguyu iyileştirmenin nesnel çözümünü tanımlar. Geleceğinize, eğitiminize, kariyerinize, dini inançlarınıza, hatta nerede yaşamayı seçeceğinize dair kararlarınızı, dişil etkiye şu anda daha iyi uyum sağlamak ya da gelecekte uyum sağlamaya hazırlanmak için verirsiniz.

Buna uygun bulunmama korkusuyla ya da zorunluluğa hizmetteki rolünüzü henüz kabul etmediğiniz için toplumsal utançtan dolayı evlenirsiniz. Çocuklarınız ona haraç olarak sunulurken, siz de farkında olmadan onlarda bunu sürdürürsünüz. Nafakada, boşanma davalarında, kariyerinizin kendi yaşamınızdaki ve genel olarak toplumdaki etkisini sürdürmek için talep ettiği fedakarlıklarda haraç ödersiniz.

Erkekler dişil bir gerçekliği kolaylaştırmak için vardır.

Bunu ahlakçılıkla mazur gösterebiliriz, buna onur ve istikrar kavramlarını ekleyebiliriz, hatta kendimizi dişil zorunluluğun kendi zorunluluğumuz olduğuna ikna edebiliriz, ama ne olursa olsun, erkekler hala buna hizmet ediyor.

Cinsel Stratejiler

Bir cinsiyetin kendi cinsel zorunluluğunu gerçekleştirmesi için diğerinin kendi cinsel zorunluluğunu feda etmesi gerekir. Bu, dişil zorunluluğun kendi gerçekliğini normatif gerçeklik olarak tesis etmek için kullandığı temel güç kaynağıdır. Buradan flört/çiftleşme için angajman kuralları, bilişsel hakimiyeti sürdürmek için kullanılan işlevsel sosyal sözleşmeler ve toplumu dişil yararına bağlayan yasalar ve yasallıklar ortaya çıkar. Buradan da

erkeklerin varsayılan statüsünü 'tek kullanımlık' cinsiyet olarak türetirken, kadınlar korunan cinsiyettir. Bu kök, zorunluluğun kadınların en bariz tutarsızlıklarını ve zulümlerini mazur göstermek (özür dilemek değil) için kullandığı köktür.

Tek eşlilik ve sadakat yalnızca optimize edilmiş bir hipergami ile eşleştirildiğinde faydalıdır.

Bu optimizasyon olmadan, dişil gerçeklik için uygunsuz yükümlülüklerdir. Bu gerçekliği etkileyebilmek için erkeklerin, dişil zorunluluğun uyguladığından daha fazla kontrole sahip olduklarına ikna olmaları gerekir. Dişil gerçekliğin kendileri için belirlediği sistemlere bağımlı kalırken, dişil tarafından tanımlanan bir gerçekliğin efendilerinin kendileri olduğuna inanmalıdırlar. Bu yüzden onlara kral, vahşi, vahşi, soylu, entelektüel, elit, içinde bulundukları gerçekliğin ayrıcalıklı olduğuna ve açıkça kendi bencil amaçlarına hizmet ettiğine ikna edebilecek her şey oldukları söylenir. Zaten 'korunan cinsiyet' olan kadınlar için tüm bunlar varsayılan mağduriyet varsayımını teşvik etmektedir.

kadınsı.

Dişil gerçekliğin taçlandırıcı ironisi, erkeklerin ataerkillikle suçlanırken, dişil zorunluluk çerçevesini mümkün kılmalarıdır. Dişil cinsel strateji zafer kazanmıştır çünkü erkek baskısının yapmacık himayesi altında bile, doğru çaba olarak kabul edilen hala dişil hedef-durumdur.
Dişil zorunluluğu tatmin etmek, çoğulcu dişil cinsel stratejinin amaçlarına ulaşmak hala normatif koşuldur. Erkeklerin hedefleri

sapkındır, kadınlarınki ise yücedir.

Burada biraz fazla şiirsel konuştuysam beni bağışlayın, ancak Matrix'in gerçekte ne olduğunu görmek önemlidir. Bir dahaki sefere en iyi niyetli kadının (ya da dişileştirilmiş erkeğin) yaşam, ilişkiler, evlilik, bebek sahibi olmak, din vb. hakkındaki görüşleriyle karşı karşıya geldiğinizde, onun algılarının bu gerçekliğe dayandığını anlayın. Doğrudur çünkü inançları, gerçekliğinin çerçevesinin ona doğru olarak pekiştirdiği şeylerle uyumludur. Başka herhangi bir referans çerçevesi ona en iyi ihtimalle tamamen yabancıdır, en kötü ihtimalle de kötü ve şeytanidir.

Kadın Merkezcilik

Tüm bunlarla amacım, "normal" bulduğumuz gerçekliğin kadın merkezli etkiyle nasıl işlendiğini göstermektir. Etnik kökenler arasında ve her türlü sosyal çeşitliliği kapsayan bu etki kültüre, yasalara, medyaya, eğlenceye, kolektif sosyal bilincimizden bireysel psikolojilerimize o kadar işlemiş ki, bunu içinde yaşadığımız operasyonel çerçeve olarak kabul ediyoruz. Bunun yutulması zor bir hap olduğunun farkındayım, çünkü erkek zorunluluğu aslında karşılıklı hedeflere bağlı olarak kadın zorunluluğu ile kesişmektedir. Bununla birlikte, asıl mesele, içinde işlediğimiz gerçeklik olan operasyonel çerçevenin öncelikle dişil tarafından tanımlanmış olmasıdır.

Televizyonda popüler bir sit-com'u eleştirel bir gözle ilk kez izlediğimde bunun ipuçlarının farkına vardığımı hatırlıyorum. *Hiçbir* dizide olumlu anlamda erkeksi aktörler ya da roller yoktu, aksine her erkek erkekliğiyle alay ediliyordu. Bu daha sonra toplumun ve medyanın yeni farkına varmaya başladığım diğer yönlerine yol açtı

..bir uyanış. *Kırmızı hapı* almanın alegorisi bir uyanıştan ibarettir. Kadınsılaşma her yerdeydi, ancak kadınsı-ilkellik olasılığını düşündüğüm için bile içimdeki koşullanmış suçluluk duygusu ondan kopmamı engelliyordu.

İlk başta sadece bunu fark ettiğim için alındığımı düşünerek kendimi suçlu hissettiğimi hatırlıyorum. İşlerin kadınların düşünmemi istedikleri kadar *'normal'* olmadığını düşündüğüm için kendimden utandım. Anlamadığım şey, bunun koşullanmamın bir parçası olduğuydu; bu 'normalliği' sorguladığım için utanç duygusunu içselleştirmek. Pek çok erkek bu programlamayı asla aşamıyor ve asla fişi çekmiyor. Bu, *"kim olduklarına"* çok fazla gömülüdür ve ortaya çıkan iç çatışma onları durumlarının gerçeklerini inkar etmeye ve bazen var olmak için ihtiyaç duydukları normalliğe meydan okuyan diğerleriyle aktif olarak savaşmaya sevk edecektir.

Kendimden utanmayı aştıktan sonra, bu kadın merkezciliği teşvik eden diğer kalıpları ve birbirine kenetlenmiş sosyal gelenekleri fark etmeye başladım. Boşanma yasalarının makro dinamiklerinden ve tecavüzün yasal tanımlarından, askerlikteki cinsiyet önyargısına (savaşta ölmek için sadece erkeklerin askere alınması) ve iş yerindeki sıradan su soğutucusu konuşmalarının en küçük ayrıntılarına kadar, bu etkinin varoluşlarımız üzerinde ne kadar ezici olduğunu fark etmeye başladım.

Çerçevenin Gözlenmesi

Geçenlerde bir tavsiye radyo programında, kocasının davranışlarından dolayı duygusal sıkıntı içinde olan bir kadının konuşmasını dinledim. Görünüşe göre kadın evlenmeden önce adamla bir ya da iki yıl çıkmış ve en başından beri ikisinin de çocuk istemediğinden bahsetmişler. Evlenmeden önce her ikisi de

Anlaşmışlardı, çocukları yoktu, ta ki evliliklerinin bir yılı dolmadan kadın gizlice doğum kontrol hapını bırakana ve gebe kalmak için kocasıyla cinsel aktivitelerinde bilinçli olarak çaba gösterene kadar. Sorun hamile kalamamasıydı. Ancak daha sonra adam, eşleştiği kadınlardan çocuk sahibi olma riskine girmemek için vazektomi yaptırdığını itiraf etti.

Ortaya çıkan öfke, kadının itiraf ettiği ikiyüzlülüğüne ve kocasını kazara hamile kaldığını düşünmesi için kandırmaya yönelik gizli çabalarına yönelik değildi, aksine cehennemin tüm ateşleri bu adamın onu aldattığı iddiasına odaklanmıştı.

Bu, dişil gerçekliğin hayatlarımızın yönünü nasıl belirlediğinin en iyi örneğidir. Kamusal ve özel alanda, kadının cinsel zorunluluğuna ulaşma motivasyonu ve çaresiz önlemleri için sonradan bir şey bile düşünülmedi çünkü dişil zorunluluk her türlü çatışmanın **doğru** hedefi olarak normalleştirildi.

Bir kadının varoluşsal zorunluluğu, mutluluğu, memnuniyeti, korunması, tedarik edilmesi, güçlendirilmesi, kelimenin tam anlamıyla dişil olana fayda sağlayan her şey yalnızca sosyal olarak teşvik edilmekle kalmayıp, çoğu durumda yasalar tarafından zorunlu kılınmaktadır. İronik bir şekilde, çoğu doktor evli bir erkeğe vazektomi yapmak için karısının yazılı onayını ister; yasal bir zorunluluktan dolayı değil, daha ziyade erkeğin karısının yasal misillemelerinden ve zararlarından kaçınmak için. Kanca ya da sahtekarlıkla, onun zorunluluğu **doğru** olanıdır.

Bazıları bunun her zaman böyle olmadığını ve belirli dönemlerde kadınların sığır gibi bir mala indirgendiğini iddia edecektir. Bunun bazı haklı yanları olsa da, ben bu düşüncenin sürdürülmesinin

mağdur statüsünün tanınması ve dolayısıyla telafi ihtiyacını teşvik ederek yeni dişil gerçekliğe hizmet etmektedir. Gerçek şu ki, "ataerkil bir geçmişle" uzlaşmanın en ateşli destekçileri bile hala şu anda dişil gerçeklikte faaliyet göstermektedir. Sultanlar ve imparatorlar dışında, karanlık çağlardan önce doğan çok az erkek bir kadına gerçekten 'sahip' olmuştur.

Cinsel Devrim

İnternette bir arkadaşımla, altmışlı yılların ortalarında hormonal doğum kontrol yöntemleriyle kadınlara tanınan gebelik kontrolünün aynısının erkeklere de tanınmasını sağlayacak özel ve benzersiz bir yeteneğe sahip yeni bir doğum kontrol yöntemi geliştirilirse bunun insanlık (ve özellikle erkeklik) için ne anlama geleceği konusunda varsayımsal bir tartışmaya girdim. İnsan çabasının 60'lı yıllarda kadınlar için güvenilir bir doğum kontrol yöntemi yaratabilmişken, 2013 yılında insan genomunun haritasını çıkarabilmemize rağmen erkeklere aynı derecede doğum kontrolünü nasıl sağlayabileceğimizi bulamamış olmamız ilginç değil mi?

Basitçe söylemek gerekirse, dişil zorunluluk buna izin vermeyecektir.

Prometheus'un erkeklere böyle bir ateş vermesi halinde dişil altyapının uğrayacağı sosyal ve ekonomik zararı hayal edebiliyor musunuz? Kontrol dengesinin tekrar eril tarafa kaydığını hayal edin; erkeklerin bir kadının cinsel stratejisini yerine getirip getirmeme konusunda tam anlamıyla tek seçime sahip olduğunu. Konuşma hararetlendi. Erkeklere böyle bir güç asla emanet edilemezdi! Eğer dişil cinsel strateji güvenilir erkek doğum kontrol yöntemleriyle engellenirse, insanlığın kıyamet gibi bir sona sürükleneceği kesindi. Toplumlar parçalanacak, nüfus azalacak ve çekirdek ailenin yerini erkeklerin cinsel stratejileri tarafından dikte edilen bir neo-kabilecilik alacaktı.

Dürüst olmak gerekirse, atom silahlarının keşfinin böyle bir icatla aynı seviyede olduğunu düşünürsünüz.

Elli yıllık sistematik kadınsılaştırmanın yarattığı gülünç, zavallı, endemik olarak çocuksu ve sapkın erkekliğe, cinsiyetlerinin doğuştan gelen zorunluluklarının peşinde insanlığı ilerletmek için asla güvenilemezdi.

Oysa bu tam da 1960'larda kadınların eline verilen ve bugün de devam eden güçtür. Erkek doğum kontrolünün kadınsı zorunluluğa karşı oluşturduğu tehdit, hangi cinsiyetin cinsel stratejisinin normatif olacağının çerçevesini kontrol etmektir.

Tek taraflı olarak kadınlara özgü hormonal doğum kontrolünün ve bunun sonucunda ortaya çıkan cinsel devrimin ortaya çıkmasından önce, erkeklerin tedarikinin kadınların kendi toplumsal cinsiyet zorunluluklarını yerine getirmelerinde motive edici bir faktör olması nedeniyle, toplumsal cinsiyet oyun alanı erkeklik lehine olmasa da eşitti. Lateks profilaktikler 40'lı yıllarda mevcuttu ve bu erkeklere hafif bir avantaj sağlamış olabilir, ancak her iki taraf da çiftleşme sırasında cinsel faaliyetlerinin şartlarını biliyor ve kabul ediyordu.

Kadınlara özgü doğum kontrolü uygun ve ulaşılabilir olduğunda, kontrol odağı kadın önceliğine geçti. Kadının zorunluluğu normalleştirilmiş zorunluluk haline geldi. Erkeğin cinsel zorunluluğu kadınınkine ulaşmak için sadece bir araçtı ve artık kontrol kesin olarak dişil hipergami lehine yerleştirilmişti. İster gelişmekte olan ülkelerde ister birinci dünya ülkelerinde olsun, insanlığın gidişatına yön verme sorumluluğu kadınlara düştü ve böylece dişil gerçeklik bugünkü haline evrildi.

KADINSI GİZEM

Belki de kadınların yüzyıllardır sahip olduğu en kullanışlı araç bilinmezlikleridir. Bu kelimeyi ben uydurdum, ancak uygulanabilir; yüzlerce yıldır tüm nesillerden kadınlar bu bilinemez, rastgele veya daha da kötüsü kararsız veya belirsiz olma duygusunu geliştirdiler. Bu kadınsı gizemdir ve kadınsı ayrıcalık - bir kadın her zaman fikrini değiştirme hakkını saklı tutar - ve (efsanevi) kadınsı sezgi - "bir kadın sadece bilir" ile el ele gider.

Bir Erkek açık sözlü ve kararlı olmaktan başka hiçbir şey için saygı görmezken - ne demek istiyorsan onu söyle, ne demek istiyorsan onu söyle - kadınlar toplum tarafından anlaşılması zor ve, söylemeye cesaret edersem, görünüşte mantıksız oldukları için ödüllendirilir ve güçlendirilir. Aslında, doğru sanatla yapıldığında, onu hem cazip hem de dayanılmaz derecede sinir bozucu yapan şey tam da bu anlaşılmazlıktır. Ancak bunu başarabilmesi için bilinemez olması (ya da öyle görünmesi) ve tüm erkek toplumunu buna inanmaya teşvik etmesi gerekir.

Dişil gizem, PUA tekniğinde 'chick crack'in bu kadar işe yaramasıyla aynı nedenlerden dolayı dişil ruha hitap eder. Meta-fiziksel çağrışımları bu kadar çekici kılan aynı 'gizli güç' dinamiğine hitap eder (din, batıl inanç, sezgi, vb.) Bunu anlamak için kadınların doğuştan gelen dedikodu sevgisinden başka bir şeye bakmaya gerek yoktur

kadınlar için sırlardaki güç. Büyücülükle olan bağlantıların bu kadar uzun süre dişil olanla ilişkilendirilmesi hiç de şaşırtıcı değildir. Tarihsel olarak 'erkek egemen' bir kültürde, gizliliğin ve mistisizmin gücünün, onu kontrol eden erkekleri etkilemek için bir kaynak olarak dişil olana dönüştürülmesi gerekecektir. Bu bazen bir kadının kazığa bağlanıp yakılmasıyla sonuçlanabilirdi ama daha çok, büyüleyebileceği erkeğin statüsüne bağlı olarak derece derece 'tahtın arkasındaki güç' haline gelmenin bir yoluydu.

Bu mistisizmi cinsellikle birleştirdiğinizde, gerçek kadınsı gizemi elde edersiniz - kadınsı zorunluluğun optimal hipergami arayışında sahip olduğu en yararlı araç. Dişil gizem cinsiyetler arası iletişime nüfuz eder. Her forum yanıtında, her blog yorumunda, her Facebook gönderisinde ve konuya kişisel, kadınsı bir yatırım yapan kadınlar tarafından yazılmış her makalede, kadınsı gizemi tanımanın bir kalıntısı vardır. Bir kadın, kadın niyetine ihanet eden bir kadın davranışı gözlemine karşılık verdiğinde, standart yanlış yönlendirme her *zaman* bilinemez, öngörülemez şekilde kaprisli, kadınsı gizemle doyurulur.

Dövüş Kulübü'nün dişil zorunluluk için ilk (ve ikinci) kuralı, dişinin gizemini korumaktır - ve kız kardeşliğin buna ihanet edenlere merhameti yoktur. Gerçeğe ne kadar yaklaşırsanız kadınlar o kadar yüksek sesle çığlık atar.

Yıllardır davranışları gözlemleyerek kafa karışıklığını ve yaygın sorunları çözmeye çalıştım. Kadınlar, muhakeme ve metodolojilerinde az ya da çok farklılıklar olmakla birlikte erkeklerle aynı temel motivasyonlara sahip insanlardır. Asıl mesele şu ki

Kadınlar da en az erkekler kadar sıradan ya da sıra dışı olabilirler, ancak aralarındaki fark, erkeklerin erkeksi bir gizeme sahip olmamalarıdır.

Nadir istisnalar dışında, genellikle bu gizem duygusunu geliştirmeyiz çünkü bunun için kadınlar kadar ödüllendirilmeyiz - ve dürüst olmak gerekirse, buna ihtiyacımız olmamıştır. Ancak bir kadın için, eğer bu gizemi geliştirebilirse, ilgileri onu evcilleştirecek kadar 'şanslı' olan erkek için başlı başına bir ödül haline gelir. Emin olun, bir kadının deli olduğunu düşündüğünüzde, o bir tilki gibi delidir; bir nedeni vardır. Kadınlar da en az erkekler kadar hesapçıdır, hatta iddia ediyorum ki daha da hesapçıdır çünkü çok sayıda günahı arkasına saklayabilecekleri bir gizeme sahiptirler.
Mantıksız değiller, hesaplanmışlar - sadece bir kadının eylemlerini ve davranışlarını okuma ve arkalarındaki gizli amacı görme yeteneğini geliştirmeniz gerekiyor.

Günümüzde erkekler kadınları irrasyonel aktörler olarak görmeye fazlasıyla hazırdır. Freud bile kadınların histerik tepkilerine kandı ve onları büyük ölçüde aciz, rastgele ve kendi çıkarları için ikiyüzlü olarak yazdı. Yaşlı bir adamın "kadınlar, sanırım onları asla gerçekten anlayamayacağız, ha?" dediğini duymanın ne kadar sinir bozucu olduğunu anlatamam.

Bir arkadaşınız size kaç kez "dün gece Kristy ile şansın yaver gitti mi?" diye sordu. Bu geçici soruyu çok fazla düşünmüyoruz, ancak öyle bir şekilde çerçeveleniyor ki erkekler bu gizem efsanesini bağımsız olarak sürdürüyorlar. Biriyle yatmanızı sağlayan şey şans değildir. Koşulların ve doğru zamanda doğru erkek olmanın kesinlikle bir rol oynadığını anlıyorum, ancak burada önemli olan bu değil. Ancak, eğer bizim

önkoşullama, şanslı olduğumuzu, piyangoyu kazandığımızı ya da nadir ve değerli bir ödülü elimizden kaçırdığımızı *hissetmemize neden olurken,* belirli bir durumda neyi doğru yaptığımızı anlamamıza yardımcı olmaz. Kadınları gizemli ödül verenler olarak devam ettirir ve kaybedilmesinden korkulan ödülü somutlaştırmada dolaylı, birincil güç rolünü sürdürmelerini sağlar. Bu gizemli kadınla seks yaptığınız için şanslısınız, bu yüzden gerçekten nadir ve değerli bir şey olmalı.

Kadınsı gizem, cinsiyetler arası ilişkilerdeki süreci ya da güdüleri sorgulama cesaretini kırar; erkekler, tam olarak anlayamadıkları kadını deneyimleme şansına sahip oldukları için mutludurlar. Cinsel yoksunlukla karıştırıldığında, şanslı kader unsuru seksi çok daha çekici hale getirir. Erkeklerde kıtlık zihniyetine ve sıklıkla (ama sadece değil) ONEitis'e yol açan, kadınlar tarafından teşvik edilen bu şans önsezisidir. Erkeklerin yakınlıklarıyla ilgili olarak kadınsı gizem zihniyetini isteyerek benimsemeleri kadınsı olana hizmet eder. Cinsellik bir kadının ilk ve en iyi eylemidir ve bu eylemin değerine katkıda bulunacak her türlü sosyal mekanizma her zaman teşvik edilecektir.

Duvar

Bu kitap boyunca Duvar'a - kadınların SMP'deki rekabet üstünlüklerini daha genç rakiplerine kaptırdıkları nokta - atıfta bulundum. Aşağıdaki yorum Rasyonel Erkek yorumcu 'S' tarafından yapılmıştır. Duvar ile ilgili yorumu, Duvar ve onun kadınlar üzerindeki sosyo-psikolojik etkileri konusunda henüz çok fazla ayrıntıya girm e d i ğ i m i fark etmemi sağladı:

Evet, bu bloga gelmeden önce gördüğüm ama gerçekte hiç duymadığım bir terim. Ben bunu her zaman bir kadının görünüşünü kaybetmesine bağlardım ancak bunu tam olarak 30'a yerleştirmek bana çok kesin bir hesaplama gibi geliyor... çünkü dikkate alınması gereken birçok değişken olduğunu tahmin ediyorum. Örneğin, bir parti kızı, seri bronzlaşan ve sigara içen bir kadın muhtemelen 30 yaşına gelmeden çok önce görünüşünü kaybedebilirken, temiz yaşayan geç olgunlaşan bir kadın yirmili yaşlarının ortasından sonuna kadar potansiyelinin farkına bile varamayabilir. Okulumdaki kadınların en popüler kızların (erkekler arasında) en olumsuz şekilde değiştiğini ve ineklerin ya da en beklenmedik kızların yıllar içinde daha çekici hale geldiğini gördüm. Bu çok garip.

Teknik olarak Duvar, rekabet güçlerini kaybettikleri bir yaşa ulaşan sporcular için kullanılan bir spor terimiydi. Kötü şöhretli

Bir kadının uzandığı (ya da duruma göre çarptığı) duvar, aslında manosfer ortaya çıkmadan çok önce sinsi kadınlar tarafından icat edilmiş belirsiz bir terimdir. Eskiden kadınların birbirleri için cinsel bir rakibi diskalifiye etmek amacıyla kullandıkları nispeten daha az kavgacı bir terimdi. Bir kadının başka bir kadına "duvara tosladığını" ima etmesi, ona yaşlı bir sürtük demekten biraz daha kibardı, ancak gizli amaç hala aynı - cinsel bir rakibi erkeklerin çiftleşme düşüncelerinden diskalifiye etmek.

Çürüme Korkusu

Duvar'ın bir sıfat olarak bariz faydasının altında daha acı bir gerçek yatmaktadır; kadınların cinsel çekiciliğinin kaçınılmaz çürümesi - uzun vadeli güvenlik ihtiyaçlarını sağlamak için erkekler üzerinde gerçekleştirdikleri ilk ve çoğu için tek gerçek güç aracı.

İkinci dalga feminizmin altın çağında, kız kardeşliğin mesajı tamamen kolektif güçlendirme ve dayanışma üzerineydi, ancak bunun altında, görünüşlerinin ve cinsel uygunluklarının çekebileceği en iyi eş için rekabet etmeye yönelik içsel hipergamik ihtiyaç vardı. Daha önce de yazdığım gibi, kadınlar mücadelelerini psikolojik alanda vermeyi tercih ederler ve kadınların erkeklerle olan cinsel ilişkilerini kaybetmek kadar derin ve uzun süreli korkuları çok azdır. Duvar'ın eninde sonunda geleceğini bilirler ve bunun hatırlatılmasından hoşlanmazlar.

Kadınların Duvar'a dair bilgi ve korkuyu cinsler arası mücadelede kullanmaları erkeklerin gözünden kaçmadı. Bu nedenle dişil zorunluluk, Duvar hakkındaki gerçeği mümkün olduğunca toplumsal ve bireysel olarak öznel hale getirmeyi gerekli buldu. Kadınların zayıflıklarına özgü rahatsız edici gerçeklerin çoğunda olduğu gibi, dişil olan sosyal konvansiyonlar yaratır

ve belirsizlikler, erkekleri kadınların nihai güçsüzlüğünün (yani kadının cinsel eylemliliğini giderek kaybetmesinin) farkına varmaktan alıkoyuyordu. Erkeklerin, en iyi hipergamik seçenekleriyle uzun vadeli bağlılıklarını sağlamlaştırmadan önce kadınların Aşil topuğunun farkına varmaları tehdidi, Duvar hakkında sosyal sözleşmeler oluşturmamak için çok büyük bir riskti.

Duvarın Etkileri

Böylece, cinsiyetler arası bir toplumsal bağlamda, Duvar kadınlar için bireyselleşmiş ve öznelleşmiştir ve bu çerçevede 'S' gibi kadınlar Duvar gerçeğini ele alırken en rahat olanlardır. Dişileştirilmiş öznelliğin temel mantrası olan "Bütün kadınlar böyle değildir" (NAWALT), Duvar'ın kaçınılmazlığını öznelleştirmenin doğrudan bir sonucudur. Aslında, kadınların güçlenmek ve özgüven kazanmak için bel bağladıkları hemen hemen her sosyal gelenek, temel amacını Duvar korkusundan kaçınmakta bulur. Cinsel Zirve Efsanesi, Biyolojik Saat Efsanesi, Kadınların da Erkekler Kadar Cinsel Olduğuna dair sosyal gelenek, hem erkeklerin hem de kadınların çoğunluğunu Duvar sonrası kadınların hala Duvar öncesi kadınlarla eşit derecede etkili cinsel rakipler olabileceğine ikna etmek gibi gizli amaçları olan çok karmaşık sosyal gerekçelerdir.

Tüm bu karmaşık toplumsal geleneklerin temelinde Duvar korkusunun yattığını akılda tutmak önemlidir. Bu noktayı, dişil hipergaminin en etkin doktrin olarak benimsendiği dişileştirilmiş bir toplumda bunun önemini vurgulamak için tekrarlıyorum.

Yeterli sayıda kadın, kültürel güçler veya kişisel

durumdan faydalanamıyorsa, o zaman toplum, Duvar'ın son kullanma tarihini geçmiş kadınların da en az ilk zamanlarındaki kadınlar kadar arzu edilir olabileceğine ve olması gerektiğine inanacak şekilde kültürlenmelidir. Bunu, dişileştirilmiş kale direklerinin geriye dönük bir sosyal hareketi olarak düşünün. Duvar korkusunun kadınlar için oynadığı rolün ağırlığı ve kapsamı budur - feminize toplum kelimenin tam anlamıyla ondan kaçınmak üzerine yapılandırılmıştır.

Duvarın Tanımlanması

SMP'de Gezinme'yi yazdığımda, kadınların tipik olarak 'Duvara' çarptığı genel yaş olarak 30'u kullanmamın nedeni aslında faktörlerin bir kombinasyonudur. En önemlisi, çoğu kadının 'gerçekleşmiş' cinsel zirvelerinde (22-24) yeni nesil kadınlarla cinsel olarak rekabet etme kapasitelerinin azaldığını *fark ettikleri* eşiği temsil eder.

Bununla birlikte, Duvar denkleminin anlaşılması gereken bir de erkek kısmı vardır. 30 yaş aynı zamanda erkeklerin kendi uzun süreli cinsel pazar değerlerinin ve potansiyellerinin farkına vardıkları (varmaları gereken) genel yaştır. Bu da kadınların Duvar'a ilişkin yorumlarını etkiler. Bir Erkek, daha önce sınırlı erişim ve anlayışa sahip olduğu genç kadınların cinsel ilgisini çekebilecek kapasiteye sahip olduğunun farkına vardığında, eylemleri ve zorunlulukları bu eşiğe yaklaşan kadınlar için Duvarı tanımlamaya başlar. Ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde bu, Duvar'dan korkan kadınların, kendilerinden daha genç kadınları tercih ettikleri için erkekleri çocuksu ego sorunları, ayıplama vb. ile suçlamaya başladıkları noktadır.

Bizler (ve özellikle de kadınlar olarak) Duvar'a baktığımızda

Sadece fiziksel çekicilik açısından bakarsak, resmin tamamını ve Duvar'ın kadınlar için taşıdığı önemi göremeyiz. Bu fiziksel olduğu kadar psikolojik bir meseledir. Lisede tanıdığımız kızların fotoğraflarını 40+ yaşlarındaki mevcut FaceBook profil fotoğraflarıyla karşılaştırmak ve Duvar'a ne kadar kötü çarptığına gülmek çok kolaydır (ve genellikle eğlencelidir). Kadınlar için kuralın dikkate değer istisnalarına işaret etmek ve Bayan Fitness USA yarışmasında yarışan 38 yaşında 3 çocuklu seksi bir kadın bulmak da kolaydır. Bu onlara kendi çürümeleri hakkında bir umut hissi veriyor.

Ancak Duvar fiziksel olandan çok daha fazlasıdır; bir kadının Duvar'la olan randevusunu hızlandıran ya da yavaşlatan koşullardır.

Bekar anne mi? Hızlanma.

Tutarlı, kötü kişisel alışkanlıklar? Hızlanma. Kariyer

saplantısı mı? Hızlandırma.

Obezite mi? Hızlanma.

Bunların kayda değer istisnaları var mı? Elbette, ama onlar kuralı kanıtlıyor. Ve bu kural öylesine ezici bir korku biçiminde ortaya çıkıyor ki, çağdaş toplumun bundan kaçınmaya yardımcı olmak için yeniden yapılandırılması gerekiyor. Fitness yarışmalarında yarışan 38 yaşında, kariyer sahibi, bekar ve 3 çocuk annesi bir kadının kahraman olmasının tek nedeni Duvar korkusudur.

TEHDİT

Hiçbir şey bir kadın için kendi değerinin farkında olan bir erkek kadar tehditkâr ama aynı zamanda çekici olamaz.

Burada "tehdit" kelimesini kullanmam kötü niyetli olduğumu ima etmek için değildir. Şiddet veya çatışma ile daha basit çağrışımların doğal olduğundan eminim, ancak "tehdit" bir meydan okumadır - söz konusu olan bununla nasıl başa çıkıldığıdır. Wait For It?'de belirttiğim gibi:

Kadınların cinsel stratejisi çok şizofreniktir - ideal olarak kadınlar diğer kadınların becermek istediği bir Erkek isterler, ancak diğer kadınlara karşı cinsel pazar değerini değerlendirmek için erkeğin rekabet edebileceği uygulanabilir seçeneklere sahip olması veya en azından bu konuda dolaylı sosyal kanıt göstermesi gerekir. Dolayısıyla, kadının erkeğin seçeneklerini sınırlaması ve aynı zamanda erkeğin bu seçeneklere sahip olduğunu belirlemesi gerekir.

Güvenlik ve tedarik arzusu ile sadece heyecan, öfke, drama ve Alfa hakimiyetinin harekete geçirebileceği '*gina karıncalanması*' ihtiyacı arasındaki bu iç çatışma, kadınların bok testlerinin temel kaynağıdır. Tabak Teorisi VI'dan:

Esasen bir bok testi, kadınlar tarafından bu faktörlerden birini veya bir kombinasyonunu belirlemek için kullanılır:

a.) Özgüven - her şeyden önce

b.) Seçenekler - bu adam benden gerçekten 'özel' olduğum için mi hoşlanıyor yoksa onun tek seçeneği ben miyim?

c.) Güvenlik - bu adam bana uzun vadeli güvenlik sağlayabilecek mi?

Kadınların bok testi, psikolojik olarak evrimleşmiş, zor kablolu bir hayatta kalma mekanizmasıdır. Kadınlar erkekleri, bir erkeğin bir kadının büyük göğüslerine bakması kadar özerk ve bilinçaltında test edeceklerdir. Ellerinde değildir ve çoğu zaman, tıpkı erkeklerin güzel bir göğüs ya da harika bir kalçaya bakması gibi, bunu yaptıklarının farkında olsalar bile yine de yaparlar. Erkekler, kadınların erkeksi bir baskınlığı / güveni doğrulamak istemeleriyle aynı derecede cinsel uygunluğu doğrulamak isterler.

Bir kadın için, kadınlar için kendi değerinin sağlıklı bir şekilde farkında olan bir erkekle karşılaşmak bir tehdit oluşturur. İşte kadınların dikkatini çekmek için açıkça rekabet edeceği bir erkek **ve** bunu biliyor.
Bu, dişil zorunluluğa yönelik en temel hakarettir; fişten çekilmiş olmak, yüksek cinsel piyasa değerine sahip olmak ve bunun bilinçli olarak farkında olmaktan bir güven duygusu elde etmek.

Bu nedenle, kendi cinsel stratejisini desteklemek ve hayata geçirmek için, erkeğin özgüvenine kendinden şüphe ederek meydan okumalıdır, çünkü böyle bir erkek bu bilgiyi kendi yararına kullanırsa, onu daha iyi kadın adaylarından oluşan bir havuzdan seçmeyebilir. Bu nedenle, çeşitli şekillerde, hem bilinçli hem de bilinçaltında, ona "Sen gerçekten

Kendinden emin misin? Çok büyük olduğunu mu düşünüyorsun? Belki de sadece egoistsindir? Kaderi kışkırtma." Bu örnekte kadınların cinsel stratejisinin doğasında var olan çatışmayı görebiliriz; kendine güvenen bir erkeğin Alfa baskınlığını istiyor, ancak kendi SMV'sini doğru bir şekilde tahmin edebilecek kadar diğer kadınlarla olan seçeneklerini iyi kullanabilecek kadar kendine güvenmiyor. Erkeklerin bir kadının gerçek cinsel piyasa değerine ilişkin değerlendirmelerindeki belirsizlik, dişil zorunluluğun birincil aracıdır.

Ona güvenini ve kabul edilmiş değer duygusunu veren aynı özellikler, kadınların ilişkilendirilmek istediği şeylerle tam olarak aynıdır. En kontrolcü, otoriter eş bile arkadaşlarına evlendiği AFC'nin "gerçek bir Erkek" olduğunu söylemek ister ve onu özel olarak azarladıktan sonra bile onu bu şekilde savunur çünkü daha azı kendi öz imajının bir yansımasıdır. Diğer erkeklerin olmak istediği ve diğer kadınların becermek istediği bir Erkekle birlikte olmak ister, çünkü bu onun için böyle bir Erkeği cezbetmek ve onunla ilişkilendirilmek için eşit veya daha yüksek bir değere sahip olduğunu onaylar.

Kadınlar bir erkeğin aldatmasını istemezler ama aldatabilecek bir erkeği severler.

Tehdit ve cazibe budur. Kadınlar kendi değerine güvenen bir erkek ister; bu seksidir, ancak erkek bunu ne kadar çok fark ederse, seçeneklerini daha iyi anladıkça kadının eksik bulunacağı endişesi de o kadar artar. Bu nedenle, eril öz değerin tam olarak tanınmasını sınırlayan, dişil cinsiyette standartlaştırılmış sosyal kurallar geliştirmek gerekli hale gelir. Böylece erkeklik alay konusu olur, erkekler cinselliklerinin kölesi olarak nitelendirilir ve erkekliğin kendisinden şüphe edilir hale gelir.

Küresel anlamda, kadınsı zorunluluk, erkeklerin gerçek SMV'lerini değerlendirme çabalarını karıştırmak için kadınların bireysel olarak kullanacağı aynı belirsizliğe dayanır. Dişil zorunluluk, sosyal gelenekler aracılığıyla erkeği psikolojik olarak kendi SMV'sinden şüphe duymaya zorlar ve kadınlar kendi cinsel stratejilerine uygun olarak bunun hakemleri ve tanımlayıcıları haline gelir.

Farkındalık Yarışı

Kadınların cinsel canlılığının zirveye ulaştığı nispeten kısa pencere nedeniyle, erkeklerin kadın hipergamisinin ana direktifini gerçekleştirebilmeleri için mümkün olduğunca uzun süre daha yavaş, ancak giderek artan SMV'lerinin farkında olmamaları zorunludur; en iyi genetik seçenekleri ve bu zirve penceresinde çekme kapasitesine sahip olduğu en iyi tedarik seçeneklerini gerçekleştirin. Erkekler, bir kadın tek eşli bağlılıkla seçeneklerini pekiştirmeden önce SMV'lerinin farkına varırsa, cinsel stratejisi yenilgiye uğrar.

Hata (ve ikili karşılık), bu yapmacıklık ihtiyacının bütünüyle büyük bir kız kardeşlik komplosu olarak uydurulduğunu düşünmektir. Bu sadece sosyal yapılar konusundaki cehaleti kanıtlar. Bir sosyal konvansiyonun böyle olabilmesi için, toplum tarafından resmi bir anlayış *olmaksızın tekrarlanması* gerekir - yani biz bu yapmacıklığı görerek, içselleştirerek ve önceden düşünmeksizin kendimiz tekrarlayarak öğreniriz.

En iyi sosyal kurnazlıklar göze çarpmaz ve nadiren sorgulanır çünkü resmi olarak öğretilmeden öğrenilmişlerdir.
Bu yüzden erkekleri anlamaya çalışmamaları için cesaretlendirmenin

kadınlar başlı başına sosyal bir gelenektir. Perdenin arkasındaki o adama bakmayın, sadece olduğu gibi kabul edin, gösterinin tadını çıkarın, böylesi daha iyi, Kudretli Oz konuştu.

Bu, Oyunun dişil zorunluluk için temsil ettiği tehdittir. Erkeklerin SMV'sine ve bunun nasıl geliştiğine dair yaygın olarak paylaşılan objektif değerlendirmeler, kadın cinsel stratejisinin antitezidir. Kadınların en büyük korkusu, 'seçenler' yerine 'seçilenler' haline gelmeleridir.

POZİTİF ERKEKLİK VS. EŞİTLİK

Bir blogun metin kutusuna "equalism" kelimesini yazarsanız, altında bir şeyi yanlış yazdığınızı gösteren o sinir bozucu küçük kırmızı çizgiyi görürsünüz. Başka bir deyişle, İngiliz dili bu kelimeyi resmi olarak hiçbir sözlükte tanımıyor (henüz). Sanırım son 50 yılı aşkın süredir toplumu kadınlaştırma çabası, soyut bir kavram olan toplumsal cinsiyet eşitliğini her zaman gündemin arka planında bir şey olarak kullandığı için bu uygun. Resmi bir tanımı yok çünkü kolektif olarak bunu verili kabul etmemiz gerekiyordu; sadece "*sağduyu*" olarak kabul edilmesi gereken bir şey. Emin olmak gerekirse, feminizasyonun toplumun daha *insancıl* bir şekilde yeniden yapılandırılması talebi her zaman "eşitlik" gibi terimlerle ifade edilmiştir, bu terimler söylendiğinde kulağa rahatlatıcı gelmektedir, her ne kadar niyet dikkat dağıtmak olsa da.

Ancak, bilgisayarımın tanımadığı "eşitlikçilik" bu değil. Bazen bloglarda kenarlardan sızdığını görüyorum, hain, neo-liberal bir sosyal gündemi kınıyor ya da muhafazakarlığın 'gerçek' potansiyelini gerçekleştirmesini engelleyen yozlaştırıcı bir unsur olarak yazıldığını görüyorum, ancak görmediğim şey bunun çok iyi bir muhasebesi. Eşitlikçiliğin gölgelerden çıkarılması gerekiyor - en azından bu yüzden

Artık o lanet kırmızı çizgiyi göremiyorum.

Yeni Cinsiyet Tanımları

Erkeklik, orijinal tanımının ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmayan insanlar (erkekler ve kadınlar) tarafından yeniden tanımlanmıştır. Benzersiz bir şekilde erkeksi olanı oluşturan davranışlar ve özellikler sorgulanmıyor; bunlar bir gündemin amaçlarına uyacak şekilde yeniden tanımlanıyor. 1905 yılında kimse nasıl "erkek olunacağı" üzerine makaleler yazmıyor ya da erkekliğin temellerini analiz etme zahmetine girmiyordu. Erkekler sosyalleşmelerinden dolayı neyin erkeksi olduğunu biliyordu ve kadınlar da buna karşılık veriyordu.

Geleneksel olarak eril olanı kadınlar, dişil olanı ise erkekler tanımlar. Bir erkeği arzu edilir kılan özellikler, erkeklerin benzer şekilde kadınsılıkta arzu edilir bulduklarının tam tersini temsil eden özelliklerdir. Erkekler ve biyolojileri, kadınsılıkta onları neyin tahrik ettiğini tanımlar, kadınlar buna tepki verir ve buna göre davranır (bilerek ya da bilmeyerek).

AFC endemisinin kökeni, 50 yıl kadar kısa bir süre önce, sadece kitle iletişim araçlarında değil, gençlerimizi eril ve dişil roller üstlenmeleri için nasıl eğittiğimize ve koşullandırdığımıza kadar, toplumu "erilleştirmek" için yoğun bir çaba sarf edilmiş olmasında yatmaktadır. Meydan okunan şey, ağırlıklı olarak batı kültüründeki erkeklerin, erkekliğin ne olduğunu düşünmeye bile yatkın olmalarıdır. Sert, metanetli, kahramanca bir erkeklik tanımı zemin kaybediyor, ama bu iyi bir şey mi? Eşitlikçiler kesinlikle buna inanıyor.

Erkekler kadınsılaştığında, oyun alanlarını eşitliyor muyuz yoksa androjenliğe ve cinsiyetin homojenleşmesine doğru mu ilerliyoruz? Erkeklerin

eşitlikçi bunu yeni bir toplumsal cinsiyet paradigmasının zaferi olarak selamlıyor. Eril özellikler neden dişil özelliklerden daha az değerli olsun ki?

Geleneksel erkekliği tanımlayan özellikler - bağımsızlık, özgüven, sağlam bireysellik, fiziksel güç, risk alma, problem çözme ve yenilikçilik - artık kadınların özlemleri olduğuna (ya da olması gerektiğine) inanıyoruz, öyle ki tekil olarak kadınsı olanla alay etmek bir emir haline geldi. Kadınlardan erkekler kadar erkeksi olmalarını beklerken, aynı zamanda hala kadınsı bir ideali benimsemelerini beklemek, yalnızca onlara yersiz, gerçekçi olmayan idealler yüklemekle kalmaz, aynı zamanda kendi kadınsılıklarının değerini de düşürür.

Bu, yeni toplumsal cinsiyet dinamiği göz önüne alındığında, kadınların erkekliklerinin yanı sıra kadınlıklarına da sahip çıkma cesaretlerinin kırıldığı anlamına gelmiyor. Aksine, "işlerini herhangi bir erkek kadar iyi idare etmeleri" *ve* her erkeğin istemesi gereken "hala seksi, canlı bir kadın olmaları" teşvik ediliyor.

Yine de bu post-modern toplumsal cinsiyet dinamiğinin aksine, erkekler erkeksi yönlerini kucaklamaya teşvik edilmiyor Elbette "erkekleşmemiz" söyleniyor ama yine de erkekliğimiz (tanımladığımız şekliyle) bir kusur; testosteronumuz tarafından zehirlenmiş durumdayız. Daha kadınsı, hassas, duygusal, empatik, besleyici vs. olmak en büyük arzumuz olmalı... Zehirlenen testosteronumuzun sonucu olan tüylerden arınarak "bacaklarımıza ağda yaparken rahat hissetmeliyiz". İlginçtir ki toplumda kadınların bacak ya da koltuk altı kıllarını almaları için çok az çığlık duyulmaktadır.

Yine de dişil zorunluluğun çabalamamızı istediği 'eril'

Çünkü bir erkeğin kişiliğinde geleneksel olarak erkeksi özelliklere benzeyen hiçbir şeyi teşvik etmez. Aslında kitle iletişim araçlarında ve toplumda bu durumla o kadar alay ediliyor ki, kelimenin tam anlamıyla bir hastalığa benzetiliyor.

Kadınlar, kadınsı karakterlerinin kabulüyle erkeksi özellikleri somutlaştırdıkları için tebrik edilirken, erkekler kadınsı özelliklerin erkeksi özellikler olduğuna ve bizde kendini gösteren geleneksel olarak erkeksi özelliklerin 'kusurlu' biyolojimizin talihsiz yan ürünleri ***olduğuna*** inanmaya şartlandırılır.

Bu toplumsal cinsiyetin yeniden tanımlanmasının gerçek suçu, erkeklerin doğuştan gelen erkekliklerinden nefret edecek kadar kadınsılaştırılmaları, ancak yine de erkek oldukları için benzersiz erkek, geleneksel olarak erkeksi sorumluluk ve yükümlülüklerden sorumlu tutulmaları gerektiği şeklindeki gerçek "çifte standarttır". Bu yine erkeklerin Catch 22'si; erkekliğinden nefret et, ama erkeklere özgü sorunları çözmek için "yeterince erkek" olmadığın için sorumlu tutul, sonra da erkekleşmiş bir kadın bunu yapmak için devreye girdiğinde utan ve onun kadar erkek olmadığın için alay et.

İşte döngü bu. Bu, AFC nesillerine yol açan, kendi kendini devam ettiren olumsuz erkekliktir.

Tüm bunların erkekliğin ne olduğu, ne olduğu ve ne olması gerektiği konusunda kafa karıştırıcı olduğunu söylemeye gerek yok.

Benim Pozitif Erkeklik dediğim şeyi yaşamak için bir plan yapmadan önce, erkekliğin neden değerli olduğunu ve kendinizde, oğullarınızda ve bir bütün olarak toplumda teşvik edilmesi ve geliştirilmesi gerektiğini göz önünde bulundurmalısınız. Ben bu konuda 'inşa et ve gelsinler' düşünce ekolünün bir taraftarıyım, ancak nasıl olduğunu anlamak

Geleneksel erkeklik toplumsal bir kurgu ile yeniden tanımlanmıştır ve erkekliğe olumlu bir şekilde geri dönmek için onu temel esaslarına indirgemek zorunludur.

Peki nereden başlıyorsunuz? Kendinizden. Kendinizi bir "m "an olarak görme fikrinizi değiştirmeli ve kendinizi bir "M "an olarak düşünmeye başlamalısınız. İlk adım, kişiliğinizde bir ego yatırımı haline gelene kadar dişileştirilmiş koşullanmanın size öğrettiklerini unutmaktır.

Kendinizi ortaya koyduğunuzda "kadın düşmanlığı" veya 1950'lerin mağara adamı düşüncesi gibi uygun suçlamalara karşı dayanıklı olmanız gerekir. Gerçekten pozitif eril Erkek, kendisine karşı kurulmuş bir dünyaya rağmen kendini Matrix'ten ayırır - bu bilinçsiz meta kabul, bir kadının (ve diğer erkeklerin) canlı, sorumlu ama kendinden emin bir eril Erkek olarak size ilgi duymasını sağlayan şeydir.

Örnek teşkil etmek için bunu gerçekten yaşamalısınız. Bu, herhangi birinden ya da herhangi bir şeyden bir şeyler öğrenmek istemeyen, umursamaz, tünel görüşlü bir robot olduğunuz anlamına gelmez; bu, dünyanın size "egoist", "mağara adamı", "kırılgan ego", "maço", "çocuksu", "pislik", "kadın düşmanı" vb. demesine rağmen, tereddütsüz, kanıtlanabilir bir şekilde, eril olmanın olumlu değerlerini yaşadığınız ve örneklediğiniz anlamına gelir.

SONRA

Yeni bir yazar olarak, özellikle de az önce okuduğunuz kavramları geliştirmeye yönelik bu kadar uzun ve kapsamlı bir süreçten sonra, hak edene hakkını teslim etmezsem görevimi ihmal etmiş olurum. Oyunun Evrimi adlı makalede, Oyunun (şimdi daha iyi bir terim olmadığı için) Erkeklerin hayatlarının diğer yönlerine nasıl dallandığını ve Erkeklerin ilişkisel ihtiyaçlarını karşılamak ve sadece cinsel yaşamlarını değil, aynı zamanda profesyonel ve ailevi yaşamlarını da geliştirmek için nasıl kullandıklarını detaylandırmaya çalıştım.

Aşağıda sık sık ziyaret ettiğim ve bu kitaptaki fikirleri şekillendirmemde çok faydalı ve ilgi çekici bulduğum blogların bir listesi yer almaktadır. Yazarlardan bazıları kişisel arkadaşlarım, diğerleri ise manosferin gayri resmi meslektaşları oldular.

İlk olarak tabii ki kendi blogum The Rational Male: therationalmale.com. Şu ana kadar okuduklarınızın çoğunu orijinal haliyle Birinci Yıl bağlantı sayfasında bulabilirsiniz. Bu kitaptaki makalelerin çoğunu burada bulabilirsiniz, ancak bunlar 2011-2012'deki makalelerin küçük bir kısmı. Bu yayının yapıldığı sırada İkinci Yıl denemeleri de yayımlanmıştı.

Şu anda 320'den fazla mesajım var. Eğer size özel bir konu varsa

Bu kitapta ele aldığım ve daha fazla okuma bulmak istediğiniz ilgi alanları veya ele almış olabileceğimi düşündüğünüz bir konu varsa, lütfen arama yapmaktan ve göz atmaktan çekinmeyin. Olmazsa, Hakkında sayfasını kullanarak her zaman bir konu talep edebilir veya bana özel bir şey sorabilirsiniz.

SoSuave forumu ilk fikirlerimin çoğunun kök saldığı yerdir. The Rational Male'de 320'den fazla mesajım olabilir, ancak hala moderatör olduğum bu forumda 5.300'den fazla mesajım var: www.sosuave.net/forum/index.php

Manosferde Üç 'R'den biri olarak kabul ediliyorum: Roosh, Roissy ve Rollo. Bu birliktelik beni onurlandırıyor ve alçakgönüllülükle karşılıyorum. Her ne kadar Oyun'la ilişkimin en az ikisi kadar uzun süredir devam ettiğine inansam da, bu iki blog yazarı, bir kavram ve uygulama olarak Oyun konusunda 'küre'deki en etkili kişilerdir. Bu kitabı derlemem için beni dolaylı olarak teşvik eden RooshV'ye kişisel teşekkürlerimi sunmak isterim.

Roosh http://www.rooshv.com/ adresinde ve Roissy (veya birçok takma adından biri) Heartiste olarak http://heartiste.wordpress.com/ adresinde bulunabilir.

Tamamen pratik ve uygulanabilir bir Oyun yaklaşımı açısından http://krauserpua.com/ adresindeki Nick Krauser en iyilerden biridir. Nick birçok PUA rehberinin yazarıdır ve öncelikle yaklaşım ve baştan çıkarmaya odaklanır, ancak tekniğin arkasındaki psikolojik ve sosyal mekaniği anlamada da çok derindir. Kendisini olduğu kişiden şu an olduğu kişiye dönüştürme hikayesi ilham verici. Nick'e, Rasyonel Erkek'i kendi hayatında bir etki noktası haline getirdiği için teşekkür borçluyum.

London Real'de röportaj.

Rasyonel Erkek'i başlattığımdan ve erkek dünyasında bir demirbaş haline geldiğimden beri karşılaştığım tüm blog yazarları arasında hiç kimse beni Dalrock kadar derinden etkilemedi:

http://dalrock.wordpress.com/ Dal'dan etkilendim çünkü 'sphere'de genel ahlak ve bunların Oyun kavramlarıyla nasıl ilişkili olduğu konusunda fikir alışverişinde bulunabildiğim ve onunla aynı dalga boyunda olduğumuzu bildiğim tek adam o. Dalrock Hristo-Manosfer'deki en iyi blog yazarı çünkü Oyun ve hipergami kavramlarını anlıyor ve bunları Hristiyanlaştırılmış bir bağlamda doğru bir şekilde uyguluyor. Açıklık adına ve aksi takdirde yapmaya çalıştığım nesnel çıkarımları renklendirecek ahlakçı bir önyargı izleniminden kaçınmak için, kasıtlı olarak ahlak bağlamlarından kaçınıyorum ve analizimi mümkün olduğunca ahlak dışı bir şekilde tanımlamaya çalışıyorum. Dalrock, Oyun'a böylesine antiseptik bir yaklaşımdan rahatsız olan okurlar için bu boşluğu dolduruyor. Eğer Rasyonel Erkek'i okuduysanız ve kendinizi kavramlara katılıyor ve kabul ediyor bulduysanız, ancak kişisel veya dini inançlarınıza meydan okuduklarını hissediyorsanız, Dalrock'un tekliflerini okumanızı tavsiye ederim.

Umarım bu kitabı okumak, daha önce cinsiyetler arası dinamikleri nasıl algıladığınız konusundaki fikrinizi değiştirmiştir. Belki kitabın tamamına katıldınız, belki de bazı çürütmeleriniz veya sorularınız var. Ben bu tartışmayı teşvik ediyorum ve manosfer de büyük ölçüde bunu yapıyor. Soruları olan insanlar beni korkutmuyor, soruları olmayan insanlar korkutuyor.

Eğer bu kitap daha *bilinçli olmanıza* yardımcı olduysa bunu okumak isterim. Tehlikeli fikirler öne sürerek toplumsal cinsiyet dengelerini alt üst ettiğimi düşünüyorsanız, bunu da okumak isterim. Önemli olan manosferde bu söylemin olması ve tüm Erkekler için daha iyi bir farkındalığa dönüşmesine yardımcı olmak için fikirlerinizi veya endişelerinizi buna eklemenizdir.

Rollo Tomassi -

www.therationalmale.com

# # #